DON QIXOTE

ਮਿਗੁਏਲ ਸਰਵੈਂਟਸ

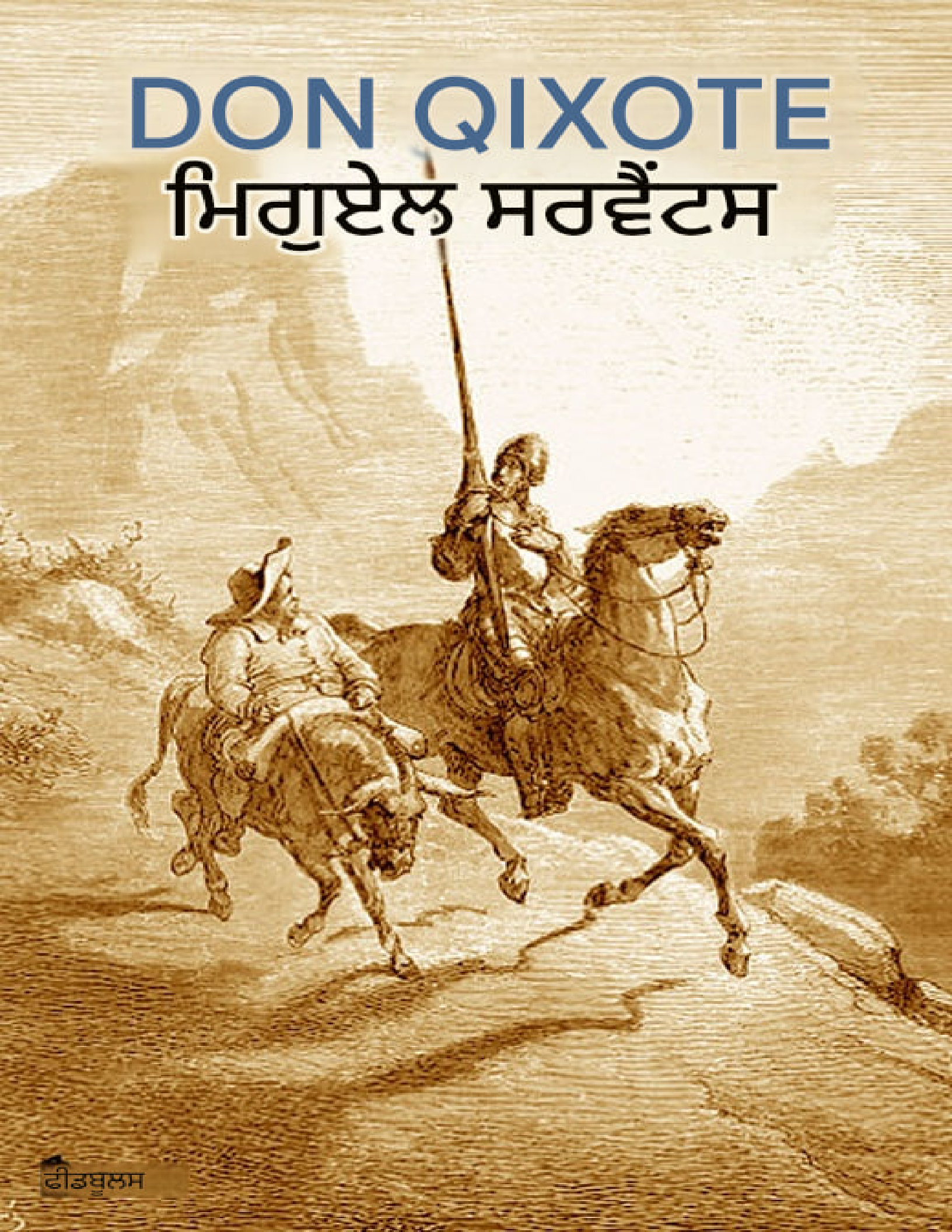

ਫੀਡਬੁਲਸ

Table of Contents

ਭਾਗ 2

ਅਧਿਆਇ 1

ਅਧਿਆਇ 2

ਅਧਿਆਇ 3

ਅਧਿਆਇ 4

ਅਧਿਆਇ 5

ਅਧਿਆਇ 6

ਅਧਿਆਇ 7

ਅਧਿਆਇ 8

ਅਧਿਆਇ 9

ਭਾਗ 2

ਲੇਮੋ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੱਕ:

ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਟਕ, ਜੋ ਕਿ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛਪੇ ਸਨ, ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ, ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ "ਆਪਣੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੈ।" ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਮਹਿਮ ਦੀ ਕੁਝ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ, ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਭੇਸ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤਾਂਘ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਉਹ ਚੀਨ ਦਾ ਮਹਾਨ ਸਮਰਾਟ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਚੀਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੋਰੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਾਂ ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਭੇਜਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਲੱਭਣਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿਖਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕਾਲਜ ਦਾ ਰੈਕਟਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਮੇਰੇ ਯਾਤਰਾ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਨਹੀਂ, ਸੋਚ ਕੇ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ, ਭਰਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚੀਨ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੁਲਦੀ ਤੋਂ ਜੁਲਦੀ ਜਾਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘਾਟ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਮਰਾਟ ਲਈ ਸਮਰਾਟ ਅਤੇ ਮੋਨਾਰਕ ਲਈ ਮੋਨਾਰਕ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨੇਪਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੇਮੋਸ ਦਾ ਮਹਾਨ ਕਾਉਂਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਰੈਕਟਰਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੇਰਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੇਰਾ ਪੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਣਯੋਗ ਨੂੰ "ਟ੍ਰਾਬਾਜੋਸ ਡੀ ਪਰਸੀਲੇਸ ਵਾਈ ਸਿਗਿਸਮੁੰਡਾ" ਭੇਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਜੋ ਮੈਂ ਚੌਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਂਵਾਂਗਾ, ਡੀਓ ਵੋਲੇਂਟੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਚੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਅਜਿਹੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਜਿਸਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਪਰਸੀਲੇਸ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਮਾਣਯੋਗ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਰ ਸੇਵਕ।

ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਤੋਂ, ਸਾਲ ਦੇ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਇਸ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਛੇ ਸੌ ਪੰਦਰਾਂ।

ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ:

ਮਿਗੁਏਲ ਡੇ ਸਰਵਾਂਤੇਸ ਸਾਵੇਦ੍ਰਾ

ਲੇਖਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ

ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ, ਕੰਮਲ (ਜਾਂ ਇਹ ਆਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਪਾਠਕ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਦੂਜੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਦਲਾ, ਝਿੜਕਾਂ ਅਤੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ - ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਟੋਰਡੇਸਿੱਲਾਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਟੈਰਾਗੋਨਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ! ਖੈਰ, ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਸੱਟਾਂ ਨਿਮਰ ਛਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗਧਾ, ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਕਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਸਦਾ ਅਪਰਾਧ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਦੀ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਖਾਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੋ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੁਕ ਸਕਦਾ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਬੁੱਢਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਰੋਕਾਂ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਿਸੇ ਸਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਤੀਤ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹਨ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਪਾਹੀ ਭੱਜਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿੰਦਾ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਫਾਇਦਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਭਾਵਨਾ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਸ਼ੌਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਏ। ਉਹ ਸਿਪਾਹੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਰੇ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਸੁਵਰਗ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਮਝ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਗਲਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਈਰਖਾਲੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਈਰਖਾ ਕੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ, ਨੇਕ ਅਤੇ ਉੱਚ-ਮਨ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਪੁਜਾਰੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੇਕਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਜਾਣੂ ਦਾ ਦਰਜਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਸੱਜਣ, ਲੇਖਕ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਵਲ ਮਿਸਾਲੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਅੰਗਮਈ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਚੰਗੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਵਾਲਾ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਜਮ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਜੋ ਸੁਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਅਤੇ ਦਿਨ-ਦਿਹਾੜੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਿਆਰੀ ਸ਼ਾਨ ਦਾ ਦੇਸੀ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਵੇ ਕੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਤਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਉਣਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖ ਅਤੇ ਛਾਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਜਿੰਨੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਮਿਲੇਗੀ,

ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸੰਗਾ ਜਿੰਨਾ ਪੈਸਾ; ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸੁਹਾਵਣੇ, ਸੁਹਾਵਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਓ।

ਸੇਵਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਬੇਤੁਕੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਗਲਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹ ਇਹ ਸੀ: ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਾਲੀ ਤਿੱਖੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਲੱਤ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਉਹ ਟਿਊਬ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਿਆ ਜਿੱਥੇ, ਫੂਕ ਮਾਰ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਗੰਦ ਵਾਂਗ ਗੋਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇਸਦੇ ਢਿੱਡ 'ਤੇ ਦੋ ਥੱਪੜ ਮਾਰੇ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਖੜ੍ਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ (ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ): "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ, ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ?" - ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹੁਣ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ?

ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ, ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਵਰਗੀ ਹੈ।

ਕੋਰਡੋਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ ਸਲੈਬ ਜਾਂ ਪੱਥਰ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਬੇਖ਼ਬਰ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਡਿੱਗਣ ਦਿੰਦਾ ਸੀ; ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੁੱਤਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਭੌਂਕਦਾ ਅਤੇ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਤਿੰਨ ਗਲੀਆਂ ਕੁੱਜਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੁੱਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟੋਪੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੁੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪੱਥਰ ਸਿਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਕੁੱਤੇ ਨੇ ਵਾਰ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ, ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਪਣ ਵਾਲਾ ਗਜ਼ ਖੋਹ ਕੇ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਹੱਡੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਕੁੱਤਾ, ਤੂੰ ਚੋਰ! ਮੇਰਾ ਪਾਗਲ! ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਤੂੰ ਬੇਰਹਿਮ, ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੁੱਤਾ ਪਾਗਲ ਹੈ?" ਅਤੇ ਇਸ ਤੁਕਾਂ, "ਪਾਗਲ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟ-ਕੁੱਟ ਕੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਪਾਗਲ ਨੇ ਸਬਕ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ; ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚਾਲ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭਾਰੀ ਭਾਰ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਡਿੱਗਣ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸਦੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: "ਇਹ ਇੱਕ ਲੁੱਚਾ ਹੈ; ਵੈਅਰ!" ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੁੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਾਸਟਿਫ ਹੋਣ ਜਾਂ ਟੈਰੀਅਰ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੁੱਚੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਹੋਵੇਗਾ: ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਰ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਾੜੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸਖ਼ਤ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਧਮਕੀ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੇਰੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, "ਦਿ ਪੇਰੇਂਡੇਂਗਾ" ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, "ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਵੇਨਟੀਕੁਆਟਰੋ ਦੀ ਲੰਬੀ ਉਮਰ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ।" ਮਹਾਨ ਕੌਡੇ ਡੀ ਲੇਮੋਸ ਦੀ ਲੰਬੀ ਉਮਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਈਸਾਈ ਦਾਨ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਉਦਾਰਤਾ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਝਟਕਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੇਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਮਹਾਨ, ਡੌਨ ਬਰਨਾਰਡੋ ਡੀ ਸੈਂਡੋਵਾਲ ਵਾਈ ਰੋਜਸ ਦੀ ਪਰਮ ਦਿਆਲਤਾ ਲਈ ਲੰਬੀ ਉਮਰ; ਅਤੇ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ-ਪ੍ਰੈਸ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਿੰਗੋ

ਰੇਵਲੂਗੀ ਦੀਆਂ ਅਗਾਂਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਾਪਦੇ ਹਨ! ਇਹ ਦ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਮੇਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਚਾਪਲੂਸੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਦਿਆਲਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਧੁਨਿਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਇੱਜ਼ਤ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ; ਗਰੀਬੀ ਕੁਲੀਨਤਾ ਉੱਤੇ ਬਦਲ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਗੁਣ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਸੰਕੁਟਾਂ ਅਤੇ ਝੁਟਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਉੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਾਂਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਡੁੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ" ਦਾ ਇਹ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸੇ ਕਾਰੀਗਰ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੱਪੜੇ ਤੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਰਪੂਰਤਾ, ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਘਾਟ, ਭਾਵੇਂ ਮਾੜੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ "ਪਰਸੀਲਾਂ" ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ "ਗਲਾਟੀਆ" ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਵੀ।

ਅਧਿਆਇ 1

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਨਾਈ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚੋਂ

ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸੈਲੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਨਾਈ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੇ ਬਿਨਾਂ ਰਹੇ, ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਯਾਦ ਕਰ ਲੈਣ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਵਾਪਸੀ ਨਾ ਲਿਆ ਸਕਣ ਕਿ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਣ ਲਈ ਦੇਣ, ਅਤੇ ਜੋ ਦਿਲ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਲਈ ਚੰਗੀਆਂ ਸ਼ਨ, ਜਿੱਥੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਗੇ ਵਧੀ। ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਦੇਖਭਾਲ਼ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ਼ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਸਹੀ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ਼ ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਲਦ-ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਮੋਹਿਤ ਕਰਕੇ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਸੁਹਣਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ, ਇਸਦੇ ਆਖਰੀ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਈਟ-ਇੰਰੈਂਟਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਇੰਨੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਨ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲ਼ਣ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬੇਜ਼ ਵੈਸਟ੍ਕੋਟ ਅਤੇ ਲਾਲ ਟੋਲੇਡੋ ਟੋਪੀ ਵਿੱਚ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਸੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ਼ ਸੱਵਾਗਤ ਕੀਤਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ਼ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਰਾਜ-ਕਲਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਖਤਮ ਕਰਨਾ, ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਧਾਇਕ, ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਲਾਇਕਰਗਸ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਸੋਲੋਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਕੁਝ ਕੱਢ ਲਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਜਿੱਠਿਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਸੂਝ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਰੀਖਿਅਕਾਂ ਦੀ ਜੋੜੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਭਾਣਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੁਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੇਖ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ੇ

ਤੁੱਕ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ, ਅਤੇ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰਕ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੇੜੇ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਤੂਫਾਨ ਕਦੋਂ ਫਟੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰਾ ਈਸਾਈ-ਜਗਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਡਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਲਗਭਗ ਹਰ ਸਾਲ ਸਾਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਨੇਪਲਜ਼ ਅਤੇ ਸਿਸਲੀ ਅਤੇ ਮਾਲਟਾ ਟਾਪੂ ਦੇ ਤੱਟਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਯੋਧੇ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਸ਼ਮਣ ਉਸਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਾ ਪਾਵੇ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮਹਾਰਾਜ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ, ਬੇਚਾਰਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀ ਉਚਾਈ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸਾਦਗੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ।"

ਪਰ ਨਾਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਊਰੇਟ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਕੀ ਸਲਾਹ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੇਤੁਕੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨਾ ਪਏਗਾ ਜੋ ਲੋਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਸੀਨ।

"ਮੇਰਾ, ਮਾਸਟਰ ਸ਼ੇਵਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੇਤੁਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਚੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਸ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਪਾਅ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹਨ, ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਨ।"

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਨਾ ਤਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਾਜਬ, ਸਭ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਸੁਝ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਦੱਸਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਵਾਂ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੇਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਲੈ ਜਾਣ।"

"ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਰਾਜਾ, ਰੂਕ ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੁਹਰਾਵਾਂਗਾ - ਇੱਕ ਸਹੁੰ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਊਰੇਟ ਦੇ ਗਾਥਾ ਤੋਂ ਸਿੱਖੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਨਾ ਵਿੱਚ,

ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਚੋਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੌ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤਾਜ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦੱਫ਼ਦਾਰ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਲੁੱਟ ਲਈ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਹੁ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾਈ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸਾਥੀ ਹੈ।"

"ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਡੰਮੀ ਵਾਂਗ ਚੁੱਪ ਰਹੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦਰਦ ਹੇਠ ਜੇ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਕਿਊਰੇਟ?" ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰਾ ਪੇਸ਼ਾ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੋ ਕਿ ਭੇਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।"

"ਓਡਸ ਬਾਡੀ!" ਇਸ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਦੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜੁਨਤਕ ਐਲਾਨ ਦੇ ਕੇ, ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨੂੰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਆਉਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲਾ ਤੁਰਕ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕਰੋ। ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਲਈ ਦੋ ਲੱਖ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਗਲਾ ਸੀ ਜਾਂ ਖੰਡ ਦੇ ਪੇਸਟ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ? ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜੂਬਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ? ਕਾਸ਼ (ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਘੜੀ ਵਿਚ: ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ) ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਬੇਲੀਅਨਿਸ ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੇ, ਜਾਂ ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀਸ ਦੀ ਅਣਗਿਣਤ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ! ਜੇ ਇਹ ਅਜੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਤੁਰਕ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲਈ ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਜੇ, ਜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਜਿੰਨੇ ਬਹਾਦਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ; ਪਰ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ।"

"ਹਾਏ!" ਇਸ 'ਤੇ ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਦੁਬਾਰਾ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ;" ਜਿਸ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਹੇ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਜਾਂ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ।" ਪਰ ਇੱਥੇ ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸੇਵਿਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੰਨੀ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ।" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿਤੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ:

"ਸੇਵਿਲ ਦੇ ਪਾਗ਼ਲਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕੈਨਨ ਲਾਅ ਵਿੱਚ ਉਸਨਾ ਦਾ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸੀ; ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਲਾਮਾਂਕਾ ਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਪਾਗਲ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਨੇ, ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ, ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦੁੱਖ ਤੋਂ

ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ, ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਪਾਗਲ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ, ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੁਮਝੁਦਾਰ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਪਾਗਲਖਾਨੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਨਾਲ ਖੁਦ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ, ਜੋ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿਵਾਏ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਗਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੌਕਵਾਸ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਮਝਦਾਰ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਰਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਅਸੰਗਤ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇੰਨੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਉਸਨੂੰ ਸੁਮਝਦਾਰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਗਲ ਦੱਸ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਸੁਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੁਇਆ 'ਤੇ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਹਿਸ਼ੀ ਜਾਨਵਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਗਵਰਨਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲੋਭੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਦਿਖਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਇੰਨਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੀ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਯੋਗ੍ਹ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਗਲ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਸਨ। ਗਵਰਨਰ ਨੇ, ਇਹ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਇਹ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ, ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਾਏ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਸਨ। ਉਸਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਂਗ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਦੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਦੇਖਿਆ, ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਪਾਗਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕਿਹੜੇ ਪਾਗਲ ਹਨ। ਘਰ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉੱਪਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲੋਕ ਜੋ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ, ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਭਰਾ, ਸੋਚੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਬੇਅੰਤ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਦਇਆ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕੀ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਭੇਜਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ

ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੁੱਘਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਡਾ ਇਹ ਸਾਰਾ ਪਾਗਲਪਨ ਪੇਟ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਹਵਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਮਤ ਰੱਖੋ! ਹਿੰਮਤ ਰੱਖੋ! ਕਿਉਂਕਿ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਿਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਤੋੜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ।'

"ਲਾਇਸੈਂਸੀਐਟ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ, ਜੋ ਕਿ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੇ ਪਾਗਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਚਟਾਈ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨੰਗਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਜੋ ਠੀਕ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸੀਐਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਭਰਾ, ਜੋ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਬੇਅੰਤ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਦਇਆ ਕੀਤੀ ਹੈ।'

"'ਜੋ ਕੁਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਸਮਝੋ; ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਵੇ,' ਪਾਗਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਜਿੱਥੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕੋਗੇ।'

"'ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ,' ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।'

"'ਤੂੰ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ!' ਪਾਗਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਠੀਕ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ; ਰੱਬ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜੁਪੀਟਰ ਦੀ ਸੁਹੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਜੋ ਅੱਜ ਸੇਵਿਲ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਘਰ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਸਲੂਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਯੁੱਗਾਂ ਅਤੇ ਯੁੱਗਾਂ ਤੱਕ ਯਾਦ ਰਖੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਆਮੀਨ। ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਤੂੰ ਦੁਖੀ ਛੋਟਾ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ, ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੁਪੀਟਰ ਥੰਡਰਰ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੱਗ ਦੇ ਬੋਲਟ ਫੜਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਪਰ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸ ਅਣਜਾਣ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਇਸ 'ਤੇ, ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ, ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਉਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪਲ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਧਮਕੀ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੂੰ ਆਜ਼ਾਦ, ਤੂੰ ਠੀਕ ਹੈ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈਂ! ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਾਗਲ, ਮੈਂ ਵਿਗਾੜਿਆ, ਮੈਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਂਗ ਮੀਂਹ ਭੇਜਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਾਂਗਾ।

"ਮੌਜੂਦ ਲੋਕ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸਮਾਦ ਨੂੰ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ; ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਪਾਦਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਕਿਹਾ, 'ਬੇਚੈਨ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਮਾਨਯੋਗ; ਇਸ ਪਾਗਲ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਾ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਜੁਪੀਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ, ਜੋ ਕਿ ਨੈਪਚਿਊਨ ਹਾਂ, ਪਾਣੀਆਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਹਾਂ, ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ, ਮੀਂਹ ਪਾਵਾਂਗਾ।"

"ਰਾਜਪਾਲ ਅਤੇ ਰਾਹਗੀਰ ਹੱਸ ਪਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਸੇ 'ਤੇ ਪਾਦਰੀ ਅੱਧਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸ਼ੇਨੇਰ ਨੈਪਚਿਊਨ, ਇਹ ਸੇਨੇਰ ਜੁਪੀਟਰ ਨੂੰ ਪੂਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ।' ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਮਾਸਟਰ ਨਾਈ," ਡੋਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ? ਮਾਸਟਰ ਸ਼ੇਵਰ, ਮਾਸਟਰ ਸ਼ੇਵਰ! ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਛਾਨਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ, ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ, ਜਨਮ ਨਾਲ ਜਨਮ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਘਿਣਾਉਣੀ ਅਤੇ ਅਣਚਾਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਮੈਂ, ਮਾਸਟਰ ਨਾਈ, ਪਾਣੀਆਂ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਨੈਪਚਿਊਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੁਸਤ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਉਸ ਗਲਤੀ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਜਦੋਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦਾ ਕੂਮ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਡਾ ਭਿਆਨਕ ਯੁੱਗ ਅਜਿਹੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ, ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਹੰਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਇਹ ਡੈਮਾਸਕ, ਬ੍ਰੋਕੇਡ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਸਰਸਰਾਹਟ ਕਰਦੇ ਹੋਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਵਚ ਦੀ ਚੰਨ ਮੋਲ ਨਹੀਂ; ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਰਮਾ ਸਵਰਗ ਦੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦਾ, ਅਤੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ; ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਝੁਪਕੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਨ, ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਰਕਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਰਛੇ 'ਤੇ ਝੁਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ, ਉਸ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਬੰਜਰ, ਇਕੱਲਾ ਕੰਢਾ - ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਤੂਫ਼ਾਨੀ - ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਡੂੰਘ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੱਪੂ, ਪਾਲ, ਮਸਤ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਟੈਕਲਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਨਿਡਰਤਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੂੰਘੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰੇ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਪਲ ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪਲ ਉਸਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਟੱਲ ਹਨੇਰੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਖੁਦ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਘੱਟੇ-ਘੱਟ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਗ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਦੂਰ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਨਾਰੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸ ਹਨ ਜੋ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਿੱਤਲ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਆਲਸ ਊਰਜਾ ਉੱਤੇ, ਮਿਹਨਤ ਉੱਤੇ ਆਲਸ ਉੱਤੇ, ਨੇਕੀ ਉੱਤੇ ਬੁਰਾਈ ਉੱਤੇ, ਹਿੰਮਤ ਉੱਤੇ ਹੰਕਾਰ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਉੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗਾਂ ਅਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਚਮਕਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਦਸੋ, ਗੱਲ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਮਾਡਿਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨੇਕ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਕੌਣ ਸੀ? ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਪਾਮਰਿਨ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਦਾਰ? ਟਿਰਾਂਟੇ ਐਲ ਬਲੈਂਕੋ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਆਸਾਨ? ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਲਿਸੁਆਰਟੇ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰਬਾਰੀ? ਡੋਨ ਬੇਲੀਅਨਿਸ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂ ਕੱਟਿਆ? ਗੌਲ ਦੇ ਪੇਰੀਅਨ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਡਰ? ਹਿਰਕਾਨੀਆ ਦੇ ਫੇਲਿਕਸਮਾਰਟੇ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ? ਐਸਪਲੈਂਡੀਅਨ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਮਾਨਦਾਰ? ਥਰੇਸ ਦੇ ਡੋਨ ਸਿਰੋਂਗਿਲੀਓ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਰਹਿਮ? ਰੋਡਾਮੋਂਟੇ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਲੇਰ? ਰਾਜਾ ਸੋਬਰੀਨੋ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਦਾਰ? ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਲੇਰ ਕੌਣ? ਰੀਨਾਲਡੋਸ? ਰੋਲੈਂਡ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜਿੱਤ ਕੌਣ ਹੈ? ਅਤੇ ਰੁਗੀਏਰੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਕੌਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਫੇਰਾਰਾ ਦੇ ਡਿਊਕ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਹਨ, ਟਰਪਿਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ 'ਕਾਸਮੋਗ੍ਰਾਫੀ'। ਇਹ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਨਾਮ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸੀਨੀਅਰ ਕਿਊਰੇਟ, ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਸਨ, ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ। ਇਹ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਖਰਚਾ ਬਚਾਏਗਾ,

ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਪਾੜ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੰਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਦਰੀ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜੁਪੀਟਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਈ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ ਮੀਂਹ ਪਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਸਟਰ ਬੇਸਿਨ ਜਾਣ ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਚੰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਖੁਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੱਜ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਸੀਨੀਅਰ ਕਿਊਰੇਟ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਈ ਛੱਟੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸ਼ੱਕ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਉਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਗ਼ਲਤ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਮੂਹ, ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਸ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੁਨ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕਲਪਨਾ, ਕੁਥਾ ਅਤੇ ਝੂਠ ਹਨ, ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੁਪਨੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਧੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਹਨ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗ਼ਲਤੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਫਸ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਾਈਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਕਸਰ, ਗੱਤਾਖੋਰਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਗਭਗ ਵਿਆਪਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਸੱਚ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਕਿਹੜੀ ਸੱਚਾਈ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਡਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਚੇ ਕੱਦ ਵਾਲਾ, ਗੋਰਾ ਰੰਗ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਪਰ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ, ਪੁਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਵਿਚਕਾਰ ਚਿਹਰਾ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਾਲਾ, ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤੇਜ਼; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਮਾਡਿਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਸ-ਗ਼ਲਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਧਾਰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਸੁਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਸਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਰੰਗ, ਅਤੇ ਕੱਦ।"

"ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਦੈਂਤ ਮੋਰਗਾਂਟ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ?" ਨਾਈ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਦੰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ, ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ, ਸਾਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵੱਡੇ ਫਲਿਸਤੀ, ਗੋਲਿਅਥ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਉਚਾਈ ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਹੱਥ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਆਕਾਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਸਲੀ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ, ਲੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਂਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਕਾਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੈਂਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਬੁਰਜਾਂ ਜਿੰਨੇ ਉੱਚੇ ਸਨ; ਜਿਓਮੈਟਰੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਮੇਰਗੈਂਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਛੱਤ ਹੇਠ ਸੌਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਘਰ ਮਿਲੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਥੋਕ ਕੁਝ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਕਵਾਸ ਸੁਣਨ ਦੇ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੋਂਟਾਲਬਨ ਦੇ ਰੀਨਾਲਡੋਸ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਰੋਲੈਂਡ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਾਰਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਦਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਸਨ।

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰੀਨਾਲਡੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਚੌੜਾ ਚਿਹਰਾ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ, ਬਦਮਾਸ਼ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਿੱਖਾ ਅਤੇ ਛੂਹਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੋਰਾਂ ਅਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਕਰੋਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੋਲੈਂਡ, ਜਾਂ ਰੋਟੋਲੈਂਡੋ, ਜਾਂ ਓਰਲੈਂਡੋ (ਕਿਉਂਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ ਦਾ, ਚੌੜੇ ਮੋਢੇ ਵਾਲਾ, ਕਾਫ਼ੀ ਝੁਕਣ ਵਾਲੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ, ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ, ਲਾਲ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ, ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਾਲਾ, ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਨਸਲ ਦਾ ਸੀ।"

"ਜੇਕਰ ਰੋਲੈਂਡ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੁੰਦਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਲੈਡੀ ਐਂਜਲਿਕਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਉਭਰਦੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਛੋਟੇ ਮੂਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਜੀਵੰਤਤਾ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੇ ਅੱਗੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰੋਲੈਂਡ ਦੀ ਖੁਰਦਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਡੋਰ ਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿਗਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦਿਖਾਈ।"

"ਉਹ ਐਂਜਲਿਕਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਕਿਊਰੇਟ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਕੁੜੀ ਸੀ, ਉਡਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੇਚੈਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਥਿਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਛੱਡ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੂਜ਼ਣਾਂ, ਬੁਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘਿਣਾਉਣਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੰਨੇ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਘਨ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਟਹਿਣੀ ਨਾਲ ਸਬਰ ਕੀਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸਮਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੰਨੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੇਸ਼ਤ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮਹਾਨ ਕਵੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਗਾਇਆ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਰੀਓਸਟੋ, ਉਸਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸਮਰਪਣ (ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸਨ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਹਸ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਉਸਨੂੰ ਕੋਥ ਦਾ ਰਾਜਦੰਡ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ, ਡਿਫਟਰ ਕੁਇਲ ਦਾ ਕਦੋਂ ਬਾਰਡ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਵੀਆਂ ਨੂੰ ਵੈਟਸ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ; ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਔਡੇਲੂਸੀਅਨ ਕਵੀ ਨੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂ ਗਾਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਦੁਰਲੱਭ ਕਵੀ, ਇੱਕ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ, ਨੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਇੱਥੇ ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਕੀ ਇਸ ਲੇਡੀ ਐਂਜਲਿਕਾ 'ਤੇ ਵਿਅੰਗ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ?"

"ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇਕਰ ਸੈਕ੍ਰਿਪੈਂਟ ਜਾਂ ਰੈਲੈਂਡ ਕਵੀ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਛਾਂਟ ਦਿੰਦੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਵੀਆਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਾਲ੍ਪਨਿਕ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਜੋਂ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਵਿਅੰਗ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਬਦਲਾ, ਯਕੀਨਨ, ਉਦਾਰ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਲੇਡੀ ਐਂਜਲਿਕਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਕਵਿਤਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ।"

"ਅਜੀਬ ਹੈ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਰੌਲੇ 'ਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਗਏ।

ਅਧਿਆਇ 2

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਹੋਏ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਝਗੜੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਵਰਣਨ ਹੈ?

ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ, ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਜੋ ਚੀਕ ਸੁਣੀ, ਉਹ ਭਾਣਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸੱਨ, ਜੋ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, "ਇਹ ਆਵਾਰਾ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਭਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਘਰ ਦਾ ਨੌਕਰ! ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੋ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹਾਂ, ਗੁਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ! ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹੋ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਲ ਨਾਲ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਇਆ, ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਭੈੜੇ ਟਾਪੂ ਤੈਨੂੰ ਦਬਾ ਦੇਣ, ਘਿਣਾਉਣੇ ਸਾਂਚੋ," ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਟਾਪੂ ਕੀ ਹਨ? ਕੀ ਇਹ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਪੇਟੂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀ?"

"ਇਹ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਜੱਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।"

"ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ," ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਨਾ ਵੜ, ਤੂੰ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਦੀ ਥੈਲੀ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਦੀ ਥੈਲੀ; ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ, ਆਪਣਾ ਬੀਜ-ਪੈਚ ਪੁਟ, ਅਤੇ ਟਾਪੂਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਮੀਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਛੱਡ ਦੇ।"

ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸੁਣੀਆਂ; ਪਰ ਡੌਨ ਕਿਊਐਕਸੋਟ, ਇਸ ਗਲੇਂ ਬੇਚੈਨ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਨਾ ਕੱਢ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਵੇ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ, ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਫੜਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਂਚੋ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਐਕਸੋਟ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਲੈ ਲਈ, ਜਿਸਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਤੋਂ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੱਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਬਕਵਾਸ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਸੰਤਿਪਤ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਨਾਈ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਗੁੱਪਾਂ ਮਾਰੇ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਸੱਜਣ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਡਾਣ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਨਾਈ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ 'ਤੇ, ਜਿਸਦਾ ਟਾਪੂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਖੁਲਾਸੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣਗੀਆਂ।"

"ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਚੌਕਸ ਰਹੀਏ ਕਿ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਢਾਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲਕ ਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੋੜਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਤੀਜੀ ਜਾਂ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਸਾਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੱਸੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ, ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਸੜਕ ਫੜੀ, ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਘੁੰਮੇ; ਸਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਰਹੀ ਹੈ; ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਢੱਕਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੌ ਵਾਰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਵਾਜਬ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਤੂੰ ਗਲਤ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਕਸਿਮ ਕਵਾਂਡੋ ਕੈਪਟ ਡੋਲੇਟ, ਆਦਿ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।"

"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਸਿਰ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸੇਵਕ ਹੋ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਬੁਰਾਈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਰਦ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਰਦ ਦੇਵੇਗੀ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਬਲ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਕੰਧ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਦੀ ਪੀੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੀੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨੇ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

"ਕੀ ਤੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਢੱਕ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਜੇ ਤੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕੇ ਹੋਣਗੇ; ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਆਮ

ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ? ਹਿਡਾਲਗੋ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕੈਬਲੇਰੋ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਮੇਰੀ ਬਹਾਦਰੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਮੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਬਾਰੇ; ਮੇਰੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਬਾਰੇ? ਉਹ ਉਸ ਕੰਮ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਹੁਣ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਵੀਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਜੋ ਤੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਚੰਗੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਘਟਾਏ ਬਿਨਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਜਾਗੀਰਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸ ਸਕਣ।" ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਹੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਹੈ, ਚਾਪਲੂਸੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਸ਼ਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦਿਓ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਨੰਗੀ ਸੱਚਾਈ, ਚਾਪਲੂਸੀ ਦੁਆਰਾ ਛੁਪੀ ਹੋਈ, ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਯੁੱਗ ਸਾਡੇ ਯੁੱਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਲੋਹੇ ਦੇ ਯੁੱਗ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਓ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਦੱਸੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਮੰਗਿਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਬਸ਼ਰਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਨੰਗੀ ਹੋ ਕੇ ਕਹਾਂ, ਇਸ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ।"

"ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਤੁਸੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਝਾੜੀ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਰ-ਕੁੱਟ ਦੇ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਹਾਨ ਪਾਗਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹਿਡਾਲਗੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਸੱਜਣ ਗੁਣਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਰਹਿ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ 'ਡੌਨ' ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਚਾਰ ਵੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟਾਕ ਅਤੇ ਦੋ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਕਮੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੈਬਲੇਰੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਹਿਡਾਲਗੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਕੁਏਅਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਜੋ ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੇ ਖੁਦ ਪਾਲਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਸਟਾਕਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇ ਰੇਸ਼ਮ ਨਾਲ ਰੰਗਦੇ ਹਨ।"

"ਇਹ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਫਟਣ ਹੋਵਾਂ, ਪਰ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਬਾਹਾਂ ਦੇ ਘਿਸਾਅ ਕਾਰਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਟਣ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਬਾਰੇ, ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਪਾਗਲ ਪਰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ;' ਦੂਸਰੇ, 'ਬਹਾਦਰ ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤ;' ਦੂਸਰੇ, 'ਸ਼ਿਸ਼ਟ ਪਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ', ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਇੰਨੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਹੱਡੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ।"

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਨੇਕੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਆਦਮੀ ਜੋ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਬਦਨਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਨਾਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜੂਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਦਲੇਰ, ਸਿਆਣਾ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਕੁਪਤਾਨ, 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਕੰਦਰ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਹਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ

ਉਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ। ਹਰਕੂਲੁਸ ਬਾਰੇ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਿਹਨਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸ਼ਲੀਲ ਅਤੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਡੌਨ ਗ੍ਰੀਲੋਰ, ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਡਿਸ ਦੇ ਭਰਾ, ਬਾਰੇ, ਇਹ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਝਗੜਾਲੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਬਾਰੇ ਕਿ ਉਹ ਲੰਚਰੀਮੇਜ਼ ਸੀ। ਤਾਂ ਜੋ, ਹੇ ਸਾਂਚੋ, ਚੌਰਾਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਦਨਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਬੱਸ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਾਸ਼!"

"ਕੀ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਅਜੇ ਪੂਛ ਦੀ ਚਮੜੀ ਉਤਾਰਨੀ ਬਾਕੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਹੁਣ ਤੱਕ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੇਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੋਟੀਆਂ ਹੀ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਦਨਾਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਐਟਮ ਗੁਆਏ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੈਚਲਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਦਿ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ" ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਕੋਈ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਕੀ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ! ਕਿਉਂ, ਕੁਆਰਾ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ (ਇਹ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਰੇਂਗੇਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਮੂਰਿਸ਼ ਨਾਮ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੂਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੇਰੇਨਗੇਨਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਨ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਸਾਈਡ' - ਜਿਸਦਾ ਅਰਬੀ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ 'ਪ੍ਰਭੂ' - ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਸਾਂਚੋ ਗਲਤ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਲਿਆਵਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਲਕ ਝਪਕਦੇ ਹੀ ਉਸ ਲਈ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੀ ਟੁਕੜਾ ਨਹੀਂ ਖਾਵਾਂਗਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਲੈਂਦਾ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹ ਉਸ ਕੁਆਰੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ, ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ।

ਅਧਿਆਇ 3

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਬਾਰੇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਕੁਆਰੇ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਅਜੇ ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਬਲੇਡ 'ਤੇ ਸੁੱਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਸ਼ੁਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਛਪ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਜਾਦੂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੋਸਤ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਲਈ; ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੀਵੇਂ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਸੁਕੁਆਇਰਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਪਤੀਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਇਹ ਤੱਥ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਉੱਚਾ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਉਸਨੂੰ ਬੇਆਰਾਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੇਖਕ ਇੱਕ ਮੂਰ ਸੀ, "ਸਾਈਡ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੂਰਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਲੱਭਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਕਾਰ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਰਾਣੀਆਂ, ਮਹਾਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਗੁਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਅਤੇ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਸਾਂਚੇ ਅਤੇ ਕੈਰਾਸਕੇ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ।

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੁਆਰਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੈਮਸਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਸੀ; ਉਹ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ, ਲਗਭਗ ਚਾਰ-ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਾ, ਗੋਲ ਚਿਹਰਾ, ਇੱਕ ਚਪਟੀ ਨੱਕ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੂੰਹ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਦਿਓ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸੈਨੇਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਕਿਉਂਕਿ, ਸ਼ੁੱਟ ਪੀਟਰ ਦੀ ਆਦਤ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਨਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਸੀਸ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਨ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਹਰ 'ਤੇ ਦੋਹਰੀ ਅਸੀਸ ਜਿਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੁਰੂਵ ਵਿਆਪਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਅਸ਼ਲੀਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਝੱਲੀ!"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮੂਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ?"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਉਕਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੰਡ ਛਪੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਪੁਰਤਗਾਲ, ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਅਤੇ ਵੈਲੇਂਸੀਆ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਛਾਪੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਂਟਵਰਪ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਇੱਕ ਚੀਜ਼," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਥੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਨੇਕ ਅਤੇ ਉੱਘੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਛਪਾਈ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਜੇਕਰ ਇਹ ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਹੀ ਸਾਰੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਤੋਂ ਹੁਥੇਲੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਰ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹਾਦਰੀ, ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਚ ਹਿੰਮਤ, ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤੁਹਾਡਾ ਧੀਰਜ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੋਨਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਪਲੈਟੋਨਿਕ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ-"

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਡੋਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇੱਥੇ ਕਿਹਾ; "ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਗਲਤ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸੀਨੀਅਰ ਬੈਚਲਰ, ਮੇਰੇ ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲਦੇ ਗਏ ਹਨ?"

"ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਰਾਇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਆਦ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਕੁਝ ਹਵਾ ਦੀਆਂ ਚੱਕੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਸੁਹੰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਬ੍ਰਾਇਯੂਸ ਅਤੇ ਦੈਂਤ ਸੋਨ; ਦੂਸਰੇ ਭਰਾਈ ਵਾਲੀਆਂ ਚੱਕੀਆਂ ਦੀ; ਇੱਕ ਦੋ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਦੋ ਝੁੰਡਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਈਆਂ; ਦੂਜਾ ਸੇਰੀਵੀਆ ਵਿਖੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਾ ਰਹੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ; ਤੀਜਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਕਿ ਬੇਨੇਡਿਕਟਾਈਨ ਦੈਂਤਾਂ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਬਿਸਕਾਇਨ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸੀਨੀਅਰ ਬੈਚਲਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਯਾਂਗੁਏਸਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਹਸ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਚੰਗਾ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਸੁਆਦੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਸੀ?"

"ਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੈਪਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਕੱਟੇ ਸਨ।"

"ਮੈਂ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੂੜਾ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੈਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਤੋਂ ਵੱਧ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸਦੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਾਹਸਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ।"

"ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਜੇਕਰ ਲੇਖਕ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗਿਣਤ ਕੁਜਲਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ।"

"ਇੱਥੇ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਦੇ ਨਾਇਕ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਨੀਅਸ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਵਰਜਿਲ ਉਸਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯੂਲਿਸਸ ਇੰਨਾ ਸਿਆਣਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਹੋਮਰ ਉਸਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਕਵੀ ਵਜੋਂ ਲਿਖਣਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਵਜੋਂ ਲਿਖਣਾ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਹੈ; ਕਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜਾਂ ਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ; ਪਰ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਨ, ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਲਏ ਬਿਨਾਂ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਇਹ ਸਰਦਾਰ ਮੂਰ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਪੂਜਾ ਦੇ ਮੇਢਿਆਂ ਦਾ ਮਾਪ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਦਾ ਦਰਦ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤੂੰ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਕੁੱਤਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੀ ਕੋਈ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਥੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਥੱਕੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ 'ਤੇ ਤਾਜ਼ੇ ਹਨ।"

"ਚੁੱਪ ਰਹਿ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਸ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਨਾ ਟੋਕੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੇ।"

"ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ।"

"ਕਰਮਚਾਰੀ, ਪ੍ਰੋਜ਼ੇਨੇਜ ਨਹੀਂ, ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕ੍ਰੀ! ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਫੜਨ ਵਾਲਾ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ।"

"ਰੱਬ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਸਾਂਚੋ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸਾਰੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਚਲਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਟਾਪੂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

"ਅਜੇ ਵੀ ਕੁੰਧ 'ਤੇ ਧੁੱਪ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਲਵੇਗਾ, ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਫਿੱਟ ਅਤੇ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਮਥੂਸੇਲਾਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ; ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਟਾਪੂ ਕਿਤੇ ਦੂਰੀ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿੱਥੇ; ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਕੋਈ ਘਾਟ ਹੈ।"

"ਇਹ ਰੱਬ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੁਭ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਰੱਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੁੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਤਾ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਦਾ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹਜ਼ਾਰ ਟਾਪੂਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ।"

"ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨਰ ਦੇਖੇ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮੇਰੇ ਜੁੱਤੀ ਦੇ ਤਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਸੁਖ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

"ਉਹ ਟਾਪੂਆਂ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇੱਕ ਸੌਖੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ: ਜਿਹੜੇ ਟਾਪੂਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਵਿਆਕਰਣ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮਾਰ ਲਈ ਮੇਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਝੁਕਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਸੰਦ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ; ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸੀਨੀਅਰ ਬੈਚਲਰ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਸਕੂਆਇਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਈਸਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਾ-ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੋਲੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਦੇ।"

"ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲਦਾ ਜਾਂ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਬੇਤਰਤੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾ ਲਗਾਵੇ।"

"ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਦਿ ਇੰਸ-ਐਡਵਾਈਜ਼ਡ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ' ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਨਾਵਲ ਪਾਇਆ ਹੈ; ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਬੁਰਾ ਜਾਂ ਗਲਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਜੁਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੀਨੇਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ।"

"ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਪੱਤਾਗੋਭੀ ਅਤੇ ਟੋਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਕੋਈ ਸਿਆਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਕੁਝ ਅੰਗਿਆਨੀ ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਬੇਤੁਕੀਬੇ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ, ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਬੇਦਾ ਦਾ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਓਰੇਬੁਨੇਜਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਪੇਂਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।' ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਇੱਕ ਕੁੱਕੜ ਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਂਟ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਉਲਟ, ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਰੋਥਿਕ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, 'ਇਹ ਇੱਕ ਕੁੱਕੜ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਡਰੋ ਨਹੀਂ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਬੱਚੇ ਇਸਦੇ ਪੰਨੇ ਪਲਟਦੇ ਹਨ, ਨੌਜਵਾਨ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਵੱਡੇ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਇੱਕ ਸ਼ੈਬਦ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਅੰਗੂਠਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈਕ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਇਹ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।' ਅਤੇ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿੰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪੰਨੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਮਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ 'ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ' ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ; ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇਸ 'ਤੇ ਝਪਟਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਉਕਤ ਇਤਿਹਾਸ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਹਾਵਣਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਸ਼ੈਬਦ ਦੀ ਝਲਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਕੈਥੋਲਿਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਹੈ।"

"ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਖਣਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੱਚ ਲਿਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਝੂਠ, ਅਤੇ ਝੂਠ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਝੂਠੇ ਪੈਸੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਨਾਵਲਾਂ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮੇਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੀ; ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ 'ਤੁੜੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਘਾਹ ਨਾਲ, ਆਦਿ' ਕਹਾਵਤ 'ਤੇ ਚੱਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਹੰਝੂਆਂ, ਮੇਰੇ ਉੱਚੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ, ਮੇਰੇ ਉੱਦਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਐਲ ਟੋਸਟਾਡੋ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਇੱਕ ਖੰਡ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਜਿਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹਾਂ, ਸੀਨੀਅਰ ਬੈਚਲਰ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖਣ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਪੱਕੀ ਸਮਝ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ

ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੁਹਾਵਣੇਪਣ ਦੇ ਦਬਾਅ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ, ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ। ਕਾਮੇਡੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਚੁਲਾਕ ਪਾਤਰ ਜੋਕਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖ ਸਮਝੇਗਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਹੈ ਇਕ ਮਾਪ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸੱਚ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ 'ਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖਦੇ ਅਤੇ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਭੁੱਖੇ ਹੋਣ।"

"ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਇੰਨੀ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਛਪੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਓਨੀ ਹੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਨੁੱਖ, ਮਹਾਨ ਕਵੀ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ, ਹਮੇਸ਼ਾ, ਜਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਰਚਨਾ ਕੀਤੇ।"

"ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਹਨ ਜੋ ਮੰਚ ਲਈ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ।"

"ਇਹ ਸਭ ਸੱਚ ਹੈ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ ਵਾਲੇ ਵਧੇਰੇ ਨਰਮ ਅਤੇ ਘੱਟ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੰਮ ਦੇ ਚਮਕਦਾਰ ਸੂਰਜ 'ਤੇ ਧੱਬਿਆਂ ਵੱਲ ਇੰਨਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਹੋਮਰ ਨੂੰ ਬੇਨਸ ਡੇਰਮਿਟੇਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਘੱਟ ਛਾਂ ਨਾਲ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਜਾਗਦਾ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੁਕਸ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਿਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ੋਖਮ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਛਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸੰਭਵਤਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਉਹ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ।"

"ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸਲੂਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਟੂਲਟੋਰਮ ਇਨਫਿਨਿਟਮ ਐਸਟ ਨਿਊਮੇਰਸ, ਅਣਗਿਣਤ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਕੁਝ ਨੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੋਰ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਡੈਪਲ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲੱਈ, ਕਿ ਉਹ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਗਧੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਗਟ

ਹਣ ਦੇ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਤਾਜਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੀਅਰਾ ਮੁਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਵੈਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਖਰਚ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਭੁੱਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।"

"ਸੀਨਅਰ ਸੈਮਸਨ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦੋ-ਤੋਲਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾਉਂਦਾ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੈਂਟਾ ਲੂਸੀਆ ਦੇ ਕੰਡੇ 'ਤੇ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਘਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ; ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਹਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜੁਰਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਗਧੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਸੱਤ ਤਾਜਾਂ ਦੇ ਖਰਚ ਬਾਰੇ;" ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਜਾਂ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਉਹ ਘਰੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਤੁਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਸੱਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਿਹਾ, ਆਮ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਕਬੂਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਕੈਰੋਸਕੋ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਦਾਅਵਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਲਈ, ਸਾਂਚੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ।

ਅਧਿਆਇ 4

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕੁਆਰੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਦੱਸਣ ਯੋਗ ਹਨ।

ਸਾਂਚੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਨੋਰ ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਨੇ, ਜਾਂ ਕਿਵੇਂ, ਜਾਂ ਮੇਰਾ ਗਧਾ ਕਦੋਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸੇ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਸੀਅੁਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਗਏ, ਹੋਲੀ ਗੁਲ੍ਹਾਮਾਂ ਦੇ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਵਿੱਤਰ ਬ੍ਰਦਰਹੁੱਡ ਤੋਂ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਲੋਅ ਜੋ ਸੇਗੋਵੀਆ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਬਰਛੇ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਦੌਰ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਝੱਗ ਨਾਲ਼ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਅਸੀਂ ਸੌਂ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਚਾਰ ਖੰਭਾਂ ਵਾਲੇ ਗੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਸੀ, ਉਹ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਚਾਰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪੈਕ-ਸੈਡਲ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇਸ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੇਠੋਂ ਲੈ ਗਿਆ ਬਿਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਮਾਮਲਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਬਰਾਕਾ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਸੈਕ੍ਰੀਪਾਂਟੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਮਸ਼ਹੂਰ ਚੋਰ, ਬਰੂਨੇਲੋ, ਨੇ ਉਸੇ ਹੀ ਚਾਲ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆ।"

"ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਦਾਅ ਹਿਲਾਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਡਿਗਣ ਨਾਲ; ਮੈਂ ਗਧੇ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ; ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਵਹਿ ਤੁਰੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਵਿਰਲਾਪ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿੰਨੇ, ਉਸਦੀ ਲੈਡੀਸ਼ਿਪ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਗਧਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਇੱਕ ਜਿਪਸੀ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਗਿਨਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਸੀ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਬਦਮਾਸ਼ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜ਼ੰਜੀਰ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਗਲਤੀ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ, ਕਿ ਗਧੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲੇਖਕ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਪ੍ਰਿੰਟਰਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹੀ ਹੈ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਸੌ ਤਾਜਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ? ਕੀ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਹਾਈਵੇਅ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਈਵ੍ਵੇਅ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਭਟਕਣ ਨੂੰ

ਬਹੁਤ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੈਪ ਅਤੇ ਗੁਧੇ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਖੁਦ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਲਿਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਮੈਂ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਝਿੜਕਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚਾਰ ਮਾਰਵੇਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਹੋਰ ਸੋਨ ਤਾਜ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਉਵੇਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਬਦਤਰ।"

"ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ," ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਕਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਮਾਂ ਉੱਚਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਕੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸੀਨੀਅਰ ਬੈਚਲਰ?" ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਲੇਖਕ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਸਿਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਕਦੇ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ, ਜੋ ਸੈਟਰਾਈਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖੁਸ਼ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਇਕਸੋਟੇਡਸ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗੇ।'"

"ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ?" ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਹੁਣ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਲੇਖਕ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਇਹ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਜਲਦੀ, ਜਲਦੀ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਈਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦਰਜ਼ੀ; ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਕਦੇ ਵੀ ਓਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿੰਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਮੂਰ, ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਾਸਟਰ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਗੋਰਾਊਟਿੰਗ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੌ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੰਗਾ

ਆਦਮੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਤੁਰਕੀ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਜੁੱਤੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਪੈਰ 'ਤੇ ਲੰਗੜੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਲੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ, ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੰਗੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਜੇ ਕਹੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਕਿ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਹਿੰਸਕ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਪਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਸ਼ਗਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੈਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਤਿਮਾਹੀ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਰਾਗੋਨ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੇਂਟ ਜੁਆਰਜ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਰਾਗੋਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਿੱਤੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਨਸੀਹਤ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਸਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

"ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਘਿਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸੈਨੋਰ ਸੈਮਸਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇੱਥੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਸੌ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਲਾਲਚੀ ਮੁੰਡਾ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਖਰਬੂਜੇ ਕੁਰਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ, ਸੈਨੋਰ ਬੈਚਲਰ! ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ 'ਸੈਂਟੀਆਗੋ' ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ!" ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ (ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਖੁਦ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ) ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਮੁਤਲਬ ਕਾਇਰਤਾ ਅਤੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਉੱਡ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਹਮਲਾ ਕਰੇ। ਪਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀ ਲੜਾਈ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰ ਕੇ ਨੱਚਾਂਗਾ; ਪਰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਲਵਾਰ ਖਿੱਚਾਂ, ਇੱਥੇ ਤੁੱਕ ਕਿ ਕੁਹਾੜੀ ਅਤੇ ਹੁੱਡ ਦੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ, ਵਿਅਰਥ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੜਾਕੂ ਆਦਮੀ, ਸੈਨਰ ਸੈਮਸਨ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੇਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਕੁਝ ਟਾਪੂ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਕਰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਮੇਰੀ ਰੋਟੀ ਦਾ ਸੁਆਦ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬਿਹਤਰ, ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਯਾਤਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਗੁਆ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪਵਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਾਂ? ਸਾਂਚੋ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਮੇਰਾ ਮੁਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਸਵਰਗ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੁਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੋਖਮ ਦੇ, ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ

ਇਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਛਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਹਲਟਰ ਨਾਲ ਦੌੜੋ; ਅਤੇ 'ਜਦੋਂ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਓ।'"

"ਭਰਾ ਸਾਂਚੋ," ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸ਼ਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਿਆ ਹੈ; ਪਰ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਨਹੀਂ।"

"ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਘੱਟ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਸੈਨੋਰ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟੇਗਾ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਰੀ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਕਰਕੇ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਬਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟਾਪੂਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ।"

"ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖ, ਸੈਂਚੋ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸਨਮਾਨ ਸੁਲੀਕੇ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।"

"ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੱਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬੁੱਢੇ ਈਸਾਈ ਦੀ ਚਰਬੀ ਚਾਰ ਉਂਗਲਾਂ ਡੂੰਘੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਸੁਭਾਅ ਵੱਲ ਦੇਖੋ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ?"

"ਰੱਬ ਕਰੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਆਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜੇ ਉਹ ਕਵੀ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਵਿਦਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਲਿਖਣ ਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਹਰ ਲਾਈਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ, ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, "ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ" ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਪੇਨ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਵੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਿਰਫ਼ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸੌਨ, ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇਖੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ ਸੁਤਾਰਾਂ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਉਹ ਚਾਰ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਬੈਲੇਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਡੈਸੀਮਾਸ ਜਾਂ ਰੇਡੋਂਡੀਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ "ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ" ਨਾਮ ਨੂੰ ਚਾਰ ਗਾਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁੱਕ ਨਾਮ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਆਇਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।"

ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਰਵਾਨਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਗੁਪਤ

ਰੁੱਖ, ਖਾਸ ਕੁਰਕ ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਤੀਜਾ ਅਤੇ ਘਰ ਦਾ ਨੌਕਰਾਣੀ ਤੋਂ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ। ਕੈਰੋਸਕੋ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲਈ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਦੇਵੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੀ ਮੁਹਿੰਮ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਅਧਿਆਇ 5

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਚੁਲਾਕੀ ਭਰੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਗੱਲਬਾਤ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦਕ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੰਜਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਲਿਖਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਅਪੋਕ੍ਰਿਫਲ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜ਼ਿਸਦੀ ਉਸਦੀ ਸੀਮਤ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨੀਆਂ ਸੂਖਮ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਥੋਪਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

ਸਾਂਚੋ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਘਰ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਮ ਤੋੜਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਸਾਂਚੋ ਦੋਸਤ, ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੈਂ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਤਨੀ, ਜੇ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਨਾ ਦਿਖਾਵਾਂ।"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੀ, ਪਤੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਕਿ ਜੇ ਰੱਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ, ਖੁਸ਼ ਨਾ ਹੁੰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ, ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਮੂਰਖ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਏ, ਟੇਰੇਸਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਲਈ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਵੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸੋਚ ਨਾਲ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਸੌ ਤਾਜ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਹਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਰੋਟੀ, ਸੁੱਕੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਈਵੇਅ ਅਤੇ ਚੌਰਾਹੇ 'ਤੇ ਲਿਜਾਏ - ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਛੋਟੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਧੇਰੇ ਠੋਸ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਰਲ ਗਈ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗੀ, ਜੇ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ।"

"ਇੱਥੇ ਦੇਖ, ਸੈਂਚੋ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਤੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਇੰਨੇ ਗੋਲ-ਮੋਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈਂ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।"

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝੇ, ਪਤਨੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਦਾ ਹੈ; ਇਹੀ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਭੈਣ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ; ਉਸਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦੁਗਣੀ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਪੈਕ-ਕਾਠੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਰਨੈਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਦੁਨੀਆ ਭਰ

ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੰਤਾਂ, ਅਜਗਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੀਕਾਂ, ਗਰਜਾਂ, ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਲਵੈਂਡਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਯਾਂਗੁਏਸਨ ਅਤੇ ਜਾਦੂਈ ਮੂਰਾਂ ਨਾਲ ਗਿਣਨਾ ਨਾ ਪੈਂਦਾ।"

"ਮੈਂ ਚੁੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ, ਪਤੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਸੁਕੂਇਰ-ਇਰੰਟ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਰਹਾਂਗੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਾਰੀ ਅੰਖੀ ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਵੇ।"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਤਨੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਟਾਪੂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ।

"ਨਹੀਂ, ਫਿਰ, ਪਤੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੁਰਗੀ ਨੂੰ ਜਿਊਣ ਦਿਓ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਚੁਚੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਜੀਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਲੈਣ ਦਿਓ; ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਗਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਏ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਕਬਰ 'ਤੇ ਜਾਓਗੇ, ਜਾਂ ਲਿਜਾਏ ਜਾਓਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚਟਣੀ ਭੁੱਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਗਰੀਬ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਆਦ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹੋਣ। ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਜੇ ਚੁੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸੰਚਿਕੇ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਕੂਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਚਾਚਾ ਮਠਾਰੂ ਉਸਨੂੰ ਚਰਚ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਮਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਮਾਰੀ-ਸਾਂਚਾ ਸੋਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਰੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਪੋਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ; ਅਤੇ, ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਧੀ ਇੱਕ ਵੇਸ਼ਵਾ ਨਾਲੋਂ ਮਾੜੀ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਚੰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ, ਪਤਨੀ, ਮਾਰੀ-ਸਾਂਚਾ ਲਈ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਮੇਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 'ਮੇਰੀ ਔਰਤ' ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਸਾਂਚੋ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ; "ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਓ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਯੋਜਨਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਅੱਡੀ ਵਾਲੇ ਜੁੱਤੇ, ਉਸਦੇ ਸਲੇਟੀ ਫਲੈਨਲ ਪੇਟੀਕੋਟ ਤੋਂ ਹੂਪਸ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਗਾਊਨ, ਸਾਦੇ 'ਮੁਰੀਕਾ' ਅਤੇ 'ਤੂੰ' ਤੋਂ 'ਡੋਨਾ ਫਲਾਨਾ' ਅਤੇ 'ਮਾਈ ਲੇਡੀ' ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੋਟੇ ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ ਦਾ ਧਾਗਾ ਦਿਖਾ ਦੇਣਗੀਆਂ।"

"ਤੁਟ, ਮੂਰਖ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੰਜ਼ੁਤ ਅਤੇ ਸੁਜਾਵਟ ਉਸਨੂੰ ਦਸਤਾਨੇ ਵਾਂਗ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਉਸਨੂੰ 'ਮੇਰੀ ਔਰਤ' ਬਣਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ

ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨੱਕ ਪੁੱਝ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਓ।'" ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੁਟਿਆਰ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਖ਼ਸ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਕਰੀਏ, ਜੇ ਜਦੋਂ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜੋਕਰ-ਨਸਲ ਅਤੇ ਕੁਲੇਡੇਹੁਪਰੋ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਕਤਾਈ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਤੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪਾਲ ਰਿਹਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਪੈਸੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਮੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ; ਲੋਪ ਟੋਚੇ, ਜੁਆਨ ਟੋਚੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੁੜੀ ਵੱਲ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੀ, ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ, ਮਾਪੇ ਅਤੇ ਬੱਚੇ, ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜੁਵਾਈ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਅਸੀਸ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਰਹੇਗੀ; ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।"

"ਕਿਉਂ, ਤੂੰ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਬਰੱਬਾਸ ਦੀ ਪਤਨੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਉਸ ਨਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਰੋਕਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ? ਦੇਖੋ, ਟੇਰੇਸਾ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹਵਾ ਨਾਲ ਚੱਲੀਏ ਜੋ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਵਗਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਹੇਠਾਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਕ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਅਪੋਕ੍ਰਿਫਲ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

"ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਜਾਨਵਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਚੰਗਾ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ, ਅਤੇ ਮਾਰੀ-ਸਾਂਚਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ 'ਡੋਨਾ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ' ਕਹਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜੰਮੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਵ੍ਹੀਆ ਕਾਰਪੇਟ, ਗੱਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਦਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਪਾਵੇਂਗਾ? ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹੋ, ਨਾ ਵੱਡਾ ਨਾ ਛੋਟਾ, ਇੱਕ ਟੈਪੇਸਟ੍ਰੀ ਚਿੱਤਰ ਵਾਂਗ - ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚਿਕਾ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੇਸ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਕਹੋ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਤੀ?" ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਖੈਰ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਧੀ ਲਈ ਕਾਉਂਟੇਸ ਦਾ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਉਸਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੋ ਕਰੋ, ਉਸਨੂੰ ਡਚੇਸ ਜਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਬਣਾਓ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ, ਭਰਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਲੋਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਪਤਿਸਮੇ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਟੇਰੇਸਾ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਸਾਦਾ, ਸਰਲ ਨਾਮ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੋੜ ਜਾਂ ਟੈਗ ਜਾਂ ਡੌਨਸ ਜਾਂ ਡੋਨਸ ਦੇ ਕੱਢਿਆਂ ਦੇ; ਕੈਸਕਾਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਟੇਰੇਸਾ ਕਾਸਕਾਜੋ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ 'ਰਾਜੇ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ,' ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ 'ਡੌਨ' ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਲੱਗਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਭਾਰੀ ਬਣਾ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ

ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਾਉਂਟੈਸ ਜਾਂ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਾਂਗ ਸੂਜਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਕਹਿਣਗੇ, 'ਦੇਖੋ ਕਿ ਸੁਲਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਹਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ! ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਣ ਕੁਤਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੇਟੀਕੋਟ ਦੀ ਪੂਛ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਚਾਦਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰੱਖ ਕੇ ਪੂੰਜ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਉਹ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹੁੱਪਡ ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੁੱਚ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ!' ਜੇ ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸੱਤ ਇੰਦਰੀਆਂ, ਜਾਂ ਪੰਜ, ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ, ਭਰਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੂਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਆਦਮੀ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਹੁੱਕਾਰ ਕੂਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਧੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਇਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ ਦੀ ਲੱਤ ਟੁੱਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਰੁੱਝਿਆ ਰਹਿਣਾ ਇੱਕ ਨੇਕ ਕੁੜੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਹੈ; ਆਪਣੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਲਈ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਠੀਕ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 'ਡੌਨ' ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਾਦਾ ਜੀ ਕੋਲ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਰੱਬ ਤੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਤੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ, ਸਿਰ ਜਾਂ ਪੂਛ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ! ਕਾਸ਼ਕਾਜੇ, ਅਤੇ ਬੁੱਚ, ਕਹਾਵਤਾਂ ਅਤੇ ਹਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਮੂਰਖ (ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਹੋ), ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਧੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਵਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਘੁੰਮਣ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨਫੈਂਟਾ ਡੋਨਾ ਉਰਾਕਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਰਾਹ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੋਵੋਗੇ; ਪਰ ਜੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿਚ, ਇਕ ਅੱਖ ਦੇ ਝਪਕਣ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ 'ਡੌਨ' ਅਤੇ 'ਮਾਈ ਲੇਡੀ' ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਰੱਖਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਲੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛਤਰੀ ਹੇਠਾਂ, ਇੱਕ ਮੰਚ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਰੱਖਾਂ, ਮੇਰਕੋ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਲਮੇਹਾਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮਖਮਲੀ ਗੱਦੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਖਮਲੀ ਗੱਦੀਆਂ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋਗੇ?"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂ, ਪਤੀ?" ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਹਾਵਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ।' ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਲੋਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਝੱਟ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ; ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਟਿਕਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਕਦੇ ਗਰੀਬ ਸੀ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਜ਼ਾਕ, ਤਾਅਨੇ-ਮਿਹਣੇ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸੰਘਣੇ ਝੁੰਡ ਹਨ।"

"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਟੇਰੇਸਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਸੂਤ੍ਰਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ, ਜਿਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਲੈਂਟ ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਟਿਕਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।"

[ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਇੱਥੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਰ ਹਨ ਜ਼ੁਨੂਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਨੁਵਾਦਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਅਪੂਰਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ।

"ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਕੱਪੜਿਆਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਟੁਕੜੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨੀਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਯਾਦ ਕਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗ਼ਰੀਬੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨੀਵੀਂ ਜਨਮ, ਹੁਣ ਅਤੀਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵਜੂਦ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਨੀਵੀਂ ਅਵਸਥਾ (ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨ ਜੋ ਪੈਡ੍ਰੋ ਨੇ ਵਰਤੇ ਸੀਨ) ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਉਚਾਈ ਤੱਕ ਉਠਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ, ਉਦਾਰ, ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਮਰ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਲੀਨਤਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੈ, ਇੱਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇ, ਟੇਰੇਸਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਖੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਈਰਖਾਲੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਹੀ, ਪਤੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਜੋ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਕਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਰੁੜਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਨਾ ਤੋੜ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਉਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈਂ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈਂ-"

"ਹੱਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਔਰਤ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਘੁੰਮਿਆ ਨਹੀਂ।"

"ਪਤੀ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਨਾ ਕਰੋ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਲਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਓ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਤੁਲੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਣੀ ਹੈ ਸਿਖਾਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਪੈਸੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਓ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਪੈਸੇ ਭੇਜ ਦਿਓ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੋ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਵਾਂਗੀ।"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਡੀ ਧੀ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੇਸ ਬਣੇਗੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਉਂਟੇਸ ਵਜੋਂ ਦੇਖਾਂਗੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾ ਰਹੀ ਹੋਵਾਂ; ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕੁਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਇਸ ਬੋਝ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੁੱਤੇ ਹੋਣ;" ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਰੋਣ

ਲੱਗ ਪਈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਂਚੇਕਾ ਨੂੰ ਮਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਦਫ਼ਨਾਈ ਹੋਈ ਦੇਖ ਲਈ ਹੋਵੇ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਾਊਂਟੇਸ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਹੋ ਸਕੇ ਟਾਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਅਧਿਆਇ 6

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ; ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਕਾਸਕਾਜੋ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵਿਹਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਚਾਚਾ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਗਲਤ ਬਹਾਦਰੀ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਠੰਡੇ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਹਥੌੜਾ ਮਾਰਨਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੂੰ ਕੁੜੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮਾਲਕ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਆਤਮਾ ਵਾਂਗ ਘੁੰਮਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਅਤੇ ਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਸਾਹਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਕੁਝ ਉਪਾਅ ਭੇਜੇ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ, ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।"

ਇਸ 'ਤੇ ਘਰ ਦੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਕੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੂਰਬੀਰ ਨਹੀਂ ਹਨ?"

"ਇੱਥੇ ਹਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਵਡੀ ਸ਼ਾਨ ਲਈ।"

"ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਹਿਲਾਏ, ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ?"

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ ਦਰਬਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਸਾਰੇ ਦਰਬਾਰੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਬਾਰੀ, ਆਪਣੇ ਚੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਨਕਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਦੇ, ਅਤੇ ਗਰਮੀ ਜਾਂ ਠੰਡ, ਭੁੱਖ ਜਾਂ ਪਿਆਸ ਸਹਿਣ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ; ਪਰ ਅਸੀਂ, ਸੱਚੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ, ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ਼ ਮਾਪਦੇ ਹਾਂ, ਸੂਰਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਠੰਡੇ,

ਹਵਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ, ਪੈਦਲ ਅਤੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ; ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤਲਵੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਆਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜੋਖਮਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਚਕਾਨਾ ਬਿੰਦੂਆਂ ਜਾਂ ਸਿੰਗਲ ਲੜਾਈ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਛੋਟੀ ਬਰਛਾ ਜਾਂ ਤਲੱਵਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਅਤੇ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਤੱਕ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿਚ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾ ਨਾਈਟ-ਰੈਂਟ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦਸ ਦੈਂਤ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੱਦਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨਾਲ ਛੂਹਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ, ਲੱਤਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਉੱਚੇ ਬੁਰਜਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜੁਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਸਤ ਵਾਂਗ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਅੱਖ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਚੱਕੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੱਚ ਦੀ ਭਠੀ ਨਾਲੋਂ ਚਮਕਦਾਰ ਚਮਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਡਰ ਦਿਲ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮੱਛੀ ਦੇ ਸ਼ੈੱਲ ਹਨ, ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸਖ਼ਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਦਮਿਸ਼ਕ ਸਟੀਲ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਬਲੇਡ, ਜਾਂ ਸਟੀਲ ਦੇ ਸਪਾਈਕਸ ਨਾਲ ਜੜੇ ਡੰਡੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਘਰ ਦਾ ਨੌਕਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅੰਤਰ ਦੇਖ ਸਕੋ। ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ; ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਦੂਜੇ, ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ 'ਤੇ ਉੱਚ ਮੁੱਲ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਆਹ, ਸਰਦਾਰ," ਇੱਥੇ ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਕਥਾ ਅਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਬੇਨੀਟੋ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੇ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ।"

"ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੌਂਹ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਭੂਤੀਜੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੀ ਧੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਨਿੰਦਿਆ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਗੂੰਜ ਉੱਠਦੀ ਹੈ। ਕੀ! ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਲੈਸੋ-ਬੋਥਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਹਿਲਾਉਣ ਅਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੇ? ਜੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਸੈਨਰ ਅਮਾਡਿਸ ਕੀ ਕਹੇਗਾ? ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਮੇਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਨਾਈਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਰੱਖਿਅਕ ਸੀ; ਪਰ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਿਮਰ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਕੁਝ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤ ਵਾਲੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੁੰਨ; ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਹਰ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਜਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੈ; ਕੁਝ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹਨ, ਦੂਸਰੇ ਪਿੱਚਬੈਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੱਜਣ ਵਰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਖੜੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ। ਕੁਝ ਨੀਵੇਂ ਦਰਜੇ ਦੇ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜੋ ਸੱਜਣਾਂ ਲਈ ਪਾਸ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਸੱਜਣ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਈ ਸੋਚੇਗਾ, ਨੀਵੇਂ ਦਰਜੇ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ

ਪਾਸ ਹਣ ਲਈ ਮਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਾਵੁਨਾ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਵਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੀਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।"

"ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ!" ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚਾਚਾ - ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮੰਚ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਭਰਮ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਢੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਾਕਤਵਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਤਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਉਮਰ ਦੁਆਰਾ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਟੇਢੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਕੇਬ਼ਲ ਲੋਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੱਜਣ ਲੋਕ ਇੰਨੇ ਹੀ ਹੋਣ, ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ!"

"ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਭਤੀਜੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਨਮ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ; ਪਰ, ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਟਾਲਦਾ ਹਾਂ। ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੰਸ਼ (ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ) ਨੂੰ ਚਾਰ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਹਨ: ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਿੰਮਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ; ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮਹਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ; ਉਹ, ਦੁਬਾਰਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਿਰਾਮਿਡ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋਏ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਅਸਲੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਪਿਰਾਮਿਡ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਾਂਗ, ਜੋ ਕਿ, ਇਸਦੇ ਅਧਾਰ ਜਾਂ ਨੀਂਹ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲਤਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਹਨ - ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੱਧ-ਕੋਰਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਲੋਕ-ਰੇਖਾ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਹ ਜਿਸਦਾ ਮੂਲ ਨਿੰਮਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਾਨਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਓਟੋਮੈਨ ਘਰਾਣਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਨਿੰਮਰ ਅਤੇ ਨੀਵੇਂ ਚੁਰਵਾਹੇ ਤੋਂ, ਇਸਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ, ਉਸ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਲਈ, ਜੋ ਮਹਾਨਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਜੋੜੇ ਅਜੇ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਣ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਨੂੰ ਵਧਾਏ ਜਾਂ ਘਟਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਮਹਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋਏ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ, ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫ਼ਿਰਊਨ ਅਤੇ ਟਾਲਮੀ, ਰੋਮ ਦੇ ਸੀਜ਼ਰ, ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ, ਰਾਜਿਆਂ, ਪ੍ਰਭੂਆਂ, ਮਾਦੀਆਂ, ਅੱਸ਼ੂਰੀਆਂ, ਫਾਰਸੀਆਂ, ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਝੁੰਡ (ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ) ਲਈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਵੰਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਖੁਦ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਝ ਨੀਵੀਂ ਅਤੇ ਨਿੰਮਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵੰਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋਵੋ, ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਮਾਸੂਮ ਲੋਕੋ, ਵੰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ

ਉਲਝਣ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਗੁਣ, ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਨੇਕੀ, ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟ ਹੈ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਉਦਾਹਰਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਜੋ ਉਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕੁੱਜੜ ਭਿਖਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਦੌਲਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਖਰਚ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਜਾਣ ਕੇ। ਗਰੀਬ ਸੱਜਣ ਕੋਲ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੈ ਪਰ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਲਣਸਾਰ, ਸੁਚੱਜਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ, ਕੋਮਲ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹੋ ਕੇ, ਹੰਕਾਰੀ, ਹੰਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਸੰਦੇਹਵਾਦੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਨੀ ਹੋ ਕੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਦੌਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਦਿਲ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਉਦਾਰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਜੋ ਘੰਟੀ ਵਜਾ ਕੇ ਦਾਨ ਵੰਡਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਖੂਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ; ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੇਕੀ ਦਾ ਇਨਾਮ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਨੇਕ ਹਨ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਮੇਰੀਆਂ ਧੀਆਂ, ਦੋ ਰਸਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਦਮੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਸੁਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਇੱਕ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ। ਮੇਰੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਥਿਆਰ ਹਨ, ਅਤੇ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੇ ਝੁਕਾਅ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਮੰਗਲ ਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਮਿਹਨਤ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਕਿਸਮਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ, ਤੁਰਕ ਦੀ ਲੋੜ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਝੁਕਾਅ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਣਗਿਣਤ ਮਿਹਨਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਹਨ ਨਾਈਟ-ਐਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਨੰਤ ਅਸੀਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨੇਕੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਰਸਤਾ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ; ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੀਚੇ ਅਤੇ ਟੀਚੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਆਸਾਨ ਰਸਤਾ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਦਾ ਤੰਗ ਅਤੇ ਔਖਾ ਰਸਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮਹਾਨ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਕਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ -

ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਔਖੇ ਰਸਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਮਰਤਾ ਦੀਆਂ ਉਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਲੜਖੜਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

"ਹਾਏ ਮੇਰੇ 'ਤੇ!" ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਵੀ ਇੱਕ ਕਵੀ ਹੈ! ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਉਹ ਮਿਸਤਰੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਿੰਜਰੇ ਵਾਂਗ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਘਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਭਤੀਜੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਇਹ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੁਨਰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਨਿਕਲੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਿੰਜਰੇ ਅਤੇ ਦੰਦ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੌਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਭੱਜ ਗਈ; ਇੰਨੀ

ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਭਤੀਜਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਡੰਨ ਕੁਇੱਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜੋੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 7

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਸੁੱਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕੁਪੜਾ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਡੂੰਘੀ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਕੁਆਰੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਭੱਜੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦੋਸਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਗਲ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ, ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ।

ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਾਲਕਣ? ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੋਈ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਗਈ ਹੈਂ।"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਸੈਨੋਰ ਸੈਮਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸੀਨੋਰਾ?" ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ; "ਕੀ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਫਟ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਪਿਆਰੇ ਸੀਨੀਅਰ ਬੈਚਲਰ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਅਤੇ ਇਹ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ) ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਉੱਦਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਗਧੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲਟਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਉਹ ਇੱਕ ਬਲਦ-ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਾਦੂਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਰੀਬ ਜੀਵ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ; ਪਤਲਾ, ਪੀਲਾ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੀ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀਆਂ ਡੁੱਬੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਕਦੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਘੱਟ, ਮੈਨੂੰ ਛੇ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਡੇ ਖਰਚ ਕਰਨੇ ਪਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਮੁਰਗੀਆਂ ਵੀ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣ ਦੇਣਗੀਆਂ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਚੰਗੇ, ਇੰਨੇ ਮੋਟੇ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਚੰਗੇ ਨਸਲ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੂਜੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕਣ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ, ਬੱਸ ਇਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਬੇਚੈਨ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਪਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਘਰ ਜਾਓ; ਮੈਨੂੰ ਨਾਸ਼ਤੇ ਲਈ ਕੁਝ ਗਰਮ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਸਾਂਤਾ ਅਪੋਲੋਨੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚਮਤਕਾਰ ਵੇਖੋਗੇ।"

"ਹਾਏ ਮੇਰੇ 'ਤੇ," ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਇਹ ਸੈਂਟਾ ਅਪੋਲੋਨੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੋਗੇ? ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਇਹ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਮਾਲਕਣ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ; ਜਾਓ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਕੁਆਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਕੁਆਰੀ ਕਿਊਰੇਟ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇੰਸਦੀ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ।

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਇਕੱਠੇ ਚੁੱਪ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸੀਨੋਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜਾਣ ਦੇਵੇ।"

"ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ।"

"ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਬਦਲੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਸਾਂਚੋ' ਜਾਂ 'ਸ਼ੈਤਾਨ' ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਤਾਂ 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਅਰਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖ ਹਾਂ-"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ 'ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਹਾਂ' ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।"

"'ਇੰਨਾ ਫੋਕਸਾਈਲ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ।"

"ਓਹ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੂੰ ਕਹੇਂਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਇੰਨਾ ਨਿਮਰ, ਨਰਮ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਹੈਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਵੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਂਗਾ।"

"ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਦੋ ਦਰਜਨ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣ ਸਕੋ।"

"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਮੁੱਦੇ 'ਤ ਆਉਣ ਲਈ, ਟੈਰੇਸਾ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ?"

"ਟੇਰੇਸਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਰਹਿਣ ਦਿਓ,' ਕਿਉਂਕਿ 'ਜੋ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਹ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ,' ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ 'ਲੈਣਾ' ਦੇ 'ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ' ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ; ਅੱਤੇ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਸਲਾਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਉਹ ਮੂਰਖ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ; ਚੱਲੋ; ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

"ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮੌਤ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਲੋਲਾ ਭੇਡ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘੰਟੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿੰਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਬੋਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ, ਨਾ ਸੁੰਘੜਸ਼, ਨਾ ਰਾਜਦੰਡ, ਨਾ ਹੀ ਮੀਟਰ, ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮੰਚਾਂ ਤੋਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ।"

"ਇਹ ਸਭ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿੱਤੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਨਾਮਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਬਿਮਾਰ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ; ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਘੱਟ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਰਗੀ ਇੱਕ ਆਂਡਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਕੋਈ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਗੁਆਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਯਕੀਨਨ, ਜੇ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ) ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਟਾਪੂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੰਨਾ ਲੁਭਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਟਾਪੂ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਸਹੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਕੱਟਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

"ਸਾਂਚੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਈ ਵਾਰ ਅਨੁਪਾਤ ਤਰੱਕੀ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਨੁਪਾਤ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੇ

ਅਣਗਿਣਤ ਸ਼ਫਟਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸ ਨਿਸ਼ਾਨ 'ਤੇ ਗੋਲਾਬਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਝੁਨਝੁਹਾਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਦਾਹਰਣ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਦਿਖਾਏ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਕਰੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਜਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਕੀ ਪਾਪੜ ਕਰਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜਾਂ ਸੂਝ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਣ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਨਾਮ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਜੇ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਜ਼ੀਜ਼ ਨਾਲ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨਾਲ ਛਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਉਮੀਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰੇਰਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਓ, ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਚੰਗਾ; ਪਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਉਪਯੋਗ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਭ ਬਕਵਾਸ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ, ਮੇਰਾ ਸਾਂਚੋ, ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਟੇਰੇਸਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਇਰਾਦੇ ਸਮਝਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਨਾਮ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰ; ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੋਸਤ ਬਣੇ ਰਹਾਂਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕਬੂਤਰ-ਘਰ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਬੂਤਰਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਉਮੀਦ ਇੱਕ ਮਾੜੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇੱਕ ਮਾੜੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਹਾਵਤਾਂ ਵਰਗਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਨਾਮ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੌੜਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਦੌੜਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਰੱਬ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਤ ਬਣਾਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਕੁਆਇਰ ਮਿਲਣਗੇ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਿਹਨਤੀ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਂਗ ਮੋਟੇ ਜਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ, ਦ੍ਰਿੜ ਭਾਸ਼ਾ ਸੁਣੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਉੱਤੇ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਖੰਭ ਝੁਕ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਜੋ ਇਹ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਆਰਚ ਵੈਗ ਸੈਮਸਨ ਅੱਗੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਗਲੇ ਲਗਾ ਕੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਫੁੱਲ! ਹੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਚਮਕਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ! ਹੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕੌਮ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ! ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੀ ਅਨੰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਬਖਸ਼ੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਤੀਜੀ ਸੈਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਾ ਲੱਭੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਦੇ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਜੋ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ!" ਅਤੇ ਫਿਰ, ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਮਾਲਕਣ ਸਾਂਤਾ ਅਪੋਲੋਨੀਆ ਦੀ ਪਾਰਥੁਨਾ ਕਰੋਨਾ ਛੱਡ ਦੇਵੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦਿਨ ਇਰਦਿਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਗੁਣ ਨੂੰ ਹੁਣ ਹੋਰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੀ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ, ਅਨਾਥਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਪੜਨੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਸੰਬੰਧਿਤ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਹਨ। ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ, ਸੁੰਦਰ

ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਉੱਚਤਾ ਕੁੱਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅੱਜ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦਿਓ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਧੂਰਸ ਸਪੁਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ 'ਤੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਬੋਲਿਆ, "ਕੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਕੁਆਇਰ ਹੋਣਗੇ? ਹੁਣ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੌਣ ਇੱਕ ਬਣਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੁਆਰਾ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਸਲਾਮੈਨਕਨ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਦੂਰਬਾਰਾਂ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ, ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਤੰਦਰੁਸਤ, ਸਮਝਦਾਰ, ਗਰਮੀ ਜਾਂ ਠੰਡ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜਵਾਨ, ਭੁੱਖ ਜਾਂ ਪਿਆਸ, ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ! ਪਰ ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ, ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਥੰਮ੍ਹ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੋੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਕਲਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਉੱਚੇ ਹਥੇਲੀ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਵੇਂ ਸੈਮਸਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਲੇਟੀ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸਨਮਾਨ ਲਿਆਉਣ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੁਆਇਰ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੋ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।"

"ਮੈਂ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ; "ਇਹ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਮਾਲਿਕ ਮੇਰਾ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਰੋਟੀ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਖਿੰਡ ਗਈ।" ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਉਹ ਪੰਜ਼ਾ ਕੌਣ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ; ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਥੌੜਾ ਡੱਬੇ ਦੇ ਹੂਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਪੂਰ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਇੱਕ ਔਰਤ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੌਣ ਗਲਤ ਲਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕੋਡੀਸਿਲ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕੁੜਕੁਾਇਆ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਆਓ ਆਪਾਂ ਤੁਰੰਤ ਚੱਲੀਏ, ਸੈਨਰ ਸੈਮਸਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਦੁਨੀਆਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮਣ ਲਈ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਵਾਕੰਸ਼ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਆਰਾ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ, ਉਸਨੂੰ "ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਕੋਡੀਸਿਲ ਜਿਸਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ" ਦੀ ਬਜਾਏ "ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਕੋਡੀਸਿਲ ਜਿਸਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ" ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ

ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗੇ ਦੋ ਪਾਗਲਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਬਣਾਏ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ, ਜੋ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਦੂਗਰ ਸੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਵਾਨਗੀ ਉੱਥੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੰਦ ਹੈਲਮੇਟ ਪਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਸੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੜੇ ਹੋਏ ਸਟੀਲ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਨਾਲੋਂ ਜੰਗਾਲ ਅਤੇ ਫ਼ਫ਼ੂੰਦੀ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਗੰਦਾ ਸੀ।

ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕੁਆਰੇ 'ਤੇ ਜੋ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ, ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੰਜੇ ਬੰਨ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਭਾੜੇ ਦੇ ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਜੋ ਕਦੇ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਸੈਮਸਨ ਦਾ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੈਲੀ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਸਭ ਕਿਉਰੇਟ ਅਤੇ ਨਾਈ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤ ਵਿਚ, ਫਿਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਡੰਨ ਕਿਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਡੰਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਤ ਨੂੰ, ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਲੀਗ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ, ਉਹ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ, ਡੰਨ ਕਿਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਅਲਫੋਰਜਾ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੈਸਿਆਂ ਵਾਲਾ ਪਰਸ ਜੋ ਡੰਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲੀ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਡੰਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੈਮਸਨ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਲਈ ਰਸਤਾ ਫੜ ਲਿਆ।

ਅਧਿਆਇ 8

ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ।

"ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ ਅੱਲ੍ਹਾ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ!" ਇਸ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ; "ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ ਅੱਲ੍ਹਾ!" ਉਹ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਇਹ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੰਕੁਆਇਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸੱਜਣ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਟਿਕਾਉਣ, ਜੋ ਹੁਣ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਮੋਂਟੀਏਲ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ; ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਲ ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੇ ਹੰਝੂ ਵਜਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨੇ ਹੂੰਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ, ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸੰਕੁਆਇਰ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਸ਼ੁਭ ਸੰਕੇਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਸ਼ਗਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਡੈਪਲ ਦੇ ਹੂੰਝਣ ਅਤੇ ਚੀਕਾਂ ਹੈਕ ਦੇ ਹਿੰਸਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ, ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜੋਤਿਸ਼ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ; ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਡਿੱਗਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਾ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਠੋਕਰ ਖਾਣ ਜਾਂ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਜੁੱਤੀ ਜਾਂ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਪਸਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੂਰਖ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਗੁੰਮਰਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹਨੇਰਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵਾਂ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਅਤੇ ਉਦਾਰ ਆਗਿਆ ਮਿਲੇਗੀ, ਜਿਸਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲਿਆਵਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਬਹਾਦਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਜਾ ਲਈ, ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੋਗੇ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਦੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਪੱਤਰ ਲਿਆ ਸੀ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਅਰਾ ਮਰੇਨਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਰ ਰਹੀ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਦੀ ਕੰਧ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿੱਥੇ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਸੇ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਦੀ ਗੈਲਰੀ, ਗਲਿਆਰਾ, ਜਾਂ ਪੈਰਟੀਕੋ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇੱਕ ਕੰਧ ਵਾਂਗ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੀ ਘਾਟ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਚੱਲੀਏ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜ਼ਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੰਧ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਝਿੱਲੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਜਾਲੀ ਵਿੱਚੋਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਨ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੋਵਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ, ਸਰਦਾਰਨੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨਾ ਚਮਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨਿਕਲ ਸਕਣ; ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਕਣਕ ਨੂੰ ਛਾਂਟ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਠੀ ਮੋਟੀ ਧੂੜ ਬੱਦਲ ਵਾਂਗ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੱਧਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਕੀ! ਕੀ ਤੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿਣ, ਸੋਚਣ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਕਣਕ ਛਾਂਟ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਤਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਜੋ ਕਿ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਕਿੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁਮਾਨ ਦੀ ਗੋਲੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਹੇ ਸਾਂਚੋ, ਤੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈਂ, ਸਾਡੇ ਕਵੀ ਦੀਆਂ ਉਹ ਲਾਈਨਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਨਿਵਾਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਨਿੰਫਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੱਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਟੈਗਸ ਤੋਂ ਉੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਕਢਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਹਰੇ ਭਰੇ ਘਾਹ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀਆਂ ਸੁਨ ਜੋ ਉੱਥੇ ਦੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਕਵੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ, ਰੇਸ਼ਮ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਨਫ਼ਰਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਉਲਟ ਆਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਪਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਛਪਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਦਾ ਲੇਖਕ ਹੈ।" "ਜੇ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ੀ ਮੇਰਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ, ਇੱਕ ਸੱਚ ਨਾਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਝੂਠ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇ ਈਰਖਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਅਣਗਿਣਤ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ, ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਕੀੜਾ! ਸਾਰੇ ਬੁਰਾਈਆਂ, ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਈਰਖਾ ਸਿਰਫ਼ ਚਿੜਚਿੜਾਪਨ, ਕੁੜੱਤਣ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੱਤਕਥਾ ਜਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਸ਼ਿਆ ਕਿ ਕੁਆਰੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਘੁੰਮਦਾ-ਘਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ, ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਝਾੜੂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਫ਼ਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਜਾਦੂਗਰ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਅਮੀਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਈਰਖਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ; ਯਕੀਨਨ, ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚੁਲਾਕ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਠੱਗ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਸਾਲਾ ਹੈ; ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੀ ਸਾਦਗੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਚੋਲੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਾਂ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਦਇਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿਣ ਦਿਓ ਜੋ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਮੈਂ ਨੰਗਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੰਗਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਗੁਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜੀਰ, ਉਹ ਕਹਿਣ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਪਸੰਦ ਹੈ।"

"ਉਹ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਵੀ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਾਰੰਮਿਆਂ ਵੇਸ਼ਿਆ ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕੌੜਾ ਵਿਅੰਗ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਕਵੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਅੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕੁਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਵੀ ਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਵੱਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਉਸ ਚੁਰਵਾਹੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੇ ਡੀਇਨਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸੱਤ ਅਜੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਯੁੱਗਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣ, ਜਾਂ ਮੂੰਹ-ਜ਼ਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਵਸਤੂ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਏਰੋਸਟ੍ਰੇਟਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਝ ਘਟਨਾ ਮਹਾਨ ਸਮਰਾਟ ਚਾਰਲਸ ਪੰਜਵੇਂ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ। ਸਮਰਾਟ ਰੋਟੁੰਡਾ ਦੇ ਉਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 'ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਮੰਦਰ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ, ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਨਾਮਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, 'ਸਾਰੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ', ਜੋ ਕਿ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਇਮਾਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ਕੁਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅੱਧ ਸੰਤਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਾਪਾਂ ਦੀ, ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ, ਜਾਂ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਗੋਲ ਸਕਾਈਲਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਸੀ ਕਿ ਸਮਰਾਟ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਰੋਮਨ ਸੱਜਣ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਫੈਬਰਿਕ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਚੌਤੁਰਾਈ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਕਾਈਲਾਈਟ ਛੱਡ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਮਰਾਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਆਈ।

ਮਹਾਰਾਜ, ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਰੱਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਛੱਡ ਜਾਵਾਂ ਜੋ ਸਦਾ ਲਈ ਕਾਇਮ ਰਹੇ। 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ,' ਸਮਰਾਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਰਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵਰਜਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਨੋਰਥ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੇ ਸ਼ੁਸਤਰ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਟੀਅਸ ਨੂੰ ਪੁਲ ਤੋਂ ਟਾਈਬਰ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਮੂਟੀਅਸ ਦੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ? ਕੁਰਟੀਅਸ ਨੂੰ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਡੂੰਘੀ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਖਾਡ਼ੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਲਈ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ? ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਲਾਨੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਉਲੱਟ, ਜੂਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ ਨੂੰ ਰੂਬੀਕਨ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ? ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਧੁਨਿਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ, ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਸੇ ਹੋਏ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਕੋਰਟੇਸ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਹੇਠ ਬਹਾਦਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ? ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕਾਰਨਾਮੇ ਹਨ, ਸੁਨ ਅਤੇ ਕਰੂਨਗੇ ਹੈ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਕੰਮ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਮਰਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਸ਼ਹੂਰ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਇਰਾਨੰਟ ਉਸ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸੁਵਰਗ ਦੇ ਅਲੌਕਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਮੰਜ਼ੂਦਾ ਅਸਥਾਈ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਵਿਅਰਥ ਨਾਲੋਂ; ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜੋ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਰਹੇ, ਆਖਰਕਾਰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਿਰੱਧਾਰਤ ਅੰਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ, ਹੇ ਸਾਂਚੋ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰੱਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਦੈਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਦਿਲ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਨੂੰ, ਵਿੱਵਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤਤਾ ਅਤੇ ਸੁਸੰਗਨਤਾ ਨਾਲ ਪੇਟੂ ਅਤੇ ਆਲਸ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋਲੁਪਤਾ ਅਤੇ ਬਦਚਲਣੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਲਕਣ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਕੇ ਆਲਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਭਾਲਦੇ ਹੋਏ, ਈਸਾਈਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ। ਅਜਿਹੇ, ਸਾਂਚੋ, ਉਹ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।"

"ਹੱਲ ਕਰੋ, ਤੁੰ ਬੇਈਮਾਨ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਹਿ, ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸੁਰਦਾਰ ਜੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਜੁਲਾਈ ਜਾਂ ਅਗਸਤ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਾਹਸੀ ਸੂਰਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਮਰ ਗਏ ਹਨ - ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?"

"ਮੂਰਖ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਈਸਾਈ, ਜੇ ਉਹ ਚੰਗੇ ਈਸਾਈ ਸਨ, ਤਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ - ਉਹ ਕਬਰਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਹਨ, ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਦੀਵੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਚੋਪਲ੍ਹ ਦੀਆਂ ਕੱਧਾਂ ਨੂੰ ਬੈਸਾਖੀਆਂ, ਚਾਦਰਾਂ, ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਾਲ੍ਹਾਂ, ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮੇਮ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?"

ਜਿਸਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਮੂਰਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੰਦਰ ਸਨ; ਜੂਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਅਸਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਕਾਰ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਪਿਰਾਮਿਡ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਹੁਣ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ ਦੀ ਸੂਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਰਾਟ ਹੈਡਰੀਅਨ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਪਿੰਡ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਮੋਲਸ ਐਡ੍ਰੀਆਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਸੇਂਟ ਐਂਜਲੋ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਰਾਣੀ ਆਰਟੇਮੀਸੀਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਮੌਸੋਲਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸੱਤ ਅਜੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਬਰ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੂਰਖਾਂ ਨੂੰ, ਵਾਇਨਿੰਗ-ਸ਼ੀਟਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਭੇਟਾਂ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਉੱਥੇ ਦਫ਼ਨਾਏ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਸੰਤ ਹਨ।"

"ਇਹੀ ਉਹ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਕਿਹੜਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ?"

"ਜਵਾਬ ਆਸਾਨ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜੋ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਪੰਗਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਿਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੀਵੇ ਬਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਰਜਾਘਰ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਆਪਣੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਸਮਰਾਟਾਂ ਅਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਨੇ ਛੱਡੀ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਇਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ, ਇਹ ਕਿਰਪਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਅਤੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ, ਸਾਡੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਤਾ ਚਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਦੀਵੇ, ਟੇਪਰ, ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ, ਬੈਸਾਖੀਆਂ, ਤਸਵੀਰਾਂ, ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸ਼ਰਧਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਈਸਾਈ ਸਾਖ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਜਾਂ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਅਤੇ ਮਨਪਸੰਦ ਵੇਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸਜਾਉਂਦੇ ਹਨ।"

"ਤੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਾਂਗਾ, ਸੈਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਆਪਾਂ ਸੰਤ ਬਣਨ ਲੱਗ ਪਈਏ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਲਦੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਰਦਾਰ, ਕੱਲ੍ਹ ਜਾਂ ਪਰਸੋਂ (ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਛੋਟੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰ ਵਾਲੇ ਭਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਣਾ ਜਾਂ ਛੂਹਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ

ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਕਮਰ ਕੱਸਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਹ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਜਾ ਦੇ ਸ਼ਸਤਰ ਵਿੱਚ ਰੇਲੈਂਡ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰਦਾਰ, ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨਾਲੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਛੋਟਾ ਭਰਾਤ ਬਣਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ; ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਦੇ ਦਰਜਨ ਤੁਪਸਿਆ ਦੇ ਕੋੜੇ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਬੁਰਛੇ-ਥ੍ਰਸਟਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੈਂਤਾਂ, ਜਾਂ ਰਾਖਸ਼ਾਂ, ਜਾਂ ਅਜਗਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।"

"ਇਹ ਸਭ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਫਰੀਅਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਬਹਾਦਰੀ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੈ, ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਸੰਤ ਸੂਰਮੇ ਹਨ।"

"ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫ਼ਰੀਅਰ ਹਨ।"

"ਇਹ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਹਨ।"

"ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਨਾਈਟਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।"

ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚਰਚਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਰਾਤ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲੰਘ ਗਏ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਕਰ ਯੋਗ ਘਟਨਾ ਦੇ, ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਹੌਸਲੇ ਬੁਲੰਦ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਵੱਧ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਬੇਚੈਨ ਸੁਨ, ਇੱਕ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ, ਦੂਜਾ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਰਾਤ ਪੈਣ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੁਝ ਓਕ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਂ ਨਾ ਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਪਲ ਆ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 9

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

'ਇਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ—ਘੱਟੋ-ਘੱਟ—ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕ੍ਰਿਓਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਜੰਗਲ ਛੱਡ ਕੇ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਡੂੰਘੀ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਵਾਸੀ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਭਾਰ ਲੇਟ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ। ਰਾਤ ਹਨੇਰੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲੱਭ ਸਕੇ। ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੇ ਭੌਂਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕ੍ਸੋਟ ਦੇ ਕੰਨ ਬੋਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇੱਕ ਗਧਾ ਭੌਂਕਦਾ ਸੀ, ਸੂਰ ਗਰੰਟ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਬਿੱਲੀਆਂ ਘੂਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਰਾਤ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ; ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਸਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟ ਨੇ ਬੁਰਾ ਸ਼ਗਨ ਸਮਝਿਆ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਓ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਗਦਾ ਪਾ ਸਕੀਏ।"

"ਸੂਰਜ ਦਾ ਸੂਰੀਰ! ਮੈਂ ਕਿਸ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ?"

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਾਨ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਆਦੀ ਹਨ।"

"ਸੀਨੋਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੇਰੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਘਰ ਇੱਕ ਮਹਿਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਮਿਲਣ ਦਾ; ਅਤੇ ਕੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਸਤਕ ਦੇਣੀ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦੇ; ਸਾਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ? ਕੀ ਅਸੀਂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹਾਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਦਸਤਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਦੇਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ?"

"ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪੱਕਾ ਮਹਿਲ ਪਤਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਸਾਂਗਾ, ਸਾਂਚੋ, ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਰੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਹਨੇਰਾ ਪੁੰਜ ਜੋ ਇੱਥੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਸੋਹਿਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦਿਓ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਾਫ਼ੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਛੂਹਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਹੁਣ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਸੌ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਉਹ ਉਸ ਭੀੜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿਸਨੇ ਛਾਂ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੁਰਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਕੋਈ ਮਹਿਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਮੁੱਖ

ਗਿਰਜਾਘਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਉਹ ਗਿਰਜਾਘਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅੱਜ ਰੱਬ ਕਰੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਬਰਾਂ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾ ਕਰੀਏ; ਰਾਤ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਬਰਸਤਾਨ ਵਿਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕੁਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਔਰਤ ਦਾ ਘਰ ਇੱਕ ਗਲੀ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਰੱਬ ਦਾ ਸਰਾਪ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਲਈ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਰਸਤੇ ਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕਿਥੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਸੀਨੋਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਥੇ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਵਿਚ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਲੀਆਂ ਜਾਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ, ਕਿਸੇ ਕੋਨੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਮਹਿਲ 'ਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਾਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ।"

"ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ, ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਜ਼ਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਆਓ ਆਪਾਂ ਦਾਵਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਮਨਾਈਏ, ਅਤੇ ਬਾਲਟੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰੱਸੀ ਨਾ ਸੁੱਟੀਏ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਲਵਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਡੀ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੀ, ਕਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਪਾਖੰਡੀ, ਕੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਮਹਿਲ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਣੀਆਂ-ਸੁਣਾਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਲਈ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਹਾਂ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਹੁਣ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਵੇਲੇ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਣਕ ਛਾਨਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

"ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਾ ਕਰੋ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ ਜਵਾਬ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਣੀ-ਸੁਣੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਔਰਤ ਕੌਣ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਸਾਂਚੋ, ਸੱਚ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਜ਼ਾਕ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮਜ਼ਾਕ ਬੇਲੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਉਲਟ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਖੱਚਰਾਂ ਦੇ ਜੋੜੇ ਨਾਲ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਮਜ਼ਦੂਰ ਹੈ ਜੋ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਗਾਥਾ ਗਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਮਾੜਾ ਹੋਇਆ, ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਲੋਕੋ, ਰੋਨਸੇਵੈਲਸ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ—

"ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਜੋਕਰ ਕੀ ਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਰੋਨਸੇਵੈਲਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ? ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕੈਲੀਨੋਸ ਦਾ ਗਾਥਾ ਗਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਲਈ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਉੱਪਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਲਾਇਕ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਰੇ, ਇੱਥੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਡੋਨਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦਾ ਮਹਿਲ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਸੀਨੋਰ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਨ ਹੀ ਹੋਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਕਿਸਾਨ ਲਈ ਖੇਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਸੈਕਰਿਸਟਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਛਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮਹਿਲਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਲੋਂਸੋ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇੱਸ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ; ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹਨ, ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ;" ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰਾਂ 'ਤੇ ਚਾਬੂ ਮਾਰਿਆ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਨ, ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੂਰਜ ਸਾਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿਚ ਲੱਭੇ; ਸਾਡੇ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਅੱਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਕਿਸੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਲੁਕ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਕੋਨਾ ਜਾਂ ਕੋਨਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦੇ ਘਰ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਮਹਿਲ ਦੀ ਭਾਲ ਨਾ ਕਰਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ

ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਗਈ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸਾਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਸਕੇ।"

"ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਾਕ ਸੁਣਾਏ ਹਨ; ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੁਲੱਾਹ ਲਈ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਆ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੀਏ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਲੁਕ ਸਕਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸਦੀ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਮੈਂ ਚਮਤਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤੜਫ਼ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਤੇ ਉਹ ਉਸ ਜਵਾਬ ਦੀ ਝੂਠੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਪਾ ਲਵੇ ਜੋ ਉਹ ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਵਾਨਗੀ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਦੋ ਮੀਲ ਦੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੰਗਲ ਜਾਂ ਝਾੜੀ ਮਿਲੀ ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਤਾਵਾਸ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜੋ ਨਵੇਂ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

10

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਚਲਾਕ ਯੰਤਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਿਨੀਆਂ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਹਨ, ਓਨੀਆਂ ਹੀ ਸੱਚੀਆਂ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਉਸ ਮਹਾਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਹਾਨ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ ਕੁਝ ਝਟਕੇ ਵੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸੇ ਡੂਰ ਅਤੇ ਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸਨੇ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਸੱਚ ਦੇ ਇੱਕ ਕਣ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਝੂਠ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚ ਠੀਕ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਟੁੱਟੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਝੂਠ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਤੇਲ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਤੇਲ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜੰਗਲ, ਓਕ ਦੇ ਰੁੱਖ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਸੰਮੇਟ ਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਵਲੋਂ ਗੱਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਉੱਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕੇ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਜਵਾਬ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ।

"ਜਾਓ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਉਸ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭਾਲਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਖੁਸ਼ ਰਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਕੂਇਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ! ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਤੋਂ ਨਾ ਭੁੱਲੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਜੇ ਉਹ ਮੇਰਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਰੰਗ ਬਦਲਦੀ ਹੈ; ਜੇ ਉਹ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ; ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੱਦੇ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਾਜ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਪਾਓਗੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਪੈਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਦੂਜੇ ਪੈਰ 'ਤੇ; ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਤੇ ਜੁਵਾਬ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਜੇ ਉਹ ਕੋਮਲਤਾ ਤੋਂ ਤੁਪਸਿਆ ਵੱਲ, ਤੀਬਰਤਾ ਤੋਂ ਕੋਮਲਤਾ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਵਸਥਿਤ ਨਾ ਹੋਣ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹਰਕਤਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੋਗੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕਠਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਉਹ ਲੁਕਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ

ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਜੇ ਤੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਕਿ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਹੁਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੂਤ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਾਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੁੱਦਾ ਲਿਆਵੇ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਇਸ ਉਦਾਸ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਡਰ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਆਪਣੇ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਰੱਖੋ, ਮਾਲਕ ਮੇਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੇਜ਼ਲ ਗਿਰੀ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ; ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਲ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਫੁਲੌਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਖੰਭੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਖੁਰਗੋਸ਼ ਉੱਥੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੀ ਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦੇ ਮਹਿਲ ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਿਲੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਾਂ; ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਕਿਸਮਤ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਂਚੋ ਘੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਸੋਟੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਰਕਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁਰਛੇ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, "ਹੁਣ, ਭਰਾ ਸਾਂਚੇ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਗੱਧੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਲੱਭਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਇਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸਵਰਗ ਲਈ ਇੱਕੋ ਵਾਰ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੇ? ਕਿੱਥੇ? ਕਿਉਂ, ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ। ਖੈਰ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਲਈ ਲੱਭਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਲਈ, ਜੋ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਿਆਸਿਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਪੀਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੇ? ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਜਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ? ਮੌਕਾ? ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਲੋਕ, ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਹੋ, ਆ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਣ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੱਡੀ ਨਾ ਛੱਡਣ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਨਾ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 'ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।' ਕੀ ਤੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰ, ਸੈਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨਚੇਗਨ ਲੋਕ ਜਿੰਨੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹਨ, ਓਨੇ ਹੀ ਗਰਮ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੀ

ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਮਾੜਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਬਦਸ਼ਾਸ਼! ਬੈਲਟ ਡਿੱਗਣ ਦੇ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿੱਲੀ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਕਿਉਂ ਲੱਭਾਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਜਦੋਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਰਵੇਨਾ ਵਿਚ ਮਾਰਿਕਾ ਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਵਿੱਚ ਬੈਚਲਰ ਨੂੰ? ਸ਼ੈਤਾਨ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ!"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਇਹੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਹੇ, "ਖੈਰ, ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇਲਾਜ਼ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਜੁਲੇ ਹੇਠ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਾਲਕ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਪਾਗਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੂਰਖ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਹੋ,' ਜਾਂ ਉਸ ਹੋਰ ਵਿਚ, 'ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਜਿਸ ਨਾਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।' ਖੈਰ, ਜੇ ਉਹ ਪਾਗਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਲਈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਨੂੰ ਚਿੱਟੇ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਦੈਂਤ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਖੱਚਰਾਂ ਡਰੋਮੇਡਰੀ, ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਉਸੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਦੀ ਹਾਂ, ਉਹ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਸੁਹੰ ਖਾਵਾਂਗੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਸਹੁੰ ਖਾਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਹੰ ਖਾਵਾਂਗੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹਾਂਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੇਰਾ ਕੇਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੰਭੇ ਉੱਤੇ ਰਹੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗਾ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਮੋੜ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਸੌਖਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਕੰਮ ਨੂੰ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸ ਲਈ ਇੰਨੀਆਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਨਿਕਲੀਆਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਡੈਪਲ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਤੋਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਤਿੰਨ ਗਧਿਆਂ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਬੁਰੀਆਂ - ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਖਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਧੀਆਂ ਸਨ, ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਆਮ ਪਹਾੜ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਉਕੇ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਭਾਵੁਕ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ? ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਚਿੱਟੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਮਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਾਲੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ?"

"ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸਨੂੰ ਕਲਾਸਰੂਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖਾਂ ਵਾਂਗ, ਰਡਲ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਣ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ, ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਹੋਰ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੇਖਣ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮਾਤਮਾ! ਤੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ, ਜਾਂ ਝੂਠੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਅਸਲ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਆਓ, ਸਰਦਾਰ, ਅੱਗੇ ਵਧੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਮਾਲਕਣ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖੋਗੇ, ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਅਤੇ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ - ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੈ। ਉਸਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਇੱਕ ਚਮਕ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਗੁੱਛੇ, ਸਾਰੇ ਹੀਰੇ, ਸਾਰੇ ਰੂਬੀ, ਦਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬ੍ਰੋਕਡਰਾਂ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰੋਕੇਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੱਪੜੇ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਹੀਆਂ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਤਿੰਨ ਪਾਈਬਾਲਡ ਕੈਕਨੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਹੈਕਨੀਜ਼, ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੈਕਨੀ ਅਤੇ ਹੈਕਨੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਆਉਣ, ਉਹ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਔਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।"

"ਚੁਲੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਸਾਂਚੋ, ਚੁੱਲ੍ਹੀਏ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਖ਼ਬਰ ਦੇ ਡਰੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੁੱਟ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਾਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਘੋੜੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਬਘੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਬੱਚੇ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਲੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਮਾਲ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਲੱਕੜ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਦੇਖਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਵੇਂ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਨ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਇੱਥੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਚਮਕ ਰਹੇ ਹਨ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਵਾਏ ਤਿੰਨ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗਧੇ।"

"ਹੁਣ, ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਤਿੰਨ ਹੈਕਨੀ ਲੱਗ ਜਾਣ - ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ - ਗਿੱਧਿਆਂ ਲਈ ਉੱਡਦੀ ਬਰਫ਼ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ? ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਪਾੜ ਸਕਦਾ ਸੀ!"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਸੁਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਿੱਦੜ ਹਨ - ਜਾਂ ਜੇਨੋਆਸ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਹੀ ਜਾਪਦੇ ਹਨ।"

"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਸਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਆਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਓ, ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਨੇੜੇ ਹੈ;" ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ, ਉਹ ਤਿੰਨ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ, ਤਿੰਨ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਗਧਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੱਲਟਰ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਰਾਣੀ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਜੋ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੇ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਸੁੰਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹਾਂ, ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਅਤੇ ਉਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਆਵਾਰਾ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਨੂੰ 'ਰੂਫੁਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ ਦਾ ਨਾਈਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਅੱਖਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ, ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਥਾਲੀ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਨੱਕ-ਨੁੱਕ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਉਹ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀਆਂ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਦਿਖ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਵੱਖਰੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਚੁੱਪ ਤੋੜਦਿਆਂ, ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਰਾਹ ਤੋਂ ਹੱਟ ਜਾਓ, ਤੁਹਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"

ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਓ, ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਔਰਤ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਅਤੇ ਸਹਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਉਦਾਰ ਦਿਲ ਨਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ?"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਵਾਹ ਫਿਰ! ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਰਗੜ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਸਹੁਰੇ ਦੀ ਗਧੀ! ਦੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਸਰਦਾਰ ਹੁਣ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਕੱਟ ਸਕਦੇ। ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਉੱਠੋ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸਮਤ, 'ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜੇ ਵੀ ਬੇਸੁਧ,' ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਰਸਤਿਆਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਲਾਸਾ 'ਇਸ ਦੁਖੀ ਆਤਮਾ' ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤੂੰ, ਉੱਤਮਤਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਸੀਮਾ, ਇਸ ਦੁਖੀ ਦਿਲ ਦੀ

ਇੱਕ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਘਾਤਕ ਜਾਦੂਗਰ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਬੱਦਲ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆ ਲਿਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ, ਤੇਰੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਖਸ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਘਿਣਾਉਣਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਾ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋ; ਇਸ ਸਮਰਪਣ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਝੁਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਹੇ-ਡੇ! ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਜੀ!" ਕੁੜੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪਰਵਾਹ ਹੈ! ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ, ਜਿਸਨੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲੂਈ ਡਿਊਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਪਾਇਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ "ਕੈਕਨੀ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਇੱਕ ਸਪਾਈਕ ਨਾਲ ਹਿਲਾਇਆ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਖੇਤ ਦੇ ਪਾਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਧੀ, ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕੈਪਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਇਸਨੇ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪੈਕ-ਸੈਡਲ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਘੁਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਗਧੇ ਦੇ ਢਿੱਡ ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਖਿਸਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਕ-ਸੈਡਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਜਾਦੂਈ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਔਰਤ, ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਿੱਛੇ ਜਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦੌੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਗਧੇ ਦੇ ਟੋਏ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਹ ਬਾਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਹਲਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠ ਗਈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਦਮਾਸ਼! ਪਰ ਸਾਡੀ ਔਰਤ ਇੱਕ ਲੈਨਰ ਨਾਲੋਂ ਹਲਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚਲਾਕ ਕੈਰਡੇਵਨ ਜਾਂ ਮੈਕਸੀਕਨ ਨੂੰ ਸਵਾਰੀ ਸਿਖਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਠੀ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਪਰਸ ਦੇ ਉਹ ਹੈਕਨੀ ਨੂੰ ਜ਼ੇਬਰਾ ਵਾਂਗ ਚਲਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਉੱਡਦੀਆਂ ਹਨ;" ਜੋ ਕਿ ਸੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਸਵਾਰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਲੀਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੇ ਬਿਨਾਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੁਣ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ ਕਿਵੇਂ, ਸਾਂਚੋ? ਤੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿੰਨੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ! ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਬੁਰਾਈ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਬਣਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਤੀਰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਸਾਂਚੇ, ਕਿ ਇਹ ਗੱਦਾਰ ਮੇਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ ਵਾਂਗ ਘਟੀਆ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਖੋਹ ਲਈ ਜੋ ਵਿਲੱਖਣ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਮਿੱਠੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤਰ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹੈਕਨੀ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚਿਆ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ

ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸੀ) "ਇੱਕ ਗਧੇ ਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸੀ), ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੱਚ ਲੁਸਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁੰਘ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਘੁੰਮਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।"

"ਹੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੂੜ!" ਇਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਹੇ ਦੁਖੀ, ਘਿਣਾਉਣੇ ਜਾਦੂਗਰ! ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿੱਲੀਆਂ ਨਾਲ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਾਹਣੀ 'ਤੇ ਸਾਰਡੀਨ! ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਅੱਰਤ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਓਕ ਦੇ ਪਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਲਾਲ ਬੁਲਦ ਦੀ ਪੂਛ ਦੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ, ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਤੋਂ ਗੰਦੇ ਤੱਕ, ਉਸਦੀ ਗੰਧ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਬਦਸੂਰਤ ਛਿੱਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੀ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਬਦਸੂਰਤਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਬੁੱਲ੍ਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਿਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਚੋਟੀ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੂੰਛਾਂ ਵਾਂਗ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਧਾਗਿਆਂ ਵਰਗੇ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਲਾਲ ਵਾਲ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਥੇਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੰਬੇ।"

"ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਤੋਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਪੱਟ ਦੇ ਮੋਟੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਿਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਉਸਦੇ ਏਸ 'ਤੇ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੇ ਲੰਬੇ ਵਾਲ ਦੱਸੇ ਹਨ, ਤਿਲਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜਿੰਨੇ ਸਾਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਓਨੇ ਹੀ ਸਾਦੇ ਸਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੌ ਤਿਲ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਸਗੋਂ ਚੰਦਰਮਾ ਅਤੇ ਚਮਕਦੇ ਤਾਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸਾਂਚੋ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੈਕ-ਸੈਡਲ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਫਲੈਟ-ਸੈਡਲ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਈਡ-ਸੈਡਲ?"

"ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਿਨੇਟਾ ਕਾਠੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਖੇਤ ਦੇ ਢੱਕਣ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅੱਧੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ, ਸਾਂਚੋ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਕਹਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹਾਂ।"

ਸਾਂਚੋ, ਬਦਮਾਸ਼, ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਹਾਸੇ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਸੁਣੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤਿਉਹਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚਣਗੇ ਜੋ ਹਰ ਸਾਲ ਉਸ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ, ਇੰਨੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਅਤੇ ਇੰਨੀਆਂ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

11

ਅਧਿਆਇ

"ਦ ਕੋਰਟੇਸ ਆਫ਼ ਡੈਥ" ਦੀ ਕਾਰ ਜਾਂ ਗੱਡੀ ਨਾਲ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬੇਰਹਿਮ ਚਾਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਖੇਡੀ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੱਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਕੇ ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਲਗਾਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ, ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਤਾਜ਼ੇ ਘਾਹ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਰੁਕ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਦਾਨ ਭਰਪੂਰ ਸੀ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚੋਂ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ। "ਉਦਾਸੀ, ਸਰਦਾਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਾਨਵਰਾਂ ਲੋਮੜੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰੋ, ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋ; ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣੋ; ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਲਗਾਮ ਇਕੱਠੀ ਕਰੋ; ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ੁਗਾਓ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿਖਾਓ ਜੋ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਕੋਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿਚ ਹਾਂ? ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਾਲ ਉਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਦੀ ਭਲਾਈ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧੇਰੇ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।"

"ਚੁੱਪ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਦੂਈ ਔਰਤ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਔਖੀ ਕਿਸਮਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਾਂ; ਉਸਦੀ ਬਿਪਤਾ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਫ਼ਰਤ ਕਾਰਨ ਆਈ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ; "ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਹਾਂ।"

"ਤੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਦੂ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਲੁਕਾ ਦੇਵੇ; ਮੇਰੇ ਵਿਰੁਧ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਇਸਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਕ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਬੁਰਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੋਤੀ ਸਨ; ਪਰ ਮੋਤੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਬ੍ਰਜਾਏ ਸਮੁੰਦਰੀ ਬ੍ਰੀਮ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਹਰੇ ਪੰਨੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਨਰਮ, ਭਰਵੱਟਿਆਂ ਲਈ ਦੋ ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਂਘਾਂ ਨਾਲ; ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ

ਤਬਦੀਲ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੱਚ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲਈ, ਅੱਖਾਂ ਦੰਦਾਂ ਲਈ ਲੇ ਲਈਆਂ ਹਨ।"

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਦੀ ਬਦਸੂਰਤਤਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਪੁਰਮਾਤਮਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਈਏ, ਜੋ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥੂਆਂ ਦੀ ਇਸ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਦੁਸ਼ਟਤਾ, ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ, ਸੁਰਦਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਿਸੇ ਦੈਂਤ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਰੀਬ ਦੈਂਤ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਨਾਈਟ ਦਾ ਇਹ ਗਰੀਬ ਬਦਮਾਸ਼, ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕਿਥੇ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ, ਨੰਡੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਗਲੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ।"

"ਸ਼ਾਇਦ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਜਾਦੂ ਜਿੱਤੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੈਂਤਾਂ ਅਤੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ; ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਜਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਾਂਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਜਾਂ ਨਾ ਵੇਖਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਇਸਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ।"

"ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਉਹ ਪਤਾ ਲਗਾਵਾਂਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਹੀ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਉਸਦੀ ਬੁਜਾਏ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਠੀਕ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ, ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡਾਂਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਡਾਕਟਰ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਨੇ ਰੋਕਿਆ ਜੋ ਸੜਕ ਪਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਭਿੰਨ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਿਸਨੇ ਖੱਚਰਾਂ ਦੀ ਅਗੁਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਭੂਤ ਸੀ; ਗੱਡੀ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝੁਕਾਅ ਜਾਂ ਸੋਟੀ ਦੀ ਛੱਤ ਦੇ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ ਉਹ ਮੌਤ ਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਚਿਹਰਾ ਸੀ; ਇਸਦੇ ਅੱਗੇ ਵਡੇ ਪੰਟ ਕੀਤੇ ਖੰਭਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਦੂਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸਮਰਾਟ, ਇੱਕ ਤਾਜ ਵਾਲਾ, ਜਿਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰੂਪ ਸੀ। ਮੌਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਕਾਮਦੇਵ ਨਾਮਕ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਪੱਟੀ ਦੇ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਧਨੁਸ਼, ਤਰਕਸ਼ ਅਤੇ ਤੀਰਾਂ ਨਾਲ; ਪੂਰੇ ਕਵਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਰਮਾ ਵੀ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮੋਰੀਅਨ ਜਾਂ ਹੈਲਮੇਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਟੋਪੀ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਈ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਖੰਭ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਭ, ਅਚਾਨਕ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀ; ਪਰ ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ

ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਵਾਂ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕਾਰਟਰ, ਜਾਂ ਕੋਚਮੈਨ, ਜਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਲੋਕ ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਗੱਡੀ ਨਾਲੋਂ ਚੋਰੇਨ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਰਗੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।"

ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਗੱਡੀ ਰੋਕ ਕੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸੀਨੋਰ, ਅਸੀਂ ਐਂਗੁਲੋ ਐਲ ਮਾਲੇ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਡਾਰੀ ਹਾਂ; ਅਸੀਂ ਅਜ ਸੁਵੇਰੇ 'ਦ ਕੋਰਟੇਸ ਆਫ਼ ਡੈਥ' ਦਾ ਨਾਟਕ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਪੁਸ ਕ੍ਰਿਸਟੀ ਦਾ ਅਠਵਾਂ ਦਿਨ ਹੈ, ਉਸ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਟਕ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚੋਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੋਸ਼ਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਉੱਥੇ ਮੌਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਦੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਔਰਤ, ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਰਾਣੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਰਾਟ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਾਟਕ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿਆਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

"ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਸਾਹਸ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਭਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਛੂਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰੇ, ਚੰਗੇ ਲੋਕੋ; ਆਪਣਾ ਤਿਉਹਾਰ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਨਾਟਕ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਅਦਾਕਾਰ ਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਗਹਿਰਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਮਨਵਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਜੱਥੇਦਾਰ ਮੁਮਰਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਘੰਟੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਬਲਦ-ਬਲੈਡਰ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਖੁਸ਼-ਅੰਡਰਿਊ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਫੁੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਲੈਡਰਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਘੰਟੀਆਂ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕੁਪਰ ਕੱਟਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿੱਟ ਲੈ ਕੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਪਾਰ ਉਸ ਗਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਡੈਪਲ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਪੂਰੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਹੌਸਲੇ ਦਾ ਆਮ ਅੰਤ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਬਲੈਡਰ ਵਾਲਾ ਨੱਚਦਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਨਾਲੋਂ ਡਰ ਅਤੇ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ, ਉਸਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਉੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡੈਪਲ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ

ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸ਼ੁਕੁਆਇਰ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਨੌਕਰ ਵਾਂਗ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਲੂਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਲੈਡਰ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਦੀ ਪੂਛ ਦੇ ਘੱਟੇ-ਘੱਟੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸੇਬਾਂ 'ਤੇ ਸੂਟਾਂ ਲੱਗਣੀਆਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖਦਾਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਜ਼ੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸੀਨਰ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੇਰਾ ਡੈਪਲ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਕਿਹੜਾ ਸ਼ੈਤਾਨ?" ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਜਿਸਦੇ ਬਲੈਡਰ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਵਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਨਰਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੱਡੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਖੱਚਰਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਡੈਪਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਸਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਠੰਢਾ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ;" ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ, ਡੈਪਲ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਪੈਦਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਗਧਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

"ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਰਹੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਮਰਾਟ ਖੁਦ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚੋ, ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨੋ ਅਤੇ ਕੁਦੇ ਵੀ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਵਰਗ ਹਨ; ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਅਦਾਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਦੋ ਕਤਲਾਂ ਲਈ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਾਹੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਂਟੋਮਾਈਮ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਵਰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਖਿਡਾਰੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਉਸਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਦੀ ਹੋਵੇ।"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਗੱਡੀ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ, "ਰੁਕੋ! ਰੁਕੋ! ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਟੀਮ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗਧਿਆਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਘੋੜਿਆਂ ਲਈ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੇ ਵਰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਗੁੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਅਤੇ, ਸ਼ੁਬਦਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਮੌਤ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਾਰਟਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੂਤ, ਨਾ ਹੀ ਰਾਣੀ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ ਕਾਮਦੇਵ ਪਿੱਛੇ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਸ਼ਾਰੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਬਣੇ, ਆਪਣੇ ਕੰਕਰਾਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਏ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਤਿਆਰ ਉੱਚੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਖ਼ਤਰੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਮਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਰੋਕਿਆ, ਸਾਂਚੋ ਉੱਪਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸੁੱਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਸਕਐਡਰਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਅਜਿਹਾ ਉੱਦਮ ਕਰੋਨਾ ਪਾਗਲਪੁਨ ਦੀ ਹੱਦ ਹੋਵੇਗੀ; ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਰਦਾਰ, ਕਿ ਨੇਂਦੀ ਦੇ ਸ਼ੋਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਕਵਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਘੰਟੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਹੈ, ਬਹਾਦਰੀ ਨਹੀਂ, ਇੱਕਲੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਫ਼ੌਜ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਮਰਾਟ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੂਤਾਂ, ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ, ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਲੜਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰਾਜੇ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਸੁੱਚਮੁੱਚ ਤੂੰ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਮਤੇ ਤੋਂ ਮੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਿੱਚਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਕੰਮ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ ਸਲਾਹਾਂ ਨਾਲ ਤੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚੰਗੇ ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਖ਼ੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਸਵਰਗ ਮੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਚੰਗਾ ਸਾਂਚੋ, ਸਮਝਦਾਰ ਸਾਂਚੋ, ਈਸਾਈ ਸਾਂਚੋ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਸਾਂਚੋ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਯੋਗ ਸ਼ਾਹਸਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵੱਲ ਮੁੜੀਏ; ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਘੁੰਮਿਆ, ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਭੱਜਿਆ, ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਉੱਡਣ ਵਾਲਾ ਸਕਐਡਰਨ ਆਪਣੀ ਗੁੱਡੀ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਗੁੱਡੀ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਸਾਹਸ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ, ਸਾਂਚੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਦੇ ਕਾਰਨ; ਜਿਸ ਕੋਲ, ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਰੋਮਾਂਚਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨਾਲ।

12

ਅਧਿਆਇ

ਉਸ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਦਲੇਰ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ

ਮੌਤ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਾਤ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਕੁਝ ਉੱਚੇ ਛਾਂਦਾਰ ਦਰੱਖਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਲੰਘੇ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਮੁਨਾਉਂਦਿਆਂ ਡੈਪਲ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਨਾਮ ਲਈ ਤਿੰਨ ਘੋੜੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, 'ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਿੜੀ ਖੰਭ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਗਿਰਝ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।'"

"ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਮਰਾਟ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਮੁਕਟ ਅਤੇ ਕਾਮਦੇਵ ਦੇ ਪੇਟ ਕੀਤੇ ਖੰਭ ਤੈਨੂੰ ਲੁੱਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਫੜ ਕੇ ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਟਕ-ਅਦਾਕਾਰ ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੇ ਰਾਜਦੰਡ ਅਤੇ ਤਾਜ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਤਲ ਦੇ ਫੁਆਇਲ ਜਾਂ ਟੀਨ ਸਨ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾਟਕ ਦੇ ਉਪਕਰਣ ਅਸਲੀ ਹੋਣ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਟਕ ਖੁਦ; ਜਿਸ ਵੱਲ, ਸਾਂਚੋ-ਅਤੇ, ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਲਈ ਬਹੁਤ ਭਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨਾਟਕ ਅਤੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਓ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨਾਟਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ, ਸਮਰਾਟ, ਪੋਪ, ਨਾਈਟ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਇੱਕ ਖਲਨਾਇਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਚਾਕੂ, ਇਹ ਵਪਾਰੀ, ਉਹ ਸਿਪਾਹੀ, ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਮੂਰਖ, ਦੂਜਾ ਮੂਰਖ ਪ੍ਰੇਮੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਨਾਟਕ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਅਦਾਕਾਰ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕਾਮੇਡੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਪੋਪ, ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਾਤਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਜਦੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੱਪੜੇ

ਉਤਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਤੁਲਨਾ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੀ ਖੇਡ ਬਾਰੇ ਵੀ; ਕਿਵੇਂ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਖੇਡ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਖਾਸ ਦਫ਼ਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਖੇਡ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਕੱਠੇ ਹਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੈਗ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਹੈ।"

"ਤੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਘੱਟ ਬੇਢੰਗਾ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਚਲਾਕ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਕੁਝ ਸਿਆਣਪ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਿਪਕ ਗਈ ਹੈ; ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੰਜਰ ਅਤੇ ਸੁੱਕੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਦ ਪਾਓ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਹੋ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਫਲ ਦੇਵੇਗੀ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਗੁੱਲਬਾਤ ਉਹ ਗੋਬਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸੁੱਕੀ ਬੁਧੀ ਦੀ ਬੰਜਰ ਮਿੱਟੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਖੇਤੀ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮੈਂ ਭਰਪੂਰ ਫ਼ਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸੁੱਕੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਬਣਾਏ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਰਗਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਿਗੇਗਾ ਜਾਂ ਖਿਸਕੇਗਾ ਨਹੀਂ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਾਕੰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਧਾਰ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸੱਚੋ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ, ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਭਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਦਗੀ ਦੀ ਸਿਖਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਡਿਗ ਕੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਫਾਇਦਾ ਦਿਖਾਇਆ ਉਹ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਘਸੀਟਣਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੱਥੋ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਤ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿੱਸਾ ਬਿਤਾਇਆ, ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੌਣ ਵੇਲੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਕੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੇਟ ਭਰ ਕੇ ਚਰਾਉਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਕਾਠੀ ਨਹੀਂ ਉਤਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁਕਮ ਸਨ, ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਖੇਤ ਵਿਚ ਹਨ ਜਾਂ ਛੱਤ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦੇ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਉਤਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪ੍ਰਥਾ ਜੋ ਨਾਈਟਸ-ਗਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲਗਾਮ ਉਤਾਰ ਕੇ ਕਾਠੀ-ਧਨੁਸ਼ 'ਤੇ ਲਟਕਾਈ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਕਾਠੀ ਉਤਾਰੀ ਜਾਵੇ - ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦੋਸਤੀ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਪਰੰਪਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪੁਤਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਆਇ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਕਿ, ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਸੋਜਾਵਟ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਜਾਨਵਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਖੁਰਚਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਆਪਣੀ ਗੋਰਦਨ ਡੈਪਲ ਦੇ ਪਾਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ,

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅੱਧਾ ਗਜ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜੋੜਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਦੇਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੰਨਾ ਚਿਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਭੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਲੱਭਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨਿਮਸ ਅਤੇ ਯੂਰੀਅਲਸ, ਅਤੇ ਪਾਈਲੇਡਸ ਅਤੇ ਓਰੇਸਟੇਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੋਸਤੀ ਕਿੰਨੀ ਪੱਕੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ -

{ਪਦ

ਦੋਸਤ ਲਈ ਹੁਣ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ;

ਹੁਣ ਕਾਨਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਨੇਜ਼ਾ ਮੋੜਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਗਾਇਆ ਹੈ-

ਦੋਸਤ ਤੋਂ ਦੋਸਤ ਕੀੜੇ, ਆਦਿ।

{ਪਦ

ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬਕ ਲਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਿੱਖੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸਾਰਸ ਤੋਂ ਕਲਾਈਸਟਰ, ਕੁਤੇ ਤੋਂ ਉਲਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ, ਕ੍ਰੇਨ ਤੋਂ ਚੌਕਸੀ, ਕੀੜੀ ਤੋਂ ਦੂਰਦਰਸ਼ਤਾ, ਹਾਥੀ ਤੋਂ ਨਿਮਰਤਾ, ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ।

ਸਾਂਚੋ ਅਖੀਰ ਇੱਕ ਕਾਰ੍ਕ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਓਕ ਦੇ ਰੁੱਖ 'ਤੇ ਸੌਂ ਗਿਆ; ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬੀਤ ਹੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਉੱਠਿਆ, ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਠੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਉਤਰੋ, ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਤੋਂ ਲਗਾਮ ਹਟਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਘਾਹ, ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਅਤੇ ਚੁੱਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸਦੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ-ਬਿਮਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੇਟਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਿਆ, ਉਹ ਕਵਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਿੱਲ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ, ਜੋ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਭਰਾ ਸਾਂਚੋ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਭੇਜੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

"ਕਿੱਥੇ, ਸਾਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਅੜੇ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸੁਰਬੀਰ-ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਖਿੰਡਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖੋਗੇ, ਜੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ

ਹੈ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੜੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਹਵਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹੀ ਉਸਦੇ ਕਵਚ ਹਿੱਲ ਗਏ।"

"ਖੈਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ?"

"ਮੇਰਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਸਾਹਸ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਹਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸੁਣੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਲੂਟ ਜਾਂ ਗਿਟਾਰ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਥੁੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਤੂੰ ਸਹੀ ਹੈਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਕੋਈ ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟ ਹੈ।"

"ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਧਾਗੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਗੋਲਾ ਕੱਢਾਂਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਲ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਮੂੰਹ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਗੁਰੋਵ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਜੋੜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਗਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ।

ਸੋਨੇਟ

{ਪਦ

ਤੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਪ੍ਰੀਤੀ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੋ;

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਹੈ;

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ,

ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਤੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭਟਕਣਗੇ।

ਕੀ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਚੁੱਪ ਸੋਗ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ?

ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਮੁਰਦਾ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਸਮਝੋ;

ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੱਸਾਂਗਾ?

ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਮੇਲ,

ਮੈਂ ਨਰਮ ਮੋਮ ਅਤੇ ਹੀਰੇ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਹਾਂ;

ਪੂਰੀ ਫਿਰ ਵੀ, ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,

ਇੱਥੇ, ਸਖ਼ਤ ਜਾਂ ਨਰਮ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਛਾਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,

ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਬਰ ਕਰੋ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਓ, ਉਹੀ ਰਹੇਗਾ।

ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਮਿੱਟ।

{ਪਦ

"ਆਹ ਮੈਂ!" ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਗਰੋਵ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਤਰਸਯੋਗ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਔਰਤ! ਕੀ! ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਡੀ ਵੈਂਡਾਲੀਆ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਸ ਆਪਣੇ ਬੰਦੀ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਭਟਕਣ ਅਤੇ ਰੁੱਖੇ ਅਤੇ ਔਖੇ ਕੁਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਦਿਓਗੇ? ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਵਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ, ਸਾਰੇ ਲਿਓਨੀਜ਼, ਸਾਰੇ ਟਾਰਟੇਸ਼ੀਅਨ, ਸਾਰੇ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਤੋਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਨਾਈਟ ਕਿਵੇਂ ਬੁੜਬੜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ। ਪਰ ਆਓ ਸੁਣੀਏ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਦੱਸੇਗਾ।"

"ਉਹ ਕਰੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

ਪਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਗਰੋਵ, ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣ ਕੇ, ਆਪਣਾ ਵਿਰਲਾਪ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੁਰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਭਰੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਜਾਂ ਦੁਖੀਆਂ ਦੀ?"

"ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਓ," ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਬਿਪਤਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਏ ਹੋ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਨਰਮ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਵੀ।

ਉਦਾਸ ਨਾਈਟ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਬੈਠੋ, ਸਰ ਨਾਈਟ; ਕਿਉਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਾਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਇਕਾਂਤ ਅਤੇ ਰਾਤ, ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਫਾ ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦਾ ਸਹੀ ਆਰਾਮ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।" ਜਿਸਦਾ ਡੌਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਹਾਂ ਜਿਸ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਦੁੱਖਾਂ, ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਿਵਾਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਜੋ ਹਮਦਰਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ

ਹੋ। ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਗਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰਲਾਪ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਹ ਸੁਖਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਮਿਲਵਰਤਣ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ ਸਨ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਸ਼ਾਇਦ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਹਾਲਾਂਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਗਰੋਵ ਦੇ ਉਸ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਨਫ਼ਰਤ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਸੂਝ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਦਲੇ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਦੇ ਰੋਲ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਨਰਮ ਹੈ।"

"ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸਕੁਆਇਰ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਹ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ," ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸਨੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੇਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹੇ ਹਨ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੰਨਾ ਹੀ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ - ਪਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ - ਇਸਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਬੁਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਗਰੋਵ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਆਪਾਂ ਦੋਵੇਂ ਉੱਥੇ ਚਲੀਏ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਸਕੁਆਇਰ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਲੜਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਈਏ; ਅਤੇ, ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੋ, ਸਵੇਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕੋ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੋਵੇਂ ਸਕੂਅਡਰਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹਟ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੰਨੀ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਗੱਲ ਗੰਭੀਰ ਹੋਵੇ।

13

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਗ਼ਰੋਵ ਦਾ ਸਾਹਸ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਦੋ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸਮਝਦਾਰ, ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਬੋਲਚਾਲ ਵੀ।

ਨਾਈਟਸ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੋ ਧਿਰਾਂ ਬਣਾ ਗਏ, ਇਹ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ, ਬਾਕੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ; ਪਰ ਇਤਿਹਾਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਗਰੇਵ ਦੇ ਉਸਨੇ ਸੋਚੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਅੱਖੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਰਦਾਰ, ਅਸੀਂ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਹਾਂ; ਸੱਚਮੁੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੇ ਪਸੀਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਮਾਪਿਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਸਰਾਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।"

"ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਦੀ ਠੰਢ ਵਿੱਚ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟ-ਐਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਦੁਖੀ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਗਰਮੀ ਅਤੇ ਠੰਡ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਰੋਟੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਆਪਣਾ ਵਰਤ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਗੁਜ਼ਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਿਵਾਏ ਹਵਾ ਦੇ ਜੋ ਵਗਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਭ," ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜਿਸ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕੁਝ ਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਕੁਆਇਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਟਾਪੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਪੱਖ ਕਾਉਂਟੀ ਦੀ ਵਧੀਆ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਟਾਪੂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨਾ ਨੇਕ ਅਤੇ ਉਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ," ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕੈਨੋਰੀ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਚਰਚ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਚਲਾਕ ਯਾਦ ਹਨ, ਪਰ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਰਾਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਮੈਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੰਬਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਸਮਝੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਚਰਚ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਤੋਂ ਵੱਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਗੁਰੇਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਟਾਪੂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਹਨ, ਕੁਝ ਗਰੀਬ ਹਨ, ਕੁਝ ਸੁਸਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਖੀ ਲੜਾਈ ਜਿਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਡਿੱਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਈਏ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਹਾਵਣੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈਏ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਜਾਂ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਿੱਚ; ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਸਕੁਇਰ ਇੰਨਾ ਗਰੀਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੈਕ, ਦੋ ਗ੍ਰੇਹਾਊਂਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਡੰਡੀ ਨਾ ਹੋਵੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੈਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਗਧਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਦੋ ਵਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ; ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਈਸਟਰ ਭੇਜੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਗਲਾ ਮੈਂ ਦੇਖਣਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਬਦਲੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬੂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰ ਬੁਸ਼ਲ ਜੌਂ ਵੀ ਹੋਣ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਹੱਸੋਗੇ - ਕਿਉਂਕਿ ਡੈਪਲ ਮੇਰੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਰੰਗ ਹੈ। ਗ੍ਰੇਹਾਊਂਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਹਨ; ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਸਰ ਸਕੁਆਇਰ," ਉਸਨੇ ਗੁਰੇਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟਸ ਦੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਹਨ, ਤਿੰਨ ਪੂਰਬੀ ਮੋਤੀਆਂ ਵਾਂਗ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੋ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੋਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੇਸ ਲਈ ਪਾਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੱਬ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਔਰਤ ਕਿੰਨੀ ਉਮਰ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਉਂਟੇਸ ਲਈ ਪਾਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਗਰੇਵ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਪੰਦਰਾਂ, ਦੋ ਕੁ ਸਾਲ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਬੂਰਛੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਪ੍ਰੈਲ ਦੀ ਸਵੇਰ ਵਾਂਗ ਤਾਜ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਲੀ ਵਾਂਗ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ।"

"ਇਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੇਸ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਗ੍ਰੀਨਵੁੱਡ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿੰਫ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਗਰੇਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ; "ਵੇਸ਼ਵਾ ਸਟ੍ਰੰਪੇਟ! ਠੱਗ ਕੋਲ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!"

ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, ਕੁਝ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ, "ਉਹ ਕੋਈ ਸਟ੍ਰੰਪੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੱਬ, ਜੋ ਦੇ ਤੁੱਕ ਮੈਂ ਜੁਹੋਦਾ ਹਾਂ; ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਬੋਲੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਵਿੱਚ ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਖੁਦ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ।"

"ਓਏ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਰ ਸਕੁਆਇਰ," ਗਰੇਵ ਦੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ। "ਕੀ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਘੋੜਸਵਾਰ ਪਲਾਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਲਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਨੇਜ਼ਾ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੋਕ

ਕਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, 'ਹਾਏ, ਵੇਸ਼ਵਾ ਰੂਪ! ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ ਹੈ!' ਅਤ ਜੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੈ? ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿਓ, ਸਰਦਾਰ, ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰੱਕ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਟੂਪੇਟ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਨ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਘਾਤਕ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ, ਜਾਂ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ੍ਹ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਕੁਆਇਰ ਕਾਲਿੰਗ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹਾਂ, ਸੁੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰਸ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੌ ਡੁਕਾਟ ਸਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇੱਥੇ, ਉੱਥੇ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਡਬਲੂਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇੱਕ ਬੈਗ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਹਰ ਸਟਾਪ 'ਤੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ੱਫੀ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਘਰ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਵਾਂਗ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ, ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੂਰਮੇ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਵਰਗਾ।"

"ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁਨ ਕਿ 'ਲੋਭ ਥੈਲਾ ਪਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,'" ਉਸਨੇ ਗੁਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ੍ਹ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਗਧੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ;' ਕਿਉਂਕਿ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੂਰਮਾ ਆਪਣੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਹੋਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਲ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ।" "ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਹ ਹੈ," ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਡੀ ਵੈਂਡਾਲੀਆ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੁਕ ਤੋਂ ਕੱਚੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਭੁੰਨੀ ਹੋਈ ਔਰਤ; ਪਰ ਉਹ ਕੱਚਾਪਣ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਲੰਗੜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਗੂੰਜ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਘੰਟੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਕੋਈ ਵੀ ਰਸਤਾ ਇੰਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੇਕ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਦੂਜੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫੱਲੀਆਂ ਪਕਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੜੇ ਦੁਆਰਾ ਹੈ; ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਸਹੀ ਸੁਮਝ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਰੋਕਾਰ ਅਤੇ ਲਟਕਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ; ਪਰ ਜੇ ਆਮ ਕਹਾਵਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਕਿ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਦਿਲਾਸਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਪਾਗਲ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

"ਪਾਗ਼ਲ ਪਰ ਬਹਾਦਰ," ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਜਾਂ ਬਹਾਦਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਦਮਾਸ਼।"

"ਮੇਰਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਮਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੜੇ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਹੈ; ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਉਸਨੂੰ ਮਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਰਾਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਦਗੀ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਮੂਲ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦਿਓ।"

"ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭਰਾ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ," ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਪਿਛੇ ਹਟ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਈਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਥੁੱਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਥੁੱਕ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰੁਗੜਿਆ ਅਤੇ ਸੁੱਕਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਗਰੇਵ ਦੇ ਦਿਆਲੂ ਸੱਕੁਆਇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਸਾਡੇ ਮੂੰਹਾਂ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਨਾਲ ਚਿਪਕ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਕਾਠੀ-ਧਨੁਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢਿੱਲਾ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਅਤੇ ਉੱਠ ਕੇ ਉਹ ਅਗਲੇ ਹੀ ਮਿੰਟ ਵਾਈਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੋਟਾ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਗਜ਼ ਚੰਡਾ ਪੇਸਟੀ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਘੁਰੇਲੂ ਖਰਗੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਬਕਰੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਸਮਝਿਆ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ?"

"ਕਿਉਂ, ਤੂੰ ਕੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?" ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਸਕੁਆਇਰ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਟੱਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧੀਆ ਲਾਰਡਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਮਾਰਚ 'ਤੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਦਬਾਏ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੂੰਹ ਭਰ ਕੇ ਟੇਥਰ 'ਤੇ ਰੰਢਾਂ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਹੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਕੁਆਇਰ ਹੋ, ਸਹੀ ਕਿਸਮ ਦਾ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਤ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ, ਜੇ ਇਹ ਇੱਥੇ ਜਾਦੂਈ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਰੂਪ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਭਿਖਾਰੀ, ਜਿਸਦੇ ਮੈਰੇ ਅਲਫੋਰਜਾ ਵਿੱਚ ਪਨੀਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਸੁਖ਼ਤ ਕਿ ਕੋਈ ਇਸ ਨਾਲ ਇਕ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕੇ, ਅਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਕੁਝ ਦਰਜਨ ਕੈਰੋਬ ਅੱਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫਿਲਬਰਟ ਅਤੇ ਅਖਰੋਟ; ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਪੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਉਸ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਸੁੱਕੇ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ, ਭਰਾ," ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਕੰਡਿਆਲੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ, ਜਾਂ ਜੰਗਲੀ ਨਾਸ਼ਪਾਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਜੰਗਲ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ; ਸਾਡੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਖਾਣ ਦਿਓ; ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੈਂਗ-ਟੇਕਰੀ ਅਤੇ ਕਾਠੀ-ਧਨੁਸ਼ ਨਾਲ ਲਟਕਿਆ ਇਹ ਬੋਟਾ ਚੁੱਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿਣ; ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇੰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਪਲ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਚੁੰਮਦਾ ਅਤੇ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ;" ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ

ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਲਈ ਤਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਆਹ, ਵੇਸਵਾ ਠੱਗ, ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹੈ!"

"ਵੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ, "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਵੇਸਵਾ ਕਿਹਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਸਵਾ ਕਹਿਣਾ ਕੋਈ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਇਹ ਸਿਉਡਾਡ ਅਸਲੀ ਵਾਈਨ ਹੈ?"

"ਉ ਦੁਰਲੱਭ ਵਾਈਨ-ਟੈਸਟਰ!" ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਦੇ ਨਾ ਡਰੋ ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਈ ਹੈ। ਸਰ ਸਕੁਆਇਰ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਈਨ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁੰਘਣ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਦੇਸ਼, ਇਸਦੀ ਕਿਸਮ, ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬਦਲਾਅ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਈਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਾਸੇ, ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਾਈਨ-ਟੈਸਟਰ ਸੁਨ ਜੋ ਲੋਮਾ ਮੰਚਾ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵਾਈਨ ਦਿੱਤੀ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਾਈਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਗੁਣਵੱਤਾ, ਚੰਗਿਆਈ ਜਾਂ ਬੁਰਾਈ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਪੁੱਛਣ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਦੀ ਨੋਕ ਨਾਲ ਅਜ਼ਮਾਇਆ, ਦੂਜੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੱਕ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਈਨ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦਾ ਸੁਆਦ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਡੋਵਨ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਤੇਜ਼ ਸੁਆਦ ਸੀ। ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੱਬਾ ਸਾਫ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵਾਈਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਲੋਹੇ ਜਾਂ ਚਮੜੇ ਦਾ ਸੁਆਦ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਦੋ ਮਹਾਨ ਵਾਈਨ-ਟੈਸਟਰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅੜੇ ਰਹੇ। ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ, ਵਾਈਨ ਫਿੱਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਡੋਵਨ ਦੇ ਥੱਗ ਨਾਲ ਲਟਕਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚਾਬੀ ਮਿਲੀ; ਹੁਣ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕੋ ਸਟਾਕ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਆਪਾਂ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਛੱਡ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰੋਟੀਆਂ ਹਨ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਕੇਕ ਲੱਭਣ ਨਾ ਜਾਈਏ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਪੰਘੂੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗਾ; ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਖਾਂਗੇ।"

ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸਕੁਆਇਰ ਇੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੁਨ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਪੀਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣੀਆਂ ਪਈਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿਆਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਜੋੜਾ ਹੁਣੇ ਲਗਭਗ ਖਾਲੀ ਬੋਟਾ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ-ਚਬਾਏ ਹੋਏ

ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਸੌਂ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਛੱਡਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੱਸ ਸਕਣ ਕਿ ਗਰੇਵ ਦੇ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਬੀਤਿਆ ਸੀ।

14

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਰੋਵ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦਾ ਸਾਹਸ ਜਾਰੀ ਹੈ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਨਾਈਟ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇਤਿਹਾਸ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਰੇਵ ਦੇ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਖਰੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ, ਸੁਰ ਨਾਈਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ, ਜਾਂ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਮੇਰੀ ਚੋਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਡੀ ਵੈਂਡਾਲੀਆ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਹਮਰੁਤਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਕੱਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦਰਜੇ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚਤਾ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ, ਇਹੀ ਕੈਸਿਲਡੀਆ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਜਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਬੁਦਲਾ ਮੈਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਹਰਕੂਲੀਸ ਨੂੰ, ਕਈ ਤਰੀਕਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਕੇ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਅਗਲੇ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਵਧਦੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਆਖਰੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੇਵਿਲ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦੈਂਤ, ਲਾ ਗਿਰਾਲਡਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਨਾਮ, ਜੋ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਿੱਲਦੀ ਨਹੀਂ, ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਈ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਜਿੱਤ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਹ ਹਵਾਵਾਂ ਵਗਾਦੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੱਥਰਾਂ, ਗੁਇਸਾਂਡੋ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੁਲਦਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਐਜਿਹਾ ਉੱਦਮ ਜੋ ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦਰਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੁਰਾ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿਚ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਕਿਹਾ - ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਖ਼ਤਰਾ - ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਸ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ। ਮੈਂ ਗਿਰਾਲਡਾ ਦੀ ਗੁਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿਤਾ, ਮੈਂ ਗੁਇਸਾਂਡੋ ਦੇ ਬੁਲਦਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਦੇ ਕੋਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਓਨੀਆਂ ਹੀ ਮਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅੱਤੇ ਉਸਦਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਜੀਵੰਤ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਪੇਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਗਲਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿਚ ਅੱਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾ ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟ ਹਾਂ; ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਪੇਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕਈ ਨਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਹੁਰਾਇਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਪਰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਉਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਉਸਦੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਇੱਕ ਜਿੱਤ ਵਿਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਲਈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ

ਹੈ, ਉਸਦਾ ਮਹਿਮਾ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਨਮਾਨ ਲੱਘ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ

{ਪਦ

ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,

ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮਹਿਮਾ ਜੇਤੂ ਦੇ ਤਾਜ ਨੂੰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

{ਪਦ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਅਣਗਿਣਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਗਰੋਵ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਵਾਰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਝੂਠ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਜੀਭ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਝੂਠ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੌਲ੍ਹੀ ਹੌਲ੍ਹੀ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਸਪੇਨ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਾਈਟਾਂ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਬਾਰੇ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ; ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ; ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਵਰਗੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ।"

"ਕਿਵੇਂ! ਹਾਰਿਆ ਨਹੀਂ?" ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ; "ਸਾਡੇ ਉੱਪਰਲੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਮੈਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਲੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਕੱਦ ਵਾਲਾ, ਪਤਲੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਲੰਮਾ, ਲੰਬਾ ਅੰਗ, ਵਾਲ ਸਲੇਟੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਐਕੁਲੀਨ ਨੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਝੁਕੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ; ਉਹ 'ਦ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ' ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਲੜਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਹੈ; ਉਹ ਕੁਮਰ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਘੋੜੇ ਦੀ ਲਗਾਮ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਐਲਡੋਂਜ਼ਾ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਡੀ ਵੈਂਡਾਲੀਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੈਸਿਲਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਡੇਲੂਸੀਆ ਤੋਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ।"

"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰੋ, ਸਰ ਨਾਈਟ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੋਸਤ ਹੈ; ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਰੀਕ ਅਤੇ ਸੁਪਰਸੂਟ ਸੰਕੇਤਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ ਜੋ ਜਾਦੂਗਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ

ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਾਸੰਧ੍ਰੀ ਤੋਂ ਧੱਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਉਕਤ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਮੇਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਘੰਟੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਦਮਾਸ਼ ਅਤੇ ਘੁਟੀਆ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਖੁਦ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ, ਪੈਦਲ ਜਾਂ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ।"

ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਗੌਰੇਵ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕੀ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ਾਂਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਵਾਨੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਉਹ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟਾਂ ਲਈ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈਵੇਅਮੈਨ ਅਤੇ ਗੁੰਡੇ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੂਰਜ ਸਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਇਹ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇਤੂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਹੁਕਮ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਬਣੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਲੇਟੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੁਰਾੜੇ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨੀਂਦ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੂਨੀ ਅਤੇ ਔਖੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਸੀ; ਜਿਸ ਬੁਧੀ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਗੜਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਗਰੇਵ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਕੁਆਇਰ ਆਪਣੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਗਧਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸੁੰਘ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਸਨ।

ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ, ਗਰੇਵ ਦੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਰਾ, ਕਿ ਇਹ ਅੰਡਾਲੂਸੀਆ ਦੇ ਲੜਾਕੂ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਗੌਡਫਾਦਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੌਡਸ ਲੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਵਿਹਲੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਮਾਲਕ ਲੜ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਲੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਮਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਰਿਵਾਜ਼, ਸਰ ਸੁਕੁਆਇਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਰਿਵਾਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਲੁਟੇਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰਿਵਾਜ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੁਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਲੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਲੜ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਸਕੁਆਇਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਪੌਂਡ

ਮੋਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਲਿੰਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਖਰਚਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ; ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਲੜਨਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਉਪਾਅ ਪਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਗੁਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇੱਕੋ ਆਕਾਰ ਦੇ ਦੋ ਲਿਨਨ ਬੈਗ ਹਨ; ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਲਓਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਜਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਰਾਬਰ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜਾਂਗੇ।"

"ਜੇਕਰ ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਧੂੜ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ।"

"ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹਵਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਥੈਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਚੰਗੇ, ਨਿਰਵਿਘਨ ਕੰਕਰ ਪਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ, ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਭਾਰ ਦੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਮਾਰ ਸਕਾਂਗੇ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਲਾਸ਼!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦੇਖੋ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਮਾਰਟਨ ਅਤੇ ਸੇਬਲ, ਅਤੇ ਪੱਤੇਦਾਰ ਸੂਤੀ ਦੇ ਪੈਡ ਥੈਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਨਾ ਟੁੱਟ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਜੈਲੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ! ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਟੰਸ ਰੇਸ਼ਮ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਣ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ, ਮੈਂ ਲੜਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਸਾਡੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਲੜਨ ਦਿਓ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੀਣ ਅਤੇ ਜੀਣ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸੰਖਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਭਰਾਈਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਖਣਾ ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਹ ਪੱਕਣ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਜਾਣ।"

"ਫਿਰ ਵੀ," ਗੁਰੋਵ ਦੇ ਉਸ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਲੜਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਲਈ ਹੀ ਹੋਵੇ।"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਬੇਈਮਾਨ ਜਾਂ ਇੰਨਾ ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਕਰਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਖਾਧਾ-ਪੀਤਾ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਭੜਕਾਹਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਠੰਡੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਕਿਸ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ; ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਬੁਫੇ ਦਿਆਂਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖਿੱਚਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁੱਸਾ ਭੜਕਾਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਡੈਰਮਾਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਚੰਗੀ ਨੀਂਦ ਸੀ।"

"ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੁੰਗਲ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੇਰੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਇੰਨੀ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਨ ਲਈ ਭੇਜਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਗੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਛੂਹਣ

ਦੇਵਾਂ; ਹਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਲੂ ਕਰੋ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੱਕਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਉੱਨ ਲੈਣ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਰੂਪ ਦਿੱਤਾ; ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤੀ ਬਿੱਲੀ, ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਦਬਾਈ ਗਈ, ਸ਼ੇਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਕੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਤੋਂ, ਸਰ ਸਕੁਆਇਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਾਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਉਸਨੇ ਗਰੋਵ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ; "ਰੱਬ ਸਵੇਰ ਭੇਜੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਅਤੇ ਹੁਣ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਮਲਿੰਗੀ ਪੰਛੀ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਝੂਮਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਭਿੰਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਸੁਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਤਾਜ਼ੀ ਸਵੇਰ ਦਾ ਸੁਵਾਗਤ ਅਤੇ ਸੁਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਪੂਰਬ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਬਾਲਕੋਨੀਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲੱਗ ਪਈ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਤਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਤੁਰਲ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਹਿੱਲ ਰਹੀ ਸੀ; ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਠੀ ਨਮੀ ਨਹਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਪੌਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਮੋਤੀ ਵਰਗਾ ਸਪਰੇਅ ਵਹਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਵਰ੍ਹਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਵਿਲੋ ਮਿਠਾ ਮੰਨ ਕੱਢਦੇ ਸਨ, ਝਰਨੇ ਹੱਸਦੇ ਸੁਨ, ਨਦੀਆਂ ਬਬੱਲਦੀਆਂ ਸਨ, ਜੰਗਲ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਉਸਦੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਸੁੱਭਵ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਵਸਤੂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਉਹ ਗਰੋਵ ਦੇ ਨੱਕ ਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਸੀ, ਜੋ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਲਗਭਗ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਆਕਾਰ ਦਾ ਸੀ, ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮਣਕਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਡੇ ਦੇ ਪੌਦੇ ਵਾਂਗ ਸ਼ਹਿਤੂਤ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ; ਇਹ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਦੋ ਉਂਗਲਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਆਕਾਰ, ਰੰਗ, ਮਣਕੇ ਅਤੇ ਮੋੜ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਸੁਨ ਕਿ ਸਾਂਚੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਕੜਵੱਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਰਾਖਸ਼ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਭੜਕਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋ ਸੌ ਬੁਫੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਈਜ਼ਰ ਨੀਵਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਕੱਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਕਵਚ ਉੱਤੇ ਉਸਨੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਕੋਟ ਜਾਂ ਕੈਸੌਕ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਚੰਦਮਾ ਵਰਗੇ ਚਮਕਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹਾਦੁਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿੱਖ ਦਿੱਤੀ; ਉਸਦੇ ਹੈਲਮੇਟ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹਰੇ, ਪੀਲੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਲੂਮ ਲਹਿਰਾ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਰਛਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੰਬਾਈ ਵਿਚ ਇੱਕ ਹਥੇਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੱਟੀਲ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਸੀ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸੁਭ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਨਾਈਟ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਡਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਨਿਡਰ ਹਵਾ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਜੇ, ਸ਼ੂਮਾਨ ਨਾਈਟ, ਲੜਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਵਡੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਵਿਜ਼ਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉੱਚਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਾਂ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ।"

"ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਜਾਂ ਹਾਰ ਜਾਓ, ਸਰ ਨਾਈਟ," ਉਸਨੇ ਮਿਰਰਾਂ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਹਲਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਕੇ ਨਿਰਪੱਖ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਡੀ ਵੈਂਡਾਲੀਆ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵਾਈਜ਼ਰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰਾਇਆ ਸੀ।"

"ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਮਿਰਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਸੂਰਮੇ ਵਾਂਗ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਹਰਾਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਅੰਡਾ ਦੂਜੇ ਅੰਡਿਆਂ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਾਦੂਗਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਇਹ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਹੋ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਘੋੜੇ ਲਿਆਏ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਈਜ਼ਰ ਚੁੱਕਣ ਵਿਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਜੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਕਵੀਂ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਮਿਰਰਾਂ ਦੇ ਉਸਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੀਹ ਕਦਮ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹਟਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ, ਹੋਰ ਇੱਕ ਅਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮਿਰਰਾਂ ਦੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਕਿ ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜੇਤੂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਬਸ਼ਰਤੇ ਜੋ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਥੋਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣ ਜੋ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰਨ।"

"ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ," ਮਿਰਰਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਪਲ ਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨੱਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਂਚੋ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਇੰਨਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਾਖਸ਼, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਸਲ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਸਤਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਰਿਟਾਇਰ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸ ਨੱਕ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਡਰ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸ ਦੇ

ਆਪਣੇ ਨੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਫਲੈਪ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੁੱਟਿਆ ਰਹੇਗਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੱਟ ਨਾਲ ਜਾਂ ਡਰ ਨਾਲ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਿਛੇ ਭੱਜਿਆ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਰਕਾਬ-ਚਮੜੇ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁੜਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮਹੱਤਾਰਜ, ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਕਾਰਕ ਦੇ ਰੁੱਖ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਾਂਗਾ, ਮੇਰੇ ਸੁਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ।"

"ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੂੰ ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਤਰੇ ਦੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੈਫੋਲਡ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏਂਗਾ।"

"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਸ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਨੱਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ।"

"ਇਹ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਜੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਡਰਾਉਂਦਾ; ਇਸ ਲਈ, ਆਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ।"

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਕਾਰਕ ਦੇ ਦਰੱਖਤ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਿਰਰਾਂ ਦਾ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੁਰ੍ਹੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਪਹੀਏ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੁਸਤ ਜਾਂ ਵਧੀਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉੱਚ ਗਤੀ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਚਾਲ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਲਗਾਮ ਖਿੱਚੀ, ਅਤੇ ਮੱਧ ਕੈਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਘੋੜਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਉਸ 'ਤੇ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਪਰਸ ਨੂੰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਕੁੰਢਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਘੁਮਾਇਆ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਦੌੜਨ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਚਾਲ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਿਰਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੁਪਰਸ ਨੂੰ ਬਟਨਾਂ ਤੱਕ ਪੁੱਟਦਾ ਰਿਹਾ, ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਜੋਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਉਂਗਲੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਪਲ ਅਤੇ ਸੰਕਟ 'ਤੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ 'ਤੇ ਆ ਡਿੱਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨਾਲ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੋਰਛੇ ਨਾਲ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੋਖਮ ਦੇ ਮਿਰਰਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਝੁੰਡਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੈ ਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਭਾਰੀ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਜਾਂ ਪੈਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਿੱਗਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਕਾਰਕ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਖਿਸਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ, ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ - ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ, ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ, ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਸਮਾਦ ਨਾਲ ਭਰੇ ਬਿਨਾਂ? ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਇਤਿਹਾਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਚਿਹਰਾ, ਉਹੀ ਚਿਹਰਾ, ਉਹੀ ਦਿੱਖ, ਉਹੀ ਸਰੀਰ, ਉਹੀ ਮੂਰਤੀ, ਉਹੀ ਮੂਰਤੀ,

ਉਹ ਮੂਰਤੀ! ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ, ਇੱਥੇ ਜਲਦੀ ਆ, ਉਹੀ ਦੇਖ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰ; ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਜਲਦੀ ਕਰ, ਅਤੇ ਸਿੱਖੋ ਕਿ ਜਾਦੂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ।"

ਸਾਂਚੋ ਉੱਪਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੁਆਰੇ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਵਾਲੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ, ਸਰਦਾਰ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਇਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਕੁਆਰੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਓਗੇ।"

"ਤੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਜਿੰਨੇ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ, ਓਨੇ ਹੀ ਚੰਗੇ ਹੋਣਗੇ;" ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮਿਰਰਾਂ ਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਉੱਪਰ ਆਇਆ, ਹੁਣ ਉਸ ਨੱਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, "ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹੋ, ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ; ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਕੁਆਰਾ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਨੱਕ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਘਿਣਾਉਣੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖ ਕੇ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ," ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਸੱਜੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਰੂਪ ਦੇ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਪੇਸਟਬੋਰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਨਕਾਬਪੋਸ਼ ਨੱਕ ਕੱਢਿਆ; ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ, ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ, ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ, "ਪਵਿੱਤਰ ਮੈਰੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ! ਕੀ ਇਹ ਟੋਮ ਸੇਸੀਅਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਗੁਆਂਢੀ ਅਤੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਦਾ?"

"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ!" ਹੁਣ ਬਿਨਾਂ ਨੱਕ ਵਾਲੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ; "ਟੋਮ ਸੇਸੀਅਲ, ਮੈਂ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਉਹ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹਣ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਾ ਕਰਨ, ਜ਼ਖਮੀ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਰਨ ਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਇਹ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਵਾਲਾ ਕੁਆਰਾ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸ਼ਹਿਰੀ।"

ਇਸ ਪਲ ਉਹ ਮਿਰਰਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਨੰਗੀ ਨੋਕ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਇੱਕ ਮੂਰਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈਂ, ਨਾਈਟ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿਚ ਤੇਰੇ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਡੀ ਵੈਂਡਾਲੀਆ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਤੇ ਡਿਗ੍ਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਏਲ ਟੋਬੋਸੋ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ, ਕਿ ਉਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਆਵੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭ (ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸੁਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਤੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਰਗ੍ਰਾਦਰਸ਼ੁਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ), ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਬੀਤਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟਰੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰੇ।"

"ਮੈਂ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਸੂਰਮੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਗੰਦੀ ਫਟੀ ਜੁੱਤੀ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਦੀ ਖਰਾਬ ਕੁੰਘਾ ਵਾਲੀ ਸਾਫ਼ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੰਜ਼ੂਦਗੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਖਾਸ ਹਿਸਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਜਿਸ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹਰਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਆਰੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਜਾਪਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਉਸਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਕਰ ਸਕਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਕੋਮਲ ਉਪਯੋਗ ਕਰ ਸੱਕਾਂ।"

"ਮੈਂ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਫੜੀ ਰੱਖੁਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸੋਚੁਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਫੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ," ਅਪਾਹਜ ਸੂਰਮਾ; "ਮੈਨੂੰ ਉੱਠਣ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਜੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੇਰੇ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਝਟਕਾ ਮੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਦੁਖਦਾਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਟੌਮ ਸੇਸੀਅਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ; ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚੀਆਂ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਟੌਮ ਸੇਸੀਅਲ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਕੁਆਰੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਕਹੀ ਗਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਦੋਵੇਂ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹੇ; ਅਤੇ, ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ, ਅੜੇ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ, ਉਹ ਮਿਰਰਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਲੱਸਤਰ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਸਕੇ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਲੰਮਾ-ਨੱਕ ਵਾਲਾ ਸਕੁਆਇਰ ਕੌਣ ਸੀ।

15

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਕੌਣ ਸਨ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ-ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਰਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਿਸਦੇ ਨਾਈਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਦਾ ਜਾਦੂ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਈਟ, ਇੱਕ ਨਾ ਰੁਹਿਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਮਨ ਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਦੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਲਾਸਟਰ ਕਰ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੁਆਰਾ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਸਾਹਸਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਧਨਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ; ਜਿਸ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ 'ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਵੋਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੈਮਸਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਜੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇਤੂ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਹਾਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੈਚਲਰ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ, ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੇ; ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਦੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇਕਾਂਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਲਈ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਇਲਾਜ ਲੱਭਣ ਦਾ ਸੌਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਅਤੇ ਟੌਮ ਸੇਸੀਅਲ, ਇੱਕ ਗੱਪਸ਼ਿੱਪ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਗੁਆਂਢੀ, ਇੱਕ ਜੀਵੰਤ, ਖੰਭਾਂ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਟੌਮ ਸੇਸੀਅਲ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਗੱਪਸ਼ਿੱਪ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨੱਕ ਉੱਤੇ ਝੂਠਾ ਮਖੌਟਾ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਸੁਮੇ ਸਿਰ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਗੱਡੀ ਦੇ ਸਾਹਸ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਲਈ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਉਸ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਆਣਾ ਪਾਠਕ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਡੌਨ

ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਲਪਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਬੈਚਲਰ ਬੈਚਲਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੀਨੀਅਰ ਬੈਚਲਰ ਆਪਣੀ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਆਲ੍ਹਣੇ ਨਾ ਲੱਭਦਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ।

ਟੌਮ ਸੇਸ਼ੀਅਲ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਮਾੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਫਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਅੰਤ ਕਿੰਨਾ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ, ਨੇ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਬਿਲਕੁਲ, ਸੈਨੋਰ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ, ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਉੱਦਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਅਕਸਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰ ਹਾਂ; ਉਹ ਹੱਸਦਾ ਹੋਇਆ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਪਾਗਲ ਹੈ, ਉਹ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹੈ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਦੋਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਪਾਗਲ ਹੈ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਰਹੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੈ, ਉਹ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਟੌਮ ਸੀਸ਼ੀਅਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਕੁਆਇਰ ਬਣਨ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹੋਣਾ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਤੇਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਤੱਕ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਵੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਦੇ ਦਰਦ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਦਾਨੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣ ਦੇਵੇਗੀ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਜੋੜਾ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਚੰਗੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲੱਭ ਸਕੇ, ਜਿਸਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੈਮਸਨ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੌਮ ਸੇਸ਼ੀਅਲ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਹੁਣ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣਾ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ।

16

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉੱਚੇ ਹੌਸਲੇ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਆਪਣੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹੋਈ ਜਿੱਤ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਸਮਝਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਾਹਸ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਲੈ ਆਇਆ; ਉਸਨੇ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕੀਤਾ; ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਸ਼ਰਾਬਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨਾ ਹੀ ਪਥਰਾਂ ਦੀ ਵਹੀ ਬਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਅੱਧੇ ਦੰਦ ਬਰਾਬਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਨਾ ਹੀ ਗੈਲੀ ਗ਼ੁਲਾਮਾਂ ਦੀ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ ਬਾਰੇ, ਨਾ ਹੀ ਯਾਂਗੁਏਸਨਾਂ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਡਿੱਗੇ ਦਾਅ ਦੀ ਬਾਰਸ਼ ਬਾਰੇ; ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ, ਢੰਗ ਜਾਂ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭ ਸੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਉੱਚਤਮ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਕਦੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ, ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਗੱਪਸ਼ੱਪ ਦੀ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨੱਕ ਹੈ, ਟੋਮ ਸੇਸ਼ੀਅਲ?"

"ਅਤੇ ਕੀ ਤੂੰ, ਫਿਰ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕੁਆਰਾ ਕੈਰਾਸਕੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਟੋਮ ਸੇਸੀਅਲ ਤੇਰੀਆਂ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਦਾ ਸੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਘਰ, ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਟੋਕਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਚਿਹਰਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਨੱਕ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟੋਮ ਸੇਸੀਅਲ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਹੀ ਸੀ।"

"ਆਓ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤਰਕ ਕਰੀਏ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਸੋਚਣ ਦੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਆਰਾ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾਵਰ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆਤਮਕ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਆਵੇਗਾ? ਕੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਮੌਕਾ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਕੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰੇ? ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਉਹ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕਰੇ?"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਹੀਏ, ਸਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਸ ਨਾਈਟ ਬਾਰੇ, ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਕੁਚਲਿਆ ਕੈਰਾਸਕੋ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਇੰਨਾ ਮੇਰੀ ਗੱਪਸ਼ੱਪ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਟੋਮ ਸੇਸੀਅਲ? ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਜਾਦੂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੋੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਪਵੇ?"

"ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਘਾੜਕ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਈਟ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਕੁਆਰੇ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਚਕਾਰ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸਹੀ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰੇ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜੋ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਝੂਠ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ, ਤਜਰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋ

ਝੂਠ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਕਿੰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਸੁੰਦਰ ਨੂੰ ਗੰਦੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਗੰਦੇ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਦੇਸੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਅਤੇ ਘਟੀਆ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਤੀਆਬਿੰਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਦਬੂ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਗੜਿਆ ਜਾਦੂਗਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉੱਦਮ ਕੀਤਾ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਗੱਪਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਜਿੱਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਖੋਹ ਲਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਥੋਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਭਰਮ ਉਸਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਪਰ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਸਦੀ ਚਾਲ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਦੇਵੇ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਪਿੱਸੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੀ ਗਈ ਘੋੜੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਰੀਕ ਹਰੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਗਬ੍ਰੂਨ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਭੂਰੇ ਮਖਮਲੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਮੁਖਮਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੋਂਟੇਰਾ ਸੀ। ਘੋੜੀ ਦੇ ਟ੍ਰੈਪਿੰਗ, ਖੇਤ ਅਤੇ ਜੀਨੇਟਾ ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮਲੇਬਰੀ ਰੰਗ ਅਤੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚੌੜੇ ਹਰੇ ਅਤੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ ਤੋਂ ਲਟਕਿਆ ਇੱਕ ਮੂਰਿਸ਼ ਕਟਲਾਸ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਬਸ਼ਕਿਨ ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ; ਸਪਰਸ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਲੱਖੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਚਮਕਦਾਰ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਬਾਕੀ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ, ਉਹ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਯਾਤਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਘੋੜੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੌਸਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ, "ਬਹਾਦੁਰ ਸਰ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਸਾਡੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈਏ।"

"ਸੱਚੀਂ," ਘੋੜੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘਾਵਾਂਗਾ ਪਰ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਘੋੜਾ ਮੇਰੀ ਘੋੜੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਜਾਵੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਘੋੜੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਘੋੜਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇਕ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਹੈ; ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ; ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵੱਧ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਪਲੇਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਘੋੜਾ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਸਜਾਵਟ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਹੈਲਮੇਟ ਦੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਡੇਪੁਲ ਦੇ ਪੈਕ-ਸੈਡਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਵਾਂਗ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ

ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ। ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਐਕੁਲੀਨ ਕਾਸਟ, ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਸੋਚਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਤੇ ਸਮਕਲ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ, ਉਸਦੇ ਉੱਚੇ ਕੱਦ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਪਤਲੀ ਅਤੇ ਪਤਲੀਪਨ, ਉਸਦੇ ਕੱਵਚ, ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਗਈ ਸੀ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਯਾਤਰੀ ਉਸ ਵੱਲ ਕਿੰਨਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ, "ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਮੈਂ ਜੋ ਦਿੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਆਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓਗੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ ਜੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਹਸ ਦੀ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸਮਤ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੇ ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ। ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਇੱਥੇ ਠੋਕਰ ਖਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਭਾਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ, ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਪਤਨੀਆਂ, ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣਾ, ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਫਰਜ਼; ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਛਪਵਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਮੇਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਜਿਲਦਾਂ ਛਾਪੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਛਾਪਣ ਲਈ ਉੱਚ-ਸੜਕ 'ਤੇ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸੁਵਰਗ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ 'ਰੂਫੁਲ ਕਾਉਂਟੇਨੈਂਸ ਦਾ ਨਾਈਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤਾਂ ਜੋ, ਸੱਜਣ ਸ਼ੀਮਾਨ, ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਘੋੜਾ, ਨਾ ਇਹ ਬਰਛਾ, ਨਾ ਇਹ ਢਾਲ, ਨਾ ਇਹ ਸਕੁਆਇਰ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਨਰਮਾਈ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਝੁਕਾਅ, ਹੁਣ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਆਦਮੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ; ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਵਿਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸੁਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵੇਖੀ, ਸਰ ਨਾਈਟ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਹੈਰਾਨੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਰ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ

ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਕੀ! ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਛਪੇ ਹੋਏ? ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਤਨੀਆਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਨਾਥਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਧੰਨ ਸਵਰਗ ਹੋਵੇ! ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤਮ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਛਾਪੇ ਗਏ ਹਨ, ਨਕਲੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਦੀਆਂ ਅਣਗਿਣਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਚੰਗੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਗੁਮਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।"

"ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕੀ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਕਿਉਂ, ਕੀ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਝੂਠੇ ਹਨ?" ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਹੁਣੇ; ਜੇ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਮੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾ ਕੇ ਗਲਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਇਸ ਆਖਰੀ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ, ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਪਾਗਲ ਜੀਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਕਰੇ; ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਹਰੇ ਗਾਬਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ, ਸੁਰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਰੂਫ਼ਲ੍ਹ ਕਾਉਂਟੇਨੈਂਸ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਇਕ ਸੱਜਣ ਹਾਂ, ਉਸ ਪਿੰਡ ਦਾ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੱਬ, ਅੱਸੀ ਅਜੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਅਮੀਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਬਾਜ਼ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗ੍ਰੇਹਾਊਂਡ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਤਿੱਤਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਫੈਰੇਟ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਛੇ ਦਰਜਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਸਾਡੀ ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਲਾਤੀਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸ, ਕੁਝ ਭਗਤੀ; ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ; ਮੈਂ ਭਗਤੀ ਨਾਲੋਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸ਼ੈਲੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਮੋਹਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਢ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਮੇਰੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤੁਰਾਂ ਪਰੋਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਟੈਟਲ੍ਹ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਝਾਤ ਮਾਰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਲਿੰਕਸ-ਅੱਖਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਭੀੜ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਧੰਨ ਗਰੀਬਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪਖੰਡ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ, ਉਹ ਦੁਸ਼ਮਣ ਜੋ

ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੁੱਕਸ ਦਿਲ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹੁਨ, ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇਵਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਤਭੇਦ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਮੈਂ ਸਾਡੀ ਲੇਡੀ ਦਾ ਸਮਰਪਿਤ ਸੇਵਕ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਦਇਆ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਬ੍ਰਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ; ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਇਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੈਪਲ ਤੋਂ ਸੁਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ਼ ਦੌੜਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੀ ਸੱਜੀ ਰਕਾਬ੍ਹ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਸ਼ਰੱਧਾਲੂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਚੁੰਮਿਆ।

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਭਰਾ, ਤੂੰ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹੈਂ? ਇਹ ਚੁੰਮਣ ਕਿਸ ਲਈ ਹਨ?"

"ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਦਿਉ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਉਸ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸੰਤ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਪਾਪੀ ਹਾਂ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਭਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਦਗੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਵਾਪਸ ਜੁਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਕ-ਸੈਡਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਸਾ ਕੱਢ ਕੇ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਇਏਗੀ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਹੈਰਾਨੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਿੰਨੇ ਬੁੱਚੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਨ, ਨੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ, ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣ।

"ਮੇਰਾ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਨਾਂ ਸ਼ਾਇਦ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਖੁਸ਼ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਸੈਲਾਮੈਂਕਾ ਵਿੱਚ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਤੀਨੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਗਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਵਿਤਾ (ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਰਾਣੀ, ਵੱਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ਼ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਰਾਜੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਉਸ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹੁੰਨ ਜੋ ਨੇਕ ਅਤੇ ਯੋਗ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਨੇਕੀ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਣਾ ਗੋਬਰ ਦੇ ਢੇਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੋਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਮਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਲਿਆਡ ਦੀ ਇਸ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਮਾਰਸ਼ਲ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਐਪੀਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਵਰਜਿਲ ਦੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ; ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਇਹਨਾਂ ਕਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰੇਸ, ਪਰਸੀਅਸ, ਜੁਵੇਨਲ ਅਤੇ ਟਿਬੁਲਸ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਬ੍ਹਾਰੇ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਲੇਖਕਾਂ ਬ੍ਹਾਰੇ ਉਹ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਪਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕਵਿਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੁਣੇ ਉਸਦੇ

ਵਿਚਾਰ ਚਾਰ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗ਼ਲਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਤੋਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਵਿਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਈ ਹਨ।"

ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੱਚੇ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਮਾੜੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਕਰੋਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਇਹ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇਕੀ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਯੋਗ ਈਸਾਈ ਆਚਰਣ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਡੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਬੁਢਾਪੇ ਦਾ ਸਟਾਫ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਬਣ ਸਕਣ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੈਨ ਲੁਕਾਂਡੋ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਪੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦੇਣ ਜਿਸ ਵੱਲ ਉਹ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦਦਾਇਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ, ਕੋਮਲ ਸਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਮ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਹੈ, ਸਜਾਵਟ, ਸਜਾਵਟ, ਅਤੇ ਸ਼ਜਾਵਟ ਕਰਨਾ ਕਈ ਹੋਰ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਗਿਆਨਾਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਚਮਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕੁੜੀ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਭਾਲੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਾ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ 'ਤੇ, ਨਾ ਹੀ ਮਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੇਨਕਾਬ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣ ਦੀ ਰਸਾਇਣ ਦੀ ਉਪਜ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਮੁੱਲ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਰਿਬਾਲਡ ਵਿਅੰਗ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਰਹਿਤ ਸੋਨੇਟ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੁੱਕ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਚਲਦੀਆਂ ਦੁਖਾਂਤਾਂ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਕਾਮੇਡੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅਸ਼ਲੀਲ, ਉਸਦੇ ਲੁਕਵੇਂ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਜਾਂ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ। ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ, ਜਨਾਬ, ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਕ੍ਰਮਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਜੋ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਅਸ਼ੁੱਲੀਲ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਭਿਅਕ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕਵਿਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ: ਮਹਾਨ ਕਵੀ ਹੋਮਰ ਨੇ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਵਰਜਿਲ ਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਲਾਤੀਨੀ ਸੀ; ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਨਾਲ ਪੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਉੱਤਮ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਏ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਰਮਨ ਕਵੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ, ਨਾ ਹੀ ਬਿਸਕਾਇਅਨ, ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਲਈ। ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕਵਿਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਵੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕਵਿਤਾ ਹਨ। ਲੇਖਕ, ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨੂੰ

ਸਜਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨਾਂ ਦਾ ਕਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਕਵੀ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ; ਭਾਵ, ਕਵੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਵੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਝੁਕਾਅ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਸਵਰਗ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਧਿਐਨ ਜਾਂ ਕਲਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿੰਨੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ਼ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'Est Deus in nobis,' ਆਦਿ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਹੀ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਵੀ ਜੋ ਕਲਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ ਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰੰਕੁਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁਦਰਤ ਕਲਾ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਕਲਾ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਮੇਰੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਫਿਰ, ਸੱਜਣ ਸ਼ੁੱਮਾਨ, ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਤਾਰੇ ਵਾਂਗ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਅਧਿਐਨਸ਼ੀਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਯੰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸੱਜਣ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਜਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਨਮਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਇਟਰ ਬਿਸ਼ਪ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਪਹਿਰਾਵਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਤਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਿਅੰਗ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਝਿੜਕੋ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰੋ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿਓ; ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਕਾਸ਼ਣ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦਾ ਹੈ, ਹੇਰੇਸ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ, ਉਸਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਕਵੀ ਲਈ ਈਰਖਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਈਰਖਾਲੂ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੁਰਾਈ ਵੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਾ ਕਰੇ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਕਵੀ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਘਿਣਾਉਣੇ ਕਵਿਤਾ ਲਈ, ਪੋਂਟਸ ਦੇ ਤੱਟ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਵੀ ਆਪਣੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਲਮ ਮਨ ਦੀ ਜੀਭ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਇਹ ਲਿਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੱਦੋਂ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਨੇਕ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰੁੱਖ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਜ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਤਾਜ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਅਤੇ ਸਜਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

ਹਰੇ ਗਾਬਾਨ ਦਾ ਉਹ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸੰਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਾਂਚੇ ਕੁਝ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦੁੱਧ ਮੰਗਣ ਲਈ ਸੜਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾ ਰਹੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸੁੱਜਣ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼, ਗੁੱਲਬ੍ਹਾਤ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਝੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਸੜਕ 'ਤੇ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਲੈ ਆਵੇ। ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣ ਕੇ, ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ, ਡੋਪਲ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਕਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਸਾਹਸੀ ਹੋਇਆ।

17

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਬਿੰਦੂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹਿੰਮਤ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਨਾਲ

ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਕੁਝ ਦਹੀਂ ਖਰੀਦ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਚਰਵਾਹੇ ਉਸਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਣਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੈਲਮੇਟ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਹੈਲਮੇਟ ਦੇ ਦੇ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹਰੇ ਗ੍ਰਾਬਨ ਦੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਛੋਟੇ ਝੁੰਡੇ ਸੁਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸੁਕਿਆ ਕਿ ਇਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਉਹ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੋ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਲੜਾਈ ਅੱਧੀ ਲੜ ਚੁੱਕੀ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤਜ਼ਰਬੇ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ, ਦਿਸ਼ਮਾਨ ਅਤੇ ਅਦਿੱਖ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁਦੇਂ, ਜਾਂ ਕਿੱਥੇ, ਜਾਂ ਕਿਸ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਕਿਸ ਆਕਾਰ ਵਿਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਗੇ;" ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਮੰਗਵਾਇਆ; ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਦਹੀਂ ਕੱਢਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਣਾ ਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ ਇਹ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦਹੀਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਨਿਚੋੜਿਆ ਗਿਆ, ਮੱਕੀ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ 'ਤੇ ਵਗਣ ਲੱਗ ਪਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ:

"ਸਾਂਚੋ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਨਰਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਪਿਘਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਪਸੀਨਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਸੀਨਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਡਰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਾਹਸ

ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂੰਝਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੀਨਾ ਮੈਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਫੜੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੱਪੜਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪੁਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂੰਝਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਉਤਾਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਠੰਡਾ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੈਲਮੇਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਸਾਰਾ ਚਿੱਟਾ ਧੱਬਾ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੱਕ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੰਘਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਪਰ ਇਹ ਦਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਹੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਬੇਈਮਾਨ, ਬਦਚਲਣ ਵਰਗ!"

ਜਿਸ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇਕਰ ਉਹ ਦਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਿਓ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਵਾਂਗਾ; ਪਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੈਲਮੇਟ ਨੂੰ ਗੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ! ਤੁਸੀਂ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ! ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਸ਼ੈਤਾਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵੀ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋਣਗੇ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਇੱਕ ਜੀਵ ਅਤੇ ਅੰਗ ਵਜੋਂ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਢਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਉਸ ਗੰਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਖੈਰ, ਇਸ ਵਾਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦਹੀਂ ਜਾਂ ਦੁੱਧ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੈਲਮੇਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ।"

"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੱਜਣ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ, ਆਪਣੇ ਸਿਰ, ਚਿਹਰੇ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਹੈਲਮੇਟ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਕਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਟਿਕਾਇਆ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਰਛਾ ਫੜਿਆ, ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਹੁਣ, ਕੌਣ ਚਾਹੇ ਆਵੇ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਖੁਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਸਿੱਟੇ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ!"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਝੰਡਿਆਂ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਉੱਪਰ ਆ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਖੱਚਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਗੱਡੀ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਭਰਾਵੇ? ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਗੱਡੀ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਝੰਡੇ ਹਨ?"

ਇਸ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਗੱਡੀ ਮੇਰੀ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੈ ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਓਰਾਨ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਆਪਣੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਸਾਡੇ ਸੁਆਮੀ ਰਾਜਾ ਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜੋ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਸ਼ੇਰ ਵੱਡੇ ਹਨ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ," ਗੱਡੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ, ਜਾਂ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਤੋਂ ਸਪੇਨ ਨਹੀਂ ਗਿਆ; ਮੈਂ ਰੱਖਿਅਕ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ। ਉਹ ਨਰ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਹਨ; ਨਰ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਪਿਛਲੇ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਭੁੱਖੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣਾ ਹੈ।"

ਇਸ 'ਤੇ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਹਾ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ੇਰ-ਚੱਕੜ ਮੇਰੇ ਲਈ! ਮੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ! ਫਿਰ, ਰਬ ਦੀ ਸੌਹ! ਉਹ ਸੱਜਣ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਭੇਜਦੇ ਹਨ, ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ। ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੋ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸਾਥੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰੱਖਿਅਕ ਹੋ, ਪਿੰਜਰੇ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇਸ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਭੇਜਦੇ ਹਨ।"

"ਤਾਂ, ਤਾਂ," ਇਸ 'ਤੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ; "ਸਾਡੇ ਯੋਗ ਸੂਰਮੇ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ; ਦਹੀਂ ਨੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸਦੀ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਸਾਂਚੋ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ੀਨੋਰ, ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪਾੜ ਦੇਣਗੇ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲ ਹੈ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਡਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜੇਗਾ?"

"ਉਹ ਪਾਗਲ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਹਸੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਾਂਗਾ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ, ਜੋ ਰੱਖਿਅਕ ਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਖੋਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਰ ਨਾਈਟ, ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਫਲ ਮੁਦੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਜੋ ਬਹਾਦਰੀ 'ਤੇ ਖਾਈ ਮਾਰਦੀ ਹੈ, ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਲੈਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸ਼ੇਰ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਕੋਮਲ ਸਰ," ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਲਤੂ ਤਿਤਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਲੇਰ ਫੈਰੇਟ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸੰਭਾਲਣ ਦਿਓ; ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਜਣ ਸ਼ੇਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ;" ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੱਖਿਅਕ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ, ਸਰ ਬਦਮਾਸ਼, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੁਰੰਤ ਪਿੰਜਰੇ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਕਾਰਟਰ ਨੇ, ਸ਼ਸਤਰਧਾਰੀ ਇਸ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋ, ਦਾਨ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਨੂੰ ਖਚਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ

ਜੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਗੱਡੀ ਅਤੇ ਖੱਚਰਾਂ ਹਨ।"

"ਹੇ ਘੱਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੋ ਅਤੇ ਜੂਲਾ ਖੋਲ੍ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਹੁੰਦਾ।"

ਗੱਡੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖੱਚਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਰੱਖਿਅਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮਜਬੂਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿੰਜਰੇ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਬੁਕਾਏ ਲਈ ਵੀ। ਤੁਸੀਂ, ਸੱਜਣ, ਮੇਰੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣਗੇ।"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੁੱਜਣ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਾਗਲਪਨ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੱਬ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮੂਰਖਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਭਰਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਜਣ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਦਾ ਦਰਸ਼ਕ ਬਣਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਸੂ-ਡੰਗੀ ਘੋੜੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੋ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਲੈ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਜਿਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਨ ਚੱਕੀਆਂ, ਅਤੇ ਭਰੀਆਂ ਚੱਕੀਆਂ, ਅਤੇ ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਸ਼ਾਨ, ਕੇਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੋਟੀ ਸਨ। "ਦੇਖੋ, ਮਹਾਰਾਜ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿੰਜਰੇ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਚਿਨਕ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਪੰਜਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪੰਜਾ ਜਿਸ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਰ, "ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਅੱਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਦਿਖਾਵੇਗਾ। ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਜਾ, ਸਾਂਚੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਮਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ; ਤੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰੇਗਾ - ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ।" ਇਹਨਾਂ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਰੇ ਗਾਬਨ ਦਾ ਉਹ ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਮੇਲ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਨਾਲ ਹੱਥੋਪਾਈ ਕਰਨਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਦਿਖਾਇਆ; ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਰੱਖਿਅਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਘੋੜੀ, ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਡੈਪਲੂ, ਅਤੇ ਕਾਰਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰਾਂ ਨੂੰ, ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਪੰਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ

ਨੂੰ ਕਾਂਸਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਘੜੀ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ; ਪਰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਹੁੱਜਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਰਲਾਪਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਰੱਖਿਅਕ ਨੇ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਭਰਾੜੇ ਹੁਣ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਜਦੋਂ ਰੱਖਿਅਕ ਪਹਿਲਾ ਪਿੰਜਰਾ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਦੌਰਾਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਘੋੜੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੈਦਲ ਲੜਾਈ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਦਲ ਲੜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰ ਜਾਵੇਗਾ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿਤਾ, ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਬੱਕਲ ਬ੍ਰੈਨ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਿਡਰਤਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਸਿਫ਼ਤ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ, ਇਸ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਵਿਸ਼ਮਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। "ਹੇ ਪਤਲੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ! ਉੱਚ-ਪਧਰੀ ਅਤੀਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ! ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਜਿਥੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੀਰੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ! ਦੂਜਾ ਆਧੁਨਿਕ ਡੌਨ ਮੈਨੂਅਲ ਡੀ ਲਿਓਨ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ! ਮੈਂ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂ, ਕਿਸ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁਗਾਂ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ ਅਣਮਿਥੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹਾਈਪਰਬੋਲਾਂ 'ਤੇ ਢੇਰ ਹੋਣ! ਪੈਦਲ, ਇਕੱਲੇ, ਨਿਡਰ, ਉੱਚ-ਆਤਮਾ ਵਾਲੇ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਪੇਰੀਲੋ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦਾ ਕੋਈ ਤੇਜ਼ ਬਲੇਡ, ਇੱਕ ਢਾਲ, ਪਰ ਕੋਈ ਚਮਕਦਾਰ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਸਟੀਲ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸ਼ੀ, ਦੋ ਸੁਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੋਣ, ਬਹਾਦਰ ਮਾਨਚੇਗਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ!"

ਇੱਥੇ ਲੇਖਕ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਧਾਗਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰੱਖਿਅਕ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਅੱਗ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਸੁਰਮੇ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਪਹਿਲੇ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੰਜੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲਾਇਆ; ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਉਬਾਸੀ ਲਈ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਹਥੇਲੀਆਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵਾਲੀ ਜੀਭ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਨੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਚੁੱਟ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਧੋਤਾ; ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਪਿੰਜਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਚਮਕਦੇ ਕੋਲਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਤਮਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣੇਪਣ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਫੈਲਾਉਣ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਥਿਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਜਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਾਗਲਪਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਨੇਕ ਸ਼ੇਰ, ਹੁੱਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਨਿਮਰ, ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਬਹਾਦਰੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਿਛੇ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਗਿਆ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਰੱਖਿਅਕ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਲੈ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਏ।

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਰੱਖਿਅਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਦਿਵਾਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਮੈਂ ਹੀ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਸਰ ਨਾਈਟ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਪਰਤਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ; ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਜਾਂ ਨਾ ਆਉਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਉਹ ਅੱਜ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਮੁਹਾਨ ਹਿੰਮਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ; ਕੋਈ ਵੀ ਬਹਾਦਰ ਚੈਂਪੀਅਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜਿੱਤ ਦਾ ਤਾਜ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਦੇ; ਭਾਵ, ਤੂੰ ਸ਼ੇਰ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲੇਟ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਹੀ, ਸੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ! ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਗੌੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਕਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸਕਣ।"

ਰੱਖਿਅਕ ਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਦੇ ਨੋਕ 'ਤੇ ਉਸ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਟਿਕਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਦਹੀਂ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਪੂੰਝਿਆ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਉਡਦੇ ਰਹੇ, ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਪਿਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਸੱਜਣ ਪਿਛੇ ਵੱਲ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਚਿੱਟੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ, ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਰਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਸਾਰੇ ਰੁਕ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੀ ਜੋ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਨੇੜੇ ਆਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਗੱਡੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਏ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉੱਪਰ ਆਏ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਗੱਡੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਖੱਚਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਰੱਖ, ਭਰਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ; ਅਤੇ ਤੂੰ, ਸਾਂਚੋ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਰੱਖਿਅਕ ਲਈ ਦੋ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤਾਜ ਦੇ ਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।"

"ਇਹ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਦੇਵਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਮਰ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ?"

ਫਿਰ ਗੌਖਅਕ ਨੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ-ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ, ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸ਼ੇਰ ਬਟੇਰੇ ਮਾਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਉਸਨੇ ਸੂਰਮੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਇਹ ਰੱਬ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਭਰਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਝਿਜਕ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਾਦੂਗਰ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਖੋਹ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਖੋਹ ਸਕਦੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਤਾਜ ਅਦਾ ਕੀਤੇ, ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਰੱਖੇ, ਰੱਖਿਅਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਹੱਥ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਨਾਮ ਲਈ ਚੁੰਮੇ, ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇਗਾ, ਉਹ ਖੁਦ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਵੇਗਾ।

"ਫ਼ਿਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ "ਦ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਲਾਇਨਜ਼" ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਰੂਫੁੱਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ ਤੋਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਬਦਲਿਆ, ਬਦਲਿਆ, ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਬਦਲਦੇ ਸਨ।"

ਗੱਡੀ ਆਪਣੀ ਰਾਹ ਤੁਰ ਪਈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਰੇ ਗਾਬਾਨ ਦਾ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਦੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕਹੇ ਗਏ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਕਗਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਂਦਾ; ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਉਸਨੂੰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਲ ਪਾਗਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸਮਝਦਾਰ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਬੇਤੁਕਾ, ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਦਹੀਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਟੋਪ ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਾਗਲਪਨ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਕਿ ਜਾਦੂਗਰ ਉਸਦੀ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ; ਜਾਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਅਤੇ ਨਹੁੰਆਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵੈ-ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਜਗਾਇਆ, "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਹੇਠ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਬਲਦ 'ਤੇ

ਆਪਣਾ ਬਰਛਾ ਨੂੰ ਚਲਾ ਕੇ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਚਮਕਦਾਰ ਸ਼ਸਤਰ ਪਹਿਨ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੇੜਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਨਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੰਗੀ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਮਾਨ; ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਗੁਲਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਮਾਰੂਥਲਾਂ, ਇਕਾਂਤਾਂ, ਚੌਰਾਹਿਆਂ, ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀਹਾਲ ਅਤੇ ਸੁਫ਼ਲ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ 'ਤੇ ਤੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਿੱਤਣ ਲਈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਕੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੀ ਬਰਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਰਟ ਨਾਈਟ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ। ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਦੇ ਖੇਡਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਦਰਬਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਿਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਵਧਾਉਣ ਦਿਓ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖਾਣੇ ਨਾਲ ਗ਼ਰੀਬ ਸੱਜਣਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਉਸਨੂੰ ਜੂਸਟਿੰਗ, ਮਾਰਸ਼ਲ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੇਕ, ਉਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਈਸਾਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫ਼ਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਭੁਲੇਖਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸੰਭਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਉਜਾੜ ਹੀਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਮੱਧ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਬਲਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ, ਅਤੇ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਠੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦਿਓ; ਕੋਈ ਸ਼ੇਰ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਕੋਈ ਰਾਖਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਕੋਈ ਅਜਗਰ ਉਸਨੂੰ ਬਟੇਰ ਨਾ ਬਣਾਵੇ; ਭਾਲਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮੁੱਖ ਫ਼ਰਜ਼ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨਾ ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਫ਼ਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸੀਮਤ ਫ਼ਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜੁਲਦਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਕੀ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਭਿਆਨਕ ਹੱਦਾਂ, ਕਾਇਰਤਾ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਘੱਟ ਬੁਰਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਬਹਾਦਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜੁਲਦਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ, ਡੁੱਬਣ ਨਾਲੋਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਾਇਰਤਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਜਾੜ ਲਈ ਕੰਜੂਸ ਲਈ ਉਦਾਰ ਬਣਨ ਨਾਲੋਂ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹਾਦਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਕਾਇਰ ਲਈ ਸੱਚੀ ਬਹਾਦਰੀ ਵੱਲ ਵਧਣ ਨਾਲੋਂ ਸੌਖਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ, ਸਾਹਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਹਾਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁਣਨਾ ਕਿ 'ਅਜਿਹਾ ਨਾਈਟ "ਇਹ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਹੈ," 'ਅਜਿਹਾ ਸੂਰਮਾ ਡਰਪੋਕ ਅਤੇ ਕਾਇਰ ਹੈ' ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਗੱਲ ਤਰਕ ਦੀ ਪਰਖ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਹੀ ਭੰਡਾਰ ਅਤੇ ਮੁਨੀਮੈਂਟ-ਘਰ ਵਾਂਗ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਆਓ ਜਲਦੀ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚੀਏ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੇਰ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਾਮ ਕਰੋਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਈ ਵਾਰ ਸਰੀਰਕ ਥਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਹਿਸਾਨ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਲਗਭਗ ਦੇ ਵਜੇ ਉਹ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੇ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਹਰੇ ਗੈਬਨ ਦਾ ਨਾਈਟ।"

18

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਗ੍ਰੀਨ ਗੈਬਨ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਮ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ ਦਾ ਘਰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਲੱਭਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਖੁਰਦਰੇ ਪੱਥਰ ਸਨ; ਵੇਹੜੇ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ-ਰੂਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਤੁਹਿਖਾਨਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਾਈਨ-ਜੱਗ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜਾਦੂਈ ਅਤੇ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਉਕੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ -

{ਪਦ

"ਹੇ ਮਿੱਠੇ ਖਜ਼ਾਨੇ, ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਲਈ ਲੱਭੇ!

ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਿੱਠਾ ਅਤੇ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਜਦੋਂ 'ਇਹ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸ਼ੁਭ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।'

"ਹੇ ਟੋਬੋਸਨ ਦੇ ਘੜੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ

ਮੇਰੇ ਕੌੜੇ ਪਛਤਾਵੇ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਚੀਜ਼!"

{ਪਦ

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਵੀ, ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਵਿਅੰਗ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਾਧਾਰਨ ਚਿੱਤਰ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਰੈਸੀਨੈਂਟ ਤੋਂ ਉੱਤਰ ਕੇ, ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੇਨੋਰਾ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਨੋਖੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਗਲਤ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ।"

ਉਹ ਔਰਤ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਡੋਨਾ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸੁਚੱਜੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਿਚਕਾਰ ਲਗਭਗ ਉਹੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਝਿਆ।

ਇੱਥੇ ਲੇਖਕ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਸੱਜਣ-ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਕ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਛੱਡਣਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ, ਜਿਸਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੁਕਤਾ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧੁੰਦਲੇ ਵਿਛੋੜੇ।

ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਵਚ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਲੂਨ ਬ੍ਰੀਚ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਚਾਮੋਇਸ-ਚਮੜੇ ਦੇ ਡਬ੍ਲਟ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਕਵਚ ਦੇ ਜੰਗਾਲ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਉਸਦਾ ਕਾਲਰ ਡਿਗਦਾ ਹੋਇਆ ਵਿਦਿਅਕ ਕੱਟ ਦਾ ਸੀ, ਸਟਾਰਚ ਜਾਂ ਲੇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਦੇ ਬੱਸਕਿਨ ਬਫ-ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜੁੱਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਤਲਵਾਰ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਸਮੁੰਦਰੀ ਬੁੱਘਿਆੜ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਬਾਲਟਿਕ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਸਨੇ ਚੰਗੇ ਸਲੇਟੀ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਚੋਗਾ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਬਾਲਟੀਆਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ (ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਲਟੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਹੈ), ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਚਿਹਰਾ ਧੋਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪਾਣੀ ਮੱਕੀ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ ਹੀ ਰਿਹਾ, ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਲਾਲਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਦਕਿਸਮਤ ਦਹੀਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਚਿੱਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਜਾਵਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਸਾਨ, ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਹਵਾ ਨਾਲ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮੇਜ਼ ਰੱਖਣ ਵੇਲੇ ਉਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਡੋਨਾ ਕ੍ਵਿਟੀਨਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਘਰ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਆਪਣਾ ਕਵਚ ਉਤਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ (ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲਿਆ, "ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸੱਜਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਘਰ ਲਿਆਏ ਹੋ, ਸਰ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ, ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ," ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪਾਗਲ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਲਾਕ ਹੋ, ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਮੂਰਖਤਾ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢੋ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਨਾਲੋਂ ਪਾਗਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਡੌਨ ਕਿਕ੍ਸੋਟ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਡੌਨ ਕਿਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਦੁਰਲੱਭ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਬੁੱਧੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕਵੀ ਹੋ।"

"ਇੱਕ ਕਵੀ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਵਿਤਾ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕਵੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ੌਕ ਹੈ, ਪਰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 'ਮਹਾਨ' ਦੇ ਖਿਤਾਬ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਿਮਰਤਾ ਪ੍ਰਸੰਦ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹੰਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਵੀ ਨਾ ਸਮਝੇ।"

"ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਅਪਵਾਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਵੀ ਹੋਣ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।"

"ਬਹੁਤ ਘੱਟ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਉਹ ਕਿਹੜੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਲੀਨ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ? ਜੇ ਇਹ ਕੁਝ ਗੈਲੇਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੈਲੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਵਿਕ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਲਈ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੱਖ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਸਧਾਰਨ ਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਜਾ ਦੂਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣਦੇ ਹੋਏ, ਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਡਿਗਰੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਪਰ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫ਼ਰਿਕ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਤੱਕ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ਼ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਪਾਗਲ਼ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਪਰ ਚੁਲੋ ਚੱਲੀਏ।" ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰੀ ਧੂਜਾ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ; ਤੂੰ ਕਿਹੜੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ?"

"ਉਹ ਨਾਈਟ-ਐਰੈਂਟਰੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਕਿ ਕਵਿਤਾ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਉਂਗਲਾਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਗਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨਦਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਈਸਾਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਕੇ ਜੋ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਜੜ੍ਹੀ-ਬੂਟੀਆਂ ਦਾ ਮਾਹਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੁੜੇ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭਾਲ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਰਲੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਘੰਟੇ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕਿਸ ਮੈਰੀਡੀਅਨ ਅਤੇ ਚੌਥਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਗਣਿਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ; ਅਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ

ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ, ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਾਮੂਲੀ ਤੁੱਕ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਲਈ ਵੇਰਵੇ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਕੋਲਸ ਜਾਂ ਨਿਕੋਲਾਉ ਮੱਛੀ ਵਾਂਗ ਤੈਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਜੁੱਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਾਰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਠੀ ਅਤੇ ਲਗਾਮ ਕਿਵੇਂ ਠੀਕ ਕਰਨੀ ਹੈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ, ਉੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅੰਗਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਜਾਵਟੀ, ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰ, ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦਰ, ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜਵਾਨ, ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣੀ ਪਵੇ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ, ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਬਣਿਆ ਹੈ; ਤਾਂ ਜੱਜ ਕਰੋ, ਸ਼ੈਨਰ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ, ਕੀ ਇਹ ਇਕ ਘਿਣਾਉਣਾ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਾਈਟ ਜੋ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਗਿਆਨ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ।"

"ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੁਣ ਕੋਈ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਕਈ ਵਾਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵਰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਵਿਅਰਥ ਹੋਣਗੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਜ਼ੁਰਬੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ), ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੁਕਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਭੀੜ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਏ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਕਿੰਨੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਉਪਯੋਗੀ ਹੁੰਦੇ; ਪਰ ਹੁਣ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ, ਆਲਸ ਅਤੇ ਆਲਸ, ਪੇਟੂਪਨ ਅਤੇ ਵਿਲਾਸਤਾ ਜਿੱਤ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਪਿਆ ਹੈ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ; "ਪਰ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਅੜਿੱਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇੱਥੇ, ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਲਿਖਾਰੀ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਖੁਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ; ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਲਕੀਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਉਹ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਅੰਦਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਦਾਅਵਤ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਨੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਆਦਤ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ,

ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਸੁਆਦੀ; ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੂਝ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੁੱਪ ਦੀ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰਥੂਸੀਅਨ ਮਠ ਵਾਂਗ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਕੱਪੜਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਗ੍ਰੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਧੋਤੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੂੰ ਕਾਵਿਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਵੀਆਂ ਵਾਂਗ ਨਾ ਬਣੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਲਟੀਆਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗਲੋਸ ਦੁਹਰਾਵਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਚਤੁਰਾਈ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਜੋਂ ਰਚਿਆ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਚਮਕਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਚਮਕ ਕਦੇ ਵੀ ਟੈਕਸਟ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਜਾਂ ਅਕਸਰ ਇਹ ਚਮਕਦਾਰ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਰ ਭਟਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚਮਕ ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਨਾ ਹੀ 'ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ,' ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 'ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ,' ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਂਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ, ਜਾਂ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ, ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਚਮਕ-ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋਏ ਫੜ ਸਕਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੈਰੀਅਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਈਲ ਵਾਂਗ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਫਿਸਲਣ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਚਮਕਦਾਰ ਆਇਤਾਂ ਅਤੇ ਚਮਕ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦੇ ਹਨ:

ਕੀ 'ਸੀ' ਮੇਰੇ ਲਈ 'ਹੈ' ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ; ਜਾਂ ਕੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਜੋ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ!—

ਚਮਕ

{ਪਦ

ਡੇਮ ਫਾਰਚੂਨ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ

ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਹ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਸੀ;

ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ,

ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਲੈ ਲਿਆ।

ਹੇ ਕਿਸਮਤ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ;
ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇ।
ਕਿਉਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਾਂਗਾ,
ਕੀ ਮੇਰੇ ਲਈ 'ਸੀ' 'ਹੈ' ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ?
ਮੈਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਨਾਮ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ,
ਕੋਈ ਜਿੱਤ, ਮਹਿਮਾ, ਜਾਂ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ,
ਸਿਰਫ਼ ਗੁਆਚੀ ਖੁਸ਼ੀ,
ਜਿਸਦੀ ਯਾਦ ਦਰਦ ਹੈ।
ਇੱਕ ਸੁਆਦ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਬੀਤੇ ਹੋਏ ਅਨੰਦ ਦਾ
ਦਿਲ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਸ਼ਾਇਦ ਰਹੇ;
ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,
ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਾਂਗਾ।
ਮੈਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਹਾਏ!
ਉਹ ਸਮਾਂ ਕਦੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ
ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਓ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣੋ,
ਧਰਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ;
ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਬੇੜਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ,
ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਵਿਹਲੇ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਕਿ ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ
ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਹ ਸਮਾਂ ਬਣ ਜਾਓ।
ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਬਣਿਆ ਰਹਿਣਾ
'ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਡਰ, ਮੌਤ ਹੈ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ;'
'ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਸੀ, ਯਕੀਨਨ,
ਅਤੇ ਮੁਰਦੇ ਹੋਏ, ਦਰਦ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮੰਗੋ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਨ।

ਅਨੋਨ, ਸੋਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਮੈਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ,

ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜ ਕੇ ਰੱਖੋ,

ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਡਰੋ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

{ਪਦ

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਬਦ-ਜੋੜ ਸੁਣਾਉਣਾ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਚੀਕ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ, "ਸੁਖ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਵਰਗਾਂ ਦੀ, ਨੇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਵੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਲੌਰੇਲ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਹਿਨਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ, ਸਾਈਪ੍ਰਸ ਜਾਂ ਗਾਏਟਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ - ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਵੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ, ਕਿਹਾ - ਪਰ ਐਥਨੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਅਕੈਡਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਵਧੀਆਂ-ਫੁੱਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਹੁਣ ਵਧਦੀਆਂ-ਫੁੱਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਪੈਰਿਸ, ਬੋਲੋਨਾ, ਸਲਾਮਾਂਕਾ। ਸਵਰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ ਲੁੱਟਦੇ ਹਨ - ਕਿ ਫੇਬਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੀਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਮੂਸੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹੁੜਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰ ਨਾ ਕਰਨ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਲੰਬੀਆਂ-ਮਾਪ ਵਾਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦੁਹਰਾਓ, ਸੱਜਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਚੰਗੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਰਲੱਭ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਕੀ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸੁਣਨਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਦ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਵਾਂਗ ਦੇਖਦਾ ਸੀ? ਚਾਪਲੂਸੀ ਦੀ ਸ਼ੁਕਰਤੀ, ਤੂੰ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਹੁੱਦਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੌੜੀਆਂ ਹਨ! ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਇਸਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਰਾਮਸ ਅਤੇ ਥਿਸਬੇ ਦੀ ਕਥਾ ਜਾਂ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਇਹ ਸੋਨੇਟ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਸੋਨੇਟ

{ਪਦ

ਸੋਹਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਕੰਧ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ;

ਆਪਣੇ ਜਵਾਨ ਪਿਰਾਮਸ ਤੋਂ ਦਿਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ;

ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਸਾਈਪ੍ਰਸ ਟਾਪੂ ਤੋਂ ਉੱਡਣ ਲਈ ਖੰਭ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ,

ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ।

ਉੱਥੇ ਚੁੱਪ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ।

ਇੰਨੀ ਤੰਗੀ ਲੰਘ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਪਿਆਰ ਚੱਲੇਗਾ

ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਸੀ;

ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ।

ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬੇਸਬਰ, ਬੇਪਰਵਾਹ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ

ਕਾਹਲੀ ਵਾਲੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਘਾਤਕ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਤਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ

ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੌਤ ਦੀ ਜੱਫੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਕਹਾਣੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰੇਮੀ

ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ, ਇੱਕ ਕਬਰ, ਇੱਕ ਯਾਦ,

ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਦਫ਼ਨਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

{ਪਦ

"ਧੰਨ ਹੋਵੇ ਰੱਬ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਦਾ ਸੌਨੇਟ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, "ਕਿ ਮੇਜ਼ਬਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੜਚਿੜੇ ਕਵੀ ਵੀ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕਵੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਇਸ ਸੌਨੇਟ ਦੀ ਕਲਾ ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ!"

ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੇ ਘਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਦਿਆਲਤਾ ਅਤੇ ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਲਈ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਲਸ ਅਤੇ ਐਸ਼ੋ-ਆਰਾਮ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਨਾਈਟਸ-ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਦੇ ਜੌਸਟਾਂ ਲਈ ਦਿਨ ਆਉਣ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁਣੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਸੱਤ ਝੀਲਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਰੋਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਈਡੇਰਾ ਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਵਿਚੋਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ; ਜਿਸਨੂੰ, ਦਰਅਸਲ, ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪੇਸ਼ੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸਦੀ ਵਿਦਾਇਗੀ ਦਾ ਦਿਨ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਲਈ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ, ਜੋ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ ਭੁੱਖਮਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੇਕਾਰ ਅਲਫ਼ੇਰਜਾ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੁਨ। ਛੁੱਟੀ ਲੈਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਮੇਰੇ

ਕਲ੍ਹ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਸੂਧਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੱਕਾਵਟ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਕੁਝ ਤੰਗ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟਣ ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਐਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਤੰਗ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਲਕ ਝਪਕਦੇ ਹੀ ਸਮਰਾਟ ਬਣਾ ਦੇਵੇ।"

ਇਸ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਨਿਮਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿਧਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਣ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਕੰਮ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਬਸ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਵੀ ਵਜੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਵੋਗੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੋਵੋਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੋਖਾ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਦੋਵੇਂ ਪਿਓ-ਪੁੱਤਰ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੀ ਅਜੀਬ ਮਿਸ਼ਰਤ ਗੱਲਬਾਤ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਪਲ ਸਮਝ 'ਤੇ, ਦੂਜੇ ਪਲ ਬਕਵਾਸ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ 'ਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੋਹਣਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਮੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਅਤੇ ਟੀਚਾ ਬਣਾਇਆ, ਫਿਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਔਰਤ ਦੀ ਕਿਰਪਾਲੂ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਿਦਾਈ ਲੈ ਲਈ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਡੈਪਲ 'ਤੇ।

19

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੋਹਿਤ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਹੋਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਡੁੰਨ ਡਿਏਗੋ ਦੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁਝ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨਾਲ ਗਧੇ ਵਰਗੀ ਚਾਰ ਜਾਨਵਰਾਂ 'ਤੇ ਸੁਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਰੇ ਬਕਰਾਮ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲਿੰਨਨ ਅਤੇ ਪੱਸਲੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸੂਟਕਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਜੋੜੇ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ; ਦੂਜੇ ਕੋਲ ਬਟਨਾਂ ਵਾਲੇ ਨੁਵੇਂ ਵਾੜ-ਫੋਇਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਕੋਲ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸਨ ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਘਰ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸੁਨ; ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਦੋਵੇਂ ਉਸੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਸੁਨ ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੁਨ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ, ਆਮ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਵੱਖਰਾ, ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਉਸਦੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਢਿੱਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਗਧੇ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਰਗਾ ਸੀ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਪਨਾਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਲਾਇਨਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਜਾਂ ਬੁਕਵਾਸ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਾੜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ, ਸੁਰ ਨਾਈਟ, ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਦਿਓ; ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਵਿਆਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇਖੋਗੇ ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਲਾ ਮੰਚਾ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਈ ਲੀਗ ਦੌਰਾਂ ਲਈ ਮਨਾਏ ਗਏ ਹਨ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। "ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਹੈ ਉਹ ਕੁਝ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਆਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਇੱਕ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਮਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ, ਉੱਤਮਤਾ, ਕੁਇੰਟਰੀਆ ਮੈਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾੜੇ ਨੂੰ ਕੈਮਾਚੇ ਅਮੀਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ

ਕੁਲ ਦਿਲੋਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਵੱਸਾਂ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨਣਗੇ ਕਿ ਮੇਲ੍ਹਾ ਕੁਇਟਰੀਆ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕੈਮਾਚੋ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ; ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੌਲਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਕੈਮਾਚੋ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰਦਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਪਰੋਂ ਢੱਕ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਘਾਹ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ। ਉਸਨੇ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਲਵਾਰ ਸਗੋਂ ਘੰਟੀ-ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਬਦਲ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਘੰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਜੁੱਤੀ-ਨੱਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਯਾਦਗਾਰੀ ਵਿਆਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਭੂਮਿਕਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ ਬੈਸੀਲੀਓ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੇਡੇਗਾ। ਇਹ ਬੈਸੀਲੀਓ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੇ ਉਸੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਪਿਆਰ ਨੇ ਪਿਰਾਮਸ ਅਤੇ ਥਿਸਬੇ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਸੀਲੀਓ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਮਾਮੂਲੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ, ਬੈਸੀਲੀਓ ਅਤੇ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੇ ਪਿਆਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਚੁਰਚਾ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੱਡੇ ਹੋਏ, ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਘਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਗਾਤਾਰ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਲਈ ਅਮੀਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੈਚ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਕੈਮਾਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਬਾਸੀਲੀਓ ਨਾਲ ਕਰਵਾਉਣਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਜਾਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੁਸਤ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ, ਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੁਟਣ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਹਿਲਵਾਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਗੇਂਦ-ਖਿਡਾਰੀ; ਉਹ ਹਿਰਨ ਵਾਂਗ ਦੌੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੱਕਰੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਨੌ-ਪਿੰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜਾਦੂ ਵਾਂਗ ਗੇਂਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਲਾਰਕ ਵਾਂਗ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਗਿਟਾਰ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ।"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਉੱਤਮਤਾ ਲਈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਆਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਸੁੰਦਰ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਰਾਣੀ ਗਿਨੀਵਰ ਨਾਲ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਂਸਲੋਟ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ।"

"ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਹੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗੀ ਸਿਵਾਏ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ, ਕਹਾਵਤ 'ਹਰ ਇੱਕ ਭੇਡ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ'। ਮੈਂ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਬਾਸੀਲੀਓ (ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹਾਂ) ਇਸ ਔਰਤ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਅਤੇ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ - ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ - ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਣ।"

"ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਿਆਹ ਕਰ ਲੈਣ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚੁਣਨ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਧੀਆਂ ਨੂੰ

ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਤੀ ਚੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨੌਕਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਵਾਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਿਰਣੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਚੋਣ ਗਲਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ, ਜੇ ਉਹ ਸਿਆਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਉਹੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯਾਤਰਾ ਮੌਤ ਦੇ ਆਖਰੀ ਠਹਿਰਾਅ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ, ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਲਈ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸਾਥ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਹਾਦਸਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੱਕ ਚੱਲਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਫੰਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਗੋਰਡੀਅਨ ਗੰਢ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਮੌਤ ਦਾ ਦਾਤਾ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੱਟਦਾ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਕੀ ਸੀਨੀਅਰ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਕੋਲ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ।"

ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਬੈਚਲਰ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਕਿਹਾ, ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਬੈਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕੈਮਾਚੋ ਅਮੀਰ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਤੁਰਕਸ਼ੀਲ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੂਡੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਉਹ ਘੱਟ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟ ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਫਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਹਿਸ਼ੀ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਸਖ਼ਤ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮੂਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟਿਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੱਪੜੇ ਵਾਲੀ ਮੂਰਤੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਪਰਦਾ ਹਵਾ ਦੁਆਰਾ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਚਲੇ ਹੋਏ ਦਿਲ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੁੰਦਰ ਕੁਇਟੇਰੀਆ 'ਹਾਂ' ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਰੱਬ ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਧ ਦੇਵੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਰੱਬ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਲ੍ਹਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਸ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਘੰਟੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਲ, ਘੁਰ ਡਿੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਮੁੰਹ ਪੈਂਦਾ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚਮਕਦਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ; ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਹਿੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਕੀ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਪਹੀਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿੱਲ ਮਾਰਨ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ 'ਹਾਂ' ਅਤੇ 'ਨਹੀਂ' ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਿੰਨ ਦੀ ਨੋਕ ਲੁਗਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਬੈਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਇੱਕ ਥੈਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਪਿਆਰ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਾਂਬੇ ਨੂੰ ਸੋਨਾ, ਗਰੀਬੀ, ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੋਤੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।"

"ਤੂੰ ਕਿਸ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਸੋਚੇ? ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਸਰਾਪ!" ਡੇਨ ਕੁਇੰਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਕਹਾਵਤਾਂ ਅਤੇ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਯਹੂਦਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਜਾਨਵਰ, ਤੂੰ ਮੇਖਾਂ ਜਾਂ ਪਹੀਆਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ?"

"ਓਹ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਕਵਾਸ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ; ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਹਰ ਗਲ 'ਤੇ, ਨਹੀਂ, ਹਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕੰਕਰ ਮਾਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।"

"ਕਵਿਲਿੰਗ, ਬੁਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ," ਡੇਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦੇਵੇ!"

"ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਨਾ ਕੱਢੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ ਜਾਂ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੱਖਰ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕਿਉਂ! ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ, ਇੱਕ ਸ਼ਹਾਰੀ-ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਟੋਲੇਡਨ ਵਾਂਗ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟੋਲੇਡਨ ਹੋਣ ਜੋ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗੱਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੇ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਟੈਨਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ੋਕੋਡੋਵਰ ਵਿੱਚ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਲਗਭਗ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਗਿਰਜਾਘਰ ਦੇ ਮੱਠਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਟੋਲੇਡਨ ਹਨ। ਸ਼ੁੱਧ, ਸਹੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦਰਬਾਰੀ ਨਸਲ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਜਾਲੋਨੇਂਡਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋਣ; ਮੈਂ ਵਿਤਕਰੇ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਚੰਗੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਵਿਆਕਰਣ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ, ਸ਼ੁਭਮਾਨ ਜੀ, ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਵਿੱਚ ਕੈਨਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ, ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜੀਭ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੋਇਲਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੰਦੇ," ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਹੁੰਦੇ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੂਛ 'ਤੇ ਹੋ।"

"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਬੈਚਲਰ ਕੋਰਚੁਏਲੋ," ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਹੁਨਰ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਗਲਤ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਸੱਚ ਹੈ," ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਲਵਾਰਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਮੌਕਾ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਹੱਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਾਂਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਚੱਕਰਾਂ, ਕੋਣਾਂ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੱਚੀ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਾਰੇ ਵੇਖੋਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਅਜੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ

ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਮੁੜ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਮੋੜੋ ਜਾਂ ਨਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ," ਫ੍ਰਾਂਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਬਰ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੁੱਟੀ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਹੁਨਰ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖਾਂਗੇ," ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅੜੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰ 'ਤੇ ਚੁਕੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਇਸ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਮੈਚ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਕਸਰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜੱਜ ਹੋਵਾਂਗਾ:" ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ, ਇੱਕ ਆਸਾਨ, ਸੁੰਦਰ ਬੇਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਕਦਮ ਨਾਲ, ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਇਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਨਿਕਲਦੀ ਹੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੋ ਕਿਸਾਨ, ਆਪਣੇ ਗਧਿਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਬਿਨਾਂ, ਘਾਤਕ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੱਟ, ਥ੍ਰਸਟ, ਡਾਊਨ ਸਟਰੋਕ, ਬੈਕ ਸਟਰੋਕ ਅਤੇ ਡਬਲ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਹੱਪਸ ਜਾਂ ਗੜ੍ਹਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮੋਟੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਬਟਨ ਤੋਂ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੂਟੀ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਗੁੱਸੇ ਭਰੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਵੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਚੁੰਮਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੈਸੌਕ ਦੇ ਹੁਰ ਇੱਕ ਬਟਨ ਦਬਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ, ਸਕਰਟਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਲਫਿਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੂਛਾਂ ਵਾਂਗ ਪੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਦੇ ਵਾਰ ਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਥੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗੁੱਸੇ, ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਹੁੱਥੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਦੂਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੋ ਇੱਕ ਨੋਟਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸਦੇ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਲੀਗ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਗਵਾਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਹੁਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਉਸ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਬੋਲਿਆ, "ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਾੜ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੋਗੇ, ਸਿਰਫ਼ ਕਸੂਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਰ ਸੁੱਟਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜਵਾਨੀ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਹੈ; ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੂਈ ਦੇ ਨੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਨੋਕ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ," ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤਜਰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਣਜਾਣ ਸੀ;" ਅਤੇ ਉੱਠ ਕੇ ਉਸਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਦੋਸਤ ਸਨ; ਅਤੇ ਠੇਠਰੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਤਲਵਾਰ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਰਹੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਕੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੰਟੇਰੰਗਆ ਪਿੰਡ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ।

ਬਾਕੀ ਸਫ਼ਰ ਦੌਰਾਨ, ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਲਵਾਰ ਦੀਆਂ ਉੱਤਮਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਦਲੀਲਾਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਗਣਿਤਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਾਇਲ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਆਪਣੇ ਕੱਟੜਵਾਦ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ।

ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਹਮਣੇ ਅਣਗਿਣਤ ਚਮਕਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇੱਕ ਸਵਰਗ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਜ਼ਾਂ, ਬੰਸਰੀ, ਢੋਲ, ਸਿਤਾਰ, ਪਾਈਪ, ਤੰਬੋਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਮਬੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਬਣੇ ਇੱਕ ਪੱਤੇਦਾਰ ਆਰਕੇਡ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਵਾ ਇੰਨੀ ਨਰਮ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਹਾਵਣੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ, ਕੁਝ ਨੱਚ ਰਹੇ ਸਨ, ਕੁਝ ਗਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਜ਼ ਵਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਸਾਰੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੂਆ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਚੇ ਬੈਂਚ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿੱਥੋਂ ਲੋਕ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਅਮੀਰ ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਜੁਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਾਟਕਾਂ ਅਤੇ ਨਾਚਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਡੌਨ ਕੁਇੰਕਸੋਟ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖੇਤਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਸੌਂਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੁਨਹਿਰੀ ਛੱਤਾਂ ਹੇਠ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜਕ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਯਾਦ ਆਇਆ।

20

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਮੀਰ ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਗਰੀਬ ਬਾਸੀਲੀਓ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵੀ।

ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰੋਰਾ ਨੂੰ ਚਮਕਦਾਰ ਫੋਬਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜੋਸ਼ੀਲੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੀ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਤਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਤਰਲ ਮੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਆਪਣੇ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਆਲਸ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਦਾ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਘੁਰਾੜੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ: "ਧੰਨ ਹੈਂ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਈਰਖਾ ਜਾਂ ਈਰਖਾ ਕੀਤੇ, ਸ਼ਾਂਤ ਮਨ ਨਾਲ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਦੂਗਰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਦੂਗਰ ਡਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸੌ ਵਾਰ ਕਹਾਂਗਾ, ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਈਰਖਾਲੂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਚੌਕਸੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਕਿਵੇਂ ਅਦਾ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋੜਵੰਦ ਛੋਟੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਭੋਜਨ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਵੇ। ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡਾ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਤੋੜਦੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਖਾਲੀ ਹੰਕਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਹੁੰਚ ਤੁਹਾਡੇ ਗਧੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ, ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਨੇ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਥੋਪਿਆ ਹੈ। ਨੌਕਰ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਜਾਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖੁਆਏਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਬਦਲਦਾ ਦੇਖਣ ਦਾ ਦੁੱਖ, ਅਤੇ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਮੀ, ਨੌਕਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਘਾਟ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਭਰਪੂਰਤਾ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਜਾਗ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਦੇ ਬੱਟ ਨਾਲ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਨਾ ਲਿਆਂਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਜਾਗਿਆ, ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਆਲਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਖਿਆ, "ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਆਰਕੇਡ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਾਫ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੰਧ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗੈਲਿੰਗੇਲ ਜਾਂ ਥਾਈਮ ਨਾਲੋਂ ਤਲੇ ਹੋਏ ਰੇਸ਼ਰਾਂ ਵਰਗੀ ਹੈ; ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਬੇਦਾਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਕੰਮ ਕਰੋ ਲਿਆ, ਪੇਟੂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਆਓ, ਇਸ ਦੁਲਹਨ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ, ਅਤੇ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੈਸੀਲੀਓ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ; "ਜੇਕਰ ਉਹ ਗਰੀਬ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੋੜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ; ਕੀ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਸਰਦਾਰ,

ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਤਲ ਵਿੱਚ ਸੁਆਦੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਸੱਟਾ ਲਗਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਕੈਮਾਚੇ ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੱਬ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਹੈ, ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੈਮਾਚੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਧੀਆ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਬਾਸੀਲੀਓ ਦਾ ਬਾਰ-ਥੋਇੰਗ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ-ਖੇਡ ਲਵੇ। ਉਹ ਬਾਰ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਸਟ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਜ਼ੋਰ ਲਈ ਟੇਵਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿੰਟ ਵਾਈਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਾਉਂਟ ਡ੍ਰਿਰਲੈਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਿਓ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸੁਖੰਤ ਨਕੰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬਣ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹਨ। ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨੀਂਹ ਪੈਸਾ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਇੱਥੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਬਹਿਸ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ; ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਹਰ ਪਲ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਖਾਣ ਜਾਂ ਸੌਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏਂਗਾ।"

"ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਘਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਯਾਦ ਹੁੰਦੀਆਂ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਗੁਆਂਢੀ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਲੇਖ ਯਾਦ ਨਹੀਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਵੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਨਾਲ ਆਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਜੋ ਸਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਸੁਨ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਵਤ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿਆਹ ਸਵੇਰ ਦੀ ਠੰਢੀ ਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਅਤੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਪੈਕ-ਕਾਠੀ ਪਾ ਕੇ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਆਰਕੇਡ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਸਾਂਚੋ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਉਹ ਸੀ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਬਲਦ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਐਲਮ ਦੇ ਰੁੱਖ 'ਤੇ ਥੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਅੱਗ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਭੁੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਫੈਗੋਟਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਆਕਾਰ ਦਾ ਪਹਾੜ ਸੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਛੇ ਸਟੂਪੰਟਸ ਜੋ ਅੱਗ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਆਮ ਬਰਤਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਾਂਚੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਛੇ ਅਧੇ ਵਾਈਨ-ਜਾਰ ਸਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਕਸਾਈ-ਖਾਨੇ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਏ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਬੂਤਰ ਹੋਣ। ਅਣਗਿਣਤ ਖਰਗੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਚਮੜੀ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤੇਤੜੇ ਹੋਏ ਪੰਛੀ ਜੋ ਦਰੱਖਤਾਂ 'ਤੇ ਗੁਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਣਗਿਣਤ ਜੰਗਲੀ ਪੰਛੀ ਅਤੇ ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਟਾਹਣੀਆਂ ਤੋਂ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਹਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਰੱਖ ਸਕੇ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਛੇ ਗੈਲਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀਆਂ ਸੱਠ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਈਨ ਸਕਿਨਾਂ ਗਿਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਸਾਰੀਆਂ ਭਰਪੂਰ ਵਾਈਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਚਿੱਟੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਢੇਰ ਸੁਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿੜ 'ਤੇ ਮੱਕੀ ਦੇ ਢੇਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਨੀਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕੰਧ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਕੁੰਮ ਵਾਂਗ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੇਲ ਨਾਲ ਭਰੇ ਦੋ ਕੜਾਹੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੰਗਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ ਸਨ, ਪਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਕਵਾਨਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਲਣ 'ਤੇ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ

ਬੋਲਾਂ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸ਼ਹਿਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੜਾਹੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਰਸੋਈਏ ਅਤੇ ਰਸੋਈਏ ਦੀਆਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਸਾਫ਼, ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਧੰਦਲੇ। ਬਲਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਨਰਮ ਛੋਟੇ ਚੂਸਣ ਵਾਲੇ ਸੂਰ ਸੁਨ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਸਿਲਾਈ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਸਨੂੰ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਸੁਆਦ ਦੇਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮਸਾਲੇ ਪੰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਚੁੰਥਾਈ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਪਏ ਸੱਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਪੈਂਡੂ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਫੌਜ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ, ਸਭ ਕੁਝ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰੂਨ ਅਤੇ ਪਸੰਦ ਕਰੂਨ ਵਾਲੇ ਭਾਂਡੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁੱਧਮ ਪੀਪਨਕੁਲ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ; ਫਿਰ ਵਾਈਨ ਦੀਆਂ ਛਿਲਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਤਲਣ ਵਾਲੇ ਪੈਨਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ, ਜੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕੜਾਹੀ ਨੂੰ ਤਲਣ ਵਾਲੇ ਪੈਨ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰੂਨ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਤਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਰਸੋਈਏ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਪਰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਭਿਜਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ; ਜਿਸਦਾ ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਭਰਾ, ਇਹ ਉਹ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਭੁੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਮੀਰ ਕਾਮਾਚੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ; ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੜਛੀ ਲੱਭੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮੁਰਗੀਆਂ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਥੋੜਾ ਰੁਕੋ," ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਪਾਪੀ ਹਾਂ! ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮੀਲਾ ਹੈਂ!" ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਾਲਟੀ ਫੜੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅੱਧੇ ਜਾਰ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ, ਤਿੰਨ ਮੁਰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਹੰਸ ਲੁਏ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਦੋਸਤ, ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਜਾ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਕਿਮਿੰਗਜ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਭੁੱਖ ਮਿਟਾ ਦੇ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਚੁਮੁਚਾ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਲੈ ਜਾਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਮਾਚੋ ਦੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਰਕੇਡ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਛੁੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਤਸਵ ਵਾਲੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿਚ, ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਘੋੜੀਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਮੀਰ ਸੁੰਦਰ ਖੇਤ ਦੇ ਜ਼ਾਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂੰਛਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਕਈ ਛੋਟੀਆਂ ਘੰਟੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿਚ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਈ ਕੋਰਸ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੌੜਦੇ ਸਨ, "ਕਾਮਾਚੇ ਅਤੇ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ! ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਅਮੀਰ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਹੈ!"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਮੇਰਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਸ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸੰਜਮ ਰੱਖਦੇ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਨ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਕਈ ਬੈਂਡ ਆਰਕੇਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ-ਨ੍ਰਿਤਕ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਚਾਰ-ਵੀਹ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਉੱਚ-ਉੱਤਮਸ਼ਾਹ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਲਿਨਨ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਰੀਕ ਰੇਸ਼ਮ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਢਾਈ ਕੀਤੇ ਰੁਮਾਲ ਸਨ; ਅਤੇ ਘੋੜੀਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਨ੍ਰਿਤਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। "ਅਜੇ ਤੱਕ, ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਕੋਈ ਜ਼ਖਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹਾਂ;" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਬਾਕੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਮੇੜਾਂ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਮਹਾਨ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਨਾਲ, ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਚ ਦੇਖਣ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੁੜੀ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਗੋਰੀਆਂ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਸਾਰੀਆਂ ਹਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਾਲੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਢਿੱਲੇ ਵਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਇੰਨੇ ਚਮਕਦਾਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੈਸਾਮੀਨ, ਗੁਲਾਬ, ਅੰਮਰੈਂਥ ਅਤੇ ਹੋਨੀਸੂਕਲ ਦੇ ਹਾਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਔਰਤ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸੁਰਗੁਰੂਮ। ਜ਼ਮੋਰਾ ਬੈਗਪਾਈਪ ਦੇ ਸੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਮਰਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਲਕਾਪਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨ੍ਰਿਤਕਾਂ ਲੱਗ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕਲੀਤਮੂਕ ਨਾਚ ਆਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ "ਬੋਲਦੇ ਨਾਚ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੋ ਫਾਈਲਾਂ ਵਿਚ ਅੱਠ ਨਿੰਫਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੇਵਤਾ ਕਾਮਦੇਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਇੰਟਰੈਸਟ, ਪਹਿਲੀ ਖੰਭਾਂ, ਧਨੁਸ਼, ਤਰਕਸ਼ ਅਤੇ ਤੀਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਦੂਜੀ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਲਵ ਦੇ ਮਗਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਿੰਫਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਚਿੱਟੇ ਚਮਚੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। "ਕਵਿਤਾ" ਪਹਿਲੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ, ਦੂਜੀ ਦਾ "ਵਿਟ", ਤੀਜੀ ਦਾ "ਜਨਮ", ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਦਾ "ਬਹਾਦਰੀ"। ਇੰਟਰੈਸਟ ਦੇ ਮਗਰ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ "ਲਿਬਰੈਲਿਟੀ" ਦਾ ਬੈਜ, ਦੂਜੀ ਦਾ "ਲਾਰਜੇਸ", ਤੀਜੀ ਦਾ "ਖਜ਼ਾਨਾ", ਅਤੇ ਚੌਥੀ "ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਜੁਆਇਦਾਦ"। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਾਰ ਜੰਗਲੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਆਇਆ, ਸਾਰੇ ਆਈਵੀ ਅਤੇ ਭੰਗ ਵਿੱਚ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਡਰਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਫਰੇਮ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ "ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ" ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰ ਹੁਨਰਮੰਦ ਤਾਬੋਰ ਅਤੇ ਬੰਸਰੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਮਦੇਵ ਨੇ ਦੋ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਬੁਰਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਧਨੁਸ਼ ਝੁਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ:

{ਪਦ

ਮੈਂ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਉੱਪਰਲੇ ਅਸਮਾਨ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ; ਨਹੀਂ,

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਰੰਗ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ।

ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ,

ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ;

ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

{ਪਦ

ਪਉੜੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੀਰ ਛੱਡਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਆਈ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤਾਬੇਰ ਬੰਦ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

{ਪਦ

ਪਰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਾਂ,

ਭਾਵੇਂ ਪਿਆਰ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ,

ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕੋਈ ਵੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ, ਸੂਰਜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ।

ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ,

ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਘੱਟ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ,

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ।

{ਪਦ

ਦਿਲਚਸਪੀ ਘੱਟ ਗਈ, ਅਤੇ ਕਵਿਤਾ ਅੱਗੇ ਆਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕੁੜੀ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

{ਪਦ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ,

ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ, ਸੋਹਣੀ ਕਵਿਤਾ

ਉਸਦਾ ਆਤਮਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੇਟ,

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੋਨੇਟ ਵਿੱਚ ਭੇਟ।

ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਾ ਕਰੇਂ,

ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ, ਈਰਖਾਲੂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖੀ ਗਈ,

ਉੱਚੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਖੰਭਾਂ 'ਤੇ

ਅਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

{ਪਦ

ਕਵਿਤਾ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ, ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਉਦਾਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਹਾ:

{ਪਦ

ਹਰ ਹੱਦ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਣਾ,

ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੱਥ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਲੀ,

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ,

ਦ ਗੁਣ ਉਦਾਰਤਾ।

ਪਰ ਤੂੰ, ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ, ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ,

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਜਾੜੂ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂਗਾ,

ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ

ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਬਹਾਨਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।

{ਪਦ

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਬ੍ਰੈਂਡਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਤਰ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸੁੰਦਰ ਸਨ, ਕੁਝ ਬੁਰਕੇਦਾਰ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ) ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੂਰ ਲੈ ਗਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਣੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਰਲ ਗਏ, ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ, ਬੇਰੋਕ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਟੁੱਟ ਗਏ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਲੂਵ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਤੀਰ ਉਸ 'ਤੇ ਚਲਾਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੰਟਰੈਸਟ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਨੱਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੰਟਰੈਸਟ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪਰਸ ਕੱਢਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੀ ਬਿੱਲੀ ਦੀ ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸੁੱਟ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੇਰੜ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਕੁੜੀ ਨੂੰ

ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੈਂਡ ਦੇ ਪਾਤਰ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵਡੀ ਚੇਨ ਸੂਟ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਲੁਵ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ, ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤਾਬੋਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਨਾਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜੰਗਲੀ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਨਾਲ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੁਕਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਚ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਨੰਦ ਲਈ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿੰਫ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਸੁਆਦ ਸੀ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਾਅ ਲਗਾਵਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਹ ਕੁਆਰਾ ਜਾਂ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੈਮਾਚੇ ਦਾ ਵਡਾ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਅੰਗ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬਿਹਤਰ ਹੈ; ਉਸਨੇ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੈਮਾਚੇ ਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲੋਂ ਨਾਚ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।" ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਜੋ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਕੁੱਕੜ ਹੈ; ਮੈਂ ਕੈਮਾਚੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।" "ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਕ ਜੋਕਰ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋ 'ਜੇਤੂ ਨੂੰ ਲੰਬੀ ਉਮਰ' ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਾਸੀਲੀਓ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਕ੍ਰਿਮਿੰਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਗੇ ਜਿੰਨੇ ਮੈਂ ਕੈਮਾਚੇ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਤੋਂ ਲਏ ਹਨ;" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੰਸ ਅਤੇ ਮੁਰਗੀਆਂ ਦੀ ਬਾਲਟੀ ਦਿਖਾਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, "ਬਾਸੀਲੀਓ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਜੀਰ! ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕੀਮਤੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਕੀਮਤੀ ਹੋ ਉਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਦਾਦੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਪਰਿਵਾਰ ਹਨ, ਹੈਵਜ਼ ਅਤੇ ਹੈਵਜ਼; ਅਤੇ ਉਹ ਹੈਵਜ਼ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਰਹੀ; ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ, ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੈਟ, ਲੋਕ 'ਜਾਣੇ' ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਹੈਵ' ਦੀ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੇ; ਸੋਨੇ ਨਾਲੋਂ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਗਧਾ ਘੋੜੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਾਠੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੈਮਾਚੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੇ ਭਾਂਡੇ ਹੰਸ ਅਤੇ ਮੁਰਗੀਆਂ, ਖਰਗੋਸ਼ ਅਤੇ ਖੁਰਗੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ; ਪਰ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਕਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਾਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਵੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਰਲੀ ਹੀ ਹੋਣਗੇ।"

"ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਹਾਅਰੈਂਜ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਸਾਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਇਹ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਇਸ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕੰਮ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ।"

"ਰੱਬ ਕਰੇ ਮੈਂ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮੂਰਖ ਦੇਖ ਸਕਾਂ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜਿਸ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿੱਟੀ ਚਬਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸ਼ਾਇਦ, ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਾਂਗਾ।"

"ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਓ ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰੀ ਚੁੱਪ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਜੋ ਤੂੰ ਬੋਲੀਆਂ ਹਨ, ਬੋਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ

ਬੋਲਦੀਆਂ ਗੱਹਣਗੀਆਂ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਵੇਗੀ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਮੂਰਖ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਪੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਂ ਜਾਂ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ, ਮਹਾਰਾਜ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਸ ਮਾਸਹੀਣ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਮੌਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਕ੍ਰਿਊਰੇਟ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਮੀਨਾਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀਆਂ ਨੀਵੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਪੈਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਔਰਤ ਸੁਆਦੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੀਕਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਖਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਲਫੋਰਜਾ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ, ਉਮਰ ਅਤੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਵੱਢਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਸੌਂਦੀ ਹੈ; ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਹ ਵੱਢਦੀ ਅਤੇ ਕੱਟਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਸੁੱਕੀ ਘਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਹਰਾ; ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁਬਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਭੁੱਖ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਢਿੱਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ੁਲੈਧਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਪੀਣ ਲਈ ਪਿਆਸੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਠੰਡਾ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦਾ ਹੈ।"

"ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਨਾ ਲਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪੇਂਡੂ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹੀ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵੇਕ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੱਚ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਉਹ ਚੰਗਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

"ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਕਿ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਡਰ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ, ਜੋ ਕਿਰਲੀ ਤੋਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਰਦੇ ਹੋ, ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

"ਆਪਣੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਓ, ਸਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਡਰ ਜਾਂ ਬਹਾਦਰੀ ਬਾਰੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੇਹਾਂਡੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰੱਬ ਦਾ ਡਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਛਲ-ਛਲੋ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡੋ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ;" ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਬ੍ਰਾਲਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਹਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਇੰਨੀ ਤੀਬਰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ।

21

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਮਾਚੋ ਦਾ ਵਿਆਹ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਮਨਮੋਹਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਖਰੀ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸੁਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸ਼ੋਰ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਘੋੜੀਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ, ਲਾੜੇ ਅਤੇ ਲਾੜੀ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਸੰਗੀਤਕ ਸਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਮਾਸ਼ੇ ਨਾਲ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੋਕ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਦੁਲਹਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਿਸੇ ਵਧੀਆ ਦਰਬਾਰੀ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਸਜੀ ਹੋਈ ਹੈ; ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਜਿਸ ਪੇਟੇਨਾ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਕੋਰਲ ਪਹਿਨਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਰਾ ਕੇਏਂਕਾ ਸੁਮਾਨ ਤੀਹ-ਚੌਰਸ ਮੁਖਮੁਲ ਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਚਿੱਟੇ ਲਿਨਨ ਦੀ ਛਾਂਟੀ - ਮੇਰੀ ਸਹੁੰ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਟਿਨ ਹੈ! ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖੋ - ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜੈੱਟ ਰਿੰਗ! ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਕਿਸਮਤ ਨਾ ਮਿਲੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਰਿੰਗਾਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਸੋਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਦੁੱਧ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸਿਰ ਦੀ ਅੱਖ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ! ਵੇਸਵਾ ਸੁਮਾਨ, ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਕਿੰਨੇ ਹਨ! ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿੱਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਲੰਬੇ ਜਾਂ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ। ਦੇਖੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਦੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਲ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਖਜੂਰਾਂ ਦੇ ਗੁੱਛਿਆਂ ਨਾਲ ਲੱਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ ਖਜੂਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਵਰਗੀ ਸੀ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦਨ ਤੋਂ ਲਟਕਦੇ ਟਿੰਕੇਟ ਬਿਲਕੁਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬੋਹਾਦਰ ਕੁੜੀ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਉੱਤੇ ਲੰਘਣ ਦੇ ਯੋਗ' ਹੈ ਫਲੈਂਡਰਜ਼ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਦੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਸੀ। ਸੁੰਦਰ ਕੁਇਟਰੀਆ ਕੁਝ ਫਿੱਕਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਬੁਰੀ ਰਾਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਲਹਨਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜਾ ਕੇ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਥੀਏਟਰ ਵੱਲ ਵੱਧੇ ਜੋ ਘਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਾਰਪੇਟਾਂ ਅਤੇ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਚ ਅਤੇ ਨਾਟਕ ਦੇਖਣੇ ਸਨ; ਪਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੀਕ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, "ਥੋੜਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ, ਜਿੰਨੇ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ!" ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਢਿੱਲਾ ਕਾਲਾ ਕੋਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅੱਗ ਵਰਗੇ ਲਾਲ ਧੱਬਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਉਦਾਸ ਸਾਈਪ੍ਰਸ ਦੇ ਤਾਜ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਡੰਡਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਲਿੰਗੀ ਬਾਸੀਲੀਓ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਇਸ ਡਰ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਆਫ਼ਤ ਆਵੇਗੀ। ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਹ ਰੋਕ ਕੇ ਉੱਪਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਲਹਨ ਜੋੜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ, ਆਪਣਾ ਲਾੜਾ, ਜਿਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਟੀਲ ਦੀ ਸੁਪਾਈਕ ਸੀ, ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ, ਇੱਕ ਫਿੱਕੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਕੁਇਟੇਰੀਆ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ, ਕੰਬਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ:

"ਠੀਕ ਹੈ, ਨਾਸ਼ੁਕਰ ਕੁਇਟੇਰੀਆ, ਤੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਸੁਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਕੋਈ ਪਤੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈਂ ਕਿ, ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤੇਰੇ ਸੁਨਮਾਨ ਦੇ ਸੁਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੀ; ਪਰ ਤੂੰ, ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਿਣੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੇਰਾ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸਦੀ ਦੌਲਤ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਬੱਲਕਿ ਪਰਮ ਖੁਸ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ (ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੈ), ਮੈਂ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ, ਉਸ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਹਟਾਵਾਂਗੀ। ਅਮੀਰ ਕਾਮਾਚੋ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ! ਉਹ ਨਾਸ਼ੁਕਰ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਾਲ ਜੀਵੇ! ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦਿਓ, ਬਾਸੀਲੀਓ ਜਿਸਦੀ ਗਰੀਬੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਖੰਭ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ!"

ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਡੰਡੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਨ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਣਯੋਗ ਲੰਮਾ ਰੈਪੀਅਰ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਟਿੱਲਟ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਠੰਡੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਖੂਨੀ ਬਿੰਦੂ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਸਟੀਲ ਬਲੇਡ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਨਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਭੱਜੇ, ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਸੋਗ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਸਾਹ ਲੈਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਰੈਪੀਅਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਪਰ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਪਲ ਇਸ ਮੰਤ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੈਸੀਲੀਓ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਕੇ, ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਦ ਵਿੱਚ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋਗੇ, ਬੇਰਹਿਮ ਕੁਇਟੇਰੀਆ, ਇਸ ਆਖਰੀ ਘਾਤਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਦੁਲਹਨ ਵਜੋਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੇਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜੁਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਜਿਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦ੍ਰਿੜ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਉਹ ਇਕਬਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਉਸਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦੇਵੇਗੀ।

ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਕੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੇ ਜੋ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਜਿਸਦੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੇਨੇਰ ਕੈਮਾਚੇ ਲਈ ਔਰਤ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਾ ਉਨਾ ਹੀ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੰਨਾ ਬਹਾਦਰ ਬਾਸੀਲੀਓ ਦੀ ਵਿਧਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਰਫ਼ 'ਹਾਂ' ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸੌਫਾ ਕਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਕੈਮਾਚੋ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਪਰ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕੁਇਟਰੀਆ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਗੁਆਚ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਕਿ ਉਹ ਹਿੱਲ ਗਏ, ਨਹੀਂ, ਉਸਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਇਟਰੀਆ ਇਸਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਟਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕੁਇਟਰੀਆ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਬਾਇਆ, ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰੇਰਕ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ, ਗਰੀਬ ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੇਣ ਲਈ; ਪਰ ਉਹ, ਸੰਗਮਰਮਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੂਰਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਡੋਲ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਜਾਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਜੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਸੀਲੀਓ ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੰਦਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਝਿਜਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ 'ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਕੁਇਟਰੀਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੁਖੀ, ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਵਾਲਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਸਾਹ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚੋਂਕਾਰ ਕੁਇਟਰੀਆ ਦਾ ਨਾਮ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਵਾਂਗ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਕੁਇਟਰੀਆ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ, ਬਿਨਾਂ ਬੋਲੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਿਆ। ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਓਏ ਕੁਇਟਰੀਆ, ਤੂੰ ਉਸ ਪਲ ਕਿਉਂ ਤਰਸਵਾਨ ਹੋ ਗਈ ਜਦੋਂ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਖੋਹਣ ਲਈ ਇੱਕ ਛੁਰਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਸਹਿਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਬਚੀ ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੰਨ ਕੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਜਾਂ ਉਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਦਬਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਹੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਘਾਤਕ ਤਾਰੇ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਹੱਥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਤੂੰ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਦੇਵੇਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਲ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰੇਂ, ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਝੂਠ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਵੇ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਸੱਚਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਿਖਾਈ ਕਿ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਕੁਇਟੇਰੀਆ, ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ, ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ,

ਬੋਲੀ, "ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਕਤ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੋੜੇਗੀ; ਇਸ ਲਈ, ਜਿੰਨਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਹੱਥ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਬਿਪਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਬਾਸੀਲੀਉ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜ਼ਾਂ ਵਿਚਲਿਤ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਕਿ ਸਵਰਗ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਬਣਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਬਣਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ," ਕੁਇਟਰੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਕਈ ਸਾਲ ਜੀਵੇਂ, ਜਾਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਕਬਰ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ।"

"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਚੀਕਣਾ ਅਤੇ ਕੂਕਣਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉਸਦੀ ਜੀਭ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਸੀਲੀਉ ਅਤੇ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਨੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਏ, ਬਹੁਤ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਨਵੇਂ ਵਿਆਹੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ, ਜਿਸਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਜ਼ਾਲਮਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਰੇਪੀਅਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ, ਅਤੇ ਕੁਝ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੁਧਾਰਨ, ਚੀਕਣ ਲੱਗ ਪਏ, "ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ, ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ!" ਪਰ ਬਾਸੀਲੀਉ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੋਈ ਚਮਤਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਚਮਤਕਾਰ ਨਹੀਂ; ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚਾਲ, ਇੱਕ ਚਾਲ!" ਪਾਦਰੀ, ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬਲੇਡ ਬਾਸੀਲੀਉ ਦੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਪਸਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਖੋਖਲੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਨਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਬੜੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਖੂਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ, ਜੰਮਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇੰਨੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਕਾਮਾਚੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੁਲਹਨ ਨੇ ਧੋਖੇ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿ ਵਿਆਹ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਜੋੜੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਮਾਚੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮਰਥਕ ਇੰਨੇ ਦੁਖੀ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਖਿੱਚ ਕੇ ਬੈਸੀਲੀਉ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਚ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਤਲਵਾਰਾਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਬਰੂਛਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਢਾਲ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਉਹ ਵਾਈਨ-ਜਾਰਾਂ ਵੱਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਆਦੀ ਸੁਕਿੰਮੰਗ ਲਏ ਸਨ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਸਥਾਨ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

"ਠਹਿਰੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਰੁਕੋ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ; "ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਚਾਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਆਮ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਯੰਤਰ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਪਿਆਰੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਜਾਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਲਈ ਨਾ ਹੋਣ। ਕੁਇਟਰੀਆ ਬਾਸੀਲੀਓ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਸੀਲੀਓ ਸੁਵਰਗ ਦੇ ਨਿਆਪੂਰਨ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੁਇਟਰੀਆ ਦਾ। ਕੈਮਾਚੇ ਅਮੀਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ, ਜਿੱਥੇ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਸੀਲੀਓ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਭੇਡ-ਲੇਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਖੋਹ ਸਕਦਾ; ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਇਸਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਬਰਛੇ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;" ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਨਾਲ ਲਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ।

ਪਰ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੇ ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮਰਥਕ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖੜੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਬਾਸੀਲੀਓ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੀ ਨਰਮਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ; ਕੈਮਾਚੋ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਨੂੰ ਬਾਸੀਲੀਓ ਲਈ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਕੈਮਾਚੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੇ ਪੱਖ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਕੈਮਾਚੋ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਚਾਲ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤਿਉਹਾਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ ਬੈਸੀਲੀਓ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਦੁਲਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੇ ਪਿੰਡ ਚਲੇ ਗਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ, ਜੇ ਉਹ ਨੇਕੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਮੀਰਾਂ ਲਈ ਚਾਪਲੂਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ। ਇਕੱਲੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਬੱਦਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੈਮਾਚੇ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਿਉਹਾਰ ਅਤੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਜੋ ਰਾਤ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਮਾਸ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਛੱਡ ਗਿਆ; ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਗਭਗ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਿੱਕੇ ਜੋ ਉਹ ਥੈਲੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸੁਨ ਜੋ ਉਹ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਭਾਵੇਂ ਭੁੱਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਡੈਪਲ ਤੋਂ ਉਤਰੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਨੇਕਸ਼ੇ-ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਿਆ।

22

ਅਧਿਆਇ

ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਹਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।

ਨਵੇਂ ਵਿਆਹੇ ਜੋੜੇ ਦੁਆਰਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਧਿਆਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਫ਼ਰਜ਼ ਸਮਝਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੱਕੇ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਸੇਰੋ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ। ਯੋਗ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ ਜੋੜੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਝੂਠਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨਿਰਪੱਖ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੀ ਇੱਕ ਚਾਲ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਣ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਸਕਣ।

"ਇਹ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨੇਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ;" ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧੀਆ ਉਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਿਆਰ ਦਾ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਸ਼ੁਭ ਖੁਸ਼ੀ, ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ; ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੈਨੋਰ ਬੈਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੁਨਰਮੰਦ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਿੱਤੀ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਉਦਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਦੌਲਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸੂਝਵਾਨ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ (ਜੇਕਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਕੋਲ ਇੱਕ ਗਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਪਤਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਜੋ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਪਤੀ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦੇ ਤਾਜ਼ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਤਾਜ਼ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸੁੰਦਰਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਉੱਕਾਬ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਉਡਾਣ ਵਾਲੇ ਪੰਛੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲਚ ਵਾਂਗ ਝੁਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲੇਡ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਵਾਂ, ਪਤੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਟ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ ਤਾਜ਼ ਕਹਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। "ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਹੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਾਸੀਲੀਓ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਿਸ਼ੀ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਕਿ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਰਹੇਗਾ। ਮੈਂ ਖੁਦ

ਵਿਆਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ, ਹੁਣ ਤੱਕ, ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਆਇਆ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਇਹ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ, ਉਹ ਹੈ ਦੌਲਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਵੱਲ ਵੇਖਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਦੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਦਿਖਾ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਢਿੱਲਾਪਣ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਸੌਖਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਔਖਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।"

ਸਾਂਚੋ, ਇਹ ਸਭ ਸੁਣਦਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, "ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਾਲਕ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਵਜ਼ਨ ਅਤੇ ਅਰਥ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੰਚ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਫਿਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਹਾਨ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਚ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਹਰੇਕ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਦੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੇਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਰੈਂਟ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ! ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਂਗਲ ਨਾ ਰੱਖੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਹੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਬੁੜਬੁੜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ?"

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ; ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦਾ, 'ਉਹ ਬਲਦ ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਟਦਾ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ ਤੇਰੀ ਟੇਰੇਸਾ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ?"

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਓਨੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

"ਤੂੰ ਗਲਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਬੋਲਣਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ।" "ਅਸੀਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਈਰਖਾ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਖੁਦ ਉਸ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨਵੇਂ ਵਿਆਹੇ ਜੋੜੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਰਹੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗਾਈਡ ਲੱਭੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ

ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖੇ ਕਿ ਕੀ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਹਨ। ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ, ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਦਵਾਨ, ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਲਿਆਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਗੁਫਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੁਈਡੇਰਾ ਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਦਿਖਾਏਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲਾ ਮੰਚਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਕ ਪਾਏਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਜੋ ਛਾਪੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਇੱਕ ਗਧੇ ਨੂੰ ਗਧੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਇੱਕ ਪੈਕ-ਕਾਠੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਕਾਰਪੇਟ ਜਾਂ ਬੋਰੀ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ; ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਕਾਠੀ ਪਾਈ, ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਲਫੋਰਜਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਵੀ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੁਫਾ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਚੱਲ ਪਏ।

ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ, ਸ਼ੌਕ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕ੍ਰਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੈਸੇ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਉਪਯੋਗੀ ਸਨ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਘੱਟ ਮੁਨਾਫ਼ੇਜਨਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਨੂੰ "ਦ ਬੁੱਕ ਆਫ਼ ਲਿਵਰੀਜ਼" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸੱਤ ਸੌ ਤਿੰਨ ਲਿਵਰੀਜ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੰਗਾਂ, ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਸੱਜਣ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੰਜ-ਮਸਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿਵਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਮੰਗਣ ਦੇ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ; "ਕਿਉਂਕਿ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਈਰਖਾਲੂ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ, ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ 'ਮੇਟਾਮੋਰਫੋਸਿਸ, ਜਾਂ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਓਵਿਡ' ਕਹਾਂਗਾ, ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਕਾਢ, ਓਵਿਡ ਦੀ ਬਰਲੇਸਕ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਨਕਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੇਵਿਲ ਦਾ ਗਿਰਾਲਡਾ ਅਤੇ ਮੈਗੁਡਾਲੇਨਾ ਦਾ ਦੂਤ ਕੌਣ ਸਨ, ਕੋਰਡੋਵਾ ਵਿਖੇ ਵੇਸਿੰਗੁਏਰਾ ਦਾ ਸੀਵਰ ਕੀ ਸੀ, ਗੁਇਸੈਂਡੋ ਦੇ ਬੁਲਦ, ਸੀਅਰਾ ਮੇਰੇਨਾ, ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਵਿਖੇ ਲੇਗਾਨੀਟੋਸ ਅਤੇ ਲਾਵਾਪੀਜ਼ ਫੁਹਾਰੇ ਕੀ ਸਨ, ਪਿਓਜੋ, ਕੈਨੋ ਡੇਰਾਡੇ ਅਤੇ ਪਿੰਡਿਰਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦੇ; ਅਤੇ ਸੁਭ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪਕਾਂ, ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਮਨੋਰੰਜਕ, ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੋਣ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ 'ਦ ਸਪਲੀਮੈਂਟ ਟੂ ਪੌਲੀਡੋਰ ਵਰਜਿਲ' ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਢ ਦਾ ਇਲਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਿਦਵਤਾ ਅਤੇ ਖੋਜ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੋਲੀਡੋਰ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਕਾਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਬਿਮਾਰੀ ਲੱਈ ਲਾਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋ ਕਿ ਮੈਂ ਚੰਗੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਸਾਂਚੋ, ਜੋ ਕਿ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ - ਅਤੇ ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਾਪਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮਤ ਦੇਵੇ - ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ (ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ)

ਪਹਿਲਾ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਖੁਰਕਿਆ ਸੀ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਆਦਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮ ਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਵਾਲ ਸਨ; ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਰਚਦਾ ਹੁੰਦਾ।"

"ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਟੰਬਲਰ ਕੌਣ ਸੀ?"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਭਰਾ," ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਿਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਸਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਟੰਬਲਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲੂਸੀਫ਼ਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਥਾਹ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦਾ ਹੀਇਆ ਆਇਆ ਸੀ।"

"ਤੂੰ ਠੀਕ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਦੋਸਤ," ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇਰੇ ਆਪਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਸਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗਾ। ਨਹੀਂ! ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੁੱਛਣ ਅਤੇ ਬਕਵਾਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਤੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਤੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਹਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹੁਨਰ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਝ ਜਾਂ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਲਈ ਇੱਕ ਵੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।"

ਇਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਹਾਵਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਤ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ ਜਿੱਥੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਤੋਂ ਦੋ ਲੀਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਸੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਥਾਹ ਟੋਏ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਭਗ ਸੌ ਫੈਦਮ ਰੱਸੀ ਖਰੀਦੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਵਜੇ ਉਹ ਗੁਫਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿਸਦਾ ਮੂੰਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਚੌੜਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ-ਅੰਜੀਰ ਦੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਸੰਘਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ, ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਵਾਰੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰੱਸੀਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੱਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹੋ; ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੇਤਲ ਵਾਂਗ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਠੰਢੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਸਦਾ ਖੋਜੀ ਬਣਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪੂਜਾ-ਪਾਠੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਰਿਸ਼ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੋ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਲਈ, ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਸੀ;" ਅਤੇ ਗਾਈਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸੌ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਅੰਦਰਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ; ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੀ 'ਪਰਿਵਰਤਨ' ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣ।"

"ਢੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ (ਜੋ ਕਿ ਕਵਚ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਡੌਬਲਟ ਉੱਤੇ ਸੀ) ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਾਡੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਰੱਸੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇ;" ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸਾਰੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਹਰਕਤਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕਣ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ, ਡੁੱਬਣ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।" ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਗੁਫਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਰੁਸਤਾ ਤੋੜਨ ਦੇ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਗੁਫਾ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਕੰਡਿਆਲੇ ਝਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਹਣਾ ਅਤੇ ਕੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ ਕਾਂ ਅਤੇ ਚੂਹੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮੂਹ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੰਨਾ ਸੰਘਣਾ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਡ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿਤਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ਗਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸ਼ਗਨ ਸਮਝਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਜਾਂ ਚੂਮਗਿੱਦੜ ਵਰਗੀ ਰਾਤਰੀ ਪੰਛੀ ਜੋ ਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਡ ਗਏ ਸੁਨ, ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੱਸੀ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਗੁਫਾ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਭੇਜਿਆ, ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਲੀਬਾਂ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ, ਅਤੇ ਪੈਨਾ ਡੀ ਫਰਾਂਸੀਆ, ਅਤੇ ਗਾਏਟਾ ਦੀ ਤ੍ਰਿਏਕ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ, ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਕਰੀਮ ਨਾਈਟਸ-

ਗ਼ਲਤ। ਉੱਥੇ ਤੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਧ੍ਰਰਤਰਾ ਦੇ ਦਲੇਰ-ਸ਼ੈਤਾਨ, ਸ਼ਦ੍ਰੀਲ ਦਾ ਦਿਲ, ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਬਾਂਹ; ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ;" ਅਤੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਲਗਭਗ ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੁੱਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੱਸੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਈਪ ਵਾਂਗ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆਉਣੀਆਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੌ ਫੈਦਮ ਰੱਸੀ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਰੱਸੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਰ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਰੱਸੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੇਠਾਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋਇਆ, ਅਤੇ ਸੁਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿਚ ਦੂਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅੱਸੀ ਫੈਦਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦਸ ਫੁੱਟ ਹੋਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਉਜ਼ੋਟ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ, "ਵਾਪਸ ਸਵਾਗਤ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰੁਕੋਗੇ।" ਪਰ ਡੌਨ ਕਿਉਜ਼ੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਗਿਆ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛੇ-ਅੱਗੇ ਲਪੇਟਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਖਿੱਚਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਗੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ ਦੋਸਤੋ; ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਨੰਦਮਈ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਤਮਾਸ਼ੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਗਏ ਹੋ ਜਿਸਦਾ ਕਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਜਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਨੰਦ ਪਰਛਾਵੇਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਵਾਂਗ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਖੇਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਾਂਗ ਮੁਰਝਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋ! ਹੇ ਦੁਖੀ-ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ! ਹੇ ਦੁਖੀ ਬੇਲਰਮਾ! ਹੇ ਹੰਝੂ ਭਰੀ ਗੁਆਡੀਆਨਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੇ ਰੁਏਡੇਰਾ ਦੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਧੀਆਂ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਗਦੇ ਹੰਝੂ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ!"

ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉੱਥੇ ਉਸ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਰਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਾ ਬੁਲਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖੋਗੇ।"

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਣ ਲਈ ਦੇਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਭੁੱਖਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਘਾਹ 'ਤੇ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਲੌਫੇਰਜ਼ਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਤਿੰਨੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮਿਲਵਰਤਣ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ,

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਬਣਾਇਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁੱਪੜ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਲੂਹਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੋਈ ਵੀ ਉਠ ਕੇ ਮੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾ ਕਰੇ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੋ।"

23

ਅਧਿਆਇ

ਬ੍ਰੋਮਿਸਾਲੂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਸੰਭਵਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਇਸ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਅਪੋਕ੍ਰਿਫਲ ਮੰਨਦੀ ਹੈ।

ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ, ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਗੁਰਮੀ ਜਾਂ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦੇ, ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੋਰੋਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੰਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ:

"ਇਸ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਚਾਈ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਚੌਦਾਂ ਗੁਣਾ ਹੇਠਾਂ, ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਵਿਹੜਾ ਜਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਖੱਚਰਾਂ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਰਟ ਸਮਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਕੁਝ ਚੀਰ ਜਾਂ ਦਰਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਹੜਾ ਜਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਸੀ ਨਾਲ਼ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਹਨੇਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਕਹਾਂ ਹੋਰ ਰੱਸੀ ਨਾ ਛੱਡੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਰੱਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕਠੀ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਕੋਇਲ ਜਾਂ ਢੇਰ ਬਣਾ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ, ਮੈਂ ਜਾਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ, ਮਨਮੋਹਕ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਇਆ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਭ ਤੋਂ ਜੀਵੰਤ ਮਨੁੱਖੀ ਕਲਪਨਾ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਗੜਿਆ, ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਖੁਦ ਸੀ ਜੋ ਉੱਥੇ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੂਤ; ਪਰ ਛੂਹ, ਮਹਿਸੂਸ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਇੱਕਠੇ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰ, ਸੁਭ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿੱਵਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਪਲ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਉੱਥੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਸਾਫ਼ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਨਾਲ਼ ਬੁਣੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਦੋ ਵੱਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿਚ ਚੌੜੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਸਨ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਮਲਬੇਰੀ ਰੰਗ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਜ ਦੇ ਲੰਬੇ ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਅਤੇ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹਰਾ ਸਾਟਿਨ ਕਾਲਜੀਏਟ ਹੂਡ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਮਿਲਾਨੀਜ਼ ਬੋਨਟ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੁਰਫ਼-ਚਿੱਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਸਣੇਕਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਲਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ... ਗੋਰੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਫੁੱਲਦਾਰ, ਹਰੇਕ ਦਸਵਾਂ ਮਣਕਾ

ਇੱਕ ਦਰਮਿਆਨੇ ਸ਼ੁਤਰਮੁਰਗ ਦੇ ਅੰਡੇ ਵਰਗਾ ਸੀ; ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ, ਉਸਦੀ ਚਾਲ, ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਜਫੀ ਪਾਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਹੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਇੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਕਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੋ ਕਿ ਇਸ ਡੂੰਘੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬੰਦ ਅਤੇ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਹੋ, ਇੱਕ ਪਾਪੜੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਅਜਿੱਤ ਦਿਲ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਿੰਮਤ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਰੂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਅਜੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਅਲਕਾਈਡ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਵਾਰਡਨ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਗੁਫਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਹੈ।'

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਸੱਚ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਉਪਰਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਦੋਸਤ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਦਾ ਦਿਲ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਛੁਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੇਡੀ ਬੇਲੋਰਮਾ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਖੰਜਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੰਜਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਛੋਟਾ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਤੀਰ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ awl ਨਾਲੋਂ ਤਿੱਖਾ ਸੀ।"

"ਉਹ ਪੋਨੀਅਰਡ ਜ਼ਰੂਰ ਰੈਮਨ ਡੀ ਹੋਸੇਸ ਦ ਸੇਵਿਲੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਸ ਪੋਨੀਅਰਡ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਮਨ ਡੀ ਹੋਸੇਸ ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੋਨਸੇਵੈਲਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੰਗਾਮਾ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸੱਚ ਜਾਂ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ - ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ, ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਅਜੀਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲਾਬੈਸਟਰ ਦਾ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਮਕਬਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਨਾਈਟ, ਕਾਂਸੀ, ਜਾਂ ਸੰਗਮਰਮਰ, ਜਾਂ ਜੈਸਪਰ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਕਬਰਾਂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਮਾਸ ਅਤੇ ਹੱਡੀ ਦਾ। ਉਸਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ (ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਗੁੜ੍ਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ) ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਪਾਸੇ ਪਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ, ਉਸਨੇ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਕਬਰ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟਾਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਾ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ, ਉਸ ਫ੍ਰੈਂਚ ਜਾਦੂਗਰ ਮਰਲਿਨ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ; ਪਰ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ

ਜਾਣਦਾ, ਪਰ ਸਮਾਂ ਦੱਸੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਵਾਂਗ ਪੱਕਾ ਹੈ, ਕਿ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੱਢ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸਦਾ ਭਾਰ ਦੋ ਪੌਂਡ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਕੁਦਰਤਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸਦਾ ਵੱਡਾ ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਈਟ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰੋਂਦਾ ਅਤੇ ਹਉਕੇ ਭਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ?'

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ:"

{ਪਦ

ਓ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋ!

ਇਹ ਮੇਰੀ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ,

ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗੀ,

ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਰਦਾ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਂ,

ਆਪਣੇ ਸਾਨਵਾਰ ਜਾਂ ਛੁਰੇ ਨਾਲ

ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿਲ ਕੱਟ ਦੇ,

ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬੇਲਰਮਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਓ।

ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਖਰੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ।"

{ਪਦ

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੁਖੀ ਨਾਈਟ ਅੱਗੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, 'ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਸੈਨੋਰ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ, ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਉਦਾਸ ਦਿਨ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਕੱਢ ਲਿਆ, ਤੁਹਾਡੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਐਟਮ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲੇਸ ਵਾਲੇ ਰੁਮਾਲ ਨਾਲ ਪੂੰਝਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਰਸਤਾ ਫੜਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਹੂ ਤੋਂ ਧੋ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਾਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਹੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ, ਰੋਨਸੇਵੈਲਸ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਲੂਣ ਛਿੜਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ, ਜੇ ਤਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਚਾਰ ਵਾਲਾ, ਲੇਡੀ ਬੇਲੇਰਮਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ, ਗੁਆਡੀਆਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਕੁਆਇਰ, ਡੁਏਨਾ ਰੁਈਡੇਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸੱਤ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਭਤੀਜੀਆਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣੂਆਂ, ਰਿਸ਼ੀ ਮਰਲਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਜਾਦੂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੰਜ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ ਲੰਘ ਗਏ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਰਿਆ ਹੈ; ਰੁਈਡੇਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀਆਂ ਹੀ ਲਾਪਤਾ

ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਹਾਏ ਗਏ ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮਗਲੋਨ, ਉਸ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈਆਂ, ਜੋ ਅਜ ਤੱਕ ਜੀਵਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਰੁਈਡੇਰਾ ਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਕਹਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੱਤ ਧੀਆਂ ਸਪੇਨ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇ ਭੁੰਤੀਜੀਆਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਈਟਸ ਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਆਰਡਰ ਆਫ਼ ਸੇਂਟ ਜੌਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਆਡੀਆਨਾ ਤੇਰਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੂਰਵਰਗ ਦੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਝੀਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਣੀ ਭੇਜਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਪੁਰਤਗਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁਆਦੀ ਪਸੰਦੀਦਾ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਿਰਫ਼ ਮੋਟੇ ਅਤੇ ਸਵਾਦ ਰਹਿਤ ਕਿਸਮਾਂ, ਸੁਨਹਿਰੀ ਟੈਗਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀਆਂ। ਇਹ ਸਭ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋਗੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਖ਼ਬਰ ਹੈ, ਜੋ, ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗੀ। ਜਾਣੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਥੇ ਹੈ (ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ) ਉਹ ਮਹਾਨ ਸੂਰਮਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਰਿਸ਼ੀ ਮਰਲਿਨ ਨੇ ਇੰਨੀਆਂ ਮਹਾਨ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ ਮੇਰਾ ਮੜ੍ਹਲਬ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁੱਲ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਦਖਲ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ।

"'ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ,' ਦੁਖੀ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਨੇ ਧੀਮੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ "ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਹਿੱਲੋ;"' ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜ ਕੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਗਿਆ।

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਡੂੰਘੇ ਹਉਕੇ ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਨ। ਮੈਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਬਲੌਰ ਦੀ ਕੰਧ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੁਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਦੋ ਕਤਾਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਜਲੂਸ ਸੀ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਗ ਵਿੱਚ ਸੁਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਤੁਰਕੀ ਫੈਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਚਿੱਟੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਸੁਨ। ਪਿੱਛੇ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਉਹ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਪਰਦਾ ਇੰਨਾ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪੱਗ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਲੋਂ ਦੁਗਣੀ ਵੱਡੀ ਸੀ; ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਮਿਲਦੇ ਸੁਨ, ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਤਲ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਵੱਡਾ ਸੀ ਪਰ ਲਾਲ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੰਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਇੱਕ ਝਲਕ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਖ਼ਰਾਬ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸੁਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਛਿੱਲੇ ਹੋਏ ਬਦਾਮ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਦਿਲ ਜੋ ਮਮੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੰਨਾ ਸੁੱਕਾ ਅਤੇ ਸੁੱਕਾ ਸੀ। ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਲੂਸ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਬੇਲਰਮਾ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ

ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ, ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਔਰਤ ਬੇਲਰਮਾ ਸੀ, ਜੋ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਦਿਨ ਆਧੁਨੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਜਲੂਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਰੋਦੀ ਹੋਈ, ਉਸਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਸੁਰੀਰ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਦਿਲ ਉੱਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਬਦਸੂਰਤ ਜਾਂ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਅਤੇ ਬਦਤਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵੱਡੇ ਹਨੇਰੇ ਚੱਕਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਿਮਾਰ ਰੰਗ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ; 'ਉਸਦੀ ਪਤਲੀਪਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਛੱਲੀਆਂ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਆਮ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਦੁੱਖ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੁਖੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਸਦੇ ਗੁਆਚੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀ ਉਦਾਸ ਕਿਸਮਤ; ਜੇ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਆਓ।

"'ਜ਼ਰਾ ਰੁਕੋ!' ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, 'ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸੇਨੋਰ ਡੌਨ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਲਨਾਵਾਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਡੋਨਾ ਬੇਲਰਮਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹੈ ਅਤੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।' ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ, ਸੇਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ; ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਲੇਡੀ ਬੇਲਰਮਾ ਕੋਲ ਆ ਸਕੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਿਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਨਾਈਟ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਈ।' ਇਸ ਮੁਆਫ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਮਹਾਨ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀਤੀ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਉਸ ਸਦਮੇ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੇਡੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਬੇਲਰਮਾ ਨਾਲ ਸੁਣ ਕੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਉਸ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਲੁੱਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਹਰ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ।"

"ਨਹੀਂ, ਸਾਂਚੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਾਈਟ ਨਾ ਹੋਣ, ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੋ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੋਹਿਤ ਹਨ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਚੁੰਗਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਗਏ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਇੱਥੇ ਚੁਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ, ਇੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉੱਥੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਗਏ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਿਹਤਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਬਾਰ ਬਾਰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦਿਨ ਹੋਈ; ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਸਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਉਹ ਜਾਦੂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉੱਥੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਵਰਗਾ ਲੱਗੇ।"

"ਬੱਸ, ਬੱਸ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੇ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਖਾਧਾ, ਸਰਦਾਰ?" ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਜਾਦੂਗਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ?" ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਵੱਡੇ ਮੂਲ-ਮੂਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਹੁੰ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਵਾਲ ਵਧਦੇ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਹੁਣ ਜਾਦੂਗਰ ਸੌਂ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਵੀ।"

"ਇਹ ਕਹਾਵਤ, 'ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਹੋ,' ਇੱਥੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਹੈ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਦੂਈ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਰਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਫਿਰ, ਇਹ ਕੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਤਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੌਂਦੇ ਹੋ? ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਉ, ਸਰਦਾਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਲਵੇ - ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਣ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਕੀ!" ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਕੀ ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਕਿਉਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਵੀ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਝੂਠਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਇਹ ਮੁਰਲਿਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਜਾਦੂਗਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਇਸ ਸਾਰੇ ਰਿਗਮੇਰੋਲ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਅਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

"[ਇਹ ਸਭ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਹ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਛੂਹਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਣਗਿਣਤ ਹੋਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਫ਼ਰ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵੇਰਵਾ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ), ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਕਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਛਾਲ ਮਾਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਦੋ ਉਹੀ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀਆਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਤੋਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ! ਮੈਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਜਾਦੂਈ ਔਰਤਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿੱਖ ਦਿਖਾਈ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਸਨ, ਜੋ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਕਈ ਤੁਰਾਂ ਦੇ ਅਜੀਬ ਆਕਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਰਾਣੀ ਗਿਨੀਵੇਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਡੇਮ ਕੁਇੰਟਾਨੋਨਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਤੋਂ ਆਉਣ 'ਤੇ ਲੈਂਸਲੋਟ ਲਈ ਵਾਈਨ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਮਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂ ਬਾਰੇ ਅਸਲ ਸੱਚਾਈ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਮੌਸਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਦਿਨ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਾਲਕ, ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਪਲ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੇਨੋਰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਮੋੜ 'ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬਕਵਾਸ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।"

"ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਟੇਂ ਜਾਂ ਮਾਰ ਦੇਵੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੋਲਾਂਗਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਮਾਲਕਣ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂ ਕਿਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਪਛਾਣਿਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ?"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਭੱਜ ਗਈ, ਇੰਨੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਕਿ ਕਰਾਸਬੋ ਬੋਲਟ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਜੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਗੁਫਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਬੇਲਰਮਾ, ਅਤੇ

ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਪੂਰੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਜੋ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਚੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ, ਧੜੇਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼, 'ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਹੁਥਾ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ; ਅਤੇ, ਬਹੁਤ ਲੋੜਵੰਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਦਿਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨਵੇਂ ਡਿਮਿਟੀ ਪੇਟੀਕੋਟ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਰੀਅਲ, ਜਾਂ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਧਾਰ ਦੇ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।' ਮੈਂ ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੇਨੋਰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, 'ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਸੇਨੋਰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ, ਕਿ ਜਾਦੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?' ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਸੇਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਰ ਜ਼ੁਗ੍ਹਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੋਹਿਤ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਦੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਅਸਲਾਂ ਨੂੰ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਲਈ ਭੇਜਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ।' 'ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਸੁਹੰ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗਾ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੰਗਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਅਸਲ ਹਨ; ਜੋ ਮੈਂ ਦਿੱਤੇ (ਉਹ ਉਹ ਸਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰ ਸਕਾਂ), ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ, ਨੂੰ ਦਸੁ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਤੁਕਲੀਫ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿਲੋਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁਕਰੋ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹਿ ਕੇ ਸਿਹਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਦਿਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਬੰਦੀ ਨੌਕਰ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਸੁਣੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੁੰ ਅਤੇ ਸੁਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜੋ ਮੰਟੂਆ ਦੇ ਮਾਰਕੁਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਬਾਲਡਵਿਨ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ "ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਤੋਂ ਰੋਟੀ ਖਾਓ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਛੋਟੀਆਂ-ਮੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜੋੜੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸਦਾ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਆਰਾਮ ਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸੱਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਤਗਾਲ ਦੇ ਇਨਫੈਂਟ ਡੌਨ ਪੇਡ੍ਰੋ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ।" 'ਇਹ ਸਭ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋ,' ਕੁੜੀ ਦੇ ਮੇਰੇ ਜਵਾਬ ਨੇ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਅਸਲਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਰਟਸੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੈਪਰ ਕੱਟਿਆ, ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੂਰੇ ਗਜ਼ ਉਛਾਲਿਆ।"

"ਹੇ ਧੰਨ ਪਰਮਾਤਮਾ!" ਇਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਿਚ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਸਹੀ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਤੁਕੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਇੱਕ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਣ! ਹੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ, ਮਹਾਂਪੁਰਖ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਹਰਾ ਨਾ ਦਿਓ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਬੁਧੀ ਦੀ ਘਾਟ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਰ ਉਹ

ਚਾਂਜ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਦੇਖੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੱਸੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਵਾਲ।"

24

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿੰਨੀਆਂ ਮਾਮੂਲੀ ਹਨ, ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮੱਝ ਲਈ।

ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਲੇਖਕ, ਸ਼ਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਮੂਲ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵੱਲ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ, ਹੈਮੇਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਮਿਲੇ:

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵਾਪਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਾਪਰੇ ਸਾਰੇ ਸਾਹਸ ਸੰਭਵ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਹੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਸ ਗੁਫਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਝੂਠ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੱਚਾ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਨਾਈਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੰਭਵ ਹੈ; ਉਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਤੀਰਾਂ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਅਤੇ ਦੱਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਪੇਚੀਦਗੀ ਨਹੀਂ ਘੜ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਜੇਕਰ, ਫਿਰ, ਇਹ ਸਾਹਸ ਅਪੋਕ੍ਰੀਫਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਝੂਠ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ, ਪਾਠਕ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਰਨ ਲਈ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਉਹ ਪਿਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢੀ ਸੀ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਹਸਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ।" ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਬਰ ਤੋਂ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਚੰਗਾ ਸੁਭਾਅ ਦਿਖਾਇਆ ਉਹ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮੋਹਿਤ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਹੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦੇ ਲਾਇਕ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਬੇਰਹਿਮ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਦੇਖਿਆ, "ਮੈਂ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚੰਗੇ ਨਾਲ ਵਰਤਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ; ਪਹਿਲੀ ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਹੈ,

ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ; ਦੂਜਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੰਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਗੁਆਡੀਆਨਾ ਅਤੇ ਰੁਈਡੇਰਾ ਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਨਾਲ; ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਓਵਿਡ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲੂਈ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਤੀਜਾ, ਤਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲੂਈ, ਕਿ ਉਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਨੇ ਕਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ, ਉਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਉਸ ਨਾਲ਼ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਜਾਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, 'ਸਬਰ ਅਤੇ ਬਦਲੇ।' ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਉਹ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੋਹਿਤ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਮਰੌਟ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਮੇਰੇ ਲੂਈ ਉਸ ਦੂਜੀ ਕਿਤਾਬ ਲੂਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, 'ਪੁਰਕ ਪੌਲੀਡੋਰ ਵਰਜਿਲ ਆਨ ਦ ਇਨਵੈਂਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਐਂਟੀਕੁਇਟੀਜ਼;' ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਸੋਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੇਨੇਰ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਵਰਗੇ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗੁਆਡੀਆਨਾ ਨਦੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਰੱਬ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ਼ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਾਪਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ - ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ?"

"ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ," ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਕਾਰਨ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਬਾਕੀ ਸਭ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ - ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੇਕ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਈਰਖਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਆਓ ਅੱਜ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭੀਏ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ," ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਆਸ਼ਰਮ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਈਸਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਦਾਨੀ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਇਸ ਸਾਧੂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮੁਰਗੀਆਂ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਨਿਆਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਮਿਸਰੀ ਮਾਰੂਥਲਾਂ ਦੇ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਖੋਜੂਰ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ਼ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿੰਦ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਪੱਸਿਆਵਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਤਪੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ; ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ

ਹੁਨ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਖੰਡੀ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਪਾਪੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੈਦਲ ਖੜ੍ਹੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਨੌਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਹੈਲਬਰਡਾਂ ਨਾਲ਼ ਲੈਸ ਇੱਕ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, "ਠਹਿਰ ਜਾਓ, ਚੰਗਾ ਬੰਦਾ; ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਖੱਚਰ ਦੇ ਸੂਟ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਲਦੀ ਕੱਰ ਰਹੇ ਜਾਪਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਰੁਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਸੁਰਦਾਰ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਹਥਿਆਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਕਲ੍ਹ ਵਰਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਸ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਂ ਜੋ ਕਿ ਆਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਉੱਤਸੁਕ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ; ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ।" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਸੁਕ ਗੱਲਾਂ ਕੀ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਕੁ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਦੁੱਖੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਤੁਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਚੁਚੇਰਾ ਭਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਤਿੰਨੇ ਸਰਾਏ ਲਈ ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ ਫੜਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਾਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਸੂ ਪੀਣ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਮੋੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਚੁਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਉਪ-ਸੰਨਿਆਸੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੰਗਵਾਏ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਸਤਾ ਪਾਣੀ ਪਸੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬੇਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੇਵੇਗੀ।

"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੜਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੂਹ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਆਨੰਦ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਹ, ਕੈਮਾਚੋ ਦਾ ਵਿਆਹ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਘਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿੰਨੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ!"

ਆਸ਼ਰਮ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਸਰਾਏ ਵੱਲ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਭੱਜ ਗਏ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਜਾਂ ਬੰਡਲ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਬੀਚ ਜਾਂ ਪੈਂਟਾਲੂਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚੋਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਲਟਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮਖਮਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜੈਕੇਟ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਥਾਂ-ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਾਟਿਨ ਵਰਗਾ ਚਮਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਉਸਦੇ ਸਟੋਕਿੰਗਜ਼ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜੁੱਤੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਧੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਸ਼ਾਇਦ ਅਠਾਰਾਂ ਜਾਂ ਉੱਨੀ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਉਹ ਖੁਸ਼ਦਿਲ ਚਿਹਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਆਦਤ ਵਾਲਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੜਕ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਨੂੰ ਭੁਰਮਾਉਣ ਲਈ ਸੇਗੁਇਡਿਲਾ ਗਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਦਿਲੋਂ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਜਿਆ -

{ਪਦ

ਮੈਂ ਜੰਗਾਂ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ,

ਓਹ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹੀ ਸਨ।

ਮੈਂ ਹੋਰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ।

{ਪਦ

ਉਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕ਼ਸੋਟ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਵਾਦਾਰ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਰ ਬਹਾਦਰ; ਕੀ ਅਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਗਰਮੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਗਰੀਬੀ ਮੇਰੇ ਇੰਨੇ ਹਵਾਦਾਰ ਸਫ਼ਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਜੰਗਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ।"

"ਗਰਮੀ ਕਿੰਨੀ?" ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ; "ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਸੀਨੋਰ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸ ਬੰਡਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਜੈਕਟ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਮਖਮਲੀ ਪੈਂਟਾਲੂਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ; ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪਹਿਨਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਦਿੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਦਲ ਫੌਜ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਬਾਰਾਂ ਲੀਗ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਭਰਤੀ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਰਥਾਗੋਨਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਬਾਰੀ ਕੰਗਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਯੁੱਧਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਇਨਾਮ ਮਿਲਿਆ?" ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਜੇ ਮੈਂ ਸਪੇਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਆਦਮੀ ਪੁਰਾਣੇ ਜਾਂ ਕਪਤਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਚੰਗੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ, ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਥਾਨ-ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਹਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਇੰਨੀ ਮਾੜੀ ਅਤੇ ਘੱਟ ਸੀ ਕਿ ਅੱਧਾ ਆਪਣੇ ਕਾਲਰਾਂ ਦੇ ਸਟਾਰਚਿੰਗ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੈਨ ਦੇ ਵਲੰਟੀਅਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਇਨਾਮ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਲਿਵਰੀ ਨਾ ਮਿਲੀ?"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ," ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਜਦੋਂ ਕਈ ਪੇਸ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਆਰਡਰ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਲਾਹ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਕੰਮ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ, ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਘਰ ਚੱਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਗਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਗਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਿਖਾਵੇ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।"

"ਕੀ ਸਪਾਈਲੋਰਸੇਰੀਆ! - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਇਤਾਲਵੀ ਕਹੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਸਮਝੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਬਾਰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਜਾਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੌਲਤ ਨਹੀਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੱਤਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪੱਤਰਾਂ ਨੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਵੱਡੇ ਘਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਣ, ਫਿਰ ਵੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਪੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਹੜੀ ਉੱਤਮਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਾਨ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਪਯੋਗੀ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀਕੁਲ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਮੌਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਮੌਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੁਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ, ਬਹਾਦਰ ਰੋਮਨ ਸਮਰਾਟ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੌਤ ਕੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਹੈ, ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਕਿਆਸੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕ ਵਾਂਗ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਲੜਾਈ ਜਾਂ ਝੜੱਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਤੋਪ ਦੇ ਗੋਲੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਗੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਟੇਰੇਂਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਦਾ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ; ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਸਿਪਾਹੀ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਪਤਾਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਮਾਂਡ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਕਿ ਸਿਪਾਹੀ ਲਈ ਸਿਵੇਟ ਨਾਲੋਂ ਬਾਰੂਦ ਦੀ ਗੰਧ ਆਉਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸ਼ਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੱਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਬੁਢਾਪਾ ਆ ਜਾਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਅਤੇ ਲੰਗੜੇ ਹੋਵੋ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਸਨਮਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਵਰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ; ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਬੁੱਢੇ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਫੈਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੁੱਢੇ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖਮਰੀ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਮੌਤ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਫਿਲਹਾਲ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਸਰਾਏ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਓ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋਗੇ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੰਗੀ ਗਤੀ ਦੇਵੇ।"

ਪੰਨੇ ਨੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ

ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇ; ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇੰਨਾਂਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇੰਨੀਆਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨੀਆਂ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਕਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸੀਆਂ ਅਸੰਭਵ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇਖੀਆਂ? ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ।"

ਅਤੇ ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰਾਤ ਪੈ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸ਼ੁਰਾਏ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਆਮ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਰਛਿਆਂ ਅਤੇ ਹੈਲਬਰਡਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪਤਾ ਪੁੱਛਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਇਹੀ ਸੀ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਚਚੇਰੇ ਭੁਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਖੁਰਲੀ ਅਤੇ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ।

25

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸ, ਅਤੇ ਕਠਪੁਤਲੀ-ਸ਼ੋਮੈਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਡੋਲ੍ਹ, ਭਵਿੱਖ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਬਾਂਦਰ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਰੋਟੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪੱਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀਆਂ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਉਹ ਕਹੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। "ਮੇਰੇ ਅਜ਼ੀਬਿਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਚਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਿਓ, ਅੱਛਾ ਸਰ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ।"

"ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾ ਕਰੋ," ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ," ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਜੌਂ ਛਾਨਿਆ ਅਤੇ ਖੁਰਲੀ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੀ; ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਮਰਤਾ ਜਿਸਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਮੰਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਉਸਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਚਚੇਰਾ ਭੁਰਾ, ਪੇਜ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਸੁਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਇੱਕ ਸੈਨੇਟ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ:

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਲੀਗ ਦੂਰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਰੈਜੀਡਰ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ (ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ) ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਠੱਗੀ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਗਧਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜਾ ਲੰਘ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਧਾ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੈਜੀਡਰ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਲਾਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੈਜੀਡਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿਓ, ਗੱਪਸ਼ੱਪ; ਤੁਹਾਡਾ ਗਧਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।' 'ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੈ, ਗੱਪੀਸ਼ੱਪ,' ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ?' 'ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ,' ਲੱਭਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੈਕ-ਕਾਠੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਾਰਨੇਟ ਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਪਤਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਭਜਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੰਨਾ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮੀਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਜੰਗਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਘਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਰੱਖਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ।' 'ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲਤਾ ਕਰੋਗੇ,' ਗਧੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸਿੱਕੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ।' ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਲੋਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਖੈਰ, ਦੋਵੇਂ ਰੈਜੀਡੇਰ ਪੈਦਲ, ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਜੰਗਲ ਵੱਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਸ

ਜਗ੍ਹਾ 'ਤ ਪਹੁੰਚ ਕ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਧਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਦਿੱਖਣ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਭਾਲ ਕਰਨ। ਫਿਰ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਰੈਜੀਡੋਰ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਗੱਪਾਂ ਮਾਰੋ; ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਆਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਬਿੰਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਸੀਂ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਵੇ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਕੂੜ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਗੱਲ ਓਨੀ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।' 'ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਕਿਹਾ, ਗੱਪਾਂ ਮਾਰੋ?' ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਝੁਕਾਂਗਾ, ਗਧਿਆਂ ਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ।' 'ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖਾਂਗੇ,' ਦੂਜੇ ਰੈਜੀਡਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਲ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਸਕੀਏ; ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹਿਲਾਓਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਹਿਲਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਗਧਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇ।' ਜਿਸ 'ਤੇ ਗਧੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ;' ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹਿਲਾ ਕੇ ਧੋਖਾ ਖਾ ਕੇ, ਦੇਖਣ ਲਈ ਭੱਜਿਆ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਗਧਾ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ, ਤਾਂ ਹਾਰੂਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਦਾ, ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੁਧਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਹਿਲ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ?' 'ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੈਂ ਸੀ,' ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਗੱਪਸ਼ਿੱਪ,' ਗਧੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਗੁਧੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੱਲਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਦਰਤੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ।' 'ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ, ਗੱਪਸ਼ਿੱਪ,' ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਖੋਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਮੁਕੰਮਲ ਬੇਅਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬੇਅ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਸੁਰ ਹੈ ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਪਿੱਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਤਮ ਨੋਟ ਮੋਟੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ; ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਥੇਲੀ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਰਲੱਭ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਸਮੇਰਪਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।' 'ਠੀਕ ਹੈ,' ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਭੁਵਿੱਖ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ।' 'ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ,' ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਤੋਹਫ਼ੇ ਗੁਆਚਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।' 'ਸਾਡੇ,' ਗੁਧੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹ ਕੁਝ ਕੰਮ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।' ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਹਿੱਲਜੁੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਹਰ ਪਲ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਗੁਧਾ, ਦੇ ਹਿਲਜੁਲ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦੇਣ ਲਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਹਿਲਜੁਲ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੰਗਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ, ਪਰ ਗੁਆਚੇ ਗਧੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਜੰਗਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਘਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਘਿਆੜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਧਾ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਗਰੀਬ ਬਦਕਿਸਮਤ ਜਾਨਵਰ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਮਰਿਆ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ

ਹਿਲਜੁਲ ਕਾਤਾ ਹੁੰਦੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਗੂਥਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਨ੍ਹੀ ਸੁੱਪੁਰਨਤ੍ਹਾ ਨਾਲ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣ ਕੇ, ਗੁੱਪਸ਼ੱਪ ਮੈਂ ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੁਭਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਹੈ।' 'ਇਹ ਚੰਗੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਗੱਪੀ,' ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਜੇ ਮਠਾਠ ਚੰਗਾ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਠਾਠ ਉਸ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।' ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ, ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਣੂਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗਧੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਸੁੱਪੁਰਨਤ੍ਹਾ ਦਾ ਗੁਣਗਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ; ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਦਾ, ਮੁਤਭੇਦ ਬੀਜਣ ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਝਗੜੇ ਖਿੰਡਾਉਣ, ਸ਼ਰਾਰਤ ਉਡਾਉਣ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਝਗੜੇ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ, ਦੂਜੇ ਕਸਬਿਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਰੈਜੀਡਰਾਂ ਦੀ ਹਿਲਾਉਣ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇ। ਫਿਰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਨਰਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦੇ ਹੁੱਥਾਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਹਿਲਾਉਣਾ ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲ ਗਿਆ ਕਿ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਸਬੇ ਦੇ ਆਦਮੀ ਓਨੇ ਹੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਕਾਲੇ ਗੋਰਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮਜ਼ਾਕ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਮਖੌਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਏ ਹਨ। ਮਖੌਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ, ਨਾ ਹੀ ਰੂਕ, ਡਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਰਮ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੱਲ੍ਹ ਜਾਂ ਪਰਸੋਂ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਦੇ ਲੋਗ ਦੂਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਸ਼ਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਸੁਤਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕੀਏ, ਮੈਂ ਇਹ ਨੇਜ਼ੇ ਅਤੇ ਹੈਲਬੋਰਡ ਖਰੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ;" ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ।

ਠੀਕ ਇਸੇ ਪਲ ਸਰਾਏ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਮੋਇਸ ਚਮੜੇ, ਹੋਜ਼, ਬੂਟ ਅਤੇ ਡਬਲਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੁਨ, ਜਿਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਸੀਨਅਰ ਮੇਜ਼ੋਬ੍ਰਾਨ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਸ਼ੋਅ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਓਡਸ ਬਾਡੀ!" ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂ, ਇਹ ਮਾਸ਼ਟਰ ਪੇਡਰੋ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਾਤ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ!" ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਦੀ ਖੱਬੀ ਅੱਖ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਅੱਧੀ ਗੱਲ੍ਹ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਟੈਫੇਟੀ ਦੇ ਪੈਚ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਦਰਸ਼ਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪਾਸੇ ਕੁਝ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। "ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਸੁਵਾਗਤ ਹੈ, ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ," ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਸ਼ੋਅ ਕਿੱਥੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ?" "ਉਹ ਨੇੜੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕੈਮੋਇਸ ਚਮੜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ।" ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਖੁਦ ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਅਲਵਾ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢਾਂਗਾ; "ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਸ਼ੋਅ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਓ; ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੈ ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਅਤੇ ਬਾਂਦਰ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇਵੇਗੀ।" "ਤੁਾਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇ," ਪੈਚ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਕੀਮਤ ਘਟਾ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਸ਼ੋਅ ਨਾਲ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਜਾਵਾਂਗਾ;" ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੀ ਸ਼ੋਅ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਹੜਾ ਬਾਂਦਰ ਸੀ; ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਠਪੁਤਲੀ-ਸ਼ੋਮੈਨ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਮੰਚਾ ਡੀ ਅਰਾਗੋਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਿਸੇਂਦਰਾ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੋਅ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ-ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ; ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦਬਾਉਣ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਫਿਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦਾ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਾਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਂਦਰ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਸਵਾਲ ਲਈ ਦੋ ਅਸਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਬਹੁਤ ਹੈ ਅਮੀਰ। ਉਹ ਇੱਕ 'ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ' ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ; ਛੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੀਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਉਸਦੀ ਜੀਭ, ਉਸਦੇ ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਖਾਵੇ ਦੁਆਰਾ।"

ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਅ ਅਤੇ ਬਾਂਦਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ - ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਬਿਨਾਂ ਪੂਛ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਨੁੱਤਾਂ ਵਾਲਾ ਜਿੰਨਾ ਨੰਗਾ ਸੀ, ਪੂਰ ਭਿਆਨਕ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸੁਰ ਜੋਤਸ਼ੀ, ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਦੇਖੋ, ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਦੋ ਅਸਲੀ ਹਨ," ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਬਾਂਦਰ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਨ, ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਉਹ ਪਿਛਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੰਜ਼ੂਦਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ।"

"ਵਾਹਿਗੁਰੂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਖ਼ਰਚ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੰਜ਼ੂਦਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਦੋ ਅਸਲੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਰ ਆਪ, ਮੇਰੀ ਧੂੜਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨਾਲ ਭਟਕਾ ਰਹੀ ਹੈ?"

ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ;" ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਦੋ ਥੱਪੜ ਮਾਰੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਪਰਿੰਗ ਨਾਲ ਬਾਂਦਰ ਇਸ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੰਨ ਨਾਲ ਰੱਖ ਕੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਹਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਪਰਿੰਗ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੈ ਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਲੱਤਾਂ ਮੈਂ ਹਰਕਿਊਲਿਸ ਦੇ

ਦੇ ਥੰਮ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲ਼ੇ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਹੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੁਮਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਗਏ! ਹੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੁਦੇ ਵੀ ਸੁਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਨਾਈਟ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ, ਹਿੱਲਦੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ, ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਾਂਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਜੋ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹਨ!"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਸਾਂਚੋ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਡੁਗਮਗਾ ਗਿਆ, ਪੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਸ਼ੋਰ ਮਚਾਉਂਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਆਦਮੀ, ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕੋਈ ਕਠਪੁਤਲੀ-ਸ਼ੋਮੈਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੂੰ, ਯੋਗ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਕੁਆਇਰ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾਈਟ! ਖੁਸ਼ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਚੰਗੀ ਪੁਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਠੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪੰਡ ਸੁਣ ਦੀ ਛਾਲ ਮਾਰ ਰਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀ, ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਨੱਕ ਵਾਲਾ ਜੱਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਈਨ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਬੂੰਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਦੀ ਈਰਖਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੈਂਤ ਐਂਡੇਂਡੋਨਾ ਲਈ ਨਾ ਬਦਲੂੰਦਾ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਯੋਗ ਔਰਤ ਸੀ; ਮੇਰੀ ਟੈਰੇਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਖਦਾ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿੰਨੀ ਪੁਰਾਣਾ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਂਦਰ ਹਨ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹੀ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਯੋਗ ਜਾਨਵਰ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦ ਦਿਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹੁੰਦੇ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸੀਨੀਅਰ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡ੍ਰੋ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਠ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਾਨਵਰ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਪਰ ਜੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ੋਅ ਸਥਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫੀਸ ਦੇ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ, ਨੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੱਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੋਅ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਂਦਰ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਭੂਤਕਾਲ, ਹੁਵੇ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਕਾਲ; ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮਾਸਟਰ ਪੈਡਰੇ ਸ਼ੋਅ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨਾਲ ਤਬੇਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਂਦਰ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੋਹਫ਼ੇ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਮਾਸਟਰ ਪੈਡਰੇ, ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ, ਚੁੱਪ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ,।"

"ਜੇ ਇਹ ਪੈਕੇਟ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਦਾ ਪੈਕੇਟ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਮਾਸਟਰ ਪੈਡਰੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪੈਕੇਟ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ?"

"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਂਦਰ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਂਦਰ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਛਲੀਆਂ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ; ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਰੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਭੂਤਕਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭਵਿੱਖ; ਸਭ ਕੁਝ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਾਂਦਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਢ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੇ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਾਂਦਰ ਇੱਕ ਜੱਤਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਖਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿਆਪਾਲਿਕਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਹੁਣ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਆਮ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਜੇਡ, ਜਾਂ ਪੈਨੀ, ਜਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਮੋਜ਼ੀ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਤਾਸ਼ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਢੇਰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਝੂਠ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੱਚ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਚਿੱਤਰ ਯੋਜਨਾਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ ਛੋਟਾ ਗੋਦ ਵਾਲਾ ਕੁੱਤਾ ਕਤੂਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਕਤੂਰੇ ਕਿੰਨੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਰੰਗ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜੋਤਸ਼ੀ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੁੱਤੀ ਕਤੂਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਕਤੂਰੇ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਹਰਾ, ਦੂਜਾ ਚਮਕਦਾਰ ਲਾਲ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਭਾਗ-ਰੰਗ ਦਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਦਿਨ ਜਾਂ ਰਾਤ ਵਿੱਚੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਸੋਮਵਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਿਕਲੀਆਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਕੁੱਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਗ੍ਰਹਿ-ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾ ਜੋਤਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗ੍ਰਹਿ-ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਕੋਲ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਵੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ, ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਅੱਗ ਅਤੇ ਝੂਠ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

"ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹੋ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕ ਹਨ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ੋਅ ਹੁਣ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੱਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਕੀ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁਪਨੇ ਸਨ ਜਾਂ ਹਕੀਕਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ, ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ, ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿਹਾ: "ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਸੀਨੀਅਰ ਬਾਂਦਰ, ਇਹ ਸੱਜਣ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਨਾਮਕ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਝੂਠੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਸੱਚੀਆਂ।" ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਮ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਂਦਰ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਪਿਆ, ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਿਹਾ, "ਬਾਂਦਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਝੂਠੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਸੱਚੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਹੋਰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਉਸ ਸਭ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਗੁਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀ ਪੂਜਾ ਸੱਚ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ?"

"ਘਟਨਾ ਦਾ ਰਾਹ ਦੱਸੇਗਾ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਸੁਮਾਂ, ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੁਡਦਾ ਜੋ ਇਹ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਆਓ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਦੇ ਸ਼ੋਅ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਕੁਝ ਤਾਂ!" ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰੇ ਇਸ ਸ਼ੋਅ ਵਿੱਚ ਸੱਠ ਹਜ਼ਾਰ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਇਹ ਅੱਜ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੇਖਣ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ; ਪਰ ਓਪੇਰੀਬਸ ਕੈਡਿਟ ਏਟ ਨਾਨ ਵਰਬਿਸ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲੱਗਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਰਨ, ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੋਅ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਮੋਮ ਦੇ ਟੇਪਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਨੌਕਰ, ਸ਼ੋਅਮੈਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਦੁਰਸੁਨੀ ਦੇ ਰਹੱਸਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੜੀ ਸੀ ਜੋ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਾਏ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸ਼ੋਅ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸਾਂਚੋ, ਪੰਨਾ, ਅਤੇ ਚਿਚੇਰਾ ਭੂਰਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਗਏ ਸਨ, ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਨੇ ਉਹ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਸੁਣੇਗਾ ਜਾਂ ਦੇਖੇਗਾ ਜੋ ਅਗਲਾ ਅਧਿਆਇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਜਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ।

26

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਠਪੁਤਲੀ-ਸ਼ੋਮੈਨ ਦੇ ਡਰੋਲ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਵਿਚ ਸਹੀ ਚੰਗੀਆਂ ਹਨ

ਸਾਰੇ ਚੁੱਪ ਸਨ, ਟਾਇਰੀਅਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰੋਜੁਨ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜੋ ਸ਼ੋਅ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਇਸਦੇ ਅਜੂਬਿਆਂ ਦੇ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਢੋਲ ਅਤੇ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਵੱਜਦੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਤੇਪਾਂ ਚਲਦੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਰੌਲਾ ਜੁਲੂਦੀ ਹੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਜੋ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਫ੍ਰੈਂਚ ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਗ੍ਰਾਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਬਦ-ਦਰ-ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਹੁਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਗੁਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੈਨੇਰ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਮੇਲਿਸੈਂਦਰਾ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਸੈਨਸੁਏਨਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮੂਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਇੱਕ ਬੰਦੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਮੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ -

{ਪਦ

ਡੌਨ ਗੇਫੇਰੋਸ ਖੇਡਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ,

ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰ ਹੁਣ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ।

{ਪਦ

ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਜੋ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਤਾਜ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਦੰਡ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਮਰਾਟ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਜਵਾਈ ਦੀ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦੇਖ ਕੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਝਿੜਕਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਝਿੜਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜਦੰਡ ਨਾਲ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਰੇਪ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਦਰਅਸਲ ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਹੋਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵੀ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਾ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ,

{ਪਦ

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲੋ।

{ਪਦ

ਇਹ ਵੀ ਵੇਖ, ਕਿ ਸਮਰਾਟ ਕਿਵੇਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਗੋਫ਼ਰੇਸ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਭੜਕਾਹਟ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮੇਜ਼ ਅਤੇ ਬੈਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤਰ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੁਚੇਰੇ ਭਰਾ ਡੌਨ ਰੋਲੈਂਡ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ, ਡੁਰਿੰਦਾਨਾ, ਉਧਾਰ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਡੌਨ ਰੋਲੈਂਡ ਇਸਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ, ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੂਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ ਟਾਵਰ ਵੱਲ ਮੋੜਨ ਦਿਓ ਜੋ ਉੱਥੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਦੇ ਅਲਕਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਟਾਵਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਅਲਜਾਫੇਰੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਔਰਤ ਜੋ ਉਸ ਬਾਲਕੋਨੀ 'ਤੇ ਮੂਰੀਸ਼ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਜੀ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਫ਼ਰਾਂਸ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਦੇਖਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੈਰਿਸ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਸਾ ਭਾਲਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਘਟਨਾ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਜੋ ਹੁਣ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸ਼ਾਇਦ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਗਈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਮੂਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਜੋ ਚੁੱਪਚਾਪ ਅਤੇ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ, ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਰੱਖ ਕੇ, ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚੁੰਮਣ ਛਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਥੁੱਕਣ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮੋਕ ਦੀ ਚਿੱਟੀ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਪੂੰਝਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਨਹਿਰੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾੜਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਸ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੂਰ ਸੈਨਸੂਏਨਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮਾਰਸੀਲੀਓ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਮੂਰ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ (ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਸੰਦੀਦਾ) ਫੜਨ ਅਤੇ ਦੋ ਸੌ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਚੀਕਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਨਿਆਂ ਅਧਿਕਾਰੀ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਰਿਮਾਂਡ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

ਇੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ, "ਬੱਚੇ, ਬੱਚਿਓ, ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਵਕਰਾਂ ਅਤੇ ਝਿਜਕਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਭੱਜੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ;" ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕਿਹਾ, "ਮੁੰਡੇ, ਆਪਣੇ ਟੈਕਸੇਟ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਸੱਜਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਰੋ; ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਯੋਜਨਾ ਹੈ; ਆਪਣੇ ਸਾਦੇ ਗੀਤ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਸੁਮੇਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧੀਆ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਟੁੱਟਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਗੈਸਕੋਨ ਚੋਰੀ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਡੌਨ ਗੋਫੇਰੇਸ ਖੁਦ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਹੁਣ ਪ੍ਰੇਮੀ ਮੂਰ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਟਾਵਰ ਦੀ ਬਾਲਕੋਨੀ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ੀਤ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਚੁੱਕੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਯਾਤਰੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਬੋਲਚਾਲ ਨੂੰ ਗਾਥਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ -

{ਪਦ

ਜੇ ਤੁਸੀਂ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਫਰਾਂਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋ,

ਓ! ਗੋਫਰੇ ਦੇ ਕਾਂਹਣ 'ਤ -

{ਪਦ

ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਅੰਗ ਘਿਣਾਉਣਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖੋਜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਲਿਸੇਂਦਰਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੁੰਗੀ ਪਤੀ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਝੁੰਡ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਬਾਲਕੋਨੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਆਹ! ਦੁਖੀ ਔਰਤ, ਉਸਦੇ ਪੇਟੀਕੋਟ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਬਾਲਕੋਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਬਾਰ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਸਵਰਗ ਸਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਭੇਜਦਾ ਹੈ; ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਅਮੀਰ ਪੇਟੀਕੋਟ ਫਟਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਝੁੰਡ 'ਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਸੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਫੜਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਲ਼ੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਫੜਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡਿੱਗ ਨਾ ਪਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤ ਮੈਲਿਸੇਂਦਰਾ ਸਵਾਰੀ ਦੀ ਉਸ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਘੋੜੇ ਦਾ ਹਿਣਕਣਾ ਉਸ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਬੋਝ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰਿਸ ਦਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਜਾਓ, ਹੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਜੋੜੀ! ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਤੁਰਸਦੀ ਹੋਈ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਹੁੰਚੋ, ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਪਵੇ; ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਮਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਣ - ਅਤੇ ਉਹ ਨੇਸਟਰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ ਹੋਣ!

ਇੱਥੇ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡ੍ਰੋ ਨੇ ਫਿਰ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਦਗੀ, ਮੁੰਡੇ! ਤੇਰੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਚੀਆਂ ਉਡਾਨਾਂ ਨਹੀਂ; ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਾੜਾ ਹੈ।"

ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਹੂਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਲਿਸੇਂਦਰਾ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਮਾਰਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਅਲਾਰਮ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਹਲਚਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਰੀਆਂ ਮਸਜਿਦਾਂ ਦੇ ਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਜਦੀਆਂ ਘੰਟੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ; "ਘੰਟੀਆਂ ਦੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡ੍ਰੋ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੰਟੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ; ਸਿਰਫ਼ ਕੈਟਲਡ੍ਰਮ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਛੋਟਾ ਤੁਰ੍ਹੀ ਜੋ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਕਲੈਰੀਅਨ ਵਰਗਾ ਹੈ; ਸੈਨਸੁਏਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੰਟੀਆਂ ਵਜਾਉਣਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਮਾਸਟਰ ਪੇਡ੍ਰੋ ਨੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਦੇਖੋ, ਸੀਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੋਟੀ ਤੱਕ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਜੋ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਕੀ ਲਗਭਗ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਾਮੇਡੀ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਫਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਾੜੀਆਂ ਨਾਲ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਚਲੋ,

ਮੁੱਡ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੋ; ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਥੈਲਾ ਭਰਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਸੂਰਜ ਦੀ ਕਿਰਨ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਗਲਤੀਆਂ ਦਿਖਾਵਾਂ।"

"ਬਹੁਤ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਦੇਖੋ ਦੋ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਭੀੜ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਸਿੰਗਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਢੋਲ ਅਤੇ ਤਾਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵਜਾਉਣੀ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਪੂਛ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਉਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਮੂਰਸ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਰੌਲਾ ਸੁਣ ਕੇ, ਭਗੌੜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਡੌਨ ਗੇਫੇਰੋਸ ਵਰਗੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਨਿਡਰ ਪ੍ਰੇਮੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਖੇਡ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਰੁਕੋ! ਬੇਢੰਗੇ ਹੰਠਧਰਮੀ, ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ!" ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੋਅ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਮੂਰਸ ਦੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਦਲ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਕੁਝ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਸਿਰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੰਗ ਕੁਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡ੍ਰੋ ਨਾ ਹਿੱਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਬਦਾਮ ਦੇ ਪੇਸਟ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇ। ਮਾਸਟਰ ਪੇਡ੍ਰੋ ਚੀਕਦਾ ਰਿਹਾ, "ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਰੁਕੋ! ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲੀ ਮੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਢਾਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਾਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤਬਾਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਛੋਟੇ ਪੇਸਟਬੋਰਡ ਮੂਰਤੀਆਂ ਹਨ! ਦੇਖੋ—ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਪਾਪੀ ਹਾਂ!—ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਕੱਟਾਂ, ਸਲੈਸ਼ਾਂ, ਡਾਉਨਸਟ੍ਰੋਕ ਅਤੇ ਬੈਕਸਟ੍ਰੋਕ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਬਾਰਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਜਰਗੋ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪੂਰੇ ਸ਼ੋਅ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਫਿਟਿੰਗ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ ਕੰਬ ਗਏ ਅਤੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਠੋਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਰਾਜਾ ਮਾਰਸੀਲੀਓ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਆਪਣੇ ਤਾਜ ਅਤੇ ਸਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ। ਸਾਰਾ ਦਰਸ਼ਕ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਬਾਂਦਰ ਸਰਾਏ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਡਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਖੁਦ ਵੀ ਬਹੁਤ ਡਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੂਫਾਨ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੋਅ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਾਸ਼ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਕਿੰਨੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ; ਜ਼ਰਾ ਸੋਚੋ, ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਦਾ ਕੀ ਬਣਨਾ ਸੀ! ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੋ, ਇਸ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਉਹ ਕੁੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗੁੱਸਾ ਭੜਕਾ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਅੱਜ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟਰੀ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ!"

"ਇਸਨੂੰ ਜੀਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਸਵਾਗਤ ਕਰੋ," ਮਾਸਟਰ ਪੇਡ੍ਰੋ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਰਨ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਡੌਨ ਰੋਡਰੀਗੋ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ—

{ਪਦ

ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਸਪੇਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ।

ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੀ ਬੁਰਜ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ।

ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕਹਿ ਸਕਾਂ।

{ਪਦ

ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸੁਰੋਂ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਆਮੀ ਦੇਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਤੁਬੇਲੇ ਅਣਗਿਣਤ ਘੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸੌਂਡ ਅਤੇ ਬੈਂਗ ਅਣਗਿਣਤ ਸਮਲਿੰਗੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨਾਲ ਸਨ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰੱਬਾਦ ਅਤੇ ਨੀਵਾਂ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਇਕ ਭਿਖਾਰੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਪਣੇ ਬੰਦਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ, ਮੇਰੇ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਰ ਨਾਈਟ ਦੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਭਰੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੋ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਨਾਥਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਾਨੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜਿਸਦੇ ਉਦਾਰ ਇਰਾਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹੀ ਘੱਟ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਧੰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਸਵਰਗ ਹੋਵੇ! ਸੱਚਮੁੱਚ, ਦੁਖੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਨਾਈਟ ਉਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ; ਤੁਸੀਂ ਮੈਰਾ ਦਿਲ ਤੋੜਦੇ ਹੋ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਸਟਰ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਇੰਨਾ ਕੱਖੋਲਿਕ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਈਸਾਈ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੁਝ।"

"ਸਿਰਫ਼ ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜੋ ਉਸਨੇ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੇ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਝ ਹੈ, ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ।"

"ਕੀ!" ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇਹ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਇੱਥੇ ਨੰਗੀ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਏ ਹਨ,- ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਅਜਿੱਤ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚਕਨਾਚੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ? ਅਤੇ ਉਹ ਸੂਰੀਰ ਕਿਸਦੇ ਸਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਨ ਸਿਵਾਏ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕੀ ਕਮਾਉਂਦਾ ਸੀ?"

"ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਮੰਨਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਜੋ ਜਾਦੂਗਰ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਇੱਥੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ

ਹੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ਾਬਾਂਦਕ ਤੱਕ 'ਤੇ ਵਾਪਰਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਮੋਲਿਸੰਦਰਾ ਮੋਲਿਸੰਦਰਾ, ਡੌਨ ਗੇਫੇਰੋਸ ਡੌਨ ਗੇਫੇਰੋਸ, ਮਾਰਸੀਲੀਓ ਮਾਰਸੀਲੀਓ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਲੇਮੇਨ ਸ਼ਾਰਲੇਮੇਨ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਸੱਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮੈਂ ਭੱਜਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਹ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਤੀਜਾ ਮੇਰੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਉਲਟ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸੌੜਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ, ਇਸ ਸਭ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇਸ ਗਲਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਬਦਨੀਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਖਰਾਬ ਹੋਈਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਲਈ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੈਸਟਾਈਲ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।"

ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਦੁਰਲੱਭ ਈਸਾਈਅਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦ ਆਵਾਰਾਗਰਦਾਂ ਦਾ ਸੱਚਾ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਰਖਵਾਲਾ ਸੀ; ਇੱਥੇ ਮਾਸਟਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਲਸ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਖੰਡਰ ਮੂਰਤੀਆਂ ਕੀ ਕੀਮਤੀ ਹਨ ਜਾਂ ਕੀ ਕੀਮਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਦੇ ਰਾਜਾ ਮਾਰਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਸਿਰ ਕਲਮ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਹਤਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ, ਮੌਤ ਅਤੇ ਮੌਤ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਰੀਅਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਅੱਗੇ ਵਧੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਇਸ ਕੁਲੀਵੇਜ ਲਈ," ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਸਮਰਾਟ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਂ ਪੰਜ ਰੀਅਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਮੰਗਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਬਹੁਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਕਹੋ ਕਿ ਪੰਜ ਰੀਅਲ।"

"ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਪੰਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਲੈਣ ਦਿਓ," ਡੌਨ ਕੁਇਕੁਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਫ਼ਤ ਦਾ ਕੁਲ ਜੋੜ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਕਰੋ, ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਹਨ।"

"ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਲਈ," ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਨੱਕ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਖ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਗੋਰਾ ਮੋਲਿਸੰਦਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਦਾਰ ਹਾਂ, ਦੋ ਰੀਅਲ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਮਾਰਵੇਦੀ।"

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਮੋਲਿਸੰਦਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਘੋੜੇ

'ਤੇ ਉਹ ਸੁਵਾਰ ਸਨ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਜ਼ਨ ਦੀ ਬੁਜਾਏ ਉੱਡਣ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਖ਼ਰਗੋਸ਼ ਲਈ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਨੱਕ ਰਹਿਤ ਮੋਲਿਸੇਂਦਰਾ ਦਿਖਾ ਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੁਣ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ, ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਿਓ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਵਧੋ।"

ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਝੁਟਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਭੁੰਜਣ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੋਲਿਸੇਂਦਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸੱਠ ਮਾਰਵੇਦੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਗਿਆ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਅੰਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁੱਲ ਲਗਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਡਜਸਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚਾਲੀ ਰੀਅਲ ਅਤੇ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਹੋ ਗਏ; ਅਤੇ ਇਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਵੱਡ ਦਿੱਤੀ, ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲਈ ਦੋ ਰੀਅਲ ਮੰਗੇ।

"ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਲੈਣ ਦਿਓ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸ਼ੁਰਾਬੀ ਹੋਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮਿੰਟ ਲਈ ਦੋ ਸੌ ਪੈਸੇ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਖ਼ੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਈ, ਹੋਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਔਰਤ ਡੋਨਾ ਮੋਲਿਸੈਂਡਰਾ ਅਤੇ ਸੈਨੇਰ ਡੌਨ ਗੇਫੇਰੋਸ ਹੁਣ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਨ।"

"ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ," ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਸਕੇ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ; ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ।"

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕਠਪੁਤਲੀ-ਸ਼ੋਅ ਦਾ ਤੂਫ਼ਾਨ ਟਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਦਾਰਤਾ ਦਾ ਸਿਖਰ ਸੀ। ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੇਜ਼ੇ ਅਤੇ ਹੈਲਬਰਡਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੂਰਵੀਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਪੰਨਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਲਈ ਆਏ, ਪਹਿਲਾ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵੱਲ, ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਰੀਅਲ ਦਿੱਤੇ। ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੋਅ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ, ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪਾਗਲ ਪਾਗਲਾਂ 'ਤੇ ਓਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਦੀ ਉਦਾਰਤਾ 'ਤੇ। ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਦਾ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਰਾਏ ਛੱਡ ਕੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

27

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡ੍ਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਾਂਦਰ ਕੌਣ ਸਨ, ਨਾਲ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਹਿੱਲਣ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੁਰਘਟਨਾ, ਜਿਸਦਾ ਸਿੱਟਾ ਉਹ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ, ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਵਜੋਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ;" ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਵਜੋਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਦਾ, ਉਹ - ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੂਰ ਸੀ - ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਵਜੋਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਪੈਡਰੋ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੈਵੀ ਬਾਂਦਰ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਗਿਨੋਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ, ਹੋਰ ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਇੱਕ ਦਿਆਲਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ-ਦਿਮਾਗੀ, ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਬਦਤਰ ਭੁਗਤਾਨ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਗਿਨੋਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ - ਡੌਨ ਗਿਨੋਸਿਲੋ ਡੀ ਪੈਰਾਪਿਲਾ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ - ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਤੋਂ ਡੈਪਲ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਜੋ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਿੰਟਰਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਝਾਰਤ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਲੇਖਕ ਦੀ ਮਾੜੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਸ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਿਨੋਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਬਰੂਨੇਲੋ ਨੇ ਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਲਬਰਕਾ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੌਰਾਨ ਸੈਕਰੀਪਾਂਟੇ ਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਗਿਨੋਸ, ਫਿਰ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸਨ (ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ), ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਅਰਾਗੋਨ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਅੱਖ ਨੂੰ ਢੱਕਣ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਠਪੁਤਲੀ-ਸ਼ੋਮੈਨ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਲਈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੁਗਲਬੰਦੀ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਰਬਰੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਕੁਝ ਰਿਹਾਅ ਹੋਏ ਈਸਾਈਆਂ ਤੋਂ, ਇਹੀ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਬਾਂਦਰ ਖਰੀਦਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਫੁਸਫੁਸਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਸਿਖਾਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ੋਅ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਂਦਰ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਤ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਉੱਥੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ,

ਅਤੇ ਕਿਸ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ੋਅ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਕਦੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ, ਕਦੇ ਦੂਜੀ, ਪਰ ਸਭ ਜੀਵੰਤ, ਮਨੋਰੰਜਕ ਅਤੇ ਜਾਣੂ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਖਤਮ ਹੋਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਂਦਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਆਂਦਾ, ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਭੂਤਕਾਲ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੁਨਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਈ ਉਸਨੇ ਦੋ ਅਸਲ ਪੁੱਛੇ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੁਟੌਤੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਾ ਪੁੱਛਦੇ, ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਫਲਾਣਾ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜੇ; ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਨ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਬਾਂਦਰ ਕਿਵੇਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਥੈਲੀ ਭਰ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾ ਪੈਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਰਾਜਾ ਮਾਰਸੀਲੀਓ ਦਾ ਸਿਰ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਂਦਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਰਾਏ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਬਰੋ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਬਾਕੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਝੜਪਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਸੜਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲਿਖਣ ਯੋਗ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਢੋਲ, ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਉਸ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਸਨੇ ਰੇਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਦਮੀ ਵੇਖੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ, ਨੇਜ਼ੇ, ਕਰਾਸਬੋ, ਪੱਖਪਾਤੀ, ਹੈਲਬਰਡ ਅਤੇ ਪਾਈਕ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਬੰਦੂਕਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਕਲਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ। ਉਹ ਢਲਾਣ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਬੈਂਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਝੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਰੰਗ ਪਛਾਣ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਯੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਚਿੱਟੇ ਸਾਟਿਨ ਦੇ ਮਿਆਰ ਜਾਂ ਝੰਡੇ 'ਤੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੂਧਾ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਾਰਡੀਨ, ਇਸਦਾ ਸਿਰ ਉੱਪਰ, ਇਸਦਾ ਮੂੰਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜੀਭ ਬਾਹਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਉੱਕਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ -

{ਪਦ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਚੀਕਿਆ,

ਸਾਡੇ ਅਲਕਾਲਡੇਸ ਦੇ।

{ਪਦ

ਇਸ ਯੰਤਰ ਤੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਸਬੇ ਤੋਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਟੈਂਡਰਡ 'ਤੇ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਰੈਜੀਡੋਰ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੈਂਡਰਡ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਅਲਕਾਲਡੇਸ ਸਨ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸੀਨੋਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੈਜੀਡੋਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅਲਕਾਲਡੇਸ ਬਣ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸਦਾ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਲਕਾਲਡੇਸ ਸਨ ਜਾਂ ਰੈਜੀਡੋਰ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਦੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਲਕਾਲਡੇ ਇੱਕ ਰੈਜੀਡੋਰ ਵਾਂਗ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਟਵਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਸੀ, ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂ ਗੁਆਂਢੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ।

ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ, ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫ਼ੌਜ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚੁਕਾਰ ਲੈ ਲਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਝ ਕੇ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ, ਆਪਣਾ ਵਿਜ਼ੂਰ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਗੁਧੇ ਦੇ ਝੰਡੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਟ੍ਰਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵੇਹਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਫ਼ੌਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਖੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਉਸਨੂੰ ਆਮ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਹੁਣ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖ ਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੁੱਪ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਯੋਗ ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਹੋ ਸਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਦਲੀਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਰੋਕੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਾਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਥਕਾਵਟ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰੋ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਲਗਾ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਸਨ।

ਇਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਕੰਮ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ, ਲੜਾਈ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਦਾਰ ਵੱਜੋਂ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ

ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੌਣ ਉਸ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸਦਾ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਹਰਡੈਨੇਜ਼ ਡੀ ਲਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੇ ਜ਼ਾਮੋਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵੈਲੀਡੋ ਡੌਲਫੋਸ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਯੂਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਅਵੰਗਿਆ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ, ਪੰਛੀਆਂ, ਮੱਛੀਆਂ, ਜਾਂ ਅਜੇ ਅਣਜੰਮੇ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਗੁੱਸਾ ਭੜਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੀਭ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪਿੰਡਾ, ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਲਗਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ, ਪ੍ਰਾਂਤ, ਸ਼ਹਿਰ, ਰਾਜ, ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਘੜੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹਰ ਪਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, - ਜਾਂ ਕਾਂਜ਼ੋਲੇਰੋਸ, ਬੇਰੇਨਗੇਨੇਰੋਸ, ਬੈਲੇਨਾਟੋਸ, ਚਾਬੈਨੇਰੋਸ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਪਾਧੀਆਂ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ! ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਹਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਟੋਮਬੇਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ। ਹਰ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ! ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ; ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ! ਚਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਚੱਜੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ, ਜੀਵਨਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਦੂਜੀ, ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ; ਤੀਜੀ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ; ਚੌਥੀ, ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵਾਂ (ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਜੋੜਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ। ਇਹਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਕਾਰਨ ਸੱਨ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਹਾਸਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਆਮ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ (ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ) ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਵਿਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਿਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਭਾਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਔਖਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਘੱਟ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲੋਂ ਸਰੀਰ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਮਨੁੱਖ, ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ, ਨੇ ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਜੂਲਾ ਆਸਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾ," ਇਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪੂਰ ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਟੈਲੋਜੀਅਨ ਹੈ; ਜਾਂ, ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਅੰਡਾ ਦੂਜੇ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿ ਚੁੱਪ ਅਜੇ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਮਨ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਰੁਕਦੇ ਵੇਖਦਿਆਂ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਕਿਹਾ, "ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਦੇ ਰੂਫੁਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਸੱਜਣ ਹੈ ਜੋ ਲਾਤੀਨੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁਆਰੇ ਵਾਂਗ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਸ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸਿਪਾਹੀ ਵਾਂਗ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬੇਅ ਸੁਣ ਕੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਣਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਬੇਅ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੇਅ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਧੇ ਬੇਅ ਕਰਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜਿਸਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਕਾਰਨ ਈਰਖਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। "ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਲੋਕ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦੋ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਥੋੜਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸੁਣੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਲਾ, ਤੇਰਾਕੀ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਿੱਖੀ ਗਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦੀ;" ਅਤੇ ਫਿਰ, ਆਪਣਾ ਨੱਕ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹਿਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਾਦੀਆਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀਆਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਡੰਡਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਬੇਵਸ ਹੋ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸੁਖਤੀ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਂਜ਼ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਉਸ 'ਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਹੁੰਦੀ ਵੇਖ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਕਰਾਸਬੋ ਅਤੇ ਮਸਕੇਟ ਡਿੱਗਦੇ ਵੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ, ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸੁਸਤ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਰਪਟ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ, ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੋਈ ਗੋਂਦ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਿੰਟ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੈਂਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਗਧੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਿਛੇ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਾਨਵਰ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਪਰ ਡੈਪਲ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫੌਜ ਦੇ ਆਦਮੀ ਰਾਤ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਲੜਾਈ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਿਵਾਜ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟਰਾਫੀ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ।

28

ਅਧਿਆਇ

ਬ੍ਰੇਨੇਂਗੋਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ਼ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਮੌਕਿਆਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ। ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆਈ ਫੌਜ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅੱਗੇ ਹੱਥ ਫੇਰਦੇ ਹੋਏ, ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਸਾਂਚੋ ਜਾਂ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੰਨੀ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਆਇਆ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਸਿਨਾਂਤੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਸੂਟ ਦਿਤਾ, ਦੁਖਦਾਈ, ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਦੁਖੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਰੀ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ਼ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਬੁਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਤੂੰ ਚੀਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੈਂਚੋ! ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਸੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ? ਬੇਅ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਲਈ ਤੂੰ ਕੁਡ੍ਡਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਸੁਮੇਲ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸੋਚੋ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਨਾਲ਼ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕਟਲਸ ਨਾਲ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਸਿਗਨਮ ਕਰੂਸਿਸ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ।"

"ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਆਓ ਆਪਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚੱਲੀਏ; ਮੈਂ ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਬਚਾਂਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਗਲਤ ਉੱਡਦੇ ਹੁਨੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਸੁਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਾਂਗ ਕੁੱਟਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਖਾਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਉਹ ਨਹੀਂ ਉੱਡਦਾ ਜੋ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਜੋ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਜਲੂਦਬਾਜ਼ੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਭੱਜ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ; ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ਼ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਸਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਦੋਂ ਖੁਦ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਜੋ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਲੀਗ ਦੂਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਮੇਂ-

ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਡੂੰਘੇ ਹਉਕੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਕਰਾਹੇ ਮਾਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰ ਪੀੜਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ ਕਿ, ਉਸਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਉਸ ਦਰਦ ਦਾ ਕਾਰਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਡੰਡਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸੀ, ਇਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਫੜ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਦੇ ਹਿੱਸੇ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਦੁਖਦੇ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਗੱਲ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ! ਕੀ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਦਰਦ ਇੰਨਾ ਰਹਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੁਖਦਾਈ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਲਾਠੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਿਆ? ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਗਿੱਟੇ ਸਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖਦਾਈ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਖਦਾਈ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ। ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਲਕ ਮੇਰੇ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਲਟਕਦੀਆਂ ਹਨ; ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮੈਂ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖੋਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਸ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਗਲੀ ਵਾਰ, ਜਾਂ ਸੌ ਗੁਣਾ ਹੋਰ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦੇ ਕੰਬਲ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਜ਼ਾਕ ਜੋ, ਜੇ ਉਹ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੁਰਦਾ (ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਜਾਨਵਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ), ਮੈਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਘਰ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਪਾਲਾਂ ਜੋ ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂ ਜੋ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਰਸੂਤੇ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪੀਣ ਲਈ ਘੱਟ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਣ ਲਈ ਘੱਟ ਹਨ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਸੌਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ! ਭਰਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੱਤ ਫੁੱਟ ਮਾਪੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਲੈ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ ਫੈਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੜਿਆ ਅਤੇ ਸੁਆਹ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਜਿਸਨੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਰਗੇ ਮੂਰਖਾਂ ਲਈ ਸਕੁਆਇਰ ਬਣਨਾ ਚੁਣਿਆ! ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸੋਚੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਦਾਅ ਲਗਾਵਾਂਗਾ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਗੱਲ ਛੱਡ ਦੇ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਵੀ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਜਾਂ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿ ਦੇ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤੇਰੀਆਂ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਉਤਸੁਕ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਰੋਕਾਂ; ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਹਨ; ਦੇਖੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਪਿੰਡ ਛੱਡੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਟੌਮ ਕੈਰਾਸਕੋ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਕੁਆਰੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਡੁਕਾਟ ਕਮਾਉਂਦਾ ਸੀ; ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਕੀ ਕਮਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਿਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੀਏ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਰਾਤ ਨੂੰ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਉਲਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦਾ, ਜੇ ਇਹ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਕਿਮਿੰਗਜ਼ ਨਾਲ ਦਾਅਵਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਬਰਤੰਨ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਖਾਧਾ, ਪੀਤਾ, ਅਤੇ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦਾ ਸੀ; ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਮੈਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਸਮਾਨ ਹੇਠ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੌਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਨੀਰ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਟਸ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਰਖਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਰੋਟੀ, ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਚਸ਼ਮੇ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਸਤਿਆਂ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।"

"ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਟੌਮ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਜੋ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਰੀਅਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲਾ ਸਮਝਾਂਗਾ; ਯਾਨੀ ਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਛੇ ਰੀਅਲ ਹੋਰ ਜੋੜਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਲ ਤੀਹ ਬਣਦੇ ਹਨ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿੰਡ ਛੱਡੇ ਹੋਏ ਪੱਚੀ ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਂਚੋ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਖ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਹੱਥੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰ।"

"ਹੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ਰੀਰ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਹਰ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਟਾਪੂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਗਿਣਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸਣ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਸੈਲੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਹੀ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵੀਹ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਟਾਪੂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦੇਣਗੇ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਤੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੁਣੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕਰੇ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਨਬੀ ਨਿਕੰਮੇ ਸ਼ਕੁਆਇਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਂਦਾ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਰੂਹ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੌਪ ਦੇ ਰਹਿ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਪੂਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, 'ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਇੰਨਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ'? ਡੁਬ ਜਾਓ, ਬਦਮਾਸ਼, ਬਦਮਾਸ਼, ਰਾਖਸ਼ - ਲੂਈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ—ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਚ ਡੁੱਬ ਜਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਕਦੇ ਉਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਹੁਣ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਮੇਖ ਮਾਰਨ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ, ਵਾਰ-ਵਾਰ, ਚਾਰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਥੱਪੜ ਮਾਰਾਂਗਾ। ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਦੀ ਲਗਾਮ, ਜਾਂ ਠੰਡੀ, ਮੋੜੋ, ਅਤੇ ਘਰ ਚਲਾ ਜਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਕਦਮ ਅਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇਂਗਾ। ਹੇ ਰੋਟੀ, ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋ ਗਈ! ਹੇ ਵਾਅਦੇ, ਮਾੜੇ ਦਿਤੇ ਗਏ! ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਜਾਨਵਰ! ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਕਿ ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਤੈਨੂੰ 'ਮੇਰਾ ਮਾਲਿਕ' ਕਹਿਣਗੇ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈਂ? ਤੂੰ ਹੁਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਤੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਟਾਪੂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਅਤੇ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ? ਖੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸ਼ਹਿਦ ਗਧੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਧਾ ਤੂੰ ਹੈਂ, ਗਧਾ ਤੂੰ ਹੀ ਰਹੇਂਗੀ, ਅਤੇ ਗਧਾ ਤੂੰ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਰਾਹ ਚਲੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਜਾਂ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਡੌਨ ਕਿਕਿਓਟ ਨੂੰ ਇਹ ਰੈਟਿੰਗ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰਸਯੋਗ ਅਤੇ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮਾਲਿਕ ਜੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਗਧਾ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੂਛ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਫਿੱਟ ਕਰੇਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਗਧੇ ਵਾਂਗ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮੂਰਖਤਾ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਨਾਲੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਨਾ ਦਿਖਾਓ, ਪਰ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਹੌਸਲਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ, ਜੋ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਰੱਖੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਕੁਕਸੋਟ ਇੱਕ ਐਲਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਇੱਕ ਬੀਚ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੈਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਰਾਤ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਤੇਲ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਠੀ ਦਾ ਝਟਕਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਡੌਨ ਕਿਕੁਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਦੇ ਨਾ ਭੁੱਲਣ ਵਾਲੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਬਿਤਾਇਆ; ਪਰ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਝਪਕੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਐਬਰੂ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

29

ਅਧਿਆਇ

enchanted bark ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਜਾਂ ਅਣਵਰਣਿਤ ਛੱਡੇ ਗਏ ਪੜਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਐਬਰੋ ਨਦੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸੁਹੱਜ, ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ, ਇਸਦੇ ਵਹਾਅ ਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕੋਮਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਹ ਮੋਂਟੈਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਸ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡ੍ਰੋ ਦੇ ਬਾਂਦਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਸੱਚ ਸੀ, ਕੁਝ ਝੂਠ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੂਠ ਨਾਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੱਚ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁੜਿਆ ਰਿਹਾ, ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਝੂਠ ਮੰਨਦਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੱਪੂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਾਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕੱਢੇ ਉੱਗ ਰਹੇ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਤਣੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਤੁਰੰਤ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਡੈਪਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਇੱਕ ਪੌਪਲਰ ਜਾਂ ਵਿਲੋ ਦੇ ਤਣੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਉਤਰਨ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਇਹ ਸੱਦਾ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਦਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਾਈਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਦੁਖਦਾਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਜੁਦੇਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਈਟ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਗ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੱਦਲ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਖ ਦੇ ਝਪਕਣ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਮੁਰਜ਼ੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਇਹ ਸੱਕ ਇੱਥੇ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਹ ਉਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਹੁਣ ਦਿਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਡੈਪਲ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹਟੋ, ਭਾਵੇਂ ਨੰਗੇ ਪੈਰੀਂ ਫ੍ਰੀਅਰ ਮੈਨੂੰ ਭੀਖ ਮੰਗਣ।

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਇਹਨਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਤੁਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣੀ ਅਤੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਣਾ, ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ, 'ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠੋ;'

ਪਰ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਛਾਲ ਕੋਈ ਜ਼ਾਦੂਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੁਰਗੋਂ ਨਦੀ ਦੇ ਕੁਝ ਮਛੇਰਿਆਂ ਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਛਾਂਦਾਰ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਦੇ ਹਨ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦੁੱਖ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਬੇਚੈਨ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਏਗਾ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤੁਰਕਸੰਗੜ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਲੌਂਗੀਨਕੁਅਸ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਦੂਰ; ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।"

"ਹੁਣ ਉਹ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ?"

"ਕੀ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਲੰਗਰ ਤੋਲੋ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਚੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੋਰਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਕ ਫੜੀ ਹੋਈ ਹੈ;" ਅਤੇ ਸੱਕ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੂਰ ਜਾਣ ਲੱਗੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਦੋ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝ ਕੇ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ; ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਡੈਪਲ ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣ ਕੇ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਹੋਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਡੈਪਲ ਸਾਡੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ 'ਤੇ ਸੱਕ ਵਿੱਚ ਰੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਭੱਜਣ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿਛੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਜਮੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਵੇ।" ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇੰਨਾ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤਿੱਖੀ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਕਿਸ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈਂ, ਕਾਇਰ ਜੀਵ? ਤੂੰ ਕਿਸ 'ਤੇ ਰੋ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਮੱਖਣ-ਪੇਸਟ ਦੇ ਦਿਲ? ਕੌਣ ਤੇਰਾ ਪਿਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਇੱਕ ਪਾਲਤੂ ਚੂਹੇ ਦੀ ਆਤਮਾ? ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ? ਕੀ ਤੂੰ, ਸ਼ਾਇਦ, ਰਿਫਾਈਨ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰੀਂ ਮਿੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਇਸ ਸੁਹਾਵਣੇ ਨਦੀ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਵਹਾਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਰਚਡਿਊਕ ਵਾਂਗ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ ਸਮੁੰਦਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਵਾਂਗੇ? ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਭਰ ਕੇ ਸੱਤ ਸੌ ਜਾਂ ਅੱਠ ਸੌ ਲੀਗ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਧਰੁਵ ਦੀ ਉਚਾਈ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਐਸਟ੍ਰੋਲੇਬ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਮੁਦੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ ਜੋ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਰੁਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਵੰਡਦੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ?"

"ਬਹੁਤ ਦੂਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਭੂਮੱਧਰੇਖਾ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਡਿਗ੍ਰੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੌਲੇਮੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅੱਧਾ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਵਾਂਗੇ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਗੰਦੀ ਡੱਲੀ ਕੁਝ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ "ਗਣਿਤ" ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਰਥ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿਗਿਆਨੀ ਟਾਲੇਮੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਈਸਟ ਇੰਡੀਜ਼ ਲਈ ਕੈਡੀਜ਼ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਸਮੁਦੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਜੂੰਆਂ ਮਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ, ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਭਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ, ਸਾਂਚੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ; ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਪੰਜ ਗੱਜ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੁਹੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕੀੜੀ ਦੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਹਿੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਟੈਸਟ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਓ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰੰਗਾਂ, ਰੇਖਾਵਾਂ, ਸੰਮਾਨਾਂਤਰਾਂ, ਰਾਸ਼ੀਆਂ, ਗ੍ਰਹਿਣ, ਧਰੁਵਾਂ, ਸੰਕ੍ਰਮਣ, ਸਮਭੁਮੀਆਂ, ਗ੍ਰਹਿਆਂ, ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ, ਬੇਅਰਿੰਗਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਪਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਕਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਗੋਲੇ ਬਣੇ ਹਨ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸੰਮਾਨਾਂਤਰ ਕੱਟੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇਖੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਚਿੱਟੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਚਾਦਰ ਨਾਲੋਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਗੋਡੇ ਦੇ ਖੋਖਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਜਾਂ ਤਾਂ ਟੈਸਟ ਝੂਠਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ।"

"ਕਿਉਂ, ਕਿਵੇਂ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ; "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਹੱਥ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਧੋਤਾ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤੀ ਚੁੱਪਚਾਪ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘ

ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਜਾਦੂਈ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਅਦਿੱਖ ਜਾਦੂਗਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਰੰਟ ਦੁਆਰਾ ਹਿਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਬਸ ਉੱਥੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਕੋਮਲ।

ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੁਝ ਵੱਡੀਆਂ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਚੱਕੀਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਈਆਂ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ? ਉੱਥੇ ਕਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਸੂਰਬੀਰ, ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਰਾਣੀ, ਜਾਂ ਇਨਫੈਂਟਾ, ਜਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਿਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸ਼ਹਿਰ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਸੁਰਦਾਰ ਜੀ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਚੱਕੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਮੱਕੀ ਪੀਸਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ?"

"ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਿੱਲਾਂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਦੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਆਕਾਰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ; ਮੇਰਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੂਪ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪਨਾਹ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਵਿੱਚ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਕਿਸ਼ਤੀ, ਨਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੌਲੀ ਚੱਲਣ ਲੱਗੀ। ਮਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਿਲਰਾਂ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਪਹੀਆਂ ਦੇ ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ ਚੂਸੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ, ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲੰਬੇ ਡੰਡੇ ਲੈ ਕੇ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਤਲੇ, ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਕਪੜੇ ਆਟੇ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦਿੱਖ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ, "ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਲ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੁੱਬਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹੀਆਂ ਵਿਚ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਦੇਖੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁਧ ਕੀ ਬਦਮਾਸ਼ ਅਤੇ ਖਲਨਾਇਕ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ; ਦੇਖੋ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਰਾਖਸ਼ ਮੇਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਦੇਖੋ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਚਿਹਰੇ ਸਾਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ! ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖੋਗੇ, ਬਦਮਾਸ਼!" ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਬਿਮਾਰ ਅਤੇ ਬਦਤਰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਜੂਮ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਾਪਸ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਆਪਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਉੱਚਾ ਜਾਂ ਨੀਵਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰਜੇ ਜਾਂ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ, ਉੱਪਰ ਸੁਵਰਗ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੁਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ;" ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਚੱਕੀਆਂ 'ਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਬਕਵਾਸ ਸੁਣਿਆ ਪਰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ, ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਪਹੀਆਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਚੈਨਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਸੁਵਰਗ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾਓ; ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਚੱਕੀਆਂ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੰਭਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਲਈ ਇਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੰਸ

ਵਾਂਗ ਤੈਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕਵਚ ਦਾ ਭਾਰ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਵਾਰ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਚੱਕੀਆਂ ਨਾ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੁੱਬ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ੰਜੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਟੰਗੇ ਸ਼ਹਿਰ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ, ਪਿਆਸੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਿੱਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਤਰਿਆ, ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਉੱਚਾ ਕਰਕੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਾਹਲੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬਚਾਵੇ। ਮਛੇਰੇ, ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਚੱਕੀ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਨੇ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਉੱਪਰ ਆਏ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਟੁੱਟਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉੱਤਾਰਨ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਚੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਮਛੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭੁੱਕਣ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣਗੇ, ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਠੀਕ।

"ਤੂੰ ਕਿਹੜੇ ਲੋਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਪਾਗਲ? ਕੀ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੱਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਪੀਸਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ?"

"ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਭੀੜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੇਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਾਦੂਗਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ; ਇੱਕ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਭੁੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ; ਰੱਬ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।" ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਿੱਲਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਦੋਸਤੋ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਜੋ ਉਸ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ ਕਿ, ਮੇਰੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾ ਸਕਦਾ; ਇਹ ਸਾਹਸ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਈਟ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸਨੇ ਮਛੇਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਲਈ ਪੰਜਾਹ ਰਿਆਲ ਦੇ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੌਦੇ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪੂੰਜੀ ਡੁੱਬ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਮਛੇਰੇ ਅਤੇ ਮਿੱਲਰ ਦੋ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ, ਜੋ ਆਮ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਪਾਗਲ ਸਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਮਿੱਲਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮਛੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਦੂਈ ਸੱਕ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਇਆ।

30

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ

ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਕੋਲ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸੁਕੁਆਇਰ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਸੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਖੋਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸੇਬ ਲੁੱਟ ਲਏ ਗਏ ਹੋਣ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਸੁਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਦੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਦੋਂ ਹੀ, ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੂਰਖ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੰਮ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਤੁਕੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਭਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ।

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਵੇਲੇ, ਇੱਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਹਰੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਪਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਦੂਰ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹਾਕਿੰਗ ਪਾਰਟੀ ਸੀ। ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਚਿੱਟੇ ਪਾਲਫ੍ਰੇ ਜਾਂ ਹੈਕਨੀ ਕੈਪ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਰੇ ਟ੍ਰੈਪਿੰਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਾਂਦੀ-ਮਾਊਂਟਡ ਸਾਈਡ-ਸੈਡਲ ਸੀ। ਉਹ ਔਰਤ ਵੀ ਹਰੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਸਜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਨ ਖੁਦ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਾਜ਼ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਦੇ ਮਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਸਾਂਚੋ ਦੌੜ ਜਾ ਅਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਾਜ਼ ਨਾਲ਼ ਪਾਲਫ੍ਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਹੋ ਕਿ ਮੈਂ, ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਆਮੀ, ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਮੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖ, ਸਾਂਚੋ, ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਦਰ ਧੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ! ਕਿਉਂ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਉੱਚੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।"

"ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਤੂੰ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਕੋਲ਼ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੈ ਕੇ ਗਈ ਹੈਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਵਾਅਦੇ ਚੰਗੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਖਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਖਾਣਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਜਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਾਓ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੂਲਾ ਗਿਆ, ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਮ ਗਤੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੇ ਅਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ, ਉਹ ਸੂਰਮਾ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਸੂਰਮਾ ਨਾਮ ਨਾਲ, ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਸੁਕੁਆਇਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਸੂਰਮਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਰੂਫੁਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਿਓ ਕਿ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਹ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਚੀ ਉੱਚਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਔਰਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਵਧਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲੇਗੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਕੁਆਇਰ," ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਲਈ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਉੱਠੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਨਾਈਟ ਦਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਰਹੇ; ਉੱਠੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਮੈਰੀ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਵਾਗਤ ਕਰੇ, ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਉੱਠਿਆ, ਉਸ ਨੇਕ ਔਰਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਉਨਾ ਹੀ ਮੋਹਿਤ ਹੋਇਆ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਉੱਚ-ਨਸਲ ਵਾਲੀ ਹਵਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ, ਰੂਫੁਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ ਦੇ ਨਾਈਟ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਲਾਇਨਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਮ ਲਿਆ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਭਰਾ ਸਕੁਆਇਰ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ (ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ), "ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਮਾਸਟਰ, ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ 'ਦ ਇਨਜੀਨੀਅਸ ਜੈਂਟਲਮੈਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਔਰਤ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਹੈ?"

"ਉਹ ਉਹੀ ਹੈ, ਸੀਨੋਰਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਉਹ ਸਕੁਆਇਰ ਜਿਸਨੂੰ ਉਕਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੰਘੂੜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਾਓ, ਭਰਾ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੇਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਵਾਗਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ

ਸਕਦਾ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਕੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਇਸ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਸਮਾਨ ਵਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿਚ, ਉਸਦੀ ਦੁਰਲਭ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ। ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਰੁਕਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਇਆ, ਆਪਣਾ ਵਿਜ਼ੂਰ ਸੈਟ ਕੀਤਾ, ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਸਪੁਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਸਬਰ ਨਾਲ ਡਚੇਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜਿਸਨੇ, ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾ ਨੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਦੇ ਪਾਗਲ ਮੋੜ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਸਨ।

ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਵਾਈਜ਼ਰ ਉੱਚਾ ਕਰਕੇ ਉੱਪਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਤਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਰੁਕਾਬ ਫੜ ਲਈ; ਪਰ ਡੈਪਲ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇੰਨਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੈਕ-ਕਾਠੀ ਦੇ ਇੱਕ ਰੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਸਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਟਕ ਗਈ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ, ਜੋ ਕਿ ਰਕਾਬ ਫੜੇ ਬਿਨਾਂ ਉਤਰਨ ਦਾ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਫੜਨ ਲਈ ਆਵੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਕਾਠੀ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਲੈ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਠੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆ ਗਏ; ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁੱਰਾਧੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ, ਜਿਸਦਾ ਪੈਰ ਅਜੇ ਵੀ ਬੇੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ, ਲੰਗੜਾ ਕੇ, ਉੱਤਮ ਜੋੜੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਊਕ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ, ਸਰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਰੂਫੁੱਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ, ਕਿ ਮੇਰੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਅਨੁਭਵ ਇੰਨਾ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਕਸਰ ਬਦਤਰ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਡਿੱਗਣਾ ਅਥੁਾਹ ਖਡ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਨਾ ਰੁਕਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਮੇਰਾ ਸੁਕੁਆਇਰ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਰੱਬ ਦਾ ਸਰੂਪ, ਕਾਠੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੱਸਣ ਨਾਲੋਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਉੱਚਾ ਹੋਵਾਂ, ਪੈਦਲ ਜਾਂ ਘੋੜੇ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ, ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਗ ਪਤਨੀ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਯੋਗ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗਾ।"

"ਨਰਮਤਾ ਨਾਲ, ਲਾ ਮੁੱਚਾ ਦੇ ਸੈਨਟੌਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡ੍ਰਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਲੜਕਾ ਡੋਨਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਸੁੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"

ਸਾਂਚੋ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਫਸਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ, ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ; ਪਰ ਖਰਗੋਸ਼ ਉੱਥੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਘੁਮਿਆਰ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜੋ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਭਾਂਡਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੋ, ਜਾਂ ਤਿੰਨ, ਜਾਂ ਸੌ ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਡੁਚੇਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਇਹ ਸੋਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਡਰੋਲਰ ਸਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੇਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਡਚੇਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਯੋਗ ਸਾਂਚੋ ਡਰੋਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਲਾਕ ਹੈ; ਮਜ਼ਾਕ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇਪਣ ਲਈ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੜੇ ਨੂੰ ਸੁੰਜੀਦਾ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਨਾ ਲਓ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੰਗਾ ਸਾਂਚੋ ਡਰੋਲ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਚਲਾਕ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਗੱਲਾਂਬਾਤਾਂ ਵਾਲਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।

"ਓਨਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ," ਡ੍ਰਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਗੱਲਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਹੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ; ਪਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਓ, ਮਹਾਨ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਰੂਫੁੱਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ-"

"ਸ਼ੇਰਾਂ ਬਾਰੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਦਾਰ।"

"ਉਹ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇ," ਡ੍ਰਿਊਕ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਲਾਇਨਜ਼ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਿਓ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਉੱਥੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਆਦਤ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਕਾਠੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘੁਰਾ ਪਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡ੍ਰਿਊਕ ਇੱਕ ਫੁਰਤੀਆ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਾ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ। ਡਚੇਸ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਬੇਅੰਤ ਆਨੰਦ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੁਬਾਅ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਡ੍ਰਿਊਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਘਰੇਲੂ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ।

31

ਅਧਿਆਇ

ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡਚੇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਸੰਦੀਦਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੇ ਘਰ ਅਤੇ ਬੈਸੀਲਿਓ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ; ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੂੰਥੇ ਦਾ ਤਾਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੇਂਡੂ ਘਰ ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ, ਡਿਊਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਡਚੇਸ, ਦੋ ਨੌਕਰਾਂ ਜਾਂ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵਧੀਆ ਲਾਲ ਸਾਟਿਨ ਦੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਗਾਊਨ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਜਾਂ ਸੁਣਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਚੱਲਿਆ; ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡਚੇਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡਿਊਕ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੇ ਪਾਲਫ੍ਰੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਜਾਂ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਨਾਈਟ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡਿਊਕ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਦੋ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀਆਂ ਅੱਗੇ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚਾਦਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿਹੜੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੈਲਰੀਆਂ ਘਰ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, "ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ, ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੀ ਕਰੀਮ!" ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਸੁੱਟਦੇ ਸਨ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਗਲਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ।

ਸਾਂਚੋ, ਡੈਪੁਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਡਚੇਸ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਗਧੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡਣ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਕੁਝ ਝੁੰਜੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਡੂਏਨਾ ਕੋਲ ਗਿਆ ਜੋ ਬਾਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਡੱਚੇਸ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸੇਨੋਰਾ ਗੋਂਜ਼ਾਲੇਜ਼, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਵੀ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-"

"ਮੇਨੂੰ ਡੇਨਾ ਰੌਡੋਰਿਗਜ਼ ਡੀ ਗੁੰਜਾਲੁਬਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਤੇਰਾ ਕੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਭੂਰਾ?" ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਉਪਕਾਰ ਕਰੇ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਗਧਾ ਮਿਲੇਗਾ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਉੱਥੇ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਰੀਬ ਛੋਟਾ ਜਾਨਵਰ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਡਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਜੇ ਮਾਲਕ ਆਦਮੀ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਸਿਆਣਾ ਹੈ," ਦੂਏਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸੌਦਾ ਹੈ। ਭੂਰਾ, ਤੂੰ ਚਲਾ ਜਾ, ਤੇਰਾ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੈ; ਜਾ, ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ, ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਦੂਏਨਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਸੱਚੀਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੱਭਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਤੋਂ ਆਉਣ 'ਤੇ ਲੈਂਸਲੋਟ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੀਆਂ ਸੱਨ ਅਤੇ ਡੁਏਨਾਸ ਉਸਦੇ ਹੈਕ 'ਤੇ; ਅਤੇ, ਜੇ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਗਧੇ ਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੈਨਰ ਲੈਂਸਲੋਟ ਦੇ ਹੈਕ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਦਲਾਂਗਾ।"

"ਜੇ ਤੂੰ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈਂ, ਭੂਰਾ," ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੀਆਂ ਡਰੋਲ੍ਰੀਆਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਰੱਖੋ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਲੰਘਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅੰਜੀਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।"

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਪੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹ ਚਾਲ ਨਹੀਂ ਗੁਆਓਗੇ।"

"ਕੁੱਤੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ," ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, "ਮੈਂ ਬੁੱਢਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਰੱਬ ਨਾਲ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਲਸਣ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਬਦਮਾਸ਼!" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਡਚੇਸ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਡੁਏਨਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਉਤੇਜਨਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਭੜਕ ਰਹੀਆਂ ਸੱਨ, ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਨਾਲ ਝਗੜ ਰਹੀ ਹੈ।

"ਇਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਾਲ," ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿੱਥੇ - ਕਿ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਇੱਕ ਲੈਂਸਲੋਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸੱਨ, ਅਤੇ ਡੁਏਨਾ ਉਸਦੇ ਹੈਕ 'ਤੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁੱਢਾ ਕਿਹਾ।"

"ਉਹ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਪਮਾਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ;" ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਬਹੁਤ ਜਵਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਲਈ ਉਹ ਹੁੱਡ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਹਿਨਦੀ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਬਦਕਿਸ਼ਮਤ ਹੋਣ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਬੋਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੇਡੀ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਆਲੂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜੋ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਸਹੀ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ?"

"ਸੀਨੋਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਡੈਪਲ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ।"

ਜਿਸ 'ਤੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦਿਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ ਖੁਆਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਉਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਸੀ, ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਪੰਛੀਆਂ ਚੁੜ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਬਰੋਕੇਡ ਦੇ ਅਮੀਰ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਲਟਕਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ; ਛੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਵਚ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੰਨਿਆਂ ਵਾਂਗ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੁਣ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਕਵਚ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਤੰਗ ਫਿਟਿੰਗ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰੀਚਾਂ ਅਤੇ ਕੈਮੋਇਸ ਡੁਬੋਲਟ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਪਤਲਾ, ਪੁਤਲਾ, ਅਤੇ ਲੰਮਾ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਚੁੰਮ ਰਹੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ; ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਚਿੱਤਰ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ (ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ), ਤਾਂ ਉਹ ਹੱਸਣ ਨਾਲ ਫੁੱਟ ਪੈਂਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਮੀਜ਼ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨਿਮਰਤਾ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਾਈਟਸ-ਗਲਤ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਮੀਜ਼ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਿਸਤਰਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰੇ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ ਪਹਿਨ ਲਈ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸਾਂਚੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਪਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੂਰਖ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਨਿਆਵੀ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣੇ ਸ਼ਲਾਘਾ ਅਤੇ ਸ਼ਲਾਘਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਨੇਕ ਹਸਤੀਆਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕਰਨ ਦੇਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਰੱਬ ਦੀ ਖਾਤਰ, ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕੋ, ਅਤੇ ਧਾਗਾ ਨਾ ਦਿਖਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮੋਟੇ, ਘਟੀਆ ਬੰਦਤਰ ਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਪਾਪੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਮਾਲਕ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਨਸਲ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਵੀ ਓਨੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਦਾ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਫਾਇਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਚੰਗੇ ਨੌਕਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ - ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਜੀਵ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ! - ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਜੇਕਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਬਲੈਕਹੈੱਡ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਗੇ। ਧੋਖੇਬਾਜ਼? ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਸਾਂਚੇ ਦੇਸਤ, ਸਾਫ਼ ਰਹੋ, ਓਹ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਠੱਕਰ-ਮੁੱਕੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਬੁਕਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਠੋਕਰ ਖਾਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਮੂਰਖ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਦਿਓ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਤੋਲੋ, ਅਤੇ ਯਾਦ

ਰੱਖ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਰੱਖੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜੀਭ ਕੱਟ ਲਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ-ਸਮਝਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਮਨ ਹਲਕਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸਨ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗੰਜ ਪਹਿਨੀ, ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਚੋਗਾ ਪਾਇਆ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਾਟਿਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੇਂਟੇਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਕਿ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਜ਼ਿਆ ਹੋਇਆ ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਹਰੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਹਰ ਪਾਸੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਗਿਣਤੀ, ਸਾਰੇ ਹੱਥ ਧੋਣ ਲਈ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਫਿਰ ਬਾਰਾਂ ਪੰਨੇ, ਸੈਨੇਚਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੇਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਕਵਰ ਸਨ। ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਬੂਰ ਧਾਰਮਿਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਕੁਲੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ, ਖੁਦ ਮਹਾਨ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ, ਕੌਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਮਹਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੌੜੇ ਮਨ ਨਾਲ ਮਾਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਨੀਚਤਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਬੂਰ ਵਾਲਾ ਗਿਰਜਾਘਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਮਰ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਇਆ, ਅੜੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈ ਕੇ, ਉਹ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਦਾ ਮੁੱਖੀ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਡਿਊਕ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

ਪਾਦਰੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਂਚੋ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿਚਕਾਰ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਪੈਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਰਸਮੀ ਦੱਬਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਮੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਾਂਗਾ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਕੰਬ ਗਿਆ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ, ਸਰਦਾਰ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਜੋ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਬਹੁਤਾ ਜਾਂ ਘੱਟ, ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਮਾੜਾ ਬੋਲਣ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜੇ ਤੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਬਸ ਜਲਦੀ ਕਹਿ ਦੇ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇੰਨਾ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗਾ।"

"ਤੂੰ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਝੂਠ ਬੋਲ, ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ।"

"ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਕਵਾਸ ਦਾ ਢੇਰ ਲਾ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਡਿਊਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੋਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਦਿਨ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋਣ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਚੰਗੀ ਰਾਏ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਜੋ ਕਹਾਣੀ ਮੈਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਦੀਨਾ ਡੇਲ ਕੈਂਪੋ ਦੇ ਅਲਫਾਮੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਡੋਨਾ ਮੇਂਸੀਆ ਡੀ ਕੁਇਨੋਨਸ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਡੌਨ ਅਲੋਂਸੋ ਡੀ ਮਾਰਨਨ, ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਆਰਡਰ ਆਫ਼ ਸੈਂਟੀਆਗੋ ਦੀ ਧੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਰਾਡੁਰਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ ਸੀ - ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿ ਟੇਮਾਸੂਲੋ ਬਲੀਦਾਨ, ਬਲਬਾਸਟੋ ਸੁਮਿਥ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। - ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਮੇਰਾ? ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਜਿਹਾ ਕਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੱਜਣ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਝੂਠੇ ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਨਾ ਸਮਝਣ।"

"ਹੁਣ ਤੱਕ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਝੂਠੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕੀ ਸਮਝਾਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ; ਅੱਗੇ ਵਧੋ, ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਖਤਮ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੇਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਛੇ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਦਿਨ ਲਏ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹੋਣਗੇ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹੀ ਸੱਜਣ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਉਸਦੇ

ਘੁਰ ਵੱਲ ਧਨੁਸ਼ ਦਾ ਗੋਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਪਰ ਸੀਤਕਾਰਯੋਗ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ-"

"ਚੱਲੋ ਭਰਾ," ਗਿਰਜਾਘਰ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਿਸ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕੋਗੇ।"

"ਮੈਂ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੀ ਰੁਕ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਰੱਬ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਘਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਿਓ, ਉਹ ਹੁਣ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸੰਕੇਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਤ ਦੀ ਮੌਤ ਮਰਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਟੈਂਬਲੇਕ ਵਿੱਚ ਵਢਣ ਗਿਆ ਸੀ-"

"ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ," ਗਿਰਜਾਘਰ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਟੈਂਬਲੇਕ ਤੋਂ ਜ਼ਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾ, ਅਤੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਖਤਮ ਕਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਹੋਰ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ ਇਹ ਹੋਇਆ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੋੜਾ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ -"

ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਚਰਚਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲੰਬੇ, ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਚਿੜਚਿੜੇਪਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੱਜਣ ਮੇਜ਼ ਦਾ ਸਿਰ ਲੈ ਲਵੇ, ਅਤੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੱਜਣ, ਸਬਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੈਠਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਹਿੰਦਾ, 'ਬੈਠ ਜਾ, ਮੂਰਖ ਮੂਰਖ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੈਂ ਬੈਠਾਂਗਾ ਉਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਯਕੀਨਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕ੍ਵਿਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਰੰਗ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਧੂੰਪ ਨਾਲ ਸੜੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਧੱਬੇਦਾਰ ਹੋ ਗਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜੈਸੂਪਰ ਵਰਗਾ ਨਾ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਾਸੇ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਬੇਵਕੂਫੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਡਚੇਸ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੈਂਤਾਂ ਜਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ੇ ਭੇਜੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦਾ।

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸੇਨੋਰਾ, ਮੇਰੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ, ਕਦੇ ਵੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਮੈਂ ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੈਦੀ ਅੰਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਭੇਜੇ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮ

ਕਿਸਾਨ ਲੜਕਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਣਗੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਹਣਾ ਜੀਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਫੁਰਤੀ ਅਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਸੇ ਟੰਬਲਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਝੁਕੇਗੀ; ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ, ਸੇਨੋਰਾ ਡਚੇਸ, ਉਹ ਬਿੱਲੀ ਵਾਂਗ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਗਧੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ?" ਡਿਊਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੀ, ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂ, ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੌਣ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਦੂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ? ਉਹ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਮੋਹਿਤ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੈਂਤਾਂ, ਦੈਤਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਇਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਡਿਊਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਅਕਸਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਝਿੜਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸਹੀ ਸੀ, ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਾਂ ਡੌਨ ਸਿੰਪਲਟਨ, ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇੰਨਾ ਅੜਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮਤਾ ਉਸਨੂੰ ਕਰੇਗੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਤਰਤੀਬੀਆਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੋਈ।" ਫਿਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੂੰ, ਨਮ-ਖੋਪੜੀ, ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਤੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਹੈਂ? ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੁਰ ਜਾ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਘਰ ਜਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲ, ਜੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਲ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣਾ ਛੱਡ ਦੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਹਾਸੇਹੀਣਾ ਬਣਾਉਣਾ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਵੈਗਰ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਹਨ ਜਾਂ ਕਦੇ ਸਨ? ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਦੈਂਤ ਕਿੱਥੇ ਹਨ ਜਾਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਵਿੱਚ ਬਦਮਾਸ਼, ਜਾਂ ਜਾਦੂਈ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਜਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ?"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੱਜਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੋਲਣਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਨਜ਼ਰਾਂ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ - ਪਰ ਜਵਾਬ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

32

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੰਦਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਵਾਬ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਹਾਸੋਹੀਣੇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਫਿਰ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ, ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ, ਪਾਰਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਤੇਜ਼, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਸੰਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਫੜੇ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ; ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਗਾਊਨਸਮੈਨ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਜੀਭ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ, ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੀ ਤਾੜਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾੜਨਾ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਮੋਟੀ, ਸਹੀ ਤਾੜਨਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲੋਂ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ, ਗੈਲਾਕਾਰ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਓ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਕਿਸ ਲਈ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇਖੀ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ, ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ (ਅਤੇ ਇਹ, ਸ਼ਾਇਦ, ਕਿਸੇ ਸੈਮੀਨਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਤੰਗੀ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵੀਹ ਜਾਂ ਤੀਹ ਲੀਗ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ), ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧਾਦਰੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਲਈ? ਕੀ ਇਹ, ਸ਼ਾਇਦ, ਇੱਕ ਵਿਹਲਾ ਕਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਸਮਾਂ ਬੁਰਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਅਨੰਦ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਰਮ ਉਹਨਾਂ ਅੰਖੇ ਮਿਹਨਤਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਿਵਾਸਾਂ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਸੁਜਣ, ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਭੂ, ਰਈਸ, ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਆਦਮੀ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਖ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅਪਮਾਨ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਲਰਕ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਏ ਜਾਂ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਤੁਰੇ ਸ਼ੁਰਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਖ ਸਮਝਣਗੇ। ਮੈਂ ਨਾਈਟ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਈਟ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਜੇ ਇਹ ਸੁਰਬਉੱਚ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖਾ ਦਾ ਚੌੜਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਕੁਝ ਘੁਟੀਆ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਚਾਪਲੂਸੀ ਦਾ; ਕੁਝ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਪਖੰਡ ਦਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੱਚੇ ਧਰਮ ਦਾ; ਪਰ ਮੈਂ, ਆਪਣੇ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀ ਅਗੁਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਤੰਗ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੱਦੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟ ਕੁਚਲੇ ਹਨ; ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ; ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੁਰੀਰਕ-ਮਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ, ਪਲੈਟੋਨਿਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਇਰਾਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯੋਗ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜੋ ਇਸਦਾ

ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਭਿਆਸ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖ ਕਹਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਹੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ।"

"ਚੰਗਾ, ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ!" ਸਾਂਚੋ ਚੀਕਿਆ; "ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੋ, ਮਾਲਕ ਮੇਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ, ਸੋਚਣ ਜਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੱਜਣ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਹਨ ਜਾਂ ਕਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਸ਼ਾਇਦ, ਭਰਾ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੋ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ; ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹਾਂ - 'ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਨਾਲ ਜੋੜੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵੋਗੇ,' ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, 'ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ ਹੈ, ਪੂਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਖੁਆਇਆ ਹੈ,' ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, 'ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਰੁੱਖ ਨਾਲ ਝੁਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਛਾਂ ਉਸਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦੀ ਹੈ;' ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੋਵਾਂਗਾ; ਉਸਦੀ ਲੰਬੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਲੰਬੀ ਉਮਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਮਰਾਜਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਟਾਪੂਆਂ ਦੀ।"

"ਨਹੀਂ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹੀ ਸਰਕਾਰ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ।"

"ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਜਾ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਪੈਰ ਚੁੰਮ ਕੇ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਪਾਦਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ, "ਮੇਰੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਗਾਊਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਲਗਭਗ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮੂਰਖ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਪਾਗਲ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਝਿੜਕਣ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ;" ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੁਕੜਾ ਖਾਧੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਸਨ; ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਡਿਊਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਹਾਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਬੇਲੋੜਾ ਗੁੱਸਾ ਭੜਕ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਹੱਸਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਇੰਨੀ ਦਿਲੇਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸੁਰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਲਾਇਨਜ਼, ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਵਾਂਗ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ

ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਹਰ ਕੋਈ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਔਰਤਾਂ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮਤਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਅੰਤਰ ਹੈ: ਅਪਮਾਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਅਪਰਾਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿਸੇ ਤੋਂ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ: ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸ ਹੋਰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਸਦੇ ਲੁਈ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਆਦਮੀ ਅਪਰਾਧ ਸਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਉਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੇਗੀ: ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਮੋੜ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਛਾੜਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਿਸਨੇ ਝਟਕਾ ਖਾਧਾ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ, ਪਰ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਮਿਲਦਾ; ਅਪਰਾਧ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪਮਾਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ, ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੁਰਾਧੋ ਗਏ ਯੁੱਧ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੱਚੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਧਰਮ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਜਾਂ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਪਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਅਪਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਸ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਰੁਕਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਕੇ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਅਮਾਦੀਸ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

"ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰ ਦਿੰਦੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਅਨਾਰ ਜਾਂ ਪੱਕੇ ਖਰਬੂਜੇ ਵਾਂਗ ਵੱਢ ਦਿੰਦਾ; ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ! ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੋਂਟਾਲਵਨ ਦੇ ਰੀਨਾਲਡੋਸ ਨੇ ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਥੱਪੜ ਮਾਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਨਾ ਬੋਲਦਾ; ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲੇਗਾ!"

ਡਚੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ, ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਮਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਖੌਲੀਆ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਦੱਸਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਨ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਖਰਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੱਪੜਾ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਚਾਰ ਕੁੜੀਆਂ ਅੰਦਰ ਆਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਬੇਸਿਨ ਲੈ ਕੇ, ਦੂਜੀ ਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਜੱਗ ਵੀ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤੀਜੀ ਨੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਦੋ ਵਧੀਆ ਚਿੱਟੇ ਤੌਲੀਏ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਨੇ ਕੂਹਣੀਆਂ ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਬਾਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿੱਟੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ (ਚਿੱਟੇ ਲਈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਨ) ਨੈਪਲਜ਼ ਸਾਬਣ ਦਾ ਇੱਕ ਗੋਲ ਗੋਲਾ। ਬੇਸਿਨ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਬੇਰੁਹਿਮੀ ਨਾਲ, ਇਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਠੋਡੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਕਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦਾੜ੍ਹੀ ਧੋਣੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੈਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲ ਜੱਗ ਡੋਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਬਣ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰਗੜਿਆ, ਬੁਰਫ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਉਠਾਏ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਬਣ ਦਾ ਝੱਗ ਘੱਟ ਚਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਨਾਈਟ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਅਜੀਬ ਧੋਣ ਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਨਾਈ ਦੀ ਕੁੜੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਥ ਚੰਗਾ ਝੱਗ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੱਗ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਨਚੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਚਿੱਤਰ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜਿਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਅੱਧੇ ਗਜ਼ ਦੀ ਗਰਦਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਭੂਰੇ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸਾਬਣ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਵੇਖੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ, ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਾਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਕੁੜੀਆਂ, ਮਜ਼ਾਕ ਦੀਆਂ ਮਨਘੜਤ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੀਵੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਮਾਲੱਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਾਸਾ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕੀ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਜੱਗ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਵਾਪਸ ਆਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਧੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਤੌਲੀਏ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੂੰਝਿਆ ਅਤੇ ਸੁਕਾ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਪ੍ਰਣਾਮ ਅਤੇ ਸਲਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਣ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਡਿਊਕ ਨੇ, ਕਿਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਮੌਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝ ਲਵੇ, ਬੇਸਿਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਅਤੇ ਸੈਨੂੰ ਧੋਵੋ, ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਣੀ ਹੋਵੇ।" ਕੁੜੀ, ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼, ਆਈ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਲਈ ਬੇਸਿਨ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਣ ਅਤੇ ਧੋਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਕਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡਿਊਕ ਨੇ ਸੋਚ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਵਾਂਗ ਨਾ ਧੋਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਣ ਲਗਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਸੰਚਿਤ ਕੀਤਾ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਨਹਾਉਣ ਦੀ ਰਸਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ, ਜੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਾਈਟਾਂ ਦੀਆਂ

ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਨ ਦਾ ਰਿਵਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ।" ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰੇਜ਼ਰ ਦਾ ਇੱਕ ਖੁਰਚ ਵੀ ਦੇ ਦੇਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਡੀ ਦਿਆਲਤਾ ਵਜੋਂ ਲਵਾਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਸੈਂਚੋ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸੀਨੋਰਾ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਦੂਜੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕੱਪੜਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੱਥਾਂ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਲਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਜੀਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਖ ਸਕੋ; ਯਕੀਨਨ, ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਲੰਬੀ ਉਮਰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾਈ ਝੱਲਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੋਤੀ ਝੱਲਣੀ ਦਰਦ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ।"

"ਬੇਚੈਨ ਨਾ ਹੋ, ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗੀ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹਾਉਣ, ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਟੱਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾ ਦੇਣ।"

"ਮੈਂ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ; ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਜੋ ਹੋਣਾ ਹੈ ਉਹ ਤੈਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਸਹੀ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਸੇਨੇਸਚਲ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਸੈਨੇਸ਼ਚਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੈਨੋਰ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕਈ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ।

ਡਚੇਸ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰਣ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਜੀਵ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਾਰੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਵਿੱਚ।

ਡਚੇਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਲੇਟ 'ਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਵੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮਤਾ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਣ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਉਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬੇਝੂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੂਜੇ ਮੋਢਿਆਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਉੱਦਮ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਹਾਸੀਅਸ, ਟਿਮੈਂਟੇਸ ਅਤੇ ਅਪੇਲਸ ਦੀਆਂ ਪੈਨਸਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਲਿਸਿਪਸ ਦੇ ਕਬੂਰ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਗਮਰਮਰ ਅਤੇ ਕਾਂਸੀ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਿਸੇਰੋਨੀਅਨ ਅਤੇ ਡੈਮੋਸਥੇਨੀਅਨ ਭਾਸ਼ਣ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ?"

"ਡੈਮੋਸਥੇਨੀਅਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਡੇਮਸੁਥੇਨੀਅਨ ਭਾਸ਼ਣ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਡੇਮਸੁਥੇਨੀਸ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਸੇਰੋਨੀਅਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਿਸੇਰੋ, ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬੁਲਾਰੇ ਸਨ।"

"ਸੱਚ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਡਰੋ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਰੂਪਰੇਖਾ ਜਾਂ ਸਕੈਚ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਈਰਖਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਤੋਂ ਧੁੰਦਲੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਰੋਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੀਜੀ ਸੈਲੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਸੀਸ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਪਾਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਵਿੱਚ, ਸੁੰਦਰ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦੂਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਿੱਚ, ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁੱਧ ਤੋਂ ਜੋਕਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਾਣਮੱਤੇ ਔਰਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਟੰਬਬੋਏ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਸਯਾਗੋ ਵੇਂਚ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ।"

"ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ!" ਇਸ 'ਤੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕੌਣ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਤੋਂ ਉਸ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਕੌਣ ਖੋਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਜੋ ਇਸ ਉੱਤੇ ਚਮਕ ਪਾਉਂਦੀ ਸੀ?"

"ਕੌਣ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਜਾਦੂਗਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਈਰਖਾ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਸਰਾਪੀ ਨਸਲ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ? ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਹੈ, ਜਾਦੂਗਰ ਅਜੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਤਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਉੱਚੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਡੁਬੋ ਦਿੰਦੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਈ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਪੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੁੱਖ, ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਮਾਰਤ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਔਰਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਔਰਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਸੁਹਜ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚੁਣੀਆਂ ਹਨ, ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।"

"ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਉਹ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਧੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾਗ਼ ਦੇ ਸੁੰਦਰ, ਹੰਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਤੁਲਕਾਰਯੋਗ, ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਨਿਮਰ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਜਨਨ ਤੋਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਚੇ ਵੰਸ਼ ਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਚਮਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਚ ਜਨਮ ਦੇ ਮੇਲੇ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੇ ਖੂਨ 'ਤੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਉੱਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਉੱਚਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਓਰੀਆਨਾ, ਅਲਸਤੁਰਾਜੇਰੀਆ, ਮੈਡੋਸ਼ੀਮਾ, ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਤਿਹਾਸ ਭਰਪੂਰ ਹਨ।"

"ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਮੈਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੁਣ ਖੂਨ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਨੀਵਾਂ ਗੁਣ ਉੱਚੇ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਜਧਾਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜਦੰਡ ਵਾਲੀ ਰਾਣੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨੇਕ ਔਰਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵੱਡੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਕਿਸਮਤ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ; ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ, ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਵੀ, ਕਿ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਜ ਜੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਜੰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੇਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਖਾਸ ਨਫ਼ਰਤ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ; ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਇਤਿਹਾਸ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਕਤ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਇਕ ਪੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਣਕ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਰੀ ਛਾਨਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਲ ਕਣਕ ਸੀ; ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਉੱਚਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸੇਨੋਰਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਲੰਗਾਕੁਰਗ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੂਜੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਮ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਅਣਜਾਣ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਈਰਖਾਲੂ ਜਾਦੂਗਰ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦੁਆਰਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਖਾਸ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਤਾਂ ਜਾਦੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਹੋਣ ਦਾ, ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ

ਅਜਿੱਤ ਮਾਸ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਣਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰੋਲੈਂਡ ਸੀ, ਫ੍ਰਾਂਸ ਦੇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਪੈਰ ਦੇ ਤਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਿੰਨ ਦੀ ਨੋਕ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਬੁਰਨਾਰਡੋ ਡੇਲ ਕਾਰਪੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੰਸੇਵੈਲਸ ਵਿਖੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੁਟੀਲ ਨਾਲ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਮੌਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਹਰਕੁਲੀਸ ਨੇ ਕਿਆਨਰਾ ਦੇਤੁ, ਐਂਟੀਅਸ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਟੈਰਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਜੋ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਾਂਗਾ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਦਾਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਭੇਦ ਹੋਣ ਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਮਲ ਮਾਸ ਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਨਾ ਹੀ ਜਾਦੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਹੋਣ ਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਮੈਨੂੰ ਜਾਦੂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੈਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜਾਦੂਗਰ, ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੁਨ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਸਕੁਆਇਰ ਮੇਰਾ ਸੁਨੇਹਾ ਉਸ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਕੰਣਕ ਨੂੰ ਛਾਨਣ ਵਰਗੇ ਘਟੀਆ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਣਕ ਲਾਲ ਕਣਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਕਣਕ ਬਿਲਕੁਲ, ਸਗੋਂ ਪੂਰਬੀ ਮੋਤੀ ਦੇ ਦਾਣੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਸੁਖ ਦਾ ਸਬੂਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਆ ਕੇ, ਮੈਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮਹਿਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ; ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਸੁਕਆਇਰ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਟੀ, ਬਦਨਾਮ ਕਿਸਾਨ-ਕੁੜੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਜੋ ਖੁਦ ਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੋਹਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਨਿਰੰਤਰ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਾਂਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਜਿੱਤਣ ਜਾਂ ਛਾਨਣ ਬਾਰੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਜੰਮੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਕੋਮਲ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਸਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਮਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਏ ਹੈਲਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਲਾ ਕਾਵਾ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਲਈ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣੇ ਸੁਕਆਇਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਾਦਗੀ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਧਾਰਨ ਹੈ ਜਾਂ ਤਿਖਾ; ਉਸ ਕੋਲ ਸ਼ੁਰੂਤੀ ਚਾਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਦਮਾਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ

ਉਹ ਨਿਰਲੇਪ ਮੂਰਖਤਾ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਚਲਾਕ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਕਆਇਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਦਲਾਂਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬੂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਹਿਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਲਈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਯੋਗਤਾ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਨਾਲ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਓਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਤਜਰਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਅਤੇ ਜਰਫ਼ਾਲਕਨ ਵਾਂਗ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟ-ਗਵਰਨਰ ਜੋ, ਵਕੀਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਵਾਕ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਾ ਲਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਸੌਂਪੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਛੋਟੇ ਮਾਮਲੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਉਸ ਟਾਪੂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰੇਗਾ।"

ਡਿਊਕ, ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁਕਾਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹੰਗਾਮਾ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ, ਅਚਾਨਕ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੜਕਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਈ ਨੌਕਰ, ਜਾਂ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਰਸੋਈ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘੜਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਰੰਗ ਅਤੇ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਟੇਰੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਘੜਾ ਸੀ ਉਹ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਗਿਆ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਦਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਠੰਡੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਸੋਈ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਧੋਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਭਰਾਵੋ, ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਗਵਰਨਰ ਹੈ?"

ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਾਈ ਦੇ ਰਸੋਈ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਸੱਜਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਧੋਣ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਤੌਲੀਏ, ਸਾਫ਼ ਲਾਈ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਗੰਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਲਾਈ ਨਾਲ। ਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੰਗੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ; ਪਰ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੋਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਾਜ਼ਾ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਧੋਣ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ਼ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ, ਪੂਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮੁੱਠੀ

ਉਸਦੀ ਖਪਤ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਬਣ ਲੰਗਾਉਣਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੰਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਨਿਮਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲੋਂ ਮਜ਼ਾਕ ਵਾਂਗ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ।"

ਡਚੇਸ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਹੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ; ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਉਦਾਸੀ ਭਰੀ ਸੁਜਾਵਟ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਗੰਦੇ ਤੌਲੀਏ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਦੇ ਟੰਗੇ ਹੋਏ ਵੇਖਣਾ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਡੁਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਝੁਕ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਰਾਊਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ: "ਹੋਲੇਆ, ਸੱਜਣੋ! ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਤਾ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਚੱਲੇ ਜਾਓ; ਮੇਰਾ ਸਕੁਆਇਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਟੋਏ ਉਸ ਲਈ ਤੰਗ ਪਤਲੀਆਂ ਗਰਦਨਾਂ ਵਾਲੇ ਜਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਮਾੜੇ ਹਨ; ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਗੱਲ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਟੁਕੜੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਾਕ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਓਨਾ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕੌਲੀ ਲਿਆਉਣ ਦਿਓ, ਜਾਂ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਇਸ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਕਰੀ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਫਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚਮੜੀ 'ਤੇ ਕਲਿੱਪ ਕਰਨ ਦਿਓ।"

ਇਸ 'ਤੇ, ਡਚੇਸ, ਸਾਰੀ ਦੇਰ ਹੱਸਦੀ ਰਹੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ; ਉਹ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਧੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਤਰੀਕੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਫਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਪਰਵਾਹ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੇਸਿਨਾਂ ਅਤੇ ਜੱਗਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲੈਂਡ ਦੇ ਤੌਲੀਏ ਦੀ ਬੁਜਾਏ ਟੋਏ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਦੇ ਡਿਸ਼ਲੈਉਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਦਲੇਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਪਰ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਨਸਲ ਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਿਖਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ।"

ਬੇਈਮਾਨ ਨੌਕਰਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੈਨੇਸ਼ਲ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ, ਨੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸਮਝਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਕੱਪੜਾ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਵਰਗੀ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ; ਜਿਸ 'ਤੇ, ਉਹ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਗੰਭੀਰ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੇਖ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਨ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਹਿਸਾਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਅੱਜ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਬਦਲਾ ਇਸ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਿਹਨਤੀ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਮਰ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਜਨਨ ਦੀ

ਕਰੰਮ ਅਤੇ ਰੁਸਮ ਦਾ ਫੁੱਲ ਹੈ - ਜਾਂ ਸੁਮਾਰੰਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕਹੋਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੌਕਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਸਿਨੇਸਰ, ਦੂਜਾ ਸਕੁਆਇਰਲੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ! ਉੱਠੋ, ਸਾਂਚੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਬਦਲਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਕੇ ਲਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਦੇਵੇ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਗੱਲਬਾਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਨੀਂਦ ਲੈਣ ਲਈ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ; ਪਰ ਡਚੇਸ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਸੌਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆ ਕੇ ਦੁਪਹਿਰ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੰਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਘੰਟੇ ਸੌਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਇੱਕ ਵੀ ਨਾ ਸੌਂਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ, ਉਸ ਸ਼ੈਲੀ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਸਨ।

33

ਅਧਿਆਇ

ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਜੋ ਸੁਆਦੀ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ।

ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਸੀਟ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬਿਠਾਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਂਚੋ, ਸ਼ੁੱਧ ਚੰਗੀ ਨਸਲ ਦਾ, ਬੈਠਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੂਚੇਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਕੁਆਇਰ ਵਾਂਗ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਸਿਡ ਰੂਈ ਡਿਆਜ਼ ਕੈਂਪੀਡੋਰ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਵੀ ਯੋਗ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ, ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਡੈਮਸਲ ਅਤੇ ਡੂਏਨਾ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਡੂੰਘੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਡਚੇਸ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਕਿਹਾ:

"ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨ੍ਹੀਅਰ ਗਵਰਨਰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਹੁਣ ਛਪੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ: ਕਿਉਂਕਿ ਯੋਗ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਦੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅੱਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਪੱਤਰ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿਚ ਮੇਮੋਰੰਡਮ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦੀ ਕਣਕ ਨੂੰ ਛਾਂਟਦੇ ਹੋਏ ਲੱਭਣ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ, ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਧੋਖਾ ਅਤੇ ਝੂਠ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੇ ਚਰਿਤਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ?"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ, ਸਾਂਚੋ, ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਨਾ ਬੋਲੇ, ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਝੁਕਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਗਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲਟਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਚੁੱਕਦਾ ਹੋਇਆ ਘੁੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ, ਸੇਨੋਰਾ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖੁੜੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਚੱਲ੍ਹਾਕੀ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਜਾਂ ਡੂਰ ਦੇ। ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਗਲ ਸੁੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਸਿਆਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਿੱਧੇ ਖੋਖਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੱਜਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਲਈ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੂਛ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਛੇ ਜਾਂ ਅੱਠ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਜੋ ਅਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਜਾਦੂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੋਹਿਤ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਬੇਦਾ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਡਚੇਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਦੂ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਕੁਝ ਯੋਗ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਫੁਸਫੁਸਾਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਜੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਪਾਗਲ, ਪਾਗਲ ਅਤੇ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖਾਲੀ ਵਾਅਦਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਪਾਗਲ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਸੁਨੇਰਾ ਡਚੇਸ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਕਤ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਾ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੇਗਾ?'"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਸੁਨੇਰਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਸਿਆਣਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਸੀ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਸੀ; ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਇੱਕੋ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਰੋਟੀ ਖਾਧੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਾਂ; ਇਸ ਲੱਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਪਿਕੈਕਸ ਅਤੇ ਬੇਲਚੇ ਦੇ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਰੱਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੇਣਾ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਹਾਵਤ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ 'ਉਸਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਕੀੜੀ ਦੇ ਖੰਭ ਲੱਗਦੇ ਹਨ,' ਅਤੇ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਗਵਰਨਰ ਨਾਲੋਂ ਜਲਦੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ। 'ਉਹ ਚੰਗੀ ਰੋਟੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਜਿਵੇਂ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ,' ਅਤੇ 'ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿੱਲੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ,' ਅਤੇ 'ਇੱਕ ਅੰਖਾ ਮਾਮੂਲਾ ਉਸ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਵਜੇ ਆਪਣਾ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ,' ਅਤੇ 'ਇੱਕ ਹੱਥ ਚੌੜਾ ਪੇਟ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,' ਅਤੇ ਇਹੋ ਗੱਲ 'ਤੂੜੀ ਜਾਂ ਘਾਹ ਨਾਲ ਭਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ,' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਖੇਤ ਦੇ ਛੋਟੇ ਪੰਛੀਆਂ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਪੁਰਤੀਕੁਰਤਾ ਅਤੇ ਕੇਟਰਰ ਲਈ ਰੱਬ ਹੈ,' ਅਤੇ 'ਕੁਏਨਕਾ ਫ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਚਾਰ ਗਜ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੇਗੋਵੀਆ ਚੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਚਾਰ ਨਾਲੋਂ ਗਰਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ,' ਅਤੇ 'ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭੂਮੀਗਤ ਕੂਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਯਾਤਰੀ ਵਾਂਗ ਤੰਗ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,' ਅਤੇ 'ਪੋਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਸੈਂਕਸਟਨ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿੱਟੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ,' ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਬਰਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੈਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੈਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਨੂੰ ਛੋਟਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ - ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਰਾਤ੍ਰੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ ਮੈਨੂੰ ਟਾਪੂ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ ਇੱਕ ਮੂਰਖ, ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਧਿਆਨ

ਰੱਖਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਸਲੱਬ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ,' ਅਤੇ 'ਹਰ ਚਮਕਦੀ ਚੀਜ਼ ਸੋਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ,' ਅਤੇ ਬਲੂਦਾਂ, ਹਲ਼ ਅਤੇ ਜੂਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਫ਼ਾਬ੍ਹਾ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬ੍ਰੋਕੇਡਾਂ, ਸੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦੌਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਰੋਡਰਿਕ ਨੂੰ ਸੱਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਲ਼ਣ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗਾਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀਆਂ।"

"ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲੇ!" ਡੋਨਾ ਟੌਡਰਿਗਜ਼, ਡੁਏਨਾ, ਜੋ ਸ਼ਰੋਤਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਇੱਕ ਗਾਥਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜਾ ਰੋਡਰਿਗੋ ਨੂੰ ਟੋਡਾਂ, ਸੱਪਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਲੀਆਂ ਨਾਲ਼ ਭਰੀ ਇੱਕ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜਾ, ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤੀ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ, ਕਬਰ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਚੀਕਿਆ -

ਉਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੁਤਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੁਤਰਦੇ ਹਨ,

ਉੱਥੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤੇ।

ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਸੱਜਣ ਕੋਲ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਆਦਮੀ ਬਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਕੀੜੇ ਖਾ ਜਾਣ।"

ਡਚੇਸ ਆਪਣੀ ਦੁਆ ਦੀ ਸਾਦਗੀ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕੀ, ਜਾਂ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਹਾਵਤਾਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਯੋਗ ਸਾਂਚੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣੀ ਪਵੇ। ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਪਤੀ ਡਿਊਕ, ਭਾਵੇਂ ਗਲਤ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟਾਪੂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਰੱਖੇਗਾ। ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਪਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਤਿੰਨ-ਬਾਰਡਰ ਵਾਲ਼ੇ ਬ੍ਰੋਕੇਡ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵੇ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਜਨਮੇ ਹਨ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਲਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਦਿਆਲੂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ਼ ਭਰਪੂਰ ਹਾਂ; ਜੇ ਗੁੰਨ੍ਹਦਾ ਅਤੇ ਪਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਰੋਟੀ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ;' ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਝੂਠੇ ਪਾਸਾ ਸੁੱਟਣ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਕੁੱਤਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ 'ਤੁਸ, ਤੁੱਸ' ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ; ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਗ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਦਲੂ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁੱਤੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਚੁਭਦੀ ਹੈ; ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲੇਗੀ, ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਮਿਲੇਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ; ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਗਵਰਨਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ਼ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਾਂਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹਾਂ।"

"ਤੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਤਿਆਰ-ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਪ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪੱਥਰਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਜਾਦੂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਧੋਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣਾ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੁਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਚਾਲ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਚੰਗੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੋਟਾ ਪੇਂਡੂ ਔਰਤ ਜੋ ਗਧੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਯੋਗ ਸਾਂਚੋ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਧੋਖਾ ਖਾਧਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇੱਥੇ ਜਾਦੂਗਰ ਹਨ ਜੋ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਛਲ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਦੇ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਸਾਂਚੋ, ਉਹ ਚੁਸਤ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮੋਹਿਤ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਂਚੋ ਉਸ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾੜੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਚਲਾਕ ਚਾਲ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਘੜ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਮਝ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਸੈਨੋਰਾ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟੀਆ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਝਿੜਕਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸਾਂਚੋ, ਤੁਸੀਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸ਼ਬਦ-ਦਰ-ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉੱਥੇ ਉਹੀ ਦੇਸ਼ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਤੋਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਸਰਗਰਮ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਅਸਤ ਜਾਦੂਗਰ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਮੀਹਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਔਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਔਰਤ ਵਜੋਂ ਬਿਠਾਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਝਗੜਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - 'ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਸਾਂਚੋ ਇੱਥੇ, ਸਾਂਚੋ ਉੱਥੇ,' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਦਾ ਇੱਕ ਬੈਚਲਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਲਈ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਮੇਰੇ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਚਰਿੱਤਰ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, 'ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ;' ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਹ ਅਚੰਭੇ ਦੇਖਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸੈਕੁਆਇਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰਾਜਪਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਨਿਰੀਖਣ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੈਟੋਨੀਅਨ ਵਾਕ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਈਕਲ ਵੇਰੀਨੋ ਦੇ ਦਿਲੋਂ ਨਿਕਲੇ ਹਨ, ਜੋ ਫਲੋਰੈਂਟੀਬਸ ਉਸੀਡਿਟ ਐਨਿਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਬੋਲਣ ਲਈ, 'ਇਕ ਮਾੜੇ ਚੋਗੇ ਹੇਠ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।'"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸੇਨੋਰਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਪੀਤਾ; ਪਿਆਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਖੰਡੀ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਪੀਂਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਤੰਗ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਿਹਤ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਹੜਾ ਦਿਲ ਇੰਨਾ ਅੱਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਾ ਕਰੇ? ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਕੁਆਇਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੰਗਲਾਂ, ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ, ਪਹਾੜਾਂ ਅਤੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਵਿਚ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸੌਂ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡਚੇਸ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਡੈਪਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੀ।

"ਡੈਪਲ ਕੀ ਹੈ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰੀ ਗਧੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਡੈਪਲ ਕਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ ਡੁਏਨਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਬਦਸੂਰਤ ਜਾਂ ਬੁੱਢੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੁਏਨਾ ਲਈ ਸੰਜਾਵਟੀ ਕਮਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਗਧਿਆਂ ਨੂੰ

ਖੁਆਉਣਾ ਵਧੇਰੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ! ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ!"

"ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਜੋਕਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਜਨਮੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਸਿੰਗਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ।"

"ਇਹੀ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਹੋਰ ਨਹੀਂ; ਚੁੱਪ ਕਰ, ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼, ਅਤੇ ਸੇਨੋਰ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਦਾ ਇਲਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਦੀ ਤਾਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਾਂਗਾ।"

"ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੀ ਅੱਖ ਦੇ ਤਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ਼ ਵੀ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਸੁਹਿਮਤੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁੰਭਿਅਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ਼ੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਹਾਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਗੱਲ ਖੇੜਿਆਂ ਤੋਂ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ਼ ਲੈ ਜਾਓ, ਸਾਂਚੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੋ ਕਮਾ ਸਕੋਗੇ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਸਕੋਗੇ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵੀ ਦੇ ਸਕੋਗੇ।"

"ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ, ਸੇਨੋਰਾ ਡਚੇਸ, ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਬੇਤੁਕਾ ਕਿਹਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਧਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਕੋਲ਼ ਜ਼ਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗਧਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਹੱਸਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੌਣ ਲਈ ਭੇਜ ਕੇ ਉਹ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ਼ ਹੋਈ ਗਲਬਾਤ ਦੱਸਣ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੂੰਨ ਕੁਇੱਕਸੋਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਈ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤੇ, ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ਼ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਾਹਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

34

ਅਧਿਆਇ

ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਦੁਰਲੱਭ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੱਚੇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ; ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਚੁਟਕਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਸਾਹਸ ਵਰਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੁਫਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡੱਚੇਸ ਨੂੰ ਜੋ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਖੁਦ ਸੀ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਏ, ਇੱਕ ਤਾਜਧਾਰੀ ਰਾਜਾ ਵਾਂਗ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੀਟਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਟੁਕੜੀ ਦੇ ਨਾਲ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੂਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਧੀਆ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਭੇਟ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਿਹਰਾਵਾ ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜੱਲਦੀ ਹੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਤ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅਲਮਾਰੀ ਜਾਂ ਸਟੋਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਹ ਲੈ ਲਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਵੇਚਣਾ।

ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਆ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਘੋੜਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ), ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਟੋਲੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡੱਚੇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸ਼ੁੱਧ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਪਾਲਫ੍ਰੇ ਦੀ ਲਗਾਮ ਫੜੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਊਕ ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਏ ਇੱਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੁੰਮੀਆਂ, ਘਾਤ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੋਰ, ਚੀਕਣ ਅਤੇ ਚੀਕਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਅਤੇ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਡੱਚੇਸ ਸਵਾਰੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿੱਖੇ ਸੂਰ-ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੰਗਲੀ ਸੂਰ ਲੰਘਣ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੀ ਸਵਾਰੀ ਤੋਂ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਬਿਠਾ ਲਿਆ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡੈਪਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਗਿਆਂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਮੁਸੀਬਤ ਨਾ ਆ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਈ ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ

ਖੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸੂਰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਬਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਅਤੇ ਦੰਦ ਪੀਸ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਝੱਗ ਕੱਢ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਆਪਣੀ ਢਾਲ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ; ਸੂਰ-ਬਰਛੇ ਵਾਲੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਡਚੇਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਜੇਕਰ ਡਿਊਕ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਨਾ। ਸਾਂਚੋ ਇਕੱਲਾ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿੰਨੀ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੀ ਅਡੀ ਫੁੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਓਕ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਟਾਹਣੀ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ, ਟਾਹਣੀ, ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਅੱਖੀ ਕਿਸਮਤ ਸੀ, ਨੇ ਰਾਹ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਵਿੱਚ ਓਕ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲ ਫਸ ਗਿਆ, ਉਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹਰਾ ਕੋਟ ਪਾੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਜੇ ਭਿਆਨਕ ਜਾਨਵਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਮਦਦ ਲਈ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੰਦਾਂ ਵਾਲਾ ਸੂਰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਰਛਿਆਂ ਦੇ ਬਲੇਡਾਂ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ; ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸਾਂਚੋ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਓਕ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਲਟਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਡੈਪਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ; ਅਤੇ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ, ਜਾਂ ਡੈਪਲ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲਗਾਵ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਇੰਨੀ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਕੋਟ ਦੇ ਕ੍ਰਿਗਾਏ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮਿਲੀ ਹੈ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਖੱਚਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੂਰ ਨੂੰ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਲਾਬ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਅਤੇ ਮਰਟਲ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਿੱਤ ਦੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਵੱਡੇ ਖੇਤ-ਤੰਬੂਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਜੋ ਲੱਕੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਜ਼ਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਪਰੋਸਿਆ, ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੌਣਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਟੇ ਹੋਏ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਕਿੰਗਾਏ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਅਸੀਂ ਖਰਗੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੋਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ, ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੋਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕੋਟ ਉਸ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੁੰਦਾ; ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਉੱਡੀਕ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਗਾਥਾ ਸੁਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ,

ਰਿੱਛਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੈਨੂੰ ਖਾਧਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ ਫਵੀਲਾ।"

"ਉਹ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਗੋਥਿਕ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਰਿੱਛ ਨੇ ਨਿਗਲ ਲਿਆ।"

"ਬੱਸ ਇੱਝ ਹੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਜੋ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ।"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਸਾਂਚੋ, ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਗਲਤ ਹੈਂ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਰ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਿੱਛਾ ਜੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਚਾਲਾਂ, ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਯੰਤਰ ਹਨ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਠੰਡ ਅਤੇ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਲਸ ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅੰਗ ਕੋਮਲ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਿੱਛਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲਈ ਆਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮੈਦਾਨੀ ਖੇਡ ਹਨ, ਹਾਕਿੰਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਲਈ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੀ ਰਾਏ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਪਾਲ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਮਿਲੇਗਾ।"

"ਨਹੀਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਚੰਗੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਲੱਤ ਟੁੱਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;" ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਚੁੱਕਰ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਆਉਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜਪਾਲ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ; ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਰੀ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੀਨੋਰ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਆਲਸੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ; ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਈਸਟਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਚਾਰੇ ਖੇਡਣਾ, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀਆਂ 'ਤੇ ਗੇਂਦਾਂ ਮਾਰਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਰੱਬ ਕਰੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਕਰਨ ਤੱਕ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਕਦਮ ਹੈ।"

"ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "'ਵਾਅਦੇ ਚੰਗੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ,' ਅਤੇ 'ਜਿਸਦੀ ਰੱਬ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ,' ਅਤੇ 'ਇਹ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਤਾਂ ਨਾਲ ਢੋਹਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਤਾਂ;' ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਮਦਦ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਰਫਾਲਕਨ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੀ। ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਂਗਲ ਪਾਉਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਚੱਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਰੱਬ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸੁਰਾਪ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ, ਤੂੰ ਸਰਾਪਿਆ ਸੈਂਚੋ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਦਿਨ ਕਦੋਂ ਆਵੇਗਾ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਾਵਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਸੁਸੰਗਤ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਸੁਣਾਂਗਾ? ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਇਸ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰ ਪੀਸ ਦੇਵੇਗਾ, ਦੋ ਨਹੀਂ, ਸੌ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਕਹਾਵਤਾਂ, ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਸੁਸੰ ਸਿਰ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਘਸੀਟੀਆਂ ਜਾਣ - ਰੱਬ ਉਸਨੂੰ ਓਨੀ ਹੀ ਸਿਹਤ ਦੇਵੇ, ਜਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵੀ!"

"ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਕਮਾਂਡਰ ਨਾਲੋਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਸੁੰਖੇਪਤਾ ਲਈ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਮੌਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਹਾਵਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਤੰਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਕੁਝ ਚੌਕੀਆਂ ਅਤੇ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਤ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਮੱਧ ਸੀ; ਪੂਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਧੁੰਦ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਜਿਸਨੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰਾਤ ਪੈਣੇ ਲੱਗੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਢਲਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਅਚਾਨਕ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਲੱਕੜ ਅੱਗ ਵਿਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਇੱਥੇ, ਉੱਥੇ, ਸਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ, ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੌਜੀ ਯੰਤਰ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਫੌਜਾਂ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ। ਅੱਗ ਦੀ ਅੱਗ ਅਤੇ ਜੰਗੀ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਲਗਭਗ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਜੋ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੜਾਈ ਲਈ ਭੱਜਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਮੂਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਲੇਲੀਲੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ; ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲੈਰੀਅਨ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ, ਢੋਲ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ, ਫਾਈਫਸ ਵੱਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੰਨੀ ਲੰਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਗੂੰਜ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਡਿਊਕ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਡਚੇਸ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਉਹ ਵੀ ਜੋ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਡਰ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਛਾ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੂਤ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੋਸਟਿਲੀਅਨ, ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਗਲ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੋਖਲਾ ਸਿੰਗ ਵੱਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਘੋਰ ਨੋਟ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

"ਓਏ! ਭਰਾ ਕੋਰੀਅਰ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ? ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ? ਇਹ ਕਿਹੜੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਹਨ ਜੋ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੇ ਇੱਕ ਕਠੋਰ, ਬੇਤੁਕੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਹਾਂ; ਜੋ ਲੋਕ ਇਸ ਪਾਸੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੀਆਂ ਛੇ ਫੌਜਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਲਿਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ; ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਔਰਤ ਕਿਵੇਂ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਜੇ ਤੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੀ ਸ਼ਕਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਉਕਤ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸੌਂਹ," ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਇੰਨੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਮੁੱਖ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਸੀ।"

"ਇਹ ਭੂਤ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਈਸਾਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸਹੁੰ

ਨਾ ਖਾਂਦਾ; ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

ਬਿਨਾਂ ਸਵਾਰੀ ਤੋਂ ਉਤਰੇ, ਕੁਝ ਫਿਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਬਦਕਿਸਮਤ ਪਰ ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮਾ ਮੈਂਟੇਸੀਨੋਸ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਸੂਰਮਾ (ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਜਿਆਂ ਵਿਚ ਵੇਖਦਾ), ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਾਂ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਹੋਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਭੂਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਦੂਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨਾਲ;" ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਵੱਡਾ ਸਿੰਗ ਵਜਾਇਆ, ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਹੈਰਾਨੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ; ਸਾਂਚੋ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿਚ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਡਿਊਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ?"

"ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?" ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਨਿਡਰ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਰਾ ਨਰਕ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਜਾਵੇ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਵਾਂਗ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿੰਗ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿੰਨਾ ਫਲੈਂਡਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਰਾਤ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਲੁੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਡਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਉਹ ਅੱਗ ਦੇ ਸਾਹ, ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਅਸਮਾਨ ਵਿਚੋਂ ਉੱਡਦੇ ਹਨ; ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਲਦ-ਗੱਡੀਆਂ ਦੇ ਠੋਸ ਪਹੀਏ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦੀ ਸੱਖਤ, ਨਿਰੰਤਰ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਰਿੱਛ ਅਤੇ ਬਘਿਆੜ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਕਿਤੇ ਉਹ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਹੰਗਾਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੰਗਾਮੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੜਬੜ ਆਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸੱਚ ਵਿੱਚ, ਲੱਕੜ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ, ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੋਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ; ਇੱਕ ਤ੍ਰਿਮਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਤੋਪ ਦੀ ਮੱਧਮ ਆਵਾਜ਼ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਬੰਦੂਕਾਂ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸੁਨ, ਲੜਾਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਲਗਭਗ ਨੇੜੇ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੂਰ ਮੁਰਿਸ਼ ਲੇਲੀਲੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਚੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਬਿਗਲ, ਸਿੰਙ, ਤਾੜੀਆਂ, ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ, ਢੋਲ, ਤੋਪਾਂ, ਬੰਦੂਕਾਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਆਵਾਜ਼, ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੋਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਇੰਨਾ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਹਿੰਮਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ; ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਡਚੇਸ ਦੇ ਚੋਗੇ ਦੇ ਸਕਰਟ 'ਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਲੇਟਣ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚੀਕਦੇ ਪਹੀਏ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੱਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ। ਇਸਨੂੰ ਚਾਰ ਦੌੜਦੇ ਬਲਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕਾਲੇ ਘਰਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਸੁਨ; ਹਰੇਕ ਸਿੰਙ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਮੋਮ ਦਾ ਟੇਪਰ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਸੀਟ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ

ਜਿਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਬਹੁਤ ਬੁਰਛ ਨਾਲੋਂ ਚਿੱਟੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਗਈ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਕਾਲੇ ਬੁਕਰਾਮ ਦੇ ਲੰਬੇ ਚੋਗੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਗੱਡੀ ਬਹੁਤ ਸੋਗੀਆਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੋ ਭਿਆਨਕ ਭੂਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੁਕਰਾਮ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਇੰਨੇ ਡਰਾਉਣੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲੁਈਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਣ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਗੱਡੀ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਰਿਸ਼ੀ ਲਿਰਗਾਂਡੀਓ ਹਾਂ," ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਗੱਡੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਈ। ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸੇ ਰੂਪ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਰਿਸ਼ੀ ਅਲੁੱਕੀਫ ਹਾਂ, ਅਣਜਾਣ ਉਰਗਾਂਡਾ ਦਾ ਮਹਾਨ ਦੇਸਤ," ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਡੀ ਉਸੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਆਈ, ਪਰ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਬੁੱਢਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਮਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜਾਦੂਗਰ ਆਰਕੇਲਾਉਸ ਹਾਂ, ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ," ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨੇ ਗੱਡੀਆਂ ਰੁਕ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਇਕਸੁਰ ਆਵਾਜ਼ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਸ਼ੋਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਿੱਠੇ, ਸੁਮੇਲ ਵਾਲੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਂਚੋ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੰਕੇਤ ਸਮਝਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਇਆ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ, "ਸੇਨੋਰਾ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਗੀਤ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।"

"ਨਾ ਹੀ ਜਿੱਥੇ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਚਮਕਦਾਰ ਹੈ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਅੱਗ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਚਮਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅੱਗਾਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਸਾੜ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਸੰਗੀਤ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਬੀਤ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

35

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੌਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮੋਹਭੰਗ ਨੂੰ ਛੁਹਣ ਵਾਲੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਹੋਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਨਮੋਹਕ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੇ ਸਲੇਟੀ ਖੱਚਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਿੱਟੇ ਲਿਨਨ ਦੇ ਘੜੀਆਂ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਚਿੱਟੇ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲਾ ਮੋਮ ਦਾ ਟੇਪਰ ਸੀ। ਕਾਰ ਦੇ ਜਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ, ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਵੱਡੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਹੋਰ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਬਰਫ਼ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੇ ਟੇਪਰਾਂ ਨਾਲ, ਡਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਤਮਾਸ਼ਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਹੋਏ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿੰਫ ਬੈਠੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਟਿਸ਼ੂ ਦੇ ਪਰਦਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਉੱਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਸੋਨੇ ਦੇ ਚਮਚਿਆਂ ਦੀ ਕਢਾਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ, ਜੇ ਅਮੀਰ ਨਹੀਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਪਤਲੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਸੇਂਡਲ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਬਣਤਰ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਣਗਿਣਤ ਲਾਈਟਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਤਾਰਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਪਰ ਅਜੇ ਵੀਹ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਚੋਗੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਰ ਕਾਲੇ ਪਰਦੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੱਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਾਰ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਕਲੇਰੀਅਨਾਂ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਰ 'ਤੇ ਲੂਟ ਅਤੇ ਵੀਨਾ ਦਾ ਸੰਗੀਤ, ਅਤੇ ਚੋਗੇ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀ ਉੱਠੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਹਟਾ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਿਖਾਈ, ਮਾਸ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬੇਚੈਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਂਚੋ ਡਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਮੌਤ, ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਜਾਗਣ ਵਾਲੀ ਜੀਭ ਨਾਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

{ਪਦ

ਮੈਂ ਉਹ ਮਰਲਿਨ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਦੰਤਕਥਾਵਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋਲ ਪਿਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਝੂਠ

ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਾਦੂਈ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦਾ, ਜ਼ੋਰਾਸਟ੍ਰਿਕ ਕਥਾ ਦਾ

ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ, ਈਰਖਾਲੂ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ

ਮੈਂ ਉਮਰ ਦੇ ਲੁਕਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ
ਘਿਣਾਉਣੇ ਗਲਤ ਸੁਰਮਿਆਂ ਦੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਕੰਮ,
ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇ ਹਨ।
ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਿਲ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ;
ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਹੈ ਕੋਮਲ, ਨਰਮ, ਹਮਦਰਦ,
ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਭ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ।
ਉਦਾਸ ਡਿਸ ਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿੱਚ,
ਜਿੱਥੇ, ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਲਾਈਨਾਂ ਅਤੇ ਪਾਤਰਾਂ ਨੂੰ ਟਰੇਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,
ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈ।
ਉਸਦੀ, ਮੇਲੇ ਦੀ ਦੁੱਖ ਭਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ,
ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ।
ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ,
ਉੱਚ-ਜੰਮੀ ਔਰਤ ਤੋਂ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਦਾਸੀ ਤੱਕ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਤਰਸ ਨਾਲ ਭਰਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਪੱਤੇ ਪਲਟ ਦਿੱਤੇ
ਮੇਰੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕਲਾ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਖੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ,
ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਭਿਆਨਕ ਪਿੰਜਰ ਵਿੱਚ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੇਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ
ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਕਿੱਥੇ ਹੈ
ਅਜਿਹੇ ਤਰਸਯੋਗ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ।
ਹੇ ਤੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮਾਣ ਅਤੇ ਗੁਲਾਬੀ ਜੋ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ
ਅਡੋਲ ਸਟੀਲ! ਹੇ ਚਮਕਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ,
ਹੇ ਚਾਨਣ ਮੁਨਾਰਾ, ਧਰੁਵ ਤਾਰਾ, ਸਭ ਦਾ ਮਾਰਗ ਅਤੇ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ
ਕੌਣ, ਨੀਂਦ ਅਤੇ ਆਲਸੀ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ,

ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਬਾਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਪਣਾਓ!

ਤੇਰੇ ਲਈ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਾਇਕ ਜਿਸਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪਰੇ ਹੈ,

ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੀ ਚਮਕ ਅਤੇ ਆਈਬੇਰੀਆ ਦਾ ਤਾਰਾ,

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸਿਆਣਾ ਜਿੰਨਾ ਬਹਾਦਰ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ—

ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਲਈ

ਉਸਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ,

'ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਹਾਇਕ ਸਾਂਚੋ,

ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੁੱਲ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਨੰਗੇ ਕਰਕੇ,

ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ,

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਚਲਾਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਡੰਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਇਸੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ।

{ਪਦ

"ਸਭ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਹੈ," ਇਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁਰੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਿੰਨ, ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ, ਕੋੜੇ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੇਰਾ ਭੁੰਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਦਾ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਜੇਕਰ ਸੈਨਰ ਮੁਰਲਿਨ ਨੇ ਅੰਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਭੁੰਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਬਰ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਡੌਨ ਕਲਾਊਨ, ਲੁਸਣ ਨਾਲ ਭੁਰਿਆ ਹੋਇਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰੁੱਖਤ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿਆਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਛੇ ਸੌ ਕੋਰੜੇ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ; ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਆਤਮਾ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮਰਲਿਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਰੜੇ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਕੋਰੜੇ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਕਰਕੇ ਘਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ

ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਦੇਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਭਾਰਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਕੋਈ ਵੀ ਹੁੱਥ, ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ, ਭਾਰਾ ਜਾਂ ਭਾਰਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਹੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਹ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ 'ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ' ਅਤੇ 'ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ' ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਠਹਿਰਾਅ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾ - ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਾਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਝੱਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨੇ! ਅਬਰਨੁਨਸੀਓ!"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਬੋਲਣਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਮਰਲਿਨ ਦੇ ਭੂਤ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੀ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੰਗੀਨ ਕੁੜੀ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪਤਲਾ ਪਰਦਾ ਹਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਰਦਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁੰਦਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੋਂ ਮੁਰਦਾਨਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਵਰਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਬਦਮਾਸ਼ ਸਕੁਆਇਰ, ਘੜੇ ਦੀ ਰੂਹ, ਕਾਰਕ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਦਾ ਦਿਲ, ਚਕਮੁਕੇ ਅਤੇ ਕੰਕਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਨਾਲ; ਜੇ, ਤੂੰ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਚੋਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉੱਚੇ ਬੁਰਜ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਜੇ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਟੇਡੇ, ਦੋ ਕਿਰਲੀਆਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੱਪਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਕਾਤਲ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦੇਵੇਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿੱਦੀ ਅਤੇ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਦਿਖਾਵੇਂ। ਪਰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਹਰ ਗਰੀਬ ਛੋਟੇ ਦਾਨੀ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਮਦਰਦ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ, ਹੈਰਾਨ, ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੂਰਖ, ਹੇ ਦੁਖੀ, ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ, ਮੂਰਖ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੂਰਪੇਕ ਉੱਲੂਆਂ ਦੇ ਮੇਰੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਚਮਕਦਾਰ ਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਝੀਲਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਖੇਤਾਂ ਉੱਤੇ ਖੱਡਾਂ, ਪਟੜੀਆਂ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਚਲਾਕ, ਮਾੜੀ ਹਾਲਤ ਵਾਲੇ ਰਾਖਸ਼ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਖਿੜਦੀ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇ - ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ - ਇੱਕ ਰੁੱਖੇ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਕੁਖ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬਰਬਾਦ ਅਤੇ ਮੁਰਝਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਥੇ ਸੈਨਰ ਮੁਰਲਿਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਹਿਸਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਹੰਝੂ ਚਟਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਪਾਹ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਘਾਂ ਨੂੰ ਭੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਉਸ ਛੱਲ ਨੂੰ ਫੜੋ, ਹੇ ਮਹਾਨ ਬੇਦਾਗ਼ ਜਾਨਵਰ, ਆਪਣੀ ਕਾਮੁਕ ਜੋਸ਼ ਨੂੰ ਜਗਾਓ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਸ ਦੀ ਕੋਮਲਤਾ, ਮੇਰੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਗਰੀਬ ਨਾਈਟ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ; ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ ਮੈਂ ਮਤਲਬ, ਜਿਸਦੀ ਰੂਹ ਮੈਂ ਇਸ ਪਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦਸ ਉਂਗਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਅਡੋਲ ਜਾਂ ਝੁਕਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਵੇ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਸਰਦਾਰ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸਬੇ ਦੀ ਗਿਰੀ ਵਾਂਗ ਫਸੀ ਹੋਈ ਹੈ।"

"ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਸੰਚੋ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸੇਨੋਰਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ; ਪਲਕਾਂ ਲਈ, ਅਬਰਨੁਨਸੀਓ!"

"ਅਬਰੇਨੁੰਸੀਓ, ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਮਹਾਰਾਜ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ-ਨਿੱਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚਿੱਠੀ ਵੱਲ ਘੱਟ-ਵੱਧ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀਂ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਧੋਰ ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹਾਂਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਪਕਾਰ ਮੰਗਣਾ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਗੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਘੜੇ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਬ੍ਰੇਰਹਿਮ ਵਹਿਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਭੈੜੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੇਰਾ ਮਾਸ ਪਿੱਤਲ ਹੈ? ਜਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਾਦੂਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਲਿਨਨ ਦੀ ਇੱਕ ਟੋਕਰੀ, ਕਮੀਜ਼ਾਂ, ਰੁਮਾਲਾਂ, ਮੋਜ਼ਿਆਂ - ਜੋ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਲੁਭਾਉਣ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਕੁਹਾਵਤ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਲੁੱਦਿਆ ਗਧਾ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ,' ਅਤੇ 'ਤੋਹਫ਼ੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹਨ,' ਅਤੇ 'ਰੱਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ... "ਹਥੌੜਾ," ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਇੱਕ "ਲੈਣਾ" ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ।" ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਲਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੇਦਾਰ ਸੁਤੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂ; ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਨੰਗਾ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੋੜਿਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਗਣੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਕੋਮਲ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਗਵਰਨਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 'ਚੋਰੀ ਨਾਲ ਪੀਣਾ' ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਦਿਓ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ, ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਸੁਸਮੇਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਹਰੇ ਕੋਟ ਨੂੰ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਸੋਗ ਨਾਲ ਫੁੱਟਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਘੱਟ ਸ਼ੌਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕੈਸੀਕ ਬਣਨ ਦਾ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਅੰਜੀਰ ਨਾਲੋਂ ਨਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਤੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਫੜ ਸਕੇਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਗਵਰਨਰ ਭੇਜਾਂ ਜਿਸਦੀ ਅੰਤੜੀ ਚੀਕਣੀ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਦੁਖੀ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਜਾਂ ਬੁਧੀਮਾਨ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਝੁਕੇਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਚੋ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਤੂੰ ਗਵਰਨਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ।"

"ਸੀਨੋਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੋਚ ਸਕਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧੀਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਮਰਲਿਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇੱਥੇ, ਇਸ ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਤਾਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਲੀਸੀਅਨ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗੀ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਸਾਂਚੋ!" ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲਈ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਿਖਾਓ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਖਾਧੀ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਦਿਆਲੂ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਬੁਹਾਦਰੀ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ। ਇਸ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ; ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਦੇ ਬੂੰਦ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਲ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ,' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਮਰਲਿਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ, "ਕੀ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਦਸੇਗੀ, ਸੇਨੋਰ ਮਰਲਿਨ - ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੋਰੀਅਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੇਨੋਰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦਾ ਮੋਹ ਭੰਗ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਾ ਹੈ; ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਵਰਗਾ ਕੁਝ।"

ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਮਰਲਿਨ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਸ਼ੈਤਾਨ, ਸਾਂਚੋ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਆਪਣੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਪੂਛ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਛਿੱਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਸ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਰੱਖਾਂਗਾ; ਪਰ ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ ਇਸ ਤੋਪੋਸਿਆ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਓ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਤਮਾ ਲਈ ਵੀ ਸਰੀਰ ਲਈ - ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਉਸ ਦਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਆਦਤ ਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੂਨ ਕੱਢਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਡਾਕਟਰ ਹਨ; ਜਾਦੂਗਰ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਇਹੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ - ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਕੋੜੇ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਚਾਹਾਂ, ਦਿਨਾਂ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਤਹਿ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਵਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੇ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਸੋਚਣ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਿ ਉਹ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋੜੇ ਨਾਲ ਖੂਨ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋੜੇ ਫਲਾਈ-ਫਲੈਪਰਸ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ। ਚੀਜ਼, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਸੇਨੋਰ ਮਰਲਿਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦਾ ਰਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਸਾਂ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਓਵਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ," ਮੁਰਲੀਲਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੁਰੰਤ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲ, ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਯੋਗ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਲਈ ਇਨਾਮ ਵੀ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਬੇਚੈਨ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਰੱਬ ਕਰੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਲ ਵੀ ਧੋਖਾ ਦੇਵਾਂ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਜਿਸ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਤਾਲਾਂ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਗੂੰਜ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੱਥੇ ਅਤੇ ਗੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਕਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲੱਗੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਲੰਘਦੀ ਗਈ, ਸੁੰਦਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਰਤੱਬ ਦਿੱਤਾ।

ਅਤੇ ਹੁਣ ਚਮਕਦਾਰ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਸਵੇਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਈ; ਖੇਤ ਦੇ ਫੁੱਲ, ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਬਲੌਰੀ ਪਾਣੀ, ਸਲੇਟੀ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੰਕਰਾਂ ਉੱਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਮੀਦ ਵਾਲੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਹਲੇ ਹੋਏ; ਖੁਸ਼ ਧਰਤੀ, ਬੱਦਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਅਸਮਾਨ, ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ, ਸਾਫ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਹਰੇਕ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਸਵੇਰ ਦੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਾਕ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਸਲੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ।

36

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਡੁਏਨਾ, ਉਰੁਫ਼ ਕਾਉਂਟੇਸ ਟ੍ਰਾਈਫ਼ਾਲਡੀ ਦੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਣਸੁਪਨਮਈ ਸਾਹਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

ਡਿਊਕ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਅਤੇ ਖੇਡ-ਖੇਡ ਵਾਲਾ ਮਹਾਂ-ਅਦਾਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੀ ਮਰਲਿਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ, ਦੇਰ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਾਹਸ ਲਈ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੰਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਹੁਣ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਭ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣੀ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਘੜੀ ਜਿਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਡਚੇਸ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਾਂਚੋ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਤਪੱਸਿਆ ਕਾਰਜ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮੋਹਭੰਗ ਲਈ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਭਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਜ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਸਨ।

ਡਚੇਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੱਪੜ ਮਾਰਨ ਵਰਗਾ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸ਼ੀ ਮਰਲਿਨ ਅਜਿਹੀ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ; ਯੋਗ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਪੰਜਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੋਰੜਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ-ਓ-ਨੌ ਪੂਛਾਂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਏਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੂਨ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਅੱਖਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਵਰਗੀ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਇੰਨੇ ਸਸਤੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇੰਨੀ ਮਾਮੂਲੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਕੋਸੇ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਨ ਦੇ ਕੰਮ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਕੋਰੜਾ ਜਾਂ ਰੱਸੀ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਲੇਟ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖਦਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਮਾਸ ਭੰਗ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਪਾਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੋੜਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਹੋਵੇ।"

ਫਿਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਰਾਜ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ, ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਪੂਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਵੇਕ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਵਰਨਰ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਹੈ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਲਿਖਿਆ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਪਾਪੀ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਖੁਦ ਲਿਖਿਆ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੀਏ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਕਦੇ ਡਰੋ ਨਹੀਂ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪੱਤਰ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਪਾਇਆ:

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ

ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁੱਜਣ ਵਾਂਗ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ; ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੂਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਹੁਣੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋਗੇ, ਮੇਰੀ ਟੇਰੇਸਾ; ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਟੇਰੇਸਾ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕੋਚ ਫ਼ਿੱਚ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਦੂਜਾ ਰਸਤਾ ਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੋ; ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਨਾ ਬੋਲੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹਰਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੂਟ ਭੇਜਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਇਸਨੂੰ ਬਦਲੋ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਧੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪੇਟੀਕੋਟ ਅਤੇ ਚੋਲਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਜੋ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਦਾਰ ਪਾਗਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣਾ ਬਲਾਕਹੈਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਰਲਿਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਐਲਡੋਂਜ਼ਾ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਕ੍ਰਿਹਾ ਜ਼ਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਮੋਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਕੋੜਿਆਂ ਨਾਲ, ਪੰਜ ਘੱਟ, ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਗੋਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕਾਲੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜਪਾਲ ਉਸੇ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਨਿਕਲੇ ਹਨ; ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਨੁਬਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਤੋਪਲ ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਭੇਜਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰੰਡ ਤੁਰਕ ਬਣਨ ਲਈ ਲੈ ਗਏ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਚੁੰਮਦੀ ਹੈ; ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਵਾਪਸੀ ਕਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ

ਜਾਂ ਸਸਤਾ ਕਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੱਬ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੂਜੇ ਸੱਤ ਤਾਜਾਂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਮਨਾ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਪਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਟੇਰੇਸ਼ਾ, ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੂਰਕਾਰ ਦੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਣਗੇ; ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਖ ਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਖਾ ਲਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸੁਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਪੰਗਾਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਲਾਭ ਹੈ; ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੇ। ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ, 20 ਜੁਲਾਈ, 1614।

ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ, ਰਾਜਪਾਲ।

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹ ਲਈ ਤਾਂ ਡਚੇਸ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਰਾਜਪਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੰਝਲਤ ਹੈ; ਇੱਕ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋੜਿਆਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ (ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ) ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕਦੇ ਕੋੜਿਆਂ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋਭੀ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਲੋਭ ਥੈਲੀ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,' ਅਤੇ ਲਾਲਚੀ ਰਾਜਪਾਲ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੀਨੋਰਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ ਜਿਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਨੂੰ ਪਾੜ ਕੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਮਝਦਾਰੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਡਿਊਕ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੇ।"

ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਪੱਤਰ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਕੱਪੜਾ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਗੱਲਬਾਤ ਨਾਲ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਪੁੰਜਾਹ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਬੇਮੇਲ ਢੋਲ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਸੁਸਤ, ਉਲਝਣ ਵਾਲੀ, ਜੰਗੀ ਸੰਦਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਕੁਝ ਖਿੜਕਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਬੇਚੈਨੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਿਆ; ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਪਨਾਹ, ਡਚੇਸ ਦੇ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਸਕਰਟ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਵਿਚ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸੋਗ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਵਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਮਾਰਚ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਵੱਡੇ ਢੋਲ ਵਜਾਏ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਪੰਜਾਹ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਇਆ, ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਕਾਲਾ ਅਤੇ ਉਦਾਸ। ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੱਦ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਇਆ ਜੋ ਡੂੰਘੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਗਾਊਨ ਪਹਿਨਣ

ਦੀ ਬਜਾਏ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਕਰਟ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਕਾਰ ਦਾ ਸੀ। ਗਾਊਨ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਕਮਰ ਕੱਸ ਕੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਚੌੜਾ ਰਿਬਨ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕਾਲਾ ਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਮਿਆਨ ਅਤੇ ਫੁਰਨੀਚਰ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਕਾਲੇ ਪਰਦੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਫ਼ ਵਰਗੀ ਚਿੱਟੀ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਢੋਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕੂਚ ਰੱਖਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ; ਅਤੇ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਕੱਦ, ਉਸਦੀ ਚਾਲ, ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ, ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਜਾਣੇ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਪੀ ਗਈ ਗਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਡਿਊਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ, ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਊਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਲਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਸ ਅਜੀਬ ਡਰਾਉਣੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਹਟਾਇਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਚਿੱਟੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਘਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪਲ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਚੌੜੀ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਛਾਤੀ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ, ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਡਿਊਕ 'ਤੇ ਟਿਕਾਉਂਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਚਿੱਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੀ ਟਾਈਫਾਲਡਿਨ ਹੈ; ਮੈਂ ਕਾਉਂਟੈਸ ਟਾਈਫਾਲਡਿਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਖੀ ਡੁਏਨਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਸੈਕੁਆਇਰ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਉਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਮਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਹਾਰਿਆ ਨਾਈਟ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਇਸ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੈਦਲ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੈਂਡੀ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਇਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਜਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਰਤ ਤੋੜੇ ਬਿਨਾਂ ਆਈ ਹੈ; ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਪਲੇਸੈਂਸ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ ਹੈ।" ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਨੇ ਖੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ: "ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਚਿੱਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਯੋਗ ਸਕੁਆਇਰ ਟਾਈਫਾਲਡਿਨ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਲੇਡੀ ਕਾਉਂਟੇਸ ਟਾਈਫਾਲਡੀ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੇ ਦੁਖੀ ਡੁਏਨਾ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹੋ, ਹੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਈਟ ਦੇ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿਧਵਾ, ਅਨਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਔਰਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਟਾਈਫਾਲਡਿਨ ਨੇ ਗੋਡੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਲ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਪੰਜੇ ਅਤੇ ਢੋਲਕੀਆਂ ਨੂੰ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਮਾਰਚ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ, ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੀ ਧੁੰਦ

ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਛੇ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਲੋਕ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਡੱਬਿਆਂ ਜਾਂ ਡੈਮੇਡਰੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਪੈਦਲ ਅਤੇ ਵਰਤ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਲੱਭ ਲੈਣਗੇ; ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸੈਨਰ ਡਿਊਕ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਧੰਨ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ, ਜਿਸਨੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਵਿਰੁੱਧ ਇੰਨੀ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਕੌੜਾ ਨਫ਼ਰਤ ਦਿਖਾਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਈਟਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖੇਗਾ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤਿਅੰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ, ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਈਟ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਸੁਸਤ ਦਰਬਾਰੀ ਕੋਲ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸੁਬੱਧੂਤ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ, ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਮਦਦ, ਕੁੜੀਆਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਲਈ ਦਿਲਾਸਾ, ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੱਦੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸਹਾਰਿਆ। ਇਸ ਦੁਨਿਆਵੀ ਨੂੰ ਆ ਕੇ ਪੁੱਛਣ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਲੇਰ ਦਿਲ ਦੇ ਨਿਡਰ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਾਂਗਾ।"

37

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਡੁਏਨਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਹਸ ਜਾਰੀ ਹੈ

ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ; ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੈਨੇਰਾ ਡੁਏਨਾ ਮੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਟੋਲੇਡੋ ਅਪੋਥੈਕਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਫਿੰਚ ਵਾਂਗ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਡੁਏਨਾ ਮਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਅਪੋਥੈਕਰੀ! ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜੋ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਡੁਏਨਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਹੋਣ, ਪਲੇਗ ਅਤੇ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਊਂਟੇਸ ਥ੍ਰੀ-ਸਕਰਟ ਜਾਂ ਥ੍ਰੀ-ਟੇਲ! - ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਕਰਟ ਜਾਂ ਪੂਛ, ਪੂਛ ਜਾਂ ਸਕਰਟ, ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਹੈ।"

"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਔਰਤ ਡੁਏਨਾ ਇੰਨੀਂ ਦੂਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਤੁਲਬ ਦਵਾਈ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਊਂਟੇਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਾਊਂਟੇਸ ਡੁਏਨਾ ਵਰਜੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਣੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਲਕਣ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਡੁਏਨਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਇਸ 'ਤੇ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼, ਜੋ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਕੋਲ ਡੁਏਨਾ ਹਨ ਜੋ ਕਾਊਂਟੇਸ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ; 'ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਚੱਲਦੇ ਹਨ;' ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ, ਡੁਏਨਾ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਨਾ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਕੁਆਰੀ ਕੁਆਰੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਕੁਆਰੀ ਕੁਆਰੀ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ 'ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਹੈ ਉਸਨੇ ਕੈਚੀ ਰੱਖੀ ਹੈ।'"

"ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਡੁਏਨਾ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਚਾਵਲ ਚਿਪਕ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਹਿਲਾਓ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਰਹੇਗਾ।'"

"ਇਹ ਸੁਕੁਆਇਰ," ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਐਂਟੀਚੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਧਾਰਥੀਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ (ਅਤੇ ਇਹ ਅਕਸਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਝਗੜਾ ਕਰਨ, ਸਾਡੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਪੁੱਟਣ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੁਰਨ ਵਾਲੇ ਬੁੱਲਾਕਾਂ ਨੂੰ, ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੀਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮਾਸ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਨਾਲ ਢੱਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਜਲੂਸ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਗੋਬਰ ਦੇ ਢੇਰ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਣ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨਿਆਵੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੇਰੀ ਚੰਗੀ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ; ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਡੁਏਨਾ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਘਟੀਆ ਦਵਾਈ ਦੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨੂੰ ਕੁਚਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਪੱਖਪਾਤ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹੋਂ ਪੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਸੁੰਘੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਵਾਲੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡੁਏਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅੰਜੀਰ ਦੀ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਫਾਈਫ ਅਤੇ ਢੋਲ ਦੇ ਸੁਰ ਨਾ ਸੁਣੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਡੁਏਨਾ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਦੁਖੀ ਡੁਏਨਾ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਊਂਟੇਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਜੇ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ।

"ਉਸਦੇ ਕਾਊਂਟੇਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ; ਪਰ

ਉਸਦੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਸੈਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੌਣ, ਸਰਦਾਰ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਵਾਂਗ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਿੱਖੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਸਲ ਦਾ ਸੂਰਮਾ; ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਕੰਨ ਖੁਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਲਈ ਘੱਟ ਸ਼ਬਦ।"

"ਸਾਂਚੋ ਸਹੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ," ਡ੍ਰਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕਾਉਂਟੇਸ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਵੀ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਅਤੇ ਹੁਣ ਢੋਲ ਅਤੇ ਮੁਰਗੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਆਪਣੀ ਐਂਟਰੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਛੋਟੇ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਅਧਿਆਇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਉਸੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

38

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਡੂਏਨਾ ਦੀ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ

ਉੱਥੇ ਉਦਾਸ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਬਾਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਡੂਏਨਾ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਹੀ ਮਿਲਡ ਸੁਰਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੋਗ ਦੇ ਚੋਲੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਰੀਕ ਚਿੱਟੇ ਜਾਲੀਦਾਰ ਹੁੱਡ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਚੋਲੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਉਂਟੇਸ ਟ੍ਰਾਈਫ਼ਾਲਡੀ ਆਈ, ਜੋ ਕਿ ਚਿੱਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦਾ ਸਕੁਏਅਰ ਟ੍ਰਾਈਫ਼ਾਲਡੀਨ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਿਨਾਂ ਝੁਰੜੀ ਵਾਲੇ ਕਾਲੇ ਬੈਜ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ, ਜੇ ਇੱਕ ਝੁਰੜੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਹਰ ਟਫਟ ਮਾਰਟੇਸ ਛੋਟੇ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ; ਪੂਛ, ਜਾਂ ਸਕਰਟ, ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਪੰਨਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਤਿੰਨ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਤੀਬਰ ਕੋਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੀਓਮੈਟ੍ਰਿਕਲ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੇਟੀ ਵਾਲੀ ਸਕਰਟ ਵੇਖੀ ਸੀ, ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਉਂਟੇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਈਫ਼ਾਲਡੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਕਰਟਾਂ ਦੀ ਕਾਉਂਟੇਸ ਸੀ; ਅਤੇ ਬੇਨੇਗੋਲੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਕਾਉਂਟੇਸ ਲੇਬੂਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੁਘਿਆੜ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਬੁਘਿਆੜਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਲੂੰਬੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਉਂਟੇਸ ਜ਼ੋਰੂਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਿਰਲੇਖ ਲੈਂਦੇ ਸਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕਾਉਂਟੇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕਰਟ ਦੇ ਨਵੇਂ ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਲੇਬੂਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਫ਼ਾਲਡੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ।

ਬਾਰਾਂ ਡੂਏਨਾ ਅਤੇ ਔਰਤ ਜਲੂਸ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਕਾਲੇ ਪਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡਿਨ ਵਾਂਗ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੂਏਨਾ ਦਾ ਸਮੂਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਡਿਊਕ, ਡਚੇਸ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੋ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਜਲੂਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਾਰਾਂ ਡੂਏਨਾ ਰੁਕ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੌਨ ਬਣਾਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡਿਨ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਡਿਊਕ, ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਲਗਭਗ ਬਾਰਾਂ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ, ਬਰੀਕ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕੜਕਵੀਂ ਅਤੇ ਖੁਰਦਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਇਸ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾ ਦਿਓ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੁਹਾਡੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਹੀ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਖੋਹ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿੱਥੇ; ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦੀ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਘੱਟ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦੀ ਹਾਂ।"

"ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਸੀਨੋਰਾ ਕਾਉਂਟੇਸ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਰੀਮ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਫੁੱਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ;" ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਡਚੇਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੀਟ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਬਹੁਤ ਸ਼ਿਹਰੀਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਈ ਡੂਏਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਸਾਰੇ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕੌਣ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਖੀ ਡੂਏਨਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ: "ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭੂ, ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਈਂ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਮਝਦਾਰ ਸੰਗਤ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਦੁੱਖ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਛਾਤੀਆਂ ਵਿਚ ਉਦਾਰ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਗਮਰਮਰ ਨੂੰ ਪਿਘਲਾਉਣ, ਹੀਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਠੋਰ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਸਟੀਲ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਸਮਾਜ, ਚੱਕਰ ਜਾਂ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਈਟ ਇਮੈਕੁਲੇਟਿਸਿਮਸ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਡੇ ਲਾ ਮੈਨਚੀਸਿਮਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੁਇਰਿਸਿਮਸ ਪਾਂਜ਼ਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।"

"ਪਾਂਜ਼ਾ ਇੱਥੇ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, "ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟਿਸਿਮਸ ਵੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਡੂਏਨਿਸਿਮਾ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰੱਨ ਲੱਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

ਇਸ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਡੂਏਨਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ, ਦੁਖੀ ਔਰਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਸੱਦਾ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਸੇਨੋਰਾ, ਦਿਆਲਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਦੱਸਣਾ: ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਦੁਖੀ ਡੂਏਨਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਹੇ ਅਜਿੱਤ ਨਾਈਟ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਕੀ ਹਨ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਅਤੇ ਥੰਮ੍ਹ; ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚੁੰਮਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਇੱਕ ਇਲਾਜ ਲੱਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਬਹਾਦਰ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਪਿਛੇ ਛੱਡ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਮਾਡੀਜ਼, ਐਸਪਲੈਂਡੀਅਨ ਅਤੇ ਬੈਲੀਅਨਾਈਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ!" ਫਿਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਤੂੰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸ਼ੁਕੁਆਇਰ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਟ੍ਰਿਫਾਲਡਿਨ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਮਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਕਿ, ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ, ਤੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ, ਨਾਈਟਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਰਿਣੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਦਿਆਲੂ ਵਿਚੋਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇਂਗਾ, ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕਾਉਂਟੇਸ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਵੇ।"

ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੀ ਭਲਿਆਈ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਸੀਨੋਰਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ੁਕੁਆਇਰ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਜਿੰਨੀ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਚੰਗੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ, ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ; ਇੱਥੇ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੁੱਟ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ੁਰਮਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ (ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੰਮ ਲਈ ਮੇਰੀ ਲੋੜ ਹੈ) ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ; ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਵਾਂਗੇ।"

ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਾਹਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਸੱਭ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਦੀ ਚਲਾਕ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਕਹੀ, "ਰਾਣੀ ਡੇਨਾ ਮੈਗੁਨਸੀਆ ਨੇ ਕੈਂਡੀ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਨ ਟ੍ਰੈਪੋਬਾਨਾ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਸਾਗਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਕੇਪ ਕੋਮੋਰਿਨ ਤੋਂ ਦੋ ਲੀਗ ਪਰੇ। ਉਹ ਰਾਜਾ ਆਰਚੀਪੀਏਲਾ, ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਦੀ ਵਾਰਸ ਸੀ; ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਮੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਹੇਠ ਪਾਲਿਆ ਅਤੇ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਡੂਏਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਰੈਂਕ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ, ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ, ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਫਿਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਚਕਾਨਾ ਸੀ; ਉਹ ਜਿੰਨੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੀ ਉਨੀ ਹੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲੋਂ ਸੁੰਦਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਸਥਿਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਈਰਖਾ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਤਿੰਨੇ ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਭੈਣਾਂ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਧਾਗਾ ਕੱਟਿਆ

ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਜ਼ੁਲਮ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗਾ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਅੰਗੂਰੀ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਕੱਚੇ ਅੰਗੂਰ ਤੋੜਨ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜੀਭ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਣਗਿਣਤ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ, ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵੀ, ਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੱਜਣ, ਜੋ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮਹਾਨ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ, ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਕਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੁਲਦੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੱਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਗਿਟਾਰ ਵਜਾਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬੁਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਉਹ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਕਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਨਿਤਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਇੰਨੇ ਵਧੀਆ ਬੁਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਲੇ ਬੁਣਾ ਕੇ ਉਹ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਉਂਦਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਇੱਕ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਬਹਾਦਰੀ, ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਸੀਨ, ਜੇਕਰ ਬੇਰਹਿਮ ਚੋਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾ ਵਰਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਪਹਿਲਾਂ, ਖਲਨਾਇਕ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਆਵਾਰਾ ਮੇਰੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵਾਂਗ, ਉਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵਾਂ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਟ੍ਰਿੰਕੇਟ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਦਿੱਤੇ; ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਤ ਉਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਤੋਂ ਗਾਉਂਦੇ ਸੁਣੀਆਂ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਨੂੰ ਰਾਹ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਤਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈਆਂ; ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਜੇ:

{ਪਦ

ਮੇਰੇ ਉਸ ਪਿਆਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ

ਮੇਰੇ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦਿਲ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ;

ਅਤੇ ਦਰਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ

ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਾ ਦੇਣਾ।

{ਪਦ

ਉਹ ਲਾਈਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੋਤੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸ਼ਰਬਤ ਵਾਂਗ ਮਿੱਠੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਬੁੱਦਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਡਿੱਗਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਵੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਲੈਟੋ ਨੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੁਚੱਜੇ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ੌਕੀਨ ਲੋਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, 'ਦਿ ਮਾਰਕੁਇਸ ਆਫ਼ ਮੂੰਟੂਆ' ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੰਝੂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤਿੱਖੇ ਹੰਕਾਰ ਜੋ ਦਿਲ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕੰਡਿਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ, ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਗਾਇਆ:

{ਪਦ

ਮੌਤ ਆ, ਇੰਨੀ ਸੁਖਮਤਾ ਨਾਲ ਪਰਦਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ

ਤੇਰਾ ਆਉਣਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਵੇਂ ਜਾਂ ਕਦੋਂ,

ਕਿਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾ ਦੇ ਦੇਵੇ

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਹੈ।

{ਪਦ

—ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਆਇਤਾਂ ਅਤੇ ਬੋਝ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਾਉਣ 'ਤੇ ਮਨਮੋਹਕ ਅਤੇ ਲਿਖਣ 'ਤੇ ਮੋਹਿਤ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਆਇਤ ਲਿੱਖਣ ਲਈ ਝੁਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੈਂਡੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸੇਗੁਇਇਡਿਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਫਿਰ ਦਿਲ ਉਛਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਸਾ ਫੁੱਟਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਚਾਂਦੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਇਹ ਟੰਬਾਡੋਰ ਕਿਰਲੀਆਂ ਦੇ ਟਾਪੂਆਂ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਧਾਰਨ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੂਰਖ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਫਾਲਤੂ ਹੰਕਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ 'ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ,' 'ਬਰਫ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੜਦਾ ਹਾਂ,' 'ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੰਬਦਾ ਹਾਂ,' 'ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,' 'ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ,' ਅਤੇ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਰਬ ਦੇ ਫ਼ੀਨਿਕਸ, ਅਰਿਆਡਨੇ ਦੇ ਤਾਜ, ਸੂਰਜ ਦੇ ਘੋੜੇ, ਦੱਖਣ ਦੇ ਮੋਤੀ, ਤਿਬਾਰ ਦਾ ਸੋਨਾ, ਅਤੇ ਪੰਚਾਈਆ ਦੇ ਬਲਸਮ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਤਾਂ ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਕਲਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਖਰਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਭਟਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਹਾਏ ਮੇਰੇ 'ਤੇ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਜੀਵ! ਕਿਹੜੀ ਪਾਗ਼ਲਪਨ ਜਾਂ ਮੂਰਖਤਾ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ? ਫਿਰ, ਹਾਏ ਮੇਰੇ 'ਤੇ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ! ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਸਾਦਗੀ; ਇਹ ਸੰਗੀਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਝੁਕਾਇਆ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਬੇਵਕੂਫੀ ਸੀ; ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨੇ ਰਸਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਲੇਵੀਜੋ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸੱਜਣ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ (ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਪਾਪੀ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਜੁੱਤੀ ਦੇ ਤਲੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦਰਜੇ ਦੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਕਲੇਵੀਜੋ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੱਜਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਰਾਜ ਦੀ ਵਾਰਸ ਸੀ। ਇਹ ਉਲਝਣ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜ਼ ਰਹੀ, ਮੇਰੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਵਿੱਚ ਕੱਮਰ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ

ਡਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਡੌਨ ਕਲੈਵੀਜੋ ਨੂੰ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੜਨੀ ਵਜੋਂ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ, ਇੰਨੀਆਂ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਮਸਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ; ਵਿਕਾਰ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਔਰਤ ਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਲਿਆ; ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕਬਾਲ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਯੋਗ ਅਲਗੁਆਸਿਲ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।"

"ਕੀ ਕੈਂਡੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਅਲਗੁਏਸਿਲ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕਵੀ, ਅਤੇ ਸੇਗੁਇੰਡਿਲਾ? ਮੈਂ ਸੁਹੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ! ਪਰ ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਸੇਨੋਰਾ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਜਾਣਨ ਲਈ ਮਰ ਰਹੀ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਕਾਉਂਟੇਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

39

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ

ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ, ਡਚੇਸ ਓਨੀ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਫੜਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਅੜੀ ਰਹੀ, ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ, ਵਿਕਾਰ ਨੇ ਡੌਨ ਕਲੇਵੀਜੋ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਣੀ ਡੋਨਾ ਮੈਗੁਨਸੀਆ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਦੀ ਮਾਂ, ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਨੂੰ ਦਫ਼ਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਮਰ ਗਈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ," ਟ੍ਰਿਫਾਲਡਿਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਕੈਂਡੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਫ਼ਨਾਉਂਦੇ, ਸਿਰਫ਼ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ।"

"ਸੀਨੋਰ ਸਕੁਆਇਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਈ ਕਿ ਰਾਣੀ ਮੈਗੁਨਸੀਆ ਨੂੰ ਮੁਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇ। ਜੇ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਪੰਨੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਘਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੇਰ ਨੌਕਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੇਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਰਤ ਠੀਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੁੰਦੀ। ਪੂਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਿਪੁੰਨ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਮੂਰਖਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ - ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣ ਦੇਵੇਗਾ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਨਾਈਟ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਹ ਗਲਤ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਤੂੰ ਸੁਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੇ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਉਂਗਲਾਂ ਜਿੰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਕਤੀਸਾਲੀ ਪ੍ਰਭੂ ਬਣਨ ਦੇ ਪੱਤੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਪੂਰ ਦੁਖੀ ਸੇਨੋਰਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਿੱਠੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਕੌੜਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।"

"ਕੁੜੱਤਣ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ," ਕਾਉਂਟੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਕੌੜਾ ਕਿ ਕੋਲੋਸਿੰਥ ਮਿੱਠਾ ਅਤੇ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਓਲੀਐਂਡਰ ਦੇਦਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਰਾਣੀ, ਫਿਰ, ਮਰ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਖਰੀ ਵਿਦਾਈਆਂ ਕਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ, ਕੁਇਸ ਤਾਲੀਆ ਫੈਂਡੇ ਟੈਂਪਰੇਟ ਏ

ਲੋਕ।"ਮਿਸ? ਰਾਣੀ ਦੀ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਾਲਮਬਰੂਨ, ਮੇਰੁਨਸੀਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ, ਜੋ ਜ਼ਾਲਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਵੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭੁਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਡੰਨ ਕੁਲੇਵੀਜੇ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਐਂਟੇਨੋਮਾਸੀਆ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕਬਰ 'ਤੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਉਹ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਬਾਂਦਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਧਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੁਗਰਮੱਛ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਥੰਮ੍ਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਧਾਤ ਦਾ ਵੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੀਰੀਆਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੱਖਰ ਉੱਕਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ, ਕੰਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਵਾਕ ਹੈ: 'ਇਹ ਦੋ ਕਾਹਲੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਣੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਹਾਦਰ ਮੈਨਚੇਰੀਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਇਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁਕੁਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਹਾਦਰੀ ਲਈ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚੌੜੀ ਤਲਵਾਰ ਕਢੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁਣਾਏ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਗਲਾ ਵੱਢਣ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਵੱਢਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕੰਬਦੀ ਅਤੇ ਤੁਰਸਯੋਗ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸੁਖਦ ਸੁਜ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੁਨਿਆਵੀ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ; ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਭੈੜੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਸਭ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੌਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਦੁਜਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲ ਉਸਨੇ ਬੋਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੇ ਛੇਦ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਚੁਭਦੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਈਆਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ। ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕੀਤੇ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਟੁੱਟ ਗਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ।"

ਇੱਥੇ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਹ ਪਰਦੇ ਚੁੱਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਚਿਹਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ, ਕੁਝ ਲਾਲ, ਕੁਝ ਕਾਲੇ, ਕੁਝ ਚਿੱਟੇ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੀਲੇ, ਜਿਸ ਤਮਾਸ਼ੇ 'ਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਅਤੇ ਸੈਂਚੋ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਟਾਈਫਾਲਡੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਖਲਨਾਇਕ ਮਾਲਮਬਰੂਨੋ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ, ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੁਰਦਰੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ! ਕਾਸ਼ ਸਵਰਗ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਨ-ਕੁੰਘੀਆਂ ਨਾਲ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤੀਰ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ! ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਝਾੜੀ ਮਾਰੀਏ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ (ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਝਰਨਿਆਂ ਵਾਂਗ ਵਗਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕਹਾਂਗਾ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਮਦੇ ਬਰਛਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸੁੱਕਾ ਰੱਖੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਹੰਝੂਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ), ਮੈਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਛੁਟੇਰਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਸ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਵੇਗਾ? ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ? ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਮੁਲਾਇਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਧੋਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ "ਉਹ ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ? ਉਏ ਦੁਏਨਾ, ਮੇਰੇ ਸਾਥੀਓ! ਇਹ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ

ਘੜੀ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ!" ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ।

40

ਅਧਿਆਇ

ਇਸ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਇਸ ਯਾਦਗਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ

ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਲੇਖਕ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਵੇਰਵੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਕੇਤਕ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਿਗਿਆਸੂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਲੇਖਕ! ਹੇ ਖੁਸ਼ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ! ਹੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਰੈਲਸ ਸਾਂਚੋ! ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਅਣਗਿਣਤ ਉਮਰਾਂ ਜੀਓ!

ਇਤਿਹਾਸ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦੁਖੀ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਪੰਜ਼ਾ ਦੇ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਦੀ ਸੁਹੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਨਾ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸ਼ੈਤਾਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ - ਤੁਹਾਨੂੰ, ਮਾਲਮਬ੍ਰੂਨੋ, ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੈਂਤ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਲਈ ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ? ਕੀ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ - ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਧੇ ਨੱਕ ਫ੍ਰਿਚਕਾਰੇਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬੋਲਣ ਵੇਲੇ ਸੁੰਘਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖਣ ਨਾਲੋਂ? ਮੈਂ ਸੱਟਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੰਨਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਸ਼ਰਦਾਰ ਜੀ," ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁੰਨਵਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ, ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਫ਼ਾਇਤੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਸਟ੍ਰਿਕਿੰਗ-ਪਲਾਸਟਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਟਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪੁੱਥਰ ਦੇ ਮੋਰਟਾਰ ਦੇ ਤੁਲ ਵਾਂਗ ਨੰਗੇ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਯੂਕੀਨਨ, ਕੈਂਡੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਘਰ-ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਰਵੱਟੇ ਕੱਟਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਏਜੰਟਾਂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰਦਾਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੀਆਂ ਕਬਰਾਂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਲਾਜ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੂਰਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਕੱਢ ਲਵਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਪਲ ਤਿਫ਼ਾਲਡੋ ਆਪਣੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਝਿਜਕ, ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ, ਮੇਰੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਰਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਦਭੁਤ ਸਰ, ਆਪਣੇ ਦਿਆਲੂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿਓ।"

"ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋ, ਸੀਨੋਰਾ, ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹੈ।"

"ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ," ਦੁਖੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਰਸਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਗ ਹੈ, ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੈਂਡੀ ਦੇ ਰਾਜ ਤੱਕ; ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸਤਾਈ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਲਮਬਰੂਨੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸਮਤ ਸਾਡੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੋਸਟ-ਘੋੜੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਘੱਟ ਚਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਘੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਪ੍ਰੀਅਰਸ ਨੇ ਸੁੰਦਰ ਮੈਗਾਲੋਨਾ ਨੂੰ ਉਡਾਇਆ ਸੀ; ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਘੋੜਾ ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੰਭੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲਗਾਮ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਡਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਘੋੜਾ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਰਲਿਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਅਰਸ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਲੰਬੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੁੰਦਰ ਮੈਗਾਲੋਨਾ ਨੂੰ ਉਡਾਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਘੋੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੱਦੇ ਵੀ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰੀਅਰਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਮਾਲਮਬਰੂਨੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਦੂਈ ਕਲਾ ਨਾਲ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਕੱਲ੍ਹ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪੋਟੋਸੀ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧੀਆ ਘੋੜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘੋੜਾ ਨਾ ਤਾਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੁੱਤੀਆਂ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਨੇ ਸਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆਲਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਸਕੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਸੁੱਟੇ, ਇੰਨੀ ਸੁਚਾਰੂ ਅਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਿਰਪੱਖ ਮੈਗਾਲੋਨਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਵਾਰੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਨੰਦ ਆਇਆ।"

"ਸੁਚਾਰੂ ਅਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਡੈਪਲ ਦੇ ਦਿਓ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹਵਾ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਬਲਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੱਸ ਪਏ, ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਘੋੜਾ ਅੱਗੇ ਬੋਲਿਆ: "ਅਤੇ ਇਹੀ ਘੋੜਾ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲੰਮਬਰੂਨੋ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੱਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਤ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਅਰਥ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੰਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸੂਰਮਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਘੋੜਾ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।"

"ਅਤੇ ਇਸ ਘੜੇ 'ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਜਗਾਹ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਦੋ," ਦੁਖੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਕਾਠੀ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਖਰਖ਼ਰੀ 'ਤੇ; ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਨਾਈਟ ਅੰਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੁੜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ।"

"ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸੇਨੋਰਾ ਡਿਸਟ੍ਰੈਸਡ ਵਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਘੋੜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"

"ਉਸਦਾ ਨਾਮ," ਦੁਖੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੇਲੇਰੋਫੋਨ ਦੇ ਘੋੜੇ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪੈਗ੍ਰਾਸਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬੂਸੇਫਾਲਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਓਰਲੈਂਡੋ ਫੁਰੀਓਸੋ ਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਗਲੀਡੋਰ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਬੇਅਰਡ, ਮੋਂਟਾਲਵਾਨ ਦੇ ਰੀਨਾਲਡੋਸ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਨਾ ਹੀ ਫਰੇਂਟੀਨੋ ਜਿਵੇਂ ਰੁੰਗੀਰੋ, ਨਾ ਹੀ ਬ੍ਰੂਟਸ ਜਾਂ ਪੇਰੀਟੋਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੂਰਜ ਦੇ ਘੋੜੇ ਕਹਾਉਂਦੇ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਓਰੇਲੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਘੋੜੇ ਵਾਂਗ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਰੋਡਰੀਗੋ, ਗੋਥਾਂ ਦਾ ਆਖਰੀ ਰਾਜਾ, ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ।"

"ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਾਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੀ ਕਾਊਂਟੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਢੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਲੇਵੀਲੇਨੋ ਦ ਸਵਿਫਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬੱਟ ਹੋਣ, ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕਿੱਲੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਾਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਗਾਮ ਜਾਂ ਹੈਲਟਰ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ," ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਿੱਲੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੋੜ ਕੇ ਜੋ ਘੋੜਸਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉੱਪਰਲੀ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ, ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਲਿਆ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਖਰਖ਼ਰੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਵਾਂਗਾ, ਐਲਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਨਾਸ਼ਪਾਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ! ਮੈਂ ਡੈਪੁਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਰੈਸਮ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਨਰਮ ਪੈਕ-ਕਾਠੀ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪੈਡ ਜਾਂ ਗੱਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੂੜੀ ਦੇ ਝੁੰਡਾਂ 'ਤੇ ਫੜਨ ਲਈ ਕਹਿਣਗੇ! ਗ੍ਰਾਡ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੁਪ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁੰਨਣ ਦਿਓ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੰਬੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮੋਹਭੰਗ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਹਾਂ, ਤੂੰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਟ੍ਰਿਫਾਲਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਕੁਝ, ਕਿ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ।"

"ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਹਸਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਲੰਘਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਮੱਜ਼ਦੂਰ? ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ! ਜੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ, 'ਫੁੱਲੇ ਅਤੇ ਫੁੱਲੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਸਾਹਸ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਫੁੱਲੇ ਅਤੇ ਫੁੱਲੇ, ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਮੁਦੱਦ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ;' ਪਰ ਉਹ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, "ਤਿੰਨ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਡੌਨ ਪੈਰਾਲੀਪੋਮੇਨਨ ਨੇ ਛੇ ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ;' ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜੀਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਸ਼ੁਭਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਇਕੱਲਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੋਏ ਪਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਵਿਹਲੇ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵਾਲ ਢੱਕੇ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਜਾਦੂ ਕਰਨਾ।"

"ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਲਈ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲੇ ਯੋਗ ਲੋਕ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਅਰਥ ਡਰਾਂ ਕਾਰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਡੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ; ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜੇ ਇਹ ਦਾਨੀ ਕੰਮ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੁੜੀਆਂ ਜਾਂ ਦਾਨੀ ਕੁੜੀਆਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਡੁਏਨਾ ਤੋਂ ਦਾੜ੍ਹੀ ਲੁਹਾਣ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ! ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਓ! ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿਆਣੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਤੱਕ।"

"ਤੂੰ ਡੁਏਨਾ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੂੰ ਟੋਲੇਡੋ ਅਪੋਥੈਕਰੀ ਦੀ ਰਾਇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹੈਂ। ਪਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੂੰ ਗ਼ਲਤ ਹੈਂ; ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਡੁਏਨਾ ਹੁਨਰ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮੇਰੀ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮਤਾ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਚੰਗੀਆਂ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਰਮ, ਅਸੀਂ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਦਇਆ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ।"

"ਖੈਰ, ਸੇਨੋਰਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼, ਸੇਨੋਰ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਥੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਸੁਵਰਗ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿਆਲੂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਉਹੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਕੋਲੇਵਿਲੇਨੋ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਲਾਮੁਬ੍ਰੂਨੋ ਨਾਲ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਰੇਜ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁੰਨ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਿੰਨਾ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ

ਮਾਲਾਮਬਰੂਨ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁੰਨ ਦੇਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ 'ਰੱਬ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਨਹੀਂ।"

"ਆਹ!" ਇਸ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਕਾਸ਼ੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਦਿਆਲੂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ, ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਹੁਣ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਵਰ੍ਹਾ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੁਏਨਾ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਨਸੋਲ ਦੀ ਢਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਆ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੁਕੁਆਇਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੰਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੋੜ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜੁਆਨੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਦੁਏਨਾ ਨਾਲੋਂ ਜਲਦੀ ਨਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ! ਬਦਕਿਸਮਤ ਜੀਵ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਦੁਏਨਾ ਹਾਂ! ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਟੁੱਏ ਦੇ ਹੈਕਟਰ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਮੁਰੁਦ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਉਤਰੇ ਹੋਈਏ, ਸਾਡੀਆਂ ਮਾਲਕਣਾਂ ਸਾਨੂੰ 'ਤੁਸੀਂ' ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਚਦੀਆਂ ਹੁਨ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹੁਨ। ਹੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਾਲਮਬਰੂਨੋ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕਲੈਵਿਲੇਨੋ ਭੇਜੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਸਕੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਗਰਮ ਮੌਸਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਇਹ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ!"

ਤ੍ਰਿਫ਼ਾਲਦੀ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਇੰਨੇ ਤੁਰਸੁਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੰਝੂ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਵੀ ਭਰ ਆਈ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਚਿਹਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉਨ ਹਟਾਉਣਾ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

41

ਅਧਿਆਇ

ਕਲੈਵਿਲੇਨੋ ਦੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਲੰਬੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ

ਅਤੇ ਹੁਣ ਰਾਤ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਘੋੜੇ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਨਾ ਆਉਣਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਈ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲਾਮਬਰੂਨੋ ਇਸਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਉਹ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਸਾਹਸ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਮਾਲਾਮਬਰੂਨੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਪਰ ਦੇਖੋ! ਅਚਾਨਕ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਜੰਗਲੀ-ਆਦਮੀ ਆਏ, ਸਾਰੇ ਹਰੇ ਆਈਵੀ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਘੋੜਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ-ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਦਿਲ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦਿਓ।"

ਇੱਥੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦਿਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੂਰਮਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੈ ਤਾਂ ਘੋੜੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਟਲੀ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦਿਓ," ਜੰਗਲੀ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦਲ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹਾਦਰ ਮਾਲਮਬਰੂਨੋ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾਲ, ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਘੋੜੇ ਦੀ ਗਰਦਨ ਵਿੱਚ ਪਏ ਇਸ ਕਿੱਲੇ ਨੂੰ ਮੋੜਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਮਬਰੂਨੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਉਚਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਬਰਾਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਢੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਘੋੜਾ ਹਿੱਲਦਾ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ, ਕਲੈਵਿਲੇਨੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਉਸੇ ਰਸਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਚੁਲੇ ਗੀਏ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਏ ਸੁਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦੁਖੀ ਨੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਲਗਭਗ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮਾ, ਮਲੰਮਬਰੂਨੋ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਘੋੜਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮੁੱਨੇ ਅਤੇ ਕਤੂਰਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨਾਲ ਬਿਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਵੀਂ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ, ਸੇਨੋਰਾ ਕਾਉਂਟੇਸ ਟ੍ਰਾਈਫ਼ਾਲਡੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਗੰਦੀ ਲੈਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਪੁਰਸ ਪਹਿਨੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਡੁਏਨਾ ਨੂੰ ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਾਂ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਚੰਗੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸ਼ੇਵਿੰਗ ਮੇਰੇ ਖਰਖਰੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ; ਮੈਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਡੈਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਟਾਪੂ ਵਾਸੀ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਹਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਕੈਂਡੀ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਲੀਗਾਂ ਹਨ, ਜੇ ਘੋੜਾ ਥੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੋ ਹੁਸਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਸਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਿਚ ਲੱਗਣਗੇ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਾਪੂ ਜਾਂ ਟਾਪੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਕਹਾਵਤ ਹੈ 'ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,' ਅਤੇ 'ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਲੱਟਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੱਛੀ ਦੌੜਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਨ,' ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ; 'ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ;' ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇਖ ਸਕਾਂ।"

"ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਇਸ 'ਤੇ ਡੁਿਓਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਟਾਪੂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਹਿੱਲਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗਾ; ਇਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿਚ ਇੰਨੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਦੱਬੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪੁੱਟਣਾ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਹੈ, ਉੱਥੋਂ ਹਿਲਾਉਣਾ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਵੱਡਾ ਜਾਂ ਛੋਟਾ; ਖੈਰ, ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਮੈਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਇਸ ਯਾਦਗਾਰੀ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਲਿਆਓ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ

ਕਲੀਵਲੈਨ 'ਤ ਜਿੱਨਾ ਜ਼ੁਲਦੀ ਉਸਦਾ ਗੜ੍ਹੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਸਟਲ ਤੋਂ ਹੋਸਟਲ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਸਰਾਏ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਟਾਪੂ ਉੱਥੇ ਪਾਓਗੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਟਾਪੂ ਵਾਸੀ ਉਸੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਉਹੀ ਰਹੇਗੀ; ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਕਰੋ, ਸੈਨੋਰ ਸਾਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੋ, ਸਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਸਕੁਆਇਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਸਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਦਿਓ; ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿਚ ਸੌਂਪ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਉੱਚਾ ਉੱਠਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਤ੍ਰਿਫ਼ਾਲਦੀ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਸਾਂਚੋ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਚਾਹੇ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲਮਬਰੂਨੋ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾ ਝਗੜੇ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਅਤੇ ਗਾਏਟਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਤ੍ਰਿਏਕ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ!"

"ਫੁਲਿੰਗ ਮਿੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਂਗ ਡਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ; ਜੇ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਡਰ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਆਓ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕੱਲਿਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦਾ:" ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਬਾਗ਼ੀ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਭਰਾ ਸਾਂਚੋ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਵਿਹਲਾ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੜਕ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲਿਆਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਸੌ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੋ; ਇਹ ਸਭ ਕੁਲਾਈ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨਾ ਇਸਨੂੰ ਅੱਧਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪੂਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਇਹ ਆਮ ਕਹਾਵਤ ਵਾਂਗ ਹੈ, 'ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਆਰੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।' ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿਠ 'ਤੇ ਸੂਟ ਮਾਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ! ਦਰਅਸਲ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੂਏਨਾ ਨੂੰ ਮੁੰਨਣ ਲਈ ਚਲੀਏ; ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪੂੰਝਣ ਲਈ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਕਰਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਭਾਓਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਖ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੱਚੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਭੁੱਖਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਰਫ਼ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਰੱਖਦਾ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਢੱਕ ਲਓ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਪੁਹਾੜ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਾਮੂਲੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਰੇਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਨੀਤੀ ਇਸ ਕਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਮੱਧਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗੀ।"

"ਚਲੋ ਚੱਲੀਏ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਹੁੱਡੂਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸੁੱਚੱਜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਾ ਦੇਖਾਂ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਲੈਣ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਾਵਾਂਗਾ। ਸਵਾਰ ਹੋਵੋ, ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਖੁਰਖਰੀ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵਾਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕੁਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਦੁਖੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ; ਪੂਰੀ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਟੈਂਬ੍ਰੇ ਦੇ ਪੈਲੇਡ੍ਰੀਅਮ ਦੇ ਵਰਗੀਜਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਘੋੜਾ ਜੋ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਨੇ ਦੇਵੀ ਪੈਲਸ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੋਏ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ।"

"ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਦੁਖੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਲਮਬ੍ਰੂਨੋ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਛਲ ਜਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ; ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ, ਉਸਨੇ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿੱਲੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਗਈ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਕਾਬ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਫਲੇਮਿਸ਼ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ 'ਤੇ ਪੇਂਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਕਢਾਈ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਰੋਮਨ ਜਿੱਤ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਾਂਗ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਬਹੁਤ ਉਲਟ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਵਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ, ਖਰਖਰੀ 'ਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟਿਕਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁੱਖਤ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਰਮ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪੈਡ ਜਾਂ ਗੱਦੇ ਨਾਲ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ; ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਡੁਚੇਸ ਦੇ ਸੋਫੇ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਘੋੜੇ ਦੇ ਕੁੱਛੜ ਲੱਕੜ ਨਾਲੋਂ ਸੰਗਮਰਮਰ ਵਰਗੀ ਸੁਨ। ਇਸ 'ਤੇ, ਟਾਈਫਾਲਡੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਾਰਨੈਸ ਜਾਂ ਟ੍ਰੈਪਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਯੋਜਨਾ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਪਾਸੇ ਬੈਠਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਕੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਾਗ਼

ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਕਮਲਤਾ ਅਤੇ ਹੱਝੂਆਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੂਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੇਟਰਨੱਸਟਰਾਂ ਅਤੇ ਐਵੇ ਮਾਰੀਆਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੁੱਜੂਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਪਵੇ।

ਇਸ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਹੈਂ, ਚੋਰ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਪਲ 'ਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤੁਰਸ਼ਯੋਗ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ? ਡਰਪੋਕ, ਆਤਮਾਹੀਣ ਜੀਵ, ਕੀ ਤੂੰ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੁੰਦਰ ਮੈਗਾਲੈਨਾ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੀ ਸੀ, ਕਬੂਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਰਾਣੀ ਬਣਨ ਲਈ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲੇ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹਾਦਰ ਪੀਅਰਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦਬੁਾਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਦਬਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਢੱਕੋ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਢੱਕੋ, ਘਿਣਾਉਣੇ ਜਾਨਵਰ, ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਡਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਬਚਣ ਦਿਓ।"

"ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿਓ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਤਾਰੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ, ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਾਕਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪੇਰਾਲਵਿਲੋ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ?"

ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਪਾਇਆ, ਕਿੱਲੀ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ, ਸਾਰੇ ਡੂਏਨਾ ਅਤੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, "ਰੱਬ ਤੇਰੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇ, ਬਹਾਦਰ ਸੁਰਬੀਰ! ਰੱਬ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਨਿਡਰ ਸਕੂਆਇਰ! ਹੁਣ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤੀਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਵਾ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹੋ! ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ! ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਕਿ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਨਾ ਹਿਲੋ, ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਂਚੋ! ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗ ਨਾ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਡਿੱਗਣਾ ਉਸ ਕਾਹਲੀ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸੂਰਜ ਦੇ ਰੱਥ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ!"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਘੁੱਟ ਕੇ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁਮਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਨ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸੁਮੁਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਉੱਚੇ ਉੱਪਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ?"

"ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉਡਾਨਾਂ ਆਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਗ ਦੂਰ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇਖ ਅਤੇ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਲਗਾਓ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੋਗੇ; ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬੇਚੈਨ ਜਾਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸੁਚਾਰੂ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ; ਕੋਈ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਿਲੇ। ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਵਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪਾਸੇ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਜੋੜੇ ਧੌਂਕਣੀਆਂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹੋਣ;" ਜੋ ਕਿ ਸੱਚ ਸੀ; ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜੋੜੇ ਧੌਂਕਣੀਆਂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਸਾਹਸ

ਡਿਊਕ, ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹੁਣ ਧਮਾਕੇ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਾਂਚੋ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਗੜੇ ਅਤੇ ਬਰਫ਼ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਤੀਜੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗਰਜ, ਬਿਜਲੀ ਅਤੇ ਗਰਜ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅੱਗ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸ ਕਿੱਲੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਨਾ ਚੜ੍ਹ ਸਕੀਏ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸੜ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਰੋਂ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਗਰਮ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਇੱਕ ਟੋਅ ਨਾਲ ਜਿਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅੱਗ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਟਿਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਰਮੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਅੱਗ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸੜ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦਿਮਾਗ ਹੈ, ਸਰਦਾਰ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ।"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਟੋਰਾਲਵਾ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਸੋਟੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਜੋ ਬਾਰਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਟੋਰੇ ਡੀ ਨੋਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲੀ ਹੈ, 'ਤੇ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਬੋਰੀ, ਤੂਫ਼ਾਨ ਅਤੇ ਬੰਰਬਨ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇਖੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਭ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੇਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫੜ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਂਚੇ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਾਡਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹੈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਉਚਾਈ ਪਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੈਡੀ ਦੇ ਰਾਜ 'ਤੇ ਇੱਕ ਝਟਕੇ 'ਤੇ ਉਤਰ ਸਕੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਕਰ ਜਾਂ ਬਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਗਲਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਸਕੀਏ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਉੱਚਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਛੱਡੇ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਲਗਦਾ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਸੈਨੋਰਾ ਮੈਗਾਲੇਨਸ ਜਾਂ ਮੈਗਾਲੋਨਾ ਇਸ ਖਰਖਰੀ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕੋਮਲ ਮਾਸ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

ਡਿਊਕ, ਡਚੇਸ, ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਦੋ ਨਾਇਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ; ਅਤੇ ਹੁਣ, ਇਸ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਾਹਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਦੀ ਪੂਛ 'ਤੇ ਕੁਝ ਟੋਅ ਨਾਲ ਰੌਸ਼ਨੀ ਲਗਾਈ, ਅਤੇ ਘੋੜਾ, ਸਕਿਬਾਂ ਅਤੇ ਪਟਾਕਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਉੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਅੱਧ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੈ ਆਇਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਡੁਏਨਾ ਦਾ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਸਮੂਹ, ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ, ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਬਚੇ ਸਨ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿੱਲ ਗਏ, ਅਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-

ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਗਈ ਜਦੋਂ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਬਰਛਾ ਲੁਆਇਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਹਰੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੀਆਂ ਰੱਸੀਆਂ ਨਾਲ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਘਨ ਚਿੱਟਾ ਚਮੜਾ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਸੀ: "ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ, ਸਿਰਫ਼ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ, ਕਾਉਂਟੇਸ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੰਮਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਦੁਖੀ ਡੁਏਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਮਲਮਬਰੂਨੋ ਹੁਣ ਹੂਰ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਡੁਏਨਾ ਦੀਆਂ ਠੋਡੀਆਂ ਹੁਣ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਹਨ, ਅਤੇ ਰਾਜ਼ਾ ਡੌਨ ਕਲੈਵੀਜੋ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਕਵਾਇਰਲੀ ਫਲੈਗਲੇਸ਼ਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਚਿੱਟਾ ਘੁੱਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਜੁਰਫਾਲਕਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਿਸ਼ੀ ਮੇਰਲਿਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ, ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਆਰਕ-ਜਾਦੂਗਰ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਚੁਮਚੇ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਡੁਏਨਾ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਜੋ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਖੁਸ਼ ਰਹੋ, ਯੋਗ ਸ਼ੀਮਾਨ, ਖੁਸ਼ ਰਹੋ; ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਾਹਸ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਪੈਸਟ 'ਤੇ ਲੱਗਿਆ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਡਿਊਕ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਕਿ ਜੋ ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਹ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਅੱਧੀਆਂ ਬੰਦ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਤਖ਼ਤੀ ਪੜ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਭੱਜਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾਈਟ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਸਾਂਚੋ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੱਭਦੀ ਰਹੀ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਓਨੀ ਹੀ ਗੋਰੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਲੈਵੀਲੇਨੋ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਭੜਕਦਾ ਹੋਇਆ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਡੁਏਨਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਮੂਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁੰਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡੰਡੇ ਦੇ ਬਚੇ ਸਨ।

ਡਚੇਸ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਲੰਬੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ, ਸੀਨੋਰਾ, ਅਸੀਂ ਅੱਗ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਚੁੱਪਚਾਪ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲਾ ਰੁਮਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੇ ਦਾਣੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ

ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹੇਜ਼ਲ ਗਿਰੀਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜ ਵੱਡੇ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋਵਾਂਗੇ।"

ਇਸ 'ਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸ਼ਤ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ; ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਧਰਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਈ ਦੇ ਦਾਣੇ ਵਾਂਗ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਹੇਜ਼ਲ ਗਿਰੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਹੀ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਝਲਕ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ।"

"ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖ, ਸਾਂਚੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕੋਈ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਡੀ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਭਰਵੱਟੇ ਤੱਕ ਨੰਗਾ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਹਥੇਲੀ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਸੁਹੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸੈਨੋਰਾ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ! ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਸੱਤ ਬੱਕਰੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੁਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਕਰੀ ਚਰਵਾਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਰਹਿਣ ਦੀ ਤਾਂਘ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਹ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਫਟ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆ ਕੇ ਲੈ ਚਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹੇ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਚੁਪਚਾਪ ਮੈਂ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ - ਜੋ ਕਿ ਵਾਇਲੇਟ ਵਰਗੇ ਹਨ, ਫੁੱਲਾਂ ਵਰਗੇ - ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦਾ; ਅਤੇ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਿੱਲਿਆ ਜਾਂ ਹਿੱਲਿਆ ਨਹੀਂ।"

"ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਚੰਗਾ ਸਾਂਚੋ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੀਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਅਸਮਾਨ, ਧਰਤੀ, ਸਮੁੰਦਰ ਜਾਂ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹਵਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਗ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਵੀ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਗਏ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਗ ਦਾ ਖੇਤਰ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਸ਼ੁਵਰਗ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਚੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਬੱਕਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸੜੇ ਬਿਨਾਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਂਚੋ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪੁੱਛੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਰੇ ਹਨ, ਦੋ ਖੂਨ ਵਰਗੇ ਲਾਲ, ਦੋ ਨੀਲੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਰੇ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੱਕਰੀ, ਉਹ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸਾਡੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਮੇਰਾ ਮੱਤਲਬ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਰੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਬੱਕਰੀਆਂ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਫ਼ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਫ਼ਰਕ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਸੈਂਚੋ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਬੱਕਰੀ ਦੇਖੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਚੰਦ ਦੇ ਸਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਰ ਕੀਤਾ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਬਾਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਹਿੱਲਿਆ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਦੁਖੀ ਡੂਏਨਾ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਅੰਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੁੱਖ ਲੁਈ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਹੱਸਣ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਯੁਗਾਂ ਤੱਕ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ; ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਵਰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ।"

42

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਟਾਪੂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ, ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੁਖੀ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਸਫਲ ਅਤੇ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟਾਪੂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਦੀ ਉਡਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਊਕ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਨ ਲਈ

ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਟਾਪੂ ਵਾਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਈ ਦੀ ਬਾਰਸ਼ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਿਖਰ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਨ ਦੀ ਵਡੀ ਇੱਛਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠੰਢੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਰੂ ਦੇ ਦਾਣੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੇਜ਼ਲ ਗਿਰੀਦਾਰ ਜਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਾਣ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪੂਰੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਵਰਗ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜੋ ਇਹ ਅੱਧੇ ਲੀਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਟਾਪੂ ਨਾਲੋਂ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਰਗ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਜਿੰਨਾ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਮਿਹਰ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਹੁੰਦੇ। ਮੈਂ ਜੋ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਲੀ, ਅਸਲੀ ਟਾਪੂ ਹੈ, ਸੰਖੇਪ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਪਾਤੀ, ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਜਾਊ ਅਤੇ ਫਲਦਾਇਕ, ਜਿੱਥੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਧਨ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦਿਓ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਜਾਵਾਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਨਿਮਰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਅਜ਼ਮਾਵਾਂ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸਦੀ ਪਰਖ ਕਰੋਗੇ, ਸੈਂਚੋ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਖਾ ਜਾਓਗੇ, ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਮੰਨਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ ਸਮਰਾਟ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੋ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਕਰੇਗਾ), ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਜ਼ਤ ਖੋਹਣਾ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਲੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ।"

"ਸੀਨੋਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਸਾਂਚੋ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ; ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣੋਗੇ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੱਸ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟਾਪੂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪਹਿਰਾਵਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਮਰਜ਼ੀ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਦਿਓ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨਦਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਵਾਂਗ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੂੰ,

ਸਾਂਚੋ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਕੀਲ ਵਰਗੇ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਕਪਤਾਨ ਵਰਗੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉੱਥੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਓਨੀ ਹੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੀ, ਅਤੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੀ ਓਨੀ ਹੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਅੱਖਰਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਤਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ A B C ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ; ਪਰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਨ ਲਈ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸਟਸ ਹੋਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਾਂਗਾ ਜੋ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਡਿੱਗ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ!"

"ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

ਇੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੀ ਬੀਤਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਡਿਊਕ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬਿਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ: "ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਬੇਅੰਤ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੇ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਈ ਹੈ। ਮੈਂ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਾਜਬ ਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੰਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣਗੇ, ਭੀਖ ਮੰਗਣਗੇ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਗੇ, ਜਲਦੀ ਉੱਠਣਗੇ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਗੇ, ਜ਼ਿੱਦ ਕਰਨਗੇ, ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇਹ ਆਮ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, 'ਸੂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,' ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ, ਜੋ, ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਹੋ, ਬਿਨਾਂ ਜਲਦੀ ਉੱਠੇ, ਬਿਨਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲਏ, ਸਿਰਫ਼ ਨਾਈਟ-ਅੰਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਸਾਹ ਨਾਲ ਜੋ ਸੁਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਤੁੰ, ਕਿਸੇ ਟਾਪੂ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਵਾਂਗੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ। ਸੋਚੋ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਜੋੜ, ਸਗੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਜੋ ਮਾਮੂਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਆਲੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਦਿਲ ਨਾਲ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਕੈਟੇ ਕੋਲ ਜਾ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਧਰੁਵੀ ਤਾਰਾ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਬਣੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਨਾਹਗਾਹ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਇਲਟ ਕਰ ਸਕੇ ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਗਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਟਰੱਸਟ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਖੱਡ ਹਨ।

"ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਦੂਜਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮਨ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਛੇ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੱਡੂ ਵਾਂਗ ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਲਦ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੂਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਯਾਦ ਤੁਹਾਡੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ ਪਹੀਏ ਲਈ ਬਦਸੂਰਤ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਸੀ; ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਦਮੀ ਬਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁੰਸ ਰੱਖੇ ਸੂਨ, ਸੂਰ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਜੋ ਰਾਜਪਾਲ ਹਨ ਉਹ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ।"

"ਸੱਚ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਲੋਕ ਨੇਕ ਮੂਲ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਨਰਮਾਈ ਵੀ ਰੱਖਣ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਮਖੌਲ ਤੋਂ ਬਚਾਏਗੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਬੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

"ਆਪਣੇ ਨਿਮਰ ਜਨਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਾ ਹੋਵੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪਾਪੀ ਨਾਲੋਂ ਨੀਵੇਂ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਣ ਕਰੋ। ਅਣਗਿਣਤ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ, ਘਟੀਆ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਉੱਚਤਮ ਸਨਮਾਨਾਂ, ਪੋਪ ਅਤੇ ਸਾਮਰਾਜੀ, ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੱਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਨੇਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਈਰਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੂਨ ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤ ਹੈ, ਪਰ ਨੇਕੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਝਿੜਕਣਾ ਜਾਂ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਗੋਂ ਇਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੋਵੋਗੇ (ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਦੀ ਬਣਾਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤੁਛ ਸਮਝੇ), ਅਤੇ ਸੁਚੱਜੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋਗੇ।"

"ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ (ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾਓ ਅਤੇ ਹਿਦਾਇਤ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਖੁਰਦਰੀ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਗੁਆਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਧਵਾ ਰਹਿ ਗਏ ਹੋ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਜੋ ਵਾਪਰ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੱਕ, ਜਾਂ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਡੰਡੇ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ 'ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ' ਦੇ ਹੁੱਡ ਲਈ

ਨਾ ਚੁਣੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਮੁਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਜੱਜ ਦਾ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਪਤੀ ਨੂੰ ਆਮ ਕਾਲਿੰਗ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਗੁਣਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀਆਂ।"

"ਕਦੇ ਵੀ ਮਨਮਾਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਚੱਲੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਗਿਆਨੀ ਆਦਮੀ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਲਾਕੀ 'ਤੇ ਢਾਲਦੇ ਹਨ।"

"ਗ਼ਰੀਬ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਅਮੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਦਇਆ, ਪਰ ਵਧੇਰੇ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣ ਦਿਓ।"

"ਸੱਚ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਰੋਣ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ।

"ਜਦੋਂ ਇਨਸਾਫ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਖ਼ਤ ਜੱਜ ਦੀ ਸਾਖ ਦਿਆਲੂ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨੂੰ ਹਿੱਲਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦਇਆ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੱਟ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਆਂ 'ਤੇ ਟਿਕਾ ਦਿਓ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅੰਨ੍ਹਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਕਰੋਗੇ ਉਹ ਅਕਸਰ ਨਾ-ਮੁੜਨਯੋਗ ਹੋਣਗੀਆਂ; ਜਾਂ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰੇ ਜਾਣਗੇ।"

"ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਨਸਾਫ਼ ਮੰਗਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰਲਾਪ ਤੋਂ ਮੋੜੋ, ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਮਾਗ ਉਸ ਦੇ ਰੋਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਹਉਕਿਆਂ ਨਾਲ ਨਾ ਵਹਿ ਜਾਵੇ।"

"ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਦਰਦ ਬਦਕਿਸਮਤ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਤੇਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ।"

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਡੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਰਮ ਅਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਦਿਖਾਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਲਈ ਦਇਆ ਨਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਹੈ।"

"ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸੈਂਚੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਨ ਲੰਬੇ ਹੋਣਗੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਸਦੀਵੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਤੁਹਾਡਾ ਇਨਾਮ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਅਕਹਿ ਹੋਵੇਗੀ; ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਹ ਕਰੋਗੇ; ਉਹ

ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੇ-ਪੱਤੀਆਂ ਖਿਤਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ; ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਪੱਕੇ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੜਪੋਤੇ-ਪੜਪੋਤਿਆਂ ਦੇ ਹਲਕੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਹੱਥ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।"

"ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ; ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਜੋ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

43

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ, ਕੌਣ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ? ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਕਸਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਬ੍ਰਕ੍ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸੁਪੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸਮਝ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਝੂਠ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ; ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਜੀਵੰਤ ਮੋੜ ਦਿਖਾਇਆ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵੀ ਕੀਤਾ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਲਾਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ, ਸੈਂਚੋ, ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸਾਫ਼ ਰਹਿਣਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰ ਕੁਟਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਵਧਣ ਨਾ ਦੇਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੰਬੇ ਨਹੁੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਗਹਿਣਾ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਹੁੰ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਰਲੀ ਫੜਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੈਟਰਲ ਦੇ ਤਾਲੂ - ਇੱਕ ਗੰਦਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ।"

"ਬੇਢੰਗੇ ਅਤੇ ਢਿੱਲੇ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਸਾਂਚੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਢੰਗੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਇੱਕ ਅਸਥਿਰ ਮਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਅਤੇ ਢਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ਿਲਪਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੁਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਮ ਰਾਏ ਸੀ।"

"ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦਫ਼ਤਰ ਕੀ ਕ੍ਰੀਮੜੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਗਰ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵੇ ਅਤੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਸੇਵਾਯੋਗ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੋ; ਭਾਵ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਛੇ ਪੈਨੇ ਪਹਿਨ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਪੜੇ ਪਾਓ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਵਰਗ ਲਈ ਪੈਨੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਲਈ ਪੈਨੇ ਹੋਣਗੇ; ਹੰਕਾਰੀ ਕਦੇ ਵੀ ਜਿਗਰ ਦੇਣ ਦੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ।"

"ਲਸਣ ਜਾਂ ਪਿਆਜ਼ ਨਾ ਖਾਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਗੰਦੀ ਗੰਧ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲੈਣਗੇ; ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਜ਼ਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਬੋਲੋ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਲੱਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬੁਰਾ ਹੈ।"

"ਥੋੜ੍ਹਾ ਖਾਣਾ ਖਾਓ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਾਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਿਹਤ ਪੇਟ ਦੀ ਵਰਕਸ਼ੌਪ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।"

"ਪੀਣ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮ ਰੱਖੋ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾ ਤਾਂ ਭੇਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਾਅਦੇ।

"ਧਿਆਨ ਰੱਖ, ਸੈਂਚੋ, ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਨਾ ਚਬਾਵੀਂ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਚੀਕਾਂ।"

"ਇਰਕਟ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।"

"ਟੂ ਇਰੈਕਟ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਡਕਾਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਾਵਪੂਰਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਕਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ "ਇਰੈਕਟ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਡਕਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ "ਇਰੈਕਟੇਸ਼ਨ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਵਾਜ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਉੱਥੇ ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਨ।"

"ਸੱਚੀਂ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਕਾਰ ਨਾ ਮਾਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਇਰੱਕਟ, ਸਾਂਚੋ, ਡਕਾਰ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਰੂਟ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਅਤੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਕਵਾਸ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਆਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਇਕੱਲਾ ਰੱਬ ਹੀ ਇਸਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕਹਾਵਤਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸੰਘਣੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਇਸੇ ਲਈ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉੱਡਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ 'ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,' ਅਤੇ 'ਜੋ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਹ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ,' ਅਤੇ 'ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,' ਅਤੇ 'ਦੇਣ ਅਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।'"

"ਬੱਸ, ਸਾਂਚੋ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਹਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ, ਜੋੜੋ, ਜੋੜੋ; ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ! 'ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਟਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹਾਂ।' ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਾਵਤਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਲਿਟਨੀ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ

ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ 'ਉਬੇਦਾ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ'। ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਜੋ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੈ; ਪਰ ਬੇਤਰਤੀਬ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਲਗਾਉਣਾ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਨੀਰਸ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕਾਠੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਨਾ ਲੇਟ ਜਾਓ, ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਜਾਂ ਘੋੜੇ ਦੇ ਢਿੱਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਨਾ ਬੈਠੋ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੰਨੇ ਢਿੱਲੇ ਬੈਠੋ ਕਿ ਕੋਈ ਸੋਚੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਘੋੜੇ ਦੀ ਸੀਟ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾੜਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

"ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮ ਰੱਖੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿਨ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ; ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਮਿਹਨਤ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਲਸ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ।"

"ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੁਰੀਰਕ ਸੁਧਾਰ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ - ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪੈਣਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ; ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਦਾ ਨਲੀ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਜਰਕਿਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚੋਗਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਿੱਲੇ ਬ੍ਰੀਚ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਲਈ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਇਸ ਵੇਲੇ, ਸੈਂਚੋ, ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇਂਗਾ।"

"ਸੀਨੋਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹੀਆਂ ਹਨ, ਚੰਗੀਆਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਹੁੰ ਨਾ ਵਧਣ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਬਾਰੇ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ; ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ, ਗੜਬੜ ਅਤੇ ਗੜਬੜ - ਮੈਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯਾਦ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਜਾਂ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਸਕੇ।"

"ਆਹ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਪਾਪੀ ਹਾਂ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜਾਂ ਲਿਖਣਾ ਨਾ ਆਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਬੁਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਜਾਂ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਤਰਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟੀਆ ਅਤੇ ਨੀਚ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਇੰਨਾ ਅਸੁਧਰਿਆ ਅਤੇ ਮਾੜਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਮੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਧੀਨ ਤੁਸੀਂ ਮਿਹਨਤ

ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖੋ।" "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਅੱਖਰ ਬਣਾਉਣਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਮਾਨ ਦੀਆਂ ਗੱਠਾਂ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਅਪਾਹਜ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੈ;' ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਡੰਡਾ ਸੰਭਾਲਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 'ਉਹ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਲਈ ਅਲਕਾਲਡ ਹੈ-,' ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਜਪਾਲ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਲਕਾਲਡ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਬਸ ਆਓ ਅਤੇ ਦੇਖੋ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣ ਦਿਓ; 'ਉਹ ਉੱਨ ਲਈ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਕਤਰ ਕੇ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ;' 'ਜਿਸਨੂੰ ਰੱਬ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਘਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ;' 'ਅਮੀਰ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰੇ ਲਈ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ;' ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅਮੀਰ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਦਾਰ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। 'ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਦ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਮੱਖੀਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੂਸਣਗੀਆਂ;' 'ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਓਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਹੋ,' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ 'ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।'"

"ਓਹ, ਰੱਬ ਦਾ ਸਰਾਪ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ, ਸੈਂਚੋ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਥੇ ਕਿਹਾ; "ਸੌ ਹਜ਼ਾਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਡ ਗਏ! ਆਖਰੀ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਦਰਦ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈਂ। ਉਹ ਕਹਾਵਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਸੁਰਕਾਰ ਖੋਹ ਲਵੇਗੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈਂ, ਹੇ ਮੂਰਖ? ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਹੇ ਮੂਰਖ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਖੁਦਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂ? ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਾਵਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਹਾਵਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਟਾਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਹੁਨ ਜੋ ਇਸ ਪਲ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਥਪਥਪਾਉਂਦੇ ਹੁਨ ਅਤੇ ਟੋਕਰੀ ਵਿੱਚ ਨਾਸ਼ਪਾਤੀਆਂ ਵਾਂਗ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਵਾਂਗਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਰਿਸ਼ੀ ਚੁੱਪ ਨੂੰ ਸਾਂਚੇ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਉਹ, ਸਾਂਚੋ, ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਚੁੱਪ ਦਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈਂ, ਸਗੋਂ ਤੂੰ ਬੁਆਨਕ ਬਹਾਨਾ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਵੀ ਹੈਂ; ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕਹਾਵਤਾਂ ਹੁਣੇ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਖੁਦ ਦੀਆਂ - ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "'ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋ ਪਿਛਲੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਾ ਰੱਖੋ;' ਅਤੇ 'ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਓ' ਅਤੇ "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ;' ਅਤੇ 'ਚਾਹੇ ਘੜਾ ਚੁੱਲ੍ਹੇ 'ਤੇ ਵੱਜੇ, ਜਾਂ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਘੜੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਘੜੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਹੈ;' ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਵਾਲ ਤੱਕ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਜੇ ਆਪਣਾ ਉਗਲ਼ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚ੍ਚਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਦੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਦੰਦ ਹਨ; ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਜੋ ਵੀ ਕਹੇ, ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, 'ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਓ' ਅਤੇ 'ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਪੁਤਨੀ ਨਾਲ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?' ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਪਥਰ ਅਤੇ ਘੜੇ ਬਾਰੇ, ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਆਦਮੀ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਜੇ 'ਜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਕਣ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਤੀਰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ,' ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ, 'ਮੇਰੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਗਲਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ;' ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਮੂਰਖ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।'"

"ਨਹੀਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੂਰਖ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਆਣੀ ਇਮਾਰਤ ਮੂਰਖਤਾ ਦੀ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ; ਪਰ ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੀਏ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਮ; ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਭਰਮ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ ਕਿ ਤੂੰ ਪੂਰੇ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮੈਂ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਕੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੰਦਾ ਕਹਾਵਤਾਂ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਬੋਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਸੀਨੋਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਹੁੰ ਦਾ ਕਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਪਿਆਰਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਧਾਰਨ ਸਾਂਚੋ, ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਿਆਜ਼ 'ਤੇ, ਰਾਜਪਾਲ ਵਜੋਂ, ਤਿਤਰਾਂ ਅਤੇ ਕੈਪੋਨ 'ਤੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਰਾਬਰ ਹਾਂ, ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ, ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਟਾਪੂਆਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਭੱਕੜੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਰਾਜਪਾਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਾਜਪਾਲ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਕਹੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਟਾਪੂਆਂ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚੰਗੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਬਣਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਓ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਚਲੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।"

44

ਅਧਿਆਇ

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੇ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ

ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਸਲ ਮੂਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਆਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਨੇ ਇਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ - ਯਾਨੀ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੂਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਰਗੀ ਸੁੱਕੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਬਾਰੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਪਾਇਆ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਦਿਲਚਸਪ ਵਿਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਐਪੀਸੋਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੇ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਧਣਾ, ਮਨ, ਹੱਥ, ਕਲਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲਿਖਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਬੋਲਣਾ, ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਔਖਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਦੇ ਵੀ ਲੇਖਕ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਵਲਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਨ; ਬਾਕੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲੋਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੋਚਿਆ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ, ਨਾਵਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਕੌਸ਼ਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨਪਨ ਜਾਂ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਨਾਵਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਵੱਖਰੇ ਜਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੁਣੇ ਹੋਏ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਐਪੀਸੋਡ, ਉਹਨਾਂ ਵਰਗੇ ਕੁਝ, ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜ਼ਿਹੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੀਆਂ ਤੰਗ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾ; ਸਮਰੱਥਾ, ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਹਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸਲਾਹਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਡਿਊਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਨਾਲ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਡਿਊਕ

ਦਾ ਇੱਕ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ - ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਅਤੇ ਉਹੀ ਜਿਸਨੇ ਕਾਉਂਟੇਸ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਭਾਈ ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਦੁਆਰਾ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਫਾਲਡੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲ ਮੁੜਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੁਹਾਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ, ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ, ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵੇਗੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਇਸ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੁਖੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੈਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਸਾਂਚੋ, ਭਾਵੇਂ ਧਰਮੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ - ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ; ਦੁਖੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਪੂਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣਗੇ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰੀਆਂ ਦੇਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ।"

"ਇਹ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਜ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਹਾਂਗਾ; ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗਾ ਜੋ ਇਸ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ।"

"ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇਂਗਾ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੇਗਾ ਜੋ ਤੂੰ ਲੱਭੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੇਗਾ।"

ਸਾਂਚੋ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿਚੋਂ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਊਠ ਦਾ ਗਬਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮੋਟੇਰਾ ਟੋਪੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੱਚਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਲਾ ਗਿਨੇਟਾ ਸਵਾਰ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਡਿਊਕ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੈਪਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੇਂ ਗਧੇ ਦੇ ਜਾਲ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖ ਕੇ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਸਮਰਾਟ ਨਾਲ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਸੀ। ਛੁੱਟੀ ਲੈਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੱਚਸ ਦੇ ਹੱਥ ਚੁੰਮੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੁਲਬੁਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

ਯੋਗ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ, ਸੱਜਣ ਪਾਠਕ; ਅਤੇ ਹਾਸੇ ਦੇ ਦੋ ਢੇਰ ਦੇਖੋ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਸੇ ਰਾਤ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੱਸਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਫੈਲਾਓਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਕੱਲਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਲਈ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਖੋਹਣਾ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਦਾਸ ਕਿਉਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਇਹ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਕੂਆਇਰ, ਡੂਏਨਾ ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।

"ਸੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੋਰਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਦੁੱਖ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਉਦਾਸ ਦਿਖਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮਤਾ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸੀਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਮੇਰੀਆਂ ਚਾਰ ਕੁੜੀਆਂ, ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨਗੀਆਂ।"

"ਮੇਰੇ ਲਈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਸੁਗੰਧ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਕੰਡੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੱਖੀ ਵਾਂਗ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਝੁਕਾਅ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਉਸ ਉਦਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਤੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ; ਅਤੇ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੋ, ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮੱਖੀ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਨਿਮਰਤਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਭਾਂਡੇ ਮਿਲਣਗੇ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਾ ਕਰੇ। ਮਹਾਨ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੁੱਲ ਟੋਬੋਸੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਜੀਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਸੱਜਣ ਸਾਡੇ ਗਵਰਨਰ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜੋਸ਼ ਭਰੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਔਰਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੇ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ; ਇੱਕ ਨੇਕ ਔਰਤ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੁਆਰਾ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਬੁਲਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਸੈਨੇਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ," ਡ੍ਰਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਸ਼ਾਇਦ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਆਉ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਜਾਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਕੈਂਡੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਫ਼ਰ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਥਕਾਵਟ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸੀਨੋਰਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮਤਾ ਦੀ ਸੇਹੁੰ ਖਾਣ ਤੱਕ ਜਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਲੈਵਿਲੇਨੋ ਨਾਲੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਜਾਨਵਰ, ਜਾਂ ਸੁਹਾਵਣੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮਲਮਬਰੂਨੋ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਕੋਮਲ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਸਾੜਨ ਲਈ ਕੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਇਦ," ਡ੍ਰਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਟ੍ਰੀਫ਼ਾਲਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਲੈਵਿਲੇਨੋ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੋਰ 'ਤੇ ਬੇਚੈਨ ਰੱਖਿਆ, ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਭਟਕਦਾ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਾਖ ਅਤੇ ਤਖ਼ਤੀ ਦੀ ਟਰਾਫ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡ੍ਰਚੇਸ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਦੁਹਰਾਇਆ; ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕੱਲੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਡਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਮਾਡਿਸ ਦੇ ਗੁਣ, ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪੈਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਦੋ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਟੋਕਿੰਗਜ਼ ਉਤਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਹੇ ਆਫ਼ਤ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ! - ਇੱਕ ਫਟਿਆ, ਹਉਕਿਆਂ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਜਾਂ ਚੰਗੀ ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਸਟੋਕਿੰਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਦੋ ਦਰਜਨ ਟਾਂਕੇ ਸਨ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਜਾਲੀ ਵਰਗਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਯੋਗ ਸੱਜਣ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਅੱਧਾ ਡ੍ਰੈਚਮ ਹਰਾ ਰੇਸ਼ਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਔਂਸ ਚਾਂਦੀ ਦਿੰਦਾ; ਮੈਂ ਹਰਾ ਰੇਸ਼ਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੋਕਿੰਗਜ਼ ਹਰੇ ਸਨ।

ਇੱਥੇ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਹੇ ਗਰੀਬੀ, ਗਰੀਬੀ! ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮਹਾਨ ਕੋਰਡੋਵਨ ਕਵੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ 'ਪਵਿੱਤਰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜੋ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ' ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੀ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਮੂਰ, ਮੈਂ ਈਸਾਈਆਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸੰਭੋਗ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾਨ, ਨਿਮਰਤਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੁਗਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗਰੀਬ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਅਸੁਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸੰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਸਨ;' ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੂੰ, ਉਹ ਹੋਰ ਗਰੀਬੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੇਰੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਤੂੰ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸੱਜਣਾਂ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਜਨਮ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਘੁੰਮਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈਂ? ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਰੇੜਾਂ ਲੁਗਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਟ ਦੇ ਬਟਨ, ਇੱਕ ਰੇਸ਼ਮ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਲੂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਫਲਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੱਤਿਆਂ ਵਾਂਗ

ਸੁੱਗੜਾਂਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਗ ਵਾਲੇ ਲੋਹੇ ਨਾਲ਼ ਨਹੀਂ ਸੁੱਗੜਾਂਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ?" (ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਟਾਰਚ ਅਤੇ ਸਿੱਗ ਵਾਲੇ ਰਫਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।) ਫਿਰ ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: "ਚੰਗੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗ਼ਰੀਬ ਸੱਜਣ! ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਖੋਖਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਟੁਥਪਿਕ ਨੂੰ ਪਖੰਡੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ਼ ਉਹ ਕੁਝ ਨਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਲ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ਼ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ! ਗ਼ਰੀਬ ਆਦਮੀ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ, ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਜੁੱਤੇ ਦੇ ਪੈਚ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੀਗ, ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ 'ਤੇ ਪਸੀਨੇ ਦੇ ਦਾਗ, ਉਸਦੇ ਚੋਗੇ ਦੀ ਗੰਦੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਦੀ ਭੁਖ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ!"

ਇਹ ਸਭ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਟਾਂਕੇ ਫਟਣ ਨਾਲ਼ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਯਾਤਰਾ ਬੂਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਹੁਤ ਭਾਵੁਕ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਯਾਦ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਟੇਕਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਨਾ-ਪੂਰਤੀਯੋਗ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸਦੇ ਟਾਂਕੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੰਗ ਦੇ ਰੇਸ਼ਮ ਨਾਲ਼ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਆਪਣੀ ਕਦੇ ਨਾ ਹਾਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤੀਆਂ; ਪਰ ਰਾਤ ਗਰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛਾਲੇ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ਼ ਵਲ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦੇ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ਼ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਸਕੇ:

"ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਗਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ, ਐਮਰੇਂਸੀਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅਜਨਬੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਨੀਂਦ ਵਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪਾਈ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੁੰਨੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਜਾਗਦੀ ਹੋਵੇ, ਮੇਰਾ ਗਾਉਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜੀਬ ਐਨੀਅਸ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਝਿੜਕਣ ਲਈ ਆਈ ਹੈ, ਸੌਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਜਾਗਦੀ ਹੈ।"

"ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇ, ਪਿਆਰੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ," ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਡਚੇਸ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਪੱਕੀ ਹੋਈ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਪੀੜਤ, ਤੁਹਾਡੀ ਵੀਣਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਲਈ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਮਿਠੀ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਗਾਓ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਡਚੇਸ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣ ਵੀ ਲਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਦੀ ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਐਮਰੇਂਸੀਆ," ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਗਾਉਣਾ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਕੁੜੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ; ਪਰ ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ; ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮ ਨਾਲ਼ੋਂ ਗਲ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਲੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ;" ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵੀਣਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਛੂਹ ਗਈ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣਿਆ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਸਾਹਸ, ਖਿੜਕੀਆਂ, ਜਾਲੀਆਂ, ਬਾਗਾਂ, ਸੇਰੇਨੇਡਾਂ, ਪ੍ਰੇਮ-ਸੰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸੁਸੰਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵੀਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕੂੜ-ਕਰਕਟ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਨ, ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਡੁਚੇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਕੁੜੀ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਨੂੰਨ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਕੰਬ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਡਿਗ ਨਾ ਪਵੇ, ਅਤੇ ਹਾਰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਸੁੰਗੀਤ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਇਆ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਛਿੱਕ ਮਾਰੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਸੁਨ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੇ। ਇਸ ਲਈ ਵੀਣਾ ਨੂੰ ਸੁਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਤਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਗਾਥਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ:

{ਪਦ

ਓ ਤੂੰ ਜੋ ਉੱਪਰ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈਂ,

ਹਾਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ,

ਰਾਤ ਤੋਂ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਰਹਿਣਾ,

ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ;

ਹੇ ਤੂੰ, ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮਾ

ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੈਨਚੇਗਨ ਨਸਲ,

ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ

ਅਰਬੀ ਸੋਨੇ ਨਾਲੋਂ;

ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਦਾਸੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ,

ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰ ਬੁਰਾ-ਅਦਾਕਾਰ ਵਾਲਾ,

ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਦੋ ਸੂਰਜ ਜਗ ਪਏ ਹਨ

ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਅੱਗ।

ਤੂੰ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ,

ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਮੁਸੀਬਤ ਲਿਆਉਣਾ;

ਤੂੰ ਜ਼ਖ਼ਮ ਖਿੰਡਾਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਪਰ, ਆਹ, ਮਲ੍ਹਮ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਰੋਕੋ!

ਕਹੋ, ਬਹਾਦਰ ਨੌਜਵਾਨੋ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਵੀ ਕਰੇ

ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਦਮਾਂ ਦਾ ਗਤੀ,
ਕੀ ਤੂੰ ਲੀਬੀਆ ਦੀ ਰੇਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੇਖੀ ਸੀ?
ਜਾਂ ਜੈਕਾ ਦੀਆਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖੀਆਂ?
ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਖੁਰਕਦੇ ਸੱਪਾਂ ਨੇ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਇਆ ਸੀ?
ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਬੱਚਾ ਸੀ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਪਾਲਿਆ?
ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ,
ਜਾਂ ਉਦਾਸ ਪਹਾੜੀ ਗੁਫਾ?
ਓ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਮਾਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ,
ਉਹ ਮੋਟੀ ਅਤੇ ਕਾਮੀ ਨੌਕਰਾਣੀ;
ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ
ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭਿਆਨਕ ਬਾਘ।
ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਵੇਗੀ
ਟੈਗਸ ਤੋਂ ਜਰਾਮਾ ਤੱਕ,
ਮੰਜ਼ਾਨਾਰੇਸ ਤੋਂ ਜੇਨਿਲ ਤੱਕ,
ਡੁਏਰੋ ਤੋਂ ਅਰਲਾਂਜ਼ਾ ਤੱਕ।
ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਦਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਵਾਂਗਾ
ਬੂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੇਟੀਕੋਟ,
ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ,
ਸਾਰੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗੈਲੂਨ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ।
ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੇਲਾ ਹੋਣ ਲਈ
ਤੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਹਾਂ ਫੈਲ ਗਏ ਹਨ,
ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੋ
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਧੂੜ ਭਰੇ ਪੋਲ ਨੂੰ ਖੁਰਚੋ!
ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੈ

ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ;
ਤੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁੜਕੁੜਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ
ਇੱਕ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਤਲਬੀ।
ਕਿਹੜੀਆਂ ਟੋਪੀਆਂ, ਕਿਹੜੀਆਂ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਚੱਪਲਾਂ,
ਕੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਵਾਂਗਾ!
ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਡੈਮਾਸਕ ਬ੍ਰੀਚ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ;
ਕਿੰਨੇ ਵਧੀਆ ਲੰਬੇ ਹਾਲੈਂਡ ਦੇ ਚੋਲੇ!
ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮੋਤੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ
ਓਕ-ਗੈਲ ਜਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ;
ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇਗਾ
ਮਹਾਨ "ਇਕੱਲਾ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ।
ਮੈਨਚੇਗਨ ਨੀਰੋ, ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਦੇਖੋ।
ਤੁਹਾਡੀ ਟਾਰਪੀਅਨ ਚੱਟਾਨ ਤੋਂ
ਇਸ ਸੜਦੇ ਦਿਲ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਹੀ ਜੋੜੋ
ਤੇਰੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਬਾਲਣ।
ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ, ਨਰਮ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਹਾਂ,
ਅਜੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ;
(ਮੈਂ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਂ,
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ)।
ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਲਟਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੰਗੜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,
ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਗ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਰਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਲਿਲੀ ਦੇ ਤਾਲੇ
ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ।
ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਨੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਮਤਲ ਹੈ,

ਅਤ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਚੱਜ਼ਾ ਹੋਵੇ,

ਮੇਰੇ ਦੰਦ ਪੁਖਰਾਜ ਵਰਗੇ ਉੱਚੇ ਹਨ

ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਸਮਾਨ ਤੱਕ।

ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਿੱਠੀ ਹੈ,

ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਸੁਣੇਂ;

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਢਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ

ਔਸਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੇਠਾਂ।

ਇਹ ਸੁਹਜ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਹਨ,

ਤੇਰੇ ਬਰਛੇ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਧਨੁਸ਼;

ਇਸ ਘਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਮੈਂ ਹਾਂ,

ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨਾਮ ਨਾਲ।

{ਪਦ

ਇੱਥੇ ਦਿਲ-ਦੁਖੀ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲੁਭਾਇਆ ਗਿਆ ਡੂੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਘਬਰਾਹਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲੱਗਾ; ਅਤੇ ਇਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲੈ ਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਯੋਧਾ ਬਣਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁੜੀ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ ਲਵੇ! ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਇੰਨੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਥਿਰਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਾ ਮਾਣਨ ਦੇਵੇ! ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੋਗੇ, ਰਾਣੀਆਂ? ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਰਾਣੀਆਂ? ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਚੌਦਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ? ਦੁਖੀ ਜੀਵ ਨੂੰ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ, ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਓ ਜੋ ਪਿਆਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਸੌਂਪ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮੇਜ਼ਬਾਨ, ਜਾਣੋ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਆਟਾ ਅਤੇ ਖੰਡ-ਪੇਸਟ ਹਾਂ, ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਚਕਮਾ ਹਾਂ; ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਦ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਐਲੋ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਇਕੱਲੀ ਸੁੰਦਰ, ਸਿਆਣੀ, ਨੇਕ, ਸੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਉੱਚ-ਨੱਸਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਦੁਸ਼ਟ, ਮੂਰਖ, ਹਲਕਾ ਅਤੇ ਨੀਚ ਹਨ। ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਬਣਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਨਹੀਂ; ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਭਾਵੇਂ ਰੋਵੇ ਜਾਂ ਗਾਵੇ, ਉਹ ਔਰਤ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਦੂਈ ਮੂਰ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਰਾਹ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਡੁਲੱਸੀਨੀਆ ਦੀ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹਾਂ, ਉਬਾਲੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਭੁੰਨੇ ਹੋਏ, ਸ਼ੁੱਧ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਦੂਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।" ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਧਮਾਕੇ ਨਾਲ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ, ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਆਈ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮੰਗਦਾ ਹੈ।

45

ਅਧਿਆਇ

ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ

ਹੇ ਐਂਟੀਪੋਡਸ ਦੇ ਸੂਦੀਵੀ ਖੋਜੀ, ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਮਸ਼ਾਲ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਅੱਖ, ਪਾਣੀ-ਠੰਢਿਆਂ ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਉਤੇਜਕ! ਇੱਥੇ ਥਿੰਬ੍ਰੀਅਸ, ਉੱਥੇ ਫੈਬੁਸ, ਹੁਣ ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼, ਹੁਣ ਡਾਕਟਰ, ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਪਿਤਾ, ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਖੋਜੀ; ਤੂੰ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਠਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ, ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਦੇ ਵੀ ਡੁੱਬਦਾ ਨਹੀਂ! ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ, ਹੇ ਸੂਰਜ, ਜਿਸਦੀ ਸੁਹਾਵਣਤਾ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰਕਾਰ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ—ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹਜ਼ਾਰ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬਾਰਾਟੋਰੀਆ ਟਾਪੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਰਾਟਾਰੀਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਮਜ਼ਾਕ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਧ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਈ, ਘੰਟੀਆਂ ਵੱਜੀਆਂ, ਅਤੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੇ ਆਮ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ; ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਖ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੇਰਲੇਸਕ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਰਾਟਾਰੀਆ ਟਾਪੂ ਦੇ ਸਥਾਈ ਰਾਜਪਾਲ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਨਵੇਂ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਸੁਕੜੇਟ ਚਿਤਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੋ ਸੰਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਚਰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਿਵਾਜ ਹੈ, ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ, ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਇਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਮਾਪ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਇਹ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਕਈ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੰਧ 'ਤੇ ਕੀ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਸੀ, "ਸੈਨਰ, ਉਹ ਦਿਨ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਦਰਜ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਅਜ, ਫਲਾਣੇ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਸਾਲ ਦੇ ਫਲਾਣੇ ਦਿਨ, ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਸੈਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ; ਕਈ ਸਾਲ ਉਹ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੇ।'"

"ਅਤੇ ਉਹ ਡੱਨ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕਿਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?" ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ," ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਾਂਜ਼ਾ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੋ ਹੁਣ ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਇਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਭਰਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ 'ਡੌਨ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ; ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸਾਦਾ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਸਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡੌਨ ਜਾਂ ਡੋਨਾ ਦੇ; ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੌਨ ਹਨ; ਪਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ; ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਚਾਰ ਦਿਨ ਚੱਲੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡੌਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗਾ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਿਡਜ ਵਾਂਗ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੇ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਲੋਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ।"

ਇਸ ਵੇਲੇ ਦੋ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸੋਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਰਾਜ, ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਦਸ ਤਾਜ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਪਰਵਾਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੰਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ; ਜਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਪਾਵੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਜ਼ਾ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਚੰਗੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ, ਤੁਸੀਂ ਸੋਟੀ ਵਾਲੇ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੋਟਾ ਹੇਠਾਂ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਸੋਟੀ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸੋਟੀ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੋਟੀ ਦੀ ਸੁਲਝਿਬ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗੇ ਗਏ ਦਸ ਤਾਜ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ, ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮਹਾਨ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਨੇ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ,

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਈਸਾਈ ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤਾਜ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਸ ਦਿੱਤੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਚੁੱਕੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ, ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖ ਕੇ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਨੱਕ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ; ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਏ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੱਚੇ ਆਦਮੀ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸੋਟੀ ਦੇ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ," ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਸਰਦਾਰ ਹੈ," ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਜਾ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਪੈਸੇ ਮਿਲ ਗਏ ਹਨ।"

"ਮੈਂ, ਸਰਦਾਰ!" ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂ, ਇਹ ਗੰਨਾ ਦਸ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤਾਜਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ?"

"ਹਾਂ," ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗੁੱਡੀ ਹਾਂ; ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚੁਲਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਪਾਉ ਹੈ;" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗੰਨੇ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੋੜਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤਾਜ ਮਿਲੇ। ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਵਾਂਗ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਸ ਤਾਜ ਗੰਨੇ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਸੋਟੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਨੂੰ ਤਾਜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਟੀ ਮੰਗੀ, ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਇਆ ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੂਰਖ ਹੋਣ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਉਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਯਾਦ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਚਲੇ ਗਏ, ਇੱਕ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈਰਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਹਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਇਆ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਪਸ਼ੂ ਵਪਾਰੀ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਅੱਗੇ ਆਈ, "ਨਿਆਂ, ਮਹਾਂ ਰਾਜਪਾਲ, ਇਨਸਾਫ਼! ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਜਾਵਾਂਗੀ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜਪਾਲ, ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ

ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਖੁਰਾਕ ਧੱਤਾ ਹੋਇਆ ਕੱਪੜਾ ਹੁਵੇ, ਅਤੇ, ਹਾਏ ਮੈਨੂੰ! ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਲਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ-ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਮੂਰਾਂ ਅਤੇ ਈਸਾਈਆਂ, ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਨਬੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਓਕ ਵਾਂਗ ਸੁੱਖਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੈਲਾਮੈਂਡਰ ਵਾਂਗ ਸ਼ੁੱਧ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕੁੰਡਿਆਲੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਨ ਵਾਂਗ, ਇਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਹੁਣ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਆ ਰਹੀ ਹੈ!"

"ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਹਾਦੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਸਾਫ਼ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਔਰਤ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, "ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਸੂਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸੂਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ (ਤੁਹਾਡੀ ਮੰਜ਼ੂਦਗੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹੋਏ), ਅਤੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਝੋਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਘੱਟ ਨਿਕਲੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸੜਕ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਜੋ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੰਡਲੀ ਅਤੇ ਗੜਬੜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਫੜ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਆਈ; ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸੱਚੋਂ ਥੋ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰਾ ਸੱਚ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹਰ ਕਣ ਹੈ।"

ਇਸ 'ਤੇ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਹਨ; ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮੜੇ ਦੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਡੁਕਾਟ ਹਨ। ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਉਸਨੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; ਔਰਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਲਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਕੁਆਰੀਆਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਸਤਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਲੰਬੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਪੁਰਸ ਫੜ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪਸ਼ੂ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਦੇ ਹੰਝੂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲ ਉਸਦੇ ਪਰਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ, "ਅੱਛਾ ਯਾਰ, ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰਸ ਲੈ ਕੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਵੀ ਕਰ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਆ ਜਾ;" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਬੋਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਵਾਂਗ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਜਿਆ।

ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜੇ ਆ ਗਏ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਪੇਟੀਕੋਟ ਉੱਪਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਪਰਸ ਲੈ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਹਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਔਰਤ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ, ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਚੀਕਦੀ ਰਹੀ, "ਰੱਬ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਨਸਾਫ਼! ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ, ਇਸ ਖਲਨਾਇਕ ਦੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ, ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਗਲੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਹ ਪਰਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਲੈ ਲਿਆ?" ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਲੋ!" ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ ਪਰਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਪਿਆਰਿਆਂ ਆਪਣੀਂ ਜਾਨ ਲੈ ਲੈਂਦੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੋਹਣੀ ਬੱਚੀ ਹੁੰਦੀ! ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਿੱਲੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਸੁੱਟਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਗ਼ਰੀਬ ਸੁਕਰਵੀ ਚਾਕੂ। ਚਿਮਟੇ ਅਤੇ ਹਥੌੜੇ, ਮੁਠੇ ਅਤੇ ਛੈਣੀਆਂ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾਉਣਗੀਆਂ; ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਪੰਜੇ; ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਆਤਮਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ!"

"ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੇਬੱਸ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਖੋਹਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ;" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ 'ਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਪਰਸ ਦੇਖਣ ਦਿਓ, ਮੇਰੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦੇਸ਼ਭ।" ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਬੇਜ਼ੁਬਾਨ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਭੈਣ ਜੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਓਨੀ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧੀ, ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਦਿਖਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪਰਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰਕਿਊਲਿਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੋਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਚਲੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਦਕਿਸਮਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਛੇ ਲੀਗਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਦੇ ਸੌ ਕੋੜਿਆਂ ਦੇ ਦਰਦ ਹੇਠ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਨਾ ਦਿਖਾਓ; ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕਦਮ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਬੇਸ਼ਰਮ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਚਲਾਕ।"

ਔਰਤ ਡਰ ਗਈ ਅਤੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਉਦਾਸ ਹੋ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਈਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ, ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਘਰ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਦੇਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਜੂਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਓ।" ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਬੇਢੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਰਾਹਗੀਰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ।

ਅੱਗੇ, ਦੋ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦਰਜ਼ੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੈਂਚੀਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦਰਜ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਰਾਜਪਾਲ, ਇਹ ਮਜ਼ਦੂਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਈਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੱਲ੍ਹ ਮੇਰੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਆਏ ਹਾਂ (ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੂਰਜੀ ਹਾਂ, ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੋਵੇ), ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਪਾ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, 'ਮਹਾਰਾਜ, ਕੀ ਇਸ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਟੋਪੀ ਬਣਾ ਸਕੇ?' ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਮਾਪਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ੱਕ ਸੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ ਸੀ - ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕੱਪੜਾ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਹੀ ਠੱਗੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾੜੀ ਰਾਏ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ 'ਹਾਂ।' ਉਹ, ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਯੋਗ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਟੋਪੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੋਪੀ ਜੋੜਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ 'ਹਾਂ' ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਹਾਂ' ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪੰਜ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇਹ ਪਲ ਆਇਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕੱਪੜਾ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਸੱਚ ਹੈ, ਭਰਾ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਪੂਜਾ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਪੰਜ ਟੋਪੀਆਂ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ?"

"ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ," ਦਰਜ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੋਗੇ ਹੇਠੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਕੱਢ ਕੇ ਉਸਨੇ ਪੰਜ ਉਂਗਲਾਂ 'ਤੇ ਲੱਗੀਆਂ ਪੰਜ ਟੋਪੀਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਟੋਪੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਪਾਰ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦ ਟੋਪੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਸੂਟ ਦੀ ਨਵੀਨਤਾ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਏ; ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਲ ਲੱਭੀ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ-ਲੰਬੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬੇਤੁਕਾ ਦੇਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲੱਈ ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਰਜ਼ੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਗੁਆ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਮੁਜ਼ਦੂਰ ਕੱਪੜਾ, ਅਤੇ ਟੋਪੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀਆਂ ਕੋਲ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਜੇਕਰ ਪਸ਼ੂ ਡੀਲਰ ਦੇ ਪਰਸ ਬਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਾ ਭੜੁਕਾਇਆ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ, ਉਸਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਰੰਤ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸਦੀ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਚੰਗੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ, ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਾਅਵੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

46

ਅਧਿਆਇ

ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਘੰਟੀ ਅਤੇ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਡਰ ਬਾਰੇ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੇ ਲੁਭਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ

ਅਸੀਂ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੋਹਿਤ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੌਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਿੱਸੂਆਂ ਵਾਂਗ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੌਣ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਲ ਦਾ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜੁਰਾਬਾਂ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਟਾਂਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਬੇਤਰਤੀਬ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਉਸਦੇ ਰੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ, ਉਹ ਘੰਟਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਆ ਗਈ। ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਨਰਮੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ, ਹੁਣ ਆਲਸੀ ਹੋ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਕੈਮੋਇਸ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੁਰਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਆਫ਼ਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਯਾਤਰਾ ਬੂਟ ਪਾ ਲਏ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਚੋਗਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਧਾਰ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਹਰੇ ਮਖਮਲ ਦਾ ਇੱਕ ਮੋਟੇਰਾ ਪਾਇਆ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਤਿੱਖੀ ਤਲਵਾਰ ਵਾਲਾ ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ ਲਹਿਰਾਇਆ, ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮਾਲਾ ਚੁੱਕੀ ਜੋ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਚਾਲ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਐਟੇਕੰਬਰ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਜਿਸ਼ੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਜ ਕੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਗੈਲਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਕੁੜੀ, ਉਸਦੀ ਸਹੇਲੀ, ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਹੇਲੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦਾ ਸੀਨਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦੌਰਾ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ ਤੋਂ," ਦੋਸਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਇਸ ਸਾਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਕੁੜੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਹਾਂਮੋਰੀ, ਜੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਾਸ਼ੁਕਰ ◌ ਹਨ! ਚੱਲੇ ਜਾਓ, ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਰੀਬ ਬੱਚਾ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ, ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।"

ਜਿਸ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ, ਸੀਨੋਰਾ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੂਟ ਰੱਖਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੁਰੰਤ ਮੋਹ ਕੁੰਗ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਪਾਅ ਹੈ;" ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਉਹ ਅਜੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਲੂਟ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ

ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੋਣਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਵਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲੱਈ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਦੋ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਚਾਲ ਖੇਡਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਜੋ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੋਵੇ ਪਰ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਾਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਆ ਗਈ; ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਮਨਮੋਹਕ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ ਬਿਤਾਇਆ।

ਜਦੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਆਏ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਿਟਾਰ ਮਿਲਿਆ; ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਆ, ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਬਾਗ਼ ਵਿਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਗਿਟਾਰ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਘੁਮਾ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟਿਊਨ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਥੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਉੱਚੀ ਪਰ ਪੂਰੀ ਸੁਰ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਗਾਥਾ ਗਾਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਖੁਦ ਰਚਿਆ ਸੀ:

{ਪਦ

ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪਿਆਰ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ

ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ,

ਅਤੇ ਉਹ ਯੰਤਰ ਜੋ ਉਹ ਵਰਤਦਾ ਹੈ

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਲਸ ਹੈ।

ਸਿਲਾਈ, ਸਿਲਾਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਹਨਤ,

ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ,

ਪਿਆਰ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਨੂੰ

ਕੀ ਐਂਟੀਡੋਟ ਸਭ ਤੋਂ ਪੱਕਾ ਹੈ?

ਅਤੇ ਸਹੀ ਸੋਚ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ

ਕੌਣ ਮੈਟਰਨ ਦਾ ਨਾਮ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਨਿਮਰਤਾ ਵਿਆਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ,

ਨਿਮਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ।

ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਓ,

ਦਰਬਾਰੀ ਸਮਲਿੰਗੀ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟਸ,

ਬੇਰਹਿਮ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ,

ਪਰ ਪਤਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਮਰਤਾ ਭਰਿਆ ਰਵੱਈਆ।
ਜਨੂੰਨ ਹਨ, ਅਸਥਾਈ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ,
ਹੋਸਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦਾ ਐਲਾਨ,
ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਨਾਲ,
ਜਦੋਂ ਮਹਿਮਾਨ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।
ਪਿਆਰ ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਗਦਾ ਹੈ,
ਇੱਥੇ ਅੱਜ, ਕੱਲ੍ਹ ਉੱਡ ਗਏ,
ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ,
ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਤਸਵੀਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ।
ਪੇਂਟਿੰਗ ਜੋ ਪੇਂਟਿੰਗ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਕੋਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ;
ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਫੜ ਸਕਦਾ।
ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ
ਮੇਰੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਪਹਿਨਦਾ ਹਾਂ;
ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਵੀ,
ਕੀ ਉਸਦੀ ਛਵੀ ਨੂੰ ਮਿਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦਾ ਗੁਣ
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਥਿਰਤਾ ਹੈ;
'ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਪਿਆਰ ਅਚੰਭੇ ਕਰਦਾ ਹੈ,'
ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
{ਪਦ

ਡੌਨ ਕ੍ਰਿਓਜੋਟ ਆਪਣੇ ਗਾਣੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਡਿਊਕ, ਡਚੇਸ, ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ, ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਲੋ ਦਾ ਲਗਭਗ ਸਾਰਾ ਘਰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਉਸਦੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਵਾਲੀ ਗੈਲਰੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ

ਸੱਪ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘੰਟੀਆਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਬਿੱਲੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੋਰੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਪੂਛਾਂ ਨਾਲ ਛੋਟੇ ਆਕਾਰ ਦੀਆਂ ਘੰਟੀਆਂ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਘੰਟੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਅਤੇ ਬਿੱਲੀਆਂ ਦਾ ਚੀਕਣਾ ਇੰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਵੇਂ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਕਾਤਲ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਡਰ ਨਾਲ ਅਧਰੰਗੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਬਿੱਲੀਆਂ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਜਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਆ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉੱਡਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫੌਜ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਲ ਰਹੀਆਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਭੱਜੇ; ਵੱਡੀਆਂ ਘੰਟੀਆਂ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ ਕਦੇ ਵੀ ਉੱਠਦੀ ਅਤੇ ਡਿੱਗਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ, ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਹੈ, ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸਨ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚੀ, ਜਾਲੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ, "ਹਾਏ, ਘਾਤਕ ਜਾਦੂਗਰ! ਹਾਏ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭੀੜ! ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸੂਕਤੀ ਹੈ।" ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਰਹੀਆਂ ਬਿੱਲੀਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਈ ਕੱਟ ਲਗਾਏ। ਉਹ ਜਾਲੀ 'ਤੇ ਝਪਟ ਪਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਕੁਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਖਤ ਦਬਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉੱਡ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੱਕ ਦੇ ਦੰਦ ਅਤੇ ਨਹੁੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਣ ਲੱਗਾ। ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਭੱਜੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਗਰੀਬ ਸੱਜਣ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ-ਕੁੰਜੀ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਲਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਗਏ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਲੜਾਈ ਦੇਖੀ। ਡਿਊਕ ਲੜਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਭੱਜਿਆ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ, "ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਾ ਖੋਹੇ; ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਭੂਤ, ਇਸ ਜਾਦੂਗਰ, ਇਸ ਜਾਦੂਗਰ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿਓ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਖੁਦ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੌਣ ਹੈ।" ਬਿੱਲੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਝੁੰਜੋੜ ਕੇ ਫੜੀ ਰਹੀ; ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡਿਊਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਛਾਣਨੀ ਵਾਂਗ ਛੇਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੱਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਦੇ ਉਸ ਖਲਨਾਇਕ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੌਨ ਦੇ ਕੀੜੇ ਦਾ ਤੇਲ ਮੰਗਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਸੁੰਦਰ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀਆਂ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲੀ ਯੋਧਾ, ਤੇਰੀ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੱਦ ਦੇ ਪਾਪ ਲਈ; ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਰੇ ਕਿ ਤੇਰਾ ਸਕੁਇਰ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨਾ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਰੀ ਉਹ ਪਿਆਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਨਾ ਆਵੇਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡੂੰਘੇ ਹਉਕੇ ਭਰੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਘੰਟੀ-ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਮੰਦਭਾਗੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਹਸ ਡੌਨ

ਕੁਇੰਕਸੇਂਟ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਭਾਰੀ ਪਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਹਿੰਗਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲੁਈ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਕੱਟਣੀ ਪਈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਸੀ, ਦੇਰ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸੁਹਾਵਣਾ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਹੁਣੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵੱਲ ਮੋੜ ਸਕੇ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ।

47

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਇਆ, ਇਸਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦਰਬਾਰ ਤੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਤਾੜੀਆਂ ਵਜੀਆਂ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਪੰਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਗੇ ਆਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਸੰਗੀਤ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਸੀਟ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਤਰ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵ੍ਹੇਲਬੋਨ ਛੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕੁਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਲਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਚਿੱਟਾ ਕੱਪੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਵਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਪੱਕਵਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਿਸਮ; ਇੱਕ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੰਨੇ ਨੇ ਸਾਂਚੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੇਸ ਵਾਲਾ ਬਿਬ ਰੱਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਿਸਨੇ ਹੈੱਡ ਕਾਰਵਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ, ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਟੋਰੀ ਰੱਖੀ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੱਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਛੜੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਪਲੇਟ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੁਲਾਕੀ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੱਕਾਸ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਕਵਾਨ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਇਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ; ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸੇਟੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੰਨਾ ਇਸਨੂੰ ਫੁਲ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਇੱਕ ਜੁਗਲਬੰਦੀ ਦੀ ਚਾਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਛੜੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਖਾਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੀਨਰ ਗਵਰਨਰ, ਸਿਵਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਦੂਜੇ ਟਾਪੂਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗਵਰਨਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ, ਸੀਨਰ, ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਗਵਰਨਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਤਿਕਾਰ ਹੈ, ਦਿਨ-ਰਾਤ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਡਿਨਰ ਅਤੇ ਡਿਨਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਖਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੂਰ ਰੱਖਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਫਲਾਂ ਦੀ ਉਸ ਪਲੇਟ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿੱਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ

ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜੀ ਡਿਸ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਰਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਪਿਆਸ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸਾਲੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਰੈਡੀਕਲ ਨਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉੱਥੇ ਭੁੰਨੇ ਹੋਏ ਤਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਉਹ ਡਿਸ਼ ਜੋ ਇੰਨੀ ਸੁਆਦੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏਗੀ।"

ਇਸ 'ਤੇ ਹਕੀਮ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਰਾਜਪਾਲ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਵੇਗਾ।"

"ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕਿਉਂਕਿ," ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸਾਡੇ ਮਾਸਟਰ ਹਿਪੋਕ੍ਰੇਟਸ, ਪੋਲਸਟਾਰ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ, ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮਨਿਸ ਸੈਚੁਰਾਤੀਓ ਮਾਲਾ, ਪਰਡੀਸਿਮੁ ਔਟੇਮ ਪੇਸੀਮਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਸਾਰੀ ਭਰਪੂਰੀ ਮਾੜੀ ਹੈ, ਪਰ ਤਿਤਰ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਹੈ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੀਨੋਰ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਪਕਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਿਓ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਖਾਣ ਦਿਓ, ਉਸਦੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਠੋਕਰ ਮਾਰੇ ਬਿਨਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ, ਪੂਰ ਮੈਂ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਅੱਤੇ ਉਸਦੇ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲੈਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਸਹੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਗਵਰਨਰ," ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਖਰਗੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭੋਜਨ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਉਸ ਵੀਲ ਨੂੰ ਭੁੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਚਾਰ ਨਾਲ ਪਰੋਸਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।"

"ਉਹ ਵੱਡਾ ਪਕਵਾਨ ਜੋ ਦੂਰ ਧੂੰਆਂ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਓਲਾ ਪੋਡ੍ਰਿਡਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਓਲਾ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਵਿੱਚੋਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁਝ ਸੁਆਦੀ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ," ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਘਟੀਆ ਵਿਚਾਰ ਦੂਰ ਹੈ! ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਓਲਾ ਪੋਡ੍ਰਿਡਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕੈਨਨਾਂ, ਜਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਰੈਕਟਰਾਂ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਓਲਾ ਪੋਡ੍ਰਿਡਾ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹਾਂ ਲਈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗਵਰਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੰਜ਼ਦ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਜ਼ੁਕ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਹਮੇਸ਼ਾ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਦੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੋ ਸਾਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ। ਪਰ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੇਫਰ ਕੇਕ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਤਲੇ ਟੁਕੜੇ ਕੰਜ਼ਰਵੇਟ ਕੁਇੰਨਸ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਾਚਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੁਰ ਵਿਚ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰਾ ਨਾਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ, ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਡੀ ਐਗੁਏਰੋ ਹੈ। ਮੈਂ ਟਿਰਟੀਫੁਏਰਾ ਨਾਮਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਕਾਰਾਕੁਏਲ ਅਤੇ ਅਲਮੇਡੇਵਰ ਡੇਲ ਕੈਂਪੋ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਓਸੁਨਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਵੱਲ ਸਾਂਚੋ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਵਾਪਸ ਆਇਆ, "ਫਿਰ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੇਸੀਓ ਡੀ ਮਾਲਾਗੁਏਰੋ, ਟਿਰਟੀਫੁਏਰਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਜੋ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਾਰਾਕੁਏਲ ਤੋਂ ਅਲਮੇਡੇਵਰ ਡੇਲ ਕੈਂਪੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਓਸੁਨਾ ਦਾ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ, ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ; ਜਾਂ ਮੈਂ ਸੂਰਜ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜੁੱਤੀ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਅਣਜਾਣ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਖਿਅਤ, ਸਿਆਣੇ, ਸਮਝਦਾਰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੇਡਰੋ ਰੇਸੀਓ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦਿਓ ਜਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕੁਰਸੀ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਤੋੜ ਦਿਆਂਗਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਾੜੇ ਡਾਕਟਰ - ਇੱਕ ਆਮ ਜਲਾਦ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਲੈ ਲਓ; ਇੱਕ ਵਪਾਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੁਆਉਂਦਾ, ਦੋ ਦਾਣਿਆਂ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਡਾਕਟਰ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟਿਰਟੀਫੁਏਰਾ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸੇ ਪਲ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟ-ਹਾਰਨ ਵੱਜਿਆ; ਅਤੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਦਾ ਇੱਕ ਕੋਰੀਅਰ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਡਿਸਪੈਚ ਦੇ ਨਾਲ।"

ਕੋਰੀਅਰ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਲੱਥਪਥ ਅਤੇ ਭੜਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਲੈ ਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਲਿਖਿਆ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ: ਬ੍ਰਾਰਾਟਾਰੀਆ ਟਾਪੂ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਡੌਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸੈਕਟਰੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਮੇਰਾ ਸੈਕਟਰੀ ਹੈ?" "ਮੈਂ ਹਾਂ, ਸੀਨਰ," ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਸਕਾਇਅਨ ਹਾਂ।" "ਉਸ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਸਮਰਾਟ ਦੇ ਸੈਕਟਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਇਸ ਪੇਪਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੋ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।" ਨਵਜੰਮੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਸੰਮਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਚੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਸਿਰਫ਼ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਅਤੇ ਕਾਰਵਰ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ; ਇਸ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ:

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ, ਸੀਨਰ ਡੌਨ ਸੈਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਟਾਪੂ ਦੇ ਕੁਝ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਿਸੇ ਰਾਤ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਦੋਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਕਰਨ। ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ

ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਹਾਰਨ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ; ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੌਣ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੁਝ ਨਾ ਖਾਓ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਭੇਜਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਪਰ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ, ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਅਗਸਤ, ਸਵੇਰੇ ਚਾਰ ਵਜੇ।

ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ,

ਡਿਊਕ

ਸਾਂਚੋ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਰਡੋਮੋ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਡਾਕਟਰ ਰੇਸੀਓ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੌਲੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ, ਜੋ ਕਿ ਭੁੱਖ ਹੈ।"

"ਇਸੇ ਤੁਰੰਤ," ਕਾਰਵਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਕੁਝ ਨੰਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਸਲੀਬ ਦੇ ਪਿਛੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ।'"

"ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਅਤੇ ਚਾਰ ਪੌਂਡ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਗੂਰ ਦਿਓ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਹਿਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਖਾਧੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤੁਰਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਿੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦਿਲ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਦਿਲ ਤਿੱਖੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਸੈਕਟਰੀ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਚੇਸ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਚੁੰਮਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਬੰਡਲ ਭੇਜਣਾ ਨਾ ਭੁੱਲੇ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਹਿਸਾਨ ਸਮਝਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਰ ਸੰਭਵ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਹੱਥ ਦਾ ਚੁੰਮਣ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਰੋਟੀ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਬਿਸਕੇਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਵਧੀਆ ਆਵੇਗਾ ਉਹ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ।" ਕੱਪੜੇ ਪਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਸੂਸਾਂ, ਕਾਤਲਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਟਾਪੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋਣ।"

ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਪੰਨਾ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, "ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ; ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਮੂਰਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਜੋ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਜੱਜ ਹਾਂ - ਕੀ ਅਸੀਂ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ

ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸੰਗਮਰਮਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ? ਰੱਬ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੀ (ਜਿਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ), ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆਵਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹੋ; ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਜਾਸੂਸ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਕਾਤਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਆਦਮੀ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਰੋਟੀ ਜਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ।"

"ਡਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਾਰਵਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਠੋਸ ਅਤੇ ਠੋਸ ਖਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਅਤੇ ਪਿਆਜ਼ ਵੀ ਹੁੰਦਾ?"

"ਅੱਜ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ," ਕਾਰਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਰੱਬ ਕਰੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਕਿਸਾਨ ਹੁਣ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪਿਆਰਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਗ ਦੂਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਤਮਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਲਾਰਡ ਗਵਰਨਰ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਹ ਜੋ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ?"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਕੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਗੱਲ ਮੰਨੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਹਾਂ, ਸੀਨੀਅਰ, ਸਿਉਦਾਦ ਰੀਅਲ ਤੋਂ ਦੋ ਲੀਡ ਦੂਰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ, ਮਿਗੁਏਲਟੂਰਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ।"

"ਇੱਕ ਹੋਰ ਟਿਰਟੀਫੁਏਰਾ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਹੋ, ਕੁਰਾ; ਮੈਂ ਮਿਗੁਏਲੁਟੂਰਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ; ਮੇਰੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਕੁਆਰਾ ਬਣਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਬਣਨ ਲਈ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਇੱਕ ਬੁਰੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਭੇਜਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਕੁਆਰਾ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਨਾ ਕਰੇ।"

"ਤਾਂ ਜੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨਾ ਮਰੀ ਹੁੰਦੀ, ਜਾਂ ਮਾਰੀ ਨਾ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਧਵਾ ਨਾ ਹੁੰਦੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਨਹੀਂ, ਜਨਾਬ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਸੀਂ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਤੈਅ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਚਲੋ ਭਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਸੌਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਇਹ ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਕਿ ਕੁਆਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਕਤ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਕਲਾਰਾ ਪਰਲੇਰੀਨਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਐਂਡਰੇਸ ਪਰਲੇਰੀਨੋ ਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਮੀਰ ਕਿਸਾਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਪਰਲੇਰੀਨਜ਼ ਦਾ ਇਹ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੰਸ਼ ਜਾਂ ਵੰਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਧਰੰਗੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਨਾਮ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਲੇਰੀਨਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੁੜੀ ਇੱਕ ਪੂਰਬੀ ਮੋਤੀ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੇਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਾਂਗ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇਖੋ; ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪਾਸੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅੱਖ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਚੇਚਕ ਦੁਆਰਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੰਘਣਾ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾ ਟੋਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਟੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਕਬਰਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਇੰਨੀ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਗੰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨੱਕ ਉੱਪਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸੋਚੇ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚੌੜਾ ਮੂੰਹ; ਅਤੇ ਪਰ ਦਸ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਦੰਦਾਂ ਅਤੇ ਪੀਹਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸੁਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਬਾਰੀਕ ਅਤੇ ਪਤਲੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਛਿੱਲੜ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਆਮ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧੱਬੇਦਾਰ, ਨੀਲੇ, ਹਰੇ ਅਤੇ ਜਾਮਨੀ ਹਨ - ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਰਾਜਪਾਲ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਿਓ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸੁਹਜ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਦੇ ਨਾ ਕੁਦੇ ਮੈਰੀ ਧੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ।"

"ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਪੇਂਟ ਕਰੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੇਂਟਿੰਗ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੋਰਟਰੇਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੇਰੇ ਸੁਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਮਿਠਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।"

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੈ," ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ੁੱਮ੍ਰਾਨ, ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ; ਪਰ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਤੱਕ ਝੁਕ ਕੇ ਬੈਠੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਛੱਤ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਫੈਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁੰਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਦੇ ਲੰਬੇ ਖੁਰਦਰੇ ਨਹੁੰਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਬਣਤਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ, ਭਰਾ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੰਨ ਲਓ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਝਾੜੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਝਗੜੇ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਜੋੜਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਓ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁੜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਪੱਤਰ ਦਿਓ, ਜ਼ਿਸ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਹੋਣ ਦੇਣ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸਮਤ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਭੂਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਤਸੀਹੇ ਨਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹੋਣ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚਮਚੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਾਂਗ ਉਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਭਜਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਇੱਕ ਦੂਤ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਲਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਤ ਹੁੰਦਾ।"

"ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅੱਛਾ ਯਾਰ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁੜਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬੇਚੈਲਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸੌ ਜਾਂ ਛੇ ਸੌ ਡੁਕਾਟ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਆਪਣੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਬੱਸ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਜਾਂ ਨਿਮਰਤਾ ਕਾਰਨ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹਟੋ।"

"ਨਹੀਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਗਵਰਨਰ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, "ਸਭ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਬਦਮਾਸ਼, ਮੂਰਖ ਡੌਨ ਬੰਪਕਿਨ, ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਕੁਰਸੀ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਸਿਰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੂੰ ਵੇਸਵਾ ਬਦਮਾਸ਼, ਤੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਚਿੱਤਰਕਾਰ, ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਛੇ ਸੌ ਡੁਕਾਟ ਮੰਗਣ ਆਇਆ ਹੈਂ! ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂ, ਤੂੰ ਬਦਬੂਦਾਰ ਵਹਿਸ਼ੀ? ਅਤੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦੇਵਾਂ, ਤੂੰ ਚਾਕੂ ਅਤੇ ਬਲੈਂਕਹੈਡ? ਮੇਰਾ ਮਿਗੁਏਲਟੂਰਾ ਜਾਂ ਪਰਲੇਰੀਨਜ਼ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾ, ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਡਿਊਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਮੈਂ ਉਹ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਤੂੰ ਮਿਗੁਏਲਟੂਰਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈਂ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਚਾਕੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਨਰਕ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂ, ਤੂੰ ਚਾਕੂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਅੱਧਾ ਦਿਨ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੇ ਸੌ ਡੁਕਾਟ ਹੋਣ!"

ਕਾਰੀਗਰ ਨੇ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਕਿਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਠੱਗ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਕਿਵੇਂ ਨਿਭਾਉਣੀ ਹੈ।

ਪਰ ਆਓ ਆਪਾਂ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਆਓ ਅਸੀਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚੱਲੀਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਉਹ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ

ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਈਂਡ ਹੈਮੇਟ ਉਸ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਸੁੱਚਾਈ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਛੋਟੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

48

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਡਚੇਸ ਦੀ ਦੁਲਹਨ, ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਯਾਦ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੂਡੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਸੀ, ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਰੱਬ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਪੰਜੇ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਸਨ।

ਛੇ ਦਿਨ ਉਹ ਜੁਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਗਦਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਕਿ ਮੋਹਿਤ ਕੁੜੀ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ। "ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ (ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ), "ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ; ਤੂੰ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਇੱਕ ਬੇਢੰਗੀ ਦੇਸੀ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾ, ਜਾਂ ਰੇਸ਼ਮ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਜਾਲ ਬੁਣਦੇ ਹੋਏ ਸੁਨਹਿਰੀ ਟੈਗਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿੰਫ ਵਿੱਚ, ਮੁਰਲਿਨ ਜਾਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲੈਣ ਦਿਓ; ਤੂੰ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਤੇਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਪੀਲੇ ਸਾਟਿਨ ਦੇ ਕੁਵੈਰਲੇਟ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਟੋਪੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਮੁੱਛਾਂ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੁਨ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖੁਰਚਿਆਂ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੁੱਛਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਝੁੱਕਣ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਡਰਾਉਣੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਅਤੇ ਨਾਖੁਸ਼ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਡੂਏਨਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਚਿੱਟੇ-ਬਾਰਡਰ ਵਾਲੇ ਪਰਦੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਢੱਕਦਾ ਅਤੇ ਘੇਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਛਾਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਡੇ ਆਕਾਰ ਦੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਰੋਕ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੀ, ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਚੱਲਦੀ ਹੋਈ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਚਟਾਵਰ ਤੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਡੈਣ ਜਾਂ ਜਾਦੂਗਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭੂਤ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗੇ

ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ, ਉੱਪਰ ਵੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਚੁਰਜਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰ ਗਈ; ਜਿਸ ਪਲ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਲੰਬਾ ਪੀਲਾ ਰੂਪ ਕਵਰਲੇਟ ਅਤੇ ਪੱਟੀਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ, "ਯਿਸੂ! ਮੈਂ ਇਹ ਕੀ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹਾਂ?" ਮੋਮਬੱਤੀ ਨੂੰ ਡਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਦਿਉ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ, ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਮੁੜੀ, ਪਰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਕਰਟਾਂ 'ਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਲੰਬਾਈ ਮਾਪੀ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਭੂਤ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਤੂੰ ਹੈਂ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਕਿ ਤੂੰ ਕੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ। ਜੇ ਤੂੰ ਤੜਫ ਰਹੀ ਆਤਮਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਇਹੀ ਕਹੁ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕਰਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੈਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸ਼ੁਧੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਡਰ ਤੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਲਗਾ ਲਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸੀਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ - ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੋ - ਮੈਂ ਕੋਈ ਭੂਤ ਜਾਂ ਭੂਤ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੈਸ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਡੁਏਨਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਰਣ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸੇਨੋਰਾ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸੇਨੋਰਾ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਿਆਰ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਜਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਸਾਰੇ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।"

"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀ, ਸਰਦਾਰ," ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵੀ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੁਚਕਾਨਾ ਚਾਲਾਂ ਅਪਣਾ ਸਕਾਂ। ਰੱਬ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੇ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੰਦ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪੀਸਣ ਵਾਲੇ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਜ਼ੁਕਾਮ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਰਾਗੀਨ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਆਮ ਹੈ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਥੋੜਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਜਗਾਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਾਂਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ;" ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਵਾਬ ਲਈ ਰੁਕੇ ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਵੇਂ ਸਾਹਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਝਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਅਤੇ ਬਦਤਰ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਚੰਲਾਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਨਿਆਵੀ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਣੀਆਂ, ਰਾਣੀਆਂ, ਡਚੈਸੀਆਂ, ਮਾਰਚੀਓਨੈਸੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਉਂਟੈਸੀਆਂ ਨਾਲ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ? ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਰੋਮਨ-ਨੱਕ ਵਾਲੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ੁਲਦੀ ਇੱਕ ਚੁਪਟੀ-ਨੱਕ ਵਾਲੀ ਦੂਨਿਆਵੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿੰਜਤਾ, ਇਹ ਮੌਕਾ, ਇਹ ਚੁੱਪ, ਮੇਰੀਆਂ ਸੁੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਮੇਰੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਉੱਥੇ ਡਿਗਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਫਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਭੱਜਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਬਕਵਾਸ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਚਿੱਟੇ-ਹੂਡ ਵਾਲਾ ਚਸ਼ਮੇ ਵਾਲਾ ਦੂਨਿਆਵੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਛਾਤੀ ਵਿਚ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰ ਸੁਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਧੁਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੂਨਿਆਵੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਗੋਰਾ ਮਾਸ ਹੈ? ਕੀ ਦੂਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੂਨਿਆਵੀ ਹੈ ਜੋ ਗੁੱਸੇ, ਝੁਰੜੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿਆਣੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਅਵੈਂਟ, ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ "ਡਿਊਏਨਾ ਕਰੂ, ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ। ਓਹ, ਪੂਰ ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁੰਨ, ਆਪਣੇ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਰੂਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਐਨਕਾਂ ਅਤੇ ਲੇਸ-ਕੁਸ਼ਨਾਂ ਵਾਲੇ ਡਿਊਏਨਾ ਦੇ ਕੁਝ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੂਰਤੀਆਂ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਸੰਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲੀ ਡਿਊਏਨਾ ਹੋਣ।"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੇਨੋਰਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਨਾ ਆਉਣ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੇਨੋਰਾ ਰੌਡਰਿਗੱਜ਼ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਜਗਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕਵਰਲੇਟ, ਉਸਦੀ ਪੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਕੈਪ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਘਬੂਰਾ ਗਈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਮੈਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ, ਸਰ ਨਾਈਟ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਗੁਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸੀਨੋਰਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਹਮਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਾਂਗਾ?"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਗਦੇ ਹੋ, ਸਰ ਨਾਈਟ?" ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਂ ਇਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੰਗਮਰਮਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਤਲ ਹੋ, ਨਾ ਹੀ ਹੁਣ ਸਵੇਰੇ ਦਸ ਵਜੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਦੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜੋ ਗੁਫਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਕਾਂਤ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਏਨੀਅਸ ਨੇ ਸੁੰਦਰ ਨਰਮ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਡੀਡੋ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦਿਓ, ਸੈਨੋਰਾ; ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਜੋ ਉਸ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੈੱਡ-ਡਰੈਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੈ;" ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਸੁੱਜਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਇੱਕ ਬਰੈਕਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਸਤਰੇ ਵੱਲ ਮਾਰਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੰਜੂਦ ਦੇ ਟਿਊਨਿਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਖਰਕਾਰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਆਪਣੇ ਸੋਫੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਈ, ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਉਤਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਮੋਮਬੱਤੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਲੇ ਲਪੇਟ ਲਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕ ਲਿਆ, ਸਿਵਾਏ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਸਕੇ, ਉਸਨੇ ਚੁੱਪ ਤੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ, ਸੇਨੋਰਾ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਖੀ ਦਿਲ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਵਿਤਰ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਭਰੇ ਯਤਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

"ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੀ ਮੁੱਜਦਗੀ ਤੋਂ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਈਸਾਈ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ, ਸੀਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਇੱਥੇ ਅੁਰਾਗੋਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਡੁਏਨਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਓਵੀਡੋ ਦੇ ਅਸਤੂਰੀਆਂ ਤੋਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੂਬੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਧੀਆ ਲੋਕ ਖੂਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ; ਪਰ ਮੇਰੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਬੇਵਕੂਫੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਬੇਮੌਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਘੁਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਿਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਮਿੰਗ ਅਤੇ ਸਿਲਾਈ ਲੂਈ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ ਮੈਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਵਰਗ ਚਲੇ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੰਗੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਸਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਨਾਥ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਦੁਖਦਾਈ ਤੁਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ, ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ, ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਜਾ ਜਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਸੱਜਣ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਾੜੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਗੁਪਤਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੰਗਾਮਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਂ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਧੀ ਦਾ ਜਨਮ ਮੇਰੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੇ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਸੀ; ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਣੇਪੇ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲੰਘ ਗਈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਦਮੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੇਗੀ;" ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਫੁੱਟ-ਫੁੱਟ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, "ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸੀਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਪਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਜੇਟ ਵਰਗੇ ਕਾਲੇ ਮਾਊਲ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ! ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੈਚ ਜਾਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਕੂਆਇਰਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਯੋਗ ਪਤੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਪਰਜਨਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੋ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਦੇ ਕੋਲੇ ਡੀ ਸੈਂਟੀਆਗੋ ਵਿੱਚ ਮੁੜੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਤੰਗ ਹੈ, ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਲਕਾਲਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਦੇ ਅਲਗੁਏਸਿਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸਕੂਆਇਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ

ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਤੂੰ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰ, ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ? ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ?' ਅਲਕਾਲਡੇ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਅਗੇ ਵਧੋ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੇਡੀ ਡੋਨਾ ਕੈਸਿਲਡਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ' - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰਾ ਪਤੀ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਟੋਪੀ ਲੈ ਕੇ, ਅਲਕਾਲੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ, ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪਿੰਨ, ਜਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬੋਡਕਿਨ, ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਿਠ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲੇਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਸਦੀਆਂ ਦੋ ਲੱਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਭੱਜੀਆਂ, ਅਤੇ ਅਲਕਾਲੂਡੇ ਅਤੇ ਐਲਗੁਆਸਿਲਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ; ਗੁਆਡਾਲਜਾਰਾ ਗੇਟ ਸਾਰੇ ਹੰਗਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਨ - ਮੇਰਾ ਮੱਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿਹਲੇ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਪੈਦਲ ਵਾਪਸ ਆਈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਇੱਕ ਨਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਰ ਮਚਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਵਿਧਵਾ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਸੀ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਝੱਗ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਕਿਰਦਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੁੱਘੀ ਔਰਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ, ਫਿਰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਨਾਲ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅਰਾਗੋਨ ਦੇ ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਧੀ ਵੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ ਮੇਰੀ ਧੀ ਵੱਡੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ; ਉਹ ਇੱਕ ਲਾਰਕ ਵਾਂਗ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸੋਚ ਅਨੁਸਾਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨੱਚਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਿਪਸੀ ਵਾਂਗ ਪੈਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਵਾਂਗ ਪੜ੍ਹਦੀ ਅਤੇ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੰਜੂਸ ਵਾਂਗ ਸਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਉਸਦੀ ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਗਦਾ ਪਾਣੀ ਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਹੁਣ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸੋਲਾਂ ਸਾਲ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਘੱਟ। ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਕਿਸਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਡਿਊਕ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਇਸ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਹੇਠ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ (ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਈ ਵਾਰ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇ), ਉਹ ਬੋਲ਼ਾ ਕੰਨ ਮੋੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੁਣਦਾ ਹੈ; ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹੁਣ, ਸੁਆਮੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਬੇਨਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੀ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਥਿਤੀ, ਉਸਦੀ ਜਵਾਨੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦਿਓ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹਨ; ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਕੋਲ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਕੁੜੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਜੁੱਤੇ ਦੇ ਤਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਮਿਜ਼ਾਜ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਦੋ ਲੀਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ

ਆਉਂਦਾ। [ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੱਜ, ਹੁਣ ਚਾਂਜ਼ ਜੋ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੋਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਛੋਟੀ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਦਿੱਖ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਹੈ; ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸਾਹ ਇੰਨਾ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਵੀ - ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਰੋਕਾਂਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼, ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਕੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ," ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਉਸਦੀ ਸੜੀ ਹੋਈ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਲਵਾਰ ਵਰਗੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰੰਗਤ, ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਕੋਰਮਾਈਨ ਦੇ ਉਹ ਦੋ ਗੱਲ੍ਹ, ਉਹ ਸਮਲਿੰਗੀ ਜੀਵੰਤ ਕਦਮ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਤੁਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸੋਚੇ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਲੰਘਦੀ ਹੈ, ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਚਮਕਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਅੱਤੇ ਅੱਗੇ, ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਦੇ, ਹਰੇਕ ਲੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਬੁਰੇ ਹਾਸੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਡਾਕਟਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੱਨ ਕਿ ਉਹ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਧੰਨ ਕੁਆਰੀ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡਚੇਸ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਹਨ? ਜੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰੀਂ ਫ੍ਰੀਅਰਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੇਡੀ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੂਰ ਯੁਕੀਨਨ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ, ਅੱਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਤਰਲ ਅੰਬਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁੱਦੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਸਿਹਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅਜੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਚੈਂਬਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਧਮਾਕੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਨੇ ਮੋਮਬੱਤੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥੋਂ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਕਮਰਾ ਬੱਘਿਆੜ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਾਂਗ ਹਨੇਰਾ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ, ਗਰੀਬ ਡੁਏਨਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦੋ ਹੱਥਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਚੀਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ, ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪੇਟੀਕੋਟ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੱਪਲ ਵਾਂਗ ਇੰਨੀ ਦਿਲੋਂ ਲੇਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ; ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਿਆ, ਪਰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਸਗੋਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਵਾਰੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਡਰ ਬੇਹਲਾ ਸੀ; ਇੱਕ; ਡੁਏਨਾ (ਜਿਸਨੇ ਚੀਕਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ) ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਸਹਾਰਾ ਛੱਡਣ ਲਈ, ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਜਲਾਦਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਦਰ ਅਤੇ ਕਵਰਲੇਟ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੁਟਕੀ ਮਾਰੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ। ਲੜਾਈ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਚੱਲੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਭੂਤ ਭੱਜ ਗਏ; ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕਰਟ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਸੋਗ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੁਟਕੀ, ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼, ਇਕੱਲਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਵਿਗੜਿਆ ਜਾਦੂਗਰ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ

ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਵਿਧੀਗਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

49

ਅਧਿਆਇ

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਕੀਤਾ

ਅਸੀਂ ਮਹਾਨ ਗ੍ਰਾਵਰਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਉਸ ਪੋਰਟਰੇਟ-ਪੇਂਟਿੰਗ ਠੱਗ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਚਿੜਚਿੜੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਡਿਊਕ ਦੁਆਰਾ ਸੀ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਮੂਰਖ, ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਮੂਖੌਲੀਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੇਸੀਓ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਡਿਊਕ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਸਨ, "ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰਨ ਜੋ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੌਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਭੇਜਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਗਰੀਬ ਜੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਤਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਖ, ਮੂਰਖ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਜਲਦੀ ਨਾ ਕਰੋ; ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੋ; ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸੌਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾ ਆਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੱਜ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਸ, ਅਤੇ ਲਹੂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਉਹੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ; ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਭ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਇੱਥੇ ਸੀਨੀਅਰ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਟਿਰਟੀਫੁਏਰੋ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਮੌਤ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਐਲਾਨਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਦੇਵੇ - ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮਾੜੇ ਡਾਕਟਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਤਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।"

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਅਹੁਦਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁਧੀ ਨੂੰ ਚੁਸਤ ਜਾਂ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਟਿਰੈਟੀਫੁਏਰਾ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੇਸੀਓ ਐਜੀਲੇਰਜ਼ੋ ਨੇ ਉਸ ਰਾਤ ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹਿਪੋਕ੍ਰੇਟਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਗ੍ਰਾਵਰਨਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਰਾਤ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਾਂ, ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿਚ, ਰੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਇੰਨੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਜ਼ ਅਤੇ ਕੁਝ ਉਬਲੇ ਹੋਏ ਵੱਛਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ ਬੀਫ਼ ਸਲਾਦ ਦਿੱਤਾ, ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ। ਇਸ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾਨ ਤੋਂ ਫ੍ਰੈਕੋਲਿਨ, ਰੋਮ ਤੋਂ ਤਿੱਤਰ, ਸੋਰੈਂਟੋ ਤੋਂ ਵੀਲ, ਮੋਰੋਨ ਤੋਂ ਤਿੱਤਰ, ਜਾਂ ਲਾਵਾਜੋਸ ਤੋਂ ਹੰਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਆਦ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਸੀਨੀਅਰ

ਡਾਕਟਰ, ਭੁੱਖ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸੁਆਦੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਖਾਣ ਲਈ ਪਸੰਦੀਦਾ ਪਕਵਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਉਤਾਰੇਗਾ; ਇਹ ਬੱਕਰੀ, ਗਾਂ, ਬੇਕਨ, ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਬੀਫ, ਸ਼ਲਗਮ ਅਤੇ ਪਿਆਜ਼ ਦਾ ਆਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਲ ਦੇ ਪਕਵਾਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰਮਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਘਿਣਾ ਨਾਲ। ਹੈਡ-ਕੁਆਰਵਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਓਲਾਸ ਪੇਡ੍ਰੀਡਾਸ (ਅਤੇ ਉਹ ਜਿੰਨੇ ਸੜੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਬੂ ਓਨੀ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗੀ) ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਪਸੰਦ ਕਰੇਂਦਾ ਹੈ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਖਾਣ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਆਓ ਆਪਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਰਹੀਏ ਅਤੇ ਖਾਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਵੇਰ ਭੇਜੁਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਛੱਡੇ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਰਾਜ ਕਰੂਨਾ; ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਰੱਖੇ, ਅਤੇ ਤੀਰ ਵਲ ਧਿਆਨ ਦੇਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 'ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੈਟੀਲਾਨਾ ਵਿੱਚ ਹੈ,' ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦੇਖਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ! ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਦ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਮੱਖੀਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸੀਨ੍ਹੀਅਰ ਗ੍ਰਾਵਰਨਰ," ਕਾਰਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਟਾਪੂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਜੋਸ਼, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੁਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਨਰਮ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਮੂਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਂਦੀ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਸੋਚਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖ ਹੋਣਗੇ; ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਡੈਪਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਓ ਆਪਾਂ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਹਲੇ ਬੇਕਾਰ ਆਵਾਰਾਗਰਦਾਂ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਲਸੀ ਵਿਹਲੇ ਲੋਕ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਛੱਤੇ ਵਿੱਚ ਡ੍ਰੋਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਮਿਹਨਤੀ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸ਼ਹਿਦ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ, ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ, ਨੇਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਰਮ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ? ਕੀ ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?"

"ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਹੈ, ਸੀਨੋਰ ਗ੍ਰਾਵਰਨਰ," ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ (ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੰਨੀਆਂ ਵਧੀਆ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਭਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਾਲਿਆਂ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ; ਚੁਟਕਲੇ ਹਕੀਕਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਮੇਜ਼ ਬਦਲਦੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਨ।"

ਰਾਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਪੈਡਰੋ ਗੋਂਜ਼ੇਲੋ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ, ਸੈਕਟਰੀ, ਹੈਡ-ਕਾਰਵਰ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਲਗੁਆਸਿਲ ਅਤੇ ਨੋਟਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਆਕਾਰ ਦਾ ਸਕੁਐਡਰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ। ਵਿੱਚਕਾਰ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਮਾਰਚ ਕੀਤਾ, ਜਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗਲੀਆਂ ਲੰਘੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੀ ਟੱਕਰ ਵਰਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਮੁੱਕੇ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਗਏ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਲੜਾਕੂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਰੁਕ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮਦਦ ਕਰੋ! ਕੀ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ?"

"ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਸ ਝਗੜੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਹਾਂ।"

ਦੂਜੇ ਲੜਾਕੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਸ ਜੂਏ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੀਅਲ ਜਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ। ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁੱਕੀ ਬਿੰਦੂ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਜ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਰਗੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂ ਗਲਤ ਖੇਡ ਦੇਖਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸਮਰੱਥਨ ਕਰਦੇ ਹੁਨ, ਅਤੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਏ ਅਤੇ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਜੋਕਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਠ ਰੀਅਲ ਹੋਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਿਆ; ਪਰ ਠੱਗ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਕਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਚੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਐਂਡਰਾਡਿਲਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸਲ; ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਘੱਟ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਰ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਿੱਤੇ ਹੋਏ ਪੈਸੇ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਸਟੀਲ-ਯਾਰਡ ਦੀ ਰੇਂਜ ਕੀ ਹੈ।"

"ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਦੂਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰ ਰੀਅਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੇਤੂਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੁਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਖੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਿਤਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਤਿਖੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਹੈ: ਤੁਸੀਂ, ਜੇਤੂ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਹੋ, ਮਾੜੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਉਦਾਸੀਨ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਇਸ ਹਮਲਾਵਰ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਸੌ ਰਿਆਲ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਰੀਬ ਕੈਦੀਆਂ ਲਈ ਤੀਹ ਹੋਰ ਵੰਡਣੇ ਪੈਣਗੇ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਲਸ ਵਿੱਚ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਹ ਸੌ ਰਿਆਲ ਹੁਣੇ ਲਓ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਦਿਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਾਪੂ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੀੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿੱਬਟ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜੱਲਾਦ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਕਰੇਗਾ; ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਵਾਂਗਾ।"

ਇੱਕ ਨੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਲੈ ਲਏ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਟਾਪੂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੂਏ ਦੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਲਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਹਨ।"

"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਤੋਂ ਤਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੇਗਾ," ਇੱਕ ਨੋਟਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਜਾ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਸਾਲ ਜੋ ਗੁਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਰਡਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਚੂਏ ਦੇ ਘਰਾਂ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਜਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੰਗੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਨਾਮ ਸ਼ਾਰਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਖੇਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੂਏ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਆਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀ ਕੁਝ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡਣ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਵੇਰ ਦੇ ਛੋਟੇ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ, ਨੋਟਰੀ, ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਟਿਪਸਟਾਫ਼ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਨ ਰਾਜਪਾਲ, ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਨਿਆਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਹਿਰਨ ਵਾਂਗ ਭੱਜਿਆ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਤੂੰ ਕਿਸ ਲਈ ਭੱਜਿਆ ਸੀ ਯਾਰ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਜਿਸ 'ਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮਾਨਯੋਗ, ਇਹ ਨਿਆਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਹੋ?"

"ਇੱਕ ਜੁਲਾਹਾ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬੁਣਦੇ ਹੋ?"

"ਲਾਂਸ ਹੈੱਡਜ਼, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਚੰਗੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ।"

"ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈਂ! ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ? ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੁਣੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ?"

"ਹਵਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਜਨਾਬ।"

"ਅਤੇ ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਹਵਾ ਕਿੱਥੋਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?"

"ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਗਦਾ ਹੈ।"

"ਚੰਗਾ! ਤੇਰੇ ਜਵਾਬ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹੀ ਹਨ; ਤੂੰ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈਂ; ਪਰ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਕਿ ਮੈਂ ਹਵਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਤੁਰਤ ਫੂਕ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ। ਓਏ! ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਜਾ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਹਵਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉੱਥੇ ਸੌਂਵਾਂਗਾ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਲਾ ਦੇਵੇਗੀ।"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਾ ਸੁਲਾਵਾਂ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਦੋਂ ਚਾਹਾਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਰਿਹਾ ਕਰਾਂ?"

"ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੌਣ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇਗਾ।"

"ਕਿਵੇਂ? ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਲੈ ਜਾਓ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗਲ਼ਤੀ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੈਦੀ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲ਼ੀ ਉਦਾਰਤਾ ਵਰਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਹਿਲਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਡੁਕਾਟ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਵਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੈ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਮੈਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੌਂਵਾ ਸਕਣਗੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਸ਼ੈਤਾਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਦੂਤ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਛੁਡਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਹੇ ਉਤਾਰ ਦੇਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?"

"ਹੁਣ, ਮਾਣਯੋਗ ਰਾਜਪਾਲ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਬੜੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ਼ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਆਪਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਬੇੜੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇੜੀਆਂ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਲਰ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਸਜ਼ਾ ਲੱਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸੌਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬਿਨਾਂ ਅੱਖ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਗਦਾ ਰਹਿਣਾ ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ," ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਥੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਜਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋਗੇ; ਮੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰਦਾਰ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਤੁਹਾਂ, ਜਾਓ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਘੁਰੋਂ ਸੱਜਣ ਲਈ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਨੀਂਦ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਖੋਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ; ਪੂਰ ਭਵਿੱਖ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਖੋਪੜੀ 'ਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉਤਾਰ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚੱਕਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਦੋ ਟਿਪਸਟਾਫ਼ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਏ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਨ ਗਵਰਨਰ, ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਲਾਲਟੈਣਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੁੱਕ ਪਛਾਣਿਆ, ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਹਰੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਮੋਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੁੱਕ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਾਲ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਸਟੋਕਿੰਗਜ਼ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਚਿੱਟੇ ਟੈਫੇਟੀ ਦੇ ਗਾਰਟਰ ਸਨ; ਉਸਦੇ ਬ੍ਰੀਚ ਹਰੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜੈਕੇਟ ਜਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੈਕੇਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਡੱਬਲਟ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਉਸਦੇ ਜੁੱਤੇ ਚਿੱਟੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਰਦ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੇਟੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਸਜਾਵਟੀ ਖੰਜਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ 'ਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਕਈ ਸੁੰਦਰ ਮੁੰਦਰੀਆਂ ਸਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕੁੜੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਾਂਚੋ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਭੇਤ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਖੋਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਂਚੋ ਕੁੜੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈ ਹੋਈ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੀ, ਮਾਨਯੋਗ, ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ; ਇੱਕ ਗੱਲ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਚੋਰ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਕੁੜੀ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਈਰਖਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਓ, ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਔਰਤ ਘੱਟ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਹਿ ਸਕੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ, ਹੈੱਡ-ਕੁਆਰਵਰ ਅਤੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ, ਕੁੜੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਉੱਨ-ਖੇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੇਡਰੋ ਪੇਰੇਜ਼ ਮਾਜ਼ੋਰਕਾ ਦੀ ਧੀ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਅਕਸਰ ਆਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ।"

"[ਇਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ, ਸੀਨੇਰ]," ਮੇਜਰਡੋਮ ਨੇ ਕਿਹਾ; "[ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪੈਡਰੋ ਪੇਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਸਰ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹਾਂ; ਪਰ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਡਿਏਗੋ ਡੇ ਲਾ ਲਾਨਾ ਦੀ ਧੀ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ," ਮੇਜ਼ੁਰਡੋਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਡਿਏਗੋ ਡੇ ਲਾ ਲਾਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਚ-ਪਧਰੀ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਧਵਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਧੀ ਹਾਂ; ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਝੂਠੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ;" ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਫੁੱਟ-ਫੁੱਟ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਹੈੱਡ-ਕਾਰਵਰ ਦੇ ਕੰਨ ਕੋਲ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਘਰੋਂ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਨੂੰ ਵੀ।" "ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਕਾਰਵਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ।

"ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚੁੱਪ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੈਪਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਤਾਰੇ ਹੀ ਵੇਖੇ ਹਨ; ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲੀਆਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਪਲਾਜ਼ਾ, ਜਾਂ ਚਰਚ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਦਮੀ ਵੀ, ਸਿਵਾਏ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਭਰਾ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ-ਕਿਸਾਨ ਪੇਡਰੋ ਪੇਰੇਜ਼; ਜਿਸਨੂੰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਇਕਾਂਤ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ, ਸਿਰਫ਼ ਚਰਚ ਲਈ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਅਤੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਰੱਖ ਰਹੀਆਂ ਹਨ; ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਰਸਦੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਛਾ ਚੰਗੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਅਸੰਗਤ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਲਦ-ਲੜਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਜੈਵਲਿਨ ਖੇਡਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀਆਂ ਸਨ;

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਮਝਾਇਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਜਗਾਈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ - ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਕਦੇ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ -" ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਹ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ।

"ਅੱਗੇ ਵਧੋ, ਸੀਨੋਰਾ," ਮੇਜ਼ੁਰਡੋਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪੂਰੀ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਹੰਝੂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾਉਣੇ ਹਨ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਗਲਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਕੁੜੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰ-ਨੱਕਾਸ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲਾਲਟੈਣ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੰਝੂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਵਹਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਬੀਜ-ਮੋਤੀ ਜਾਂ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਤ੍ਰੇਲ ਸਨ, ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਮੋਤੀ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿੰਨੀ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂ ਅਤੇ ਰੋਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਗਵਰਨਰ ਧੀਰਜ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁੜੀ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ।

ਉਹ, ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਹਉਕਿਆਂ ਨਾਲ, ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੀ ਰਹੀ, "ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ, ਮੇਰਾ ਦੁਰਘਟਨਾ, ਬਸ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਾਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇਖਣ ਲਈ; ਉਸਨੇ, ਮੇਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੂਟ ਪਹਿਨਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਾਏ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਫਿੱਟ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ 'ਤੇ ਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ), ਅਜ਼ ਰਾਤ, ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਘੰਟ ਜਾਂ ਘੰਟ, ਅਸੀਂ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਟੋਲੀ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਭੈਣ, ਇਹ ਗੋਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਹਿਲਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੰਭ ਲਗਾਓ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ;' ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਦੌੜਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਪਰ ਉੱਡਣਾ ਹੈ; ਛੇ ਕਦਮਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਡਰ ਨਾਲ ਡਿਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੂਜਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਵਜੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਸੀਨੋਰਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਾਦਸਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਈਰਖਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਈਰਖਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਆਈ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਤਾਂਘ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੁਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਟਿਪਸਟਾਫਾਂ ਦੀ ਦਿੱਖ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਸਮੇਂ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਕੁੜੀ ਦੀ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਪੇਟੀਕੋਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਨੀਲਾ ਡੈਮਾਸਕ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਵਧੀਆ ਲੇਸ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਅੰਗੂਠਿਆਂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਇੰਨੇ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਸਨ। ਗਵਰਨਰ, ਮੇਜਰਡੋਮੋ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਵਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ, ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਘੱਟ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਕਹੀ ਸੀ, ਮੋਹਿਤ ਕਾਰਵਵਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ; ਪਰ, ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸੱਚਮੁੱਚ, ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਅਤੇ ਸੱਜਣ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਚਕਾਨਾ ਮਾਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਰੰਮਤ ਅਤੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਸਾਰੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਹਉਕਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਲਾਣੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਜਣ ਲਈ ਭੱਜ ਗਏ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਰੋਣਾਂ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਸ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਹ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਆਓ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗੇ; ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਇੰਨੇ ਬਚਕਾਨਾ ਜਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਨਾ ਬਣੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਕੁੜੀ ਦੀ ਲੱਤ ਟੁੱਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਔਰਤ ਅਤੇ ਮੁਰਗੀ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਜਲਦੀ ਹੀ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੋ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੈ; ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ।"

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਗਵਰਨਰ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਦਿਆਲੂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਦਮ ਘਰ ਵੱਲ ਵਧਾਏ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਲੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੰਕਰ ਸੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਔਰਤ-ਸੇਵਕ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਆਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ 'ਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਈ ਜਿੰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ।

ਸਿਰ-ਨਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦਿਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਿਊਕ ਦਾ ਨੌਕਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਵਿਆਹ ਉਸਦੀ ਧੀ ਸਾਂਚਿਕਾ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀ ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੌਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ

ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

50

ਅਧਿਆਇ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੂਏਨਾ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਕੀ ਬੀਤਿਆ ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਦੇ ਮਿਹਨਤੀ ਜਾਂਚਕਰਤਾ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੂਏਨਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲੋਂ ਸੁੰਦਰੀ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਡੂਏਨਾ ਖੋਜਣ, ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਸੁੰਘਣ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹਨ, ਉਹ ਇੰਨੀ ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਚੰਗੇ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੂਏਨਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਡੂਏਨਾ ਦੇ ਟੈਟਲਿੰਗ ਦੇ ਅੱਟਲ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਹ ਉਸੇ ਪਲ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਚਲੀ ਗਈ ਕਿ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਬੰਦ ਸੀ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਉਕਤ ਡੂਏਨਾ ਡੰਨ ਕੁਇਕੁਸੋਟ ਨਾਲ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਜੋੜਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅੰਦਰ ਕਹੀ ਗਈ ਹਰ ਗੱਲ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਡਚੇਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਅਰੰਜੁਏਜ਼ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕੀ, ਨਾ ਹੀ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਫਟ ਗਏ ਅਤੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡੂਏਨਾ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਹਜ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲੋਂ ਭੜਕਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸਨੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ (ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸੱਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਗਈ ਸੀ) ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ, ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਰੱਲ ਮਣਕਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਲੜੀ।

ਹੁਣ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲੋਂ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਪਿੰਡ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਉੱਥੇ ਟੇਰੇਸਾ ਪੈਂਜ਼ਾ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਜੋ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਦੀ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਸੀ। ਸੁਵਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਜੋ ਨਹਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਅੱਤੇ ਉਹ ਨਾਈਟ ਸਾਡਾ ਮਾਲਕ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ ਮਿਸ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਲਗਭਗ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਧੋਤੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਜਾਂ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਪੰਨੇ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦੀ ਹੋਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੋਈ, "ਆਓ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ, ਸਾਡਾ ਘਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਦੁਖੀ ਹੈ।"

"ਖੈਰ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮਿਲੇਗਾ।"

ਅਤੇ ਫਿਰ, ਛਾਲ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੌੜਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਠਹਾਕੇ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੁੜੀ ਸ਼ਹਿਰ ਪਹੁੰਚ ਗਈ, ਪੂਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ, "ਬਾਹਰ ਆਓ, ਮਦਰ ਟੇਰੇਸਾ, ਬਾਹਰ ਆਓ, ਬਾਹਰ ਆਓ; ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ।" ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਸੁਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁੰਡਲ ਕੱਤਦੀ ਹੋਈ ਬਾਹਰ ਆਈ, ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਪੇਟੀਕੋਟ ਵਿੱਚ (ਇਹ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸੋਚਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਮ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ"), ਉਸੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਸਰੀਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੂੰਆਂ। ਉਹ ਬਹੁਤੀ ਬੁੱਢੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸਿਹਤਮੰਦ, ਜੋਸ਼ੀਲੀ, ਅਤੇ ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਅਤੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਬੱਚੀ? ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਸੱਜਣ ਹੈ?"

"ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਡੋਨਾ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਕਰ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਲੇਡੀ ਟੇਰੇਸਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਦਿਓ, ਸੇਨੇਰਾ ਡੋਨਾ ਟੇਰੇਸਾ, ਸੇਨੇਰ ਡੋਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਇਕੱਲੌਤੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਬਾਰਾਟਾਰੀਆ ਟਾਪੂ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਗਵਰਨਰ।"

"ਆਹ, ਸ਼ੁਰਦਾਰ ਜੀ, ਉੱਠੋ, ਇਹ ਕਰੋ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਦਰਬਾਰੀ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਪੇਂਡੂ ਔਰਤ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਢੇਰ ਦੀ ਧੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਨਹੀਂ।"

"ਤੁਸੀਂ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਯੋਗ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਸੁਭ ਤੋਂ ਯੋਗ ਪਤਨੀ ਹੋ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਇਸ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ;" ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕਲੈਪਾਂ ਵਾਲੇ ਕੋਰਲ ਮਣਕਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਾਰ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਪੱਤਰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਰਾਜਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕੋਰਲ ਮਣਕੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਵੱਲੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਭੇਜਦੀ ਹੈ।"

ਟੇਰੇਸਾ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ ਪਰ ਸਾਡੇ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਸੁਭ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਹਨ; ਉਸਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਾਉਂਟੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਅਕਸਰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੇਨੇਰ ਡੱਨ ਕਾਇਕਸੇਟ ਰਾਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੇਨੇਰ ਸੈਂਚੋ ਹੁਣ ਬਾਰਾਟਾਰੀਆ ਟਾਪੂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਏਗੀ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਰ?" ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਘੁੰਮ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਆਵਾਂਗੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਊਰੇਟ ਖੁਦ ਜਾਂ ਕੁਆਰਾ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ।"

"ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਘੁੰਮ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ;" ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਪੂਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਡਚੇਸ ਤੋਂ ਦੂਜਾ ਕੱਢਿਆ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਿਆ:

ਦੋਸਤ ਟੇਰੇਸਾ,—ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਤੀ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣ, ਦਿਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਿਮਾਗ ਦੇ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੱਤੀ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਈ ਟਾਪੂਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਰਫਾਲਕਨ ਵਾਂਗ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਡਿਊਕ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਵੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਚੁਣਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੇਨੇਰਾ ਟੇਰੇਸਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰਾਜਪਾਲ ਲੱਭਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਧੀਆ ਬਣਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਕਲੈਪਾਂ ਵਾਲੇ ਕੋਰੂਲ ਮੁਣਕਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਾਰ ਭੇਜਦੀ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰਬੀ ਮੋਤੀ ਹੋਣ; ਪਰ "ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੱਡੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ;" ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਾਂਗੇ ਅਤੇ ਮਿਲਾਂਗੇ, ਪੂਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਸਾਂਚਿਕਾ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕਹੋ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰੱਖੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਮੈਚ ਬਣਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਐਕੋਰਨ ਹਨ; ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਦਰਜਨ ਭੇਜੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥੋਂ ਆਉਣ ਵਾਂਗ ਬਹੁਤ ਮਹਤਵ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਮਾਪ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਖੇ।

ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਪਿਆਰੀ ਸਹੇਲੀ, ਡਚੇਸ।

"ਆਹ, ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ, ਸਾਦੀ, ਨੀਵੀਂ ਔਰਤ!" ਟੈਰੇਸਾ ਨੇ ਚਿੱਠੀ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਜਣ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ, ਉਹ ਫ਼ੈਨਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੱਜਣ ਔਰਤਾਂ ਹਨ, ਹਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਵਾ ਨਾਲੋਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਰਾਣੀਆਂ ਹੋਣ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਹਨ! ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਔਰਤ, ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਇੱਕ ਡਚੇਸ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ 'ਦੋਸਤ' ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬਰਾਬਰ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲਾ ਮੰਚਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਚਰਚ-ਟਾਵਰ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ! ਅਤੇ ਐਕੋਰਨ ਲਈ, ਸੀਨਰ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੁੰਨੀ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਭੇਜਾਂਗਾ ਕਿ

ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣ ਆਵੇ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸਾਂਚਿਕਾ, ਦੇਖ ਕਿ ਸੱਜਣ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੈ; ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅੰਡੇ ਕੱਢੋ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਬੇਕਨ ਕੱਟੋ, ਅਤੇ ਆਓ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਵਾਂਗ ਉਸਦਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਦੇਈਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਿਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸੋਹਣਾ ਚਿਹਰਾ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਕਿਊਰੇਟ, ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਨਾਈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦੋਸਤ ਹਨ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਾਂਗੀ, ਮਾਂ," ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਧਾਗੇ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਣੀ ਡਚੈਸ ਇੰਨੀ ਮੂਰਖ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦੀ।"

"ਇਹ ਸਭ ਤੇਰੇ ਲਈ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਬੱਚੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਣ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੋਰਟਮੈਨਟੋ ਵਿੱਚ ਬੰਡਲ ਦੇਖੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਸੂਟ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸੇਨੇਰਾ ਸਾਂਚਿਕਾ ਲਈ ਭੇਜਦਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਜੀਵੇ," ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਪਵੇ ਤਾਂ ਧਾਰਕ ਓਨੇ ਹੀ, ਨਹੀਂ, ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਟੇਰੇਸਾ ਚਿੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਮਣਕਿਆਂ ਦੀ ਰੱਸੀ ਲੈ ਕੇ ਘੁਰੋਂ ਜ਼ੁਲਦੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਚਲੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਡਫ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੂੰ ਮਿਲੀ, ਉਹ ਕੈਮਪਿੰਗ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, "ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗਰੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ! ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ! ਹਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਦੇਵਾਂਗੀ!"

"ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ," ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਕੀ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਕਾਗਜ਼ ਹਨ?"

"ਪਾਗਲਪਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਗਵਰਨਰਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਵਧੀਆ ਕੋਰਲ ਮਣਕੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਐਵੇ-ਮਾਰੀਆ ਅਤੇ ਪੈਟਰਨਸਟਰ ਕੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਵਰਨੈਸ ਹਾਂ।"

"ਰੱਬ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੇ, ਟੇਰੇਸਾ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈਂ।"

"ਉੱਥੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਫੜਾ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਸੈਮਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਚਿੱਠੀਆਂ ਕੌਣ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣਗੇ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਨੌਜਵਾਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਹੋਰ

ਤੁਹਫ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਸੀ। ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਕੋਰਲ ਮਣਕੇ ਲਾਹੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਗਾਊਨ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਹਿਨਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੋਚਣਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਕੋਰਲ ਮਣਕਿਆਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਡਚੇਸ ਦੇ ਦਰਜਨ ਐਕੋਰਨ ਮੰਗਣ ਲਈ ਭੇਜਦੀ ਹੈ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚੌਰਸ ਕਰੋ," ਕੈਰੂਸਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਖ਼ੈਰ, ਚਲੋ ਜਾ ਕੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭੇਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਿੱਖਾਂਗੇ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਟੇਰੇਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਨਾ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜੌਂ ਛਾਂਟਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚਿਕਾ ਆਪਣੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਆਂਡੇ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਕਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖ਼ਬਰ ਦੇਵੇ, ਨਾਲ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਡਚੇਸ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ, ਜਦੋਂ ਭੂਮੱਧ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੇ ਸਨ।

ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪੰਨੇ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਨੋਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜ਼ਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ; ਐਕੋਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਇੰਨੀ ਬੇਦਾਗ਼ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਔਰਤ ਤੋਂ ਐਕੋਰਨ ਮੰਗਣ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਦੂਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਕੱਘੀ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮੰਗਣ ਲਈ ਭੇਜਣ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੂਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਰਾਗੋਨ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਨੀਆਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਹੋਣ, ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਇੰਨੀਆਂ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣ; ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਸਾਂਚਿਕਾ ਆਪਣੀ ਸਕਰਟ ਨਾਲ ਭੂਰੀ ਆਂਡਿਆਂ ਨਾਲ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਦਸੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਕੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਗਵਰਨਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਰੰਕ-ਹੋਜ਼ ਪਹਿਨਦੇ ਹੋਣ?"

"ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ।"

"ਆਹ! ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਟਾਈਟਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਾ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਨਜ਼ਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਕੀ ਇਹ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜੰਮੀ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਟਰੰਕ-ਹੋਜ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਹੈ?"

"ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹੇ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਹੋਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਧੁੱਪ ਛਾਂ ਨਾਲ ਸੜਕ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਕੁਆਰੀ ਔਰਤ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪੁੱਨਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜ਼ਿਦ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਕੋਰਲ ਮਣਕਿਆਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੂਟ (ਕਿਉਂਕਿ ਟੇਰੇਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ) ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਂਚਿਕਾ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੀਨੀਅਰ ਕਿਊਰੇਟ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਮੈਡਿਡ੍ਰ ਜਾਂ ਟੋਲੇਡੋ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਪੜ੍ਹ ਪੇਟੀਕੋਟ ਖਰੀਦਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਵੂਧੀਆ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਪੈਟੀਕੋਟ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਰੂਨਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਦਾਲਤ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਕੋਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਾਂਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਦੇ ਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਗਵਰਨਰ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ, ਮਾਂ!" ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਰੱਬ ਕਰੇ ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅੱਜ ਹੀ ਹੁੰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਿਣ, 'ਉਸ ਕੁੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਉਸ ਲੁਸਣ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸਾਥੀ ਦੀ ਧੀ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪੋਪ ਹੋਵੇ!' ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਨਿੰਦਕਾਂ ਲਈ ਬਦਕਿਸਮਤੀ; 'ਮੈਨੂੰ ਗਰਮ ਹੋਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਲੋਕ ਹੱਸਣ।' ਕੀ ਮੈਂ ਸਹੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਮਾਂ?"

"ਯਕੀਨਨ ਤੂੰ ਕਰਦੀ ਹੈਂ, ਮੇਰੀ ਬੱਚੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਦੇਖੇਗੀ, ਮੇਰੀ ਧੀ, ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੁਕੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਾਊਂਟੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨਾ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਚੰਗੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ (ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਵੀ ਹੈ), 'ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਛੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਠੋਡੀ ਨਾਲ ਦੌੜੋ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਓ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਊਂਟੀ ਦੇਣਗੇ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰੋ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਇੱਥੇ, ਇੱਥੇ!" ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਦੇ ਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਓ।' ਓ ਨਹੀਂ! ਸੌ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਝਟਕਿਆਂ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਮੌਕਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ!"

"ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਪਰਵਾਹ ਹੈ," ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਕੁੱਤੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੰਗ ਦੇ ਬ੍ਰੀਚਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ,' ਅਤੇ ਬਾਕੀ?"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ਼ਾ ਦਾ ਇਹ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਰੀ ਭਰ ਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ; ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹਰੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਬੋਲੇ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ ਸਾਂਚੋ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇੱਕ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਭ ਸੱਚ ਹੈ, ਸਰਦਾਰ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਚੇਸ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਭੇਜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਦੀ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਥੀ-ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਸੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ, ਜੋ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਦੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਲਗਭਗ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤ ਹੋ ਜਾਂ ਮਾਸ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਆਦਮੀ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਰਾਜਦੂਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੈਨੋਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੂਜਾਵਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮੈਂ ਸੁਹੰ ਖਾ ਕੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਇੰਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਔਗਸਟੀਨਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।"

"ਸ਼ੱਕ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਝੂਠ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਤੇਲ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ; ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ operibus credite, et non verbis। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ।"

"ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰਾ ਹੈ," ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ, ਸਰਦਾਰ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗੀ।"

"ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ," ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਲੀਆਂ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ, ਸਗੋਂ ਕੋਚਾਂ, ਲਿਟਰਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ," ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੋਚ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇੱਕ ਗਧੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹਾਂ; ਕਿੰਨੀ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਓਗੇ!"

"ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਕੁੜੀਏ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈਂ; ਸੱਜਣ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਉਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ;' ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਂਚੋ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ 'ਸਾਂਚਾ' ਸੀ; ਜਦੋਂ ਇਹ ਗਵਰਨਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ 'ਸੇਨੋਰਾ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਸੇਨੋਰਾ ਟੈਰੇਸਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਆਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰੋ," ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਨੋਰਾ ਟੈਰੇਸਾ ਕੋਲ ਇੰਨੇ ਯੋਗ ਮਹਿਮਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।"

ਪੌਲ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣੀ ਪਈ; ਅਤੇ ਕਿਊਰੇਟ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਟੇਰੇਸਾ ਲਈ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਲਾਉਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੁਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਇਕ ਕੇਕ ਅਤੇ ਦੋ ਅੰਡੇ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਇੱਕ ਲਿਖਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਦੋ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਡੂਚੇਸ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਲਿਖੇ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

51

ਅਧਿਆਇ

ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ

ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਦੌਰ ਦੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿਨ ਆਇਆ; ਇੱਕ ਰਾਤ ਜੋ ਹੈਂਡ-ਕਾਰਵਰ ਬਿਨਾਂ ਸੌਂਏ ਬਿਤਾਈ, ਉਸਦੇ ਭੇਸ ਬਦਲੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ, ਹਵਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਜੋ ਬਚਿਆ ਸੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਉਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੇਸੀਓ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰਾਖਵੀਂ ਅਤੇ ਚਾਰ ਘੁੱਟ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਵ੍ਰਤ ਤੋੜਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰੋਟੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਅਤੇ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਲਈ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਪੇਟ ਦੀ ਬੇਅਰਾਮੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ; ਪੇਡਰੋ ਰੇਸੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਹਲਕਾ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਭੋਜਨ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਜੀਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਚ ਸੀ ਜੋ ਕਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਸਗੋਂ ਮਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਤਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਸਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੀ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਫੈਸਲੇ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: "ਸੀਨੋਰ, ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਨਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਦੇ ਦੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਕਰਦੀ ਹੈ,- ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ? ਖੈਰ, ਇਸ ਨਦੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੁਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਤਖ਼ਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਚਾਰ ਜੱਜ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਠਦੇ ਸੀਨ ਜੋ ਦਰਿਆ, ਪੁਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਸੀ, 'ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਸ ਪੁਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੱਚੀਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਝੂਠਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਬਣੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਲਟਕ ਕੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇ।' ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਲਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਐਲਾਨ ਲੈਣ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਸਹੁੰ ਉਸਨੇ ਲਈ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਮਰੇਗਾ ਜੋ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਸੰਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ

ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਝੂਠੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਮਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੱਚ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।' ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ, ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਸੁੱਜਣ ਜੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੇਪਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਾਂ।"

ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ; ਆਦਮੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੱਚ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪੁਲ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਝੂਠੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"

"ਇਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ," ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮਝ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਝਿਜਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸੱਚੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲਟਕਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

"ਪਰ ਫਿਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ," ਸਵਾਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਾ ਪਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"

"ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਜਨਾਬ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਮੂਸਕਲ ਹਾਂ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਯਾਤਰੀ ਦੇ ਮਰਨ ਦਾ ਉਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਜੀਣ ਅਤੇ ਪੁਲ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸੱਚ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੂਠ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਲੰਘਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕਰਕੇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਆਉਂਦੇ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਟਾਪੂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਲਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦਇਆ ਵੱਲ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਯਾਦ ਕਰਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਇਸਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਕਰਗਸ ਖੁਦ, ਜਿਸਨੇ ਲੈਸੇਡੇਮੋਨੀਅਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਿੱਤੇ ਸੁਨ, ਮਹਾਨ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਵੇ।"

"ਮੈਂ ਬੱਸ ਇਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ - ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਖਾਣਾ ਦੇ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਲਕ ਝਪਕਦੇ ਹੀ ਭੇਜ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਚਨ ਰੱਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਿਆਣੇ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਾਰਨਾ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੱਗਿਆ; ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸੇ ਰਾਤ ਉਸ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਆਖਰੀ ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਖੇਡਦਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਿਰ, ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਾਕਟਰ ਟਿਰਟੀਫੁਏਰਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੱਪੜਾ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕੋਰੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਪੜ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੇ। ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਸੀਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੋਨੇ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਪੇ ਜਾਂ ਲਿਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ।"

ਬਾਰਾਟਾਰੀਆ ਟਾਪੂ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੂਝ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੁਵਰਗ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਭਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਹੋ, ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਿਮਰਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੇ, ਕਿ ਅਕਸਰ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਦਿਲ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਚੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਗੰਭੀਰ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦਿੱਖ ਅਜ਼ਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਮਰ ਸੁਆਦ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਓ; ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੋਟੀ ਸੋਟੀ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ; ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜੱਜ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਵਾਂਗੂ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿਚ ਸਜਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ; ਇੱਕ ਹੈ ਸਾਧਿਆਂ ਨਾਲ ਨੇਕ ਰਹਿਣਾ (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ), ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਭੋਜਨ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ

ਕੁਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੁਹਤ ਐਲਾਨ ਨਾ ਕਰ; ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੇ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਉਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਹੀ ਨਾ ਹੋਣ; ਨਹੀਂ, ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਉਹ ਡੱਡੂਆਂ ਦੇ ਰਾਜੇ, ਲੱਕੜ ਵਰਗੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਨੇਕੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਬਣੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਖ਼ਤ ਨਾ ਬਣੋ, ਨਾ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਰਮ ਰਹੋ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਅਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੱਧਮਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਲਣ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹਾਂ, ਕਤਲਖਾਨਿਆਂ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ; ਇਹ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਹ ਕਸਾਈਆਂ ਦਾ ਬੀਅਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਸਹੀ ਭਾਰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ਼ਸ਼ਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ (ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ) ਲੋਭੀ ਹੋ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਹੋ, ਜਾਂ ਪੇਟੂ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਤਿਮਾਹੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਚੁਕੁਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਤਕ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ। ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਸਲਾਹਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸੁਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਦਦ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਦਿਖਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇਪਣ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਮਹਿਲਾ ਡਚੇਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸੂਟ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪ੍ਰਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਭੇਜਿਆ; ਅਸੀਂ ਹਰ ਪਲ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੁਰਕਣ ਕਾਰਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਗਈ ਹਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਆਈ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਨੱਕ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਗਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਮੈਜਰਡੋਮੋ ਦਾ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਰੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਹਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਜੀ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਵਾਪਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ; ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਸੌਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਆਮ ਕਹਾਵਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, amicus Plato, sed magis amica veritas। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਲਈ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਪਾਲ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਲਵਿਦਾ; ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਤਰਸ ਦਾ ਪਾਤਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ।

ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਆਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ; ਫਿਰ ਉਹ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਲਿਖ ਲਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂ ਦਬਾਏ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ।

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੀ ਕਵਿਸੋਟ ਨੂੰ ਪੱਤਰ।

ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਦਬਾਅ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਖੁਰਕਣ ਜਾਂ ਨਹੁੰ ਕੱਟਣ ਦਾ ਵੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹਨ - ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਭੇਜੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਠੀਕ ਜਾਂ ਬੀਮਾਰ, ਕਿਵੇਂ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੁੱਖਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਕੂੜੇਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਜਾਸੂਸ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਇਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ; ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੇਸੀਓ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਟਿਰਟੀਫੁਏਰਾ ਤੋਂ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਹੇਠੋਂ ਮਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਡਾਕਟਰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਦਵਾਈਆਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਉਹ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖੁਰਾਕ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨੰਗੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਤਲਾਪਨ ਬੁਖਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਮਾਸ ਗ੍ਰਰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ ਠੰਡਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਹਾਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣਾ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਣਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਥੇ ਸਗੋਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਆਮ ਰਿਵਾਜ ਹੈ।

ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੋਰੀ ਕੁੜੀ ਮਿਲੀ, ਜਿਸਨੇ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਭਰਾ ਔਰਤ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਢਾਲਣ ਵਾਲਾ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪਤਨੀ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਵਾਈ ਲਈ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ; ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਇਸ ਜੋੜੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦੱਸਾਂਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਏਗੋ ਡੇ ਲਾ ਲਾਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਈਸਾਈ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਟਾਲ-ਕੀਪਰ ਮਿਲੀ ਜੋ ਨਵੇਂ ਹੇਜ਼ਲ ਗਿਰੀਦਾਰ ਵੇਚਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੁਸ਼ਲ ਪੁਰਾਣੇ ਖਾਲੀ ਸੜੇ ਗਿਰੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਸ਼ਲ ਨਵੇਂ ਗਿਰੀਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਚੈਰਿਟੀ-ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਾਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਲਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਕੋਈ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨੰਗੀਆਂ, ਬੇਈਮਾਨ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਾਂ ਆਉਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੀ; ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਚੁੰਮੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਥੈਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੁੱਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨੇ ਨਾ ਹੋਵੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਿਖਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਖੁਰਕਣ ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗ਼ਲਤ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਿਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਭੇਜ ਸਕਾਂ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਭੇਜਣਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਬੈਲੈਡੋਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਕਲਾਈਸਟਰ ਪਾਈਪਾਂ ਦੇ; ਪਰ ਜੇ ਦਫ਼ਤਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਜੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਾਕ ਖਰਚਾ ਅਦਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਘਰ, ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਲਿਆਵੇ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਛੱਡਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਸੇਵਕ

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਗਵਰਨਰ।

ਸੈਕ੍ਰੇਟਰੀ ਨੇ ਚਿੱਠੀ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕੋਰੀਅਰ ਨੂੰ ਬਰਖ਼ਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਰਖ਼ਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਟਾਪੂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਵਾਈਨ ਆਯਾਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬੁਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਿਮਾਹੀ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ, ਸਾਖ ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ

ਰੁੱਖੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਈਨ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਇਆ, ਜਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆਉਣੀ ਪਈ। ਉਸਨੇ ਹੁਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁੱਤੀਆਂ, ਬੂਟਾਂ ਅਤੇ ਸੈਂਟਕਿੰਗਜ਼ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੱਲਦੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਲਾਪੁਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸੁਨੇ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਸੁਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜੋ ਦਿਨ ਜਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਢਿੱਲੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਸੁਨੇ। ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਮਤਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੱਚੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ, ਟਰੰਪ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਣਾਇਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਾਕਤਵਰ ਚੋਰ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਅੰਪਗ ਅੰਗ ਜਾਂ ਨਕਲੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਵਧੀਆ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਗਵਰਨਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

52

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਦੁਖੀ ਜਾਂ ਦੁਖੀ ਡੁਏਨਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਸਾਹਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਖੁਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਜੀਵਨ ਜੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਿਉਹਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸ਼ਸਤਰ ਦਾ ਸੂਟ ਜਿੱਤੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਨਾਮ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨਾਲ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਮਹਾਨ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਦੋ ਔਰਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ, ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਸੋਗ ਵਿੱਚ ਲਿਪਟੀ ਹੋਈਆਂ, ਅੰਦਰ ਆਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝੁਕ ਗਈ, ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦਬਾਏ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਉਦਾਸ, ਇੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਦੁਖਦਾਈ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੌਕਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਸ ਗੰਭੀਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਔਰਤ ਨੇ ਹੰਝੂਆਂ ਭਰੇ, ਕੁਰਲਾਇਆ ਅਤੇ ਰੋਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਦਇਆ ਨਾਲ ਭਰਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂ ਭਰੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਚਾਦਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਘਰ ਦੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਔਰਤ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ; ਸੋਗ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਔਰਤ ਉਸਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਮੀਰ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਉਹ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜੀਵ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਾਗਲ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼, ਅਖੀਰ ਵਿਚ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਵੱਲ ਮੁੜਦੀ ਹੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਜੋਕਰ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਕਿਸਾਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ, ਦੁਖੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ

ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਏ ਗਲਤ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਾਂਗਾ; ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਚੰਗੇ ਸਾਹਸਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ; ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਪੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪੈਂਡੂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰੋ ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਬਣਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅੱਲਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਨਾਸ਼ਪਾਤੀ ਮੰਗਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਤਿਆਗੇ।"

ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਯੋਗ ਦੁਆ, ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕੋ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਕਾ ਲਓ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪੇਮੀਆਂ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਅੰਨ੍ਹਮਨੁੱਖੀ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਮਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੈ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ।"

"ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਯੋਗ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਦੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਇਸੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਵਾਂਗਾ, ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਨਿਆਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੜਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਮੁਫਤ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ।"

"ਫਿਰ ਉਸ ਭਰੋਸੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀ ਸ਼ੁਭ ਆਗਿਆ ਨਾਲ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਕੋਮਲ ਖੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨੀਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਟਾਲਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ, ਇਸ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋੜਨ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤੀ ਬਣਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਦਸਤਾਨੇ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਕੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜਾਸੂਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਛੇ ਦਿਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ

ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਲਈ ਨਾਈਟਸ, ਬਰਛੇ ਅਤੇ ਢਾਲ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਕਵਚ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਛਲ, ਛਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜਾਦੂ ਦੇ, ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ। "ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਯੋਗ ਦੁਨਿਆਵੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਕਤ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁਦੇ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ," ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ," ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਸਾਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ।

ਇਹ ਐਲਾਨ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰੇਗਾ, ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੀਆਂ ਨੌਕਰਾਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਘਰ ਆਈਆਂ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਜਨਬੀਆਂ 'ਤੇ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਦੂਜੀਆਂ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਧੀ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫੀ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਕੇ ਰੁਕੇਗੀ।

ਅਤੇ ਹੁਣ, ਦਾਅਵਤ ਦੇ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ, ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਉਹ ਪੰਨਾ ਜੋ ਗਵਰਨਰ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਲਈ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ, ਉਸਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਪੰਨੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਮਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮੌਕੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੇਣ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ; ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਕੱਢ ਕੇ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡਚੇਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਪਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਫਲਾਣੇ ਲਈ ਪੱਤਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿੱਥੇ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਬਾਰਾਟਾਰੀਆ ਟਾਪੂ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੂੰ ਰੱਬ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਕਰੇ। ਡੁਚੇਸ ਦੀ ਰੋਟੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਕਦੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੀ; ਅਤੇ ਖੁਦ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ।

ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਪੱਤਰ।

ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਲੱਗਿਆ। ਕੋਰੰਡਮ ਮਣਕਿਆਂ ਦੀ ਤਾਰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਸੂਟ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਵਰਨਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਊਰੇਟ, ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਨਾਈ, ਅਤੇ ਕੁਆਰਾ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਣ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਰਲ ਮਣਕੇ ਅਤੇ ਸੂਟ ਨਾ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ

ਕੁਰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੁਰ ਕਈ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਮਸਕਲ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਚੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਸਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਔਰਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਮੇਲੇ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਵਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾ ਕੇ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਭੇਜੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਖਰਚੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਰੋਟੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਸਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਹ ਮਾਰਵੇਦੀ ਮਾਸ ਇੱਕ ਪੌਂਡ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦੱਸਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਫਿੱਕੇ ਪੈ ਰਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਧੀ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਇਕ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪੁੱਛਣਗੇ, "ਉਸ ਡੱਬੇ ਵਿਚ ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਕੌਣ ਹਨ?" ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਨੌਕਰ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ, "ਬਾਰਾਟਾਰੀਆ ਟਾਪੂ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ;" ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਚੋ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ "ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਰੋਮ" । ਮੈਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਗੁੱਸਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਾਲ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਕੋਰਨ ਨਹੀਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ; ਇਸ ਸਬੰਧ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਪੈਕ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ; ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੁਤਰਮੁਰਗ ਦੇ ਅੰਡਿਆਂ ਜਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ।

ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਨਾ ਭੁੱਲੇ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੁਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਖ਼ਬਰਾਂ ਹੋਣ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਉਸਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਭੁਲੇ।

ਸਾਂਚਾ ਮੇਰੀ ਧੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ, ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਹੱਥ ਚੁੰਮੋ।

ਉਹ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਖਣ ਨਾਲੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਡਲੀਪੁਣਾ ਵੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗੀ,

ਤੁਹਾਡਾ ਸੇਵਕ,

ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ।

ਸਾਰੇ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ, ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ; ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਰਾਏ ਪੁੱਛੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਗਵਰਨਰ ਲਈ ਆਈ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦਾ ਸੀ।

ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ।

ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋ ਉਗਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ

ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਭਰਾ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੁਧ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਧੀ ਸਾਂਚਿਕਾ ਲਈ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਹੋ ਗਈ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਸੂਟ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਕੋਰਲ ਮਣਕੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੱਠੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਾਰਨੀ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਿਆ ਉਹ ਸਭ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੌਣ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬੁੱਕਰੀ ਚਰਵਾਹਾ ਟਾਪੂਆਂ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣੇਗਾ? ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਕਿ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਜੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਜੀਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਦੇਖਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਾਂ, ਉੱਦੋਂ ਤੱਕ ਰੁਕਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਦਫ਼ਤਰ ਹਨ ਜਿੱਥੇ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੱਸੇਗੀ; ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੱਸੋ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ।

ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਊਰੇਟ, ਨਾ ਹੀ ਨਾਈ, ਨਾ ਹੀ ਕੁਆਰਾ, ਨਾ ਹੀ ਸੈਕਿਸਟਨ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਕ ਗਵਰਨਰ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਇੱਕ ਭਰਮ ਜਾਂ ਜਾਦੂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ; ਅਤੇ ਸੈਮਸਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤੇਰੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਗਲਪਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਹੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਅੱਡੇ ਆਪਣੇ ਮਣਕਿਆਂ ਦੇ ਤਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਲਈ ਤੇਰੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚੋਂ ਬਣਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਐਕੋਰਨ ਭੇਜੇ; ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹੁੰਦੇ। ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਤਾਰ ਭੇਜੋ। ਇੱਥੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ; ਲਾ ਬੇਰੂਏਕਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਨਿਕੰਮੇ ਚਿੜਰਕਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਟਾਊਨ-ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ; ਉਸਨੇ ਦੋ ਡਕੇਟ ਮੰਗੇ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ; ਉਸਨੇ ਅੱਠ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪੇਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਾਮੂਲੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੇਂਟ ਕਰੇ; ਉਸਨੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰੀਗਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਪੇਂਟ-ਬੁਰਸ਼ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁੰਦਿਆ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਾਂਗ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਚੁਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੇਡਰੋ ਲੋਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਿਰਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ। ਮਿੰਗੋ ਸਿਲਵਾਟੇ ਦੀ ਪੋਤੀ, ਮਿੰਗੁਇਲਾ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ। ਬੁਰੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਲ ਕੋਈ ਜੈਤੂਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਿਰਕੇ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੋਲੀ ਇੱਥੇ ਲੰਘੀ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ; ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਲੱਭਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ, ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ, ਨਾਲ ਪੇਤਨੀਆਂ ਵਜੋਂ ਲੈਣਗੇ। ਸਾਂਚਿਕਾ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਲੇਸ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਮਾਰਵੇਦੀ ਕਮਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਫਰਨੀਚਰ ਲਈ ਮਦਦ ਵਜੋਂ ਇੱਕ

ਪੈਸੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਧੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਦੇਵੋਗੇ। ਪਲਾਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਝਰਨਾ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਗਿੱਬਟ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋਣ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਨ ਜਾਣਨ ਲਈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਓਨਾ ਚਿਰ ਰੱਖੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ।

ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ,

ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ।

ਚਿੱਠੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾੜੀਆਂ ਨਾਲ ਵਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਹੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਕੋਰੀਅਰ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਸਾਂਚੇ ਦੁਆਰਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ। ਡੁਚੇਸ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਪੰਨੇ ਤੋਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਐਕੋਰਨ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਨੀਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੇਨਚੇਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਟਾਪੂਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਾ।

53

ਅਧਿਆਇ

ਮੁਸ਼ਕਲ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਆਈ

ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕੋ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੀ, ਇੱਕ ਵਿਹਲੀ ਕਲਪਨਾ ਹੈ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਗੋਲ ਚੱਕਰ। ਬਸੰਤ ਗਰਮੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਗਰਮੀਆਂ ਪਤਝੜ, ਪਤਝੜ ਪਤਝੜ, ਪਤਝੜ ਸਰਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਸਰਦੀਆਂ ਬਸੰਤ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੁਰੰਤ ਸਮਾਂ ਕਦੇ ਨਾ ਰੁਕਣ ਵਾਲੇ ਪਹੀਏ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼, ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੂਜੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਜੋ ਬੇਅੰਤ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਾਈਡ ਹਾਮੈਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕਲੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਸਥਿਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਝ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਸਾਡਾ ਲੇਖਕ ਇੱਥੇ ਉਸ ਤੇਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਇਆ, ਪਿਘਲ ਗਿਆ, ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਧੂੰਏਂ ਅਤੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨਿਰਣੇ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰਾਏ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਭੁੱਖ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨੀਂਦ ਆਪਣੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਘੰਟੀਆਂ ਵਜਾਉਣ ਅਤੇ ਚੀਕਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਟਾਪੂ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਹੰਗਾਮੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਜਿਵੇਂ ਅਣਗਿਣਤ ਢੋਲ ਅਤੇ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਹੁਣ ਘੰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਚੀਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਪੈਦਲ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਰ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉੱਠ ਕੇ ਉਸਨੇ ਫਰਸ਼ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਚੱਪਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਡੁਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਸੁੱਟ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗਲਿਆਰੇ 'ਤੇ ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟੋਲਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗਦੀਆਂ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਅਤੇ ਨੰਗੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਸਾਰੇ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ, "ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ, ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ! ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਣਗਿਣਤ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।"

ਇਸ ਸ਼ੋਰ, ਹੰਗਾਮੇ ਅਤੇ ਰੌਲੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਚੋ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ, "ਤੁਹਾਡੀ ਹਕੂਮਤ, ਤੁਰੰਤ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਟਾਪੂ ਗੁਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਜਾਂ ਸੰਹਾਰਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ? ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਤਿਮਾਹੀ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ, ਪਾਪੀ ਹਾਂ, ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ।"

"ਆਹ, ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ," ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਢਿੱਲ ਹੈ! ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰੋ; ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਹਨ, ਹਮਲਾਵਰ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆਤਮਕ; ਪੁਲਾਜ਼ਾ ਵਿਚ ਆਓ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨੇਤਾ ਅਤੇ ਕਪਤਾਨ ਬਣੋ; ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਗਵਰਨਰ ਹੋ।"

"ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਹੁਥਿਆਰ ਦਿਓ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਢਾਲਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਢਾਲ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਿੱਛੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੱਸੀਆਂ ਨਾਲ ਕੱਸੇ ਕੱਪੜੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੰਧ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਪਿੰਡਲ ਵਾਂਗ ਸਿੱਧਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਮੋੜਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਕਦਮ ਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਰਛਾ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ, ਦੀਵੇ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਤਾਰੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਫਲ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਗੇ।

"ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਮਾਰਚ ਕਰਾਂ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਦੇ ਟੋਪਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਖ਼ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਕੱਸੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਰ ਲਗਾਓ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੌਕੀ ਵਿਚ ਸਿੱਧਾ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਫੜਾਂਗਾ।"

"ਚੁੱਲ੍ਹੇ, ਸਰਦਾਰ ਗਵਰਨਰ!" ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੀਕਿਆ, "ਫੱਟਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਡਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ; ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿਲਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਦੁਸ਼ਮਣ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਚੀਕਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਾ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਇਹਨਾਂ ਨਸੀਹਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਗਰੀਬ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇੰਨੀ ਟੱਕਰ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਕੱਛੂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਖੋਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਦੋ ਗੁੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁੰਡੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੇਕਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਸਾ, ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਾਂਗ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਟੋਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਬੁਝਾ ਕੇ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਚੀਕਣ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਉਰਜਾ ਨਾਲ ਨਵਿਆਉਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਗਰੀਬ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਮਿਧਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਢਾਲ ਉੱਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਨਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਢਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਗਵਰਨਰ ਨਾਲ ਇਹ ਬੁਰਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਸ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ

ਮੁੱਜ਼ਦਾ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ। ਕੁਝ ਉਸ ਉੱਤੇ ਠੱਕਰ ਖਾ ਗਏ, ਕੁਝ ਉਸ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਥੇ ਸੀ ਜੋ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵਾਚਟਾਵਰ ਤੋਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ, "ਇੱਥੇ, ਸਾਡਾ ਪੱਖ! ਇੱਥੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੁਭ ਤੋਂ ਮੋਟਾ ਹੈ! ਉੱਥੇ ਦੌੜੋ ਨੂੰ ਫੜੋ! ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰੋ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੌੜੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰੀਕੇਡ ਕਰੋ! ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਗੰਧਲੇ-ਘੋਟੂਆਂ ਨਾਲ ਪਿੱਤਲ ਅਤੇ ਗਾਲ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਬਲਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਤਲੀਆਂ ਨਾਲ! ਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰੋ!" ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼, ਅਤੇ ਜੰਗ ਦੇ ਹਰ ਸੰਦ ਅਤੇ ਇੰਜਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਚਲਿਆ ਅਤੇ ਕੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਂਚੇ, ਜਿਸਨੇ ਸੁਭ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਕਾਸ਼ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤਸੀਹੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ!" ਸੁਵਰਗ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, "ਜਿੱਤ, ਜਿੱਤ! ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਾਰ ਗਿਆ ਪਿਛੇ ਹੱਟ ਗਿਆ! ਆਓ, ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ, ਉੱਠੋ, ਅੱਤੇ ਆਓ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਜਿੱਤ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਜਿਤੀ ਗਈ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਵੰਡੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਕੋ," ਦੁਖੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਦਾਸ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਕਿੱਲ ਠੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਕਾ ਪੂੰਝ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਲਿਆ, ਸ਼ਰਾਬ ਲਿਆਂਦੀ ਅਤੇ ਢਾਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡਰ, ਬੇਚੈਨੀ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਨਾਲ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿਚ ਚਿੰਤਤ ਸਨ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਵੱਜੇ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਵੇਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਤੁਬੇਲੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਜਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਚੁੰਮਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, "ਨਾਲ ਆਓ, ਸਾਥੀ ਅੱਤੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਰਨੈਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਘੰਟੇ, ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਲ ਖੁਸ਼ ਸੁਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਟਾਵਰਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੁੱਖ, ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ;" ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਤਣਾਅ ਵਿਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਗਧੇ 'ਤੇ ਪੈਕ-ਕਾਠੀ ਠੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ। ਫਿਰ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਕਾਠੀ ਪਾ ਕੇ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਜਰਡੋਮੋ, ਸੈਕਟਰੀ, ਹੈਡ-ਕਾਰਵਵਰ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਪੈਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਅੱਤੇ ਕਈ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰਾਹ ਛੱਡੋ, ਸੱਜਣੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵੱਲ

ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਿਓ; ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਜ਼ੂਦਾ ਮੱਤ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਨ ਜਾਂ ਟਾਪੂਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ। ਹੁੱਲ ਵਾਹੁਣਾ ਅਤੇ ਖੁਦਾਈ ਕਰਨਾ, ਅੰਗੂਰੀ ਬਾਗਬਾਨੀ ਅਤੇ ਛਾਂਟਣਾ, ਸੂਬਿਆਂ ਜਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਮੇਰੇ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਵੱਧੇਰੇ ਹਨ। 'ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਧੀਆ ਹੈ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਵਪਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲ੍ਹਣਾ ਕਰਨਾ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।' ਇੱਕ ਵਾਢੀ-ਹੁੱਕ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਰਾਜਦੰਡ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਗਜ਼ੁਪਾਚੇ ਦਾ ਭੁਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਭੁਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਓਕ ਦੀ ਛਾਂ ਹੇਠ ਲੇਟਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਬਲ ਭੇਡ ਦੀ ਚਮੜੀ ਵਾਲੀ ਜੈਕੇਟ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਹਾਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਣ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬੰਧਨ ਹੇਠ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਨਾਲੋਂ। ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੂਜਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ 'ਮੈਂ ਨੰਗਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੰਗਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਗੁਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ;' ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਾਜਪਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਟਾਪੂਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੋ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ; ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਲੱਸਤਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਹਰ ਪੱਸਲੀਆਂ ਕੁਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਜੋ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਮਿਧ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ," ਡਾਕਟਰ ਰੇਸੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਡਿਗਣ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਭਰਪੂਰ ਖਾਣ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਤੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਉਹ ਚੁਟਕਲੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਲੰਘਣਗੇ। ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ ਮੈਂ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ, ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਸਰਕਾਰ ਲਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਪਲੇਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਉੱਡਣਾ। ਮੈਂ ਪੰਜਾ ਨਸਲ ਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿੰਦੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ 'ਅੰਡਜ਼' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੀੜੀ ਦੇ ਖੰਭ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਵਿਫਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੰਛੀ ਮੈਨੂੰ ਖਾ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਆਓ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬਰਾਬਰ ਕਰੀਏ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰਡੋਵਨ ਦੇ ਗੁਲਾਬੀ ਜੁੱਤੇ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਭੰਗ ਦੇ ਮੋਟੇ ਸੈਂਡਲ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ; 'ਹਰ ਝੁੰਡ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ,' 'ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੀ ਲੱਤ ਚਾਦਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਫੈਲਾਏ;' ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੇਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਇਸ 'ਤੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੀਨੀਅਰ ਗਵਰਨਰ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਆਚਰਣ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਪਛਤਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਸੱਭ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਗਵਰਨਰ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸੁਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਸੰਭਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਵੇ।"

"ਕਈ ਵਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗਾ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਹੀ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਇੱਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨੰਗਾ ਹੋ ਕੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਵਾਂਗ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਮੁਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਸਹੀ ਹੈ," ਡਾਕਟਰ ਰੇਸੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਊਕ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਥ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮ ਲਈ ਜਾਂ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਡੈਪਲ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜੌ, ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਪਨੀਰ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਰੀ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵੈਂਟ ਲਈ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ।

54

ਅਧਿਆਇ

ਜੋ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ

ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੁਚੇਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਗੇ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਫਲੈਂਡਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਨੂੰ ਸੱਸ ਵਜੋਂ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਟੇਸੀਲੇਸ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਗੋਸਕੋਨ ਲੈਕੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲੋਂ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਡਿਊਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋ ਕੇ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ ਕਿ ਕੁੜੀ ਅੱਧੀ ਦਾੜ੍ਹੀ, ਨਾ ਕਿ ਪੂਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਜ਼ੋਕਰ ਉਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਖ਼ਬਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੁਰਲੱਭ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਉਸ ਦੇ ਨੇਕ ਮੇਜ਼ਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਕੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉੱਚੇ ਹੌਂਸਲੇ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਉਹ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੌਰ ਸੌ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਲੰਘਣ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਜਾ ਕੇ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ, ਅੱਧਾ ਖੁਸ਼, ਅੱਧਾ ਉਦਾਸ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟਾਪੂਆਂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਖੈਰ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਟਾਪੂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਗਿਆ (ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਟਾਪੂ, ਸ਼ਹਿਰ, ਕਸਬਾ, ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦਾ

ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ) ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਛੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਡੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜੋ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਸਨ ਗਾ ਰਹੇ ਸਨ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਗਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਜੋ ਸਾਂਚੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਭੀਖ" ਵੱਜਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਭੀਖ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਸੀ; ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਾਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਲਫ਼ੇਰੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਪਨੀਰ ਕੱਢੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਕਿਹਾ, "ਗੋਲਡ!ਗੋਲਡ!"

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਚੰਗੇ ਲੋਕੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਰਸ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੈਸੇ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਅੰਗੂਠਾ ਆਪਣੇ ਗਲ਼ੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਫੈਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਿੱਕੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਤੇੜ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਾ ਕੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਰਬ ਮੇਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ! ਇਹ ਮੈਂ ਕੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਗੁਆਂਢੀ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ ਫੜਾਂ? ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਂ।"

ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਯਾਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬੋਲੇ ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰੀ ਉਸਦੀ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ! ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਰਿਕੋਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਮੋਰਿਸਕੋ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਹੈ?"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਯਾਦ ਆਉਣ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਗਧੇ ਤੋਂ ਉਤਰੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਸੁੱਟ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਰੀਕੋਟ, ਇਸ ਮਮਤਾ ਵਾਲੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਕਿਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈਂ? ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਤੈਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਪੇਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਜੇ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਸੈਂਚੋ," ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣੇਗਾ; ਪਰ ਆਓ ਆਪਾਂ ਸੜਕ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਉਸ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਈਏ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਵੇਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਹਨ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਕੌਮ ਦੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੰਨੀਆਂ ਗੰਭੀਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਮੁੱਠ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉਸ ਬਾਰੇ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਸੜਕ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਡੰਡੀਆਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਡਰਵੀਅਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇ; ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੋਹਣੇ-ਸੁਨੱਖੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਨ, ਸਿਵਾਏ ਰਿਕੋਟ ਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਸ਼ਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਰੂ ਅਲਫੇਰਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪਿਆਸ ਭੜਕਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਦੇ ਲੀਗ ਦੂਰ ਤੋਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੇਟਾਇਆ, ਅਤੇ ਘਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਕੱਪੜਾ ਬੰਨਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਰੋਟੀ, ਨਮੂਕ, ਚਾਕੂ, ਅਖਰੋਟ, ਪਨੀਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ, ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਹੈਮ-ਹੱਡੀਆਂ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜੋ ਜੋ ਉਹ ਕੁਤਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਨ ਤਾਂ ਚੂਸਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਲ੍ਹਾ ਸੁਆਦ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੈਵੀਅਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਦੇ ਅੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਪਿਆਸ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਨਾ ਹੀ ਚੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਸੀ, ਸੁੱਕਾ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਸਾਲੇ ਦੇ, ਪਰ ਉਸ ਸਭ ਲਈ ਜੋ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸੀ। ਪੂਰ ਦਾਅਵਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਬੋਟਾ ਵਾਈਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਲਫੇਰਜਾ ਤੋਂ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਬੁਣਾਇਆ ਸੀ; ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਚੰਗੇ ਰਿਕੋਟੇ, ਜੋ ਮੋਰਿਸਕੋ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਜਾਂ ਡੱਚਮੈਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਵਾਈਨ ਕੱਢੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸੁਆਦ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਰੇਕ ਬੁਰਕੀ ਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ - ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਾਕੂ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਬੋਟਾ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ, ਮੂੰਹ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੁਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋਣ; ਅਤੇ ਇਸ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹੇ, ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਹ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਕਢ ਰਹੇ ਸਨ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ, "ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ;" ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਉਸ ਕੁਹਾਵਤ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਉਹੀ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਰਿਕੋਟ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਬੋਟਾ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਵਾਂਗ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਚਾਰ ਵਾਰ ਬੋਟਾ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਪੰਜਵੀਂ ਵਾਰ ਇਹ ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਕਾਂਹਲੀ ਨਾਲੋਂ ਸੁੱਕੇ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਰਹਿਤ ਸਨ, ਜਿਸਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰੱਖੀ ਗਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕਥਨ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲੈਂਦਾ, "Espanoli y Tudesqui tuto uno: bon compano;" ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ, "Bon compano, jur a Di!" ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਹੱਸਣ ਦੀ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਲ ਦੇ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਖਾਂਦੇ-ਪੀਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਈਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁਸਤੀ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੱਪੜੇ 'ਤੇ ਸੌਂ ਗਏ। ਰਿਕੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਇਕੱਲੇ ਜਾਗਦੇ ਰਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਪੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੀਚ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਮਿੱਠੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਮੋਰਿਸਕੋ ਜੀਭ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇ ਬਿਨਾਂ ਰਿਕੋਟ ਸ਼ੁੱਧ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਿਆ:

"ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਗੁਆਂਢੀ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਕਿਵੇਂ ਮਹਾਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰੀ ਕੌਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗੁਏ ਐਲਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੇਨ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਆ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿੱਟੀ 'ਤੇ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ), ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਚੁਲਦੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਦਾ ਲਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਸਾਰੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਵੀ, ਕਿ ਐਲਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਧਮਕੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸੁੱਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸਨ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਸ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਡਿਜ਼ਾਈਨਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਅਜਿਹੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੁਝਾਅ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਹਮ ਪੈਰਨਾ ਸੀ ਜ਼ਿਸਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ; ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਈਸਾਈ ਸਨ; ਪਰ ਉਹ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਸੱਪ ਨੂੰ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸੁਮਝਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਰਮ ਅਤੇ ਨਰਮ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਜੋ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਸਪੇਨ ਲਈ ਰੋਂਦੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਕੁਦਰਤੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉਹ ਸੁਵਾਗਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜ਼ਿਸਦੀ ਸਾਡੀ ਦੁਖੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ; ਅਤੇ ਬਾਰਬਰੀ ਅਤੇ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਵਾਗਤ, ਸਹੂਲਤਾ ਅਤੇ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਸੁਲੂਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਇਹੀ ਤਾਂਘ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੇਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤ੍ਰਜਰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਦਾ ਅਰਥ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮਿੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਸਾਡਾ ਦਿਆਲੂ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਟਲੀ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਰਮਨੀ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੋਨੀਕ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ; ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਔਗਸਬੁਰਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਹਰ ਸਾਲ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਪੇਨ ਆਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇੰਡੀਜ਼ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਾਸ ਅਤੇ ਪੀਣ ਨਾਲ ਭਰੇ ਨਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਲੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ,

ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੂਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਜਾਂ ਨਾਲ ਬਚੇ ਹੋਏ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਰਾਜ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਡੰਡਿਆਂ ਦੇ ਖੋਖਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸੂਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਪੈਚਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਅੱਤੇ ਚੌਕੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਲੈ ਜਾਣਾ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੂਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਉਸ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਬਿਆ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੋਖਮ ਦੇ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ, ਜਾਂ ਵੈਲੈਂਸੀਆ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਜਰਮਨੀ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਕੁਝ ਸਾਧਨ ਲੱਭਣਾ, ਉੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਧੀ ਰਿਕੋਟਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕਾ ਰਿਕੋਟਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਮੂਰ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਈਸਾਈ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂ; ਪਰ ਜੋ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਾਰਬਰੀ ਕਿਉਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਈਸਾਈ ਵਜੋਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ।"

ਇਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਰਿਕੋਟ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਭਰਾ ਜੁਆਨ ਟਿਓਪੀਓ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁੱਚਾ ਮੂਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੱਬੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਜਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੋਤੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਏ ਸਨ।"

"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਭੰਡਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਡਰੋਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓਗੇ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਸੌ ਤਾਜ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕੋਗੇ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲੋਭੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਸੌ ਤਾਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਚਾਰ ਸੌ ਤਾਜ ਦਿੰਦੇ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਅਹੁਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ?" ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਿਸ ਵਰਗਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਟਾਪੂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕਿੱਥੇ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਗ ਦੂਰ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਰਾਟਾਰੀਆ ਟਾਪੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਬਕਵਾਸ! ਸਾਂਚੋ," ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਟਾਪੂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਨ; ਮੁੱਖ ਭੂਮੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟਾਪੂ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਕੀ? ਕੋਈ ਟਾਪੂ ਨਹੀਂ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਦੋਸਤ ਰਿਕੋਟ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਧਨੁਸ਼ ਵਾਂਗ ਹਾਂ; ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਅਹੁਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਗਵਰਨਰ ਦਾ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ?" ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਥੁਆਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੌਲਤ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਨੀਂਦ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਪੂਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਖਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਹੋਣ।"

"ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ, ਸੈਂਚੋ," ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਬਕਵਾਸ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈਂ। ਤੈਨੂੰ ਟਾਪੂਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੌਣ ਦੇਵੇਗਾ? ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਚੁਸਤ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਘਾਟ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਲਈ ਹਨ? ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਸੈਂਚੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਓ, ਅਤੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਵੇਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਬਿਆ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਲੈ ਜਾਣ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇਂਗਾ (ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ), ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਰਿਕੋਟੇ, ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਤੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਜਾਣ ਦੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚੰਗੀ ਕਮਾਈ ਗੁਆਚ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਗਲਤ ਕਮਾਈ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਖੁਦ ਵੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਵੀ।"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਸੈਂਚੋ," ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ, ਧੀ ਅਤੇ ਭਰਜਾਈ ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਕੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹੀ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਇੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਹਣੀ ਜੀਵ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਂਦੀ ਹੋਈ ਰੋ ਪਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਲੇਡੀ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਵੀ ਰੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਅਤੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ, ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ; ਪਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣ

ਦੇ ਡਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ। ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਦਿਖਾਇਆ ਉਹ ਡੌਨ ਪੇਡਰੋ ਗ੍ਰੈਂਗੋਰੀਓ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਮੀਰ ਨੌਜਵਾਨ ਵਾਰਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਲਈ ਇੱਕ ਜਨੂੰਨ ਸੀ," ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪੂਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਕੋਟਾ ਦੇ ਗੁਣ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਮੋਰਿਸਕੋ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਈਸਾਈਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੁਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ; ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਵਾਰਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।"

"ਰੱਬ ਕਰੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਪੂਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਦੋਸਤ ਰਿਕੋਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਭਰਾ ਸੈਂਚੋ," ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਹਿੱਲਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਾਂ ਵੀ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਏ;" ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਜੱਫੀ ਪਾਈ, ਅਤੇ ਸੈਂਚੋ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਸਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਰਿਕੋਟ ਆਪਣੇ ਡੰਡੇ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ।

55

ਅਧਿਆਇ

ਸੜਕ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਰਿਕੋਟ ਨਾਲ ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਉਹ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਦਿਨ ਸਾਂਚੋ ਡਿਊਕ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਲੀਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਾਤ, ਕੁਝ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਬਦਲਵਾਈ, ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਗ੍ਰਰਮੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਬੇਚੈਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਵੇਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੜਕ ਤੋਂ ਹਟ ਗਿਆ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਅੱਖੀ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਇੱਕ ਡੂੰਘੇ ਹਨੇਰੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਏ ਜੋ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਡਿੱਗਿਆ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੁਕੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਥਾਹ ਟੋਏ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ; ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਡੈਪਲ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੱਟ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਰੋਕ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਛੇਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿਹਤ ਵਿਚ ਪਾਇਆ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਉਸ ਦਇਆ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਟੋਏ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਫੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਡੈਪਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਤਰਸਯੋਗ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮਾੜੇ ਸੂਝਾਅ ਤੋਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵੱਧੀਆ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਹਾਏ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਦੁਖੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਹਾਦਸੇ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ! ਕੌਣ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਖ਼ਤ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ, ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਜਾਸੂਸ ਉਸਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਆਉਣ ਲਈ? ਇੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਮੇਰਾ ਗਧਾ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਜੇਕਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਜਾਦੂਈ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿਚ ਗਿਆ, ਜਿਥੇ ਉਸਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੁਣਾਉਣ ਲਈ ਪਾਇਆ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਵਿਛਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਿਆਰ ਬਿਸਤਰਾ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਖੇ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਟੋਡ ਅਤੇ ਸੱਪ। ਬਦਕਿਸਮਤ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਕਿੰਨਾ ਅੰਤ ਹੈ

ਮੁਰੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਹਨ! ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁੱਕ ਲੈਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਲੁਭਿਆ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਸਾਫ਼, ਚਿੱਟਾ ਅਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਡੈਪਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਸ਼ਾਇਦ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦਾ ਗੱਧਾ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਤੋਂ। ਬਦਕਿਸਮਤ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਸਾਡੀ ਅੱਖੀ ਕਿਸਮਤ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਜੇ ਸਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਸ ਲਈ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗੁਜ਼ਰ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਂਦਾ! ਹੇ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਬੁਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ, ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁਖਦਾਈ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲੌਰੇਲ ਦਾ ਤਾਜ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਵੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜੇਤੂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਹਰਾ ਭੋਜਨ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਤੁਣਾਅ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਆਪੁਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਧੇ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਇਹੀ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗਰੀਬ ਜਾਨਵਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕੜੇ ਵਿਰਲਾਪਾਂ ਅਤੇ ਵਿਰਲਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ ਇੱਕ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਿਨ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਟੋਏ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਚੀਕਣ ਲਈ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਚੀਕ ਸਿਰਫ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਰਦਾ ਸਮਝ ਲਿਆ। ਡੈਪਲ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਰੱਖ ਸਕਿਆ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਅਲਫੋਰਜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਲੈ ਕੇ, ਜਿਸਨੇ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗਧੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਅਣਚਾਹੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੋਵੇ, "ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਟੋਏ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਟੋਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਝੁਕ ਕੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਚੋੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਰੀਂਗਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਜੋ ਛੱਤ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਚੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ; ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਗਧੇ ਦੇ ਘੁਰ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਟੋਏ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੰਘਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਠੱਪੇ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ, ਉਹ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਕਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਕਦੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ; "ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਾਹਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਲੇ ਬਾਗਾਂ ਜਾਂ ਗਾਲੀਆਨਾ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਲਈ ਲੈ ਜਾਣਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਕੈਦ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਕਿਸੇ ਖਿੜੇ ਹੋਏ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ;

ਪੂਰ ਮੈਂ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮਾਹੀਣ ਹਾਂ, ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਡੂੰਘਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੋਆ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਲਈ ਨਿਗਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; 'ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕਲਾ ਆਉਂਦੇ ਹੋ।'"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੜਕ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਕੁਝ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਡੋਨਾ ਰੁੰਡਰਿਗੁਜ਼ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਅਤੇ ਸੱਟ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਫਿਰ, ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰੂਨ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਪਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰੋਸੀਨੇਂਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਰੁਫ਼ਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਇੱਕ ਟੋਏ ਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਏ ਕਿ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਲਗਾਮ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਸਵਾਰੀ ਕੀਤੇ ਟੋਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉੱਥੇ ਉੱਚੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਉਏ, ਉੱਪਰ ਉੱਥੇ! ਕੀ ਕੋਈ ਈਸਾਈ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਾਨੀ ਸੱਜਣ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਪਾਪੀ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਬਦਨਾਮ ਗਵਰਨਰ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰੇਗਾ?"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਹੇਠਾਂ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਹ ਕੌਣ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਇੱਥੇ ਕੌਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਜਵਾਬ ਸੀ, "ਸਿਵਾਏ ਉਦਾਸ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ, ਉਸਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਰਾਟਾਰੀਆ ਟਾਪੂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਗਵਰਨਰ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਜਾਜਕ ਸੀ?"

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੋ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਉੱਥੇ ਤੜਫ ਰਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਜਾਦੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤੜਫ ਰਹੀ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰਾ ਪੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਵੀ ਵਧੇਗਾ, ਜੇ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾਤ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਲੋਹਾ ਮੰਚ ਦਾ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ, ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਸੁਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਮੈਂ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਜਿਸਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੋ, ਅਤੇ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ਼ ਸ਼ੁਧੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਂ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮੁੱਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨਾਲ਼ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਪਦਾਰਥ ਜਾਵੇਗਾ; ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ।"

"ਸਭ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਹੈ," ਜਵਾਬ ਸੀ, "ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਚੁਣਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸੈਨੇਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰਿਆ; ਪਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਇਸ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਗਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਉਹ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ।"

ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ; ਕੋਈ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਗਧਾ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਪਲ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹਿਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੂਰੀ ਗੁਫਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ।

"ਮਸ਼ਹੂਰ ਗਵਾਹੀ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਉਸ ਬੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਸਾਂਚੇ। ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਡਿਊਕ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਟੋਏ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ।"

"ਜਾਓ, ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਡਰ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੁਚੇਸ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏ; ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਗੁਫਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਕਿ ਅਨਾਦਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਦਿਤੀ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਰੱਸੀਆਂ ਅਤੇ ਟੈਕਲ ਲਿਆਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੈਪਲ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚੋਂ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ। ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬੁਰੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਾਪੀ ਟੋਏ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਪੀਲਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਭਰਾ ਗੁਲਰ, ਅੱਠ ਜਾਂ ਦਸ ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਟਾਪੂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਢਿੱਡ ਭਰ ਕੇ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ; ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਕੁਚਲੀਆਂ; ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਪਰ 'ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਬ ਨਿਪਟਾਉਂਦਾ ਹੈ;' ਅਤੇ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਲਈ ਕੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ; ਅਤੇ 'ਜਿਵੇਂ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇ, ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ;' ਅਤੇ 'ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਾ ਕਹੇ ਕਿ "ਮੈਂ ਇਸ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੀਵਾਂਗਾ;" ਅਤੇ 'ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੁਕੜੀਆਂ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਖੰਭੇ ਨਹੀਂ ਹਨ;' ਰੱਬ ਮੇਰਾ ਅਰਥ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਜੋ ਤੂੰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਉਸ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕਦੇ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜ਼ਮੀਰ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿਣ ਦਿਓ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਨਿੰਦਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਗਵਰਨਰ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਅਮੀਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਚੋਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਗਰੀਬ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨੂਡਲ ਅਤੇ ਬਲਾਕਹੈਡ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਕਰਨਗੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਚੋਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਲਈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾ ਦਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ ਹੈ; ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂਥਲ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁਰਾਟਾਰੀਆ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਮੈਂ ਨੰਗਾ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਹਾਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।' ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਗਵਾਹ ਹਨ ਜੋ ਉਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਕਾਰਨ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਟਿਰਟੀਫੁਏਰਾ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੇਸੀਓ, ਟਾਪੂ ਅਤੇ ਗਵਰਨਰ ਡਾਕਟਰ, ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਟਾਪੂ ਦੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਜੇਤੂ ਹੋ ਕੇ ਨਿਕਲੇ ਆਏ; ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹੀ ਹੀ ਸਿਹਤ ਦੇਵੇ ਜਿੰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਸਨ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਮਰ ਲਈ ਭਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਤਰਕਸ਼ ਲਈ ਤੀਰ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਾਇਆ, ਉਹੀ ਗਲੀਆਂ, ਘੁਰਾਂ ਅਤੇ ਛੱਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਭਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਕੁਝ ਲਾਭਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਮੈਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ

ਉਸ ਸਾਥੀਤਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਟਾਪੂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੇ ਗੁੱਸੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਸਹੂਲਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਰਿਹਾ, ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਇੰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪੂਰ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਸੁਵਰਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ, ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਗਵਰਨਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਕਾਰ ਸੰਭਾਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੱਦਾ ਹੱਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਚੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੱਡਿਆਂ ਦੇ ਖੇਡ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਤੂੰ ਛਾਲ ਮਾਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਦੇ,' ਮੈਂ ਸੁਰੱਕਾਰ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਡਰ ਅਤੇ ਕੁੱਬਦੇ ਹੋਏ ਰੋਟੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੇਟ ਭਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਰੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗਾਜਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤਿਤਰਾਂ ਨਾਲ।"

ਇੱਥੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲੰਮਾ ਭਾਸ਼ਣ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਉਸਦੇ ਬੇਤੁਕੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੁਰਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਘੱਟ ਅੰਖਾ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਹੁਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਗਲ਼ੇ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

56

ਅਧਿਆਇ

ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗੁਜ਼ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਲੈਕੀ ਟੋਸੀਲੋਸ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਲੜਾਈ ਬਾਰੇ

ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਕੋਲ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਜ਼ਾਕ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਉਸੇ ਦਿਨ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਹੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਗਭਗ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਡਰ ਅਤੇ ਜ਼ਾਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਤਿਹਾਸ ਅਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੜਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੈਕੀ ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਦਾਇਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰੇ ਜਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਨੇੜਾ ਤੋਂ ਸਿਰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਈਸਾਈ ਦਾਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਢਾਲਦਾ ਸੀ, ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਜੋਖਮ ਅਤੇ ਜਾਨ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੜ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਔਖੇ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਧੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨੇਗਾ। ਫਿਰ, ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡੂਏਨਾ, ਮਾਂ ਅਤੇ ਧੀ ਲਈ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਟੈਂਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਲੜਾਈ ਦੇ ਨਾਵਲ ਤਮਾਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਗਈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ, ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

ਮੈਦਾਨ ਅਤੇ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਦਾ ਮਾਸਟਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੇ ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਅਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਲੜਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਖਾਣ ਜਾਂ ਡਿੱਗਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਛੁਪਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ; ਫਿਰ ਡੂਏਨਾ ਅੰਦਰ ਆਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੈਠ ਗਏ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਚਾਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਸੁਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਕਈ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੋਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਜੋ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਮਹਾਨ ਲਾਕੀ ਟੋਸੀਲੋਸ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਵਿਜ਼ਰ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਚਮਕਦਾਰ ਬਸਤ੍ਰ ਦੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਸੁਖਦੀ ਨਾਲ ਕੇਸ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਘੋੜਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫ੍ਰਾਈਜ਼ਲੈਂਡਰ ਸੀ, ਚੌੜੀ ਪਿੱਠ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪਿੱਸੂਆਂ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹਰੇਕ ਝੁੰਡਣ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਸੌ ਉਨ ਲਟਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਬਹਾਦਰ ਲੜਾਕੂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਾਹਮਣਾ ਹੈ; ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਜੋਖਮ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੁਕ ਕੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸੈਰ 'ਤੇ ਵਿਹੜਾ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਡੁਏਨਾ ਰੁੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਰੁਕ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਮਾਰਸ਼ਲ ਨੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਟੋਸੀਲੋਸ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸਨੇ ਡੁਏਨਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਲਈ ਲੜਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਹਾਗ, ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਇੱਕ ਗੈਲਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਜੋ ਘੇਰੇ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਲੜਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਸੁਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜੇਤੂ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਡੋਨਾ ਰੋਡ੍ਰਿਗਜ਼ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਸੀ; ਪਰ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੌਂਡਸ਼ੁਟੀ ਦੇਣੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ। ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਢੋਲ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ, ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹਵਾ ਨੂੰ ਭਰ ਗਈ, ਧਰਤੀ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਕੰਬ ਗਈ, ਦੇਖ ਰਹੀ ਭੀੜ ਦੇ ਦਿਲ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਕੁਝ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੁੰਦੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਕੁਝ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਅੰਤ ਤੋਂ ਡਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਲੈਕੀ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਸੋਚਿਆ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਹੁਣ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬ੍ਰਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਛੋਟਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਮੁੰਡਾ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਆਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਲੱਕੀ ਦਿਲ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਟਰਾਫੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਣਦੇਖੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਗ਼ਰੀਬ ਲੱਕੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਗਜ਼ ਲੰਬਾ ਇੱਕ ਡਾਰਟ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋ-ਅੰਦਰੀ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ; ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੱਢਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਅਦਿੱਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਏ। ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਲੈਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਉਲਟ, ਤੁਰ੍ਹੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਇਹ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਤੀ 'ਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲ ਪਿਆ, ਉਸਦਾ ਚੰਗਾ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇ, ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦਾ ਕ੍ਰੀਮ ਅਤੇ ਫੁੱਲ! ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਜਿੱਤ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰਾ ਹੱਕ ਤੇਰੇ ਪਾਸੇ ਹੈ!" ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਮਾਰਸ਼ਲ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੀਨੋਰ, ਕੀ ਇਹ ਲੜਾਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਾਂ?" "ਬੱਸ ਇਵੇਂ ਹੀ," ਜਵਾਬ ਸੀ। "ਠੀਕ ਹੈ,

ਫਿਰ," ਲੱਖੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

ਟੋਸੀਲੋਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਮਾਰਸ਼ਲ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਕੈਰੀਅਰ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਰੁਕ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡਿਊਕ ਲੜਾਈ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ; ਪਰ ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਮਾਰਸ਼ਲ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ ਕਿ ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਟੋਸੀਲੋਸ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਜਿੱਥੇ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਬੈਠੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਸੈਨੋਰਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੋਖਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਅਤੇ ਮੁਕਤ ਹਾਂ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ 'ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸੰਤ ਪੀਟਰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਵੇ।"

ਡਿਊਕ ਹੁਣ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਟੋਸੀਲੋਸ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਸੁਰ ਨਾਈਟ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਰ ਮੰਨ ਕੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਇਹ ਹੈ, ਸਰਦਾਰ," ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਤੇ ਉਹ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਤੁੰ ਚੂਹੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਟੋਸੀਲੋਸ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸੀਮਤ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੈਕੀ ਦੇ ਲੱਛਣ ਜ਼ੁਲਤਕ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ, "ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਲ ਹੈ! ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਲ ਹੈ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੋਸੀਲੋਸ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਦੀ ਲੈਕੀ, ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਪਤੀ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਨਿਆਂ ਅਜਿਹੀ ਚਾਲਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਠੱਗੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ!"

"ਔਰਤਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਚਾਲ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਡਿਊਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਇਸ ਜਿੱਤ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਡਿਊਕ ਦਾ ਇੱਕ ਲੈਕਵੀ ਹੈ; ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

ਜਦੋਂ ਡਿਊਕ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਗੁੱਸਾ ਹਾਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਹ ਲੁੱਕ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਆਓ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਜੁਗਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਈਏ; ਆਓ ਅਸੀਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ, ਮੈਂ ਲਓ, ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਲਈ ਟਾਲ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਆਓ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਾਂ, ਬੰਦ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਏ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਦੂਗਰ ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ।"

"ਓਏ, ਸਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਬਦਮਾਸ਼ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੇ ਆਦੀ ਹਨ। ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੁਆਰੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦੋਸਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਏ; ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਉਹ ਇੱਕ ਆਮ ਪੇਂਡੂ ਦੁਲਹਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲੱਖੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲੱਖੀ ਵਾਂਗ ਜੀਣਾ ਅਤੇ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਇੱਥੇ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਇਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਮਾਲਕਣ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤਨੀ ਬਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠਾ ਦਿਖਾਇਆ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਰੂਪ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਿਆ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਜੇਤੂ ਵਜੋਂ ਸੁਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੜਾਕਿਆਂ ਦੀ ਉਹ ਇੰਨੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਮੁੰਡੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਲਟਕਦੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੇਕ ਖਿੰਡ ਗਏ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਾ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਟੋਸੀਲੋਸ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

57

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੁਚੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਹੁਣ ਕਿਲ੍ਲੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਆਲਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਸਹੀ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਣਗਿਣਤ ਐਸੇ-ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਅਨੰਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਆਲਸ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਦਾ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੁਚੇਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਡੁਚੇਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁੜਨੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾਏ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਕਿਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪੁਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਮੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਵਰਗੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਦੇ ਆਵਾਰਾ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ? ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਐਕੋਰਨ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਲਾਸਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਮੈਂ ਨੰਗਾ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਨੰਗਾ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਗਲ ਨਹੀਂ ਹੈ - 'ਨੰਗਾ ਮੈਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੰਗਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਗੁਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।'"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੁਚੇਸ ਤੋਂ ਵਿਦਾਈ ਲਈ ਸੀ, ਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਕਿਲ੍ਲੇ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਲ੍ਲੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਤੋਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਏ। ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਅਲਫ਼ੋਰਜਾ, ਵੈਲੀਜ਼ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸਾਬਤ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਊਕ ਦੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ, ਉਹੀ ਜਿਸਨੇ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸੌ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤਾਜਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਰਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਚਾਨਕ ਡੁਏਨਾ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤਰਸਯੋਗ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

{ਪਦ
ਕੌਨ ਲਾਓ, ਜ਼ਾਲਮ ਸੂਰਮਾ;
ਲਗਾਮ ਫੜੋ; ਲੋੜ ਕਿੱਥੇ ਹੈ
ਫਲੈਂਕਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦਾ
ਉਸ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਘੋੜੇ ਦਾ?
ਤੂੰ ਕਿਸ ਤੋਂ ਉੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?
ਮੈਂ ਅਜਗਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ,
ਇੱਕ ਭੇਡ ਵੀ ਨਹੀਂ,
ਪਰ ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਜਵਾਨ ਲੇਲਾ।
ਤੂੰ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਹੈ।
ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ
ਡਾਇਨਾ ਦੀ ਕੁੜੀ ਵਾਂਗ
ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀਨਸ।
ਬਿਰੇਨੋ, ਏਨੀਆਸ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?
ਬਰੱਬਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਵੇ! ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀ ਬੁਰਿਆਈ ਆਵੇ!
ਤੇਰੇ ਪੰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਬੇਰਹਿਮ ਡਾਕੂ,
ਤੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈਂ।
ਇੱਕ ਮਸਕੀਨ ਦਾ ਦਿਲ
ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਪਿਆਰੀ ਨੌਕਰਾਣੀ,
ਤਿੰਨ ਰੁਮਾਲ ਜੋ ਤੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ,
ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਗਾਰਟਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਸਭ ਤੋਂ ਗੋਰੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਤੋਂ
ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਨਿਰਪੱਖ;
ਅਤੇ ਉਹ ਹਉਕੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਜ਼ਮੀਨ 'ਤ ਸੜ ਜਾਵੇਗਾ
ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਟਰੌਏ ਕਸਬੇ,
ਜੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ।
ਬਿਰੇਨੋ, ਏਨੀਆਸ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?
ਬਰੱਬਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਵੇ! ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀ ਬੁਰਿਆਈ ਆਵੇ!
ਰਹਿਮ ਦੀ ਕੋਈ ਆਂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ,
ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ
ਅਜੇ ਵੀ ਮੋਹਿਤ ਰਹੋ,
ਤੇਰਾ ਝੂਠ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗੇ
ਇਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੱਭੋ,
ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਧਰਮੀ
ਅਕਸਰ ਪਾਪੀ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਤੇਰੇ ਮਹਾਨ ਸਾਹਸ
ਬੇਚੈਨੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ,
ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਸਾਰੇ ਸੁਪਨੇ ਹੋਣ,
ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਪਿਆਰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ।
ਬਿਰੇਨੋ, ਏਨੀਆਸ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?
ਬਰੱਬਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਵੇ! ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀ ਬੁਰਿਆਈ ਆਵੇ!
ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇ।
ਔਰਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ,
ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੱਕ,
ਸੇਵਿਲ ਤੋਂ ਕੈਡੀਜ਼ ਤੱਕ;
ਤੇਰੇ ਪੁੱਤ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹੋਣ,

ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਰਾਜਾ, ਸੱਤ, ਜਾਂ ਏਸ

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਈਮੇਰਾ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ;

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੱਕੀ ਕੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਇਹ ਜਲਦੀ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਹੋਵੇ;

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚੱਕੀਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਚਿਪਕ ਜਾਣ।

ਬਿਰੇਨੋ, ਏਨੀਆਸ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?

ਬਰੱਬਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਵੇ! ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀ ਬੁਰਿਆਈ ਆਵੇ!

{ਪਦ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੁਖੀ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸ; ਦੱਸ, ਕੀ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਤਿੰਨ ਰੁਮਾਲ ਅਤੇ ਗਾਰਟਰ ਲੈ ਲਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਪਿਆਰ-ਬਿਮਾਰ ਨੌਕਰਾਣੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ?"

ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਰੁਮਾਲ ਹਨ; ਪਰ ਗਾਰਟਰ, ਜਿੰਨੇ 'ਉਬੇਦਾ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ'।"

ਡੁਚੇਸ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੇ ਕੁਰੋਸੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ; ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਲੇਰ, ਜੀਵੰਤ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ, ਪਰ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਮੁਜ਼ਾਕ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਸੀ। ਡਿਊਕ ਦਾ ਮੂਡ ਖੇਡ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਸੈਰ ਨਾਈਟ, ਕਿ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਰੁਮਾਲ ਵੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਗਾਰਟਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਦਿਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਖ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਉਸਦੇ ਗਾਰਟਰ ਬਹਾਲ ਕਰੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਾਤਕ ਲੜਾਈ ਲਈ ਟਾਲ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਦਮਾਸ਼ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਬਦਲ ਦੇਣਗੇ ਜਾਂ ਬਦਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਲੈਕੀ, ਟੇਸੀਲੇਸ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।"

"ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਸ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚ ਲਵਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਜੋ ਰੁਮਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹਨ; ਗਾਰਟਰਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਲੁਕਣ-ਛੁਪਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ

ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਚੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਹ ਕੁੜੀ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮਤਾ ਤੋਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬਿਹਤਰ ਰਾਏ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ।"

"ਅਤੇ ਰੱਬ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਕਰੇ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਦੇ ਰਹੀਏ; ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰੇ; ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਰਹੋਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਦੀਆਂ ਹੋਣ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਇਸ ਕੁੜੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪਰਾਧ ਨਾ ਕਰੇ, ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ।"

"ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਹੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗਾਰਟਰਾਂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਚੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ! ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕੇ ਤਿਆਰ ਸਨ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੋ ਡੇਪਲ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ, ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਸਾਰੰਗੋਸਾ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ।

58

ਅਧਿਆਇ

ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਾਹਸ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ, ਆਜ਼ਾਦ, ਅਤੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਭਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਜ਼ਾਦੀ, ਸਾਂਚੋ, ਸੁਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਵੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ; ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਨਮਾਨ ਲਈ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਸਭ

ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬੁਰਾਈ ਹੋ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ, ਭਰਪੂਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਛੱਡ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਖੈਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਆਦੀ ਦਾਅਵਤਾਂ ਅਤੇ ਬੁਰਫ਼-ਠੰਡੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਭੁੱਖ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਾਣਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪੜ ਹੋਏ ਲੁਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਇੱਕ ਸੰਜਮ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਨੇ ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ!"

"ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀ ਪੂਜਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਸੌ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤੁਜਾਂ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਡਿਊਕ ਦੇ ਮੈਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਗਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਲਾਸਟਰ ਜਾਂ ਦਿਲਾਸੇ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਾਡਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਗੇ; ਕਦੇ-ਕਦੇ ਅਸੀਂ ਸੜਕ ਕਿਨਾਰੇ ਸਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਉਣਗੇ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਇਰੈਂਟ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ, ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੀਗ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਦਰਜਨ ਆਦਮੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਾਂਗ ਸੱਜੇ ਹੋਏ ਸੁਨ ਜੋ ਹਰੇ ਘਾਹ ਦੇ ਘਾਹ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਚੋਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਛਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਚਿੱਟੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਸਿੱਧੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਪਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਖਾਣੇ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸੁਲਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। "ਸੀਨੋਰ," ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਤਸਵੀਰਾਂ ਹਨ ਜੋ ਰਾਹਤ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਇੱਕ ਰੀਟੈਬਲੋ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਗੰਦੇ ਨਾ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਟੁੱਟ ਨਾ ਜਾਣ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ੁਭ ਵਿਦਾਈ ਨਾਲ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਧੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਨ!" ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਡੁਕਾਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਨਾ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰੇ; ਇੱਕ ਪਲ ਰੁਕੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖੋਗੇ;" ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਉਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੱਪ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੁਰਛੀ ਨੇ ਉਸ ਸਾਰੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਸਮੂਹ ਸੋਨੇ ਦੀ ਇੱਕ ਅੱਗ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਨਾਈਟ ਸਵਰਗ ਦੀ ਫੌਜ ਦੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾਈਟ-ਗਲਤ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ; ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਸੀ। ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਅਗਲੀ ਤਸਵੀਰ ਵੇਖੀਏ।"

ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੇਂਟ ਮਾਰਗਰੇਟ ਦੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਭਿਖਾਰੀ ਨਾਲ ਵੰਡ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਨਾਈਟ ਵੀ ਈਸਾਈ ਸਾਹਸੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਦਾਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਭਿਖਾਰੀ ਨਾਲ ਵੰਡ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਧਾ ਦਿੱਤਾ; ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੁਰਦੀਆਂ ਦਾ ਮੌਸਮ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰਾ ਦੇ ਦਿੰਦਾ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਦਾਨੀ ਸੀ।"

"ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਦੇਣ ਅਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।'"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲਾ ਕੱਪੜਾ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਪੇਨ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਸੰਤ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਮੂਰਸ ਨੂੰ ਮਿੱਧ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਧ ਰਹੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਓਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਕੁਐਡਰਨ ਦਾ! ਇਸਨੂੰ ਡੌਨ ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਮੁਰਸਲੇਅਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੱਪੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋਏ ਚੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਸਨ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜੀਵਨ ਭਰ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚ ਆਫ਼ ਗੌਡ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਚੈਂਪੀਅਨ ਸੀ; ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ, ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਤ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੰਗੂਰੀ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਥੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ, ਜਿਸਦਾ ਸਕੂਲ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸੀ।"

ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਢੱਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਏ ਸਨ, "ਭਰਾਵੋ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਸ਼ੁਗਨ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਤ ਅਤੇ ਸੂਰਮੇ ਮੇਰੇ ਵੈਰਗੇ ਹੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੰਨੀ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਜਿੱਤਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗੀ ਹਿੰਸਾ ਝੱਲਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ, ਹੁਣ ਤੱਕ, ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਮੇਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਸੁਧਾਰੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੁਹਾਲ੍ਹ ਮਨ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਪਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਰੱਬ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਪਾਪ ਬੋਲ਼ਾ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ।

ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ਼ ਭਰ ਗਏ, ਨਾਲ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਿੱਤਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅੱਧਾ ਵੀ ਮਤਲਬ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਹੱਦ 'ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ 'ਤੇ ਨਾ ਰੱਖੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮਾਲਕ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅੰਜੂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਏ ਹਾਂ, ਨਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਭੁੱਖੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਾਂ; ਧੰਨ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਦੇਖਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!"

"ਤੂੰ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਗਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹਾਦਸੇ ਸਮਝੇ ਜਾਣਗੇ। ਸ਼ਗਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠੇਗਾ, ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਧੰਨ ਸੰਤ ਫਰਾਂਸਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗ੍ਰਿਫਿਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਮੁੜ ਕੇ ਘਰ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੰਡੋਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਲੂਣ ਛਿੜਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਛਿੜਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਸਿਪੀਓ ਠੋਕਰ ਖਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਸੀ; ਉਸਦੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸ਼ਗਨ ਸਮਝਿਆ; ਪਰ ਉਸਨੇ, ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, 'ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦਾ, ਅਫ਼ਰੀਕਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ।' ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਘਟਨਾ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਜਾ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਪੈਨਿਸ਼, ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਸੰਤ ਜੇਮਜ਼ ਮੁਰਸਲੇਅਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 'ਸੈਂਟੀਆਗੋ ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰੋ!' ਕੀ ਸਪੇਨ, ਇਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਜਾਂ ਇਸ ਰੂਪ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?"

"ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਦਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਰੱਬ, ਦੇਖੋ, ਤੂੰ ਸਪੇਨ ਨੂੰ ਰੈੱਡ ਕਰਾਸ ਦਾ ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਾਈਟ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਪਸਤ ਸੰਤ ਅਤੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਖਦ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਪੈਨਿਸ਼ੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੂਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਸ਼ਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਖਵਾਲਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸੰਗਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਗਰੀਨ ਸ਼ਕੁਐਡਰਨ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ, ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਧਦੇ, ਤਬਾਹ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾ ਬਦਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ, ਸੁਰਦਾਰਨੀ, ਡੁਚੇਸ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੀ ਦਲੇਰੀ 'ਤੇ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅਰਚਿਨ ਹੈ ਜੋ, ਭਾਵੇਂ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਜਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲੋਂ ਕਹਿਣ

'ਤੇ, ਨੰਤਰਹਾਣ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤੀਰਾਂ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ-ਅੰਦਰੀਂ ਵਿੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਦੇ ਤੀਰ ਕੰਨਿਆ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਧੁੰਦਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਸ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧੁੰਦਲੇ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।"

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਪਿਆਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਰਕ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਮਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੇ ਨਿਮਰ ਕੈਬਿਨਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਣਸੁਣੀ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ! ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਜ਼ਿਹਾ ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ। ਸ਼ੈਤਾਨ! ਕਿੰਨਾ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਦਿਲ, ਕਿੰਨੀ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਆਂਦਰ, ਕਿੰਨੀ ਸੁਹੱਪਣ ਦੀ ਰੂਹ! ਪਰ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕੁੜੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਹਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲੀ ਸੁਖਸੀਅਤ ਸੀ, ਕਿੰਨੀ ਦਲੇਰਾਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਰਪਾ, ਕਿੰਨੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ, ਜਾਂ ਕੁੱਲ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰ ਦੇ ਤਲੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਦੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੇ ਵਾਲਾਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਰੁਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲੋਂ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਮੁਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਗਰੀਬ ਜੀਵ ਕਿਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿਗ ਪਿਆ।"

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਨ ਦੀ, ਦੂਜੀ ਸਰੀਰ ਦੀ; ਮਨ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਬੁੱਧੀ, ਨਿਮਰਤਾ, ਸੱਤਿਕਾਰਯੋਗ ਆਚਰਣ, ਉਦਾਰਤਾ, ਚੰਗੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਇੱਕ ਬਦਸੂਰਤ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਹਨ ਅਤੇ ਮੰਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਆਕ੍ਰਸ਼ਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਹਿੰਸੱਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਸਾਂਚੋ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਘਿਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਖਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਮਨ ਦੀਆਂ ਉਹ ਦਾਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਉਹ ਸੜਕ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਡੌਨ ਕਿਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦਰੱਖਤ ਤੱਕ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਰੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਦੇ ਕੁਝ ਜਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਜਾਲਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲੇ

ਜਾਦੂਗਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਐਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਪੁੱਤਰੀ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੱਦ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ। ਖੈਰ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਆਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਾਲ, ਹਰੇ ਰੱਸੀ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ, ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੁਹਾਰਾਂ ਦੇ ਈਰਖਾਲੂ ਦੇਵਤੇ ਨੇ ਸ਼ੁੱਕਰ ਅਤੇ ਮੰਗਲ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਤੋੜ ਦਿਆਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਝੁਰੜੀਆਂ ਜਾਂ ਸੂਤੀ ਧਾਗਿਆਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ।" ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਕੁਝ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਚਰਵਾਹੇ ਉਸਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈਆਂ - ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਚਰਵਾਹੇ ਵਾਂਗ ਸਜੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਰਕਿਨ ਅਤੇ ਸਾਇਆ ਵਧੀਆ ਬਰੋਕੇਡ ਦੇ ਸਨ; ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਸਾਇਆ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕਢਾਈ ਵਾਲੇ ਟੈਬੀ ਦੇ ਅਮੀਰ ਫਾਰਥਿੰਗੇਲ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਚਮਕ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇ ਲੌਰੇਲ ਅਤੇ ਲਾਲ ਸੁੰਦੀਵੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਾਰਾਂ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਦਿੱਖ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਠਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ।

ਇਹ ਨਜ਼ਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਡੌਨ ਕਿਉਜ਼ੋਟ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਠਹਿਰੋ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਨਾਈਟ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਜ਼ਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤੋੜੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋਗੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੇ ਲੀਗ ਦੂਰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਣੇਵਤੇ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਸੱਜਣ ਲੋਕ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ, ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ, ਗੁਆਂਢੀਆਂ, ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਆਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀਆਂ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪੇਸਟੋਰਲ ਆਰਕੇਡੀਆ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਅਸੀਂ ਕੁੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਰਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਦੋ ਈਕਲੋਗ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਵੀ ਗਾਰਸੀਲਾਸੋ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੈਮੋਏਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸਦੀ ਆਪਣੀ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਸਾਡੇ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਸੀ; ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਝ ਖੇਤ-ਤੰਬੂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਾਲੇ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਗਾਏ ਜਾਣ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਦ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਲ ਵਿਛਾਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖ ਛੋਟੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸ਼ੋਰ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲੋਂ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਹੁਣੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ।"

ਉਸਨੇ ਚੁੱਪ ਰਹੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਡਾਇਨਾ ਨੂੰ ਨਹਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਐਕਟੀਓਨ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੋਹਿਤ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸੱਦੇ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਪੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਦੇ

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਪਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿੱਖ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹਨਾਂ ਜਾਲਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੜਾ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਨਵੀਆਂ ਦੁਨੀਆਵਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਇਸ ਅਤਿਕਥਨੀ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਕੋ, ਜਾਣੋ ਕਿ ਇਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।"

"ਆਹ! ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੋਸਤ," ਦੂਜੀ ਚਰਵਾਹੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕਿਸਮਤ ਆਈ ਹੈ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ? ਖੈਰ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਮਰਪਿਤ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਸੱਜਣ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਾਅ ਲਗਾਵਾਂਗੀ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਬਦਮਾਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਉਹੀ ਡਰੋਲ ਐਂਡ ਸਕੁਆਇਰ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਜਣ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਮੇਰਾ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈ, ਉਹੀ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਓ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਅੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ; ਮੈਂ ਵੀ ਉਹੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਇੱਕ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਨਮਾਨਿਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਪਰ ਔਰਤਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਰੁਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਗਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ।"

ਇਸ ਪਲ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਚਾਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਦੋ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਭਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਮਿਜ਼ਾਜ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਾਂਚੋ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਸੁਮਲਿੰਗੀ ਚਰਵਾਹੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੰਬੂਆਂ ਵਿਚ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਰਾਹ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਦਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਾਲ ਕਈ ਤੁਰਾਂ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਰੰਗ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਖਾ ਕੇ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਚ ਪੈ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ, ਸਾਰੇ ਚਰਵਾਹੇ ਅਤੇ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਸਨ, ਮੌਕੇ ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਸੁਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਕੌਣ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਥੋੜੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੰਬੂਆਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ਾਂ ਵਿਛਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਚੰਨਵੇਂ, ਭਰਪੂਰ, ਅਤੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਗਏ ਮਿਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਅਕਤੀ

ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਜੁਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਤਮਾਸ਼ਾ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜਾ ਹਟਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ - ਕੁਝ ਲੋਕ ਹੰਕਾਰ ਕਹਿਣਗੇ - ਪਰ ਮੈਂ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇਪਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਆਮ ਕਹਾਵਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ ਨਰਕ ਨਾਸ਼ੁਕਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਪ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਰਕ ਦੀ ਸ਼ੁਕਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਚੰਗੀ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਉਹ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਰਵਉੱਚ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਵਾਪਸੀ ਹੋਣ ਦੀ ਅਨੰਤ ਦੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਪੂਰਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਇਸ ਘਾਟ ਅਤੇ ਘਾਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਾਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੰਗ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਵਾਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੂਰੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਹਾਈਵੇਅ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤਾਂ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਕੁੜੀਆਂ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਮਾਲਕਣ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੱਜਣੋ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਂਚੋ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਸੁਹੰ ਖਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਾਲਕ ਪਾਗਲ ਹੈ? ਕਹੋ, ਸੱਜਣੋ, ਕੀ ਕੋਈ ਪਿੰਡ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਦੇ ਇੰਨਾ ਸਿਆਣਾ ਜਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਹੈ, ਜੋ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਹੁਣ ਜੋ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਭੇਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚਮਕਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹੈਂ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ ਅਤੇ ਠੱਗੀ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ? ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮੂਰਖ? ਚੁੱਪ ਰਹੋ; ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿਓ; ਜੇ ਤੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਾਠੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਓ; ਅਤੇ ਆਓ ਆਪਾਂ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਚੱਲੀਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਨਾਲ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨਗੇ;" ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੁਰਕਸ਼ੀਲ ਜੀਵ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ

ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਆਪਣੀ ਬੁਕਲਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਫੜਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਹੁਣ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ, ਪਾਦਰੀ ਇਕੱਠ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਡੈਪਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਿਆ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਘਮੰਡੀ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਠਾ ਕੇ, ਇਸ ਭਾਵ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵਜਾ ਦਿੱਤੀ: "ਉਏ ਤੁਸੀਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਹਗੀਰਾਂ, ਸੁਰਬੀਰਾਂ, ਸਕੁਆਇਰਾਂ, ਪੈਦਲ ਜਾਂ ਘੋੜਸਵਾਰ ਲੋਕਾਂ, ਜੋ ਇਸ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲੰਘਣਗੇ! ਜਾਣੋ ਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ, ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਝੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਿੰਫਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਔਰਤ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਜੋ ਉਲਟ ਰਾਏ ਦਾ ਹੈ, ਆਉਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਦੋ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਦੁਹਰਾਏ, ਅਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਹਸੀ ਦੁਆਰਾ ਅਣਜਾਣ ਡਿੱਗ ਪਏ; ਪਰ ਕਿਸਮਤ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਵੱਲ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਸੜਕ 'ਤੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭੀੜ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨੇਜ਼ੇ ਲੈ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੇ ਅਤੇ ਸੜਕ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਰੁਕੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਲੇਰ ਦਿਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢਾਲ ਲਿਆ। ਲੁਾਂਸਰਾਂ ਦੀ ਟੁਕੜੀ ਉੱਪਰ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, "ਰਸਤਾ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਓ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪੁਤਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਬਲਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦੇਣਗੇ!"

"ਰੈਬਲ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਬਲਦਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸਦੇ ਕੰਢਿਆਂ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਜਾਰਾਮਾਂ ਨਸਲਾਂ ਹੋਣ। ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ, ਤੁਰੰਤ ਇਕਬਾਲ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਚਰਵਾਹੇ ਕੋਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਕੋਲ ਰਸਤਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਵੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਬੁੱਲਦਾਂ ਅਤੇ ਪਾਲਤੂ ਬਲਦਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ, ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਭਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ, ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਲੰਘ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਪੇਟ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਂਚੋ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਡਰ ਗਿਆ, ਡੈਪਲ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠੇ, ਅਤੇ ਡੱਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਟੋਲੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਣ ਲੱਗਾ, ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ, "ਠੱਕੋ! ਰੁਕੋ! ਤੁਸੀਂ ਬਦਮਾਸ਼, ਇੱਕ ਹੀ ਸੂਰਮਾ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਰਾਏ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਇੱਕ ਉੱਡਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਲਈ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪੁਲ ਬਣਾਓ।'" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਰਹੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ਼ ਲੁਈ ਨਹੀਂ ਰੁਕਿਆ, ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਾਂਗ ਉਸਦੇ ਧਮਕੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਥਕਾਵਟ ਨੇ ਡੱਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੜਕ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਂਚੋ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੁਖੌਲ ਜਾਂ ਨਕਲ ਆਰਕੇਡੀਆ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਾ ਗਏ, ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਪਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

59

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਸਾਫ਼, ਨਰਮ ਝਰਨੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੰਢੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ, ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਬੁਲਦਾਂ ਦੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਧੂੜ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੋਲ, ਡੈਪਲ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰ ਜਾਂ ਲਗਾਮ ਦੇ ਢਿੱਲਾ ਕਰ ਕੇ, ਉਦਾਸ ਜੋੜਾ, ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਆਦਮੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੈਠ ਗਏ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਲਫੇਰਜਾ ਦੇ ਲਾਰਡਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਕੱਢੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰੋਗ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ; ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਕੁਰਲੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਠੰਢਕ ਊਰਜਾ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਈ। ਸ਼ੁੱਧ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਖਾਧਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸੁਆਦ ਲੈਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਰੋਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਤੱਕ ਲਿਜਾਣਾ ਭੁੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਹੁਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚੰਗੀ ਨਸਲ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਧ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਆਈ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

"ਖਾਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਮਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਜੰਮਿਆ ਸੀ, ਸਾਂਚੇ, ਮੁਰਦੇ ਹੋਏ ਜੀਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ ਮਰਨ ਲਈ; ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ, ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ, ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਨਮਾਨਿਤ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਥੌਲੀਆਂ, ਜਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਤਾਜਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਰੌਂਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਚਲਿਆ, ਲੱਤਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਖੋਖਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਜ਼ੁਬਾੜੇ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਕੜਵੱਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭੁੱਖ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮਨ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਾਲਮ ਮੌਤ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਵੇਲੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚਬਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਉਸ ਕਹਾਵਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਮਾਰਥਾ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦਿਓ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਭਰੇ ਪੇਟ ਨਾਲ ਮਰਨ ਦਿਓ।' ਮੇਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮੋਚੀ ਵਾਂਗ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਚਮੜੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਾ ਕੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਧਾਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਸ ਅੰਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਸਵਰਗ ਨੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ੀਮਾਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵਾਂਗ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਮਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੇਰੀ

ਸਲਾਹ ਮੰਨੋ, ਅਤੇ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਹਰੇ ਘਾਹ-ਗੱਦੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਜਾਓ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੌਂ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਗਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਤੁਰਕ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦੇ ਤਰਕ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ, ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਹ ਕਰੇਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੋਰ ਵੀ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਇੰਨਾ ਭਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ; ਤੇਰੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਡਾਉਣਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੈਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਲਗਾਮ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸੌ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨਾ, ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਤੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਿਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।"

"ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਆਓ ਆਪਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹੁਣ ਸੌਂ ਜਾਈਏ, ਅੱਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੈਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨਾ ਇੱਕ ਔਖਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਸੱਟਾਂ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਪੋਸ਼ਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਬੁਦਤਰ ਪੋਸ਼ਿਤ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਪੈਣ। ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਰੱਖਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੁਝਾਰਤ ਬੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇਗੀ, ਅਤੇ 'ਮੌਤ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ;' ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸੌਣ ਲਈ ਲੇਟ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਟੁੱਟ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸਾਥੀਆਂ, ਰੈਸੀਨੈਂਟ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਕੁੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਸੁਜਾਏ ਗਏ ਭਰਪੂਰ ਘਾਹ 'ਤੇ ਬੇਰੋਕ ਖਾਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਉੱਠੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਵਾਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਜੋ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੀਗ ਦੂਰ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਕਹਿਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਉਲਟ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉੱਥੇ ਠਹਿਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਹਾਂ ਕਿਹਾ, ਜਿੰਨਾ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਉਤਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਾਰਡਰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੀ ਚਾਬੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਸੁਵਰਗ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਸਰਾਏ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਕੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਮਾਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਦੇ ਪੰਛੀ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਪੰਛੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਸਨ।

"ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਕੁੱਕੜ ਭੁੰਨ ਲੈਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੇਟੂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮੁਰਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਤੰਗਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਲੇਟ ਭੁੰਨਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦਿਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਰਮ ਹੋਵੇ।"

"ਪੁੱਲ੍ਟ! ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ!" ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਮੈਂ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਨਵਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਭੇਜੇ ਸਨ; ਪਰ ਬੱਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੁਲਟ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਵੀਲ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹੇਂਗਾ।"

"ਹੁਣੇ ਹੀ," ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੇਕਨ ਅਤੇ ਅੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ," ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕੀਮਤੀ ਨੀਰਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਰਗੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਰਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਡੇ ਦੇਵਾਂ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸੁਆਦੀ ਪਕਵਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਰਗੀਆਂ ਨਾ ਮੰਗੋ।"

"ਬਾਬਾ ਜੀ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਾ ਲਈਏ; ਤੁਰੰਤ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਜਨਾਬ ਮਹਿਮਾਨ," ਮੁਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਵੱਛਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਦੋ-ਦੋ ਗਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਡੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਵੱਛਿਆਂ ਦੇ ਪਹੀਏ ਵਰਗੇ ਦੋ-ਦੋ ਪੈਰ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋਲਿਆਂ, ਪਿਆਜ਼ ਅਤੇ ਬੇਕਨ ਨਾਲ ਉਬਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਚੀਕ ਰਹੇ ਹਨ 'ਆਓ ਮੈਨੂੰ ਖਾਓ, ਆਓ ਮੈਨੂੰ ਖਾਓ।"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਨਾ ਦਿਓ; ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿੰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪੈਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅੰਡੀਆਂ।"

"ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹੇਗਾ," ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਾਕੀ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਲਈ, ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਪਣਾ ਰਸੋਈਆ, ਕੇਟਰਰ ਅਤੇ ਲਾਰਡਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਆਲਿਟੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਜਿਸ ਸੂਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਲਾਰਡਰਾਂ ਜਾਂ ਸਟੋਰ-ਰੂਮਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਾਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੇਟਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਕੋਰਨ ਜਾਂ ਮੇਡਲਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਦੇ ਹਾਂ।"

ਇੱਥੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਸਾਂਚੋ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਹੜਾ ਪੇਸ਼ਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਟੂ-ਪੈਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈ ਆਇਆ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਤਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ, "ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਹੋ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਜੇਰੋਨਿਮੋ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਓ ਅਸੀਂ 'ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ' ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਆਇ ਪੜ੍ਹੀਏ।"

ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਜੇਰੋਨਿਮੋ ਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਬੇਤੁਕੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਉਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਡੌਨ ਜੁਆਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ 'ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ' ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਸ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ?"

"ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ," ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਵਜੋਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਇੰਨੀ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੂਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ, ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਸਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਭੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਵਿਚ ਭੁੱਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਉਸਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਸਥਿਰਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?" ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਕੌਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਖੁਦ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਕਹੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਅਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਜੇ ਕਹੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਕਿ ਦੋ ਸੱਜਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੰਝ ਜਾਪਦੇ ਸੁਨ, ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਗਲੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪੁਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਪਾਉਂਦਿਆਂ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਦਿੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿੱਖ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਨੇਰ, ਤੁਸੀਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਅਸਲੀ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਹੋ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੁਵੇਰ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ, ਉਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿਚ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੜੱਪਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਰੱਖੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ; ਪੂਰ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, "ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਲੇਖਕ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੱਭੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ; ਅਗਲਾ ਇਹ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਅਰਗੋਨੀਜ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਸਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਚਾਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮੋਰੀ ਗੁਟੀਰੇਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਡਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਹਰ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਵਿਚ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ!" ਇਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਮੋਰੀ ਗੁਟੀਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿਤਾਬ ਦੁਬਾਰਾ ਲਓ, ਸੀਨਰ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਹੈ।"

"ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਤੋਂ, ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਜੇਰੋਨਿਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੂੰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੈਂ, ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸਕੁਆਇਰ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਨਵਾਂ ਲੇਖਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਫੀਡਰ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੁਖੌਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਂਚੋ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਜੀਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਛੁਡ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; 'ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਘੰਟੀਆਂ ਵਜਾਉਣੀਆਂ ਹਨ; 'ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ।'"

ਦੋਵਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਮਰਤਾ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ। ਸਾਂਚੇ ਸਟੂਅ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਛੇ ਰਿਹਾ। ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੁਕਾਨ ਮਾਲਕ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਂਚੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਗਊ-ਅੰਡੀ ਅਤੇ ਵੱਛਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੌਰਾਨ ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਕੁਆਰੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ, ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੋਈ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਕੋਮਲ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੀ ਹੈ?

ਇਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਕੁੜੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਜਨੂੰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਾਂ ਭਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਸੰਭੋਗ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਇੱਕ ਬਦਸੂਰਤ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀ ਵਾਂਗ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ;" ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਜਾਦੂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਖਾਸ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਿਸ਼ੀ ਮਰਲਿਨ ਨੇ ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਦੋਵਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਦੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ੈਲੀ ਤੋਂ ਵੀ ਓਨੇ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਜਾਪਦਾ ਸੀ,ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਾਂਚੋ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕਰਕੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ X ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲੇਖਕ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੂਜਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪੇਟੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੂਜਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਵੀ ਨਾ ਕਹੇ।"

"ਪਰ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਜੇਰੋਨਿਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤੁਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਝੂਠ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਯੋਗ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਹਾਂ; ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਬਹਾਦਰ, ਸਿਆਣਾ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ, ਮਜ਼ਾਕੀਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪੇਟੂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਰਾਬੀ।"

"ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਨੁਮਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਦੇ ਮੂਲ ਲੇਖਕ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਐਪਲੇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪੇਂਟ ਕਰੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਕਰਨ ਦਿਓ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਾਲ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕੱਢਣ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਇਸਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਬਰ ਅਕਸਰ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਸੀਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ," ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਬਰ ਦੀ ਢਾਲ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇਗਾ।"

ਰਾਤ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀਤਿਆ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਅਤੇ ਗੰਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਰਨੇਸ ਜੂਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਾਲ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਵਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਉਸਨੂੰ ਉਹੀ ਹੋਣ ਦਿਓ ਜੋ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਕਾਢ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਰਹਿਤ, ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬ, ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਅਮੀਰ।

"ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸ ਨਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਲੇਖਕ ਦੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਕਰੋਗੇ," ਡੌਨ ਜੇਰੋਨਿਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਜੂਸਟੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸੌਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਖਣ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਲਵਿਦਾ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਅਤੇ ਡੌਨ ਜੇਰੋਨਿਮੋ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਾਗੋਨੀ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸਲੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਸਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਰਾਏ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਦੱਸੇ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖੇ।

60

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਇਹ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸਵੇਰ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਠੰਡੇ ਦਿਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸੁਰਾਏ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਨੂੰ ਛੂਹੇ ਬਿਨਾਂ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਸੜਕ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ; ਉਹ ਇਸ ਨਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਹੋਇਆ, ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸੜਕ ਤੋਂ ਹਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਓਕ ਜਾਂ ਕਾਰਕ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਓਨਾ ਸਟੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟਿਕਾਇਆ, ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਵਧੀਆ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ, ਨੀਂਦ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ। ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਭੁੱਖ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ, ਜਾਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਅੱਖ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ। ਇੱਕ ਪਲ ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਸਦੀ ਗੁਧੀ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ; ਫਿਰ ਰਿਸ਼ੀ ਮਰਲਿਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮੋਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸਾਰਾ ਸਬਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਆਲਸ ਅਤੇ ਦਾਨ ਦੀ ਘਾਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਘੱਟ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ: "ਜੇ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਨੇ ਗੋਰਡੀਅਨ ਗੰਢ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, 'ਕੱਟਣਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ,' ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰੇ ਏਸ਼ੀਆ ਦਾ ਸਰਬੋਤਮ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਨਾ ਤਾਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਘੱਟ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਪਾਅ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਕੋਰੜੇ ਮਿਲਣਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਮਾਰੇ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੇ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੈਤਰ ਤੋਂ ਆਉਣ ਦਿਓ?"

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਲਗਾਮ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਆਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੀ) ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਬ੍ਰੀਚ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ,

ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਕੌਣ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਜੋ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਪੂੰਝਣ ਲਈ। ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰਵਾਹ ਦੇ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ, ਇਸ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ, ਤੈਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ।"

"ਇਸਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਿਉਂਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਬੋਲੋ ਸਾਡੀ ਸੁਣ ਲੈਣਗੇ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਰੜਿਆਂ ਦਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਸਵੈਇੱਛਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦਿਮਾਗ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ।"

"ਇਹਨੂੰ ਤੇਰੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਦਿਲ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਹੈਂ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਜੋਕਰ ਹੈਂ, ਪਰ ਮਾਸ ਦਾ ਕੋਮਲ ਹੈਂ;" ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਂਚੋ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਜੁਝਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੀ ਅੱਡੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਗੋਡਾ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਦਬਾ ਕੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਹਿੱਲ ਸੱਕੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਹ ਲੈ ਸੱਕੇ।

"ਹੁਣ ਕਿਵੇਂ, ਗੱਦਾਰ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।"ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮਾਲਕ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ? ਕੀ ਤੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਹੀ ਰਾਜਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕ੍ਰਿਹਾ; "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਮਾਲਕ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ; ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ -

ਗੱਦਾਰ ਅਤੇ ਡੋਨਾ ਸਾਂਚਾ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਤੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਵੇਂਗਾ।" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੂਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਂਚੋ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਝੁਕਾ ਕੇ ਬੈਠਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਛੂਹ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕਰਕੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ੋ ਦੇ ਦੋ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਜੁੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੋਜ਼ੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਕੰਬ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰੱਖਤ ਵੱਲ

ਵਧਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਰੱਖਤ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੈਰ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦਰੱਖਤਾਂ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ 'ਤੇ ਵੀਹ ਅਤੇ ਤੀਹ ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਦਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ; ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹਾਂ;" ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਸੀ; ਪਹਿਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਲਟਕ ਰਹੇ ਫਲ ਫ੍ਰੀਬੂਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਸਨ।

ਅਤੇ ਹੁਣ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਿੰਦਾ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕੈਟਲਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰੇਲਗਾਮ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਰਛੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਝੁਕਾ ਕੇ ਪੈਦਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਸਹਾਰਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋੜਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਨੁਕੂਲ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ। ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੇ ਡੈਪਲ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਲਦੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਲਫੇਰਜਾ ਅਤੇ ਵੈਲੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ; ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਲਈ ਇਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਸੀ ਕਿ ਡਿਊਕ ਦੇ ਤਾਜ਼ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਉਹ ਘਰ ਤੋਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਕਮੋਰਬੰਦ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਲੇ ਪਹਿਨਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹਨਾਂ ਨੇਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਮਾਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਲੁਕਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਉਸ ਪਲ ਆਉਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਚੱਤੀ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਪਰਸੂਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਸਖ਼ਤ ਪਹਿਲੂ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਾਕ ਦਾ ਕੋਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਕਮਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਪਿਸਤੌਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੈਟ੍ਰੇਨੇਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਵਪਾਰ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ) ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰਾਈਫ਼ਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਗਈ, ਇਸ ਲਈ ਕਮੋਰਬੰਦ ਬਚ ਗਿਆ। ਉਹ ਦੁਰਖਤ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਬ੍ਰਰਛਾ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਢਾਲ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਵਚ ਵਿਚ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਦਾਸੀ ਖੁਦ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੰਨਾ ਨੀਵਾਂ ਨਾ ਹੋ, ਭਲਾ ਆਦਮੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਬੁਸੀਰੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਫਸਿਆ, ਸਗੋਂ ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਹੈਂ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਾਲਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦਿਆਲੂ ਹਨ।"

"ਮੇਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਕਾਰਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹਾਂ, ਹੇ ਬਹਾਦਰ ਰੋਕ, ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬ੍ਰੇਲਗਾਮ ਫੜ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਆਪਣਾ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਰਹਿਣਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਮੁਹਾਨ ਰੋਕ, ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਬਰਛੇ ਅਤੇ ਢਾਲ ਨਾਲ ਪਾਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿਚ

ਲਿਆਉਣਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲੜਾ ਮੱਝਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲੋਂ ਪਾਗਲਪਨ ਵਰਗੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਅਤੇ ਦੂਰੋਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਪਰਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਕਿਸਮਤ ਸਮਝੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ; ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਿਲਕਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਟੇਢੀ ਕਿਸਮਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰ ਲਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਵਰਗ ਅਜੀਬ ਚੱਕਰੀ ਤੁਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ, ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਰਹਸਮਈ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੀ, ਜਿੰਸ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਆਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਧਾਰ ਅਤੇ ਬੁੱਚਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਢਿੱਲਾ ਫ੍ਰਰੰਕ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਵਾਲੂਨ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੋਪੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਟਾਈਟ ਫਿਟਿੰਗ ਵਾਲੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬੂਟ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਪਰਸ, ਖੰਜਰ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਸਕਟੂਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਮਰ 'ਤੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਸੀ।

ਰੌਲੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਬਹਾਦੁਰ ਰੋਕ, ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਿਚ ਰਾਹਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਲੱਭਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਕਲੌਡੀਆ ਜੇਰੋਨੀਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਈਮਨ ਫੈਰਟ ਦੀ ਧੀ, ਤੇਰੀ ਚੰਗੀ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਕਲਾਉਕੇਲ ਟੋਰੇਲਸ ਦੀ ਖਾਸ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਜੋ ਤੇਰੀ ਵੀ ਤੇਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੈ। ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਇਸ ਟੋਰੇਲਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁਤਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੇ ਘੱਟੋ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸੁਨ, ਡੌਨ ਵਿਸੇਂਟ ਟੋਰੇਲਸ। ਖੈਰ, ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੀ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਜਾਂ ਨੇੜੇ, ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੌਕੇ ਨਾ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਚਲ ਨਾ ਹੋਵੇ।" ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਗੇ ਵਧਾਏ। ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਕੇ, ਉਹ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰਧਾਂਜਲੀ, ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ; ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਮੈਂ ਇਹ ਪਹਿਰਾਵਾ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਹਿਰਾਵਾ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਡੌਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਲੀਗ ਤੋਂ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਹਾਨੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਬੰਦੂਕ ਉਸ 'ਤੇ ਚੁਲ੍ਹਾਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਵੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ, ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ,

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਆਵਾਗਮਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਡੰਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

ਰੌਕ, ਸੁੰਦਰ ਕਲਾਉਡੀਆ ਦੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਸੁਭਾਅ, ਉੱਚੇ ਜੋਸ਼, ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਆਓ, ਸੇਨੇਰਾ, ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ।" ਡੰਨ ਕ੍ਰਿਸਟਮੇਟ, ਜੋ ਕਲਾਉਡੀਆ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਘੋੜਾ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ; ਮੈਂ ਇਸ ਸੂਰਬੀਰ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮਰਿਆ ਜਾਂ ਜਿਉਂਦਾ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੱਕ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਕਲਾ ਹੈ; ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਮੁੱਕਰ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਦੇ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਗਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸਹੀ ਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਲੱਖੀ ਵਿਚ ਨਾ ਬਦਲਦੇ ਤਾਂ ਉਕਤ ਕੁੜੀ ਇਸ ਮਿੰਟ ਉਹ ਨਾ ਹੁੰਦੀ।"

ਰੋਕ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸੁੰਦਰ ਕਲਾਉਡੀਆ ਦੇ ਸਾਹਸ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜ਼ਖਮੀ ਜਾਂ ਮਾਰੇ ਗਏ ਡੰਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਕਲਾਉਡੀਆ ਨਾਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਕਲਾਉਡੀਆ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਤਾਜ਼ੇ ਡੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਖੂਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੌਰੇ ਪਾਸੇ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਢਲਾਣ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਕਿ ਇਹ ਡੰਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਹਟਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੰਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ ਪਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਲਾਉਡੀਆ ਅਤੇ ਰੋਕ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧੇ; ਨੌਕਰ ਰੋਕ ਦੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਡੰਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਲਾਉਡੀਆ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਅੱਧੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਨਾ ਆਉਂਦੇ।"

ਜ਼ਖਮੀ ਸੱਜਣ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਦ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਗਲਤ ਔਰਤ, ਕਿ ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਜਾਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ

ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਸੋਚ ਜਾਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਤੈਨੂੰ ਬੁਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਅਮੀਰ ਬਾਲਵਾਸਟ੍ਰੋ ਦੀ ਧੀ ਲਿਓਨੇਰਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ?"

"ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੇਰੀ ਬੇਰਹਿਮ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਇਹ ਖ਼ਬਰਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਈਰਖਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਦਬਾਓ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਤੀ ਬਣਾ ਲਓ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧੀਆ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਗਲਤੀ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਰੋੜੇ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਇੰਨਾ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਦੀ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਹੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਲੇਟ ਗਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸੇ ਪਲ ਮੌਤ ਦੀ ਕੜਵੱਲ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਰੌਕ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਨੌਕਰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਛਿੜਕਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਭੱਜੇ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਨਹਾਇਆ। ਕਲਾਉਡੀਆ ਆਪਣੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ, ਪਰ ਡੌਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਉਸ ਪੈਰੋਕਸਿਜ਼ਮ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ, ਕਲਾਉਡੀਆ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ਪਤੀ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਵਾਂ ਨਾਲ ਹਵਾ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰਲਾਪ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਵੱਜਾ ਦਿੱਤਾ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਹਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ ਜੋ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਆਉਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। "ਜ਼ਾਲਮ, ਲਾਪਰਵਾਹ ਔਰਤ!" ਉਹ ਚੀਕ ਉੱਠੀ, "ਤੂੰ ਕਿੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਗਈ! ਹੇ ਈਰਖਾ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ! ਹੇ ਪਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਮੇਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਕਬਰ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈ ਹੈ!"

ਕਲੌਡੀਆ ਦੇ ਵਿਰਲਾਪ ਇੰਨੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਤਰਸਯੋਗ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਕ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੰਝੂ ਵਹਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵਹਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਨੌਕਰ ਰੋਂਦੇ ਰਹੇ, ਕਲਾਉਡੀਆ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੁੱਖ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਘਰ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿਚ ਰੌਕ ਗਿਨਾਰਟ ਨੇ ਡੌਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿੰਡ, ਜੋ ਕਿ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਮੱਠ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਮਾਸੀ ਮੱਠ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਲਾਉਡੀਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੰਝੂਆਂ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਵਿਦਾ ਹੋ ਗਈ। ਡੌਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਦੇ ਨੌਕਰ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਰੌਕ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਾਉਡੀਆ ਜੇਰੋਨੀਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ; ਪਰ ਕੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਈਰਖਾ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਉਦਾਸ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਜਾਲ ਬੁਣਿਆ ਸੀ?

ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਢੰਗ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਲਈ ਵੀ ਖ਼ਤਰੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੈਸਕਨ ਸਨ, ਬੇਰਹਿਮ ਲੋਕ, ਉਸਦੀ ਬੋਲੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਰੋਕ ਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਡੈਪਲ ਤੋਂ ਖੋਹੇ ਗਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹਨ, ਪਰ ਤਿੰਨ ਰੁਮਾਲ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਨ ਗਾਇਬ ਸਨ।

"ਯਾਰ, ਤੂੰ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?" ਇੱਕ ਖੜ੍ਹੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਰੀਅਲਾਂ ਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੇਰਾ ਸਕੁਆਇਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਜਿਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕੱਪੜੇ, ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਜੋ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਡ ਲਈ ਇੰਨੇ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸ਼ੇਅਰ ਕੀਤੇ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਵੰਡ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ, ਤਾਂ ਰੋਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜੀਵਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।"

ਇਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚੋਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ।"

ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਾਰਕਬੱਸ ਦੇ ਬੱਟ-ਐਂਡ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਂਚੇ ਦਾ ਸਿਰ ਤੋੜ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਨ ਲਈ ਨਾ ਬੁਲਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਸਾਂਚੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਡਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ।

ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ, ਜੋ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੌਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਨ, ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਟੁਕੜੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਰੋਕ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਹਾਂ?"

"ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ," ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਓ," ਰੋਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆਓ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਬਚਾਓ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਰੋਕ, ਇਕੱਲੇ ਰਹਿ ਗਏ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਸਕੁਆਇਰ ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਰੋਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੈਨਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਾਡਾ, ਅਜੀਬ ਸ਼ਾਹਸ, ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਖ਼ਤਰੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾਈ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਚੈਨ ਜਾਂ ਚਿੰਤਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਉਹ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪਿਆਸ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਕੋਮਲ ਦਿਲ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹਾਂ, ਧੋਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਬਿਹਤਰ ਆਵੇਗਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮੀਰ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾਈ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਪ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਦਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੋੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਉਲਝਣਾਂ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਰੋਕ ਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ, ਕਤਲ ਅਤੇ ਠੱਗੀ ਵਰਗੇ ਧੰਦਿਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨੇਕ ਸੋਚ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਨ ਰੋਕ, ਸਿਹਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿਚ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਜੋ ਸਾਡਾ ਡਾਕਟਰ ਹੈ, ਉਹ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਠੀਕ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਨਾ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਪਾਪੀ ਮੂਰਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਦਿਖਾਈ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਦਿਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਕੁਮਜ਼ੋਰੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੌਦਾ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਪੱਸਿਆ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿਚ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਰੱਖ ਦੇਣਗੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਕਲਾਉਡੀਆ ਜੇਰੋਨੀਮਾ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਨਾਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਕੁਆਇਰ ਆਏ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦੋ ਸੱਜਣ, ਪੈਦਲ ਦੋ ਸ਼ੁਰਧਾਲੂ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇੱਕ ਕੋਚ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਛੇ ਨੌਕਰ ਪੈਦਲ ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਖੱਚਰ ਸਵਾਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਘੇਰਾ

ਬੁਣਾਇਆ, ਦੋਵੇਂ ਜੱਤੂ ਅਤੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ, ਡੂੰਘੀ ਚੁੱਪ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ, ਮਹਾਨ ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸੱਜਣਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸਨ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਹੜਾ ਪੈਸਾ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸਨ; "ਸੀਨੋਰ," ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਸੀਂ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਪੈਦਲ ਸੈਨਾ ਦੇ ਦੋ ਕਪਤਾਨ ਹਾਂ; ਸਾਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇਪਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਸਲੀ ਲਈ ਆਰਡਰ ਅਧੀਨ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਲਗਭਗ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸੌ ਤਾਜ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ, ਸਾਡੀ ਧਾਰਨਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭੰਡਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।"

ਰੋਕ ਨੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਪਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰੋਮ ਲਈ ਜਹਾਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਰੀਅਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੈਚ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਸੀ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਿਹੜੇ ਪੈਸੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੈਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੋਨਾ ਗੁਏਓਮਾਰ ਡੀ ਕੁਇਨੋਨਸ ਹਨ, ਜੋ ਨੇਪਲਜ਼ ਵਿਖੇ ਵਿਕਾਰੀਆ ਦੇ ਰੀਜੈਂਟ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਧੀ, ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੁਏਨਾ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਛੇ ਨੌਕਰ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਛੇ ਸੌ ਤਾਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ," ਰੋਕ ਗਿਨਾਰੂਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨੌਂ ਸੌ ਤਾਜ ਅਤੇ ਸੱਠ ਰੀਅਲ ਹਨ; ਮੇਰੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਦੇਖੋ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਗਣਿਤ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਹਾਂ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਦੀ ਲੰਬੀ ਉਮਰ ਹੋਵੇ, ਉਸਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਡਰਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ!" ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਏ।

ਕਪਤਾਨਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਦਿਖਾਈ, ਰੀਜੈਂਟ ਦੀ ਔਰਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਹੁੰਦੀ ਦੇਖ ਕੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਰੋਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ; ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਧਨੁਸ਼ ਦੀ ਗੋਲੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਪਤਾਨਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ੁਭਮਾਨ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਭਗਤ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੱਠ ਤਾਜ ਅਤੇ ਰੀਜੈਂਟ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅੱਸੀ ਤਾਜ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਉਸਦੇ ਗਾਇਨ ਨਾਲ ਹੀ ਮਠਾਰੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ;' ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਅਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕਾਵਟ, ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਆਚਰਣ ਨਾਲ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਮਿਲੋ ਜੋ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਣ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਸਿਪਾਹੀਆਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਨੂੰ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਗੁਣਵੰਤਾ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਕਪਤਾਨਾਂ ਨੇ ਰੋਕ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਕੀਤੇ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਛੱਡਣ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੌਮਝਦੇ ਸਨ। ਸੈਨੋਰਾ ਡੋਨਾ ਗੁਏਓਮਾਰ ਡੀ ਕੁਇਨੋਨਸ ਮਹਾਨ ਰੋਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸ ਗਲਤੀ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਦਕਿਸ਼ਮਤ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀਆਂ ਅਟੱਲ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰੀਜੈਂਟ ਦੀ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅੱਸੀ ਤਾਜ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਪਤਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸੱਠ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਭੰਡਾਰ

ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਸੁਨ, ਪਰ ਰੁਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੀਹ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਦਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਮੰਗਲੂਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਸ ਇਸ ਯੋਗ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕੇ;" ਅਤੇ ਫਿਰ ਲਿਖਣ ਸਮੱਗਰੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲਿਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਚਾਲਨ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ, ਉਸਦੇ ਉਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਆਚਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਡਾਕੂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਮੰਨਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਿਆ।

ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਗੈਸਕੋਨ ਅਤੇ ਕੈਟਲਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡਾ ਇਹ ਕਪਤਾਨ ਹਾਈਵੇਅਮੈਨ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਪਾਦਰੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੰਨਾ ਉਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਸਾਡੀ ਨਹੀਂ।"

ਬਦਕਿਸਮਤ ਯੋਧਾ ਇੰਨਾ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਪੁਰ ਰੋਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢ ਕੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਲਗਭਗ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਂ ਬੇਰਹਿਮ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।" ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਇੰਨਾ ਸਤਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਰੋਕ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਮੀਲੈਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਚੁਰਚਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ, ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸੱਭ ਤੋਂ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ਼ ਤੋਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਸੇਂਟ ਜੌਨ ਦੇ ਬੈਪਟਿਸਟ ਦਿਵਸ 'ਤੇ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਪੂਰੇ ਕਵਚ ਵਿਚ, ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਗਧੇ 'ਤੇ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਿਆਰੇਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੁਟਕਾਉਣ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕੈਡੇਲ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਣ; ਪਰ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਅਤੇ ਚੁਲਾਕ ਗੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਆਮ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕੇ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਹਾਈਵੇਮੈਨ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨਾਲ ਬਦਲ ਕੇ, ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

61

ਅਧਿਆਇ

ਬ੍ਰਾਰਸੀਲੋਨਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੁ ਹੋਣ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਚਤੁਰਾਈ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ

ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਰੋਕ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਬਿਤਾਏ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ। ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਉਹ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਨ, ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੂਜੀ ਜੁਗ੍ਹਾ; ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕਿਸ ਤੋਂ, ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕਿਸ ਲਈ। ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਸੁੱਤੇ ਸਨ, ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਤੋੜਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਣ ਲਈ। ਜਾਸੂਸਾਂ ਅਤੇ ਸਕਾਊਟਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ, ਸੈਂਟੀਨਲਾਂ ਨੂੰ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਾਰਕਬੱਸਾਂ ਦੇ ਮੈਚ ਵਜਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਵਰਤੇ ਹੋਏ ਫਲਿੰਟਲੌਕ ਲਈ। ਰੋਕ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਬਿਤਾਈਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਦੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਐਲਾਨਾਂ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਣਗੇ; ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਦੁਖੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ! ਅਖੀਰ ਵਿਚ, ਕੁਦੇ-ਕੁਦੇ ਨਾ-ਮਾਤਰ ਸੜਕਾਂ, ਛੋਟੇ ਕੱਟਾਂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਰਸਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਰੋਕ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ, ਛੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨਾਲ, ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ। ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੇਂਟ ਜੌਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ; ਅਤੇ ਰੋਕ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦਸ ਤਾਜ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਸੁਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ) ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਛੱਡ ਗਏ।

ਰੋਕ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੂਰਬ ਦੀਆਂ ਬਾਲਕੋਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਅਰੋਰਾ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗਾ, ਘਾਹ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਵੀ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਕਲੈਰੀਅਨ ਅਤੇ ਢੋਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਅਤੇ ਘੰਟੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਅਤੇ ਇੱਕ ਟੈਂਪੂ, ਟੈਂਪੂ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੌੜਾਕਾਂ ਦੇ "ਉੱਥੇ ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ!" ਦੇ ਚੀਕਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

ਸੁਵੇਰ ਵੇਲੇ ਸੂਰਜ ਲਈ ਰਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਜੋ ਕਿ ਬਕ੍ਲਰ ਤੋਂ ਵੀ ਚੌੜਾ ਚਿਹਰਾ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੂਰੀ ਦੀ ਨੀਵੀਂ ਰੇਖਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਣ ਲੱਗਾ; ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਣਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਚੌੜਾ ਲੱਗਿਆ, ਰੁਈਡੇਰਾ ਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਆਂ ਸੁਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਮੁੰਦਰੀ ਕੱਢੇ ਦੀਆਂ ਗੈਲੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਛੱਤਰੀ ਹੇਠਾਂ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰੀਮਰਾਂ ਅਤੇ ਪੈਨਨਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਹਵਾ ਵਿਚ ਕੰਬਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦੇ ਅਤੇ ਵਹਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਵਾਰ ਬਿਗਲ, ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲੇਰੀਅਨ ਵਜ ਰਹੇ ਸਨ

ਅਤੇ ਦੂਰ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਹਵਾ ਨੂੰ ਸੁਰੀਲੇ ਜੰਗੀ ਸੁਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਝੜਪ ਕਰੂਜ਼ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਧੀਆ ਘੋੜਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲਿਵਰੀਆਂ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਵਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਘੋੜਸਵਾਰ, ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਰਹੇ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਗੈਲਰੀਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਤੋਪਾਂ ਨੇ ਹਵਾ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਗੈਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੈਂਗਵੇ ਤੋਪਾਂ ਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਚਮਕਦਾਰ ਸਮੁੰਦਰ, ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਧਰਤੀ, ਸਾਫ਼ ਹਵਾ - ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਵਾਰ ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ - ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਡੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਵੇਂ ਸਨ।

ਅਤੇ ਹੁਣ ਘੋੜਸਵਾਰ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਰੋਕ ਨੇ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਆਗਤ ਹੈ, ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਬੱਤੀ, ਤਾਰਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਸਿਨੇਸਰ! ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਲੁਕਾ ਮੁੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਹੈ; ਝੂਠੇ, ਕਾਲਪਨਿਕ, ਅਪੋਕ੍ਰਿਫਲ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਝੂਠੇ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੱਚਾ, ਜਾਇਜ਼, ਅਸਲੀ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ!"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਨਾ ਹੀ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗੇ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਫ਼-ਸ਼ਾਫ਼ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਸੱਟਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜੋ ਅਰਾਗੋਨੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਉਹ ਘੋੜਸਵਾਰ ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਓ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦੋਸਤ ਹਾਂ;" ਜਿਸ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ, ਸੁਰ ਨਾਈਟ, ਧੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਮਹਾਨ ਰੋਕ ਦੀ ਧੀ ਵਰਗੀ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਜਿਥੇ ਚਾਹੋ ਲੈ ਜਾਓ; ਮੇਰੀ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ।"

ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਘੱਟ ਨਿਮਰਤਾ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ, ਕੁਲੈਰੀਅਨ ਅਤੇ ਢੋਲ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਦੁਸ਼ਟ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦਾ ਲੇਖਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੰਡੇ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟ ਤੋਂ ਵੀ ਦੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਨੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਲੇਰ ਬੇਰਹਿਮ ਅਰਚਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੈਪਲ ਦੀ ਪੂਛ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਪੂਛ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਹਰੇਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਫਰੰਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਪਾ ਦੇਣ। ਗਰੀਬ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੇ ਅਜੀਬ ਸੰਪਰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੂਛਾਂ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਦਬਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪੀੜਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ, ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਡੌਨ ਕਿਇਕਸੋਟ, ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਜੇਡ ਦੀ ਪੂਛ ਤੋਂ ਪਲਮ ਕੱਢਣ ਲਈ ਭੱਜਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਡੈਪਲ ਲਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਕੰਡਕਟਰਾਂ ਨੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ

ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਦੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੈਂਕੜੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਗਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਡੇਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਵਾਰ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੰਡਕਟਰ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਸੱਜਣ ਦਾ; ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ।

62

ਅਧਿਆਇ

ਜੋ ਕਿ ਜਾਦੂਈ ਸ਼ਿਰੂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਹੋਰ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਅਣਕਹੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇ ਜਾ ਸਕਦੇ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਦਾ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਮੋਰੇਨੋ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਪੁੱਖ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਤੁਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਟਕਾਉਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਢੰਗ ਨਾਲੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤੁਰੀਕੇ ਬਣਾਉਣੇ ਲੱਗ ਪਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਵਚ ਉਤਾਰ ਕੇ, ਉਸ ਤੁੰਗ ਕੈਮੋਇਸ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਸੜਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਲਟਕਦੀ ਇੱਕ ਬਾਲਕੋਨੀ 'ਤੇ, ਭੀੜ ਅਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਵਾਂਗ ਵੇਖਦੇ ਸਨ। ਘੋੜਸਵਾਰ ਘੋੜਸਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਵਿਆਹ, ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਰ, ਡਿਊਕ ਵਰਗਾ ਇਕ ਹੋਰ ਕਿਲ੍ਹਾ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਫੁੱਲਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਸਾਂਚੋ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਡਰਾਮੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨੌਕਰ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਟਕਦੇ ਰਹੇ। ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਜਰ ਬੁਲੇਂਕੇ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮੀਟ ਦੀਆਂ ਗੇਂਦਾਂ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹਨ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ।"

"ਨਹੀਂ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ, ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲਾਲਚੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਥੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਐਕੋਰਨ ਜਾਂ ਗਿਰੀਆਂ ਖਾ ਕੇ ਜੀਣ ਦੇ ਆਦੀ ਹਾਂ। ਯਕੀਨਨ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਛੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਲਟਰ ਨਾਲ ਦੌੜਦਾ ਹਾਂ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਾਹਰਲਾ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਖਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੰਤਿਕਾਰਯੋਗ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਦਾ ਸੰਤਿਕਾਰ ਨਾ ਕਰਦਾ।"

"ਦਰਅਸਲ," ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਸਫਾਈ ਪਿੱਤਲ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ 'ਤੇ ਉੱਕਰੀ ਅਤੇ ਉੱਕਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ

ਸੁਦੀਵੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਭੁੱਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਲਚੀਪਣ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਜਬਾੜਿਆਂ ਨਾਲ ਚਬਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਸਫਾਈ ਦਾ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਵਰਨਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੁਲੀਕੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ, ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅੰਗੂਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਨਾਰ ਦੇ ਛਿਲਕੇ ਵੀ ਕਾਂਟੇ ਨਾਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ!" ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਸਾਂਚੋ ਗਵਰਨਰ ਰਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਬਾਰਾਟਾਰੀਆ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਬਾਰੇ। ਮੈਂ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇਸ 'ਉੱਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਆਪਣਾ ਆਰਾਮ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਮਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਦੇਖਣਾ ਸਿੱਖਿਆ; ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਰਦਾ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਬਚ ਗਿਆ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਸ਼ਰਮਕਾਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਹੱਥੋਂ ਫੜ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਦੇ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋਸੁਪਰ ਦੀ, ਉਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਕੀ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਰੋਮਨ ਸ਼ੁਮਰਾਟਾਂ ਦੇ ਬੁੱਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਸਿਰ ਜੋ ਕਾਂਸੀ ਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਸਾਹਸ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਜਿਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋਗੇ।"

"ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ 'ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਝੰਡਾ-ਪੱਥਰ ਰੱਖਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ, ਸ਼ੈਨੇਰ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ" (ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ), "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜ਼ਬਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕੋ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਪ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਉਸ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ," ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਸੁਣੋਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭੇਦ ਦੱਸ ਸਕਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਸ 'ਤੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਲੈ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਂਸੀ ਦੇ ਸਿਰ, ਪੂਰੇ ਮੇਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ੈਸਪਰ ਦੇ ਚੌਕੀ ਉੱਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਿਰ, ਸੇਨੇਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ

ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਘੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਲ, ਜਨਮ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਐਸਕੋਟੀਲੋ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਿਰ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕੈਂਪਾਸ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ, ਉਸਨੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਚੁੱਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕੀ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਮੁਖੀ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜ਼ ਦੱਸਣ ਲਈ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਬਾਕੀ ਸੱਜਣ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਹੋਏ ਕਈ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਹਾਦਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।

ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉਹ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੈਰ ਲਈ ਲੈ ਗਏ, ਉਸਦੇ ਕਵਚ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸ਼ੂਰੋਂ ਗੁਲੀ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਭੂਰੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਕੋਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਬਰਫ਼ ਹੀ ਪਸੀਨਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਰੇਕੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਖੱਚਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸਰਕੋਟ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਚੁਮਚਾ ਸਿਲਾਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ, "ਇਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਹੈ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੈਰ-ਸਪਾਟੇ 'ਤੇ ਨਿਕਲੇ, ਤੁਖ਼ਤੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਏ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ, "ਇਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸ਼ੁਨ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਰਹੇ ਸੋਨ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਨਾਈਟ-ਏਰੈਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਛਾ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਦੇਖੋ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ, ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਦੇਖੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।"

"ਸੱਚ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅੱਗ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਜਾਂ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੇਕੀ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਜੋ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਮਕਦਾ ਹੈ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ, ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, "ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੈਨੂੰ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਮਝਦਾ ਹੈ! ਕੀ! ਕੀ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਣਗਿਣਤ ਸ਼ਰਾਬ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈਂ? ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੈਂ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਤੇਰੇ ਕੁਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਬਲੈਕਹੈਡ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਦਾਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਹਨ! ਤੂੰ ਘਰ ਜਾ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਲਗਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।"

"ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਜਾਓ, ਭਰਾ," ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਨਾ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੇ। ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਨੇਕੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਮਿਲੇ; ਜਾਓ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉੱਥੇ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿਓ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਸਹੀ ਹੈ," ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਚੁਭਣ 'ਤੇ ਲੱਤ ਮਾਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ੁਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਲੈਕਹੈਡ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੀ ਨਾਈਟ-ਗੁੰਲਬਾਤੂ ਦੇ ਚੈਨਲ ਦੁਆਰਾ ਟਪਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹੇ, ਜੇਕਰ, ਅੱਜ ਤੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਮਥੂਸੇਲਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੀਵਾਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪੁੱਛੇ।"

ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੈਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ; ਪਰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਤਖ਼ਤੀ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਬਾਅ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉਤਾਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਰਾਤ ਆਈ ਅਤੇ ਉਹ ਘਰ ਜ਼ਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਨਾਚ ਪਾਰਟੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਜੀਬ ਭਰਮਾਂ ਨਾਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਆਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਨਾਚ ਲਗਭਗ ਦਸ ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸਨ, ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਮਰ ਸਨ, ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਚਾਲਾਂ ਖੇਡਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸਨ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਨੱਚਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਥੱਕ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਥਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਲੰਬੇ, ਪਤਲੇ, ਪੁਤਲੇ ਅਤੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਬੇਢੰਗੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੁਸਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ।

ਸਮਲਿੰਗੀ ਔਰਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਦਤਮੀਜ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਖ਼ਤ ਦਬਾਇਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਫ਼ਰੀਟ, ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ! ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਣਚਾਹੇ ਯਤਨ; ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨਾਲ, ਔਰਤਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੋ ਮੇਰੀ ਰਾਣੀ ਹੈ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ, ਮੈਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗੀ;" ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਨਾਚ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਾਰੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ।

ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜਿਆ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਬੁਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਨੱਚਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ; ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਇਰਾਂਟ ਕੈਪਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ; ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਕੈਪਿੰਗ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਜੁੱਤੀ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਰਫਾਲਕਨ ਵਾਂਗ ਜੁੱਤੀ ਸੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਨੱਚਣ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੂਰੇ ਬਾਲ-ਰੂਮ ਨੂੰ ਹੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੱਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੰਢ ਨੂੰ ਪਸੀਨਾ ਕੱਢ ਸਕੇ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਾਦੂਈ ਸਿਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ, ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੂੰ ਗੋਦ 'ਤੇ ਥਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਰਾਤ ਲਈ ਰੁਕੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ ਸੌਂਪਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਹ ਜਾਦੂਈ ਸਿਰ ਦੇ ਗੁਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਦੂ ਦੇ ਭੇਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ, ਇੰਨੀ ਕਲਾਤਮਕ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰ ਦੇ ਕੰਨ ਕੋਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਖੁਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਰ ਇੰਨੀ ਨੀਵੀਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਕਿ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?"

ਸਿਰ ਨੇ, ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹਰਕਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, "ਮੈਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕੇ। "ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਹਨ?" ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, "ਤੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ, ਤੇਰੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ, ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਮ ਦਾ।"

ਹੁਣ ਤਾਜ਼ਾ ਹੈਰਾਨੀ ਸੀ; ਹੁਣ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਾਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਹਟਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ, ਹੇ ਰਿਸ਼ੀ ਮੂਖੀ, ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੂਖੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੂਖੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੂਖੀ! ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦਿਓ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਵੁਕ ਅਤੇ ਜ਼ਜ਼ਬਾਤੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਗੇ ਆਈ ਡੋਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ, "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮੁਖੀ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਾਂ?" ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ, "ਬਹੁਤ ਨਿਮਰ ਬਣੋ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਨਿਰਪੱਖ ਸਵਾਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਸਹੇਲੀ ਆਈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, "ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ, ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ;" ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਵਾਬ ਸੀ, "ਸੋਚੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ;" ਅਤੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਔਰਤ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ, "ਉਸ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੋ ਸ਼ਲੋਕ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਡੋਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ?" "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਜਵਾਬ ਸੀ। "ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।" "ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਡੋਨ ਪੈਡਰੋ ਨੋਰਿਜ਼ ਹੋ," ਜਵਾਬ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਹੇ ਮੁਖੀ, ਕਿ ਤੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ;" ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਇਆ ਦੂਜਾ ਦੋਸਤ ਅੱਗੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮੁਖੀ, ਮੇਰੇ ਵਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀਆਂ ਕੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਹਨ?"

"ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ," ਜਵਾਬ ਸੀ, "ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ।"

ਡੋਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੀ ਪਤਨੀ ਆਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਪੁੱਛਾਂ, ਸਿਰ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹਾਂਗੀ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਪਤੀ ਦਾ ਕਈ ਸਾਲ ਆਨੰਦ ਮਿਲੇ;" ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ, "ਤੂੰ, ਉਸਦੀ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸੁੰਜਮੀ ਆਦਤਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰੇਂਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਦੂਸਰੇ ਅਕਸਰ ਘਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

ਫਿਰ ਡੋਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅੱਗੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਕੀ ਉਹ ਜੋ ਮੈਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਸੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ? ਕੀ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਮੋਹ ਭੰਗ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਜ਼ਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੁਫਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸੁਵਾਲ ਹੈ," ਜਵਾਬ ਸੀ, "ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨਾ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਚੱਲੇਗਾ। ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਮੋਹਭੰਗ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਦੇਖਣ ਦਿਉ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਇੱਛਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਆ ਗਈ ਹੈ।"

ਆਖਰੀ ਸਵਾਲਕੁਰਤਾ ਸਾਂਚੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਵਾਲ ਸੁਨ, "ਮੂਖੀ, ਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ? ਕੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਔਖੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਾਂਗਾ? ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗਾ?" ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਆਇਆ, "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ; ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਬੰਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਰਹੋਗੇ।"

"ਚੰਗਾ, ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ!" ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਨਬੀ ਪੇਰੇਗ੍ਰੁਲੋ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਜਾਨਵਰ, ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੀ ਜਵਾਬ ਹੋਵੇਗਾ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੂਖੀ ਨੇ ਜੋ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ?"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਦੱਸੇ।"

ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਇੱਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ, ਪਰ ਉਹ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸੁਨ, ਸਿਵਾਏ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਜੋ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਜਾਦੂਈ ਰਹੱਸ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਰ ਦੇ ਮਾਡਲ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਕੰਮ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਧੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ। ਮੇਜ਼ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੈਸਪਰ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਂਟ ਅਤੇ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਚੌਕੀ 'ਤੇ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਉਹ ਉਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਚਾਰ ਬਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੰਜੇ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਭਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਥਿਰਤਾ ਨਾਲ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਿਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰੋਮਨ ਸਮਰਾਟ ਦੀ ਛਾਤੀ ਜਾਂ ਮੂਰਤੀ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਂਸੀ ਵਰਗਾ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਖਲਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਜ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਜ਼ ਦਾ ਚੌਕ ਵੀ ਖੋਖਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰ ਦੇ ਗਲੇ ਅਤੇ ਗਰਦਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਉਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਛਾਤੀ ਜਾਂ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਚੌਕ, ਮੇਜ਼, ਗਲੇ ਅਤੇ ਗਰਦਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਖੜ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ, ਟੀਨ ਦੀ ਇੱਕ ਟਿਊਬ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਲੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਟਿਊਬ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਨ-ਟਰੰਪੇਟ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਲੰਘਦੀ ਸੀ, ਸ਼ਬਦ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚਾਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦਾ ਇੱਕ ਭਤੀਜਾ, ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਤੇਜ਼-ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਾਚੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਮਾਮਲਾ ਸੀ; ਬਾਕੀਆਂ ਦਾ ਉਸਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ, ਚਲਾਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ। ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਲਗਭਗ ਦਸ ਜਾਂ

ਬਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਰਹੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਰ ਫੈਲ ਗਈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ, ਇਸ ਡਰੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਚੌਕਸ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ, ਨੇ ਜਾਂਚਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਾਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਗਿਆਨੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਾਂਚੋ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ।

ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿੰਗ 'ਤੇ ਝੁਕਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਘੁੰਮਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੁੰਡੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਗੇ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ, ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਦੋ ਨੌਕਰ ਜੋ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਸੈਰ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਪਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਗਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਵੇਖਿਆ, "ਇੱਥੇ ਛੱਪੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ," ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਦਫ਼ਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸ਼ੀਟਾਂ ਖਿੱਚਦੇ, ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਦੇ, ਇੱਥੇ ਟਾਈਪ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ, ਉੱਥੇ ਸੋਧਦੇ ਦੇਖਿਆ; ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਜੋ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ; ਕਾਮਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਹੈਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਾਰੀਗਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮਹਾਨ, ਇਹ ਸੱਜਣ ਇੱਥੇ ਹਨ" (ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸਨੇ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਿਆ ਹੈ) "ਨੇ ਇੱਕ ਇਤਾਲਵੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਸਾਡੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਲਈ ਟਾਈਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕੀ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ; ਜਿਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸੀਨੇਰ, ਇਤਾਲਵੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਲੇ ਬੈਗਾਟੇਲੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਲੇ ਬੈਗਾਟੇਲ ਸਾਡੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਲੇ ਬਾਗਾਟੇਲ," ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ "ਲੋਸ ਜੂਗੁਏਟਸ" ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿਤਾਬ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਨਿਮਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਤਾਲਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਰੀਓਸਟੋ ਦੇ ਕੁਝ ਪਉੜੀਆਂ ਗਾਉਣ 'ਤੇ ਤੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸ਼ੀਮਾਨ - ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਤਸੁਕਤਾ ਕਰਕੇ - ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪਿਗਨਾਟਾ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਅਕਸਰ," ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂ," ਲੇਖਕ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਓਲਾ ਦੁਆਰਾ?"

"ਬਾਡੀ ਓ' ਮੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਤਾਲਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਾਹਰ ਹੋ! ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਦਾਅ ਲਗਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਤਾਲਵੀ ਵਿੱਚ piace ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ piu ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ mas ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ su ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ arriba ਅਤੇ giu ਦਾ ਅਬਾਜੋ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਦੁਰਲੱਭ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਮਿਹਨਤਾਂ ਲਈ ਝਿਜਕਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ! ਕਿਹੜੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ! ਕਿੰਨੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ, ਜੇ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ, ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਲਾਤੀਨੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਫਲੇਮਿਸ਼ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਰਗਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅੰਕੜੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਧਾਗਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਨਤਾ ਅਤੇ ਚਮਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ; ਅਤੇ ਆਸਾਨ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਨਾ ਤਾਂ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕੁਮਾਂਡ ਦਾ ਤਰਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਟ੍ਰਾਂਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਕਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਪਰ ਮੇਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਵਾਦ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਕੋਈ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਨੁਵਾਦਕ, ਡਾਕਟਰ ਕ੍ਰਿਸਟੋਬਲ ਡੀ ਫਿਗੁਏਰੋਆ, ਆਪਣੇ ਪਾਸਟਰ ਫਿਡੋ ਵਿਚ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਡੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨੂੰਹੀਂ ਹਨ। ਜੌਰੇਗੁਈ, ਆਪਣੀ ਅਮਿੰਟਾ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਅਸਲੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਛਾਪਦਾ ਹਾਂ," ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਤੁੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਡੁਕਾਟ ਬਣ ਜਾਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਇੱਕ ਪਲਕ ਵਿਚ ਛੇ ਰੀਅਲ ਪ੍ਰਤੀ ਕਾਪੀ 'ਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹੋ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਿੰਟਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਖੇਡਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਕਾਪੀਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਪਾਓਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦਰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇਕਰ ਕਿਤਾਬ ਆਮ ਤੌਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਅਜੀਬ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਕੀ!" ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੇਗੀ ਜੋ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਰਾਵੇਦੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ

ਅਹਿਸਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛਾਪਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੱਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਸੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦੇਵੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਆਤਮਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੀ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ; ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਛਾਪਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੋਥੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਣਗਿਣਤ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"

ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਵੀ ਠੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਨਾਮ "ਲੁਪਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸੂਝਵਾਨ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ" ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਟੋਰਡੇਸਿਲਾਸ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਵਜੋਂ ਸੜ ਕੇ ਸੁਆਹ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ; ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਾਰਟਿਨਮਾਸ ਇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਆਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਹਰ ਸੂਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਗਲਪਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸੁਹਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਰਗੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਸੱਚੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਜਿੰਨੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਓਨੀਆਂ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ;" ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਚੋ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ, ਲੁਪਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਇਹ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

63

ਅਧਿਆਇ

ਗੈਲ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਦੁਰਘਟਨਾ, ਅਤੇ ਮੇਲੇ ਮੋਰਿਸਕੋ ਦੇ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਦੇ ਮਨਮੋਹਕ ਮੁਖੀ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਗਹਿਰੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਚਾਲ ਦੇ ਬੇਤੁ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਡੁਲੱਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮੋਹਭੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਪੂਰੀ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇਖੇਗਾ; ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗਵਰਨਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ; ਇਹ ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ, ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ; ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਮੋਰੇਨੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਦੋਸਤ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨਾਲ, ਗੈਲ੍ਹੀਆਂ ਵਿਚ ਗਏ। ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੈਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਵਰਗੇ ਦੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕੁਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਗੈਲੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਛੱਤੂਰੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਕ੍ਲੈਰੀਅਨ ਗੂੰਜ ਉੱਠੇ। ਅਮੀਰ ਕਾਰਪੇਟਾਂ ਅਤੇ ਲਾਲ ਮੁਖਮਲ ਦੇ ਗੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਇੱਕ ਸਕਿਫ਼ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਇਸ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਮੋਹਰੀ ਗੈਲੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੈਂਗਵੇਅ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਗੈਲੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸਟਾਰਬੋਰਡ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਪੂਰੇ ਅਮਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ "ਹੂ, ਹੂ, ਹੂ" ਕਹਿ ਕੇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਗੈਲੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ)। ਜਨਰਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸੇ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਬੁਲਾਵਾਂਗੇ, ਇੱਕ ਵੈਲੇਂਸੀਅਨ ਰੈਂਕ ਦੇ ਸੱਜਣ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਫੀ ਪੁਾ ਲਈ, ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿੱਟੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਮਨਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸ਼ੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੈਟਰਨ ਅਤੇ ਚਿਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਵਿਚ ਯੋਗ ਸਭ ਕੁੱਝ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਸੰਘਣਾ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਵਾਗਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਮੋਲ੍-ਮੁਤਰ ਵੱਲ੍ ਚਲੇ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਲਿਅਰਕ ਬੈਂਚਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ; ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਸਵਾਰ ਗੈਂਗਵੇਅ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੰਘੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹੁੱਥਾਂ ਨਾਲ਼ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਪਾਈਪ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਸਾਂਚੋ, ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚਮੜੀ ਤੱਕ ਨੰਗੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਤਰੀ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜ਼ਿਵੇਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੇਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੋਟੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸਾਂਚੋ ਕਪੜਾਨ ਦੇ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਆਖਰੀ ਰੋਵਰ ਦੇ ਨੇੜੇ। ਉਸਨੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਉਸਨੂੰ

ਆਪਣਿਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਗੀ ਟੀਮ, ਜੋ ਤਿਆਰ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਸੱਜੇ ਪਾਸਓ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਥ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਫਿੱਕ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਬੈਂਚ ਤੱਕ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਾਉਂਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਗਰੀਬ ਸਾਂਚੋ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰ ਖੋਹ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਭੂਤ ਖੁਦ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉੱਡ ਰਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਸਦਾ ਸਾਥ ਛੱਡ ਕੇ ਗਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਾ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਾਹ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਉਡਾਣ ਭਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਜੁਨਰੁਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਮ ਰਸਮ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋਏ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਮਨ ਚੁਸਤੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਣ ਲਈ ਫੜਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ। ਇਸ ਪਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੜੱਤਰੀ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖੜਾਕ ਨਾਲ ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਵਰਗ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ; ਨਾ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਗੋਡੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਇਕੱਠੇ ਦਬਾਏ ਅਤੇ ਰੰਗ ਗੁਆ ਬੈਠਾ। ਫਿਰ ਚਾਲਕ ਦਲ ਨੇ ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਚੁੱਪ ਰਹੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਹ। ਕਿਸ਼ਤੀ ਚਾਲਕ ਨੇ ਲੰਗਰ ਤੋਲਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਗੈਂਗਵੇਅ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕੋਰਬੈਸ਼ ਜਾਂ ਕੋਰੜੇ ਨਾਲ ਚਾਲਕ ਦਲ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਲੇਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਲਾਲ ਪੈਰ ਵੇਖੇ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸਨੇ ਚੱਪੂਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਹਿਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝਿਆ), ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਉਹੀ ਅਸਲ ਗਾਇਨ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੇ ਇੰਨੇ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਉੱਥੇ ਸੀਟੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਰਕ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ੁਧੀਕਰਨ ਸਥਾਨ!"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਆਹ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਸਸਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਜੇ ਤੂੰ ਕਮਰ ਤੱਕ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਵੇਂ! ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਰਿਸ਼ੀ ਮਰਲਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਰੇਕ ਕੋਰੜੇ ਨੂੰ, ਚੰਗੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਦਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਣੇ ਪੈਣਗੇ।"

ਜਨਰੁਲ ਪੁੱਛਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਮੋਹਭੰਗ ਕੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਲਾਹ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੱਜ਼ੂਈ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੱਟ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਜਨਰਲ ਗੰਗੂਵੇਅ 'ਤੇ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ ਉੱਠਿਆ, "ਹੁਣ ਤਾਂ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਉਸਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਠੋਕਰ ਨਾ ਖਾਣ ਦਿਓ! ਇਹ ਕੋਈ ਅਲਜ਼ੀਰੀਨ ਕੋਰਸੇਅਰ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਾਚਟਾਵਰ ਸਾਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।" ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਗੈਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ। ਜਨਰਲ ਨੇ ਦੋ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚ ਨਾ ਸਕੇ। ਚਾਲਕ ਦਲ ਨੇ ਗੈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਡਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋਨਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਮੀਲ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੰਦਾਂ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਜਹਾਜ਼ ਨੇ ਗੈਲੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਉਹ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਬਚਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ; ਪਰ ਕੀਸ਼ਸ਼ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਗੈਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਓਵਰਹੇਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਈਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੱਪੂ ਸੁੱਟ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਗੈਲੀਆਂ ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਮੌਕਾ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੁਖ ਗੈਲੀ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੰਨੀ ਨੇੜੇ ਆਈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਸਕਣ, ਦੋ ਟੇਰਾਕੋਵੀ, ਯਾਨੀ ਦੋ ਤੁਰਕ, ਦੋਵੇਂ ਸ਼ੁਰਾਬੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਹੋਰ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਸਾਡੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦੋ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਜਨਰਲ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਸ 'ਤੇ ਬੋਰ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਚੱਪੂਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਗਈ। ਗੈਲੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਗੈਲੀ ਮੋਰ ਦਿੱਤੀ; ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜਹਾਜ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਹਾਜ਼ ਚੱਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਚਲਾ ਕੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਧੇ ਮੀਲ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆ ਰਹੀ ਜਹਾਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਚੱਪੂ ਸੁੱਟ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਹੁਣ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਇਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਵਾਪਸ ਲਿਆਏ ਹਨ। ਜਨਰਲ ਨੇ ਨੇੜੇ ਲੰਗਰ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਵਾਇਸਰਾਏ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਧੱਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸ਼ਤੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਲੁਗਭਗ ਛੇ-ਤੀਹ, ਸਾਰੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਲੋਕ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤੁਰਕੀ ਮੁਸਕਟੀਅਰ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ ਦਾ ਰਈਸ ਕਿਹੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਰਿਦੂਰੇਗੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ) ਨੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ, ਸਰਦਾਰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਸਾਡਾ ਰਈਸ ਹੈ," ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਕੁੱਤੇ," ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੇਰੇ ਲਈ ਬਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ? ਕੀ ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਮੁੱਖ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ? ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਸਫਲਤਾ ਦੀਆਂ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਲੇਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ।"

ਰੂਏਂਸ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਨਰਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਜਾਣਾ ਪਿਆ, ਜੋ ਹੁਣ ਗੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਸੇਵਾਦਾਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਵੀ ਸਨ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਚੰਗਾ ਰਿਹਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਜਨਰਲ," ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਹੜੇ ਤੱਕ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਜਨਰਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਉਹ ਕਿਵੇਂ?" ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ।

"ਕਿਉਂਕਿ," ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਤੁਰਕ ਅਤੇ ਯੂਧ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੈਲੀਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਫੜਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਜੋ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ ਦਾ ਰੈਸ ਹੈ," ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਰੱਸੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਮੌਤ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰਾ, ਇੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਅਧੀਨ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਈ, ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਪੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਰਈਸ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰਕ, ਮੂਰ, ਜਾਂ ਗੱਦਾਰ ਹੋ?"

ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਵੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ, "ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਤੁਰਕ ਹਾਂ, ਨਾ ਮੂਰ, ਨਾ ਹੀ ਗੱਦਾਰ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਕੀ ਹੈਂ?" ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਔਰਤ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਇੱਕ ਔਰਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ, ਅਜਿਹੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ! ਇਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ," ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿਓ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਬਦਲਾ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਏਗਾ।"

ਕਿਹੜਾ ਦਿਲ ਇੰਨਾ ਸਖ਼ਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਨਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਾਖੁਸ਼ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ? ਜਨਰਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਹੇ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ।

"ਮੋਰੀਸਕੋ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਉਸ ਕੌਮ ਦਾ ਹਾਂ, ਸਿਆਣੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੇਰੇ ਦੋ ਚਾਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਬਾਰਬਰੀ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਿਖਾਵਾ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਤੱਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਉਦਾਸ ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਗੇ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛਲ ਮੰਨਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੋਰੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ। ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਮਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਜੋ ਇੱਕ ਸਮੱਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਵੀ ਸੀ; ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਨਾਲ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮੋਰਿਸਕੋ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਖ ਦਿਖਾਇਆ। ਇਹਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧਦੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਇਕਾਂਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੁਜਣ, ਡੌਨ ਗੈਸਪਰ ਗ੍ਰੀਗੋਰੀਓ ਨਾਮ ਦਾ, ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦਾ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ, ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਗੁਆਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪਲ ਜੁਦੇ ਮੈਂ ਉਸ ਜ਼ਾਲਮ ਰਸਮੀ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜੀਭ ਅਤੇ ਗਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਧੁਮਕਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਡੌਨ ਗ੍ਰੀਗੋਰੀਓ ਨੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਮੋਰਿਸਕੋ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਜੋ ਦੂਜੇ ਪਿੰਡਾਂ ਤੋਂ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋ ਚਾਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ, ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹੁੱਕਮ ਸੁਣਿਆ, ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਪਨਾਹ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਹ ਲੁਕਾ ਕੇ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜੁਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ, ਮੋਤੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਕਰੂਜ਼ਾਡੇ ਅਤੇ ਡਬਲੂਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕਾ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਚਾਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਬਾਰਬਰੀ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਨਿਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਅਲਜੀਅਰ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੈ ਗਏ ਸੀ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਦੌਲਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਪੇਨ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਹੜੇ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਉੱਥੇ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਭ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ, ਕਿਤੇ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਲਾਲਚ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੈ ਆਏ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੁਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਗੈਸਪਰ ਗ੍ਰੀਗੋਰੀਓ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਸੁਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੁਦੇ ਮੈਂ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਹਿਸ਼ੀ ਤੁਰਕਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਗੋਰਾ ਨੌਜਵਾਨ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਹੋਵੇ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਫਿਰ, ਲਗਭਗ ਸਵਰਗੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ

ਕੁਝ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੁਰੰ ਮੇਰੇ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੁਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਲੁਈ ਸਪੇਨ ਵਾਪਸੀ ਲੁਈ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਡੌਨ ਗੈਸਪਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਦੱਸਿਆ ਜੇ ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂਰੀਸ਼ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੁਪਹਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈ ਆਇਆ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰੈਂਡ ਸਿਗਨਰ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਜੋਖਮ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸੇਰਾਗਲੀਓ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਮੂਰੀਸ਼ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਘਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਗੀਆਂ; ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਜੋ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ (ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ) ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸਪੇਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਤੁਰਕੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿਦਰੋਹੀ ਵੀ ਆਇਆ" - ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ - "ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਾਰਬਰੀ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ ਦੇ ਚਾਲਕ ਦਲ ਮੂਰ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਹਨ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਅਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਤੁਰਕ, ਲਾਲਚੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ, ਸਾਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਨੂੰ ਈਸਾਈ ਪਹਿਰਾਵੇ (ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਏ ਸੀ) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸਪੇਨੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਤਾਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਰੰਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੌੜਨਾ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਣ ਤਾਂ ਕੁਝ ਇਨਾਮ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ, ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਤੱਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗੋਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਇਸ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੋਲੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਲੁਭਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਉਹੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਗੇਰੋਗੀਓ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮੈਂ, ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਡਰ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆਉਣ ਦੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਥੱਕ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੇਰੀ ਉਦਾਸ ਕਹਾਣੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਸੱਚ ਹੈ। "ਨਾਖੁਸ਼ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਵਾਂਗ ਮਰਨ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਕੌਮ ਦੇ ਲੋਕ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ;" ਅਤੇ ਉਹ ਚੁੱਪ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਸੁਨ। ਵਾਇਸਰਾਏ, ਦਇਆ ਨਾਲ ਭਰਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਬੋਲੇ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੂਰਿਸ਼ ਕੁੜੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਰੱਸੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੋਰਿਸਕੋ ਈਸਾਈ ਅਜੀਬ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰੀ, ਜੋ ਵਾਇਸਰਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਗੈਲੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ ਰੱਖੀਆਂ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਬੋਲਣਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾ ਕੇ ਰੋਣ ਅਤੇ ਹਉਕਿਆਂ ਨਾਲ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਓ ਐਨਾ ਫੇਲਿਕਸ, ਮੇਰੀ ਦੁਖੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਰਿਕੋਟ ਹਾਂ, ਤੈਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ, ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਤੂੰ ਹੈਂ!"

ਉਸਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਫੜੀ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਦੌਰੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਯਾਤਰੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਰਿਕੋਟ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਕਾਰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਧੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, "ਇਹ, ਸ਼ੁਭਮਾਨ ਜੀ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਹਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਪਨਾਮ ਰਿਕੋਟ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਹੁ ਜਾਂ ਪਨਾਹ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜੱਦੀ ਧਰਤੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰੀ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਜਰਮਨ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਲੰਬਾਰਡ ਅਤੇ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਈ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਉਹ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜੋ ਮੈਂ ਲੱਭਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ; ਅਤੇ ਹੁਣ, ਇਸ ਅਜੀਬ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੰਝੂ ਸ਼ਖ਼ਤ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਦੁਇਆ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਰਿਕੋਟ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਐਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਪਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਉਣ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ।"

ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹਾਜ਼ਰ ਇਸ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਹੰਝੂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ; ਜੀਓ, ਸੁੰਦਰ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ, ਜਿੰਨੇ ਸਾਲ ਸਵਰਗ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਹਲੇ ਢੀਠ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ;" ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲੋਂ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਜਨਰਲ ਨੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਦਲਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਗੈਸਪਰ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਉਸ ਵਸਤੂ ਲਈ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡੁਕੇਟਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਮੋਤੀ ਅਤੇ ਰਤਨ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਦੂਰੇਹੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਲਗਭਗ ਛੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਈਸਾਈ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਸਵਾਰ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ, ਕਿਵੇਂ, ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਉਤਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਤਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਘਰ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਗੈਸਪਰ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਵਿਦਰੇਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਝਿਜਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਚਲਾਉਣੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਹ ਆਉਣ ਨਾ ਜਾਣ ਤਾਂ ਈਸਾਈਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਣ

ਤੂੰ ਬਾਅਦ, ਵਾਇਸਰਾਏ ਉਤਾਰੂਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਮੋਰੇਨੋ ਸੁੰਦਰ ਮੋਰਸਕੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਵਾਗਤ ਅਤੇ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰਾ ਘਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ; ਐਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਭਰੀ ਸੀ।

64

ਅਧਿਆਇ

ਉਸ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਇਤਿਹਾਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਮੋਰੇਨੋ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੋਹਿਤ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਮੋਰਿਸਕੋ ਅਮੀਰੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੰਟੀਆਂ ਵਜਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਜੋਖਮ ਇਸਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਾਰਬਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਨਾਲ ਉਤਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੇ ਮੂਰਿਸ਼ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਮੈਲਿਸੇਂਦਰਾ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਸੀਨੋਰ ਡੌਨ ਗੇਫੇਰੋਸ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਭੂਮੀ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਹੀਂ ਫਰਾਂਸ ਲੈ ਗਿਆ; ਪਰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਸਪੇਨ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ।"

"ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਇਲਾਜ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜੇ ਉਹ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਸਕਾਂਗੇ ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਬਹੁਤ ਫ਼ਦੀਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ 'ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਕਰਨ ਤੱਕ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਕਦਮ ਹੈ;' ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਗੱਦਾਰ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨੇਕਦਿਲ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਦਰੋਹੀ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬਾਰਬਰੀ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਰੋਹੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਚਾਲੂਕ ਦਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਛੇ ਚੱਪੂਆਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਗੈਲੀਆਂ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋਈਆਂ, ਜਨਰਲ ਨੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਅਤੇ ਐਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ।

ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ, ਪੂਰੇ ਕਵਚ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ (ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਹ "ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਾਮਾਨ

ਸੀ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਮੈਦਾਨ ਸੀ," ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ), ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੂਰਮਾ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਵੀ ਪੂਰੇ ਕਵਚ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੀ ਢਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾ ਚੰਨ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੂਰਮਾ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦਾ ਸੂਰਮਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਅਣਸੁਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਉਸਨੂੰ ਉਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਜੋ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨਾਲੋਂ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਥੋਪਣ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾਓਗੇ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਲੜਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ, ਹਥਿਆਰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਕੇ, ਤੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਚਲਾ ਜਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਹੱਥ ਨਾ ਲਗਾਏ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿ, ਇਹ ਤੇਰੇ ਧਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਤੇਰੀ ਲੁੱਟ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਅਤੇ ਜੋੜ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਸਤਾ ਕਿਹੜਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ ਦੇ ਹੰਕਾਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਮਾਣ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਸ਼ਟੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸੁੰਦਰਤਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦਿਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਖਤਮ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦਾ ਪੱਖ ਲਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਹੀ; ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਇਹ ਦੇਵੇਗਾ, ਸੰਤ ਪੀਟਰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਵੇ।"

ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦਾ ਨਾਈਟ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਾਇਸਰਾਏ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ ਹੋਵੇਗਾ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਮੋਰੇਨੋ ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੱਜਣ ਦੁਆਰਾ ਉਠਿਆ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ ਵੱਲ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਰੇਸੀਨੇਂਟ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੋੜੀ ਸੰਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਚਾਨਕ

ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਪਾਸਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਵਿਰੋਧ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਇਸਰਾਏ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕੌਣ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਵਿਰੋਧ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ। ਇਸ ਜਵਾਬ ਨੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੜਾਈ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਸੀ, ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਬੀਰ, ਸਿਵਾਏ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਰਨ ਦੇ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਟੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਡਿਗ ਪਵੇ।"

ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵੀ, ਜਿਸਨੇ ਫਿਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸ਼ਵਰਗ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੰਧਿਆ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਰ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਫਿਰ, ਤੁਰ੍ਹੀ ਵਜਾਏ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜੰਗੀ ਸਾਜ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹੀਏ 'ਤੇ ਚੱਲਾਇਆ; ਅਤੇ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ ਵਾਲਾ, ਤੇਜ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਰਸਤਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇੰਨੀ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਛੂਹੇ ਬਿਨਾਂ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉੱਚਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ), ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਉੱਤੇ ਝਪਟ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਨੇਜ਼ਾ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਹਾਰ ਗਏ ਹੋ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਨਹੀਂ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਅਵੱਗਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜ਼ਖਮੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ, ਆਪਣਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, "ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸੁਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੁਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੂਰਮਾ ਹਾਂ; ਇਹ ਢੁੱਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇ; ਆਪਣਾ ਭਾਂਡਾ ਘੁਰ ਚਲਾਓ, ਸਰ ਸੂਰਮਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲੱਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਚੁੱਪ-ਚਾਪ," ਉਸਨੇ ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ; "ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਮੁੱਧਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਾਂਗਾ; ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘੁਰ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸੀ।"

ਵਾਇਸਰਾਏ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ, ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਜੋ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਬਾਕੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੂਰਮੇ ਵਾਂਗ ਦੇਖਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਮੰਗਣੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਅੱਧੀ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ

ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਢੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਨਹਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ।

ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਲਈ ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼, ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਹੇ ਜਾਂ ਕਰੇ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਸੀ, ਕਿ ਸਾਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਹਾਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਨਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਦੇਖਿਆ; ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧੂੰਏਂ ਵਾਂਗ ਵਹਾ ਦਿੱਤਾ; ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਲਈ ਅਪਾਹਜ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਜੋੜਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਤੋਂ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਥ-ਕੁਰਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਜਿਸਨੂੰ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਮੰਗਵਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਖੁਦ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਪਿੰਜਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੁਖਦਾਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

65

ਅਧਿਆਇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦਾ ਸੂਰਮਾ ਕੌਣ ਸੀ; ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ ਦੀ ਰਿਹਾਈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ

ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਆ ਮੋਰੇਨੋ ਨੇ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਈ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਸੁਰੀ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਜੁੰਦੇ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ, ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ, ਵੀ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ; ਇੱਕ ਸੁਕੁਆਇਰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁਸਤਰ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਸੇਵਾ ਅਜੇ ਵੀ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਰੇਟੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪੱਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਸਜਣ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ, ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਲਈ ਆਏ ਹੋ; ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਲੁਕਾਵਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨੌਕਰ ਇੱਥੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਸਤਰ ਉਤਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਛੱਡੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸੁਰਦਾਰ ਜੀ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਆਰਾ ਸੋਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਲਈ ਤਰਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤਯਾਬੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਘਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਯੰਤਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਦੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ

ਵਜੋਂ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਬਣ ਗਈ ਕਿ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਤੂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ। ਮੇਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ (ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝਦਾ ਸੀ) ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੇ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਿੱਤ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਢਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਡਿਗਣ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ, ਸੀਨਰ, ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦਿਓ, ਜਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ; ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਯਤਨ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੁਧੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ - ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਂਦਾ ... ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ - ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਹੇ ਸਰਦਾਰ ਜੀ," ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਪਾਗਲ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ, ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਲਾਭ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਆਨੰਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਪਰ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੀਨੀਅਰ ਬੈਚਲਰ ਦੇ ਦੁਰਦ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਦੇ ਵੀ ਠੀਕ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤਯਾਬੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਡਰੋਲਰੀ ਗੁਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿਅਰਥ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ; ਅਤੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸੌਂਪ ਕੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਲੈ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਸੁਤਰ ਇੱਕ ਖੱਚਰ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ, ਉਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਉਸ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਲੜਾਈ ਲਈ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਛੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਉਦਾਸ, ਉਦਾਸ, ਮੁਡ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਹਾਰ ਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ

ਕਰੋ, ਸਰਦਾਰੋ ਜੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਸੁਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗੇ ਪਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਸਲੀ ਟੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ 'ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ,' ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 'ਜਿੱਥੇ ਖੰਭੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫਲੈਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ,' ਡਾਕਟਰ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਜੀਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਓ ਘਰ ਚੱਲੀਏ, ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣਾ ਛੱਡ ਦੇਈਏ; ਸਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਉਪਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਇੱਛਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਗਿਣਤੀ ਬਣਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਸੰਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਧੂੰਏਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

"ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਜਿਤਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਰੱਬ ਇਹ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਪਾਪ ਬੋਲਾ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਉਮੀਦ ਮਾੜੀ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, "ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿਓ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ! ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਗਿਆ ਗੱਦਾਰ ਕੱਢੇ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਹਨ - ਕੀ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ? ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਾਇਸਰਾਏ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਣਗੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਸੱਚੀਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਲਗਭਗ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਰਬੂਰੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ, ਬਲਕਿ ਬਾਰਬੂਰੀ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਈਸਾਈ ਬੰਦੀ ਵੀ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ? ਕੀ ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣੇ ਚਾਹੀਦੇ? ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਿਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ੇ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਜਦੋਂ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਡਿਸਟਾਫ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਫਿੱਟ ਹੈ?"

"ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਸਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "'ਮੁਰਗੀ ਨੂੰ ਜਿਉਣ ਦਿਓ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਚੂਚੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ; 'ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਮੇਰੇ ਲਈ;' ਇਹਨਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਅਤੇ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਅੱਜ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟਣਾ ਨਹੀਂ ਚੁਣਦਾ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਰਾਹ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਲਈ ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦਾ; ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਣ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆ ਗਿਆ ਹੈ;" ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ ਅਤੇ ਵਿਦਰੇਹੀ ਨੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ, ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ, ਵਿਦਰੇਹੀ ਦੇ ਨਾਲ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਘਰ

ਆਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਲਜੀਅਰਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਔਰਤ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਹ ਪਿਆਰ, ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਭਗ ਸਤਾਰਾਂ ਜਾਂ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ। ਰਿਕੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਪਿਤਾ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ, ਧੀ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਗਲੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਡੂੰਘਾ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਲੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਐਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸੀ। ਇਹ ਚੁੱਪ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਲਈ ਬੋਲਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਹ ਜੀਭਾਂ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਵਿਦਰੋਹੀ ਨੇ ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਪਰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਉਸਦੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਦਲ ਬਦਲੂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਦਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜ਼ਿਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਕਿਸ਼ਤੀ ਚਲਾਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਦਲ ਬਦਲੂ ਨੇ ਚੁਰਚ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੜੇ ਹੋਏ ਅੰਗ ਤੋਂ ਤਪੱਸਿਆ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਬਣ ਗਿਆ।

ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨਾਲ ਐਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਧੀ ਜੋ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਈਸਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਾਮਲੇ ਉੱਥੇ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸੁਲਝ ਗਏ ਸਨ।

"ਨਹੀਂ," ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, "ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਵਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਬਰਨਾਰਡੀਨੋ ਡੀ ਵੇਲਾਸਕੋ, ਕੱਲ੍ਹ ਡੀ ਸਲਾਜ਼ਾਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਨਾ ਵਾਅਦੇ, ਰਿਸ਼ਵਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਇਆ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਦਾਗ਼ੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਉਸ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਲਮੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੜਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਮਝਦਾਰੀ, ਸੁਮਝਦਾਰੀ, ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਡਰ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਨੀਤੀ ਦਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਚਾਲਾਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਆਰਗਸ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਅਸਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ ਕਿ ਕਿਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਲੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੁਕਵੀਂ ਜੜ੍ਹ ਵਾਂਗ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਫਲ ਉਗਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਆਵੇ, ਹੁਣ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਡਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਮੁਹਾਨ ਫਿਲਿਪ ਤੀਜੇ ਦਾ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰਿਆ ਇਰਾਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਡੌਨ ਬਰਨਾਰਡੀਨੋ ਡੀ ਵੇਲਾਸਕੋ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਿਆਣਪ!"

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਜੋ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰੇ; ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਉਸ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਸਹਿਣੀ ਪਵੇਗੀ; ਐਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਠ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਾਇਸਰਾਏ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯੋਗ ਰਿਕੇਟ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਕੀ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਛੱਡੇਗਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਰਿਕੇਟ ਨਾਲ ਵਾਇਸਰਾਏ ਦੇ ਘਰ ਹੀ ਰਹੀ।

ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਰਸਤਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਅਤੇ ਐਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ 'ਤੇ ਹੰਝੂ ਅਤੇ ਹਉਕੇ, ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਰੋਣ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸਨ। ਰਿਕੇਟ ਨੇ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਾਜ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਪੰਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ ਜੋ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੀ ਵਿਦਾਈ ਲੈ ਲਈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪੈਦਲ, ਡੈਪਲ ਸ਼ਸੱਤਰ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

66

ਅਧਿਆਇ

ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ, ਜਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੁਣੇਗਾ, ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ। "ਇੱਥੇ ਟਰੌਏ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇੱਥੇ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੇ, ਮੇਰੀ ਕਾਇਰਤਾ ਨੇ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਹ ਸਾਰਾ ਮਾਣ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ; ਇੱਥੇ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ; ਇੱਥੇ ਮੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਚਮਕ ਮੱਧਮ ਪੈ ਗਈ; ਇੱਥੇ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਡਿੱਗ ਪਈ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਾ ਉੱਠੀ।"

"ਸੀਨੋਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਬਹਾਦਰ ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਸਬਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਫਾਰਚੂਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਵਿਅੰਗਮਈ ਜੇਡ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਅੰਨ੍ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਤੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਹੈਂ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈਂ; ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮਤ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਥੇ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮਾੜੀ, ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਮ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ 'ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੈ।' ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਤਾਕਤ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵਾਈਟ ਮੂਨ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਨਮਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਗਲਤ, ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਸਕੁਆਇਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਗੇ ਵਧੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ, ਆਓ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਚੱਲੀਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਕਦੇ ਨਾ ਭੁੱਲਣ ਵਾਲੇ ਸੌਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਨਵੀਂ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ।"

"ਸੀਨੋਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਇੰਨੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੰਬੇ ਮਾਰਚ ਕੂਚ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਲਾਲਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਵੇਚ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਰੱਖਤ 'ਤੇ ਲਟਕਾਇਆ ਛੱਡ ਦੇਈਏ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਵੇਚ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਸਨੂੰ

ਲੁਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਡੈਪਲ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖ ਕੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਮਾਰਚ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਬਕਵਾਸ ਹੈ।"

"ਤੂੰ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰੇ ਕਵਚ ਨੂੰ ਟਰਾਫ਼ੀ ਲਈ ਟੰਗ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਅਸੀਂ ਰੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਉਹੀ ਉੱਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਰੋਲੈਂਡ ਦੇ ਕਵਚ ਦੀ ਟਰਾਫ਼ੀ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ -

ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹਿੱਲਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਜੋ ਰੋਲੈਂਡ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

"ਇਹੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਘਾਟ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਲਟਕਦੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਵਚ ਨੂੰ ਨਾ ਲਟਕਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ, 'ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਮਾੜਾ ਬਦਲਾ।'"

"ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਸਹੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝਦਾਰ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, 'ਗਧੇ ਦੀ ਗਲਤੀ ਪੈਕ-ਕਾਠੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ;' ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿਓ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਖੂਨੀ ਕੁਵਚ, ਜਾਂ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ, ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਨਾ ਫੁੱਟਣ ਦਿਓ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ, ਪਰ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰਾਏ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਛੁੱਟੀ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸੱਜਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਅ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਸਕਿਆ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਹੈ, ਲਾਇਕ ਜਨਾਬ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜੋ ਇੰਨਾ ਮੋਟਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਾਰ ਵੀਹ ਪੱਥਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੋਰ, ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ, ਜਿਸਦਾ ਭਾਰ ਨੌਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੌੜ ਦੌੜਨ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਮਝੌਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਵਜ਼ਨ ਨਾਲ ਸੌ ਕਦਮ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਦੌੜਨਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੋ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਜ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨੌਂ ਪੱਥਰ ਤੋਲਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਲੋਹੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਰੱਖੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਲੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਵੀਹ ਪੱਥਰ ਮੋਟੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵੀਹ ਪੱਥਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਗਵਰਨਰ ਅਤੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਛੱਡੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ।"

"ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਬਹੁਤ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ।"

ਇਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, "ਭਰਾਵੋ, ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਜੋ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਚੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇ ਅਤੇ ਰੋਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛਾਂਟੇ, ਛਿੱਲੇ, ਪੜਲਾ, ਕੱਟੇ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਪੱਥਰ, ਇੱਥੇ ਜਾਂ ਉੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਤਾਰ ਲਵੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਤੱਕ ਘਟਾ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਬੰਨਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਨੌਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਰਾਬਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਦੌੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।"

"ਸਭ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ," ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਤ ਵਾਂਗ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਾਂਗ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਪੂਰ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ ਕਿ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਮਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਔਂਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਗਿਆਰਾਂ ਪੱਥਰ ਤਾਂ ਦੂਰ।"

"ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਭੁੱਜਣ," ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਪਤਲਾ ਆਦਮੀ ਭਾਰ ਹੇਠ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣਾ ਮਾਸ ਲਾਹ ਲਵੇ; ਅੱਧਾ ਦਾਅ ਸੁਰਾਬ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਆਓ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਾਬ ਦੇ ਸਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੀਏ ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਜਦੋਂ ਮੀਂਹ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਚਾਦਰ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪੂਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦਾਸ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਹਾਲਾਤ ਮੈਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮ ਲੱਗਣ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ;" ਅਤੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਅਗੇ ਵਧਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਅਜੀਬ ਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਦੀ ਚਲਾਕੀ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, "ਜੇ ਨੌਕਰ ਇੰਨਾ ਚਲਾਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਸੱਟਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਲੰਕਾਲਡੇ ਬਣ ਜਾਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ - ਸਿਰਫ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਰੱਖਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਜਾਂ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਇਟਰ ਨਾਲ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।"

ਉਸ ਰਾਤ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੈਦਲ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਅਲਫੋਰਜਸ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੈਵਲਿਨ ਜਾਂ ਕੱਡਿਆਲੀ ਡੰਡਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੈਦਲ ਕੁਰੀਅਰ ਦਾ ਕੁੱਟ ਸੀ; ਜਿਸਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਆਪਣੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਦੌੜਨਾ ਉਸ ਵੱਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪੱਟ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਜਾ ਉਸਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਹੈ!"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ, ਦੁਸ਼ਮਣ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ।"

"ਮੈਂ ਟੋਸੀਲੋਸ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਦਾ ਲਾੜੀ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਕੋਰੀਅਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਲੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਹੋ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਲੱਖੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਲੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕੇ?"

"ਬੁਕਵਾਸ, ਚੰਗਾ ਸੂਰ!" ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਮੈਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਓਨੇ ਹੀ ਲੱਖੀ ਟੋਸੀਲੋ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਿੰਨੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਖੀ ਟੋਸੀਲੋ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਲੜਾਈ ਕੀਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁੜੀ ਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੋਹ ਲਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਡਿਊਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌ ਵਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁੜੀ ਇੱਕ ਨਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਡੋਨਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਕੈਸਟਾਈਲ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਵਾਇਸਰਾਏ ਲਈ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਕੇਟ ਲੈ ਕੇ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਗਰਮ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇੱਕ ਲੌਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਟੈਨਚੇਨ ਪਨੀਰ ਦੇ ਕੁਝ ਟੁਕੜੇ ਹਨ ਜੋ ਭੜਕਾਊ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਿਆਸ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਜੇਕਰ ਇੱਥੇ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ; ਇੰਡੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਧੀਆ ਟੋਸੀਲੋਸ, ਬੋਲੋ।"

"ਤੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੇਟੂ ਹੈਂ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੁੱਖ ਤੂੰ ਵੱਡਾ ਖੋਟਾ, ਇਹ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਕੋਰੀਅਰ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਟੋਸੀਲੋਸ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼; ਉਸ ਨਾਲ ਰੁਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੇਟ ਭਰੇ; ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਲੈਕੀ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਆਪਣਾ ਲੌਕੀ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਆਪਣੇ ਟੁਕੜੇ ਖੋਲ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰੋਟੀ ਕੱਢ ਕੇ ਉਹ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਹਰੇ ਘਾਹ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਅਲਫੇਰਜਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਤੁੱਕ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇੰਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਰੈਪਰ ਨੂੰ ਚੱਟ ਲਿਆ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਨੀਰ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।

ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੇਰਾ ਇਹ ਮਾਲਕ ਪਾਗਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਚਾਹੀਦਾ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਸਿੱਕਾ ਪਾਗਲਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਫ਼ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਫ਼ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਕੀ ਫਾਇਦਾ? ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਭ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਚਿੱਟੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਟੀਸੀਲੁਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝਾਵੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣਾ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਜੇ ਉਹ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਠ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਡਬਲਟ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਟੈਂਸੀਲੁਸ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਦੀ ਛਾਂ ਹੇਠ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

67

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਚਰਵਾਹਾ ਬਣਨ ਅਤੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸਫ਼ਰ ਦੌਰਾਨ; ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਆਦੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਜੇਕਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਗੱਦੀਓਂ ਲਾਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਦੀ ਛਾਂ ਹੇਠ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਸ਼ਹਿਦ 'ਤੇ ਮੱਖੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸੀਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਉਸ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਆਇਆ ਅਤੇ ਲੈਕੀ ਟੋਮੀਲੋਸ ਦੇ ਉਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ।

"ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਲੁੱਖੀ ਹੈ? ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਅਤੇ ਬਦਲਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਕੁਆਰਾ ਕੈਰਾਸਕੇ ਵਿੱਚ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸੁਤਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਟੋਮੀਲੋਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਲੋਂਟੀਸੰਡਿਰਾ ਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ 'ਤੇ ਰੋਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ?"

"ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਸਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਮੂਰਖਾਂ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ! ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਧੋਜਾ ਹੁਣ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕੋ?"

"ਦੇਖੋ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਸ਼ਾਇਦ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁੱਰਖਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿਚ, ਉਸਦਾ ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ ਹੋਣਾ। ਅਲੋਂਟੀਸੰਡਿਰਾ, ਸਾਰੇ ਦਿੱਖਾਂ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਰੁਮਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ; ਉਹ ਮੇਰੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰੋਈ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਮਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਰਲਾਪ ਕੀਤਾ; ਉਹ ਸਾਰੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦਾ ਕੋਧ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਰਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਖਜ਼ਾਨੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਪਰੀਆਂ ਵਰਗੇ ਹਨ, 'ਕੁਰਮਪੁਰਨ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਜੁਰਮਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ

ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਮਾਸ - ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਘਿਆੜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਂਦਾ ਵੇਖਦਾ - ਜੋ ਉਸ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੀੜਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੋਨਗੇ।"

"ਸ਼ੀਨੋਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਮੇਰਿਤ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ; ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਰਗਾ ਹੈ, 'ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਰ ਦਰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਮਲ੍ਹਮ ਲਗਾਓ।' ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਹਣੂ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਐਰੈਂਟਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ; ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਜਾਂ ਨਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੌਕਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਇਹ ਬਖਸ਼ੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਹੋ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਲੂਦਾਂ ਨੇ ਕੁਚਲਿਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਉਹ ਘਾਹ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਲਿੰਗੀ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜੋ ਉੱਥੇ ਪਾਦਰੀ ਆਰਕੇਡੀਆ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਜਿੰਨਾ ਨਵਾਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਨਕਲ ਵਿਚ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਰਵਾਹੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਪਾਦਰੀ ਸੱਦੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਖਰੀਦਾਂਗਾ; ਅਤੇ, ਮੈਂ ਚਰਵਾਹੇ ਕੁਇੰਕੁਸੇਟਾਈਜ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚਰਵਾਹੇ ਪੈਨਜ਼ੀਨੋ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੰਗਲਾਂ, ਝੀਲਾਂ ਅਤੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਾਂਗੇ, ਉੱਥੇ ਸ਼ੋਕ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਝਰਨੇ ਜਾਂ ਨਿਰਮਲ ਨਦੀਆਂ ਜਾਂ ਵਗਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਹੋਏ। ਓਕ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿਠੇ ਫਲ ਭਰਪੂਰ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਦੇਣਗੇ, ਸਖ਼ਤ ਕੋਰਕ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਤਣੇ ਇੱਕ ਸੀਟ, ਵਿਲੋ ਛਾਂ, ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ਾਲ ਘਾਹ ਦੇ ਗਲੀਚੇ; ਸਾਫ਼ ਸ਼ੁੱਧ ਹਵਾ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵੇਗੀ।" ਸਾਹ, ਚੰਦ ਅਤੇ ਤਾਰੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗੀਤ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰਲਾਪ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਪੋਲੋ ਸਾਨੂੰ ਆਇਤਾਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੰਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਬਣਾਵਾਂਗੇ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿਚ ਸਗੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ।"

"ਐਗਾਡ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਰਗ, ਨਹੀਂ ਕੋਨੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਕੁਆਰੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਨਾਈ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਰਵਾਹੇ ਬਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁਣਗੇ; ਅਤੇ ਰੱਬ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਰੇਟ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹੈ।"

"ਤੂੰ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਕੁਆਰਾ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ, ਜੇ ਉਹ ਪਾਦਰੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜੜੀ ਸੈਮਸੋਨੀਨੋ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਜੜੀ ਕੈਰਾਸਕੋਨ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਨਿਕੋਲਸ ਨਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਕੁਲੇਸੋ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਬੇਸਕਨ ਨੂੰ

ਪਹਿਲਾਂ ਨਮਰਸੁ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਊਰੇਟ ਦਾ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਲਈ ਕੀ ਨਾਮ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਜੜੀ ਕੁਰੀਅਮਬਰੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੁਰਵਾਹਿਆਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਸੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਨਾਸ਼ਪਾਤੀਆਂ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਲਈ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਲੱਭਣ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਢੁੱਕਦਾ ਹੋਵੇ; ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਸਾਂਚੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

"ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸਨੂੰ ਟੇਰੇਸੋਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਹੀ ਨਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਟੇਰੇਸਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਸਤਤ ਗਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜਨੂੰਨ ਕਿੰਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ 'ਕਣਕ ਤੋਂ ਬਣੀ ਰੋਟੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਰੋਟੀ' ਨਹੀਂ ਭਾਲਾਂਗਾ। ਚੰਗੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਕਿਊਰੇਟ ਲਈ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੀ ਹੋਣਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰੱਖਣਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਵਾਂਗੇ! ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਹੰਟਬੌਏ ਅਤੇ ਜ਼ਮੋਰਾ ਬੈਗੁਪਾਈਪ ਸੁਣਾਂਗੇ, ਕਿਹੜੇ ਟੈਬੋਰ, ਟ੍ਰਿੰਬਰੁਲ ਅਤੇ ਰੇਬੇਕ! ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚੋਂ ਐਲਬੇਗਜ਼ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਲੱਗਭਗ ਸਾਰੇ ਪੇਸਟੋਰਲ ਸਾਜ਼ ਉੱਥੇ ਹੋਣਗੇ।"

"ਐਲਬੋਗ ਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।"

"ਐਲਬੋਗਜ਼," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਿੱਤਲ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹਨ ਜੋ ਖੋਖਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ੋਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸੁਹਾਵਣਾ ਜਾਂ ਸੁਮੇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਗਪਾਈਪ ਅਤੇ ਟੈਬੋਰ ਦੇ ਰੁੱਖੇ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਲਬੋਗ ਸ਼ਬਦ ਮੋਰਿਸਕੋ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹਨ ਜੋ ਅਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਲਮੇਹਾਜ਼ਾ, ਅਲਮੇਰਜ਼ਾਰ, ਅਲਹੇਮਬਰਾ, ਅਲਗੁਆਸਿਲ, ਅਲਹੁਸੇਮਾ, ਅਲਮਾਸੇਨ, ਅਲਕਾਨਸੀਆ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਸਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਹਨ ਜੋ ਮੋਰਿਸਕੋ ਹਨ ਅਤੇ i ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਰਸੇਗੁਈ, ਜ਼ਕੀਜ਼ਾਮੀ ਅਤੇ ਮੁਰਵੇਦੀ ਹਨ। ਅਲਹੇਲੀ ਅਤੇ ਅਲਫਾਕੀ ਅਰਬੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਤਫਾਕਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਐਲਬੋਗਜ਼ ਦੇ ਸੰਭਾਵਤ ਸੰਕੇਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਸੱਦੇ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹਾਂ। ਕਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੁਆਰੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਨਿਪੁੰਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਊਰੇਟ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ; ਪਰ ਮੈਂ ਸੱਟਾ ਲਗਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਵੀ ਦਾ ਕੁਝ ਮਸਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਨਾਈ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ, ਗਿਟਾਰ ਵਾਦਕ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੇ ਤਾਰ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਸੋਗ ਮਨਾਵਾਂਗਾ; ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਜੋਂ ਮਹਿਮਾਮਈ ਕਰੋਗੇ; ਚਰਵਾਹਾ ਕੈਰਾਸਕੋਨ ਇੱਕ ਰੁੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਊਰੇਟ ਕੁਰੀਅਮਬਰੋ ਜੋ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਸੰਦ ਆਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਓਨਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਦਿਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹਾਂ, ਸਰਦਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸੂਟ 'ਤੇ ਦੇਖਾਂਗਾ। ਓਏ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿੰਨੇ ਵਧੀਆ ਚਮਚੇ ਬਣਾਵਾਂਗਾ! ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ, ਕੁਰੀਮਾਂ, ਹਾਰਾਂ, ਪ੍ਰੋਸੈਟੇਰਲ ਅੰਕੜਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤ! ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚਤੁਰਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਸਾਂਚਿਕਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੌਰਾਹੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਖਾਣਾ ਲਿਆਏਗੀ। ਪਰ ਰਹੋ-ਉਹ ਸੋਹਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਚੁਰਵਾਹੇ ਸਾਦਗੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਹਨ; ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ 'ਉਨ ਲਈ ਆਵੇ ਅਤੇ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਜਾਵੇ;' ਪਿਆਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਹੀਣੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਾਂਗ ਆਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਚੁਰਵਾਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਝੁੱਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ; 'ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ;' 'ਜੇ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੀਆਂ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟਦੇ' ਅਤੇ 'ਚੰਗੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਬਚਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।'"

"ਤੇਰੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਧੀ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ ਰੜੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੰਜਮ ਵਰਤੋ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ 'ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ' ਹੈ; 'ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਟਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨਾਲ ਅਗੇ ਵਧਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਉਸ ਆਮ ਕਹਾਵਤ ਵਾਂਗ ਹੈ, 'ਤਲ਼ਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕੇਤਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਦੂਰ ਹੋ ਜ਼ਾ, ਬੁਲੈਕਬੀਚ।' ਤੁਸੀਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਝਿੜਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹੋ।"

"ਦੇਖੋ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਂਗਲੀ ਵਿੱਚ ਅੰਗੂਠੀ ਵਾਂਗ ਫਿੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਅਤੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅੰਦਰ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋ; ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਹਨ; ਪਰ ਉਹ ਕਹਾਵਤ ਜੋ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਕਵਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਰਾਤ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਕੱਟਣ ਲਈ ਹਾਈਵੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਈਏ; ਕੱਲ੍ਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਹੈ, ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਪਾਸੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮਾੜਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ-ਐਰੈਂਟਰੀ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸੁਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੈਮਾਚੋ ਦ੍ਰ ਰਿਚ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਮੋਰੇਨੋ ਦੇ ਸਮੇਂ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਾਤ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਰਾਤ ਉਹ ਸੌਂ ਕੇ ਲੰਘੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਗਦਿਆਂ।

68

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਤੇ ਆਏ ਭਿਆਨਕ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ

ਰਾਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹਨੇਰੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਚੰਦ ਸੀ, ਪੂਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਚੌਥਾਈ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਔਰਤ ਡਾਇਨਾ ਐਂਟੀਪੋਡਸ ਵੱਲ ਸੈਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨੀਂਦ ਲੈਣ ਤੱਕ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਸਾਂਚੋ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਦੇ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਨੀਂਦ ਰਾਤ ਤੋਂ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਧੀਆ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੁਰਵਾਹਾਂ ਸੁਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਰੱਖਿਆ, ਇੰਨਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਤੇਰੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਬੇਪੂਰਵਾਹੀ 'ਤੇ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਸਰੀਰਮਰ ਜਾਂ ਸਖ਼ਤ ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈਂ। ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਸੌਂਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੋਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਭਰਪੂਰਤਾ ਤੋਂ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਠਰੰਮੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਚੰਗੇ ਸੈਵਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦਿੱਖ ਲਈ ਹੋਵੇ। ਰਾਤ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਇਕਾਂਤ ਵੇਖੋ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਗਰੂਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਨੀਂਦਾਂ ਤੋੜਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ

ਖਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਡਬਲਟ ਦੇ ਵਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਾਂਗਾ, ਆਪਣੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ।"

"ਹੇ ਕਠੋਰ ਦਿਲ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਬੇਰਹਿਮ ਸਕੁਆਇਰ! ਹੇ ਰੋਟੀ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਅਤੇ ਅਹਿਸਾਨਮੰਦ, ਦੇਵੇਂ ਉਹ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ! ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟ ਬਣਨ ਦੀ, ਜਾਂ ਆਈ-ਪੋਸਟ ਟੈਨੇਬਰਾਸ ਸਪੀਰੋ ਲੂਸੇਮ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਸੁੱਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਡਰ ਹੈ, ਨਾ ਉਮੀਦ, ਨਾ ਮੁਸੀਬਤ, ਨਾ ਹੀ ਮਹਿਮਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਜਿਸਨੇ ਨੀਂਦ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢੀ ਹੈ, ਉਹ ਚੋਗਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਭੋਜਨ ਜੋ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਪਿਆਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਗ ਜੋ ਠੰਡ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਠੰਡ ਜੋ ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਸਿੱਕਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਭਾਰ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਜੋ ਚਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨੀਂਦ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੌਤ ਵਰਗੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕਹਾਵਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, 'ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੂੰ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ ਹੈਂ, ਸਗੋਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਖੁਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।'"

"ਹਾਏ, ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਦੀ ਸੌਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਹੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ ਮੈਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾਤ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੀਆਂ ਹਨ; ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਹਨ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਜੋ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੂਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੈਪਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਾਂਗ ਡਰ ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਵਚ ਦਾ ਬੰਡਲ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗਧੇ ਦਾ ਪੈਕ-ਕਾਠੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਹੁਰ ਪਲ ਸ਼ੋਰ ਵਧਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਡਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਸਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਤਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਆਦਮੀ ਛੇ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੂਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਰਜ ਅਤੇ ਫੁਕ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਕੰਨ ਬੋਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ। ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਘੁਰ-ਘੁਰ ਦੀ ਭੀੜ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਜਾਂ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਖਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਲੰਘ ਗਈ, ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਉਡਾ ਕੇ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਕੁੜ-ਕੁੜ ਕੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਨਾਪਾਕ ਜਾਨਵਰ ਗਏ, ਪੈਕ-ਕਾਸਟ, ਕਵਚ, ਡੈਪਲ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ

ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਗੰਹ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਂਚ ਅਤੇ ਡੱਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁੱਧੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸਨ।

ਸਾਂਚੋ ਜ਼ਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲੂਵਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੰਦੇ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਸੂਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੂਰ ਸਨ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਅਪਮਾਨ ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਵਰਗ ਦੀ ਧਰਮੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਦੜ ਇੱਕ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਸੂਰਮੇ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਭਰਿੰਡ ਉਸਨੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਸੂਰ ਉਸਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਧਣ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਵਰਗ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੱਖੀਆਂ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਘਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਜੂੰਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰੇਗੀ। ਜੇ ਅੱਸੀ ਸਕੁਆਇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਾਨੂੰ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਵੀ ਭੁਗਤਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਪਰ ਪੰਜ਼ਾ ਦਾ ਕੁਇਕਸੋਟਸ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ? ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਆਓ ਦੁਬਾਰਾ ਲੇਟ ਜਾਈਏ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਕੇ ਸੌਂ ਜਾਈਏ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਸਵੇਰ ਭੇਜੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

"ਤੂੰ ਸੌਂ ਜਾ, ਸੈਂਚੋ," ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਸੌਣ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਹੁਣ ਸਵੇਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢਿੱਲੀ ਲਗਾਮ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੇਡ੍ਹੀਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵਾ ਲੰਭਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਣਜਾਣ, ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਇਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ; ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀਆਂ ਮਰਜ਼ੀ ਆਇਤਾਂ ਵਜਾਉਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸੌਂ ਜਾਵਾਂਗਾ;" ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ, ਲੇੜੀਂਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੁੱਟ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਬੰਧਨ, ਕਰਜ਼ੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਇੱਕ ਬੂੰਚ ਜਾਂ ਕਾਰਕ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਤਣੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰੁੱਖ ਸੀ - ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਾਲ ਵਿੱਚ ਗਾਇਆ:

{ਪਦ

ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ

ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਹੇ ਪਿਆਰ, ਤੇਰੀ ਬੇਰਹਿਮੀ 'ਤੇ,

ਮੌਤ ਵੱਲ ਮੈਂ ਭੱਜਦਾ ਹਾਂ,

ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਰ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ

ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਪਨਾਹਗਾਹ,

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ,

ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਰੁਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ,

ਅਤੇ ਮੌਤ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ;

ਅਜੀਬ ਕਿਸਮਤ,

ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਾਟਕ ਵਾਂਗ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ!

{ਪਦ

ਉਸਨੇ ਹੁਰੇਕ ਆਇਤ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਉਕੇ ਭਰੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੰਝੂ ਨਹੀਂ ਵਹਾਏ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਜਿਸਦਾ ਦਿਲ ਆਪਣੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੇ ਵੱਧ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੋਗ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਹੁਣ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਜਾਗਿਆ, ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਲਸੀ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਸੂਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਟੋਰਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਈ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸਨੇ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ। ਫਿਰ ਜੋੜੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ਾਮ ਹੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦਸ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਦਿਲ ਤੇਜ਼ ਧੜਕਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਡਰ ਨਾਲ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇਜ਼ੇ ਅਤੇ ਬਕਲਰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੰਗੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਅਦੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਕੇਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੋਟੀ; ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।" ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਆਦਮੀ ਹੁਣ ਉੱਪਰ ਆਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ, ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਲਗਾਮ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੜਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਂਚੇ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਭਜਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਚੁੱਪ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨੋਕਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਪਲ ਉਹ ਬੋਲਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਜਾਪਿਆ, ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾਤਰ ਨਾਲ਼ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਰਾਤ ਹੋਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਡਰ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਗਿਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ - "ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਬਰਬਰ ਲੋਕ;" "ਮਾਰਚ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਨਰਕਵਾਦੀ;" "ਬੁੜਬੁੜਾਉਣਾ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਿਥੀਅਨ;"

"ਆਪਣਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾ ਖੋਲ੍ਹ, ਹੇ ਕਾਤਲ ਪੁਲਾਂਫਾਮਜ਼, ਹੇ ਖੂਨ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਸ਼ੇਰ," ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੰਦੀ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸੋਚੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ, "ਅਸੀਂ, ਟੈਰਟੇਲਾਈਟਸ, ਨਾਈ, ਜਾਨਵਰ! ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਨਾਮ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ; 'ਇਹ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮੁਕੀ ਨੂੰ ਛਾਂਟਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ;' 'ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਸਾਡੇ ਸਾਥਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੁੱਤੇ 'ਤੇ ਡੰਡੇ,' ਅਤੇ ਰੱਬ ਕਰੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਾਹਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਡਿਊਕ ਦੇ ਘਰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਨ। "ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਹਿਲ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ, "ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਹੈ; ਪਰ ਹਾਰਨ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਬੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਬਦਤਰ ਵਿੱਚ।"

ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦੁਗਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

69

ਅਧਿਆਇ

ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ

ਘੋੜਸਵਾਰ ਘੋੜਸ਼ਵਾਰੀ ਤੋਂ ਉਤਰੇ, ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਚੱਲ ਰਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੁਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਕ੍ਕ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸੈਕ੍ਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀਆਂ ਲਗਭਗ ਸੌ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਬਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀਵੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਕਿ ਕੁਝ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕੈਟਾਫਾਲਕ ਸੀ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਗਜ਼ ਉੱਪਰ ਉੱਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਮਖਮਲ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਛੱਤਰੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪੰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਚਿੱਟੇ ਮੋਮ ਦੇ ਟੇਪਰ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਵਿਚ ਸੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੈਟਾਫਾਲਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਇੰਨੀ ਪਿਆਰੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਦਿਖਾਇਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਬ੍ਰੋਕੇਡ ਦੇ ਗੱਦੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਗੰਧਿਤ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਪਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿੱਤ ਦੀ ਪੀਲੀ ਹਥੇਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਟਾਹਣੀ ਸੀ। ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸਟੇਜ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਤਾਜ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਰਾਜਦੰਡ ਸਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਾਜੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਕਲੀ। ਇਸ ਸਟੇਜ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਜਿੱਥੇ ਪੌੜੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਦੋ ਹੋਰ ਕੁਰਸੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਚੁੱਪਚਾਪ, ਅਤੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਉਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਭ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੋ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੂਟ ਦੁਆਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੋ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਕੌਣ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ? ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੈਟਾਫਾਲਕ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰੀਰ ਸੁੰਦਰ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਪੁਰਤੇ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਾਰ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਲਾ ਬਕਰਾਮ ਦਾ ਚੋਗਾ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰ ਕੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਮਾਇਟਰ ਪਾ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੰਦੂਕ ਦੇਣਗੇ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲੈਣਗੇ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਨਾਲ ਸੜਦੇ ਦੇਖਿਆ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਾੜਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੋ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਾਇਟਰ ਉਤਾਰਿਆ ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਹਿਨ ਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਖੈਰ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਾੜਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ।" ਡੌਨ

ਕਿਊਜਟ ਨੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੋਚੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੁਸਕਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੈਟਾਫਾਲਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਬੰਸਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਮਿੱਠੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਠੀ, ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਟੈਂਟ ਆ ਰਹੀ ਸੀ (ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਚੁੱਪ ਖੁਦ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ), ਇੱਕ ਨਰਮ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਦੇ ਕੋਲ, ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਰੋਮਨ ਪੋਸ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੋਰਾ ਨੌਜਵਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੇ, ਇੱਕ ਵੀਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਵਜਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਦੋ ਪਉੜੀਆਂ ਇੱਕ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗਾਈਆਂ:

{ਪਦ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ, ਖੇਡ ਕੌਣ ਹੈ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਬਹੁਤ ਠੰਡੀ ਰਹੀ ਹੈ,

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਜਾਦੂਈ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ

ਸੇਬਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੜੀਆਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ,

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੈਟਰਨਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ

ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਬਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਬੰਬਾਜ਼ੀਨ ਪਹਿਨਦੀ ਹੈ,

ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਗਾਵਾਂਗਾ

ਥ੍ਰੇਸੀਅਨ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਨਾਲੋਂ ਡਿਫਟਰ ਕੁਇਲ ਨਾਲ।

ਪਰ ਇਕੱਲੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ,

ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਹੈ; ਬੀਬੀ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਜੀਭ

ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਠੰਡ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ

ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਪਣਾ ਸਹਾਇਕ ਗੀਤ ਬੁਲੰਦ ਕਰੇਗੀ।

ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ, ਇਸ ਤੰਗ ਕੈਦਖਾਨੇ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਹੋ ਗਈ,

ਸਟਾਇਜੀਅਨ ਝੀਲ ਦੇ ਪਾਰ ਇਹ ਤੈਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ,

ਤੇਰੀਆਂ ਸਿਫ਼ਤਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ,

ਅਤੇ ਭੁੱਲਣ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾ ਦਿਓ।

{ਪਦ

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗੂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਸ, ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਬ੍ਰਹਮ ਗਾਇਕਾ! ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਸੁਹਜ

ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਅਣਜਾਣ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕਲਪਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਂਚੇ ਪ੍ਰਾਜ਼ਾ, ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸੁਹਿਣੀ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਰਾਦਾਮੰਥੁਸ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਡਿਸ ਦੀਆਂ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਕੁੜੀ ਦੇ ਪੁੰਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਐਲਾਨ ਕਰੋ, ਕਿ ਜਿਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਬਹਾਲੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰਾਡਾਮੰਥਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਜੱਜ ਮਿਨੋਸ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਰਾਡਾਮੰਥਸ ਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਓਏ, ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਨੀਵੇਂ, ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ, ਸਾਰੇ ਇੱਥੇ ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਚਾਰ-ਵੀਹ ਸੁਮੇਕ ਛਾਪੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਚੁਟਕੀ ਅਤੇ ਪਿੱਠ ਅਤੇ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਛੇ ਪਿੰਨ ਥ੍ਰਸਟ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਰਸਮ 'ਤੇ ਅੱਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਚੁੱਪ ਤੋੜੀ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ, "ਸਭ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਾਂਗਾ ਜਾਂ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਮੂਰ ਵਾਂਗ ਹੱਥ ਲਾਵਾਂਗਾ। ਓ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ! ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਇਸ ਕੁੜੀ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ? 'ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਨੇ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨਾਲ ਬਲਿਟਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ; ਉਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਦੇ ਹਨ; ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਰੱਬ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਚਾਰ-ਵੀਹ ਥੱਪੜ ਮਾਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਪਿੰਨਾਂ ਨਾਲ ਛੇਕ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ 'ਤੇ ਚੁੰਢੀਆਂ ਨਾਲ ਧੱਫੜ ਚੁੱਕਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ! ਇਕ ਭੁਰਾ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੁਟਕਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਓ; 'ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਕੁੱਤਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ "ਤੁਸ, ਤੁਸ" ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।'"

"ਤੂੰ ਮਰ ਜਾਵੇਂਗਾ," ਰਾਦਾਮੰਥਸ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਤੂੰ ਨਰਮ ਹੋ ਜਾ; ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਬਣਾ, ਹੰਕਾਰੀ ਨਿਮਰੋਦ; ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਸੰਭਵ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ; ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਤੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਤੈਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚੁਭਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਵੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਚੁੰਢੀਆਂ ਨਾਲ ਚੀਕਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਹੋ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ; ਜਾਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ, ਤੂੰ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

ਇਸ 'ਤੇ ਛੇ ਡੁਏਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਪਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਜਲੂਸ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਨੇ ਐਨਕਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਗੁੱਟ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਉਂਗਲਾਂ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਫੈਸ਼ਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਬਲਦ ਵਾਂਗ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਡੁਏਨਾ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦਿਓ - ਇਸਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ! ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਖੁਰਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਮੈਨੂੰ ਸੜੇ ਹੋਏ ਛੁਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਭਜਾਓ; ਲਾਲ-ਗਰਮ ਚਮਚਿਆਂ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਢੋ; ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਬਰ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕਰਾਂਗਾ; ਪਰ ਮੈਂ ਡੁਏਨਾ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੈਨੂੰ ਚੁਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ!"

ਇੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਵੀ ਚੁੱਪ ਤੁਰਨਾ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਧੀਰਜ ਰੱਖ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਅੰਕਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਗੁਣ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਡੁਏਨਾ ਹੁਣ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ, ਵਧੇਰੇ ਨਰਮ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠਾ ਕੇ, ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮੇਕ ਦਿਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਟਸੀ ਬਣਾਇਆ।

"ਘੱਟ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਘੱਟ ਪੇਂਟ, ਸੇਨੋਰਾ ਡੁਏਨਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਕੇ-ਪੋਣ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਨੀ ਮਾਰੀ; ਪਰ ਜੋ ਉਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਉਹ ਸੀ ਪਿੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਭਿਆ ਜਾਣਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ ਇੱਕ ਜ਼ੁਰਗਦੀ ਹੋਈ ਮੁਸ਼ਾਲ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਸੀਹਿਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਡਿਗ੍ਹ ਪਿਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਚਲੇ ਜਾਓ, ਨਰਕ ਦੇ ਸੇਵਕ; ਮੈਂ ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਜੀਬ ਤਸੀਹੇ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰਾਂ।"

ਇਸ ਪਲ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਭਾਰ ਲੇਟਣ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਈ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜ ਗਈ; ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਲੋਕ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਉੱਠੇ, "ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ! ਅੱਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ!"

ਰਾਡਾਮੰਥਸ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਹਿੱਲਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਕੋਲ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਾਜਕ ਨਾ ਕਹਿਣ ਦਾ, ਕਿ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋੜ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇਂ ਜੋ ਤੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮੋਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਆਉਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰਲਾ ਗੁਣ ਪੱਕ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ।"

ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਤਾਂ ਚਾਲ ਉੱਤੇ ਚਾਲ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਪੈਨਕੇਕ ਉੱਤੇ ਸ਼ਹਿਦ; ਹੁਣ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਚੁਟਕੀ, ਸਮੇਕ ਅਤੇ ਪਿੰਨ-ਪੋਡਿੰਗ ਦੇ ਉੱਪਰ! ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪਥਰ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕੋ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿਓ; ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਜ਼ ਲਈ ਵਿਆਹੁ ਦੀ ਗ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ, ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਕੈਟਾਫਾਲਕ 'ਤੇ ਬੈਠ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਬੰਸਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਲੈਰੀਅਨ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ "ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੀ ਲੰਬੀ ਉਮਰ! ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੀ ਲੰਬੀ ਉਮਰ!" ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਮਿਨੋਸ ਅਤੇ ਰਾਡਾਮੰਥਸ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੈਟਾਫਾਲਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਡਿਊਕ, ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ

ਸਿਰ ਝੁਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਡੰਨ ਕਾਇਕਸੇਟ ਵੱਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵੇਖਦਿਆਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ, ਬੇਸਮਝ ਸੂਰਮਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਕਾਰਨ ਮੈਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਆਲੂ, ਮੈਂ ਉਸ ਜੀਵਨ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਤੋਂ, ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਛੇ ਧੂੰਏਂ ਨੂੰ ਗਿਣੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਚੁੰਮੇ, ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਕੇ, ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਾਇਟਰ ਲੈ ਕੇ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਲੈ ਲੈਣ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਡਬਲਟ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਚੋਗਾ ਉਤਾਰ ਦੇਣ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚੋਗਾ ਅਤੇ ਮਾਇਟਰ ਛੱਡਣ ਦੇਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਾਹਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਅਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਫਿਰ ਡਿਊਕ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਡੰਨ ਕਿਕਸੇਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ।

70

ਅਧਿਆਇ

ਜੋ ਕਿ ਉਨਾਹਠ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲੁਣਾ ਕੁਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸਮਝ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ

ਸਾਂਚੋ ਉਸ ਰਾਤ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਉਸੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੌਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਜੋ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸਨੂੰ ਸੌਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਉਸਦੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲੋਂ ਇਕੱਲੇ ਇੱਕ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਸੌਣਾ ਉਸਦੇ ਸੁਆਦ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਡਰ ਇੰਨਾ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਇੰਨੀ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਜ ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ? ਠੰਡੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਮਖੌਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਤੀਰਾਂ ਨਾਲ, ਨਾ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ, ਨਾ ਹੀ ਘਾਤਕ ਜ਼ਹਿਰਾਂ ਨਾਲ, ਪਰ ਉਸ ਸਖ਼ਤੀ ਅਤੇ ਮਖੌਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

"ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਦਾਗਤ ਕਰੇਗੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨੁਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ, ਇੱਕ ਸਿਆਣੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕੁੜੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰ ਲੋਕ ਹਨ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੌਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦੇਵਾਂ।"

"ਸੌਂ ਜਾ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਪਿੰਨ-ਪ੍ਰੋਡਿੰਗ ਅਤੇ ਪਿੰਚ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਕ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਣਗੇ।"

"ਸਮੈਕਾਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਤੁੱਕ ਕੋਈ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕ੍ਰਿਹਾ, "ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਇਹ ਡੁਏਨਾ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤੇ; ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੌਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੀਂਦ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਦੁਖ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਹੈ ਜੋ ਜਾਗਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਇੰਝ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਉਹ ਦਵੈਂ ਸੱਂ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ, ਸਾਏਡ ਹੈਮੇਟ ਨੇ ਇਸ ਮੱਕੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਉੱਸ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਆਰਾ ਸੇਮੰਸਨ ਕੇਰਾਸੰਕੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਸੀਸ੍ਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਵਜੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹੁਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਉੱਸ ਪੰਨੇ ਤੋਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ ਜੋ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਕਵਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘੋੜਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਢਾਲ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਚੰਦ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖੱਚਰ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਕੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਟੈਂਮ ਸੇਸੀਅਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸਕੁਆਇਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਜਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਡਿਊਕ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸੜਕ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੇਟ ਨੇ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਦੇ ਜੂਸਟ੍ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਾਕਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੰਤਰ ਬਾਰੇ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਉੱਤੇ ਖੇਡੀ ਗਈ ਚਾਲ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਵੇਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਡਚੇਸ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਮਨਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਖੁਦ ਹੈ ਜੋ ਧੋਖਾ ਖਾਧਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੋਹਿਤ ਸੀ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੁਆਰਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਹੱਸਿਆ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਤਿੱਖਾਪਨ ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ 'ਤੇ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੇਟ ਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵੇ (ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਨਾ) ਉਸ ਰਸਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਤੀਜਾ ਦਸੇ। ਕੁਆਰਾ ਨੇ ਇਹੀ ਕੀਤਾ; ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਡਿਊਕ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ, ਲੜਾਈ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਹੁਣ ਕਿਵੇਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਭੇਸ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਵਰਗੇ ਚੰਗੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਲਈ ਪਾਗਲ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਗੱਲ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਡਿਊਕ ਤੋਂ ਵਿਦਾਈ ਲਈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਘੱਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਊਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਰੁਹੰਸਮਈ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲਿਆ; ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੇ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੂਰ-ਨੇੜੇ ਸੜਕਾਂ ਸੁਨ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਲੰਘੇਗਾ, ਪੈਦਲ ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਵਾਰ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ, ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਅਤੇ ਦੀਵੇ ਜਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਐਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮਾਰੋਹ ਅਤੇ ਰਸਮ ਨਾਲ ਕੈਟਾਫੋਲਕ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਾਏਡ ਹੈਮੇਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿਸੇ ਲਈ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਮਨਘੜਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ

ਪਾੜਤਾਂ ਵਾਂਗੂ ਪਾਗਲ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਮੂਰਖਾਂ ਵਾਂਗ ਹੱਸ ਤੋਂ ਦੇ ਉਗ਼ਲਾਂ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਰਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਦਾ ਖੇਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਦਰਦ ਲਿਆ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬ੍ਰਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਗੁੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਜਾਗ੍ਰਦੀ ਪਈ ਆਪਣੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚਾਨਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਠਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲੈ ਕੇ ਆਈ; ਕਿਉਂਕਿ ਆਲਸੀ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਤੂ ਜਾਂ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ। ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ, ਮੌਤ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉ ਜਿਵੇਂ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੇ ਅਜੀਬ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਹਾਰ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੈਟਾਫਾਲਕ 'ਤੇ ਪਹਿਨਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਕਢਾਈ ਕੀਤੀ ਚਿੱਟੇ ਤਫੇਟਾ ਦੇ ਚੋਗੇ ਵਿਚ, ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬ੍ਰਰੀਕ ਕਾਲੇ ਆਬਨੂਸ ਦੇ ਡੰਡੇ 'ਤੇ ਝੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਆਪ੍ਣੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਊਂਟਰਪੇਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕ ਲਿਆ, ਜੀਭ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ। ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲੈ ਕੇ, ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਨਰਮ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਕੁੜੀਆਂ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿਧਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੰਰ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਾਲੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਖਦਾਈ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਹਾਂ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਕੁਚਲੀ ਗਈ, ਜਿੱਤੀ ਗਈ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧੀਰਜਵਾਨ ਅਤੇ ਨੇਕ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਸੋਗ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ। ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਉਸ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜ਼ਿੰਦੀ ਨਾਈਟ,

ਹੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਈ ਸੰਗਮਰਮਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸਖ਼ਤ;

ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਪਿਆਰ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਨਾ ਖਾਂਦਾ, ਮੇਰੀ ਸਿਹਤਯਾਬੀ ਇੰਸ ਚੰਗੇ ਵਰਗ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਦੂਜੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਸੀ।"

"ਪਿਆਰ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਗਧੇ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਾਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਸੇਨੋਰਾ - ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਕੋਮਲ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭੇਜੇ - ਤੂੰ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਖਿਆ? ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਰਦਾ ਹੈ।"

"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ," ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ ਮੁਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ; ਜੇ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਕੁਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਮੈਂ ਗੇਟ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਲਗਭਗ ਦਰਜਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਟੈਨਿਸ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਬੂਚਾਂ ਅਤੇ ਡਬਲਟਸ ਵਿੱਚ, ਫਲੇਮਿਸ਼ ਬੋਨਲੇਸ ਨਾਲ ਛਾਂਟੇ ਹੋਏ ਡਿਗ੍ਰਦੇ ਕਾਲਰਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੁਫਲਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁੱਟਬੰਦੀ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਸਨ, ਬਾਹਾਂ ਦੀ ਚਾਰ ਉਂਗਲਾਂ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਲੰਬੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਦੇ ਰੈਕੇਟ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਪਰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਵਾ ਅਤੇ ਕੂੜੇ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾ ਅਤੇ ਕੂੜੇ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ,

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟੀਨਸ ਗੇਂਦਾਂ ਲਈ ਵਰਤਦੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੇਤੂਆਂ ਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਹਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੋਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਗੁਰਜ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।" "ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਭਾਵੇਂ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਜਿੱਤ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ," ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਗੇਂਦ ਪਹਿਲੇ ਥ੍ਰੋਅ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਚਲੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਤੇ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤੇ। 'ਦੇਖੋ ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ,' ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਇਹ "ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ," ਮੂਲ ਲੇਖਕ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਅਰਾਗੋਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੋਰਡਸੀਲਾਸ ਦਾ ਹੈ।' 'ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ,' ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਰਕ ਦੀ ਭੁੰਘਾਟੀ ਵਿੱਚ।' 'ਕੀ ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਹੈ?'' ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਹੈ,' ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬੁਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।' ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੇਡ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਬਾਰੇ ਖੜਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਮੈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ।"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ "ਮੈਂ" ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਹੱਥੋਂ ਹੱਥੀਂ ਘੁੰਮਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਦਾ ਸੁਆਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਟੋਏ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉੱਪਰ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇਲਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਚੰਗਾ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਉਮਰ ਹੋਵੇਗੀ; ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਬੁਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸਦੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਹੀ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸੇਨੋਰਾ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨਾਲ ਸੁਬੰਧਤ ਹੋਣ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਪਸ਼ਟ ਐਲਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਮਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ, ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ, "ਰੱਬ ਦੀ ਜਾਨ! ਡੌਨ ਸਟਾਕਫ਼ਿਸ਼, ਇੱਕ ਮੋਰਟਾਰ ਦੀ ਰੂਹ, ਖਜੂਰ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੀ, ਇੱਕ ਜੋਕਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੱਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੱਦੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਮਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪੰਖ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗਾ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ

ਸੱਚਦੇ ਹੋ, ਡੌਨ ਵੈਨਕੁਇਸੁਡ, ਡੌਨ ਕੁਡਗੋਲਡ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੁਰ ਗਿਆ? ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਮੁਨਘੜਤ ਹੈ; ਮੈਂ ਉਹ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰ ਦੇ ਕਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਊਠ ਲਈ ਦੁੱਖ ਦੇਣ, ਮਰਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਛੱਡੋ!"

"ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸੁਭ ਕੁਝ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ; ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਚੁਡਾਸ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ!"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਸੰਗੀਤਕਾਰ, ਗਾਇਕ ਅਤੇ ਕਵੀ, ਜਿਸਨੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਪਉੜੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਸਨ, ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣੋਗੇ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ?" "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ," ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਉਜਾੜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕੇ?" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦਾ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਅਤੇ ਗੀਤਕਾਰ ਸੀ। "ਸੱਚਮੁੱਚ," ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ; ਪਰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਗਾਇਆ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਗਾਰਸੀਲਾਸੋ ਦੇ ਪਉੜੀਆਂ ਦਾ ਇਸ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ?"

"ਇਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ," ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਪਤਲੇ ਕਵੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਚੋਰੀ ਕਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਅਤੇ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਕੋਈ ਵੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਗਾ ਜਾਂ ਲਿਖ ਸਕਣ ਜੋ ਕਾਵਿਕ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇੰਨੀਆਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਸਾਦਗੀ 'ਤੇ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੀ ਤਿੱਖਾਪਨ 'ਤੇ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਕੇ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਵਿਦਾਈ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਨਾਈਟ ਲਈ ਸ਼ਾਹੀ ਮੁਹਿਲ ਨਾਲੋਂ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਠੀਕ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸੇਨੋਰਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਆਂ ਕਿ ਇਸ ਕੁੜੀ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਲਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇਲਾਜ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਲੇਸ ਪ੍ਰਚਿਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੌਬਿਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਜਾਂ ਚਿੱਤਰ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਗੇ; ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਮੇਰਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਲੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਪਿਆਰ ਲਈ ਮਰਿਆ ਹੋਵੇ; ਜਦੋਂ ਕੁੜੀਆਂ ਕੰਮ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖੁਦਾਈ ਕਰ

ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਬੁੱਢਾ ਅੱਰਤ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮੇਰਾ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" "ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਹੁਣ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੂਈ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਗਾਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾਹਰ ਹੈ।" "ਉਸ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੇਨੋਰਾ," ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਆਵਾਰਾ ਖਲਨਾਇਕ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੋਚਣਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ, ਬਦਸੂਰਤ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗਾ।" "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਆਮ ਕਹਾਵਤ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ 'ਜਿਹੜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,'" ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਫਿਰ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ, ਰੁਮਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂ ਪੂੰਝਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੀ ਹੋਈ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ।

"ਤੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ, ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ! ਤੂੰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਰੂਹ ਵਾਂਗ ਸੁੱਕੀ ਅਤੇ ਓਕ ਵਾਂਗ ਸਖ਼ਤ ਦਿਲ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈਂ; ਜੇ ਮੈਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੁੱਕੜ ਤੈਨੂੰ ਬਾਂਗ ਦਿੰਦਾ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਚੱਲ ਪਿਆ।

71

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਬੀਤਿਆ

ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਰਸੋਟ ਇੱਕ ਪੱਖੋਂ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪੱਖੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਉਦਾਸੀ ਉਸਦੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਾਂਚੋ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਹੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਕੁੜੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਰ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਦਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਗਰੁਟਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਯਕੀਨਨ, ਸਰਦਾਰ, ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਡਾਕਟਰ ਹਾਂ; ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਡਾਕਟਰ ਹਨ ਜੋ, ਉਸ ਬਿਮਾਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਵਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ, ਉੱਥੇ, ਉਸਦੀ ਮਿਹਨਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ, ਸਮੈਕ, ਚੁਟਕੀ, ਪਿੰਨਪ੍ਰਿਕਿੰਗ ਅਤੇ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਰੀਜ਼ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਗਰੀਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਇਹ ਉਸਦੇ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਮਠਾਰੂ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈ,' ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਰਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਗੁਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਦੇਵਾਂ।"

"ਤੂੰ ਸਹੀ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਰਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਉਹ ਸੁਮੇਕ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੇਰਾ ਇਹ ਗੁਣ ਮੁਫ਼ਤ ਡਾਟਾ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਿੱਜੀ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ - ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮੋਹ ਭੰਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮਿਲਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਇਲਾਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਗੁਆਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ; ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਸਾਂਚੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਹਨ।"

ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕੰਨ ਇੱਕ ਹਥੇਲੀ ਜਿੰਨੀ ਚੌੜੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਫਿਰ ਮਹਾਰਾਜ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਲਾਭ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰੱਖਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮੈਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਿਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਕੋਰੜੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਜੇ ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਲਾਜ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਵੇਨਿਸ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ, ਪੋਟੋਸੀ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕੋੜੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਗਾਓ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਹਨ; ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਨ; ਪੰਜਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖੇ ਲਈ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਆਓ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਲੈ ਲਈਏ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਰੀਅਲ ਪ੍ਰਤੀ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ (ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗਾ ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਬੋਲੀ ਦੇਵੇ) ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਚੌਥਾਈ ਰੀਅਲ ਬਣਦੇ ਹਨ; ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਅੱਧੇ ਰੀਅਲ ਹਨ, ਜੋ ਸੁਤ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਰੀਅਲ ਬਣਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਅੱਧੇ ਰੀਅਲ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਚੱਤਰ ਰੀਅਲ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੱਤ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਕੇ ਕੁੱਲ ਅੱਠ ਸੌ ਪੂਰੀ ਰੀਅਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ਼ ਸਬੰਧਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਿਆ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਕੋਈ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਟਰਾਊਟ ਨਹੀਂ ਹੈ' - ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ।"

"ਹੇ ਧੰਨ ਸਾਂਚੋ! ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੋ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੋ ਸਵਰਗ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵੇ! ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਅਤੇ ਇਹ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗੀ) ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਹਾਰ ਇੱਕ ਬੁਹਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੋ; ਤੁਸੀਂ ਕੋਰੜੇ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋਗੇ? ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਛੇਟਾ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌ ਰੀਅਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਕਦੋਂ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਿਓ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਖੁਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਸਕੀਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਗ਼ ਲੱਗਾ ਲਵਾਂਗਾ।"

ਰਾਤ, ਜਿਸਦੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਆ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੋਲੋ ਦੀ ਕਾਰ ਦੇ ਪਹੀਏ ਟੁੱਟ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਲੰਮਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਉਹ ਸੜਕ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕੁਝ ਸੁਹਾਵਣੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਮਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਗਏ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਕਾਠੀ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਦੀ ਪੈਕ-ਕਾਠੀ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰੇ ਘਾਹ 'ਤੇ ਲੇਟਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਸਟੋਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਡੈਪਲ ਦੇ ਹੈਲਟਰ ਅਤੇ ਹੈਡਸਟਾਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਲਚਕਦਾਰ ਕੋਰੜਾ ਬਣਾ ਕੇ ਕੁਝ ਬੀਚ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਨਾ ਕਰੋ; ਪਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਹੀ ਸਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕੋ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਨਾ ਲੇਟ ਜਾਓ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦੇਵੇ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕੋਰੜ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਾਰ ਨਾ ਜਾਓ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖ

ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਵਰਗ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨੇਕ ਇਰਾਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"

"'ਵਾਅਦੇ ਚੰਗੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ,'" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੇਟਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨਾ ਲਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਚਮਤਕਾਰ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਮਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਰੱਸੀ ਚੁੱਕ ਲਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਗਿਣਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੇ ਜਾਂ ਅੱਠ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੌਦੇ ਦੇ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਰੋ ਪਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਬਾਰਸ਼ ਦੀ ਕੀਮਤ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅੱਧੀ ਰੀਅਲ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

"ਜਾਓ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੀਮਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅ ਦੁਗਣਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਰੱਬ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਕੋੜ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇ।" ਪਰ ਠੱਗ ਨੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਸਗੋਂ ਰੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਜੀਬ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਟੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ, ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਲਾਜ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਰਹੇਗਾ; 'ਜ਼ਮੇਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।' ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਹਨ; ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; 'ਗਧੇ ਲਈ,' ਇਸਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, 'ਭਾਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਰ ਨਹੀਂ।'"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਸ਼ੁਰਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, 'ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਬਾਹਾਂ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ;' ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਪਿੱਛੇ ਜਾਓ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਕੋਰੜੇ ਹੋਰ ਦੇਣ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦੋ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਲਾਟ ਖਤਮ ਕਰ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕੱਪੜਾ ਵੀ ਬਚੇਗਾ।"

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਤਿਆਰ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਵਰਗ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ; ਲੇਟ ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

ਸੈਂਚੋ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਈ ਦਰੱਖਤਾਂ ਤੋਂ ਛਿੱਲ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਇੰਨੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਬੀਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਕੋੜਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇੱਥੇ ਸੈਮਸਨ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਭ!"

ਉਸਦੀ ਤੁਰਸਯੋਗ ਚੀਕ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਕੋੜੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਰੇੜੇ ਹੋਏ ਹਲਟਰ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਰਬਾਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਵਰਗ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਾਂਚੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆਉਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ

ਸ਼ੁਮਰਥਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਮੱਕੇ ਦਾ ਉਡਾਕ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਨਵੀਂ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ।"

"ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਮਹਾਰਾਜ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਇਹੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਸੀਨਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਠੰਢ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ; ਇਹ ਇੱਕ ਜੋਖਮ ਹੈ ਜੋ ਨਵੇਂ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਭੱਜਦੇ ਹਨ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ, ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੁੱਤਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੂਰਜ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ; ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਹੁਣੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤਿੰਨ ਲੀਗ ਦੂਰ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਸਟਲਰੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰੇ ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਖਾਈ, ਬੁਰਜ, ਪੋਰਟਕੁਲਿਸ ਅਤੇ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਵਾਲਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਹਾਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ਼ੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਲਟਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੇਂਟ ਕੀਤੇ ਸਰਜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗ਼ਰੀਬ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਹੈਲਨ ਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਦੁਲੇਰ ਮਹਿਮਾਨ ਉਸਨੂੰ ਮੇਨੇਲਾਸ ਤੋਂ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਡੀਡੋ ਅਤੇ ਏਨੀਆਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਟਾਵਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਗੌੜੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਚਾਦਰ ਨਾਲ ਸੁੱਕੇਤ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਫ੍ਰੀਗੇਟ ਜਾਂ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ ਵਿਚ ਉੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੈਲਿਨ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਬਦਤਮੀਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੱਸ ਰਹੀ ਸੀ; ਪਰ ਗੋਰੇ ਡੀਡੋ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਖਰੋਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਹੰਝੂ ਵਗਦੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨਾਲ ਫਸ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਟਰੌਏ ਨੂੰ ਸਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਕਾਰਥੇਜ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਰਿਸ ਨੂੰ ਮਾਰੰਨਾ ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਾ, ਸੜਕ ਕਿਨਾਰੇ ਸ਼ਰਾਂ, ਹੋਸਟਲਰੀ, ਜਾਂ ਨਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪੇਂਟਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਬਿਹਤਰ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਪੇਂਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੂੰ ਸਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਓਰਬੇਨੇਜਾ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਬੇਦਾ ਵਿਚ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਪੇਂਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, 'ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁੱਕੜ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਦਾ ਸੀ, 'ਇਹ ਇੱਕ ਕੁੱਕੜ ਹੈ,' ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਲੂੰਬੜੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਜਾਂ ਲੇਖਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਚੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਲਿਖਿਆ 'ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ;' ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਮੂਲੀਉਨ ਨਾਮਕ ਕਵੀ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਜੋ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਬੇਤਰਤੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡਿਊਮ ਡੀਓ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ,

ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ "ਦੇ ਦੰਦੇ ਡਾਂਰੇ।" ਪਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਅੱਜ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਰੀ ਲੈਣ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੋਗੇ?"

"ਅਹਿਸਾਨ, ਸ਼ੁਰੂਦਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ; ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਸ਼ਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਲਈ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸੀਂ ਪਰਸੋਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਠੰਢਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਲਦੀ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ" ਬਹੁਤ ਵਾਰ, ਅਤੇ "ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹਥੌੜਾ ਚਲਾਉਣਾ," ਅਤੇ "ਇੱਕ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ," ਅਤੇ "ਖੰਭ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਿਰਝ ਨਾਲੋਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਿੜੀ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਸਾਂਚੋ, ਹੋਰ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨਹੀਂ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿਕਟ ਏਰਾਟ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈਂ; ਇੱਕ ਸਾਦੇ, ਸੁਰਲ, ਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੋਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਇਸਦਾ ਚੰਗਾ ਪਾਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਿਹੜੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਦਲੀਲ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਮੰਤਲਬ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਜਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸੁਧਾਰਨਾ;" ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਣ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ।

72

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ

ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੂਜਾ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਸਟਲਰੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮਾਲਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, "ਇੱਥੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੌਨ ਅਲੰਵਾਰੇ ਟਾਰਫੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡਾ ਆਰਾਮ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਕੁਆਰਟਰ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਠੰਡੇ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਦੇਖ, ਸਾਂਚੋ; ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੀ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੱਤੇ ਪਲਟਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੇ ਟਾਰਫੇ ਦਾ ਇਹ ਨਾਮ ਅਚਾਨਕ ਯਾਦ ਆ ਗਿਆ।"

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਸੱਜਣ ਸਵਾਰੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਂਟ ਕੀਤੇ ਸਰਜ ਲਟਕਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਨਵੇਂ ਆਏ ਸੱਜਣ ਨੇ ਗੰਦਗੀਆਂ ਦਾ ਕੋਟ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਹੋਸਟਲਰੀ ਦੇ ਗੇਟਵੇ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ ਜੀ?"

"ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਜੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਪਿੰਡ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਗ੍ਰੇਨਾਡਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼।"

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਦੇਸ਼," ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦੱਸਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਨ ਕਰੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।"

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਟਾਰਫੇ ਹੈ," ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿਸ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜ਼ੁਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਉਸ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੇ ਟਾਰਫੇ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਵੀ ਉਹੀ ਹਾਂ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਉਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਉਕਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ, ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਘਰੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵਿਖੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲਤਾ ਦਿਖਾਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸੀਨੋਰ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਉਸ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਰਗਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਨਹੀਂ ਬਿਲਕੁਲ," ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ-" ਸਾਡੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਸੀ?"

"ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ," ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਗੱਲ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਡਰੋਲ੍ਹਰੀਆਂ ਨਾਲ਼ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੱਸ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਾਂਚੋ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕੁਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸੱਜਣ ਸਰ, ਉਹ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਬਦਮਾਸ਼, ਡੰਡਰਹੈੱਡ ਅਤੇ ਚੋਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਸਲੀ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ਼ ਮੀਹ ਪੈਣ ਨਾਲ਼ੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਰੋਲ੍ਹਰੀਆਂ ਹਨ; ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਿਓ; ਮੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਓ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਭਰਪੂਰ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਸਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਅਸਲੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮਸ਼ਹੂਰ, ਬਹਾਦੁਰ, ਸਿਆਣਾ, ਪ੍ਰੇਮੀ, ਗਲ਼ਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਅਤੇ ਅਨਾਥਾਂ ਦਾ ਰੱਖਵਾਲਾ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ, ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਕਾਤਲ, ਉਹ ਜਿਸਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਮਾਲਕਣ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਜਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ; ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਾਂਚੋ ਪੰਜ਼ਾ ਸੁਪਨੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਹਨ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਹੋਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ਼ੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਘਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਚੰਗੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲ਼ੇ ਨਾਲ਼ੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਲਚੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਰੋਲ੍ਹ ਨਾਲ਼ੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੀਰਸ ਸੀ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਜਾਦੂਗਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦ ਗੁੱਡ ਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦ ਬੈਡ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਕਾਸਾ ਡੇਲ ਨਨਸੀਓ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ 'ਬੁਰਾ' ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਟਾਰਫੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਲਪਨਿਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ

ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਚੱਲਾ ਗਿਆ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਘਰ, ਅਜਨਬੀਆਂ ਦਾ ਪੁਨਾਹਗਾਹ, ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਪਨਾਹਗਾਹ, ਬਹਾਦਰਾਂ ਦਾ ਘਰ, ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਦਾ ਚੈਂਪੀਅਨ, ਪੱਕੀ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ, ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸ਼ਹਿਰ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਜੋ ਸਾਹਸ ਆਏ ਹਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਨੰਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੁਬ੍ਹਦ ਵਿੱਚ, ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਟਾਰਫੇ, ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੜੱਪਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਭਗਤੀ ਵਜੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਜੋ ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅਲਕਾਲਡੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਮੇਰਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਜਾਣਦੀ ਸੀ।"

"ਇਹ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟਸ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਹਨ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮੋਹਿਤ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਕਾਸ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਹੇਰ ਕੋੜੇ ਦੇਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੇ ਲਗਾਵਾਂਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਲਕਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ," ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕੋ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ। ਪਿੰਡ ਦਾ ਅਲਕਾਲਡੇ ਇੱਕ ਨੋਟਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਟਾਰਫੇ, ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੱਜਣ, ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਐਲਾਨ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ "ਟੋਰਡੇਸਿਲਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਐਵੇਲੇਨੇਡਾ ਦੁਆਰਾ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕੁਸੋਟ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਛਪਿਆ ਸੀ। ਅਲਕਾਲਡੇ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਬ੍ਹਦ ਅਤੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟਸ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਂਚੇਸ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮਹਾਨ ਮੈਨਚੇਗਨ ਨੇ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸੁਆਦ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਨੂੰ ਉਸ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ, ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਹੋਵੇਗਾ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਅੰਜਹੇ ਵਿਰਧੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼ਾਮ ਹੋਈ, ਉਹ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਪਏ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਅੱਧੀ ਲੀਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਸੜਕਾਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਇੱਕ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਦੂਜੀ ਸੜਕ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਲੀ ਹਾਰ, ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਜਰੀ ਪਾ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਵੀ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸ ਰਾਤ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਦਰੱਖਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੀ ਪਿਠ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੀਚ ਦੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੀ ਸੱਕ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਇੰਨਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਪਲਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਮੱਖੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰੀ ਹੁੰਦੀ। ਧੋਖਾ ਖਾਧਾ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਝਟਕਾ ਨਹੀਂ ਖੁੰਝਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਨਤੀ ਬੰਨਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਜ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧੋਖੇ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਧੀਆ ਕੰਮ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਉਹ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਾਲ ਭਿੜ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਅਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਮਰਲਿਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਂਚੋ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਘਰ ਲੱਈ ਤਰਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਨਹੀਂ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ! ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਖੋਲ੍ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ, ਜੋ, ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਜੇਤੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜਿੱਤ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਾਂਗ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁੱਕਰ ਗਏ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਆਓ ਸਿੱਧੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਏ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪਾਦਰੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤੈਅ ਕਰੀਂਗੇ।"

ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਢਲਾਣ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਦਮ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਵਧਾਏ।

73

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਸ਼ਗਨਾਂ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜੋ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

ਪਿੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਕੁਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪਿੜ 'ਤੇ ਦੋ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਆਰਾਮ ਕਰੋ, ਪੇਰੀਕਿੱਲੇ; ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋਗੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੂੰ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਦੋਸਤ, ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਂਗਾ'?"

"ਖੈਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੁੰਡਾ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ?"

"ਕੀ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗਾ?"

ਸਾਂਚੋ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਇੱਕ ਖਰਗੋਸ਼ ਨੂੰ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ ਭਟਕ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਈ ਗ੍ਰੇਹਾਊਂਡ ਅਤੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਇਹ ਡੈਪਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕਣ ਲਈ ਭੱਜਿਆ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਮਾਲੂਮ ਸਿਗਨਮ, ਮਾਲੂਮ ਸਿਗਨਮ! ਇੱਕ ਖਰਗੋਸ਼ ਉਡਦਾ ਹੈ, ਗ੍ਰੇਹਾਊਂਡ ਇਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।"

"ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਆਦਮੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਚਲੋ ਇਹ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਇਹ ਖਰਗੋਸ਼ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਗ੍ਰੇਹਾਊਂਡ ਇਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਘਾਤਕ ਜਾਦੂਗਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਉਹ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਬੁਰਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਕਿਹੜਾ ਬੁਰਾ ਸ਼ਗਨ ਹੈ?"

ਦੋ ਮੁੰਡੇ ਜੋ ਝਗੜਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਖਰਗੋਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਏ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਝਗੜਾ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਂਗਾ," ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਮੁੰਡੇ ਤੋਂ ਝੀਂਗੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿੰਜਰਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਕੁਆਰਟੇ ਕੁੱਢੇ ਅਤੇ ਪਿੰਜਰੇ ਲਈ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਓਥੇ, ਸੁਰਦੀਰ! ਓਥੇ ਸ਼ਗਨ ਟੁੱਟੇ ਅਤੇ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ, ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਨਾਲ, ਮੂਰਖ ਨਾਲ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-

ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਨਾਲ ਈਸਾਈ ਜ਼ਾਂ ਸਮਝਦਾਰ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਈਸਾਈ ਜੋ ਸ਼ਗਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਸੁਨ ਉਹ ਮੂਰਖ ਸਨ; ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਆਓ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਚਲੀਏ।"

ਖਿਡਾਰੀ ਆਏ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਮੰਗਿਆ, ਜੋ ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਹਰੇ ਰੰਗ 'ਤੇ ਉਹ ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਖੇਪ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸੀਨ। ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਪਰ-ਕੱਪੜੇ ਰਾਹੀਂ, ਡੈਪਲ ਅਤੇ ਬਸਤੂ ਦੇ ਬੰਡਲ ਉੱਤੇ, ਬੱਕਰਮ ਚੋਗਾ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਰਾਤ ਡਿਊਕ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਡੈਪਲ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਮਾਇਟਰ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਗਧੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਬਦਲਾਅ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਆਏ। ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਵਾਰੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜੱਫੀ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ, ਜੋ ਕਿ ਲਿੰਕਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ, ਨੇ ਗਧੇ ਦੇ ਮਾਇਟਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਭੱਜੇ ਆਏ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋਏ, "ਇੱਥੇ ਆਓ, ਮੁੰਡਿਓ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਗਧਾ ਮਿੱਰੀ ਨਾਲੋਂ ਬਾਰੀਕ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਜਾਨਵਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਪਤਲਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁਰ ਕੇ, ਅਤੇ ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਵਧੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਮਿਲੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕੋਲ ਵੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ, ਖੁਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਅੱਧ ਨੰਗੇ, ਆਪਣੀ ਧੀ ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੂੰ ਹੱਥ ਤੋਂ ਘਸੀਟਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਭੱਜੀ; ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਸੋਚਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪਤੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਆਏ ਹੋ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਧਦੇ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਬੇਢੰਗੇ ਆਵਾਰਾ ਵਾਂਗ ਦਿਖ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਆਪਣੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਰੋਕੋ, ਟੇਰੇਸਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਕਸਰ 'ਜਿੱਥੇ ਖੰਭੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਠੋਕਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ;' ਚੁਲ੍ਹੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਲੀਏ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੀਬ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਮੈਂ ਪੈਸੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਮੁੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉਦਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।"

"ਤੂੰ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਆ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਪਤੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲੇ, ਤੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆਈਂ।"

ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਕੁਝ ਲਿਆਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੂਈ ਦੀ ਬਾਰਸ਼ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਮਰ ਕੱਸ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧੀ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ, ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਮੌਸਮ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਕੁਆਰੇ ਅਤੇ ਕੁਇਊਰੇਟ ਨਾਲ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਾਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਲ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਤੱਕ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਚੁਰਵਾਹਾ ਬਣਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸੁਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਨੇਕ ਪਾਦਰੀ ਸੱਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਬਣਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਭੇਡਾਂ ਖਰੀਦੇਗਾ; ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸੱਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤਾ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸੁਲਝ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟ੍ਰੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਆਜੜੀ ਕੁਇਕਸੋਟਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਆਜੜੀ ਕੈਰਾਸਕਨ, ਅਤੇ ਕਿਊਰੇਟ ਨੂੰ ਆਜੜੀ ਕੁਰਾਮਬਰੋ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਜੜੀ ਪੈਨਸੀਨੋ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਦੋਵੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜਨੂੰਨ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਚੱਲਾ ਜਾਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ, ਉਸਦੇ ਪਾਗਲ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। "ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ," ਸੈਮਸਿਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਵੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਪੇਸਟੋਰਲ, ਜਾਂ ਦਰਬਾਰੀ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕਾਂਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਰੁਹਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਸ ਚੁਰੱਵਾਹੇ ਦਾ ਨਾਮ ਚੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਰੁੱਖ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅੱਖਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਉੱਕਰਿਆ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੀ ਆਦਤ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਹੈ।"

"ਇਹੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਬੀਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਦਾ ਸੰਜਾਵਟ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਮੁਖ ਆਧਾਰ, ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਮੁਲਾਈ, ਅਤੇ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹਸਤੀ ਜਿਸਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਅਤਿਕਥਨੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਬਹੁਤ ਸੱਚ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚਰਵਾਹੀਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੀਆਂ।"

"ਅਤੇ," ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛਪੇ ਹੋਏ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਫਿਲੀਡਾਸ, ਅਮਰੀਲੀਸ, ਡਾਇਨਾਸ, ਫਲੇਰੀਡਾਸ, ਗੈਲਾਟੀਅਸ, ਬੇਲੀਸਾਰਡਾਸ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵੇਚਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੇਰੀ ਅੰਗਰੂ, ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਚੈਰਵਾਹੀ, ਨੂੰ ਅਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਉਸਤਤ ਅਨਾਰਦਾ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਗਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫ੍ਰਾਂਸਨੀਆ, ਅਤੇ ਜੇ ਲੂਸੀਆ, ਲੂਸਿੰਡਾ, ਕਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਟੇਰੇਸਾਇਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸ਼ੋਟ ਨਾਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਨ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਉਸਦੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਿਕਾਰਯੋਗ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਾਥ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਦਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਖੁਰਾਕ ਖਾਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੋਲ ਆਏ, ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਚਾਚਾ? ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਏ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਉਲਝਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਓਗੇ, ਅਤੇ 'ਨੌਜਵਾਨ ਆਜੜੀ, ਤੂੰ ਜੋ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਨੌਜਵਾਨ ਆਜੜੀ ਉੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?' ਨਹੀਂ! ਸੱਚਮੁੱਚ 'ਤੂੜੀ ਹੁਣ ਪਾਈਪ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਔਖੀ ਹੈ।'"

"ਅਤੇ," ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਗਰਮੀ, ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਠੰਢ ਅਤੇ ਬੁਘਿਆੜਾਂ ਦੇ ਰੌਲੇ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰ ਸਕੇਗੀ? ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਖਤ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਲਗਭਗ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੁਪੇਟੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਕਿਉਂ, ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੇ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਬਣਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ! ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਸਰਦਾਰ; ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਲਓ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਵਰਤ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ - ਘਰ ਰਹੋ, ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੋ, ਅਕਸਰ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਜਾਓ, ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਦਿਓ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਆਵੇ।"

"ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਮੇਰੀਆਂ ਧੀਆਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਕੀ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਸੌਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਠੀਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ; ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ ਕਿ, ਹੁਣ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਜਾਂ ਝੁਟਕਦਾ ਚੈਰਵਾਹਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋਗੇ।" ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਸੁਆਣੀਆਂ (ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਨ), ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੌਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਇਆ।

74

ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਿਵੇਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਉਦੋਂ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਹਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਬੁਖ਼ਾਰ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ - ਕਿਊਰੇਟ, ਬੈਚਲਰ ਅਤੇ ਨਾਈ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚੰਗਾ ਸੁਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਉਣ ਦਾ ਦੁੱਖ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਉਦਾਸ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਅਪ੍ਰਾਪਤ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਕੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਾਦਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਿੱਸਾ ਲਿਖ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਨਾਜ਼ਾਰੋ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਚੁਸਕ ਖੋਹ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਜੜ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਦੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੁੱਤੇ ਖਰੀਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਬਾਰਸੀਨੋ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬੁਟਰੋਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਇੰਟਨਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਆਪਣੀ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਨਬਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਰਹੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੁਣੀ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੁਕੁਆਇਰ ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਫੁੱਟ-ਫੁੱਟ ਕੇ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਰਿਆ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦੇਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੌਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸੌਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਧੰਨ ਹੋਵੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦੀ ਦਇਆ ਬੇਅੰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹਨ!"

ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਇਕਸਾਰ ਲੱਗੀਆਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ? ਕੀ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਦਇਆ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਦਇਆ, ਭਤੀਜੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਇਸ ਪਲ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਕਾਰਨ ਹੁਣ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਖੁਸ਼ ਨਿਰੰਤਰ ਅਧਿਐਨ ਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭਰਮਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਇੰਨਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕੁਝ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਤੀਜੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੰਨੀ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਦਾ ਨਾਮ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਕਿਊਰੇਟ, ਬੈਚਲਰ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ, ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਨਾਈ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।" ਪਰ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ, ਚੰਗੇ ਸਰ, ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਅਲੋਂਸੋ ਕਿਊਕਸਨੋ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੇ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁੱਡ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਗੱਲ ਦੇ ਅਮਾਡਿਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਣਗਿਣਤ ਸਮੂਹ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਾਂ; ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਾਈਟ-ਐਰੈਂਟਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਹਨ; ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ; ਹੁਣ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦਇਆ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੀਆਂ ਸਹੀ ਇੰਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਜਨੂੰਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ? ਸੈਨੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ! ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮੋਹਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਾਈਨ ਅਪਣਾ ਰਹੇ ਹੋ; ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚਰਵਾਹੇ ਬਣਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ? ਚੁੱਪ, ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਰਹੋ ਅਤੇ ਆਓ ਹੋਰ ਬਕਵਾਸ ਨਾ ਕਰੀਏ।"

"ਉਹ ਸਾਰੀ ਬਕਵਾਸ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਲਈ ਇੱਕ ਹਕੀਕਤ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਮੌਤ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਭਲੇ ਲਈ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੁਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜੰਗਬੰਦੀ; ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟਰੀ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਦਸਿਆਂ ਵਿਚ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਊਰੇਟ ਮੈਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੋਟਰੀ ਲਈ ਜਾਣ ਦਿਓ।"

ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੁਨ; ਪੂਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁੰਕੇਤ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਪਾਗਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਇੰਨੀ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜੋੜਿਆ, ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇੰਨਾ ਸ਼ਰਧਾਲੂ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ, ਕਿ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠੀਕ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਉਰੇਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਬੈਚਲਰ ਨੋਟਰੀ ਲਈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੈਚਲਰ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਕਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਅਤੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕ੍ਰਿਉਰੇਟ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, "ਅਲੋਂਸੋ ਕੁਇਕਸਾਨੋ ਦ ਨੇਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਸਹੀ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।"

ਇਸ ਖ਼ਬਰ ਨੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਘਰਵਾਲੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੰਝੂ ਵਹਿ ਤੁਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਉਕੇ ਨਿਕਲ ਆਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਅਲੋਂਸੋ ਕੁਇਕਸਾਨੋ ਦ ਗੁੱਡ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਾਂਗ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੋਮਲ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ।

ਨੋਟਰੀ ਬਾਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਧਾਪੂਰਨ ਰਸਮਾਂ ਨਾਲ, ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਈਟਮ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ (ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਕੁਆਇਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ) ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਛੁਹ ਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਡੈਬਿਟ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਮੰਗਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਬਕਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਉਸਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਇਸਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।" ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਂਗ ਪਾਗਲ ਦਿਖਾਇਆ, ਤੈਨੂੰ ਉਸੇ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਖੁਦ ਫਸਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ।"

"ਆਹ!" ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਰੋਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਮਰੋ ਨਾ ਮਾਲਕ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨੋ ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਲ ਜੀਉ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੁਕ ਜਾਂ ਤਰਕ ਦੇ ਮਰਨ ਦੇਣਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ, ਜਾਂ ਉਦਾਸੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਥ ਉਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਆਓ, ਆਲਸੀ ਨਾ

ਬੁਣੇ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਆਪ ਅਸੀਂ ਚੁਰਵਾਹੇ ਦੇ ਪ੍ਰਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਝਾੜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਸੀਂ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਪਾਵਾਂਗੇ, ਜਿੰਨਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਾਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਾਲ ਮਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਓ, ਅਤੇ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਰੈਸੀਨੇਂਟ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੜਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾਈਟਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਅੱਜ ਜਿੱਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਜੇਤੂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਬਹੁਤ ਸੱਚ," ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ।"

"ਸਰ, ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "'ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਆਲ੍ਹਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਾਲ ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।' ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੀ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਲੇਸੋ ਕੁਇਕਸੇਨੋ ਚੰਗਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਵਾਪਸ ਦੇਵੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਰੱਖਦੇ ਸੀ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਮਾਸਟਰ ਨੋਟਰੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਿਓ।

"ਆਈਟਮ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਾਇਦਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਂਟੋਨੀਆ ਕੁਇਕਸਾਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਭਤੀਜੀ, ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਉਪਲਬਧ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵੰਡ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਉਸ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਗਾਊਨ ਲਈ ਵੀਹ ਡੁਕਾਟਸ ਦੇ ਨਾਲ। ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਬੈਚਲਰ ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ, ਹੁਣ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਭਤੀਜੀ, ਐਂਟੋਨੀਆ ਕਿਕਸਾਨਾ, ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕੀ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੇਰੀ ਭਤੀਜੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਗੇ।"

"ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸੱਜਣਾਂ, ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੌਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਲੇਖਕ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 'ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਜਿੰਨੀ ਹੋ ਸਕੇ ਦਿਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ, ਉਸਦੀ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਬੇਤੁਕ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਹਾਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ।"

ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਲੇਟ ਲਿਆ। ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਵਿੱਚ ਸੰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ

'ਤ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਬੇਹਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਰਾ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਸੀ; ਪੂਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਤੀਜੀ ਨੇ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰ ਨੇ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਰਾਸਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਰਸ ਵਿੱਚ ਸੋਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਰਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਖੀਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਅੰਤ ਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੋਟਰੀ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਾਂਗ ਈਸਾਈ ਵਾਂਗ ਮਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਸਮਝਣ 'ਤੇ, ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਨੋਟਰੀ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਲੋਂਸੋ ਕੁਇਕਸੋਨੋ ਦ ਗੁੱਡ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੇਖਕ ਉਸਨੂੰ ਝੂਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਲਿਆ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਅੰਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਣਾ ਸਕੇ।

ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੱਜਣ ਦਾ ਅੰਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਪਿੰਡ ਸ਼ਾਈਡ ਹਾਮੇਟ ਸੁਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਸੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਸਬਿਆਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਸੱਤ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੇ ਹੋਮਰ ਲਈ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਸਾਂਚੋ, ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਦੇ ਵਿਰਲਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੀ ਕਬਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਉਪਨਾਮ ਵੀ ਹਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੈਮਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ:

{ਪਦ

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਸੱਜਣ ਪਿਆ ਹੈ;

ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਡਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ;

ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਜਿੱਤ ਸਕਦੀ ਸੀ,

ਉਸ ਆਖਰੀ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਬਟੇਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ।

ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਸੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਸੀ;

ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਡਰ ਗਈ ਸੀ;

ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ, ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਹ ਲੰਘ ਗਈ,

ਪਰ ਉਸਦੇ ਹੋਸ਼-ਹਵਾਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

{ਪਦ

ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਰਿਸ਼ੀ ਸਾਈਡ ਹਾਮੇਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਆਰਾਮ ਕਰ, ਇਸ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਤਾਰ ਨਾਲ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਸ਼ੈਲਫ ਉੱਤੇ, ਹੇ ਮੇਰੀ ਕਲਮ, ਭਾਵੇਂ ਹੁਨਰਮੰਦ ਬਣਤਰ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬੇਢੰਗੇ ਕੱਟ ਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ; ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹੋਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਘਾਤਕ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿਓ, ਅਤੇ, ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ:

{ਪਦ

ਰੁਕੋ! ਹੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੋਕੋ; ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਫੜੋ!

ਸਾਹਸ ਕਰੋ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ,

ਇਸ ਰਾਜੇ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਰਾਜਾ,

ਮੇਰੇ ਇਕੱਲੇ ਲਈ ਸੀ।

{ਪਦ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਜਨਮ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ; ਇਹ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਲਿਖਣਾ ਮੇਰਾ; ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਮਿਲ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲੇ ਟੋਰਡੇਸੀਲੇਸਕ ਲੇਖਕ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ, ਮੋਟੇ, ਬੇਢੰਗੇ ਸ਼ੁਤਰਮੁਰਗ ਦੇ ਕੁਇਲ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਲਿਖਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰੇਗਾ; - ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਬੋਝ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਬੁੱਧੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ਾ: ਜਿਸਨੂੰ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿਓਗੇ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਥੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਢਿੱਲਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿਓ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਓਲਡ ਕੈਸਟਾਈਲ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ, ਉਸਨੂੰ ਕਬਰ ਤੋਂ ਉਠਾਓ ਜਿੱਥੇ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਤੀਜੀ ਮੁਹਿੰਮ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਸੈਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾ ਲਏ ਹਨ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਈਸਾਈ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵੋਗੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬੁਰਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਫਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਸੱਚੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹੁਣ ਵੀ ਹਿੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਡਿੱਗਣ ਲਈ ਬਰਬਾਦ ਹਨ। ਅਲਵਿਦਾ।"

www.feedbooks.com

ਮਨ ਲਈ ਭੋਜਨ